

(1) கிடுவந்தியார். — 2 மணிவந்தியார்

(2) கிடுக்கனிற்றுல்படியார்

(3) கிடுவந்தியார். — அனந்தியார்

(4) உணர்வையினால் — கிடுவந்தியார்

(5) கிடுவந்தியார் — கிடுவந்தியார்

(6) கிடுவந்தியார். — கிடுவந்தியார்

7 கிடுவந்தியார்.

கிடுவந்தியார்.

உணர்வையினால்

8 கிடுவந்தியார்.

9. கிடுவந்தியார்.

அன்புள்ள
திருமதி: கி. வ. ஜ.
'கா. ம. ம.
சென்னை - 600 020

உருளிச்செய்த

திருவரங்கு துறையாதீனம்

சிலவேச்சுதறமபலவொனனும்

சிவப்பிரகாசஞ்செய்த உலகியு

⑤ ⑥ ⑦

சாட்சாத்தவ்யம்

மகாவித் தாண்டவம்

கந்தசாமிமுதலிய

LE N. 60 3 3 3 3

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்.

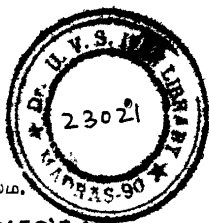
அவர்கள் பார்வைக்கு,

க - முருகேச முதலியாரால்

தீயகரிருண்டவ்வாறுசகசகத்ததிற்

பதிலளிக்கப்படுகிறது.

1898



உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார் வரலாறு

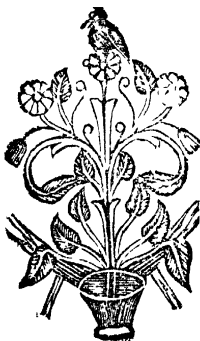
சமயங்கள் பலவற்றுள்ளு மேனமையாகிய முண்மையாகியும் ஜனனமரணசாகரத்தினின்றும் முததியென்னுங் களாயேறு தற்குகாரணமாயுள்ள * நல்லமரககலமாகிய பூமியாநின்றநைசுவசி ததாரத்ததினதுணமையை யுணர்த்தவல்ல உயவநத்தேவநாயு னானது திருநாமத்தினையுடைய பரமகலியானா உத்தரபூமி யினின்றும் தக்ஷணபூமியிலுள்ள வானமாககளை இரக்ஷிக்கவேண்டிச் சேதுபரியந்தஞ்சென்று மீண்டுங் காடேரிதீரத்திலெழுந்தரு ளியிருக்கூளில திருவிசுவாசில ஆளுடையதேவநாயனா அவரை ததரிசிக்கப்பெற்று இந்தத்தரிசனவிசேஷத்தாற் கனமத்திலுடே கைஷ்யம் ஞானத்திலுடேகைஷ்யமுண்டாயவருடைய ஸ்ரீபாதங்க ளிலே தண்டஞ்செய்து சவாமி அடியேனானதி தொடங்கியின்ற னவஞ் சன்னமரணங்களாகிய துக்கசாகரத்திலேவிழுந்துகரைகா ணை மலமுநதாநிறகின்றேன. அடியேனை யிஷ்ப்பிறவிசாகரத்தி னின்று மெடுத்தது திருவடிகளாகியகலாயிற சோததருளவேண் டமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உயவநத்தேவநாயனாமிவரது

* நல்லமரககலமெனறது (மற்றப்பமுதுபட்டமரககலம், மா ககலங்களைப்போலத் தோன்றியு மதனைத் துணையாகக்கருதி செ ல்பவாககிடைப்பது வினைவிப்பதேபோல) மற்றச்சமயங்களுமுததி யையடைவிப்பதேபோலத் தோன்றியு மதனைத் துணையாகக்கரு திச் செலப்பவாக்கருத்த துண்பமவினைவிப்பதாயை லங்ஙனமி னறி முததியிறசோகரும உணமைச் சமயம்போல நூறித்தக்கா யிறசோக்கும மரககலத்தினை.



பச்சுவரிசேஷத்தைக் கண்டருளித்தமது திருவுளங்கூர்ந்துதிரு
க்கண்சாததித திருவடியுஞ்சூடியருளி இவருக்கு ஞானவிமோ
தமாயுள்ள மலமாபாதிசுனமங்கனையுங் கருவிகாணிகனையுந் தே
காதிபயிசபஞ்சங்கனையு முணாததி இவைவரிசேஷமேடாகி விளை
யுவகனமததையு மறிவித்தது இவற்றிலரினமும் விடுவித்தது ஆதம
சொருபீததையுஞ் சிவசொருபததையுமுணாததிச சிவனொருமு
ராதியானானென்னும் தனமையுந் தெளிவித்தது அனாதியே கூடி
ப்போந்தவாதனைநீருமபடி சிவருபததுடனேகூடி யிதிலேநிறகு
முபாயமுங்கொடுத்தது இந்தநிலை திரிதநாற்பராததுக்கூடுமபடிதி
ட்டமாகவொருசாததிரம வேண்டிமெனக்கருதி (ஆலினைவிதைபி
லாலினது பரிஞ்ஞமடங்கிற்றைப்பால) சைவாகமங்களிற சொல
லியருளும் ஞானபாதத்திறகுரிய பொருள்களை நாற்பத்தநான்கு
திருப்புகியாகக் கருங்கவருளிச்செய்தது முடிவிறமமுடையதிரு
நாமந்தோனமபடி ஒருதிருவுந்தியுமாக நாற்பத்தநான்குதிருவுந்
தியருளிச்செய்தது பின்பு உத்தரபூமிகதெழுந்தருளினா,

திருச்சிறறம்புலம்,



உ.

சிவமயம்

திருச்சிறுமலை.

திருவந்தியார்

இதில்முற்பட்டகடவுளாகிய பரமாத்மாவை
அருளிச்செய்கிறார்.

அகலமாயாரு மறிவரி தப்பொருள்
சகலமாய் வந்ததென ஹதீபற
தானாகத் தந்ததென * ஹதீபற.

இதன்பொருள்

அகலமாயாரும்றி வரிதப்பொருளசகலமாய் வந்ததெனநூல்
தீபற = அநாதியே நிர்மலமாயத தனைனக் கூடினவாகனாலுங்

* உத்தி-என்றது குழாவகூடியமகளீரது ஓவியையாட்டு பற
என்றது ஒருமை பனமை மயக்கம் இப்படியனறிப்பறக்கவென்
லும் விவங்கோனைப் பறவெனவிகாரமாகிக்கருதுவாரோல உம
தீ பற எனப்பிரித்து, உம உமமுடைய, தீ அநீதி குற்றத்தைவி
ளைவிக்கிற மும்மலங்களையுங் கருவிகரணங்களையுந் தேகாதிபிச
பஞ்சங்களையும், பற விடப்போம்படியிருந்தானாஸதிரத்தின்
கருத்தே கருத்தாகநிற்போனகொள்க டீ என்றது குற்றத்தை
கெடுதல இப்படடியனறிப் பறக்கவென்னு மெச்சத்தைப் பற
யென விகாரமாகியும்முடையதீமைகளெல்லாம் பறந்துபோ
ய்படியருக கருதி நிற்போனினுமையும் இதில நிற்போனபது
வருவித்ததுகொள்க, இவ்விதமன்றி வேறுபொரு ளுண்டாயினு
ங்கொள்க.



திருவுந்தியார்

கூடாநூலாகனாலுமறிதற்கரிப பரிபூரணமான வந்திப்பெரும்பொருள நமபொருட்டாலஒருதிருமேனிகொண்டெழுந்தருளியுநதது தானாகத்தந்தெனறுதீபற=இப்படி யெழுந்தருளியுநத அந்த பபொருள தீட்சையிலே சஞ்சிததையு மொழித்துப் பிராரத்த மபுசிக்கச்செய்து அதிலமுந்தாதபடியுங் காட்டி யாகாமிய மேரு தபடி நிலையிலேகிறதது மாயாபடலதையுமுரித்து மூலமலமாகிய * நிகளதையுமவிடுவித்து அருளாகிய வழாததைப் புசிப்பி ததுதன்னுடைய திருவடியிலே கூட்டி வேற்றகிறகத்தந்தது ()

இனியனுகியேகூடிப்போந்திரபஞ்சவாத்நையைக கூடாதபடி
இதப்பபொருளிலே யனவரதமும் வாத்நைப்படி
முறைமையையருளிச்செய்கிஞா.

பழக்கந தவிரப் பழகுவ தனறி
யுழப்புவதென [] பெணையுந்தீபற
ஒருபொருளாலே யென்றுதீபற.

இ-ன், பழக்கமதவிரப் பழகுவதனறி யுழப்புதென்பெணையுந்தீபற=உபாயஞருவாலே இரகசிக்கப்பட்டவாகளுக்குப் பிராரத்தகாரண மாயதேகநிறைகமால் அனுகூலத்தொடங்கி யித்திரியாதிகளுடனகூடி வருகிறவாத்நையைவிடுதற்கரிதாயிருக்கும், அதென்போலவெனில (பிறவிகளுடனாயத திரிந்தவனுக்குக் கூடாகத்தாலே கண்விழித்தாலு மனேகவகாலமந்தகாராதி வாத்நைபண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய வழியைக்குழிபெனறு சந்தேகித்தும் முனவந்தானை யாவொனக்கேட்டு நிற்பன) அதுபோல பிராரத்தாலே யித்திரியாதிவிடயங்களா டந்தடுத்தகால,

* நிகளமென்பது விலக்கினே.

[] பெண்ணே ஏ-து பெணையெனத்தொகுத்தல் விகாரம
பெற்றது.

த்தி வீயற்றினைக்கியததாலே ஜனனங்கூடாநிற்கும் இது கூடாத படி பிராரத்தமான கணமமனு பவிககசசெயதே யவற்றிதெதது ண்ணுமறகூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருட்கணனாகககண்டு இப் படிக்காட்டுகிற கணணுனதருவருளிலே வாதினபண்ணும் தொழிந்து பேயத்தோபோல நிலபிலலாத பிரபஞ்சத்தைமெய்யென கருகிப்பெறும் பேறென்னெஞ்சமே ஒருபொருளிலேயென்று நதிபற=ஒப்பிலலாத பொருட்கணனாகவந்தப் பொருளுடனே வாதினபண்ணிநில,

இதில நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென நதேதெனில் தன்னிடத்தில் நாயகனை தமபிரானு ரணகியாயிருக்க அவருடையதிருவடியைப் பேணுமலைமபுல வேடாவசத்திலொழுதி நாயகனுல்முனி யப்படுமிகத் துயரமாகிய நரகசொககங்களிலே யுழன்று அழிவி லீலாதிசுததை யனுபவிககப்பெறுது போக்குவாருடனே திரி கையால் தீனனுடையநெஞ்சத்தைப்பாரத்து எனபெண்ணே, தகாதவற்றிறகுடபடுகின்ற யென்பபேதமையதனால் நெஞ்சத்தை பபெண்ணெனக்கூறியது, (உ)

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவாகளுக்கு சனனமரணங் கூடா

தென நருளிசசெய்கிறார்,

கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர்

பிண்டத்தில்வாரா நொன்றுதீபற

பிறப்பிறப்பிலலை யென்றுதீபற.

இ-ள் கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர் பிண்டத்தி ல்வாராநொன்றுதீபற=தமமுடைய பாக்கியததாலே தமகருப்பி ராணானுனசிவன் அகோசரமாக யிப்படி யாசாரியனுக்கெழுந்த ருளி இவர்களைக்கொண்டேதீட்சையாற்சஞ்சிதமான கனமத்தை யும்போக்கித்தேகததுடனேபிராரத்தகன்மத்தையும் போக்கி யவ

னிநுதினவருட்கண்ணில ஆசாமியந்தையும் போக்கி இப்படி
மூனநகனமததைய முடிததுததோங்க வாசாரியன கைபட்டுநின்
றவாகனொருக்காலுத தேகவாதணியினவழி நிலலரீகள பிறப்பி
றப்பிலையென நுநீபற=ஆகையாலே கனமங்குடாதடி யா
சாரியாகடாக்கத்தாலே சிவனதுதிருவடியிலே நின்றவாகடகொ
ருகாலத்திலுஞ் சநமரணமில்லை. (க)

இந்நிலையிலேநின்று சிவனை யனுபவித்தலாலுண்டான
சுகமவாககாலுரைக்க வாராதென நருளிச்செய்கிறார்

எங்ஙனிநுநத்தென நெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னங்ஙனிநுநத்தென நுநதீபற
அய்யுந்நிவதன நுநதீபற

இ-ள். எங்ஙனிநுநத்தென நெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகேனங்
ங்னிநுநத்தென நுநதீபற=தன்னுடையநிலையுஞ் சிவசொருபத்து
ணமையு மித்ச சிவருபங் கண்ணாகையெறிந்து இத்தச்சிவருபத்
துடனே வேறநின்றனுபவிகத்தக்க வைக்கியமுண்டானபோ
து அதனாவநீகத பரமசுகத்தை வாக்காலுரைக்க வெண்ணு ம
ளவி லனுபோகமான னுரைக்கப்படா தாகையாலு மனவாக்கநு
காயக்கள மாயாவிசிறபமாகையாலே யிவற்றிறக்கிதமா யிருந
கையாலு இப்பொருட்கோ ரொப்பிலலா தொழிகையாலு
மிப்படி யிருந்தனென நெப்படி யுந்நிததுச சொல்லுநேன
ஒருநுக்குக் கனமநதுலையொத்து மலபரிபாகமும் பிறந்துகேசி
கனுடைய திருவடியைப்பெற்றச சிவசொருபத்தையுமுணர்ந்து
இரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமுமவினேந்து அந்தப்பரமசுகத்தி
லேயமுநதின் காலத்தவனுக்கெப்படியிருந்ததோ அப்படியேயெ
ன்னுமதொழிந்து இண்படியென நளவுபடுத்தி யுரைக்குமதல்
லவாதலா லப்படியேயிருந்தது அந்நியுந்நிவதன நுநதீபற=அப்ப
டியிருந் இப்பொருளான மஞ்ஞாததா லநிந்து கூடத்தக்ககபோ
ருளல்ல (சு)

இப்படிப்பட்டர்கையாய்நின்றசொருபந்தது
யநாதியே நமக்குத்தனமையுமாய் முன்னகூ
யுமாயக் கனம்பரிபாகமுமமலபரிபாகீமும்
பிறத்தபின பாசாரியனுமாய் வந்ததென
றருளிச்செய்கிறார்.

ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ
னாதனுமான நென நுந்தீபற
நமமையேயாண்டா நென நுந்தீபற.

இஃன, ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ னாதனுமானென்று
ந்தீபற=இப்படிக்கொத்தபொருளதானே யனாதியேஆன்மாவை
ககூடிப பிரித்தகரிபதானையாலே யொன்றென்னும்படியுமாய்
யாமசெய்த கனமததுக்கீடாக வுபகரிக்கவேண்டியவனவளதுவெ
ன்னும்படி பலவாறாற்போல நிற்கத்தக்கதுமா யிப்படி நின்று
கனமததையுந்தொலைப்பித்து மலததையும பகருவமாககினைஇந்த
வலுதரத்திலே நமக்காசாரியனுமாயெழுந்தருளிவந்தான, நமமை
யேயாண்டாநெனனுந்தீபற=இப்படி யெழுந்தருளிவந்து அநா
தியேதொடங்கி யின்றளவுந திருவருளிகிடையாமல் நரகத்திலே
யுழைத்தநமமையே காருணணியத்தினமிகுதியிலே பெறத்தகரி
யதிருவடியைத்தந தடிமைகொண்டான, ஏகார மிழிவினகண்
வந்தது

(௫)

இப்படியெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொண்டபோதே
தனபாரங்கெடசெ சூவமுந தம்பிரானாககே பாரமா
முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

நஞ்செயலற்றிந்தநாமற்றபினனாதன்
றனசெயறுனேயென நுந்தீபற
தன்னையேதந்தானென நுந்தீபற.

இ-ன், நஞ்செயலற்றநத நாமற்றபின்னதன்நன் செய்ரு
 னேயென்றுததீபற்=சாவததையுந தம்பிரானா கூடிநின்று கூட
 னைகசெயத இநதமுறைமையை உறிமாமற தனனலேசெய்யபப்
 ப்ட்தென்று கருதப்பட்ட ஆனமசபாவமுமருளாலேவிடநீங்கி
 இப்படிநீங்கினேமெனகிற தனனையுமருளிலேகொடுத்ததானு
 ம் அருளேயாயவப்பொழுதே காததாவிவனைக்கிரகித்துக்கொண்
 டிவனசெயலெல்லாந தனசெயலேயாக்கி யிவனுநதானாகவேநிற்
 பன், தனனையேதநதானெனறநதீபற்=இப்படிக்கூடினவிதஒரு
 ருவன்கைமாறு செய்யதக்கதாகத்தனனையொழிந்தபொருளிலே
 னேணவெதுகொடுக்கையனறித தனனையேதநதானெருவனுக்கு
 ச் சிவனுமொருபதவகளைக கொடாமறகனாயற்ற பலமாகவவனை
 ப்போலத தனனையுமவனுக்கே கொடுப்பான் (௬)

இப்படிபெற்றபொருளுடனே ஏதீ பாவமபிறந்தொரு
 நீரமையாய நிறகுமுபாய மெப்படியென்று
 கேட்டமாணுககளைகோக்கி
 மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளமுருகிலுடனாவல்லது
 தெள்ளவரியொன்றுநதீபற்
 சிறபரிச்செலவொன்றுநதீபற்.

இ-ன், உள்ளமுருகி லுடனாவல்லது தெள்ளவரியொன்றுந்
 தீபற்=ஸ்திரீகள் தங்களுக்கூரிய புருஷர்களிடத்தனுடாகியதலை
 யனபு இடையன்பு கடையன பென்னு * மூவகைப்பட்டஆசை

* ஸ்திரீகளுக்கூரிய மூவகையன்பாவன:-நாயகன்போ கேட்ட
 காலத்தி லவசமழிகை தலையன்பு, நாயகனை கண்டகாலத்திலவ
 சமழிபுயிடையன்பு, நாயகனைக்கூடிக் காலத்தி லவசமழிகை
 கலையன்பு, இவற்றில் தலையன்புபூண்ட நாயகன்போ கேட்டகா

மீதுகிக் கொப்பரக நமபொருட்டுத் திருமேனிகொண்டெழுந்தரு
ளிவந்த தம்பிரானா தமக்குத்திருமாமாகிய பஞ்சாங்கரத்தி னு
ணமையெயொருக்காலருளிச்செய்யவேகேட்டுமுள்ளபடி காட்ட
ககண்டு மந்தச்சொருபமநாகியே தன்னிடத்திலேகூடி நிற்கிறமு
றை உடையுணாததி யவன்கூட்டுமுறைமைகளிலே கூட்டக்கூ
டியுமிப்படி மூன்றுவகையுங்கண்ட சிவனானது நிருவிகாரியாய்
(அக்கினிகலந்தமெழுகுபோல) உருகி பேரன்புகூர்ந்து கரையழி
ந்திருந்தகாலத்து (குளிகையாலே காளித ஆறப் பேதித்தசெய்யி
லே யுள்ளமாற்றெழுந்திருந்து செம்பெனுமபோகெட்டுப் பொ
ன்னென்னும போபெற்றாறபோல) ஆனமசொருபமறைந்து சி
வசொருபமேயாய்ச சிவனென நிற்பன இப்படிக்கூட்டுகையொழி
ந்து தன்னுடையபோத்ததா லாராயத்துகண்டுகூடுதற்கரியா, சிற்
பாச்செவ்வென்றுநீபற = இப்படித்தனசெயல கூடாதேகூ
டினவாகளே மேலான ஞானேஸ்வரியததையுடையவாகள். (௮)

இந்தநிலை கூடாதவனவில வேறேயுமோருபாய

முண்டென நருளிச்செய்கிறா.

ஆதாரத்தாலேநிராதாரத்தேசென்று

மீதானதேசெலகஷரதீபற •

விமலநகிடமதென்றுநீபற.

இ-ள், ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தேசென்று மீதான தே
செலகஷரதீபற = மூலாதாரஞ் சுவாகூட்டானம மணிகூரகம ஆநா
கதம விசுத்தி யாசுகிணையோறு சொல்லப்படாநின்ற வாதாரங்
களிலே யொவ்வொரு வாதாரத்தோறு மீந்த வாதாரங்களுக்குப்
லத்திலாசமழியத்தக்கநாயகி கேட்டுங்கண்டுங் கூடியுமுண்டான
காலத்துறுகிபோல குருமொழி கேட்டுங் கண்டுங் கூடியுமென
உவமானத்தை வருவித் துணைத்துமைகாண்க,

பொருந்தினதேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து இது
கைவந்தவாறே நிராதாரயோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆனம
சொருபதையுணர்ந் தொருபற்றற்ச சமாதிபரணய்நிறகவந்த நி
ராதாரயோகத்துக் குபாயோகமாகிய மேலானயோகத்திலே சா
தித்துத்தன்னுடைய செயலறநிற்கு மதைச்சாததிரத்தினவழிகளி
லே உராய்ச்சியெய்த மீதானமாகிய சிவசொருபத்திலேகூடுமப
டிசிரத்தைபண்ணுவாயாச, விமலநகிடமதென்றநதிபற=இப்படி
க்கொத்தவிடமேரினமலனாகிய சிவனைக்கூடத்தக்கவிடமாஅது,()

ஆதாரயோகத்துக்கிட்ட வுபாயமொழிந்தது சாயுச்சிந்தத்துக்
சிவக்ஷணமான யோகமல்லவென
றருளிச்செய்கிறார்,

ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கிலையாய்ப்
பார்க்கிறபரமதன் றுநதிபற
பாவனைக்கெயநாதென றுநதிபற

இ-ன், ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கிலையாய்ப் பார்க்கிற
பரமதன் றுநதிபற=தற்போதத்தாலே மூலாதாரமுதல பிரமந
தர்மீராகவுள்ள வாதாரங்களிலே யொவ்வொருதேவதைகள்ததி
யானித்தகாலத்தி லுண்டுடோலுதோன்றியுந் தியு னியாதகாலத்
தில்லையாகியு மிப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகளிருந்ததே
கத்தி லாதாரங்களேபோலப் போகத்துக்குத் தானமாகியவண்ட
த்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே யடைவிக்குமதொழிந்து பரிபூரண
மான சாயுச்சிந்ததை யடைவிக்கமாட்டாது அஃதேதெனில ஆ
ன்மபோதமானது சேவிக்ருமளவி லதோமுகமாக வெழிந்துசேவி¹¹
யாதானையா லதனாற்கறபிக்கப்படு மவைகெல்லாந் தனக்கரதி
யே வாதனைபண்ணிப்போக மாயாரூபமெயொழியத் தனைவி
ட்டு நீங்காத சிவசொருபதையுணர்த்தாது ஆதலினதன்னுடை

மூலமுமுநாயும்

யபோதத்தாற் கறபிக்கப்படு மவைபெல்லாம் விசாரித் துன்பாகக்
கிற செழுநாமல பாவனைகெயத தெனறுந் தீபற=ஐ, வித
அவாவகமனோகோசரமாயுள்ள பொரு ளி னனுடைய கற்பனை
லகப்படாது, (சு)

மேல் முனசொல்லப்பட்ட கிராதரயோகத்தை
விரித்தருளிச்செய்குமா

அஞ்சேயஞ்சாகவறிவேயறிவாகத்
துஞ்சாதுணர்நதிருநதுநீபற
துயயாபொருள் தெனறுந் தீபற

இ-ள், அஞ்சேயஞ்சாக வறிவேயறிவாகத் துஞ்சாதுணர்ந்
திருநதுநீபற=பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய தேகம் ஆன மாணைகக
டினாலொழிந்து சேடடியாதாகையா லிரத்ததேகத்தூடனே கூடி
நின்றால் உள்ளதோவந்தையறிந்து வேறுகககண்டுநினைந்தபே
இந்தத்தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதவகனபோல விவனு
கருவேறாகியேநிறகும் இவற்றை யருடகண்ணுலேககண்டுநினை
ஆனமாவுக்கு நீங்கின்பொழுதே யினனுடையவிசாராணாகிரிமை
சஞ்சொல்லுது இவனுக்கநாதியேபிராணனாய் மறைந்தின்று
ரகந்த சிவனுயிவனைக கவளிகரித்துக்கொண்டு தானுமயீவா
கியே நிலலாநிற்பன இந்நிலை தவறாமநிறகும்பூடி (ஒருவனோர்
க்குப்போகும்ளவில மறவொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச்செல்
லாமற பககமேசெல்லத்தக கள்ளருடையஅடிப்பாட்டையைவ
ழியெனக்கருதிச்சென்றா கள்ளராலே விதன்பபடாநிற்பன இ
ந்தவிதனங்ககூடாதபடி பககவழிகளிறசெல்லாம் லொருவன்
காட்டிவிட்ட குறிவழிச்சென்ற லொருவியாகலமமறப் போங்
கருகினவூரிலேசென்று தனனுடையகோட்பாடுமுடிநிற்பன
(அதுபோல செருபத்திலேசென நிரண்டறக்ககிற வழிக்கு
வீரோதவழியாகிய மயக்கவிகற்பங்களிலேவிழுந்து அநமரண

ம

திருநீதியார்

கனையடையாதே தன்னுடைய சொருபத்திலே வந்து கூடுமபடி வழிகாட்டி நிற்கிற வுணர்வு கண்டுக் கேவலசகலத்திற முக்காம விருக்கேவணமே. துயம்பொருள்தெனறுநீபற=இதுவென்தா கமங்களிற நீர்வானபொருள். (11)

இப்படிக்கூடுமதொழிறதுத தன்னுடைய போதத்தாலே
கூடுமபடி விசாரிக்கி விப்பொருள் கைகூடாதென
லருளிச்செய்கிறார்,

தாககியேதாககாது நின்றதோர் ந தற்பா
னோக்கிறகுழையுமெனறுநீபற
நோக்காமனோக்கெனறுநீபற.

இ-ள், தாககியேதாககாது நின்றதோர்தற்பா னோக்கிற்கு
ழையுமெனறுநீபற=ஆனமாவுடனேகூடி யானமாயநிற்கச்
செயது உனறனுடையவுண்மை குறிப்பற பரமானந்தசொருபு
மாயநிற்கிற வந்தசொருபத்தைக் கூடவிசாரித்து அதுதனியே
யொருபொருளுமாக உன்னி விண்ணப்பட்டுநின்றபொருந்தவிசா
ரிக்கில உணக்கப்பொருள் கைகூடாது. நோக்காமனோக்கென
றுநீபற=அங்கியேயந்தச் சொருபத்தைனத தோற்றமலநீயா
கிநின்ற முறைமைபோல நீயுமுன்னததோற்றமலந்தச் சொரு
பந்தானாகியே நிற்கலப்பொழுதே பரிபூரணபரமானந்தசொருபி
யாயவிடுவை. (12)

இனியிந்தவுபாயத்தை யருளிச்செய்தகுருவின்
பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்.

மூலையிருந்தானாமுற்றத்தேவிட்டவர்
சாலப்பெரியொன்றுநீபற
தவத்திறறலெவொனறுநீபற.

இங், மூலயிருந்தானா முற்றத்தேவிட்டவர் சாலப்பேரிய
 றொன்றைப்பற = மாதாவினிடைத் துண்டான சுரோணித்ததிலே
 பிதாவினிடைத்துண்டாகிய சுகிலம்புள்ளபையில முதனைவைத்
 தாற்போலப்படுகிறதானில சீவனானது பிராணவாயு வாகனமா
 கவு மனதுவழிதாகவுந் சிவனுடையபாஞ்சையாலே சென்ற சுக
 சிலசுரோணித்ததின தலையிலேபடுக்து கனமத்துக்கிடாக மூன்ற
 னைக்கோடி யுமோமத்துவாரமும் எழுபத்திராயிரமாயும் வாயு
 விற்பிரதானமானதசாயவும் நவத்துவாரமும் எண்சாணுடம்பு
 ம் ஏழுநூலும் ஏழுநூலும் ஐந்திப்பொறியு நாலுக்கரணமுமுன
 றுமண்டலமும் இரண்டுவினையு மென்பபோபெற்ற இவற்றை
 யொன்றென்ப போதத்த புறத்தோலுமாக ரூபிகரித்தது இத்தருப
 தையுடைய சீவனுமனன ரசத்திருப பிராரத்தமளவுந் தன
 னுடைய தேகத்தி லுந் தி சுகராத்திராமேலே கிடந்தாராமாதமு
 தலையி னாளத்தாலே மாதாவினிடைத்திலே அன்னரசமுங்கொண்
 டு அந்தவானரசத்தின மிருதியாலே சுழுமுனைநாடி யடைபட்டு
 இடையும் பிங்கலையுக்கிற்று பிராணவாயு புருததுமேலேககிரா
 சித் துவாரங்களுலே விட்டவெழுத்தாலே நாளொன்றாக கிருபத்
 தோராயிரத்தற்றுநுறு சுவாசவுச்சாரணந்தோன்றி முப்பத்திரண்
 டொருயிரத்தது நாற்பத்திராயிர முருச்சென்றவாறே யுதரகனம்
 தொலைந்து மாதாவினிடைத்ததுண்டான பிராணவாயுவிலே தம்பி
 ரானருடைய காருணணியத்தாலே சத்தியதிஷ்டித்ததுக்கொண்டு
 இந்தச்சத்திபலத்ததுடனே வாயுவானது பிராஞ்ஞையை பூமியிலே
 பதிவிக்கவேண்டிப் பிராஞ்ஞாபத்தியமெனலுமபோபெற்றறிவனு
 டைய போதம்போலவிலுடைய தேகமுங்கீழ்நோக்கி விழும்ப
 டித்தனனுடையபலத்தாலே தலையிலுக்கத்தாளிப் பூமியில்வந்தபி
 னையு தேகத்துக்கடுத்த கனமங்களுலே புசிப்புக்கனக்கருதி யிந்தி
 ரிபங்களு"கிய மூலங்களிலேயிருந்து விடைபங்களைப் புத்ததப்பிசி
 பப்பொழிந்தா லிலுடையபோதமானது கீழ்நோக்குச்சாககிர

முதல்தமனவாக வவததை களுக்கடுத்ததானவகளாகிட மூலக்
 னி லயடைந்து இப்படியிவ புகவந்த மூலகளிலுண்டானவிரு
 னினுலேமறைத்துவிதததுமயங்கியும் இப்படிப்பொயப்பிரகா
 சமானசுகதுககுகளிலமுததாமதகிழகோகுகினபோதததையொழி
 த்து உண் டையுணாததிமேலாகியபிரகாசமானபரமாகாசவொ
 னியிலேவிழித்ததுபரபோகததிலமுததும்படிககூட்டிவிட்டவுபா
 டுருநிதவமுனவிட்டபடாதபெருமையையுடைய தமயிரானவர்,
 தவத்திறுநிலை டெனறுதீபற=அரியதவத்திலேநின்ற வழிபட்ட
 வர்களுமேண்டு உவரங்களைக் கொடுக்கவல்ல காததாவுமாவார். ()

இப்படி சொல்லுக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத பொருள்
 கூடுகைக்கோ ரிடமுண்டென நருளிசெய்கிறார்.

ஒட்டற்றுநின்றவுணர்வுபதிமுட்டித்
 தேட்டறமிடஞ்சிவமுதீபற
 தேடுமிடமதனறுதீபற.

இ-ள். ஒட்டற்றுநின்றவுணர்வுபதிமுட்டித்தேட்டற்றிடஞ்
 சிவமுதீபற = தனக்கொரு போகருவரவினறியே யொழிந்த நி
 றைந்து சலிப்பறநிறகிற ஞானத்தை யானமாவின் கண்ணாகக்
 கியந்தஞானமேயாய் அகஞானத்தி னைக்கியததாலே 'கூடினோ
 மெனகிற விகாரமு மதஞானமுஞ் சேரக்காரத விடந்தானே
 சிவருபமாம். தேடுமிடமதனறுதீபற=இதவிடம் போதகரை
 ந்தவிடத்திலே பிரகாசுகமதொழிந்து ஆன்மபோதத்தாலே யா
 சாய்ந்தறியத்தக்க விடமல்ல. (யங)

இத்தவிடத்தை தேசிகனாலே யறிந்தே அவனறிவித்த
வுபாஸத்திலே யவதிகூடாமற் கூடவே சிவஹிரகாசிகு
முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறா,
கிடந்தகிழவியைகிளப்பியெழுப்பி
யுடந்தையுடனேநின்றந்தீபற
உனனையேகண்டதென நுகர்தீபற.

இ - ள் கிடந்த கிழவியைகிளப்பியெழுப்பி யுடந்தையுட
னேநின்றந்தீபற = ஆனமாவை யகாதுமேபொருநதிப் போது
கிறவருளாகிய சிவசத்தியை யாசாரியனை கடைக்கத்தாலே பிர
காசிப்பிக்க ஞானத்துடனேகூடி யந்தஞானமேயாய நிற்பாய்.
உனனையே கண்டதெனநுகர்தீபற = அப்படிநிற்கவே சிவமான
துனனையே கண்டுகிரகித்துக் கொள்ளாநிற்கும், (கச)

மலமாயா கனமங்களைப்போக்குகிற ஞானத்தை யாசாரியன்,
கடைக்கத்தாலே யிவன பற்றறவே அப்பொழுதே சிவ
னிவனைப் பற்றினோமெனகிற நினைவையு மறத்துத்
தானாகவுனென்னு முறைமையை
யருளிச்செய்கின்றா,

பற்றறயறுப்பதோபற்றினைப்பற்றிலப்
பற்றையறுப்பொன்றுநுகர்தீபற
பாவிக்கவாராரென்றுநுகர்தீபற.

இ - ள், பற்றையறுப்பதோ பற்றினைப்பற்றிலப் பற்றை
யறுப்பொன்றுநுகர்தீபற = தேகேதிரியாகி பிராணவாயுவந்தக்
கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுக்களை யறுக்கத்தக்க திருவருளை
யானமபொருநதி யந்த ஞான மேயாய்நிற்கி லப்பொழுதே
ஞானமாய நிற்கினோமெனகிற பற்றையுமறத்துச் சிவன்ரு னாக்
கியே விடுவன், பாவிக்க வாராரென் நுகர்தீபற = அங்ஙன சிவ

னைத தியானித்துக் கூடவேணுமென்ற விசாரிக்கிலவெனெரு
காலமுங் கூடப்படான், (கடு)

இப்படி கூடி நின்றவாகளொன்றிற் பற்றாம னிறகு
முறைமையை யருளிச்செய்கிரா,

உழவாதுணாகின்றயோகிகளொன்றோடுந்
தழுவாமனிற் பரெனறுநீபற்
தாமழமணிநாவேபோலுநீபற்.

இ - ள் உழவாதுணாகின்ற யோகிகளொன்றோடுந் தழு
வாமனிற் பரெனறுநீபற் = உணாததுமுறைமையின்று மவத
தையினு மமுநதாமற் சிவனது ஞானததாலே சிவனைத் தெரிசிக
கிற சிவயோகிகளுகுப் பிராரத்தததாலே கனமங் கூடிற்முயி
னுந் திருவடி- ஞானங்கண்ணாக, நிறையாலே யொருவ்யங்
களினு மிராகன தாமழமணிநாவேபோலுநீபற் = ஒசைதாமுந்
மணியினது நாப்போல வசையு மாரவாரமு மறற்றிபுப்பார்கள.

இப்படி கூடுவகாலதது நடுவேயொரு குறிநிகழுமெனறம
நிகழநதாற் செய்யும பரிகாரமு மருளிச்செய்கிரா,

திருச்சிலம்போசையொலிவழியேசென்று
நிருத்தனைககுப்பிடுன்றுநீபற்
நோபடவங்கேநினறுநீபற்

இ - ள். திருச்சிலம்போசை யொலிவழியேசென்று நிருத்
தனைககுப்பிடுன்றுநீபற் = தமபிரானா திருவுள்ளத்தடைதத
வான்மாகள கருவி கரணதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடா
கூடுந் துணையாகநீவ யோட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச
செல்லுங்காலதத் (இராமாவின குமாரன மறதலையான மாற்

ஞானையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதிடைக சேரச் செலலுமளவி விராஜாவி னருகுநின்ற வாசசியங்கனெதிர கொ ள்ளுந் தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமான்னந் நிருத்தம் பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானா திருவடிகஞ்ச சிலம்போசை யுமான பரவிநது பரநாதமான தடியார்ப்பிறவித துககங்கெடும் படியாரவாரியாநிற்கும இத்தப்பரநாதவழியேசென்று பரமானந் தநிருத்தம்பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானையு முன்னுடைய போதங்களைவதாருத தொழுவாயாக, நோபடவகேநின் றந் தீபற = மயக்க விகற்ப மென்று சொல்லப்பட்ட வுட்பக்கவழிக ளாகிய களனாடிப்பாடடை யிறசென்று தட்டுப்படாமல் நல்ல டிகஞ்ச செலலுகிற செவ்வைவழியே சென்று. (கஎ)

இப்படி திருவடிகஞ்சசெல்லுகிறவழிகு விரோதமாகிய

மயக்க விகற்பங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி

தம்பிரானா திருநுளை மறவாதிருக்கவென

றருளிச்செய்கிறா.

மருளுந்தெருளுமறக்குமவனக

ணருளைமறவாதையுத்தீபற

அதுவேயிவகுளாதென றுத்தீபற.

இ - ள் மருளுந்தெருளுமறக்குமவனக ணருளைமறவாதே யுத்தீபற = உனக்கணுபூதிககு விரோதமாகிய மடக்கவிகற்பங்க ளொருகாலமுங்கூடாது அஃதெதனாலென்னில உனக்குக கண்ணாகிய சிவனரு ளொருகாலமும் கைவிடாமற் றடிநிற்கிய அதவே யிவகுளாதென றுத்தீபற = இவவிடத்திற் செய யெண்ணிகாரியமுமதுவே யொழிந்து வேறொன்றும்இல்லை.

இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனிசுறாற சிவம் பிரகாசிக்கும்

வினாவை யருளிச்செய்கிறார்

கருதுவதன் முன்கருத்தழியப்பாயு

மொருமுகள்கேளவென றுத்தீபற

உனனவரியென றுத்தீபற.

இ - ன். கருதுவதன்முன்கருத்தழியப்பாயு மொருமுகள்
கேள்வென றுத்தீபற = இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனிசு
றவனிரதவருளிலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று வீசாரிகரு
மளவில் இவன் கருதுகருகருத்தாய நிற்பது திருவருளையா
ஸகயாலு மிவனுக்குத்தனிதொரு கருத்திலலாதொழுக்கையா
லும (சூகையிலுருகனை செய்பிலே குளிகைபாயந்தவளவிற
செம்புன காளிதமுயறப பொன்னு மாற்றமா யிருந்தாறபோல)
இவன் கருதிய வப்பொழுதே யிவனையுங் கிரகித்துக்கொண
டிவனுடைய கருத்தையுமொழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கரு
த்துமாய நிலலாநிற்பன ஒப்பிலலாத சததியுளான சததியினை
யனவாதமும பெருநுதிக்கொண்டிருக்கத்தக்க நாயகன். உன
னமறியென றுத்தீபற = ஆகையாலிப்படி யொழிந்து ஆனம
போத்ததா வெககாலமு நினைந்துகூடவரிதா யுளளவா. (கக)

இப்படிக்கொத்த வுணமப்பொருளைப் பெற்றகாலத்,

இடைவிடாதே நின்றனுபவிகவேண்டுமென

றருளிச்செய்கிறார்.

இரவுபகலில்லாவின்பவெளியூடே

விரவிரவிநின்றுத்தீபற

வினாயவினாயநின்றுத்தீபற.

*இ - ள், இரவுபகலிலலாவினமவெளியுடே விரவிகிரவி
 நினறுநதீபற = உணராதகாலதது மாயையு மொடுகுகினகால
 தது ஆணவமுங்கூடாமல ஞானமு மானந்தமுமே பிரகாசிகதத்
 தக்க பரமாகாசத்திலே கூடிப்பொருந்தின நண்பவிகக, வி
 னாயவிராய நினறுநதீபற = தேசிகனாலே உறிகதோமாகிற்
 பினபே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமெனறு முன்புள்ளவாசனை
 யின மிகுகியாலே பேயத்தோபோனற விசுவத்தையு ம விசுவா
 தீதமானதேகத்தையு மொருநிலையிலலாதமனாதிக்கினுடை உசிக்
 கெனறவைக்கை மெய்யெனக்கருதி சந்நமாணங்களிலே உடை
 யாமல பரமானந்தத்திலேகூடி நினறினப்பாறமபடி கடுகெ
 னவிராகது கூடுவாயாக, (உரு)

இப்படி கூடத்தக்க சிவமானம்போதத்தா லுனதென்னும்

பொருளினுமில்தென்னும் பொருளினுமன்றியே

யுண்டானபொருளென நருளிச்செய்குரர்.

சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாங்

கல்லனாயானென்னறுநதீபற

அம்பிகைபாகனென்னறுநதீபற.

*இ - ள், சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமாங்
 கல்லனாயானென்னறுநதீபற = வாககாலனவுபடுததி யுரைக்
 கத்தக்க சொருபாதிக்கையுள்ள பொருள்களும் வாக்காலுரைக்
 கப்படாத முயற்கோடுபோன்றில்லாத பொருள்களு மிலையிச
 ணமெல்லாதவனுமாய் வாக்குமனாதித்ததிலேநின றுணரத்தக்க
 சுபகூவ சொருபியாயுன்னானொருவன. அம்பிகைபாகனென்ன
 தீபற = அவனே காரணணியத்திற்கு ஈடகனாகிய கர்த்தா, (1)

இப்பொருளைக் கூடுகைகரு வேறுமோருபாய் .
மருளிசெய்கிறோ .

காற்றினை மாறறிக்கருததைகருத்தினு
ளாறறுவதாற்றலெனறுதீபற
அலலாததல்லெனறுதீபற

இ-ள், காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைகருத்தினு ளாற்றுவதா
ற்றலெனறுதீபற = இடைபிங்கலைகளாற பிராணவாயு நின்று
சலிக்கும்ளவு மனதுமானமாவு மொககநின்று சிவிக்ருமாகையா
விப்படி சசலிததுப புறப்படுகே வாயு பன்னிரண்டங்கலமும்
புறம்புசலியாமு லுள்ளேதானே சுவறுமபடி குருவசனத்திலேநி
ன்று சாதிகக மனசசலிப்புள்ளதற்றுவிடும் இப்படி சலிககத்தகக
விக்காரமற்றபொழுதே யிவன கருத்தனை தவிகாரத்திலே ஸ்சல்
லுமாகையா விரதவிக்காரத்திலும் விழாமற நன்னுடையகருத
துகருக கருத்தாய்கிற்கிற தம்பிசாறா திருவடியிலேகூடியிருந்
தனைப்பாறுகிறதே பொருள அலலாததல்லெனறுதீபற =
இப்படி கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற கூடுகிற
தென்று நிலைநிலவாது. (உஉ)

இத்தவுபாயத்திலே பொருநதிற்கவே இவன சுத்தனுமாய
வீடு மெளிதாகப்பெறலாமென மருளிசெய்கிறோ .

கள்ளரோடில்லமுடையார்கலநதில்
வெள்ளவெளியாமெனறுதீபற
வீடுமொளிதாமெனறுதீபற.

இ - ள், கள்ளரோடில்லமுடையார் கலநதில் வெள்ள
வெளிழாமென்றுந் தீபற = களவுகாண்பானொருவன நன்னு
டைய சொருபத்தையும் பேதிததுத தன்னுடைய சாதிரத்தி
ன்வழியிலே மிகுத்த பதார்த்தங்களுடையா ஒருவனைப்பாடி

தவணை மந்திரத்தாலும் அஷ்டத்தாலும் தியானத்தாலும் பேதி
 ததுத் தன்னுடைய வசத்திலேயாகக் கிவனகத்திலேயுள்ள பதா
 ரத்தவகளை யவனபொருந்தின நெடுப்பித்தாற்போலத் தமயி
 ரானு மிவனுடைய வநாதி மலசமயத்தாலே யீவனுக்குந்
 தெரியாதபடி களளறைப்போல மறைந்துநின்றபகரித்ததுக கன
 மவொப்பு மலபரிபாகமுண்டான வவதாததிலே யீவனுக்குப்
 பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்தது திருநீறென
 கிற வவிழத்ததாலுஞ் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமெனகிற மந்திரத்தாலுஞ்
 சொருபடுகின்ற தியானத்தாலு மிவனைப்பேதித்து இவனைத் தம்
 முடைய ஷுத்திலேயாகக் இவன் ஈஞ்சிதமாக நெடுகாலங்களி
 லே தேடியவததுவாகுகளாகிய வறைகளைச் சோதித் தெடுப்பிக்
 கிறவளவில தேகமாகிய இலலததையுடைய வர்னமாவு மிதந்
 குப்பொருந்தி யொருவழிப்பட்டா லிவனுக்கொருமுதலுமில்லை
 யா யீவனுடைய இருதா மும வெளிகு வெளியாயப் பரமாகா
 யமாயவிதம் வீடுமெளிதாமெனறநீபற = இப்படியான கால
 த்தையுடையவெடராகிய கனவாககீடுபடாத வீடுமீவனுக்கு வருத்
 தமர்க்கிடைக்கமு.

(உக)

இப்படி சினைவாகள் பிராரத்தத்தாற் நேகத்தானே
 விசுவத்திலே இருந்தார்களாயினு மவர்கள் விசுவ
 மயக்கத்திற படாக்களெனறருளிச்செய்கிறார்.

எட்டுக் கொண்டாதமைத் தொட்டுக்கொண்
 விட்டாருலகமெனறநீபற (மேனிறார்
 வீடேவீடாருமெனறநீபற.

இ - ள் எட்டுக்கொண்டா தமமைத்தொட்டுக்கொண்டே
 நின்றார் விட்டாருலகமெனறநீபற = பஞ்சபூதமுஞ் சகலரா
 தித்தரு மானமாகளுமாக வெட்டுவகையுந் திருமேனியாக வெ
 முந்தருளினிநற தப்பிராநாராதியே தன்னிவிட்டு நீங்காது

நின்ற முறைமையை யவருடைய திருவருளாலே யறிந்து தன்னு
மவரைப்போலே சிநேகிதமபுரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தந்
துலையுமளவு உதேகவிசுவங்களிலே நினரூரேயாயினுஞ் (சாககா
னியென்னு ம புழப்போல) கருந்து வேறே பூண்டு கிடைக்கை
யாலே விசுவத்திற்படார்கள் வீடே வீடாகுமென்றந்தீபற =
இப்படி விசுவத்தை யருட்கண்ணாலே பொய்யானபடிகண்டு நீங்
கிநிறகவே யொருகாலத்தினு மழிவிலலாத திருப்பாதமே யவர்
களுக்குப் புரவிடமாம். (உச)

இப்படி ஞானைசுவரியத்துடனே நிற்கப்பெற்றவர்களே
புண்ணியபாவ உலையொத்த வான்மாககனென்
றருளிச்செய்கிறார்

சித்தமுநீயகரணமுஞ்சித்திலே

யொத்ததேயொத்ததென்று உத்தீபற

ஒவ்வாததொவ்வாதென்று உத்தீபற.

இ - ள், சித்தமுநீயகரணமுஞ்சித்திலே யொத்ததே
யொத்ததென்று உத்தீபற = அருளாலே சீவனானது பசுத்தவநீங்
கிச சிவத்துவமாகவுங் குற்றத்தைக் குணமபே ல வினைவிசுகிற
வந்தகரணங்களு பசுகரணபாவங்கெட்டுச் சிவகரணமாகவு
யிப்படி கூடினவர்களே கன்மங்கள் பகருவத்தையடைந்து து
லையொத்தவான்மாககள் ஒவ்வாததொவ்வாதென்று உத்தீபற =
இப்படி வினைகளை துலையொவ்வாத வான்மாககளுக்குத்தமபி
ராஜா திருவடி கூடகிடையாது. (உரு)

இந்நிலையிலேயின் நினைடறச்சாதிததாற் பின்பு

வினையுமாறருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளும்புறம்புநினைப்பறினினுள்ளே

மொன்னாவமுதாமென்று உத்தீபற

முனையாதுபகதென்று உத்தீபற.

இ - ள். உன்ரு புறம்பு நினைப்பறி நின்னுள்ளே மொன் னா
வழுதாமென றுநீபற = கணமயோகிகள் கருத்துப்போலத்
தானிறகிற தேகத்திலே யொருதானத்தி லவிகாரமாயிருநதுங்
கிரியாபாதத்தில நிறகிற சமயிகளைப்போலப் புறம்பே பாவித்தி
ருநதும இப்படிசெய்து வனுபுகி திரிந்தாற பிரபஞ்சமாய் நில்
லாதே தேசிகன கடாக்கத்தாலே தேகாகிப் பிரபஞ்சங்களை
யுணர்நது நீங்கினதனையுந தெரிசிப்பித்த சொருபத்தையு
மதின் கணனாகவுணர்நது தேகாகிப்பிரபஞ்சங்களை யு மிலலை
யாககித் தன்மை முன்னிலையுமொழிந்த ஒரு நீர்மையாகப் பட
ராகையையுள்ளென்றும் புறம்பெனறுந தானென்று மவனென
றுங் கூடவேண்டுமென்றும் கூடினோமென்றும் விசாரிககிற
வுணர்வொழியிலுன்னுடையவிடத்திலே யொருவராலு முகநது
கொள்ளப்படாத வனுபோக விரசுவான வானநவமுாதமுறிப்
பெருகி யுனையே கிரகித்துக்கொண்டு தானையாயவிடும, மு
னையாதுபந்தமெனறுநதீபற = இப்படியானபின் சந்நமரணங்க,
ளுககுற பத்தியாக வங்குரிககத்தக்க பசுபாசங்க ளுண்டாகாது
இப்படி பொருநதினவர்களுக்கே பசுபாசவீகற்பங்களாகிய

கிலேசநதிரவதென்று மல்லது திராடுதென்று,

மருளிசெய்கிறார்,

அவிழ்விருக்கும்றிவுடனின்றவர்க்கு

கவிழ்மிவவல்லலெனறுநதீபற

அனறியவிழாடுதென்றுநதீபற

இ - ள். அவிழ்விருக்கும்றிவுடனின்றவர்க்கு கவிழ்மிவவல்ல
லெனறுநதீபற = ஆணமபோதமபோல வொருபொருளைப் பற்
றிகொண்டு நின்றவிசாரித்து மயங்காதே யநாதியே பற்றும்
விகற்பமு மயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய வாகுளுயாலே சாவு

மு ளடவாநிற்கத் தானொன்றையு மறிபாதே பரமானந்தமயமா
யெல்லாவற்றினு முளையு நிறகச்செயதேயவற்றிற் படாமலனவ
ரதமுமி னறு பிரகாசிக்கிறசொருபத்தை யாசாரிய னதுககிரகத்
தாலேபெற்ற அகினகணனாகவதினில் கூடி யதுவாய நின்றவா
களுக்கு ஆதிதன சநிதியி லானமாககன கண்ணுக்கந்தகார
நினைவறவன்னியமாய விடுதனமைபோல) ஞானாதிதனுதயந
தெரிசன மானபோதே சநமரணங்களுக் குறபத்தியாய வரு
கிற பசுபாச விகற்பங்களாகிய பேரந்தகாரமானது இனைவிட
ததிலே போனதென்றறியாதபடி தானே யிவனைககைவிட்டுப்
போம். அன்றிய விழாதென றுநீபற = இப்படி நீங்காத
உளவில வேறொருபாயங்களாலு மிந்தக்கிலேசங்கைவிடாது. ()

இப்படி சநமரணங்களுக் குற்பத்தியாகவங்குரிககத்தகக்

பசுபாசவிகற்பங்களைவிட்டி முதனிககு வித்தாகியசத்திய

ஞானத்தை யபேட்சித்தவாகன்பெறும்பேற்றி

ஹ்நிகப்பாட்டை யருளிச்செய்கிறா

வித்தினதேதடிமுளை யைக்கைவிட்டவர்

பித்தேறிஞாகளென றுநீபற

பெருவுதெவகெனபெணையுதிபற.

இ - ள், வித்தினதேதடி முளையக்கைவிட்டவர் பித்தே
றிஞாகளென றுநீபற = முதனிககு வித்தாகிய யாகியே தனக்
குப் பிராணையு நி னறு தோன்றாமலுபகரித்ததற் தொலைப்பித
தும் வருகிறவருனைதேசிகன கடாக்கத்தாலே சந்தேகமறப்
பெற்றச சநமரணங்களுக் குற்பத்தியாக வங்குரிககத்தகக்
பசுபாச விகற்பங்களைவிட்ட பாக்கியவானகளே யெககாலுமந்
தொலைத்தற் கரிதாகிய தேகாஜிப்பிரபஞ்சங்குணையுஞ் சுதகக

வேதனைகளையும் கைவிட்டுமேலாகிய ஞானம் பிரகாசித்தத்குப் பர
மானந்த சொருபத்திலே மீளாத வழிசென்று புகுந்தவாகன்
பெறுவதற்கு கெனபெ னேயுந்தீபற = இவ்விடத்திலே யிப்படி
நின்று பெறத்தக்கபு பேருழிந்து பசுபாச விகற்பங்களே
பொருளென நினைவிலவவிடத்துப் பெறுமபேறெது நெஞ்சமே.

இப்படி யரியபேற்றைப் பெறுமளவில பெறுகைக்

கோரவதாரமுண்டென நருளிச்செய்கிறார்.

சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட

மெல்லேசிவனுக்கென நுநீபற

என்றானமென செய்கோமுந்தீபற.

இ - ள், சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட மெல்லே
சிவனுக்கென நுநீபற = இப்படி கூடவரிய சிவனைக்கூடத்
தக்கவிட மானமபோதத்தா லுணராத வாகருகளா வினைவிட
மென்று வுரைக்கத்தக்கதொருவிடமல்ல சொல்லுகைக்குக் காத்
தாவாகிய வானமா பொருபொருளைக் கருதி யுரைப்பதாகவுண
ருமளவி லொருவனுணராத வுணருமொழிந்து தானாக வொ
ன்றையுணரமாட்டாததலால் ஒருவனுணராத வுணருவதானப
டியை யாசாரியனாலேபெற்று வுணராத வுணருவதான வெல்லே
யி லவனுணராததுகிற தனமையை யவனாலேயுணரி னவ்விட
மே சிவனைப்பெறுதற் கெல்லையானவிடம். என்றானமென்செ
ய்கோமுந்தீபற = இத்தவிடத்தை யறிந்துகூடி ஆவியானென்று
முனைதென்றானொல்லி நின்றதான்மா வவவிடத்தென்செயத்
தோ யறிநின்றிலேன்.

“இந்த வவதரத்திலேகின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னி”

விடாதே யுணரபபெறி னெல்லாநிலையிலு

நிற்கலாமென்றருளிச்செய்கிறார்,

வீட்டி லிருக்கிலென னாட்டிலே போகிலென்

கூட்டி லவாட்சாததிநினைநூதீபற

கூடப்படாததென நூதீபற

இ - ள், வீட்டிலிருக்கிலென னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டிலவாட்சாததிநினைநூதீபற = எல்லாவற்றையும் தனது
லேவிடப்பட்டுத் துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசகமென
விதுவொழிந்து நாடதக்க வாசனாதிசனியும் தீர்த்ததெரிசன
ங்களினு முதுனாலும் பிரயோசனமென (பொன்னுக்கு மா
ற்ற நின்றுறபோல) ஆனமாவே குகைபாக ‘வந்தியேதனக்குப்’
பிராணனாய் நிறநிற திருவடிஞானத்தை தேசிகன் கடாக்கீத
தாலேயுணர்ந்து தன்னுடை சுதந்தரவீனத்தையுங் காததாவின
செயலென்றே ‘கண்டு தனக்குப்பொருத்தினதொரு நிலையிலே
நீலலானாகில, கூடப்படாததென நூதீபற = இப்படியுண்மை
யறிந்துநில்லாமற் தனாலே செயல்பட்டதுவாகக் கருதில்’
மொகூங்கூடாது போதததுக்கு விரோதமே வினையாநிற்கும்
அஃதெப்படியென்னில் (காததாஷ்வயறியாமற் சகலாருமித
மாக வெகுகியம்பண்ணின்) தகூப்பிரசாபதிசுர விரோதமே வி
நோதும் சகலரையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடையசெயலற்க காததா
வினவசத்திலேநின்று தண்டிசநாயனா சிவனை யாசசிக்கிறான்
வில் சகலருக்கு மகிதமான பிரமஹத்திவினைய இதுவுரு சிவனுக்
‘கிதமாகவே பலிததுத் திருவருள்வினைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க,
‘ஆதலா லுண்மையறிந்து சருமுக காததாவின செயலென்றே

கொள்ளாமற் றன்னுடைய செயலென்றே யொவ்வொருத்தி
லே நின்றவறகு வினையேராதிராது. (கரு)

இத்தவுபாயத்தையுடைய சைவசித்தநாதத திறமொழிந்து

மற்றொருசமையினினை பொருளைப் பொருளென்க

கருதவேண்டமென நருளிச்செய்கிறா.

சாவிபோமற்றசமயங்களுக்கும்நினை

ருவியருதேயென நுநதிபற

அவவுறைகளாதேயுநதிபற.

இ - ள், சாவியோமற்றச சமயங்களுக்கும்நினை ருவியரு
தேயெனநுநதிபற = ஆனமாவுஞ் சிவமும் வேறற்றிறகு மன
போகவிரதமாகிய சைவசித்தநாதத திறமொழிந்து ஒருவன் பசி
தீரசெய்த பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிப்போலவந்த பவி
ககத்தக்க மாளகளிலே சாவியோமற்ற தனையோல முடிவிலொ
னறென்றுரைப்பாரா, இரண்டெனறுரைப்பாரா, இரண்டாட்சின்
றே யொன்றுமொன்றாரா, உடலாதானே யுயிருமென்பார் வாயு
வையுயிரென்பாரா, கரண நாதமொருளென வுரைப்பாச,
மோகமகூய்க்க முததியென்பாரா இப்படி தொல்லப்பட்ட வெ
ருவிதமான சமயங்களிறபுகுந்து நின்று தனசுருப்பிராணனான
சிவனைத்தெரிசியாமல் நரகங்களிலடைவாரா, அவ்வுயிராகே
ளாதேயுநதிபற = இப்படியாகொத்த சமயகிள்வாத்ததை யு
ச்சோநதிரத்தகு விடைமமாகாதபடி நில. (கரு)

இப்படி சைவசித்தநாதத்தினுண்மையிலே நின்றவாக்கருவி

காரணிகளினொருகாலங்களினுங்கடாததுறவை

யுடையவாக்கென நருளிச்செய்கிறா.

துரியங்கடநதித்தொண்டாசகுச சாக்கிரத்

துரியமாய்நின்றதென் நுநதிபற

துறந்தாரவர்களுள் நுநதிபற.

இ - ன், துரியவகடந்தவித தொண்டாகருச் சாகசிரன் துரியமாய நின்றதென்றதீபற = பிருதிவிமுதலாக நாதமீழுணதத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் மருளாலேகண்டு நீக்கித் தண்ணைதெரிசித்துத் தண்ணையும் பொருளல்லவென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திறகத்தகக திருவடியாயாகுப பிராரத்தததாலே சாகசிரத்தானங்கூடிற்றாயினு மிவாகள திருவடிக்குப் பரமதுரியமானானமே பிரகாசிகுமதொழிறது ஒருகாலங்களினும பிரபஞ்சத்தடன கூடார்கள, துறந்தாரவாகளென்றதீபற = அவர்களே துறவையுடைய கலவியானார்கள்.

இதில் முற்படுதரியமென்றது தற்போதத்தை இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தையெனக்கானக, (கூஉ)

இப்படி துறவையுடைய கலவியானார்களுக்கும் பிராரத்தசனமம் புசித்தே தொலையேண்டுகையாலும் புசிசுமளவில் கருவிகரணதிகன கூடவேண்டுகையாயினு மிவைக்கடினாலு மியாறின வசத்தி லமுதாமற புசிக்கு முபாயமு மாகாமிபமே ராமல நிறகு முபாயமு மிப்படி யருளிலே நின்றவாக்குப பெத்த திசையிற சுகந்தானே முதத்திசையிற சுகமாமுபாயமு

மருளிச்செய்கிஞா.

பெற்றசிறறின்பமேபேரினபமாயங்கே க

முற்றவருமபரிசுத்தீபற

முனைபாதுமாயையென்றுத்தீபற.

இ - ன், பெற்றசிறறின்பமே பேரின்பமா யங்கே முற்றவருமபரி சுத்தீபற = தேசிகன் கூடாணுந்தாலே சொற்பத்தை யுணர்ந்தகாலத்துப் பிராரத்தமான தெடுத்தவுடலிலே நின்று புசித்தே தொலையவேண்டுகையா லுத்த கனமத்தாலே நிஷ்டையில்லாத சுகங்களவந்து கூடாநிற்கும் இது கூடாநிற்கச் செய்தது

யிதிவீழாதாம விரதசுகததையுங் கனமததையுங் கருவிகுண
இகனையுந் தனனையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளையது கண்
னாக வுணர்வே சந்நம மேரூமற கனமமும் தொலைந்து உவ்
விடத்திற கூடின வறப் சுகமான் திவன ஞான திருஷ்டியிலே
நிறையாலே யதாதானே பரமசுகமாம் முனையாது மாயை
யெனறுநதிபற = இப்படி நிறகவே மலமாயாகி கனமங்களுரு
காலத்தினு மவகுரியாது (௬௩)

இப்படி யளவிததற் கரிதான பரமானந்த சுகங்கைகூடின

காலத் திவனிடத்து வேறொன்றும் வந்துகூடாதபடி

இதசுகநதானே விவனைவேறல வடைபுவிததத்

கொள்ளுமென றருளிச்செய்கிறா.

பேரினபமான பிரமக்கிழத்தியோ

டோரினபத்துளளானென றுநதிபற

உனனையோண்டானென் றுநதிபற.

இ - ன் பேரினபமான பிரமக்கிழத்தியோடோரின்பத்துள்
ளானெனறுநதிபற = ஒருவனையோரினபம் வந்ததிதத்காலத்
திவற்றினுக் கோரளவுமுண்டா யிதுவீகின்காலத்ததச் சுகமான
வந்த விரதந் துககமாகவும்-வந்துகூடா நிற்குமாதலால இநதச்
சுகதுககங்களிரண்டும வந்துகூடாதபடி தமபிரானுர் திருவடி
யிலே யடைந்தகாலத் திவனளவிடுதற் கரிதாகி வினா தவனு
போக விரதமானது பரமானந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக்கூடின
டொழுதே யொருதனமையான சுகசொருபமாய்விநிம். உன்
னையோண்டதென றுநதிபற = இப்படியே அசத்தியத்தைச்
சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையுமேலாயுள்ள ஞான
நத்திலே சேர்த்ததடிமைகொண்டது. (௬௪)

இத்தப்போறைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகநிற்கச்செயதேயுமான்
மசெயதி கிளையாமலொடுகிச சிவனுடையசெயதியாய

நிற்குநிலைமையை யருளிச்செய்கிறா

பெண்டாபிடி போலலாண்மககள் பேய்போலக்

கண்டாரோகண்டாநொனகுந்திபற

காணாதாராகாணொன்றுதீபற.

இ - ன், பெண்டாபிடிபோல வானமககள் பேய்போலக்
கண்டாரோகண்டாநொனகுந்திபற = ஆனமாவானது ஒருத்தி
மைப் பேய்பிடித்தகாலத்துத் தன்னுடைய சொருபம் வேராகா
திருக்க மனதும் வாக்குஞ் செயலும் பேயினவசத்தேயாயத் தன்
னை மறந்து பேயின நின்றதன்மைபோலவும் நாயகனான தபி
ராணா தேகியை யாவேசித்த பிசாசமானது தன்னுடைய சொரு
ப மொருவா காணநிலாது தேகியினுடைய செயலை யழித்துத்
தன்னுடையசெயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாயநின்ற
தன்மைபோலவும் இப்படி பாவனையாற பாவகமாகக்கூடி நின்
றவரே சிவனையுள்ளபடி கண்டு கூடினவர்கள், காணாதாரா காண
ொன்றுதீபற = இப்படி கண்டுகூடாதாரொககாலமும் விழியா
த கண்ணையுடையவர்கள்.

(கூடு)

இநிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாய

மூண்டென நருளிச்செய்கிறா,

நாலாயபூதமுநாதமுமொன்றிடி

னூலாநிலையாமென்றுதீபற

காதற்கிடமதென்றுதீபற.

இ - ன், நாலாயபூதமு நாதமுமொன்றிடி னூலாநிலையாமென்
றுதீபற = கூடில சுரோணித்ததின் நிலையிலே சிவன பதி
கிறவாவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாய் பூதமாகிய
வாயுவுஞ் சத்தப்பிரம்மான நாதமுங் கூடப்பதிந்து சரீரம் பரி

ணயீக வாயுவானது நாடிக்கடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராணவாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாகக்கூடப்பொருட்டு நாபிச்சக்கரத்தின் கீழேசென்று பகியாநிறீருஞ் சத்தப்பிரமமான நாதாதந தானநதோறு நிறகு மெழுததுளாகிச சென்று பின்பு மரணமுண்டாகக்கூட காரணமாக மூலாதாததிலே பிரணவமாகப்பதிந்து கிடவாநிறகும் இவற்றைத் தேசிகனருளாலே யறிந்து சத்தவீச்சதையுஞ் சிவவீச்சதையுங் கொடுத்திருமந்திரப் பிரசாதமாகி மனதை யொருமைப்படுத்தி இருத்திருமந்திரப் பிரசாதத்தைக்கொண்டே நாதத்தைமெழுப்பி இத்தாதத்தையும பிராணவாயுவையுங்கூட்டிச் சுழிமுனைவழியே செலுத்தி முன்புதோன்றின பிரமாதாதத்திலேகூட்டித் தானப் பரமாகாததிலமுந்தில் நாலாநிலையாகிய சாயுச்சிய மப்பொழுதே கைகூடும் நாதாகிடமெதென்றுத் தீபற=காததா வெழுந்தருளி யிருக்கத்தக்க விடமு மவனைக்கூடுகைக்குவீடமுமதுவே, ௩௬

இப்படியன்றி வேறுவழிகளிடச்சென்று தனபோதத்தாற கூடத்தக்கதென்று பாவித்துச்சென்ன மரணங்களிலே வீழ்ந தழுந்தாதிருக்குமபடி யருளிச்செய்கிறார்.

சென்றநெறியெல்லாஞ்சென்னென்றியாம்படி.
நின்றபரிசுறிற்துந்தீபற
நீசெயலசெயயாதேயுந்தீபற.

இ-ள், சென்றநெறியெல்லாஞ்சென்னென்றியாம்படி. நின்ற பரிசுறிற துந்தீபற = கனமங்களுக்கீடாகத் துணைசெய்கிறமனதுகளுடனே கூடி நச்சவழியான விலக்கடியென்னு மைந்து பொறிவழியுஞ் சென்று விடையாதிகளிலே பொருந்தி யிதாகித் தங்கள்கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை வினைவினை வழி தானே ஐயமற்றகுதான பெருவழியாமபடி. தேகங் கூடினபடி.

யுந் தேகத்திலே தானிறகிற முறைமையுங் கண்மங்கள்வந்துகூடு
முறைமையுந் தன்னுடைய போதயிந்தவகை தெரியாம லிறதி
ரியாகி கரணங்களுடனேகூடி நின்றாலிதழமுறைமையும் (கா
நதமும் பசாசமுடபோல) தம்பிரானா சநிதியிலேகூடிச் சிவிக
ருமுறைமையு மருட்கண்ணாக்க கண்டு தனசெயலறநிறகடபிரா
ரத்தமுந் தொலைந் தாகாமிமமு மேரூமறபின்பு தேகாநத்ததிலு
ந்திருவடியிலே கூடுகைக்கு காரணமுமாதலாற் பககநோககாம
லொருநிலையிலே நில நீ செயல செயமாதே யுந்நீபற = இப்படி
யொழிந் தன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித்
துச சன்னமரணங்களிலே விழுந்தழுந்தாதே (௧௭)

இப்படி தேசிகன்கூடாட்சத்தாலே பெற்ற திருவருளைக்கொண்டு
சன்னமரணங்களுக்கும்பத்தி தேடாம லெந்தவுபாத்திலே
யாயினுந் திருவடியை உடைகைக்கு விருமபுத்தே
பொருளென்றொளிச்செய்கிறா,

பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே
ளக்கொழுநீயறிந்துநீபற
அறிந்தறியாவண்ணமுநீபற

இ ள், பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே னக்கொ
ழுநீயறிந்துந்தீபற=பொன்னாலே சமைத்த கொழுவைக்கொ
ண்டு வரகுவிளைய லுழுதகாலத்திற் பலமுங்குறைந்து மிகுத்த
சேதமுமா யுழவு பிழைத்ததன்மைபோல தேசிகளுலே பெற்ற
திருவருளைக்கொண்டு பிழைப்பெருக்கிச் சன்னமரணங்களிலே
போக்குவரவுசெய்ய வுறபத்தியான விரகிரியாகி விடையங்களி
ல் நீமுந்தாதே யந்ததிருவருள் முன்பு தோனராமல் நின்றபகரி
த்தமுறைமையறிந்து தோன்றினபின்புதகண்ணாகவதிலே கூடி
யழுந்தினகாலத்துச் சன்னமரணங்களுஞ் சகதுக்க வேதிகளை
நீங்கி யொருகாலத்தினுந் நீங்கிப் பரமான்ந்தமே விளையுமெனனு

ம்படியு மறிநது தன்னுடையசெயலற வதுவாய்நிற்கிறதே நிலை
அறிதெறியா வண்ணமுநதீபற=இப்பொருளை, புணராதே யுணா
மதுநில, (௩௮)

இப்படியுணராததாநின்ற சிவனை யுணராதே யுணரக்கூடாதாகிற
சிவனைப்பாவிதது நிறகவே யிறதவுண்மை கூடுமென
றருளிச்செய்கிறார்.

அதுவிதுவெனனுவனைதாநிவாகு

மதுவிதுவெனறநிறதூதீபற

• அவிழநதசடையாரென றுநதீபற

இ-ள், அதுவிதுவெனனுவனைததறிவாகு மதுவிதுவென்
றநிற்தூ தீபற=ஆனமாவின்னுடைய கருகதுப்போல வநாதிசே
மறைத்த சகசமலத்தாலே மாறையுங் கனமமுமபொருத்திய சன
னத்தையே வினைவித்திடுகியவிடாததனைய விட்டவகளிலே பொ
ருந்துங்காலத திரண்டிப்பொருளைச்சேர உறியமாட்டாம லொன்
றென்றாக வறிந்தும் அறியுங்காலத்திலே யதுவதுவெனறு சுட்
டிப்பறறிவின்று சலித்தது மயக்கவிகற்பங்களிலே டடையது பொ
யயை மெய்யெனக்கருதித் த னனுடைய வுண்மை விளங்காம வி
ரவுகள அகப்பட்டவாகாசம்போல யிடையிடாமல் நின்றமூந்
தாதே தப்பிரானுடையகருத்தான தனாகிடேயுள்ள காருணயத்தி
னமிருகியாலே யானமாகளுடைய மலமாயாதிகண்மத்தை தொ
லைப்பித்தது திருமுடியிலே கூட்டவேணுமெனகிறவிசையாலே
யானமாக்களுக்கனாகிடேய மிராணனாய நின்றவவவ கனமவகளுந்
கிடானவை திருவுணத்தடைகதுச சாவதையுமொருகாலத்திலே
சேரவுணாந்து முணாததுவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்து மொ
டுக்குவித்தது செய்யாநிறகத் தானொன்றையு மதுவிதுவெனறு
சுட்டிப்பறறிவின்று சலியாதே தன்னுடைய வருளாலே டடக்கத்
தானொழிவறநிறைந்தது மடக்கவிகற்பங்களினின்று யசைவற நிலை

லாநிறதும் அத்தப்பொரு ளனாதியே யிவனஞ்ஞய்நிற்கிற மூன்ற
மையையருளாலேயறிந்து ஆன மபாவனையைவிட்டுச்சிவபாவனை
யிலே நிறகவுட அவிழ்ச்சையொருமொன்று தீபற=இப்படி கூடி
நிற்கிறபொருளே யொருவராக கட்டப்படாத திருச்சடாராத
தையுடைய தப்பிரானா. (௩௯)

நினமலனாதமபிரானா ரானமாவுடனேகூடி யானமாவாய
நிறகுணககருக காரண மவனுடையகாருணயத்தின,
மிகுதியேயென மருளிச்செய்கிறா.

அவனிவனான தவனருளாலல
திவனவனாகானென றுநதீபற
எனறுமிவனேயென றுநதீபற

இ-ள், அவனிவனான தவனருளாலல திவனவனாகானெ
ன்றுநதீபற=வாகு மனதீதமாயிருக்கத்தக்க தமபிரானா பிரா
ணனுயிருக்கச்செய்து மனாதியே பசுந்தவமான வானவமல மு
ண்டாகையா வீந்தவானவமலம பகருவப்பட்ட வவதரத்திலே
(செம்பிறகிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்துப்பொன்னெனானும் போ
பெற்றாப்போல்) தப்பிரானும் பிரகாசித்தினைத் திருவடியி
லே கூட்டிக்கொள்ளுகை பொருட்டுத் தன்னுடையகாருணயத்
திலே யிவனாகவெழுந்தருளி நின்றதொழிந்து சிவனானமாவா
கினனானலன ஆனமாவுந தமபிரானா திருவடியிலேகூடிப்
பரமானாதத்தை யனுபவிக்கிறதொழிந்து சிவனாலாய பஞ்சகிரு
த்தியாதததுகையிலே எனறுமிவனேயென றுநதீபற=சிவனற
ன்னுடைய கருணையாலே யானமாவாகியுஞ் சிவனாகிய நிறகவல
லவன ஆனமாவானவனென றுந தன்னுணைமை குறாமற கூடி
னதொன்றிலே யதவாய்நிறக வல்லவன. (௪௦)

இநதப்பொருளைக்கூடாம லனாதியே யுண்டாகத்தக்க விகிதமு
மிததீருமுபாயமு மருளிச்செய்கிறா.

முததிமுதலுககேமோகககொடி படாக
தத்திபுதததெனறுதீபற
அபபழமுணணுதீயுநீபற

இ-ள் முததிமுதலுககேமோகககொடி படாக தத்திபுதத்
ததெனறுதீபற = முததிகையபெறுகைக்கு முதனமையான
வானமாவிலே யனதியேமறைகததக்க வானவமலத்திர கரி
மமான வஞ்ஞானமென்னுவகொடி வெருவிதமாகப்படாந் தித
கிதமேவ்வேது இதகாரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிறமாதை
யாலே பூதகாரியமானவுடமு சநநதோறம் பவியாநிற்கும் அ
பபழ முணணுதீயுநீபற = இநதபட முததையஞ்ஞ நி நரகயேது
வாகாதே யாசாரியன கடாக்கத்தாலேபெற்ற அருளாகிய வருண
வே யாணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முததிபபழமாகிய
பரமானந்தத்தை உணுபவிற்துச் சிவனுடனே யொருதனமையா
யவிகே. (சக)

இபபடியொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத்தக்க
தோருபாயமருளிச்செய்குறா

அண்டமுதலாய்னததையுமுடகொண்டு
கொண்டததைகொள்ளாதேயுநீபற
குறைவற்றசெலவமெனறுதீபற.

இ-ள், அண்டமுதலாய்னததையுமுடகொண்டு கொண்ட
த்தைக்கொள்ளாதே யுநீபற = அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட
சககரவாளகிரியு மகாமேருவு மண்டகோளையு மட்டகுல பரு
பதவகளுந் திககுக்கெசுவகளு மட்டநாகவகளுந் சத்தசமுத்திர
முஞ் சத்தமேகவகளும பதினாலுபவனமுக தேவா சுரா சித்தவித்
தியூதரா கிணரா கிம்புருடா மற்றமுண்டான அண்டமுத
லாக வுள்ளிட்டபேதவகளுந் சுகிராதிததரும் பஞ்சபூதிய பகி

ஹைமவதனம் பேய்ததோபோன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த
 திரட்சிபோரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களு மிப்படி
 பொவ்வொருவ ண்டங்களைத் தசமடங்குபொதிந்தசலமு மந்தசல
 ததைத் தசமடங்குபொதிந்த வககினியுமிந்த வககினியைத் தசம
 டங்குபொதிந்தவாய்வு மிந்தவாயுவைத் தசமடங்குபொதிந்த வ
 காசமு மிவையெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த பேரண்டத்
 தையு மிவையெல்லா றறி மரு மேற்பட்டி நினைமலமாய நிறகிற
 நாதசொருபதையு மித்தற்குமப்பாற்பட்ட நினைமலமா யெல்லை
 படாதபரமாகாசமான பெருவெளியுமுனக் குடம்பாகிநின்று உ
 னக்கு நிலைநின்றவாறே யுனை யுணாத்கின சொருபமுடம்பாகி
 நின்று உாணம்போததையு மிந்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர
 நினைவறவிடுவாயாக குறை ாற்றச்செலவெனெ றுந்தீபற = அப்பொ
 முதே நீ யகண்டபரிபூரணஞயயிடுவை, (௧௨)

இப்படிப்பெற்று மிந்த வுணமையில நிலவாமல் தேகத்தையும்
 விசுவத்தையுமெய்யென நி ருருடைய வுணமையை
 யருளிச்செய்கிறார்.

காயத்தன்மெயளுநானக் கள்ளுண்ணமாட்டா
 உயர்க்களளுண்டானொ றுந்தீபற (தே
 வரட்டுப்பசுக்களென றுந்தீபற

இ-ள், காயத்தன்மெயளுநானக் கள்ளுண்ணமாட்டாதே
 மாயக்கள்ளுண்டானொ றுந்தீபற = தேகத்திறிகிற தேரியான
 சிவனுடைய சத்தியானுமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான
 பரமானந்தத்தேனாகிய மதுவையுண்டு தேகவிசுவங்களு ாற்றி
 யாமற்றனையும் சிவனையும்றியாதபடி சிவோசரவழ்திலே யடைய
 யாதே (மிகவும் பசித்தானொருவன் றன்கையில் வந்திருந்தபாற்
 றிசனையைப்போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை ககிப் பசி
 தோவிரித்த தன்மைபோல) பேய்ததோபோன்ற விசுவத்தையு

மிதிர்சாலம்போன்ற வாழ்வையு மெய்யெனக்கருதி நாகவேது
வான விடைய சமூகவதளினு ஸ்டாரு மிதாகிதவகளாகிய மது
வையுண்டாகன வரட்டுப்பசுக்களென்ற தீபற=அவாகளே ஒரு
காலங்களினும் பயன்படாதவானமாகள, (சுரு)

இப்படியாவராலும் பெறதற்கரியபேற்றைக் காருண்ணியத்தின்
மிகுதியாலே தந்தருவைததமுடையசினேகத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே துதித்தருளுகிறார்.

சிந்தையிலுள்ளருமென் சென்னியிலுஞ்சேர

* வந்தவாவாழ்கவென றுத்தீபற

மடவாளுடனெயென றுத்தீபற

இ-ள், சிந்தையிலுள்ளருமென் சென்னியிலுஞ்சேர வந்தவ
ர்வாழ்கவென றுத்தீபற=ஒழிவற்றிறைந்த தம்பிரான ரானதியே
யடிபனுக்குப் பிராணனாயிருக்க வனாதியே யுண்டானமலத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே சந்த மரணங்களிலே யுழன்று போகருவா
வேபொருளாகத் திரிந்தவடிவேனே தமமுடைய காருணயத்தி
ன மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே மெழுந்தருளி
வந்து மலமாயாதிகனமங்களும சந்தமரணங்களுவ கூடாதபடி
மென்னுடைய பொலலாப புலாற்றலையிலே யாவராலும் குறித்
தற்கரிய சிவகந்ததையுடைத்தாகிய திருவடித்தாமனையைச்சே
ராததீ மந்தத்திருவடியடியேனுக்கு அனாதியேபிராணனாய் நின்ற
முறைமையையுமுணாததியு மென்னுடைய சித்தமானதுசவியா
மலத்தத்திருவடியுடனே விட்டு நீங்காம லொருவழிப்படக் கூடி

* தியானத்திலுண்டான நிஷ்களத்தைச் சிந்தையில் வந்தவ
ரெனவும், பகருவனகண்டு அருளே திருமேனிடாக வாகாரியமூர்
த்தோய்வந்து திருவடிக்குட்டிய சுகளத்தைச் சென்னியில் வந்த
வெனவருகிறார்,

வேறநீர்த் து முபாயநதநதம் இப்படி துககசாகரத்தினின்றங்
கை! மேற்றி நதம்பிரானா காலங்காட்டாத சுகசொருபத்துட
னே மென் மேலும் வ"ழவார, மடவாளுடனேயென றநதீபற=
சருவானமாககரு வீடேறுகைப்பொருட்டா லனாகியேயுடைன
காருண்ணிய சததியுடனேயு மனவரதமுங்கடடி வாழ்வார (சச)

இதத்திருவுந்தி யருளிச்செய்த தம்பிரானரிதச சாததிரத்தின
மகிமையுந் தமமுடைய திருநாமமுந் தோன்ற
வருளிச்செய்கிறார்.

வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு
முய்யவநதானுனையென றநதீபற
உண்மையுணர்தாரொன றநதீபற.

இ-ள், வையமுழுது மலக்கயங்கண்டிடு முய்யவநதானுனா
யுந் தீபற = உயமட \க தேவராலருளிச்செய்யப்பட்ட வீரத தி
ருவுந்தியெனகிற சாஸ்திரத்தை குருமுகத்தாலே கேட்டிதினு
டைய சம்பிரதாயத்தை யறிந்தவர்கள் அனாகியே துடங்கியுமுன
று போந்ததேக விசுவங்களினுண்மை யருளுனசாகரமென்றே
விட்டேறி, உண்மையுணரநதாரொன றநதீபற = உண்மையென
றுந் திருவடியாகிய நெடுங்கரையில சோந்த பரமானந்தமே
யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள், (சரு)

திருவுந்தியார் மூலமுமுராயு முற்றிற்று,

திருச்சிறுமபலம்.

உ

சிவமயம்,

திருக்கடவுர்

உயயவநததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார்மூலமும்

திருவாவடுதறையாதீனம்

தில்லைச்சிறறம்பலவனெனும்

சிவபிரகாசனாசெய்த உணாயும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

'க் - முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாருணியவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



1898ஆம்

உ

சிவமயம்,

திருச்சிறந்தமபலம்

திருக்களிற்றுப்படியார வாலாறு.

ஞானசாததிம பதினான்கு முன னுண்டாய
திருவுத்தியாரை யருளிச்செய்த உயயவந்த தேவராயனா
ரது மாணாகரா திருவிசுவா ஆளுடைய தேவராயனர்,
அவாமாணாகரா திருக்கடவூர் உயயவந்ததேவராயனர்.

• இவா பெரு உபநிபதியுரி லெழுந்தருளியிருக்கு
நாளில் மிகுந்த புகுவமுடையாரொருவா தனனைக்க
ணதிரிசிக்க அவருக்குச் சிவநினைச்செயது அவாசக்
தேவபீத மகலவதாயும் சிவா னுபூதிச செல்வத்தை யி
டைவிடாம லனுபவிப்பதாயும் தனதுபாழாசாரியாரசெ
ய்த திருவுத்தியாரின கருததை விளங்கக்காட்டுவதாயும்
• நூறுவெண்பாவில் ஓசாஸதிரஞ்செய்தனர்.

• அச்சாதிராததை விசுவநுள்ளா ரங்கீகரித்துய்யு
ம்படி திருவமபலத்திறச்சென்று நடேச சாததியானிதது
த தாமருளிச்செய்த திருவெண்பாவை நடேசர் முன்னி
ருக்கப்பெற்ற திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்தருளின
அத்திருக்களிற்றானது கைநிமிரந்து இச்சாதிராடகடேச
ரதிருவடியடைவோர்க் கெளிதாகிய கருவியென அருகு
ள்ளாருணருட்படி நடேசர் திருவடியில்வைத்தருளியது

அப்போதங்குள்ள தில்லைவாழ்ந்தணர், மூவாயிரவரும்,
திருப்படைவீட டெழுநூறுமடத்து முதலிகளும் மகே
ஸவரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிலநிமித்த
ஞ்செய்யும் திருப்பே ரோழாயிரத்துத் தொளாயிரவரும்,
இத்திருப்படைவீட்டி லெழுந்தருளியிருக்கும் கலவியா
ணாகளும் கண்டதிசயித்திருநூலுக்குத் திருக்களிறம்ப
படியென்னும் காரணப்பெயரிட்டருளினர்

இஃதூறகுமுனனொருவர் திருவெண்காடுடையார்
காரணமாய உரைசெய்தனர் அவ்வுரை இச் சாத்திரக்க
ருத்துக் கமையாததால் திருநெத்தேவநாயனார் பரியாய
த்தில திருவெண்ணெயலவூர் மெய்கண்டதேவர் திரு
வடியாரில திருவாவடுதறையில் தில்லைசிறற்றம்பலவர்
சிவப்பிரகாசர் முன்னுறகும் இஃதூறகும்மாறுபாடின
ர் உரைசெய்தருளினர்.

இஃதூல் தில்லையம்பலத்தில் டேசராலங்கீசரிக்க
ப்பட்டதாயும் அதிபக்குவமுடைய மானுடாக கெளிதி
லுணரப்படுவதாயும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களின்
கருத்தைக் காதலாம்பலகம்போற் சுருக்கியுணர்த்துவதா
யுமிருப்பதால் இதைப்பத்தி கிரத்தையுடனமனைஞ்செ
ய்ப்பவர்கள் சன்னசாகரத்தை நீங்கி மோக்ஷமென்னுங்
கடாபேறுகை உண்மை! உண்மை!! உண்மை!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சி. வ. ம. ய. ம்.

நீருச்சிறுதம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார்.

வெண்பா,

அம்மையப்பரோயுலகு கம்மையப்பரென்றிக
வம்மையப்பரப்பரிச்ச வந்தளிப்ப-ரம்மையப்ப
ரெல்லாவுலகுக்கு மப்புறத்தாரிப்புறத்து
மல்லார்பேர னிறபாசவா.

இ-ள், அம்மையப்பரோ யுலகு கம்மைப் ப்பொன்றிக =
மாணவகளை சங்காரமானகாலத்து மலசுகிதரான மூன்றுவகை
பபட்ட வானமாககையு மாயைகளிலேயொடுக்க யீந்தமவமா
யாதி கணமஞ்சளுடனே யானமாககையுஞ் சிவசத்தியிடத்திலே
யொடுக்கி யிந்தசத்தியையுந் தமமிடத்திலே காத்துக்கொண்டு
சிவமொன்றமேயாய நிறகையில பின்பு மிந்தககாலமானதுசெ
ன்று சிருஷ்டிகாலமான உய்தரத்திலே தம்முடைய காருண்யத்
தின் மிகுதியாலே யிருந்த வானமாககளைப் பகருவப்பட்ட கண்
மமலத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கவு மாணவமலத்தைப்பகருவமா
கருமபொருட்டு மந்தசத்தியை மீண்டும பிரகாசிப்பித்து அந்த
சத்தியிடத்திலே தாமுமபொருந்தி மந்தசத்தியி லெ டங்கிக்
டந்த மலசுகிதரான வானமாககையாக தோற்றவித்து இவர்களு
க்கு முன்புவிட்ட குறைக்கீடான தனுகரணபுனபோகங்கையு
ங்கொடுத்தத தாமுமமுதலகெடாமலநின்றும அவற்றிற்சூழவை
யவராயவாகளைக் கணமமலங்களுக கீடாகநின்று புசிப்பித்துஇப்
பழச்செய்கிற தம்மையுமிந்த வுபகாரங்களை 1. தெரியாமல்விஷ
யாதிகளிலேயிரோசிகருமபடி திரோபவித்து இந்த நாலுகிருத்திய

தினிலுங் கனமமுந் துலையொதது மலபாகமுமுண்டா யீவாக
 ளமுததிக்கும் பிராரததராவா ரெபடோதென நவரதமுந் திரு
 வுள்ளத்தினு லனுககிரகமேபண்ணி யிடப்படியுள்ள பஞ்சகிருத்திய
 வகளைத் தமமுடையவருளாலே நடத்திப்போதாரின்ற காலங்க
 ளிலே பசுஞ் பட்ட ஓனமாகவோயறிந்து அறிக ளவகுகள
 வான தீகைகளாலே யிரகூறித்து முறைமையலேகூட்டிக் கொ
 ள்ளுகையால் இத்தசக்தியையுடையசெவனே சாய லோகங்களு
 க்குந் தாயுந்நதையுமென்றறிவாயாக பசுஞ் பட்டஓனமாக
 களைத் தமமுடையவருளாலே நடத்திப்போதாரின்ற காலங்களி
 லே யிரகூறிக்குமுறைமை யெப்படியெனில்—அமமையப்பரப
 பரிசேவநதளிபரே—அத்தசக்தியையுடைய சிவன் பசுஞ் பட்
 டவானமாககளை யறிந்து ஒருமலத்ததுடனேநின்ற விருநானக
 லரிற் பசுஞ் பசு பிராணனாகநின்ற மப முறைமையிலே பிரகாசி
 ததும் இரண்டுமலத்ததுடனேநின்ற பிராணபாகலரிற் பசுஞ் பசு
 திவ்வியமான திருமேனியுடனே கோனறி மந்தாதரிசைத்தாலு
 ம இரகூறித்து மூன்றமலத்ததுடனேநின்ற சகலரில் பசுஞ் பசுஅ
 வாகளைப்போன்ற திருமேனியுடனே யெழுந்தருளிநது சக்தி
 னிபாதத்தகடீடாக நாலுவகைப்பட்டதீகைகளாலுந் “திருநோ
 கதால் பரிசுத்தால் திகழுமாய்க்கால பாவனையால் மிதுநூலால்
 யோகப்பண்பால், எககிறபிரமாணப்படியே ஆறுவகைப்பட்ட
 காருணணியத்தாலு மிரகூறித்து இப்படி இத்தமுறைமைகளிலே
 யதிககிரகியாநிற்பார இப்படித்திருமேனிகொளவாராகிலவருமி
 க்த லோகங்களி லுள்ளாரிலே யொருந் ராகாரோடுனில்”—
 அமமையப்பரபொல்லாபுலகுக்கு மப் பிறத்தார்—அருளாலே திருமே
 னிகொண்டு இரகூறித்தொழிந்து அருணமையறியாரதியுமிட
 த்தம் பிறுதுவிழுதல நாதமீருண தத்துவங்களுக்கு அடபாற்பட்
 டினின்றே யறியவேண்டுகையா லறியப்பட்டசக்தியுடையசின்னு
 மித்தச சாயலோகங்களுக்கு மப்பாறப்பட்டே யிராநிற்பன சிவன்

பிரபஞ்சத்துக்குமப்பாற்பட்டே யிருப்பானாகில் பிரபஞ்சந்தான்
 னே நடந்ததேதோவென்னில்?—இப்படித்தது மலலார்போன்றபார
 வா=தமமுண்டையருளாலே சாவலோகங்களை யு நடத்தும்பொரு
 டுநீத தமமுடைய சொருபந தோனாரதபடி யாறுவகைப்பாட்ட
 வத்துவாக்களே திருமேனியாகக்கொண்டு தந்தாமபிரககினையா
 லே பிரபஞ்சநடவாநிறகத தாமவையவராயசைவினறியே யொ
 ரு பணியற நிலலாநிதபச்,

இதனற்சொல்லியது காததாவையுஞ் சததியையும் மூன்று
 வகைப்பட்ட ஆனமாககையு ர, மலங்கையு ர, பஞ்சகிருத்தியத்
 தையு ர, மூன்றுவகைப்பட்ட ஆசாரிய மூர்த்தியையும், தீக்ஷாக்
 கிரமங்கையு ர, பதமுசுதிகையம் சாபுசகியத்தையும், சததாவே
 க?தசியுமலல பரிபூரணனுமலல பூவிறகந்தமபோலப பகருவங்
 களிலே பிரகாசிப்பனெ னு முறைமையையும், அவனகிருபா
 மூர்த்தியெ னு முறைமையையும், சாவததையு வ கூடிநிறசா
 செயதே தானெனேருந் தோயவிலனெ னு முறைமையு
 மறிவித்தது (௧)

இப்படிச் சொற்பத்தைத் தரிசித்துக் கூடுமுறைமைமெப்ப
 டியெனற மாணவகனைநோக்கி யருளிச்செய்குரா,

தமமிற் றலைப்படடா பாலே தலைப்பட்டுத்
 தமமிற் றலைபடுத ருமுணரிற்-றமயீ
 னிலைப்படுவ ரோரிருவா நீக்கிலையாககித
 தலைப்படுவா தாமத தலை.

இ ள், தமமிற் றலைப்படடா பாலேதலைப்பட்டு=தந்தாமி
 டங்களிற பகருவமறிநது எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனிடத்திலே
 தாமுங் கூடிவழிபட்டு,—தமமிற் றலைபடுதருமுணரில்=ஆசாரிய
 னானுகுகித்ததாலே முன்பு தானு உபிமானமண்ணி யிருந்த

ச

திருக்களிற்றுப்படியார்

தேகாதிகளைத் தமக்கு லேறெனற் றிருது நீகதித் தம்மையுந் தரிசி
த்துத் திருமேனிகொண டெழுந்தருளின துணாத்தினதயபிரா
ணா தமமிடத்திலேநின்று பிரகாசிக்கிற முறைமைபுகழாமறிப
பட்டு —தமமினி லபபடுவரோ ரிருவா=தமமிடத்திலே யனாதி
யே தோனாராமலநின்று நடத்திப் பாடுமாக்கி யந்தப் பகருவத்
திலே யிப்படித் தரிசிப்பித்த வந்தருளநேயங்களுகிய சத்திசி
வமான விரண்டுமுதலுந் தோனாராநிற்கும்,—நீகதிநிலையாகத்தலை
ப்படுவா தாமத்தலை=இப்படித் தரிசிக்கிறோமென்கிறதன்னுடை
யசுட்டானபோதத்தைவிட்டு அஞ்ஞானத்திலே பொருந்திநிற்கி
வப்பொழுதே யந்தரோபசொருபமாகிய சிவமுகவடி உந்தச் சி
வமாகியே பிரகாசிப்பாரிற் பார. (உ-)

இந்தவவதரத்தை யமமேனுக்குக் கடாங்கித்தருளவேணு
மெனற மாணவகளைநே டுபயருளிச்செய்கிறார்.

என்னறிவு சென்றளவில் யானினறறிந்தபடி
யென்னறிவி லாரறிக வென்றொருவன-சொன்னபடி
சொல்லக்கேளென்றொருவன சொன்னா னெனக்கத்தனை
சொல்லக்கே ன்னுனக்ககச் சொல்.

இ-ன், என்னறிவு—சொல்=ஆசாரிய னனுககிரகத்தாலே
பென்னுடைய பசுஞானம்போனவனவ்ல் நானந்தவவதரத்திலே
கின்றனுபலிக்கிறபடி யெப்படியெனில்? பசுஞானம்போய்சசிவ
ஞானத்திலே யபேசைக்கூறுண்டானவாக னறியுங்களைன்று ஒரு
பரமாசாரிய னருளிச்செய்தபடியே சொல்லக்கேளென றெனக்
கொரு பரமாசாரிய னென்னுடைய பசுருவத்துக்கிடாகப் பாரம்
பரியமபேரல வோருபாயமாக வருளிச்செய்தான, அந்த வவதா
ரத்தை உந்தமுறைமையிலே நான்சொல்லமாணவகளை நீடித்திப்
ண்ணிக்கேட்பாயாக, (ங)

ப்சுஞானமபோய்ச சிவஞானத்திலேநின் றதபலித்தபடி யேகேளொனஞ்சாரிய னருளிச்செய்கையா லாசாடியனுமானமாக் களி லொருவனெயென்ற மாணவகணேநோக்கி யருளிச்செய கிஞா.

அகளமய மாயநின்ற வம்பலததென கூத்தன்
சகளமயம போலுலகிற றககி - நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாண்டனனகாண்
மாணவக வென்னுடனாய வகது.

இ-ள் அகளமயமா நின்ற வம்பலததெனகூத்தன் சகள மயமபோலுலகிறறககி = திருவம்பலத்தே ஞானமயனாயநந்த நிருத்தஞ்செய்கருளுகிற வெமமுடைய சுவாமி தன்னுடைய கா ருணணியதனின் மிருதியாலே யென்னுடைய பிறவிததுன்பத் தைப்போகும் பொருட்டாகவெனகருஞானககணணிலலாமை யினாலே யுனககணனுக்குத்தோன்ற விலங்கு சாதிகளை யபாய மாகப்பாரையிட்டுப் பாரவை பிடிப்பாரைப்போலச சாவமுந தனக்குத திருமேனியாடையா லெனையபோலச சகளிகரித தாறபோல விசுவத்தி லொருதேகிபோலத்தோன்றி - நிகளமா மாணவமூலமலமகலவாண்டனன காண் மாணவகவென்னுடனாய வகது = மாணவகனே, ஆனமாவையும் மாயாதேகததையுங் கூட்டிப் பிணிகருக்காரணமான விலங்காகியகனம் முண்டாம படி நிற்கிற வாணவமலமுகிய மூலமலம விட்டுப்போம்படி யநாடியே யெனனைவிட்டு நீங்காமலநின்று மிப்பொழுது பகரு வபபட்ட வதரத்திலே யிப்படித திருமேனிகொண்டெழுந் திருளிவகது என்னுடைய பிறவீநோயக்கிடாக வபாயமாகவே அவனே சங்கராங்குளினாலே பேதித்தடிமைகொள்ளும் பொரு டடக்கவிப்படி யருளிக்கெய்ததொழிந்து வாக்குமறத்திகோசா மாயுள்ளசிவ ஞன்மாவாவானே.

(ச)

இப்படிப்பட்டவிவன் திருமேனிகொண்டிராசுக்கவேண்
மோ தானே யிராசுக்கமாட்டானோவென்ற மாணவனைநோ
க்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசமங்க ளெங்கே யறுசமயத் தானெங்கே
யோசகங்க ளெங்கே யுணாவெங்கே - பாகத
தருளவடிவு தானுமா யாண்டிலனே லந்தப
பெருவடிவை யாரறிவார பேசு

இ-ள், ஆசமங்களெங்கே - பேசு = எனக்கநாதியே தொ
டங்கி விடியாமலுரினற பேரந்தகாரமான வாணமலம பசுரு
வப்பட்டபடியறிந்து பரமேசுரான தன்னுடையவருளாலே தி
ருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து என்னுடைய மலமாயாதி
கனமங்களையும் விடுவித்தது எனையு மென்னுடைய சுதந்தரலீ
னதையு மறிவித்தது தன்னுடைய வடிமைகொண்டு ரூபசொ
ரூபங்களை யு மெனக்கேறக்கத் தெளிவித்தது தன்னுடைய பரமா
ந்தபோகத்திலே யெனனைத் திருத்தியடைவித்து அடிமைகொ
ண்டிலனாகில அவனுடைய எல்லைப்படாத சொரூபத்தை யறிய
வல்லாயாரா, அதனை யநாதியே சொல்லப்பட்ட வாகமங்களு
மதிலே வகுப்புடைவாறு சமயங்களு மந்தச்சமயங்களில முடி
ந்தபொருளின் யோகங்களு மிவற்றை யறியத்தக்க விவேகஞா
னங்களு மெனசெய்யவற்று, இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய ()
ஆனால் சாததிரத்தால் பிரபோசன மொன்றுமில்லையோ
வென்ற மாணவனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சாததிரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் நனவசன
மாத்திரத்தே வாயத்தவளம வந்துறுமே - யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவாக்குத் தாகத் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீரமை யாயிதினைச் செப்பு.

இ-ள். சாததிரததை யோதினாகருச சற்குருவின்ரன் வச
 னமாதிரததே வாயததவளம் வந்ததமே = உபதேசமின்றியே
 சாததிர மாததிரமே யோதினால திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி
 வந்த ஞானசாரியன கருணையாலே யுபதேசிக்கத்தக்க சதநான
 வாரததையிலே பெரிய பிரயோசன முண்டாகமாட்டாது. அதெ
 னபோலவெனில், - ஆததகடறறணணீர் குடிததவாகருத்தா
 கந்தணிந்திடுமோ தெண்ணீரமையாயிதனைச் செப்பு = ஆர
 வாரததையுடைய கடலிலநீர் பெரிதெனறிதனை மிகவுறுகுடித
 தாலு மொருசற்றந தாகந்தணியாது, அந்தக்கடலினீர் மேகத்
 தின கைப்படடுவந்தபொழுதே குறைந்தசலத்திலே மிகுந்ததா
 கந்தணியாநிற்கும அதுபோலச் சாததிரமுங் குருமுகத்தாலே
 பெற்றாலொழிந்து பிரயோசனமாகாது, தெளிந்த நீராமையினை
 யுடையா யிதற்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்சொல். (சு)

ஆசாரியனுமெமைப்போல வோருடம்பிலே நின்றதற்குத்
 தக்க கிருத்தியங்களுஞ்செய்து நிற்கச்செயதேயும் ஆனமாககளு
 டைய மலங்களைப்போகச்சு சததஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
 சாமராததியகதை யுடையனோவென்று மையூழப்பட்ட மாணவ
 களைநோக்கி யிதனை யினனமும் விளங்கவருளரிசொட்கிறார்.

இன்று பசுவின் மலமனதே யிவ்வுகி
 னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங் - கெனறு
 னுருவுடையா னனதே யுருவழியப்பாயு
 முருவருள வல்லா னுரை

இ-ள். இன்று பசுவின் மலமென்றே யிவ்வுகிசின்ற மல
 மனைத்து நீக்குவதினகு = இந்தலோகத்தி லெல்லாமலங்களையு
 மிப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலல்லவோ போக்குப்பட்டது, -

அ

திருக்களிற்றுப்படியார்

எனருவரு வுடையானதே யுருவழியப்பாயுமுரு வருள வல்லா
னுரை = ஆனால் அநாதியே கூடிப்போதுகிற தேகாதிகளா
னது பகடுவப்பட்ட வானமாகளுக்கிலலை யாயவியெம்படி பொ
ருந்தப்பட்ட சுததருபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
சாமாததியந திருமேனிகொண டெழுந்தருளிவந்த வாசரியனாக
கொழிந்து வேறொருவாக குண்டாகிறசொல். (எ)

இப்படிக்கொத்த ஞானாசரியன பிரசாதத்தைப்பெற்றவா
களபெருமை யருளிச்செய்கிழா.

கண்டதைக கொண்டு கரும் முடித்தவரே
யண்டதி னப்பற்றத்த தென்னுதே - யண்டதி
னப்பற்ற மிப்பற்ற மு மாறியுஞ் சென்றியு
மெப்பற்றமுங் கண்டவாக ளினறு.

இ-ள், கண்டதைக கொண்டு கரும் முடித்தவரே =
அநாதியே பூரணஞயத தோனாமல நின்ற சிவன காருணணி
யத்தினாலே நமமைப்போலே யெழுந்தருளிவந்த வாசரிய மூத்
தையு மவனாலே யிதுநானல்லவா யிருந்ததெனறுகண்ட தன்னு
ஷ்டய வுடமபையு மிந்தவுடமபை யேற்றென்றறிவிக்க வறிந்த
தனையுமாகப் பதி - பசு - பாசமென்று சொல்லப்பட்ட வீரத்
மூன்றுபொருளையுங்கண்டு வுடகொண் டிதனாலே கனமத்தை
முடித்தவர்களே (இதனாற் கனமத்தை முடித்தபடி யென்னெ
னில கனமானது சஞ்சிதமென்றும் பிராரத்தமென்று மாகா
மியமென்று மூன்றுவகைப்பட டிருக்கையாலிதினை யாசரிய
னாலே தீக்கையிலே யத்தவாசோதினை பண்ணுகையினாலே சஞ்
சிதமான கனமத்தையும் தேகமுள்ளவம பிராரத்தமுண்டா
கையாலிந்த தேகத்துடனே கூடப்பிராரத்த மானகனமத்தை
யும அவனருளிச்செய்த வுபாயத்திலே தானின்று மாகாமிய
கண்மமேறாமலும் போகுகின்றததுவனானிகள்) அண்டதினங்

புறத்திவென்னுதே = அதத ஞானசொருபத்தை யண்டத்திக
குள்ளேயென்றம புறம்பேயென்றுங் கொள்ளாமல் - அண்டந்
தினப்பறமுமிப்பறமுமாரறிவுஞ்சென்றறியும் = அந்த ஞானத்த
துவாதீதமாயிருக்கிற முறைமையு மாதத்தத்துவங்களுக்குத்
தத்துவமாய நிறகுமுறைமையு மானமாகக் கருக் கானமாவா நிறகு
முறைமையுமுணராத தாமு மிந்தப்பரிபூரணமான ஞானமே
யாயநிற்கவே யவாகளுக்கிறத ஞானத்தினை ககியத்தாலே யிப்ப
டியானோமென்கிற கருத்துமழியாமன்றிதும், அப்பொழுதேய
வாகள சிவமாயே நிறபாகள, — எப்பறமுங் கண்டவாகளின்ற
= அவர்களே இப்பொழு தெல்லாப்பொருள்களைப் பு முணராத
பரிபூரணமாயநிற்கிற கலியாணாகள. (அ)

அந்தச் சிவசொருபந்தா வெப்படியிருக்குமென்ற மாணவ
களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அன்றுமுத லாரேனு மாளாயுடனாகிச்

சென்றவாகரு மின்னதெனச் சென்றதிலே - யின்றிதனை
யெவ்வா றிருந்ததென நெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னவ்வா றிருந்தது.

இ - ள் அன்றுமுதலாரேனு மாளாயுடனாகிச் சென்றவாக்
குமின்னதெனச் சென்றதிலே = அநாதியே தொடங்கி யீஸ்வர
னுடைய வேவலினுலே சிருஷ்டி திதிகளுக்குக் கத்தாயுமாய்ப்
பின்பு சங்கரா காலத்திலே யீஸ்வரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம
வீஷ்ணுக்களு மவனுடைய வுண்மையான சுகரூபமிப்படியே
யிருக்குமென்று மின்றளவுந் தெரிந்ததிலை, — இன்றிதனை டெவ்
வாற்றிந்ததென நெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகே னவ்வாற்றிந்தது =
அவர்களாலு மறிதற்கரிய விந்தப்பொருளை யிப்பொழுதெப்படி
யிருக்குமென்று மெந்தருபத்தையுவித்ததுசொல்லுவே னந்தப்

10

திருக்களிற்றுப்படியார்.

பொருளை யாவா ஸொகடடி யதுபவித்தவர்களுக கெப்படியிருந்
ததோ வப்படியே யிருக்கும். (க)

இன்னமு மிதனைவிளங்க வருளிகசெய்கிரார்.

ஒன்றுங் குறியே குறியாத லாலதனுக
கொணனுக குறி யொனறி லாமையினு - லொன்றோ
மெயிகக லாவதுவுந் தானிலலை யொவவாத
தவமிககா ரேயிதற்குச் சானறு.

இ - ள். ஒன்று—சான்று = இந்தப்பொருளுக்காகையே
தொடங்கித் துன்பிரிந்துனிலலாம லுவதுவதுவாய் நிற்கிறதே
மடையாளமாதலா விதுவொழிந்து மந்தப்பொருளுக்கு கேற்றோ
ரடையாளமுமில்லையாகையாலே யொருபொருளுடனுமவித்துச்
சொல்லுதற் கிதற்கொப்பபாண தொருபொருளுமில்லை, ஆகலா
விப்பொருளாகியே யிரண்டறநிறகு முறைமைபோல விடை
பற்றாதே யிரண்டறநிறகு சிவாறுபவததையுடைய செய்யோகி
களே யிதற்குச்சான்று. (ங)

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரதத்தாலே தேக
முன்னனவு மிககிரியாதிகள் சேவியாதோ? இவர்களிடையிடா
மற சிவனை யதுபவிகிறபடி யெப்படியென்ற மாணவகனை
கோககி யருளீச்செய்கிரார்.

ஆற்று லலைகடற்கே பாய்த்த நீ ரந்நீர்மை
மாற்றியவ் வாற்றான மரித்தாறபோற - றோற்றிப்
புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியு நகத
மலங்களுற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

இ - ள். ஆற்றுலலைகடற்கே பாய்த்தநீர்நீர்மை மாற்றியவ்
வாற்றான்மறித்தாற்போல் = ஆற்றுலேசென றலையையுடைய)

கடலிலே கூடியனனனீ கடல்நீருடனே யொன்றாய்த்தன் தன்
மைகெட்டு மீணமெதவாற்றாலே நெடுநதூரமெதிர்ததாலு முன்
புபோல நனனீராகாம லநதவுப்புநீரேயாறெபோல,— தோற்
றிப புலகைனெனப போதம புறமபொழியும் = ஞானததாலே
சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராசததத்
தாலே யனுபூகிதிரிந்தாலுங் கண்டவாகளுக்கு மிநதிரியவகன்
சீவிப்பதுபோலததோனறி யவாகளுக்குச் சுருபததிலைக்கியத
தாலே பசுக்ரணங்கூடாமல சிவக்ரணமே பிரகாசியாநிற்கும் —
நதமலவகளுற மாறறுவிகும வநது = இவ்வளவேயனறியுந
தரிசனமாதீதிரததிலே யவாகள கருணையானது நமமுடையமல
வகள நிலலாதபடியும்போகதி நமமையுமிரக்கியீநிறகும் (௧௧]

• இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவெனினில, சிவக்ரணம் பிர
காசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே விநைந விசேஷங்களை யொரு
செய்யுளிலே பல பிரமாணங்களையு மருளிச்செய்கிறா.

பாலெனெத்தல பாடியதும் பாமபொழியப் பாடியதும்
காலனை யன்றைவி கராங்கொண்ட - பருவன
மாணந தவிரதததுவு மறறவாகரு நநதங்
க்ரணம்போ லல்லாமை காண

இ - ள் பாலே—காண = சிவனுடைய வருளாலேசிவனைப்
பெற்ற காயனமா பாலெனிலம் செயதல நிலமாகப்பாடியதும்,
பாமபுகழ் ததுமறித்தவன் பிராணனபெற நெழுநதிருக்கும்படி
மாடியதும், பசுருவத்திலே காலனையேவி முதலைப்பிடித்து
மரித்த புதல்வனைக் காலநதைப்போகதி யழைப்பித்ததாவும்
மாணவகனே ? யவாகளுக்கு நமமைப்போலப் பசுக்ரணமாக
வேசீவியாமல் சிவக்ரணமாகவே யிருத்தலாஸ்கான், (௧௨]

இத்தவதம பெற்றவர்களெல்லார்க்கு மிப்படி விசேஷஞ் செயுமோவென்ற மாணவகணேசோடு மிகுந்த சதநிபாத முடையவாகக்கே யிவையுண்டாமென றருளிச்செய்கிறார்.

தூங்கினதைத் தூய சயனத்தே விட்டகறபின
றாகளே சட்ட வுறங்குவாக - ளாங்கதுபோ
லைய னருட்கடைக்க ணுண்டதறி பபபொருளாய்ப்
பைய விளையுமென்ப பார.

இ - ன். தூங்கி—பார = சுகதுக்கவெதனைகளிலே மிகவு
மொததுண்டானொரு னுக்கறிகருவிகள் நீங்கி மயக்கமவந்தநி
த்தகாலத்திவன்னவி லன்புடையவாகன நன்றாகப்படுத்த சயனத்
திலே யவாகன கூடியபின் தனையும பிரபஞ்சத்தையுமறக்கத்
தக்க பேருறக்க மவாகன கூட்டவேண்டிவதன ரியே தன்னிட
த்திலே யதுதானே யுண்டாகாநிற்கும். அந்த முறைமைபோ
லச, சரிதைசரியாயோகங்களின் முறறுதலாலே மிகுந்த சதநி
பாதமுண்டாய்வாக ளந்த முனற்பாததையு நீகழத்திப் பிரபஞ்
சத்தையும விட்டு ஞானத்திலே யபேசைக் யுடையாரெனனை
யிரகூடிகைக்கு ஞானசாரியனை யெங்கே பெறுமெனென்ற
மிகுந்த தேட்டத்துடனே சென்றடைய அவனமீது ஞானியு
மிகுந்தவனைபவைதது ஞானதிக்காக கிரமங்களிலே மலமாயா
திகனமங்களைப்போகி யானமா வீணுணமையையுணாததி யிவ
னுடைய சதந்தரவீணத்தையங்காட்டி ஞானதையுந் தரிசிப்பி
த்து இத்திலே யொருதனமையாகியபின்நதஞானத்தி னைக்கியத
தாலே தனனைம பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான வந்தச்சிவ
சொருபந்தானே பிரகாசித்தொரு நீர்மையாகவே யெல்லாவிசே
ஷங்களும் விளையாநிற்கும், நீயுமிப்படி யந்தத்திருஷ்டியிலே நிற
பாயாக,

இனியிந்த வந்தரத்திலே யின்னிலைநிற்கும் படியை யின்
னமுவினங்க வருளிசெய்கிறா,

உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி
உள்ள முருகவர் துன்னுடனாக - தெள்ளி
யுணருமலா தாங்க ஞ்ளராக வென்றும்
புணரவர் கில்லாப பொருள்

இ-ள். உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி லுள்ளமுரு
கவர் துன்னுடனாக = மாணவகனை? ஆனமாவுக்குப் பிரபஞ்
சுவேதுவர்புள்ள தத்துவங்களு மலங்களுமாயுள்ளவை கடைக்க
ததாலே யிவை யொருவழிபாட வில்லையாய விடுபடி ஞானம்
பிரகாசித் தலத்தானத்தி னைக்கியத்தாலே யிப்படிப் பெற்றோ
மென்கிற லுன்னுடைய கருத்தானதழியும்படி உபபொழுதேசி
வம் பிரகாசித் துன்னையொரு நீர்மையாகக்க கொள்ளா நிற்கும்
தெள்ளி யுணருமலா தாங்க ஞ்ளராக வென்றும் புணரவர் கில்
லாபபொருள் = இப்படி யொழிந்து கிடனை யாராய்ந்தறிய வி
சாரிக்கும்பாக்க தங்கன்பாவனை குலையாது நிற்கச் சிறிதே யறி
ந்துகூட விசாரிக்கி லவர்களுக் கெப்பொழுதும் பொருந்தவை
சகு முன்னிலலா தத்தப்பொருள். (கச்சு)

இந்தப் பதினாலுவெண்பா உபதேசத்தின் முறைமையா
கையால், இதற்குப் ப்ரமாணமாகத் திவ்வியாகீமங்களைத் தம்
பிரானுருளிசெய்த வடைவே யானமாககளுக் கநாதியாயவ
ருநிற சந்நமரணங்களுஞ் சீகதுக்கங்களும ஞானத்தா லல்லது
போகாதாகையா வந்தனான முண்டாகும் பொருட்டுப் பக்கு
லங்களுக்கிடாக வாசாரியா கடைக்கத்தாலே சரிதைகிரியா போ
கங்களைச்செய்து, இதின் முற்றுதலாலே ஞானசாரியனை வழிப
ட்டு ஞானோபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தி னைக்கியத்தாலே
கிடனைப்பெற்று முத்தராமபடியும், இந்த ஞானவகூடாமல் மு
ற்பட்டவையுள்ளிலே நின்றவாக்க பதமுத்திப் பெறும்படியும்,

இஹ்நைச சுருங்கககொண்டு சரிததையுங் கிரிடையு மொ ன்ருககிச சிவதனமமெனறும், யோகததைச சிவயோகமெனறு ம், ஞானததைச சிவஞானமெனறும் நாலுபாகததை யொன்ரு ககி யிஹ்நிலே சாதிகு முபாயங்கனையும் பேறுகனையு மருளிச செடிகுர்.

நல்லசிவ தனமததா னல்லசிவ யோகததா
 னல்லசிவ ஞானததா னுனழிய - வல்லதன
 லாரேனு மனபுசெயி னங்கே தலைபபடுங்கா
 னாரேனுங் காணு வான.

இ ன், நல்ல—வரன = சினைக காததாவாகக் கொள் ளாத சமயங்களுட்னே நின்று சாதிததுககெடாத குறறமற்றசிவ னேநோககிண சைவசித்தநததநிற் சிவதனமததாலேயாதல, சி வயோகததாலேயாதல், சிவஞானததாலேயாதல, சினைக கூடு ம்பபி சாதிகுமவாகள தங்கனாலே செயயபபட்டதாகககருநா தே கததாவி னேவலெனறே யநிநது தமமுடைய சுதநதரந தைவிட் டவணகைப்பபடு வரவல்லார யாவா சில ரவாக ளநத க்கததாவினமேலே மிகவனபைவைககி லவவவரிடங் களிலே சென்று தலைபபுடாநிற்பன மாணவகனே ? பிரம விஷ்ணுகக ளின்நளவுங் காணபபடாத சிவன. (௨௫)

இநதவெண்பா மூன்றுவகைகருங்காட்டிம இநத மூன்று வகையிலு முர்ப்பட்ட சிவதனமததையநிநது வழிபடுவார வழி படும்பபியேவினற மாணவகனைநோககிச சிவதனமததை மேலவி னையெனறும் வல்வினையென்று மிரண்டாககி யிதமுறைமையி லே யருளிசசெயகிஞா.

மெல்வினையே யெ னன வியலுலகி லாற்றநிப
 வல்வினையே யெணன வருமிரண்டுஞ் - சொல்லிற்
 சிவதன்ம மாமவறறிந் செனறதிலே செல்வாய
 பவகனம் நீங்கும படி.

இ-ள, மெல்வினை—நீங்குமபடி = மெல்வினையென்ற மு
ல்கத்தாரால் செய்தற்கரிய வலவினையெனற்று சிவனை வழிபட்
ததக்க விந்த விரணடுங்கையுஞ் சொல்லு மிடத்துச் சிவதனம்
மெனறே சொல்லப்படுமாதலால் இவை யிரண்டினு முன்னு
டைய கருத்துக்குப் பொருநதினெனனை வேறொரு பலன்க
ளையுங் கருதாதே செய்வாயாக, மாணவகனே? யுன்னுடையபிற
ப்பாகியவினை விட்டு நீங்குமபடி இதனாசொல்லிய பலன்களை
கருதிப் பதங்களையடையாமல் சாயுச்சியமே பெறகைப் பொ
ருட்டாக வுண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேணு மென்று
கருத்து. (௨௬)

இந்த விரண்டு வகையில் முற்பட்ட மெல்வினையினமு
றைமை யருளிச்செய்திருா.

ஆதியை யாசசித்தற கருதாந் தங்கங்கே
தீதி றிறம்பலவுஞ் செயவனவும வேதியனே
நலவினையா மெனறே நமக்குமெளி தானவறறை
மெல்வினையே யெனறதுநாம வேறு

இ ள் ஆதியை—வேறு = வேதியனே யாகமங்களி லரு
ளிச்செய்தபடியே சிவனை யுள்ளபடி யாசசித்து ஒழிபடத்தக்க கி
ரியாவிற்குப் பகருந்ருமபடி இவனுடைய வலியவங்களினுலே
யந்தந்த வவதரங்களிலே செயயந்தக்க திருவலகு, திருமெழுரு,
திருவிளக்கு, திருநந்தனவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்ச
னம், திருமலை, கூத்து, பாட்டு, முதலாயுள்ள தொழில்களும்,
திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவபததருக்கு வேண்டுவன
செய்கையும், திருமந்திரம் சமிக்கையுமாக விப்படியே செய்யப்
பட்ட குற்றமற்ற ஒழிபாடான சரிதையும், இந்தச்சரிதையின் மு
தாசியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனையாச்சித்து வழிப
டுகிற கிரியாவிலுமு, எல்ல செயற்பாடுன்று நமக்கெளி தாசச

செயலாக்கையாலே யிவை யிரண்டையு மெவ்வீனையென்று தி
வ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே நாமு மிதனை
யுனக்குச்சொன்னோம், யேதியனே யெனறது இரத்தச சரிதைகி
ரியையிலேகின்று வழிபடுகிற வளவில கொலை, களவு, கள, காம
ம, பொய்பெனகிற வைநதையும் விட்டு நிறைகயாலும், வாகரு
மனங் காயங்களால் நினைப்பன சொல்வன, செய்வன, வெல்லாந்
தெய்வ இருத்தியதனினாலே யாகையாலும், சுதந்ததிலே நின்று
நீங்கிச்சுதந்தனா நிறைகயாலும் சாவான மாககளையுந் தண்ணைப்
போலேகாண்கையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே
வழுவாமல் நிறைகயாலும் இவனை யேதியனே யென்று சூசாரி
யனாலே யழைக்கப்பட்டது.

இரத்தச சரிதையுங் கிரியையும் மெலவீனையாககி இரத்தநிலை
களின் முதுகாசியாலே பின்புண்டான சந்ததிலே சிபனவிலி
லே மிகுந்த சிநேகமா யினனுக்கு விளைந்த வலவீனை யிருக்குயடி
டியே யருளிச்செய்குறா.

வாங்கள் தருஞ்செய்ய வயிரவாக்குத தங்கள்
கரங்களினு லுன்றுகறி யாக்க - விரங்காதே
கொலவீனையே செய்யுங் கொடுவீனையே யானவற்றை
வலவீனையே யெனறதுநா மறறு.

பாதக மென்றும் பழியெனறும் பாராதே
தாழையை வேதியனைத் தாளிரண்டு - சேதிப்பங்
கண்டசா தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
தண்டசர் தனசெயலாற் றான்.

செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்றதனை
யைய விதுவமுது செய்கெனறு - பையவிருத்
தூட்டி யறுத்தவாக்கே யூட்டி யறுத்தவனா
நாட்டியுரை செய்வெனனோ காம.

ஆக விந்தமூன்முதிரு வெணபாவிலுள்ள முறைமைகள் சாதிரிகளற்ற சொன்னவழியன்றியே டளவறறவனபின் பெருமையாலே புலகத்திலியற்றைகவிட்டு யாவராலுஞ் செய்வொண்ணாத செயல்களைச் செயத்தாகையா விதனை யொருபிரமாணங்களால் சொல்ல வரிதாகையாலே வலவினையென்று சொல்லப்பட்டது. (உரு)

இப்பழிக கொடிதான வலவினைகளைச் செய்யுமவர்களுமுத்தியைப்பெறுவார்களோவென றறையப்பட்ட மாணவர்களை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்,

செய்யுஞ் செயலே செயலாகச் சென்றுதன்மப்பையக கொடுத்தாரா பரங்கெட்டா - ஸையாவுழவுந் தனிசு மொருமுகமே யானாவுழவுண்டோ சொல்லாயிது.

இ - ள் செய்யுஞ்செயலே செயலாகச்சென்ற தன்மப்பையககொடுத்தாரா பரங்கெட்டாரா = இப்பழித்தான கொடிதான வலவினைகளைச் செய்யச்செய்தே யிந்தக் கொடியசெய்திகளா லகிதமவாராமற் சிவனை நோக்கியேறின்று சிவனளவில் வைத்தவனபின் பெருமையாலே யிந்தச்செயல்களையு முறைமையான செயலென்றேகொண்டு தமமையு மெள்ளச் சிவன்கையிலே கொடுத்தப பரங்கெட்டு விடுகையாலே யவர்கள் கத்தாவின் கைப்படடு முதலியபெரு நிறபாகள, — ஐயாவுழவுந் தனிசுமொரு முகமேயானாவுழவுண்டோ சொல்லாயிது = ஐயனே? யொருவனுக்குமுதலோரிடத்திலுந் தனிசோரிடத்திலுந் தானு லொன்றுக்கொன் றதல்கூடாது, அவை யிரண்டுமோகிடத்திலேயானாவுவன் சுத்தனாயவிடுகை சந்தேகமில்லை, அதுபோலச் செய்கிறசெயல்களி லகிதம வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றேகொண்

தெமமையு மவன்கையிலேகொடுத்தப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே யிவன பெறுகிறமுததிககு மிழவுண்டாகுமோ வ்தனை விசாரித்துச்சொல்லாய (௨௧)

இனிச சரிதைகிரியைகளிலேவின்று சாதித்தவர்க்கும் பிற பட்ட சகந்ததி விப்படிமுதிராத வலவினைகூடாமலயோகத்துக கதிகாரியானவனுக்கு யோகம் வெருவிதமாயினாலே வ்தனைச் சருவககொண்டு ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் உத்தமமானயோகங்களை யெடுத்தருளிச்செய்கிறார்.

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே - யாதாரத்
தாக்கும் பொருளாலே யாகும் பொருளாமொன
ருக்காப் பொருளையொன்றும்.

இ - ன், ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே = ஆதாரயோகமென்று நிராதாரயோகமென்று மெலலாவற்றிற்கு மேலானவிடமாகிய திருவடியிலே பகருவப்பட்ட ஆன்மக்கள பொருளுதம்படி சாதித்துக்கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிககப்பட்ட திரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.— ஆதாரத்தாக்கும் பொருளாலேயாக்கும் பெருளாமொன்று = ஆதாரங்களிலே யொவ்வொரு திவ்வியரூபங்களை யாசாரியனிததிலேபெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானித்திருக்கத்தக்க வாதாரயோகமொன்று—ஆக்காப்பொருளே யென்றும் = இந்த வாதாரயோகங் கைவந்தவாதே வாதாங்களில் பார்த்திருக்குபடி சற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற சைதன்னிய சொருபத்தைப்பாராதே பார்த்துநிற்கிறது நிராதாரயோகம். (1)

இந்தத் திருவெண்பா வாதாரயோகத்துக்கு நிராதாரயோகத்துக்குங் காட்டாகையி லிதில முன்னே சொல்லப்பட்ட வாதாரயோகத்தை மேல்விளங்க வருளிச்செய்கிறா.

ஆககி யொருபொருளை யாதாரத தப்பொருளை
கோககி யணுவி லணுநெகிழப - பாககி
லிவனுகை தானொழிந்திட்டு டேகமா மேகத
தவனுகை யாதார மாம.

இ - ள் ஆகியொருபொருளை யாதாரத்து = நேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட வாறுதாரங்கனிலே யாசாரியனருளிச்செய்த தொருதிவியருபத்தை யிதற்குப்பொருநகின் தோராதாரத்திலே தன்னுடையமனமானது விவகங்கனிற பற்றாம லிதிலே பற்றாமபடி கற்பித்துக்கொண்டு, — அப்பொருளைகோககி = அப்படி கற்பித்துக்கொண்ட ருபங் கைவருமபடி நெகைன திராணித்தது, — அணுவினணு நெகிழப்பாககி லிவனுகை தானொழிந்திட்டேகமாம = அந்தத்தியானங் கைவந்தவாதே யந்தவாதாரங்களைவிட்டுத் தன்னிலே யந்தப்பொருளைத் தியானிக்கி லந்தத்தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கிறோமெனகிற நினைவுகெட்டு அந்தப்பொருளொன்றுமேயாம, — ஏகத்தவனுகையாதாரமாம = இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும பொருளுமன்றியே தனனைமறத் தந்தத் திவியருபந் தானாகிறகிறதது தானே யாதாரயோகம். (உக)

இனி யந்த வாதாரயோகத் தனனைச் சூக்குமமாகதுண்ணி தாகச்சாதிககுமுறைமை யருளிச்செய்கிறா.

கோண்ட தொருபொருளைக் கோடிப்படக் கூறுசெய்திகொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபடுவ - கொண்ட விருபொருளு மன்றியே யினனதிது வெனனுவொருபொருளை யாயிருக்கு முறது.

இ - ள் கொண்டதொருபொருளைக் கோடிபடச் கூறுசெய்
யிற கொண்டவனு மப்பரிசேகூறுபடும = யாதொன்று தானை
வரத்தியானித்தபொருளை நுண்ணியதாக நுணிககிப பரமானுவி
லும நுண்ணியதாகத் தியானிககி னிப்படித்தியானிககிறாணு
தியானித்தபொருளபோலப் பரமானுவினு நுண்ணியதாக நிறப
ன்.—கொண்டவிருபொருளுமன்றியே யினனதிதவெனனவொ
ருபொருளையாயிருக்குமுற்று = இப்படி நிறகவே தியானிப்பா
ணு தியானிக்கப்படு பொருளுமன்றியே யொருகற்பனையற
வப்பொழுதேயாத வொப்பிலலாதபொருள் தானேயா யிருக
ரும. (உச)

இனி யிருத் துண்ணியதான தியானமுங்கனைய வாதார
யோகத்தாரு முடிந்தயோகமுமா யுபாயயோகமுமா யிருக்கிற
மந்திரயோகத்தை யருளிச்செய்கிரு

அஞ்செழுத்து மேயம்மை யப்பாதனமக காட்டுதலா
வஞ்செழுத்தை யாருகப பெற்றறிந - தஞ்செழுத்தை
யோதப்புக் குள்ள மதியுங் கெடி லுமைகோன
கேதமற வந்தளிகருங் கேள

இ - ள் அஞ்செழுத்துமே யமமையப்பா தமைக்காட்டு
லால் = அகார-உகார-மகார-வித்து-நாதமெனகிற பஞ்சாககா
மான பிரணவத்துக்குப் பிசமா - விஷ்ணு - உருத்திர - மஹே
கர - சதாசிவா இவர்களை வரும்தி தேவதையுமாய மந்திரமூத்
திபமாய் - ஒங்காரமாயே நின்று நடத்துகையா வித்தவைந்
தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன திருமேனிகொண்டு நடத்து
கிற முறைமை காட்டுதலால்,—அஞ்செழுத்தை யாருகப்பெற
றறிந = இத்தவையெழுத்து மூலாதாரத்திலே அகாரமும்
பிரமாவும் - நாபிகமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும்-இருதய
கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும் - கண்டத்திலே விந

வும் மஹேஸ்வரனும் - புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படி சகழிமுனைவழியாக நிற்கிற முறைமையைக் குருவுபதே சததாலேபெற்று இந்தவைந்தெழுததையு மூலாதாரத்திலே பிரமநாதத்திலே செல்லவுச்சரித்தா விந்தப் பிரணவ சொருப முங்கனாந்து விககிரங்களு மொருநீமையா யுனக்கு நாதரூப மாய நாதநாதத்திலே யருளைப்பெருவையென்று ஆசாரியனரு ளிச்செய்யவறிந்து, — அட்செழுத்தை யோதப்புகளுள்ள மதியுங் கெடில = இந்த ஓங்காரமான வைந்தெழுத்து முச்சாரணபே தத்திலே நாற்பத்தொன்பதா பெழுத்தும் பதினொன்றெழுத்தும் மூன்றுபெழுத்து மிவை கூடினவிடத்திலே விரதநாதமுமாகவிந்த முறைமையிலே வைந்தெழுத்தாமென்றும் தேதாசுவகங்களிலே விதிக்கையா விந்தவைந்தெழுத்தையு முனத்ததுவமாக வுச்சரிப் புகு வந்தநாதமுடிந்தவிடத்திலே கிபுசிஞ்ஞமான ஆனம் போ தமுங்கெடில, — உமைகோன கேதமறவந்தளிகருங்கேள் = அப் பொழுதே சத்திக்குக் கததாராகிய சிவன் குற்றமறத்தோன்றியு ன்மையான சொருபத்திலேகூடி யிரகூடியாரிற்பன. இத்தவாதா ரயோகத்தைத் தூலஞ்சுகுமமாக மூன்றுபடிபாகக் கரைத்த விது பின்பு நிராதாமயோகத்துக்குப் பிரபந்தமும்படி பெனவறிக் ()

இந்த ராதாமயோகங் கைவற்ச சாதிகத்தவாங்களுக்குமேல் நிராதாமயோக மிருக்குமபடி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆககப் படாத பொருளா யனைத்தினிலுந்
தாக்கித்தா னென்றோடுந் தாககாதே - நீக்கியுட
னிமகும் பொருளுடனே நிறகும் பொருளுடனாய்
நிறகை நிராதாம மாம

இ - ள். ஆககப்படாதபொருளாய் = ஆன்மபோதத்தாற் கறபிக்கக்கூடாத வாததமாய், — அனைத்தினிலுந் தாககித் தா னென்றோடுந் தாககாதே = எல்லாப்பொருள்களிலுந் தானகூடி

நிற்கச்செய்தே யவையொன்றேமிந்தான தோய்மல்,— நீக்கி யுடனிறகும் பொருளுடனே = ஆனமாவுக்கு முதலுக்கு விரோதமாய் நீக்கதக்கபொருள்களையுந் தானையறிந்து நீக்கியகாதியே யிப்படி நீங்கப்படாத வந்தஞானசொருபத்துடனே,— நிற்கும் பொருளுடனாய்நிறைக நிராதாரமாம = தன்னுடையபோதத்தை யொழிந்து இதனைக்கட்டித்தானு மந்தஞானசொருபமா யொரு பறற்றிறகிலுது நிராதாரயோகமாம் (உசு)

இந்த ஞானதகிலே யிப்படி இரண்டறநிறகில சிவனை யுள்ளபடியே காணலாமென றருளிச்செய்கிறார்,

காண்கின்ற தோபொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றாரா காட்சியறக் கண்ணுதலைக்-காண்கின்றாரா
காண்பானுங் காணப் படுமபொருளு மன்றியே
காண்கையினற கண்டனரே காண.

இ - ள், காண்கின்ற தோபொருளைக்காண்கின்றியோகிகளேகாண்கின்றாரா காட்சியறக் கண்ணுதலை = எல்லாறறையுந் நிகழ்வித்துநிற்கிற ஞானத்தைத் துணுதுணுக்ககாண்கின்ற சிவயோகிகளே சிவனை யிறண்டறக்காண்கின்ற கலியாணாகள,— காண்கின்றாரா காண்பானுங் காணப்படும பொருளுமன்றியே காண்கையினற கண்டனரேகாண = மாணவர்களே, இப்படிக்காண்கின்றவர்கள் தன்னாலே காணப்படாதாகவும் காணப்பட்டபொருள் தனக்கு வேறாகவுங்காணும் லந்த ஞானமாகவே நின்ற காண்கையாலே யந்தஞான சொருபமாகவுடைய சிவனையப்பொழுதே பெற்று வேற்றறிருப்பார்கள. (உஎ)

இனி யந்த நிராதாரயோகம் நிலைபெறுமபடி யிதற்குப்பாயமான மெனையோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்,
பேசாமை பெற்றதன்றி பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான் - பேசாதே
யெண்ணொன்றும் வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகன்பா
வண்ணினதும் பேசா னுளன்.

இ - ள், பேசாமைபெற்றதனிற் பேசாமைகண்டனரைப் பேசாமைசெய்யும்பெருமபெருமான = வாகரு மனக்காயகன மூன்றினுமட்டுப்படாதது வாககாகையாலும் மூற்றமுண்டேல் வருசமுண்டெனகையாலும் பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பககவிலேபெற்று அததபேசாமை தன்னுடவா தனைவிற்போகாமல வாகரு மனங் கிட்டப்படாதசிவனைத் தனக ளிடத்திலே ஞானதிருஷ்டியாலேகண்டு கூடிச்செயலற்றிருக்கிற சிவயோகிகளைப் பின்பொரு சரீரங்கூடி வாகருண்டாகாதபடி சந்தத்தை வேசுறுத்தது விடாநிற்பன சிவன,—பேசாதே யென் னென்றும் வண்ணமிருக்கின்ற யோகிகளபாலுண்ணின்றும் போ கானுளன் = இப்படி யுரையிறந்து சிவனுடனே யிரண்டற்றி ருக்கிற சிவயோகிகளிடத்துப் பரமேஸ்வர னெவ்விடத்தினுமவி யாததமாயினு மவ்விடங்களிலே மறைந்தேநின்றுஇவர்களிடத் தேப் பிரகாசித்தது இவாககேயுடனாயிருப்பன் — பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன பககவிலே பெற்றபடி யெனனெ னில தேகமுதலாயுள்ளவை யுனக்கு வேறென்று மிவற்றுடன் கூடினால பிறப்புக்குக் காரணமான கனமமுண்டாமென்று மு னக்கு ஞானமே வடிவெனநூந் திகையிலே நாயிசைவிக்க நீயு மிசைந்தாயென்றும் அல்ல தூஉம சரீரம் அநுதம பிராணனி வை தததம் பண்ணினுமேயென்றும் நமசுருத் தததம் பண்ணி னபொருளை நீ விருமபக்கடவை யலலையென்று மாசாரியன, ருளிச்செய்ய விவனும நமககிலலாததொருனகளை விருமபக்கட வோ மலலவென்று அறுதியிட்டான.

(உஅ)

நிராதாரயோகத்தகீகுத் தூலகுக்கும பரமாகமூன்று திரு வெண்பா வருளிச்செய்து மேலிந்த பரமாகிய சிவனை யான்ம பேரூத மிந்தாலொழிந்தது கூடவொண்ணுதென்னு மூற்றைம யைப் பல ஓசையுட்களாலும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஒட்டற்று நின்ற வுணாவு பதிமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற வீடஞ்சிவமா - நாட்டுற்று
நாடும பொருளனைத்து நாளு விதமாகத்
தேடு மிடமன்று சிவம.

இ - ள் ஒட்டற்றநின்ற வுணாவுபதிமுட்டித் தேட்டற்று
நின்றவீடஞ் சிவமாம் = ஒருவசைவின்றியே நின்ற பரம
ஞானத்தை யதுகணனாகக் கண்டுகூடின ஆனமா வந்தஞான
மேயாயத் தானுமசைவின்றியேநிற்கி லந்தஞானத்தில நிலை
யாலே தன்னுடைய வானம்போதமொழிந் தந்த ஞானமாயே
நின்ற வீடந்தன்னிலே சிவமே பிரகாசித் தவன்பு மொரு
நீர்மையாகிக் கொள்ளாநிற்கும் — நாட்டுற்றுநாடும பொரு
ளனைத்து நாளுவிதமாகத் தேடுமிடமன்று சிவம = இப்படி
யொழிந்த சுட்டிய நியந்தகக் வானம்போதத்தாலே வெகுவித
மாக வாராயந்தநியத்தக்கவிடம் பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையா
லவ்வீடஞ் சிவரூபமாகாது, (௨௯)

இன்னமு மிதனை விளங்கவாய் முபாயமருளிச்செய்கிருா.

பற்றினுட பற்றைத் தொடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப்
பற்றுவிடி லநிலைமைய தானே பரமாகு
மற்றுமிது சொன்னேன மறி

இ - ள் பற்றி—மகி = ஞானமாவுக்குக் கனம்பலத்தை விளை
விக்கிறதேகங்களாகிய தனுக்ரண புவனப்பேரகங்களினுள்ளே
பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யெழுதிப்ப
தான சிவபோகத்தை விளைக்கத்தக்க சிவஞானத்தை யதுகண
னாகக் கண்டதனைக் கூட்டுறோமென்று பிரியப்படடிருந்தறிந்
தருதனதயுங் கைவிடி லந்தநிலைதன்னிலே யந்த ஞானத்துக்கு
மேலான சிவந்தானே பிரகாசியாநிற்கும் அறதியாகச்
சொன்னே னிதனைப் புத்திபண்ணிக்கொளவாய், (௩௦)

இன்னமு மிந்திலைக்குக் குற்றமவாராதபடி வேறுமொருபாய் மருளிச்செய்கிறார்.

உணராதே யாது முறங்காதே யுண்ணிப்
புணராதே நீபொதுவே நிறகி - லுணாவரிய
காலங்கள் சொல்லாத காலத் துடனிருத்திக்
காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு

இ - ள உணராதேயாது முறங்காதே யுண்ணிப்புணராதே நீ பொதுவேநிறகில் = நீ பொருளல்லவென்றநிறகு நீங்கின தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களிலே வாழ்நைமிகுதியினாலே கூடிநின்று விகற்பியாதே யிந்த விகற்பங்கள் நீங்கின வந்தாக் களிலுண்டான மயக்கங்கள் ஸமுத்தாதே சுகசொருபத்தை யுண்போதத்தாலறிந்து கூடவிடாரியாதே யிந்தக்குற்றங்கள் நீங்குமபடி யுனக்குக் கண்ணாமா யுனக்கு நடுவேநிற்கிற ஞானத் திறகூடி அந்த ஞானநதானாகவேநிறகில், — உணாவரிய காலங் களசெல்லாத காலத்துடனிருத்திக் காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு = யாவராலுங் குறித்தற்கரிய செலகாலம் வருகாலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுகாலங்களினுமபடாம லிந்தக்காலங்களாலே விசுவத்தைநடத்திக் காலசொருபமா யிருக்கிற சிவத்துடனே நீயு யந்த காலங்கள் மூன்றையும் வேறாகக்கண்டுகூடி யந்தச்சிவமேயா யழிவினறியேயிருப்பை

இந்த வத்தத்தினுண்ணமய மிந்தவத்தத்தை பெறத்தக்க வாகுண்ணமையும் விளங்க யருளிச்செய்கிறார்.

அறிவறிவாய் நிறகி லறிவுபல வாமென
றறிவி னறிவவிழத்துக் கொண்டவ - வறிவினநாய்
வழிநிதிருப்பா நீத்தவாகண் மாணுடரின் மாணவகா
தாழ்ந்தமணி காவேபோற றுன.

இ - ன் அறி—தான = மாணவகனே? 'ஆன்மா தன் னுடையபோதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிர்நில விக்ர பிக்ரதே 'சுபாவமாய் போதமும் பலலாய்ச்சிந்தித்து விடு மென்றும் இதனை யாசாரிய னதுக்கிரகத்தாலேயறிந்து தனக் ககாதிபே பிராணனாபகிற்ற ஞானத்தைக்கூட்டித் தன் னுடைய ஆன்மசுபாவத்தையுமொழிந்து அந்தஞானமேயா யந்தஞானத்தி னைக்கிபத்தாலே தனக்கின்றளவுங் கிடையாத பெருவாழ்வாகிய பரமானந்தசொருபமாகிய சிவனைப்பெற்றத தானு மந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன, இஃத வாழ்வைப் பெறவுரியாரியாடொன்னில்? மானுடப்பிரப்பி லுள்ளாரில் தே கதிப பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு நிலக திலேவைத்த 'மணிபினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கிற சீமானகன், (கஉ)

இஃத நிராதாரயோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண டென்ற மிது நிகழ்ந்தாறசெயு முபாயமு மருளிச்செய்கிறா, ஓசையெலா மறறு லொலிகருக திருச்சிலையி னேசை வழிபேசென றொத்தொடுவகி - லோசையினி லத்தத்தா னத்தா னரிவையுட னம்பலத்தே 'வந்தொத்தா னத்தான மகிழ்து.

இ - ன் ஓசை—மகிழ்து = இஃத நிராதாரயோகத்தைச் செய்கிற சிவபோகிகள சிவனைப் பெறுகைப்பொருட்டாகத் தேவேந்திரியாதி யந்தக்காரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்களைடுவ ரும்படி ஞானத்தினாலே தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளை யொழித்தவ்வதரத்திலே யானந்தநிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானா ஸ்ரீ பாதத்தில் பரவிந்துவெனகிற திருச்சிலாய்ற பாகாதமென்கிற வோசைதோன்றாநிற்கும், அந்த வோசை வழியே காடிச்சென்று கூடி யந்தவோசை முடித்தவிடத்தே தன்னுடையபோதம் மொக்கமுடியிஸ்தானே யப்பொழுதே

ஹந்தவோசை* முடிநதவிடமே யிடமாகவுடைய தம்பிரானார்
காருணணியசத்தியுடனே யமபலமாகிய ஞானப்பிரகாசத்தினே
வந்திவனைப் பிரியததுடனே கூடுவான். (௬௬)

இனிததாமருளிசெய்த நிராதாரயோகத்தினுண்மையைத்
தமமையொழியப் பிறருமவினங்க வருளிசெய்தபடி வினங்க
வருளிசெய்கிறார்.

சாரபுணாத சாரபு கெடவொழுகி னென்றமையாற்
சாரபுணாத றானே தியானமுமாரு - சாரபு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாக கேதப்
படவருவ நிலைவினைப் பற்றா

இ - ன், சாரபு—பற்று = தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளு
தேவரும் “ சாரபுணாத சாரபு கெடவொழுகின் ,, என்றமை
யால் தனக்கநாதியே தாரகமாயநிற்கிற திருவடிஞானத்தை
யதுகண்ணாகவநிதது அதனுடனே யிரண்டறக்கூடிநிற்கின்
மீண்டுமொரு சநமுண்டாகைக்குக் கனமமுண்டாகாதென்
றருளிசெய்த பிரமாணப்படியே தனக்குத் தரிசனமான
ஞானத்தைக்கூடி யசைவநிற்கி லதுவே சிவத்தியானமாம்.
அந்த நிலையில தியானிக்கிறோமென்கிற பாவனைஞலையி
லப்பொழுதே ஈகசொருபமரண சிவனைக்கூடி நனராண சமாதி
புராகாகாநிற்பன். இப்படிக்கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு
சநததையுண்டாககிற வாகாமிய கனமமுண்டாகாது. (௬௭)

ஞானத்திலே சிவனைக் கூடவேணுமெனது சிவத்தை
பண்ணுவாரை யநதச்சிவமானது மவதிகூடாமல்வந்து கூடி
முறைமை யருளிசெய்கிறார்.

அனறிவரு மைமபுலனு நீயு மசையாதே
நின்றபடி யேநிறக முன்னிற்குஞ் - சென்னு
கருதுவதன முன்னக கருத்தழியப் பாபு
மொருமகடன கேள்வ னுணக்கு.

இ - ள். அன்றி—உனக்கு = அநாதியே யுன்னை மாறுபட்டு வருகிற 'விஷயங்களுள்' கூடிநின்ற சலியாதே யவற்றை வேறாகக்கண்டு நீங்கின வுனக்குப் பிராணனுய்கிறகிற ஞானமான தன்னுடனே யிரண்டறவிறகு முறைமைபோல நீயுமதனைத் தரிசித்த அந்தஞானமாகவே இரண்டறவிறகில, அப்பொழுதே யித்தஞானத்தாகு முதலாகிய நேயசொருபமாகிய சிவம்தோன்றுகிறகும் இப்படித் தரிசனமானசிவனைக் கூட வென்று சிரத்தை பண்ணுமாவி லதற்பமுன்னே நமமுடைய கருததையு மழித்தது தன்னுடனே யொரு நீர்மையாகக்கிக் கொள்ளாநிற்பன, ஒப்பிலலாதசத்திக்கு நாயகனான சிவன.

ஆன ஸ்ம்மாவாலே சிவனைநினைத்துக் கூடலாமோ வென்னில்? சிவனை யானமாவாலறியப்பட்ட பொருளல்ல வென றருளிச்செய்கிறார்.

உண்டெனனி லுண்டாகு மில்லாமை யிலையென
ஐண்டாகு மானைப் பாரிரண்டா - முண்டில்ல
யென்னு மிவைதவிரக் கின்பததை யெய்துமவகை
யுன்னிலவ லுன்னுடனே யாம்

இ - ள் உண்டெனனிலுண்டாகு மில்லாமையிலையென
ஐண்டாகும் = உண்டெனனி லுண்டாவதில்லையென்றுமாம் இல்லையென லுண்டாவதில்லையென்றுமாம். எனவனையென்னில்? சிவனை யானமபோதத்தாலறிந்து கூடலாமென்னில ஆன்மபோதத்தாலறிந்து கூடத்தக்கப்பொருளாவது இந்திர ஞாலமபோன்ற பிரபஞ்சமாயொன்று சிவன வரக்குமனத்தி னாகையாலு மிப்படிச்சொல்லு மவனிடத்திலுண்டாம் பொரு ளாவதி சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே. சிவனான்மாவா லறியப்படாத பொருளென்னில்? அவனிடத்திலு முண்டானது சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே,—ஆனமையிலோரிரண்டாம்—

ஆனபடியினாலே யிப்படிச சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொரு முறைமை யிரண்டிரகாரமாயிருக்கும்,—உண்டிலையென்னு மிவைதவிராத வினபதையெய்தும் வகைவுன்னி லவனுன் னுடனேயாம் = இந்த பாவ அபாவமென்கிற விரண்டுவழியா லுஞ் சிவனைக் கூடிவொண்ணாதென நற்றிதது இவற்றை விட் டித் தானாகவேநிற்கிற ஞானமாயேநின்று அளவிலாத பேரின, பததைப் பெறுமபடி சிவனிடத்திலே யனபைவைக்கி லப் பொழுதேபொன்னுலும் பாவிகப்பபடாத சிவன தன்னுடைய காருணிக நதினாலே யுனனை யிரண்டறக்கூடநிற்பன, நிரா தாரயோகமுற்றும் (கூக)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே மிகவும் வாதையுண்டவர் களுக்கு ஒருபக்கவகையிலே கூடாமைகூடினா லெனசெய்வோ மென்ற மாணுக்கனை நோக்கிச் சிவஞானமாகிய தத்துவஞான மிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்,

தூல வுடம்பாய முப்பத்தோ தத்துவமு

மூல உடம்பா முதனானு - மேலேச

சிவமாம் பரிசினைபுந தோநுணராதார சோத்த

பவமாம் பரிசுறுப்பார பார

இ - ள் தூலவுடம்பாய முப்பத்தோ தத்துவமும் = ஆனமூல சூனமபலததைப் புசிக்ரும்பொருட்டாக அனனமயத் தால் பரிணமித்த சரீரத்திலேநின்ற நிதுபரிணமமாமபடி யிருதச் சரீரத்துக் காரணமுமாம், ஆனமாவிற்குத் தனுகாரண புலன போகங்களுமாயநிற்கிற வானமத்தத்துவ மிருபத்தநாலும் புரி னைக்குக் காலநியதிகளுமாய், இச்சாஞானச்சிகிரையைக் கீவிப் பிக்கைக்குக் கலைவித்தியராகங்களுமாய், போகங்களிலேயமு த்ததைக்குப் பிரகிருகியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கிற வித்தியாதத்துவமேமுமாகத் தூலவுடம்பிலேபொருளினி

நிற்கிறதத்துவ மூப்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பார் முதனானும்
 =இரத மாயாதத்துவங்களைப் பிரேரிககவுவ கனமகளுக்கு கீடா
 கஞா நககிரிடகளை தூனாதிசமபிறப்பிக்கவுவ வாகருகையெழு
 பபவுவ காரணத்துக்குத் திருமேனியாகவுவ பதப்பிராரததற்குப்
 பதவகளாகவுநதோன்றி யுள்ளே மூலவுடம்பாயின்று நடத்துகிற
 வித்துசத்திமுதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலேச சிவமாம பரி
 சினையும்=இரதத் தத்துவங்களுக்குக் காரணமுமா யானமாவுக்
 குப் பிராணனுமாய நிற்கிற சிவத்தத்துவ மொன்றினமுறைமை
 யும்,—தோனதுணராதார சோநதபவமாம பரிசறுப்பார பார=ஆ
 கவிநதத்தத்துவ மூப்பத்தொன்றும் ஆனமா புகிக்கைக்குத் துணைக
 காரணமாகத் தூலகுக்குமபரமாய நிறகையி லீந்தமுறைமையா
 சாரியனருளாலே ரூபகதரிசன சுருதியுடனேபாரதது நீங்கித்தன்
 னையும் ஞானத்தையுஞ் சிவனையுமுணராத சிவஞானிகளே யநா
 தியே பொருந்திப்போதுகிற சநநமரணங்களாகிற முறைமையை
 ப் போககாநிற்கிறவாக ளாதலா லுனக்குத் திருசிவமாதி விரோ
 தமாக பிராரதத்ததாலே பிரபஞ்சந தோன்றித்தாயினும் மிப்ப
 பிப்பாரததுக கூடுவாயாக. (௬)

இப்படிப்பாராகக் வரிதானவாசளுக்கு வேறேயுமோருபாய
 மருளிச்செய்கின்றா.

எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட் பாடுடைர
 வத்தனையுஞ் சென்றங் களவாதே - சித்தமெனும்
 தூதுவனைப் போககிப்போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனிற்
 பாதிதனைக் குமபிடலாம பார்.

இ-ள், எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட்பா
 டுடைய வத்தனையுஞ் சென்றங்களவாதே = அநேகவிதமான த
 த்தவிகளையும் பலசமயிகள் கொண்டிருக்கத் தக்க கோட்பாடு
 களடவையையுஞ் சென்றியிப்புகு அகற்றிலே மொத்தமுண்டழி
 யாதே,—சித்தமெனும் தூதுவனைப்போககிப் போய்த் தூக்கற்ற

சோதிதனிற் பாதிதனைக் குமபிடலாம்பார்=உன்னைச் சந மர
ணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தூதனாகி விசுவத்திலே
வாதனைப் படுத்திப்போதுகிற சித்தவிகாரத்தை ஞானதநாலே
யொழித்துச்சென்று ஒப்பிலலாத வநத ஞானத்தைக்கூடி யிரத
ஞானசத்தியை யொருபாதி யாகவுடைய சிவனை வாகமுனைக் கா
டங்கள் கூடாதபடி யவனதிருவடியிலே யழுத்திறகலாம், இத
னை விசாரித்துப்பாரா. (௩௮)

இநத வுண்மையிலே கூடுமளவில உயிச்சார்பு பொருட்சா
ர்பிற பறழ்விடவேணுமென நருளிச்செய்கிறா

சாமபொழுது மேதுஞ சலமில்லை செததறபோ
லாமபொழுதி லேயடைய வாசையறிந- சோமபுதறகுச்
சொல்லுந துணையாகுஞ சொல்லாத தூயநெறிககட்
செல்லுந துணையாகுஞ சென்று.

இ-ள். சாமபொழுதுமேதுஞ சலமில்லை செததறப்போலா
ம் பொழுதிலேயடைய வாசையறிந = இப்படிக்கொத்த சிவ
ஞானிகளுக்குச் சரீரமவிடுவதாகிய சாககாடு வந்தடுத்த காலத்து
அநதச சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்த சற்றந தத்துவங்களாலு
ள்ள வசைவுகூடாது. இதற்குக்காரண மேதென்னினி? தேகநிற்
கிறபொழுதே தேகமில்லாதவாகளைப்போ லநாதியே வாதனைப்
பட்டுப்போதுகிற யுயிச்சார்பு பொருட்சார்புகளிற பறறடங்க
லும் விடுகையால.—சோமபுதறகுச் சொல்லுந துணையாகுஞ சொ
ல்லாத தூயநெறிககட் செல்லுந துணையாகுஞ சென்று = இ
ப்படிச் சரீரநிறக்கசெயதே யுயிச்சார்பு பொருட்சார்பில் பற்றட
ங்கலும் விடுமாகி விதானே பணியறுத்த வெனகிற நிலைக்குச்
சொல்லப்பட்ட தொருதுணையாக நிறகும, இதுவொழிந்தவாக்
காலுரைக்கப்படாத சுத்தநெறியாகிய வீட்டினபத்திலே பொ
ருத்துகிற வவதாரததுக்குந துணையாகாநிற்கும்.

இந்தவாறு அத்தலு மவனருள வே வேண்டினென நருளிச் செய்திருர்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை பென்றமையால் வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது வெண்டாமைவேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிக் வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்

இ-ள். வேண்டுங்காலே என்கிறவாமை பென்றமையால் வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது = தெய்வப்பலமை த திருவளஞ்ஞாநம் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை' என்றருளிச் செய்துநகையாலே தேகமுள்ளனவு மிவன் விருமபாதொழிநும் பிராரத்தத்தாலே யளந்து கூடுமாகையால் ஒன்றைவிருமபேண்டிமிடத்தப பிறவாமை பெற்றுமே விருமப வேண்டுவது, - வேண்டினது வேண்டாமை வேண்டாரு மென்றமையால் வேண்டிக் வேண்டாமை வேண்டுமபால் = அநதப பிறவாமை யானது தானவேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாணமுண்டாகையாலே நாம் விருமபத்தக்க கார்தாவின பாக விலே பிறவாமை குறபத்தயான் அவாறுதத லொன்றுமே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியது இந்த உவவறுதத லுண்டாக வேயநதப பிறவாமைதானே யுண்டாம்

இப்படி யுயிர்ச்சார்பு பொருடசார்பிற பற்றற்றதே சமாதி பரனாகவும் நிறக்கசெய்தே சமாகியிலேகூட விசாரித்தாசனாக ருச சமாகிகூடாமல நினைவுகூடி யிதனாலே சநநகன கூடுமு றைமையை மருளிச்செய்கிருர்

ஆரண வுணாவுதனி லவவுணாவை மாற்றிற்
காணுமங் காலுங் கைகூடும் - புரணமது
கூடாமை யுங்கூடுவ கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

இ ள், 'அரணவுணாவுதனி' லவவுணாவைமாற்றிற் கரண முங்காலுங்ககூடும் = இஃதிரிய யோடசென நீடுகொள்ளப் படாத புகலிடமான திருவடிஞானத்திலே தன்னுடைய போத ததை யொழிக்க விசாரிப்பானாகில அந்தவந்தரத்திலே முன்பு தானபற்றிப் போத விசாரிப்பாபு பொருட்சார்பின வாதனையாலே சொற்பமானது கைகூடாமல் மனதுகளும பிரானவாயுவு னகூடி மீண்டு விடயாதிகளிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும்.—புரண மது கூடாமையுங்கூடும் = இது கூடாமற் புரிந்து மடக்கமவக து கூடினமகூடும்,—கூடுதலுங் கூட்டினுகு வாடாமையுங்கூ டும் வந்து = இப்படியாகக் விதப்பங்கூடப்போதவே யெடுத்த தேகம்போனாலு மித்தப்பறறுகளாலே மீண்டுமொரு தேகமவ நது கூடாநிறகுமாதலா லிது கூடாதபடி விசாரிப்பாபு பொருட் சார்புள்ளிப் பறறுகளையறறே சுருபத்திலே பொருத்தி நிற்பக டாக.

(சுக)

சமாதிபரணவனுக்கும் பறறுகளாலே சமாதி கூடாமல் சந்தங்கள் கூடுமாகில இஃதனைதும் தரிசனமில்லாத வானமாக் கள மரியாதையோ விவனுக்குப் பெற்றனனதெனது கேட்டமா ணுக்களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறா,

இனறிங் கசேதனமா மிவவினைக ளோரிரண்டுஞ்
சென்று தொடருமவன சென்றிடத்தே-பெனறுநதான்
நீதுழுவ னாற சிவபதிதான கைவிடுமோ
மாதொருங் றல்லனே மறறு

இ-ள் இனறிங் கசேதனமா மிவவினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்றதொரு மவனசென்றிடத்தே = இப்பொழு தந்த தே கத்திலே நிறக்கசேயதே கூடின கசேதனமான புண்ணியிப்பவங் களிரண்டு மிவன பின்னொருதேகத்தை யெடுத்தபொழுதே யொக்கச்சென்று கூடாநிறகும,—என்றதான தீதுழவ னாறத்

சிவபதிதான் கைவிடுமோ மாநொரு கூறல்லனே மற்று = ஒரு வன் சிவநீகையும் சிவஞானமும்பெற்றத தெளிந்திருக்கச்செயதேயும் முன்புபோல வுயிச்சாராடி பொருடசாரிற் பாறவிடாமற் சந்நகடிற் றாயினுவ காததாவாகிய சிவனு மியனைக கைவிடாமல் முனடினடானமனம் பறறுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பிதது முற்சந்நத்கிலே சாதித்தகுறையிலே வந் தெடுத்தகுகொண்டு நிடடையிலேகூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக்கொடாநிற்பன். இவன் காருணணிய சத்தியினை டெப்பொழுதுநதன்னிடத்திலே யுடையனாதலால்.

இன்னமு மான்மாககளுடைய பெத்தமுதநி யிரண்டினுமிவர்களைப் பாதுகாத்தது ஈடேற்றுகை யநாதியே கத்தாவுக்குக் காரணமான முறைமைதோன்ற வருளிச் செய்கிறார்.

‘அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே
யநாதியெனப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே
யாராதத் துயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்ததுங்
காதத் தவனகடனேகாண்.

இ-ள். அநாதி சிவனுடைமையா லெவையுமாங்கே = அநாதியானசிவனுக்கு எண்ணிந்நத வானமாககளு மடிமையாகையாலே யிநத வானமாககளு மிப்படியே,—அநாதியெனப் பெற்றனுனவ யநாதியே யாராதத்துயரகல = இப்படி யநாதியான வான்மாக்களை யநாதியே பேதித்துக்கொண்டு நிற்கிற பாசமானது விட்டு நீவருப்படி,—அம்பிகையோ டெவ்விடத்ததுங் காதத் தவன கடனேகாண் = விட்டு நீக்காத சத்தியுடனே பெத்தததினுவ கூடிநின்ற தொலைப்பிதது முததியினுமீண்டு மோருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற விது மீனவகளை? யவனுக்கு யநாதியே முறைமைகாண்,

தேகாதிபாச மநாதியாகில முத்தியிலும்போகாதே யென்று
சந்தேகிதமாணுககளை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா,

தமமிற சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாமவணங்கித்
தமமனபான மஞ்சனநீர் தாமாட்டித் - தமமையொரு
பூவாகப் பூவழியா மறகொடுத்தப் பூசித்தா
லோவாமை யன்றே யுடல்.

இ - ள் தமமிற சிவலிங்கங்கண்டு = ஆசாரியனாலே தன்னு
கரணபுவனபோகங்களை விட்டுநீங்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்
னிடைத்திலே தனக்குபிரானனுமாய்ச் சிவனுக்கடையானமுமாய்
நிறகிற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, அதனைத் தாம்
வணங்கி = அந்தச்சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம் விட்
டுப்போம்படிச் சாரதமாகிய வணக்கஞ்செய்து, — தமமனபான்
மஞ்சனநீர்தாமாட்டி = இப்படிப்பெறுதற்கரிய பேறடைபெற்
றோமெனகிற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே திருமஞ்சனம் பண்
ணி, — தமமை யொருபூவாகப் பூவழியாமறகொடுத்து = இப்ப
டிச்செய்கிற வானமசொருபத்தை யொப்பிலலாத் திருப்பள்ளித்
தாமமாக மயங்காமறசாதகி, — பூசித்தால் = இப்படி ஞானத்திற்
சரிதை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டாகி
யஞ்செய்கிறவிது, — ஓவாமையன்றேயுடல் = செம்புருகின் பதத்
திலேகூடின குளிகையினது ஐக்கியத்தாலே யநாதியான காளி
தமுடி செம்பொனனு முருகுமூர்ங்க மாற்றுப்பிரகாசித்துப் பி
ன்பிவையென்றுங் கூடாதவாறுபோல வொருவன் தன்னுடைய
சத்திரிபாதத்திலுண்டானவனபினமிதுகியாலே தேகேகிரியாதி
களை நீங்கின தன்னுடைய வுண்மையான சொருபத்தைத் தனக்
கேற்பப்பெற்றுத் தன்னிடைத்திலே சிவனைக் கண்டாகியஞ்செ
ய்து வாதனைவிட்டால் பிராரத்தநாசமயிறதது தேகம் விட்ட
பொழுதே திருவடியிலே யிரண்டற்றுவிமெதொழிந்து மீண்டு
தேகமெடுக்கவல்லவே.

அந் தியானபாசம்விட்டு நீங்குமாகி ஸராதியென்று ஆன்
மாவுக்கு வழியுண்டாமோவென்ற மாணாக்களைக்கேக்கிப் பாசத்
திலேவிரிந்த போதத்தைவிட்டுத் தன்னைத் தனக்கறுதியாகப்
பெற்றறிதொழிந்து இவனுக்கழிவிலையென்றும் பாசத்தை நீங்
கினபெ முதே யானும் வியாததென்னு முறைமையுமுள்ளிச்
செய்கிறா.

தன்னைப் பெறுவதினமேற பேறிலலைத் தானென்று
தன்னைத் தான பெற்றவனறு னானென்ற-தன்னாலே
யெல்லாததனுட்கொண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே
யெல்லாமாய நிற்கு மிவன.

இ - ள் தன்னைப்பெறுதன்மேற பேறிலலை = ஒருவன்
பெற்றதக்க பேறுகளி றுறழிந்துபோகாம லருளாலே தன்னை
யுற்தியாகப்பெற்றறி பேற்றினைமேல போதுமே ரிலலை, — தானென
தன் தன்னைத்தானபெற்ற வனறுனானெனில் = தானென்று
தன்னைத்தான பெற்றவனென்று மிரண்டாக விடவிடத்திற
சொன்ன தானையெனில், — தன்னாலேயெல்லாத தனுட்கொ
ண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே யெல்லாமாயநிற்குமிவன =
ஆனமா தன்னை யியாமல மு எபு பாசமையாடகின்ற முறைமை
யொழிய வருளிலே பாசத்தையுற்றிது பாசத்தையுற்றிது இந்
தப்பாசத்தையொழிந்ததுபோல இறதயுமொழியவிட்டுத் தன்
னுடையபோதஞ் சேரியாமற் பூரணனாயநிற்கவே யெல்லாவடிவு
களாக தன்னுடைய வடிவப் பத்தானே யிருக்கவண்டாண்ட பகிர்
ண்டததுக் கெல்லாவ கத்தாவாயநிற்ப னிர ன்ருன (௨௫)

இத்தவானம்போதத்தானே பொருளாயி ளானயேகளு
சியயோகமென்று சொல்லவேண்டுமோ யென்ற மாணாக்களை

யிந்தவானமயோகநதானே ஞானயோகமாமபடி யருளிச்செய்து
இந்த ஞானயோகநதானே சிவயோகமாமபடி யருளிச்செய்கிறா
துன்பமா மெல்லாம பரவசனாயத தான ிவளி
லின்பமாந தனவசனாயத தானிருக்கி - லென்பதன
னின்வசன யேயிருக்கி னின்னுடன நேரிழையா
டனவசன யேயிருப்பன றுன்.

இ - ள் துன்பமாமெல்லாம பரவசனாயத தானுவளில் =
ஆன்மா தானே காத்தன யெல்லாவற்றையு மறிகிறானக நின்று
விகற்பிக்கி லிமமை மறுமை யிரண்டுக்கும் பிரயோசனமாகவுள்
ளது கில்லெமொழியுபேறிலலை, — இன்பமாந தனவசனாயததானி
ருக்கில் = ஆன்மா திரிவுகாணியான பிரபஞ்சநீதியை விட்டுநீங்
கித் தனக்கு உண்மையான சைதனனிய சொருபமா யிதிலே
நிருவிகாரமாயிருக்கி விந்தவானமயோகநதானே ஞானயோகமு
மா யிந்தவழியிலே சகருபம் வந்து பிரகாசியாநிற்கும், — எனபத
னால = என்று வேதாகமங்களுக்குங் கருத்தாகையால், — நின்
வசனயேயிருக்க னின்னுடனநேரிழையா டனவசனயே யிருப்
பனா ன = மாணவகனே ? இஃதிரிய வசனாகாமல் நீயு முன்
னையொழிந்த பொருளக ளெல்லாவற்றையு முனக்கு வேறென்
றநிறதுவிட்டு நீங்கி நிருவிகாரமான ஞானமே சகருபமாயிரு
க்கி லப்பொழுதே யந்த ஞானசத்தியின் வசமாயிருக்கிற ஞேய
சொருபனைசிவ னுனைக்கூடி வேற்ற நிற்பன. (சக)

இந்தச் சிவயோகத்திலே யிடைவிடாம லதுபவித்தலாவது
இந்தக் கருவி கரணங்க ளொருகாலமும் கூடாதபடி யருளிலே
நிற உலலவாகளுக்கேயென்றந தோன்றவருளிச்செய்கிறார்.

செத்தாரே கெட்டார கரணங்கள் சோத்ததனோ
டொத்தாரே யோகபர ரானவாக - ளெத்தாது
மாராத வக்காணத் தாபபுண்டிங் கலலாதார்
பேராமற செலவரதனபின்.

இ - ன். செதுங்கரே கெட்டார கரணங்கள் = அந்தக்கரணங்கள், கெட்டார வகையியாதபடி ஞானத்திலேகூடி மறித்த வான மக்களே சகம்மரணம் கெட்டவர்கள், — சோந்தத்தனோடொத்தாரே யோகபர ரானவர்கள் = இந்த ஞானத்தி னழுத்தத்தினாலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தியதுவாய் நின்றவர்களே சிவயோகத்தில் தாபபரமானவர்கள் — எத்தாலும் மாராத வகரணத்தாராபணமில்ல கலலாதார்பேராமற் செல்வரத்தனபின் = இப்படியே சிவயோகத்தில் பொருந்தப்பெற்ற பாகதியலீன ரெத்தாலும் திருத்தியடைபபெற்ற கருவி கருவிகளாலே கட்டுண்டு இவற்றின் பின்னே தப்பாமலே வந்தசெய்து சகம் மரணங்களிலே செ றுழலாநிற்பார். (௪௭)

இத்தகருவிக்கரணங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி நீந்திசெவியோகத்தை பெருமையிரு குடப்படி உருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர - நண்ணி
வடமடக்கி நிறகும் வடவித்தே போல
வுடனடக்கி நிறபார்களா னுறறு.

இ - ன். கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர நண்ணி = யாராகாவும் கண்ணுக்குங் கருத்துக்கு மளவுபுடாத தொரு பேராயினுஞ் சிவஞானிகள் சிவனுடனே யிரண்டறக்கூடி பாரமானந்தமே சொருபமாயிரு கையாலும் மவர்கள் கண்ணில விசும்பில்லை யாகையாலும் மொடுங்கினும் விழிப்பினும் பொருளேயாயவர்கள் கண்ணுக்குங் கருத்துக்குங் களிகூறப்பொருந்தி, — வடமடக்கி நிறகும் வடவித்தே போல வுடனடக்கி நிறபார்களா னுறறு = அநேக தாரமபடாகத்தோ ராலின் பரிணாமமெல்லா மொருகருகையொத்த வித்திலே யுடன்கினை தன்மைபோல அளவிடப்படாத வத்துவாயினும் தன்

கஞ்சாஸே யீட்ககித தங்கனானம் சுபாவத்தைவிட்டு இரதச சிவ
மாகியே நிலலாநிற்பா கன. (௪௮)

அளவிடப்படாத பொருளை யோருடையிலே நிற்பானொரு
வ னைக்கிக் கொண்டிருந்தபடி யெப்படி யென்ற மாணுகளை
நோக்கி மருளிச்செய்கிறா.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
யுனகத் தீத யுன்னுமதங் கென்றனையே - லேனகத்து
வாதனைமை மாறறும் வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யனரேவ தறகு

இ - ன், வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வானபொ
ருளை யுனகத்தே யுன்னுமதெங் கென்றனையேல் = ஜகாசமுதல்
பிருதிவி யீராகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பீண்டப பிரமா
ண்டங்களு மிவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களு மிதற்குட
பட்ட வானமகோடிகளுந் தானேயாயப் பூரணமாய் நிற்குந்
சொருபத்தை யொருசீரியானவன் தனக்குள்ளேயுடக்க நினைத்
தபடி யெப்படியென்னில், — ஏனகத்து வாதனைமை மாறறும்
வகையதுவே மண்முதலா மாதனமேயனரே வதறகு = மாண
வகனே ? பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா
மந்தப் பொருளுக் காதனமாததிர மல்லவோ வாகையாலுமப்
பொருளை யாசாரியானலே கூடப்பெற்றவாகளித்தி லந்தப்பொ
ருளின் வியாததமெல்லாநின்று பிரகாசிக்கையாலும் ஞானதிரு
ஷ்டி யில்லாதவாகளுக்குச் சீரீரிகளிடாலத்தோற்றினுமவனநத்
வணமையேயாய நிற்பானொகையாலு மெனபோல்வாரிடத்தது மநச
தியே கூடிப் போந்த வாதனைமைப் போக்குகைக்கு இந்தநிலை
ளேகாண முறைமையாகவுள்ளது. (௪௯)

இரதப்பொருளை யுள்ளேகண்டு வாதனை தீர்த்திருப்பார்
போல் புறம்புககண்டு வாதனை போககலாமோ வென்ற மாணுக்
களை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.

கலவிற கமரிற் கதிர்வாளிற சாணையினில்
வலலுப பலகையினில் வாதனைபைச் - சொல்லு
மகமராககத தாலவாகள மாற்றினாகா னையா
சகமராககத தாலன்றே தான.

இ - ள் கலலில்—தான=கலலினுங் கமரினு மொளியை
யுடைய வாளினுள் சாணைகலலினு நெத்தைப்பலகையிலுந்
திருக்குறிப்புத்தொண்டா முதலாகவுள்ள நாயன்மா ரொவ்வொ
ருதொழில்களைச் செய்மகமராககத மயற்றைச் சொல்லுபபாக
கிலவாகளுந் சிவனளவி லொருதொழிபட்ட கருத்தினுலே மல
லோ வவாகளுக்குப் புறம்பேயுட பிசகாசித்தப பிறப்புக்கு விந்
தான வாதனையைப்போககினாகள, 'மனை' இஃத முறைமை
பொடியான வலகநெறியல்லவே (இய)

இஃத விண்ணுவகையாலு மெதிர்வரின்று வாதனை போ
கலாமென்ற மாளுக்கனை நோக்கி வாதனை யிரண்டுவகையாக
நீ கருதவேண்டாமென்று மொருபடித்தாகா காணவேண்டுமெ
ன்று மருளிச்செய்தோ

உள்ளும் புறப்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
வள்ள லெழுந்தருளு மாறினெடும - தெள்ளி
யறிந்தொழிவா யனறிநீய யன்புடையை யாயிற
செறிந்தொழிவா யேதேனுஞ் செய.

இ - ள் உள்ளும் புறப்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
வள்ளலெழுந்தருளு மாறினெடும = உள்ளேகாண் வென்றும்
புறம்பே காண்வென்ற நீ விசாரித்த விடத்து உன்னுடையபோ
தத்தையுந் சரீரத்தையு முனப்புபோலே கைவிடாததுகொண்டு
இரண்டுபட்டுத் தோன்றினதொழிந்து அந்நினைப்பொருளுகருந்
தனித்தனி ஒரிடமா யிராதாகையால் பிண்டப் பிரமணுடங்
களைபுகு தத்துவங்களைப் மான்மபோதத்தையும் ரூபதரிசனகத்தி

யாலே யருளாக்கி யொருநீர்வையான ஞானமேயா யுனனினை
 பொழியநிறுகி லப்பொழுதே யுனனித்ததிலே பரமசிவானுவர்
 தன்னுடைய காருணணிய சத்தி யுடனே கைமமாஹ கருதாமல்
 வந்து தோன்றி யுனனை ஒருதனமையாக்கிக்கொண்டு தானேபிர
 காசியாநிற்பன—தொள்ளியநி தொழிவாய்=இதனைச் சிவயோ
 கத்தின கண்ணே நினரூராயந தநுபவிககிறே மெனநிற தன
 மையுங் கைவிட்டு நினரூராதல,—அன்றியே யன்புடைமையா
 யிற செந்நொழிவாய் = இந்த முறைமையல்லவாகிற சிவனு
 டைய வுண்மையைக் கேட்குதல நினைக்குதல காண்குதல செய்
 தபொழுதே யன்னுடைய கருமதை யுருக்குவதான தொரு பேர
 னபு கூடுமாயி னதனாலே யுள்ளுடைய கருதநானது நேராக
 வழிந்து சிவனுடனையொரு நீர்மையாய் விட்டாயாதலால்,—
 ஏதேனு முசெய்=இந்த ஞானயோகத்திலுள் பத்தியோகத்திலு மி
 னையீரணமுடைய கூடின தெ னைறா செயவாயாக (ருக)

இனியநதப் பத்தியோகந்நா னெப்படியெனற மாணுக்
 கனை நோக்கிப் புகுதியிலேகின்று பெற்றவாகன பெருமை இப்
 படியென நருளிச்செயடுமா

கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பினமை பென்றமையாற்
 கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பகனைக - கண்ணப்ப
 தாமறிதல காளத்தி யாரறித லல்லதுமற
 ஞாநியி மனபன நது.

அவிழ்ந்த துணியி லவிழ்ந்த வவிழை
 யவிழ்ந்த மனததா லவிழ்க - வவிழ்ந்ததாடை
 வேந்தலாக கினனமுத மாயிறறே மெய்யனபிந்
 சேந்தலா செய்த செயல.

சுரந்த திருமுலைககே துய்யசிவ ஞானஞ்
 சுரத்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்-சுரந்த
 தனமுண்டயா டென்பாண்டி மா தேவி தாழ்நத
 மனமுண்டயா ளன்பிருநக வரறு
 அன்பேயென னன்பேயென றன்பா லமுதாற்றி
 உன்பேயென பாக வறிவழியு - மன்பனறித
 தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவாச்சனேகன செய்யுமவை
 காற்றும் பழமனறே தான்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட பதிகியோகத்திலே விட்டகுறைக
 ளாலே சிவனுடைய வுண்மையை வினேததல கேட்டல காணஞ்
 தல் செய்தபொழுதே கரையழிந்த வனபினலே யொருபலத்தை
 யுங் கருதாம லாத வனபுதானே தங்களுக்கரசு அகருபமாகின்று
 தங்களை மறந்து பேறுபெற்ற கண்ணப்பராயனா முதலாயுள்ள
 காயனமா ரனபையொழிந்தே தோததங்களுங் தியானங்களு மாச
 சனைகளு மிப்படி யவதிகொடாமல பேறுகூட்டமாட்டா தா
 னையா லவைவயுமிருநத வுத்தமமானபதிகி கூட்டுதற்குவிநாட இத
 னைச்செய், (இஉ)

இனியாவாகும் பதிகூட்டுதற்கரிதொன்று முறைமையிலே
 'கூட்டத்தக ஞானயோகமே வாதனைையைத் தீர்த்து முததியைத்
 தருவதென்று முன்னே பலபிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட
 வுபாயங்களுந் தாற்பரிய மிதுவேயெனறு மற்றுள்ள சமயிகள
 தாற் ரியங்க ளீர்த வுண்மையைத் கூடமாட்டாதெனந் மெல்
 லாவற்றையுச் சொடுத்து வாதனை தீர்த்திருக்கைக்கு ஞானயோக
 மே பொருளைன்ற துணிய வருளிச்செய்கிறா.

எல்லா ரறிவுகளின ருறபரிய மென்னறிவு
 ளெல்லு மிடத்தளவுஞ் சென்றறிக்கேன - வல்லபடி
 வாதனைையை மாற்றும் வகையிதுவே மறறவற்று
 நேதமறக் கண்ட விதம்.

இ - ன். எல்லா - விதம் = மாணவகனே? இந்த . நூலிற் சொல்லப்பட்ட வுபாயமொழிந்த வேறு மறியவேண்டுவ துண்டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை, எல்லாச்சமயங்களினு மெல்லாச சாதகிரவங்களினு முண்டான தாற்பரியாததங்க ளென்னு லாராயத்தக்கவளவு மாமாயநதற்கதேன, அவையெல்லாவற்றினும் வாதனைடைப போசு முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு முறைமைமாகக் கண்டது சைவசித்தநாதத்தில சொல்லப்பட்ட விதஞானயோக மொன்றுமேயாதலா விந்தவறுபூதியெல்லாக குற்றங்களுந் தருகைக்குக் கண்ட வாததமாதவின நீயும்தே முறைமையிலே சாதிப்பாயாக, (சுரு)

இனியிந்த வதததைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும் பெற்றால நிற்கவிரிதான முறைமையு மருளிச்செய்கிறா.

வித்துமத னங்குரமும போன்றிருக்கு மெஞ்ஞானம் வித்துமத னங்குரமு மெய்யுணரில் - விதததனிற் காணுமை யாலதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள் பேணுமை யாலற்றா பேறு.

இ - ன் வித்துமத னங்குரமும போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞானம் = கெல்லுமுதலான பலவிததுக்களு மவருகிரும்பொழுது அங்குரத்தது னிரணபேட னிலலாமலந்த வங்குரமுள்ளனவும் வியாததமாய் நின்று பரிணமித்தது இதேப பரிணாமத்தைப் பிரயோசனங் காரணமாக வங்குரத்த நாணமுத லாசரித்துக்கொண்டிருந்த ஆனமாக்களுக்குப் பரிணாம முதிர்ந்த அதைக் காலங் களிலே விததானது வெருவிதமாகப் பலிததவாகள் தாகங்களைக் கடிப்பித்ததுச் சந்தாஷ்டிப் பிறப்பிக்க வினபத்தையே கொடா நிற்கும் அதுபோல விததான சிவமும.ஆனமாக்களுக்குக் கண்ம வொப்புமலபாகமு முண்டான வயதரத்திலே காருண்னியமே திருமேனியாக வெருந்தருளிரவதுபசுருவப்பட்ட வான்மாக்களை

த்தமமுடைய டளவிலே சினைகிட்டுமபடியுந் திருவுள்ளத் தடை
 த்து இயாகுநிடக்கிலேயநாகியே யெழுநகருளிரிவற வுண்மை
 யையும பிரகாசிப்பித்து இந்த வுண்மையான ஞான சுகரூபத்
 திலே யானமாககனையுங் கூட்டிநிறுத்தி யிந்த நிலையின முதுசசி
 யாலே தன்னுடைய சுகரூபமான பேரினபத்திலே யிவர்களது
 பவிததுச சம்பூரணத்தை யடையுமபடி டெருபலமாகக் கொடா
 நிற்கும், —விததுமத நைகுரமு மெய்யுணர்வில—இந்த விதநாகிய
 சிவனுண்மையு மனகுரமாகிய ஞானத்தினுண்மையு முணர்வா
 ருணருயிடத்து —விதத்தற க் ஞானமயா லதனைக கைவிடுவா—
 நெல்லு முதலான வனகுரங்களை யிந்தவிததின பரிணாமமென்று
 மிந்தப் பரிணாமங்களிலே யந்தவிததுக கலந்துநிற்குமென்று மங்
 குரத்தின பரிணாம முகிந்தபொழுதே யந்தவிததே டெருபல
 மாகப் பவிதகுமென்று பிதனை யாசரித்துக்கொண்டிருந்தபவிப்
 பிகுரங் காலங்களிலே பலகொள்ளவரியாம லங்குரம் பரிண
 மிகுந் காலத்திலே விததுதோனருத்ததுகொண்டு இந்தப் பரிண
 மத்தி லோர்விதங் கண்டிலோமென நந்தப் பரிணாமத்தையுங்
 கைவிட்டு அதினுடைய பிரயோசனமு மிழந்துபோகிறபுத்தரை
 ப் போலத் தரிசித்து ஞானத்திலேநின்ற சாதித்து இந்த ஞான
 மேயாய் இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சினை கூடிப் பே
 றினபத்தையே பெறமாட்டாம் லந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தாள்
 விலே யவ்வளவே பிரயோசனமென்று சுகரூபத்தி னுண்மை
 யையறியாம லந்தஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாகிய
 வீணா சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பாகள்,—கண்டவா
 கள் பேணுமையாலறறாபேறு—அந்த நெல்லுமுதலான வனகு
 ரங்களிலே விததுகலந்து நிற்குமென நற்கிந்தவாகுளும் பயன்படு
 மளவு மந்தப் பரிணாமத்தை யாசரித்துக்கொண்டிருந்து பிரயோ
 சனப்படுங்காலங்களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல பரா
 முகத்தாலே யதின பிரயோசனத்தை பிறர்கொள்ள தாமிழந்து
 போகிற பாகிய வீணைப்போலச் சினைத்தாரமாகவொழிந்து

ஞானம்பிரகாசியாதென நிறிநீவாகளுமநஞானத்தைக் கைவிடாமனின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு மநதஞானமாகவே சாதித்தஇந்த ஞானத்தி னைக்கியததாலே சிவனைப்பெற்றுப் பேரின், பமே யதபவிததுத திருபதியடையமாட்டாமல் வாதனையின் மிகுதியாலே பராமுகமாயத காமபெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு துபவிக்கலாமே யென்றும் நிதத்தத்துவமபெற்று மிருப்பாரைப் போல நெகிழ்ந்திருத்தவாகன தமக்குப்பேறான சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பாகள் ஆகலாலநீயுமிந்தததவத்தைப்பெற்றேரெமென்று காவியாப்போகாதே யிடைவிடாமல் ஞானமாய்நின்றே சாதித்துப் பின்பிந்த ஞானத்தி லுறுதலாலே ஞானமான துந தலைமறையப் பலிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலேயமுநதி யது பவிப்பாயாக. இதற்குப்பிரமாணம் திருமந்திரம்—“ வித்தினிஸ னறி முனையிலையமமுனா, வித்தினிஸனறி வெளிப்படுமாறிஸ்ஸை, வித்துமுனையு முடனலலவேறலல, வத்தனமைத்தாகு மற நெறிதானே” (௫௭)

இந்தச் சிவருபந்தனை யெப்படி யறிவேனென்ற மா ணுக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறா,

ஒன்றன் நிரண்டன யுளதன் நிலதன்று
நன்றனு தீதனு நானன்று - நின்ற
நிலையனு நீயனு நினைநிலு மனனு
தலையனு மடியனு தான்.

இ - ள். ஒன்றன்று = எல்லாப் பொருள்களுங் கரைத்த விடத்திலே யுதிப்பதொனருகையாலே யெல்லாப்பொருளுங் தானு யொன்றாயிருப்பதமனறு,—இரண்டனு = தன்னிடத்திலே சுட்டறவினிகிற வத்தமாகையினாலே யிரண்டாயிருப்பதமன்று,—உளதனு = வாகுமனாதீதமா யிருப்பதொன்றாகு

‘யாலே பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதமன்று,—இலதன்று = ஞான
வானகஞ்சு ஞானயோகத்தின முதுநிச்சியிலே பரமானந்தத்
தையளித்தது நிற்கையாலே யிலலாத பொருளுமன்று,—நனற
னறத்தினற = ஆனமபோத மிறந்தால் கூடுமபொரு ளாகையா
லே ஆனமாககளால் நனற தீதனறு சுட்டப்படுவதுமன்று,—
நானனற = நானே பிரமமென மலங்கரிக்கிற பசுஞானமன்று,—
நினறநிலையனற = துறாதுயேதொடங்கி யினநிலவும நிலையான
பாசஞானமன்று,—நீயனற = பசுஞானத்தையும் பாசஞானத்
தையுமுடைய ஆனமாவும்னற,—நினனறிவுமனற = உனக் கறி
வாய்நிறகிற ஞானமும்னற,—தலையன மடியனறதுதான = ஆதி
உந்தமில்லை யந்தச சிவசொருபத்துக்கு. (நா)

இப்படி நிச்சயாராதமாய் யிருப்பதொன்று கூடுமபடி யெப்
படியெனற மாணுகனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

செய்யாச் செயலே உவன செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச செயலிற செலுத்தினு - லெய்யாதே
மாணவகவப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளாகரு
மாணவமு மித்தா லறி.

இ - ள் செய்யாசசெயலே உவன செய்யாமைகண்டு தனைச்
செய்யாசசெயலிற செலுத்தினுல = ஆனமாவினிடத்திற பசு
வத்திலேவினைந்த பரமானந்தத்தை யானமாவறிந துண்டாக
கிக கொண்டதமல்ல சிவன விகாரியாய்நின்ற கொடுத்ததம
ல்ல ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கிற படியை
யறிந்தது இரதப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கிறபொழுதே விதுவுக்
தோன்றும் லதுவே கருபமாய் நிற்கும்படி யந்தநினைவா
னதவிழ்த தானுமந்த நிராலம்பமேயானால்,—எய்யாதே மாணவக
வப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளாகரு மாணவமு மித்தா
லறி = மாணவகனே? சந்தத்துக்கு காரணமாகவுவ ஸ்ரிக்ஷப

- ரிநின்ற வாஸையாகிற கொடிகளை வளாகப்பட்டாரின்று மூல மலமாகிய ஆணவமல மப்பொழுதே வேறற்று விடாநிற்கும் நீ யொன்றுக்கு மஞ்சாதே இப்படி யறிவாயாக. (நிகு)

இந்தப்பொருளை சாதிப்பா நெருவனுக்கொரு செயலுங் கூடவொண்ணாதபடியாலே யவனுக்கொரு நியமம் வேண்டா மென மருளிச்செய்கிறா.

ஏதேனுங் காலமுமா மேதேனுந் தேசமுமா
மேதேனுந் திககா சனமுமா - மேதேனுஞ்
செயவா நெருவனுமாரு செயயாச செயலதனைச்
செயயாமை செய்யு ம பொழுது.

இ - ன். ஏதேனு - பொழுது = ஆனமபோதமுள்ளளவு மித ந்கறிதூகிய வந்ததிராலமபமான வுண்மை ஒருவனதனசெய லன்றியே கூடுமிடத்து மின்னகாலமெனனும் வெல்லாகக் க ள முமா யெல்லாத தேசமுமா யெல்லாத திகளுளுமா யெல்லா வாதனவகளுமா யெல்லாத தெழில்களினு நிற்பா நெருவனு மாம.

இ ரியிதேச சிவயோகத்தை பெளிதாகச் செய்வதாயிருந் கச்செயதே செயயாதிருக்கிறபடியு மிந்தச் சிவயோகத்தின பெருமையு மருளிச்செய்கிறா,

செயதற் கரிய செயலபலவுஞ் செயதுசில
செயதற் கரியதனை செயதினாக - னையோநாஞ்
செயயாமை செய்து் செயலறுகக் கலாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

இ - ன். செயதற்கரிய செயலபலவுஞ் செயதுசில செய்த ந்கரியதனை செயதினாகள் = சிலா காததாவைநோக்கித் தீவகள் சரிந்ததையு மனததையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய

செயல்கள் பலவற்றையுஞ்செய்து பெறதற்கரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள்,—ஐயோனாஞ் செய்யாமைசெய்து செடலறுக்க லாயிருக்கச் செய்யாமைசெய்யாதவாறு = என்னே மாணவக ளே ? எவ்வாறிகற்பங்களு மொழிந்த நிர்விகாரணமான சபா வதைப்பொருந்திச் சுகததுக்கவகளிலே மொததுண்பதான சக மமரணவகளை வேறுத்துவிடலாயிருக்க விரத நிர்விகாரமான வுண்மையை நான் செய்யாதிருப்பதேதான். இடப்படிப பொது ப்பட்டச் சொன்ன விரத வுண்மையை யிடன நெகிழாமல விரை ந்துகூடுகைப் பொருட்டாக வுபாயமாகவே யருளிச்செய்ததெ னைக்கொள்க. (சுக)

! இஃது வுண்மைக ளொன்றமுறியாத விரதத்தார படுகிற கிலேசத்தைக் கண்டு மேலநொந தருளிச்செய்கிறார்.

இப்பொருள்க ளியாதேனு மேதெனினு மொன்று செய்த, லெப்பொருளுஞ் செயயா தொழிந்திருந்தன மெய்ப்பொருளைக், கண்டிருந்ததல செயயாதே கண்ட டுனிதரொலா, முண்டிருப்ப தென்னோ வுரை.

இ - ன். இப்பொருள்—உரை = மாணவர்களே ? எண்ணிற த்த வான்மாக்களிற பெருதற்கரிய மாகன்யாககையைப் பெற்ற வான்மாககள் சிவலினைநோக்கி மெலவினையென்ற சொல்லபய ட்ட சரிதையாதல கிரியையாதல வலவினையாத லாதாரயோக ங்களாதல் இவற்றிலே யாதொனனாசசெய்கி விவைவெய்யுன்றை யுஞ்செய்யாத நிசாதாரயோகத்தைச் செய்திருந்ததல இஃதுவுண் னையான பொருள் நிற்கிறமுறைமை யறித்த தானுமாத வுண் னையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடியிருந்த விரதமுறை மைகளிலே யொன்றைச்செய்து பெறதற்கரிய பேற்றினைப் பெறுகிற தார்தாம விருமப்பபட்ட தேகங்களு மத்தகைகளும் ளிலையில்லாதபடி கண்டுபோதுகிற வான்மாகக ளென்பாராது

தேகங்களைப் போற்றிநின்று இதாவிதங்களைப் புசித்து அஞ்ஞான மெஞ்ஞானமாயப் போதுகிறவிது என்னகாரணத்தால் இதனை நீ சொல்வாயாக. ஞானத்துக்குப் பக்குவரல்லாத வானமாககளை நோக்கி நோநதருளிச் செய்தாராக வருளிச்செய்த விதுவும் சாவானமாககளுக்குக் கிட்டாதபொரு ளுன்னுடைய பாககியத்தினாலே கிடமின விதனைக் கைவிட்டு வாதினைடைக் கைவிடாமல் நின்று இந்நிரிய வேடாக கடிமையாய்ப் பேற்றி நது போகாதே இநதவுண்மையிலே யிடைவிடாமல் நின்று சா திக்கைப்பொருட்டாக வநரிய வுபதேசமாக வருளிச்செய்த தெனக்கெள்ளக (கஉ)

இனிச சீடனைப்பாரத தொனதருளிச்செங்கிரார்.

வீட்டி லே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிவென் நாட்டிலே நலவினைகள் செய்திடிவெ ா-கூட்டிலவாட் சாத்தியே நின்றிலையேற நககஞா வேளவிசெயத மாத்நிர மேயாககண்டாய வநது.

இ - ள். வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிவென் = முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திரமித்திர கனத்திராதிகளையும் கைவிட்டித துறவறத்திலேபோய் கின்றானும பிரயோசனமென — நாட்டிலே நலவினைகள் செய்திடிவென் = இலலறத்திலேயிருந்து நனஞானவெககியாதி கனமவகளைச் செயதாலும பிரயோசனமென — கூட்டிலவாட் சாத்தியே நின்றிலையேல = பொருநனைதொரு நிலையிலே கின்றாயாவி னுனக்குப்பிராணனை சிவனைக்கூடி யவனசெயலாகவே கருதியுனனுடைய செயலற நின்றாயில்லயாகில், — தக்கஞாலேவ்வி செய்தமாத்நிரமேயாக கண்டாயவநது = தக்ப்பிரஜாயதி தன் னுடைய வகைகாரத்தின் மிகுகியாலே கந்ததானவ யிதற்குத் துன்னுலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று கந்தியத்தைச் செய்ததெ

ருபியோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற்
போல நீயுங் காததாவைக் கைவிட்டுன்னுடைய செயலென்றே
நின்றபெருதற்கரிய பேறறையிழுத்து போவையாகையா லிப்ப
படிச்செய்யாம லந்தவுண்மையிலே நிற்பாயாக, இது திட்டாந்த
பூர்வமாக வறிவித்தது. (௬௩)

இன்னமுயிவன செயலற்றின்று சாதிக்குமுபாயத்தை யுறு
கிப்பிறக்கும் வண்ணமருளிச்செய்கிறார்,

சிவனமுதலே யன்றி முதலிலலை யெனறுஞ்
சிவனுடைய தென்னறிவு தெனறுஞ் - சிவனவன
தென்செயல தாகிணற தென்று மிவையிறறைத
தனசெயலாக கொள்ளாமை தான.

இ - ள், சிவனமுதலேயன்றி முதலிலலையென்றும் = நித்த
னாயச சுத்தஞ் செயப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்தியகாரண
னுமாயச கைவலவிய தியாகியுமா யசைவின்றியேநிற்கிற சிவனாகி
நகாததாவை யொழிய வேறு நானென வொருமுதலிலலையென
றும், — சிவனுடையதென னறிவதென்றும் = ஆனமாகக்ள யா
தீன யறிந்தேனெனகிற வறிவெல்லா மவனொழிந்தறியப்படா
தானையால் நீயுநிதனை யவனறிவேயென்றும், — சிவனவன தெ
ன்செயலதாகிணற தென்றும் = எக்காலமு மானமாகக்ள யான
செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்கலெல்லா மந்தக் கத்தாவி
ன செயலாகையால் நீயுநிதனை யந்தக் கத்தாவின செயலேயெ
ன்றும்' — இவையிறறைத தனசெயலாகக் கொள்ளாமைதான் =
இப்படி நினைப்பன சொல்வன செயவனவான விவற்றை செய்
ப்பொழுதும் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல் சகலமுங் க
ாததாவின செயலேயென்று யாவர் சிலர தானற்றினாராகன்
அவராக எந்தய்பொருள் தானாய விடுவார்கள். (௬௪)

இனியிந்த வத்தமசைவ சிந்தாதத்தி லொழிந்து வேறொருசமயங்களினு மிலையெனறருளிச்செய்குறா.

இனறிச சமயத்தி னல்லதுமற நேழையுட

னெனறுசொலி மனறத்து கின்றவரா - ரினநிங்கே

யங்கமுயிர பெறனெ பரி மடியவரா

ரெங்குமிலேக கண்டாயிது.

இ-ள் இனறிச்சமயத்தி னல்லதுமற் நேழையுடனென்று சொலி மனறத்து கின்றவரா = இப்பொழுதிந்த சைவசித்தாந தத்திலொழிந்து இப்படிக்கொத்த பரமஞானததையு மருளிச் செயது ஞானசத்தியுடனே கத்தா திருவம்பலத்திலே பெழுநத ருளினின்று ஆனந்த நிருததஞ்செய்தருளித் தன்னுடைய மெய்யடியாரீகரு எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே யிராணையென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலேமொழிந்து திருக்கணசாத்தியருளி யெல்லாரும் காணவேகின்றாரா வேறொரு சமயங்களிலுண்டோ; — இனறிங்கே யங்கமுயிரபெறவே பாடுமடியவவரா = இனறித்த லோகத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப்பாலை யமுதுசெய்து இரதப்பெருமையாலே நெடுநாளாக வஸ்தியாகக்கிடந்து முன்பு போலே பிராணனபெற்றுப் பிணையுமாயுள்ள வயதுஞ்சென்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாயமலாநதருளி இகனைப் பரசமயிகள் தங்களுஞ்ஞானத்தாலே சித்தாகாட்டினு ரென்னுமல் (சித்தர் சித்தகூட்டமுது மீண்டு மப்பொழுதே பொய்யாய விடுமாக்க யால் இப்படியன்றியே) யிரதப்பெண்பிணை நெடுநகாலமிருந்து முன்னே பிதாவானவன நாயனருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தவென் றபடியாலும் அவரிதற்குப் பொருநதாதபடியாலும் இவர்களும் வேறொன்றுக்கும் பொருநதாமல தவத்திலேகின்ற பின்பெல் லாருவகாணவே திருப்பெருமணத்திலே கூடப்புகுந்திட இப்ப டிந்திருத்தின விருதச்சமயத்தில சம்பந்தப்பெருமா னையனொழி

ந்து வேறமொரு சமயங்களிலுண்டோ, — எங்குமில்க் கண்டா
யித = இந்தமுறைமைகளிந்தச் சமயத்திலொழிந்த மாணவக
னே? வேறொரு சமயங்களினு மில்லையான்,

இனியிந்தச் சைவசித்தாந்தத்தி லுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற
சிவஞானிகள் பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்.

விரிந்ததுங் குவிந்ததும விழுங்குவார்கள் மீண்டுக்
தெரிந்தது தெரியாது நிற்பா - தெரிந்தது
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபா லென்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

இ-ள், விரிந்ததுங் குவிந்ததும விழுங்குவார்கள் = இந்தச் சிவ
ரூபம் தன்னிடத்தி னிறகிறுப்போல வெவ்விடத்து நிற்கிற மு
றைமையைக்கண்டு பேரினப்பதை பெய்திடி மிதிவிறுத்தாலே
தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையு மந்தப்பொருள் தன்னையும்நந்து
கபாவத்திலேயழுந்தி யதுபவித்ததுஞ்செய்யாநிற்பாகள், — மீண்டுந்
தெரிந்தது தெரியாதுநிற்பா = இந்த முறைமைகளிலே யதுபவி
யாநிற்கச்செய்தேயும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றின
லுஞ் சொருபத்தி லைக்கியத்தாலே பிரபஞ்சந் தியறியாமலந்த வுண்
மையைக்கண்டு நிலலாநிற்பாகள், — தெரிந்தது தெரியாது நிற்கி
ன்ற சேயிழைபாலென்றும் பிரியாதுநின்றவனைப்பெற்று = அந்
தியே சாவததையுமறிந்து மறிவிகது நடத்தாநிறகச் செய்தேயுந்
தாமொரு விகாரங்களினு ம்படாமல் நிற்கிற ஞானசத்தியுடனே
யெக்காலமும்விட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்திலுறுதியா
கப்பெற்ற சிவஞானிகள். இதுசிவஞானிகளுக் கொடுக்கத்திலும்
விரிவிலும் திருவிலு மிந்தவுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாத
னை கூடாதென்றறிவித்தது (கக)

இன்னமுமொரு திருவெண்பாவாலே யிதனை விளங்கவரு
விச்செய்கிறார்

ஆதனமு மாதனியு மாய்விறைந்து நின்றவனைச்
சேதனைக கொண்டே தெளிவுற்றுச்-சேதனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராயிருப்ப
ரேதமறக கண்டவாக ளினறு.

இ - ன். ஆதன—இன்று = ஆனமாககருக கிருப்பிடமான
தத்துவங்களை யு மிவைவயிடமாக நிற்கிற ஆனமாககளை யு மகாநி
டே பொருநதி யவையவரா யலலவுமாயநிற்கிற சைதனனிய
சொருபுணை சிவனை யவனகாருண்ணியத்தினாலே ஞானமேதிரு
மேனியாகக் கொண்டேழுந்தருளி வந்த வாசாரியனைக்கொண்
டே தெளிந்த தானுமந்தச சைதனனிய சொருபுணை நிற்கிற
தனையு மந்தச சைதனனியமானது கரையுமபடியந்தச சிவன்
கையிலேகொடுத்த ஞானத்துக்கு மேலாகிய வந்தச்சிவமாகியே
யிராநீற்பாகள திரோதாயிநீங்காத தரிசித்த கவியாணர்கள். ()

இப்படி நிற்கத்தக்க சிவஞானிகளிடத்திலுண்டான விசே
ஷங்க ளருளிச்செய்கிறா,

தாமடங்க விரதத தலமடங்குத் தாபதாசு
டாமுணரி விசதத தலமுணருந் - தாமுணியிற்
பூமடநதை தவகாள புசும்மடநதை போயகலு
காமடநதை நிலலா ணயந்து.

இஃ, தாமடங்க விரதத்தலமடங்குந் தாபதர்கடாமுணரி
விரதத தலமுணரும் = இப்படி ஞானத்திலேநின்று சாதித்தவர்
களந்தச் சிவனைப்பெற்று சிவனிடத்திலே யொடுங்கவே ஞான
மு மொக்கவொடுங்காநிற்கும்,—இப்படிக்கொத்த சிவஞானிக
ள பிராரதத்ததாலே நிலைநிரந்தாலு முன்பொடுங்கின ஞானமு
மொக்கவணந்து முன்பு மாயை சிவத்தாற்போல விப்பொழு

து மிகத்தூனமே யிவனுக்குத் தன்கரண புவனபோகமுமாய்
நிற்கும், — தாமுனியிற பூமடநதைதவகாள புகழ் மடநதைபோ
யகலு நாமடந்தைநிலலா ணயத்து = இப்படிப்பட்ட சிவஞா
னிதருக்குக் கோப்பபிரியங்க ளிலலையாயினு மிகுத்த பாவிச
ளால அவர்கள் திரிவுளங் கரிகின்காலத்து அநதப பாவிசருக்கு
ண்டான ஐஸவரியமுமபோ யவர்கள் கோத்தியும் விட்டுப்போ
யவர்கள் வாகுக்குஞ் தமபிமாநிற்கும். சிவனைக்கூடி நின்ற
சிவஞானிக்குமும் பிராரதத்தாலே நிலைகிரித்தாலும் விசுவங்
கூடாமல ஞானங்கூடின காரணமேதென்னில் ? ஞானத்திலே
நிசுறவன் விழுந்தா லதற்குகீழான பிரபஞ்சத்திலே விழாநிற
பன், ஞேயத்திலேயமுத்தினவனுக்கு நிலைகிரித்தா லதற்குகீ
ழான ஞானத்திலேவிழுவன், இதனையொழித்து விசுவங்கூடா
தெனவறிக. (சுஅ)

இப்படிச் சிவனைப்பெற்றவர்கள் முததராய விடுவதொழி
ந்து ஒன்றையாகுத் லழிக்குதல செய்கிறவிதா ஸவரன்கிருத்
தியமாயிருக்க விவாகஞ்ஞண்டானபடி யெப்படியென்ற மாணு
ககளைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

தூரியங் கடந்தகூடாத தோகையுட னென்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெமமான - தூரியத்தைச்
சாககிரத்தே செயதருளித் தானசெய்யுந் தனமைகளு
மாககியிடு மன்பாக கவன

இ - ள். தூரியங்கடந்த கூடந்தோகையுடனென்றும் பிரி
யாதே நிற்கின்ற பெமமான = ஆனமபோதத்தா லறிதற்கரிய
ஞானத்தையுடனே யெக்காலமும விட்டு நீங்காமல்நிற்கிற பர
மேஸவரணவன், — தூரியத்தைச் சாககிரத்தே செயதருளித்
தானசெய்யுந் தனமைகளுமாககியிடு மன்பாககவன = தன்னு
டையவளவிலே மிகுதக வளைபவைக்க வானமாககின்றான்

போதங்கூட்டீமல் விழிப்பித்த ஞானசத்தியிலேகூட்டித் தனனா
 ஸேசெய்யப்பட்ட வநுகிரகரிகிரகங்களை யு மவர்களைக்கொண்டு
 தான கூட்டிநின்ற செயவித்து அவர்கள் செயதாரீகளுமபடியே
 நிறுத்தாநிற்பாகள். (கக)

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிக ளருளால் செய்த சாமாத்தி
 யங்களை நாலுசெயுளாலே யருளிச்செய்கிறா

ஒடனா சிவிகை புலவாக டீழியடைக்கப்
 பாடல பனைதாளம் பாலைநெய்த - லேடெதிராவெப்
 பெனபுகு குயிரகொடுத்த லீங்கிவைதா னோனகுபுகழ்த்
 தெனபுகுவி வேந்தன செயல

கொலகரிபி னீற்றறையி னஞ்சிற கொலைதவிரத்தல்
 கல்லே மிதப்பாயக கடனீந்த - னல்ல
 மருவா மறைக்காட்டில் வாச நிறப்பித்த
 நிருவாமு ராளி செயல

மோக மறுத்திடுநா முத்தி கொடுப்பதென
 வாகமங்கள் சொன்ன வவரதமமைத - தோகையாபாற்
 ழாதாகப் போகவிடும வனறொண்டன றொண்டுகளை
 யேதாரசு சொல்வே னியான.

பாயப்பிரியொன நந்தப் பரமானந தப்பரனைத்
 தூயதிரு வாயமலராற சொறசெயது - மாயக்
 கருவாதை யாமறிமா வாறுசெய்தான கண்டாய்
 திருவாத லூராளுந் தேன்.

இ - ள இப்படி நாயனமாரசெய்த செயற்பாடுகளை யு மறி
 வாய்க, (எக)

௩௬ திருக்களிற்றுப்படியார்.

இப்படியப்பட்ட வயோகமே முததியைத் தருவதென்றும்
நின்றபோகங்களெல்லாம் சந்ததை விளக்குமென்று மருளிச்
செய்கிறா.

'அமமைபிலு மிடமையிலு மச்சந தவிர்த்தடியா
ரொமமைபுமா யெங்கு மிவங்குதலான - மெம்மைச்
சிவயோக மேயோக மல்லாத யோக
மவயோக மென்றே யறி.

இ - ள் அமமை—யறி=தம்பிரானா திருவடியைப்பெற்ற
சிவயோகிகள் பதமுத்திகளாலுண்டான பயங்கனையும் பிராரத
த்ததாலே யிந்தலோகத்திலுண்டான பயங்கனையுஞ் சொரூபத்தி
னைக்கியத்தாலேகெடுத்த அந்தச் சொரூபத்துக்குள்ளாவும்
வியாததரா யொருசங்கற்ப விகற்பமின்றியே யெவ்விடத்தா
தங்கள் சுவைசுசயிலே திரிகையால் மாணவகனே ? இப்படிச்
சற்காரியமான சிவயோகமே சிவனையுள்ளபடியறிந்து கூடின
யோகமாவது, மற்றுமுள்ள யோகமெல்லாந் சிவனையுள்ளபடி
யறியாத யோகமாகையா லவையெல்லாந் சந்ததையுண்டாக
குமென்றே யறிவாயாக, (எசு)

ஆனமர்க்க ளெல்லார்க்குங் கத்தா வொருவனுயிருக்கச்
சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துஞ் சிலரைத் திருவடியிலே
சேர்த்துக்கொண்டு சிலரை விஸுவத்திலேநிறுத்தியுஞ் செய
தாற் பக்தவாகியாகானே வஹுடையகிருபைக்குப் போதுமே
வென்ற மாணககனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

மன்னரு ளெவ்வண்ண மா னுடாபான மாணவக
வன்ன வகைய தானருளு - மென்னி
லடியவரே யெல்லாந் மாங்கவாதா மொப்பி
லடியவரே யெல்லா மறி.

இ - ன். மன—அறி = மாணவகனே ? இராஜாவான வன் தன்னுடைய வாகனினையினாலே தனக்கு நடக்கு மந்தராச சிவங்களில பிராணிகளெல்லாரையு மிரண்டு கவேணுமென்கிற கருத்தெப்பொழுது முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் புத்திமான்க ளுமாய்ச் சாந்தருமாய்த் தன்னுடையவனவிலே மிருத்தசிகேகங் களை யுடையவருமா யிருக்கத்தக்கவர்களைத் தானாகப் பார்த்துக் தன்னுடைய வனவிலே சிகேகமின்றியே காரியத்தைப்பெற்ற வாகனின்கருப பயந்திருக்கத்தக்கவர்களை மொய்வொரு முகங் களிலேவைத்தும், குணவீரராய் யிருக்கத்தக்கவர்களை யவா கருக்குத்தக்க தண்டங்களிலே தண்டித்து அவர்கள் குண வான்களாகும்படிசெய்கிற விவையெல்லாவ் கிருபையேயானத் போலப், பரமேஸ்வரருடைய திருவுளமெல்லா ளளவிலுமொத்த வனபாயிருப்பினு மலபாகமுண்டாமளவு உண்மக்களுக்குத் தனுக்கரணபுனபோகங்களைபுய கனமபலங்களையுங்கூட்டிச் சக துக்க வேதனைகளிலேவைத்துச் சிலைச் சத்திநிபாதத்துக் குறைதலைக்கீடாகப் பதமுத்திகளிலேவைத்து, மிருத்த சத்தி நிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சோத்துக்கொண்டு முறைமையிலே சோத்தருளாநிற்பனென்று சொல்லுகையா வெ ல்லாரும்வருக்கடி மையா யிருக்கச்செய்தேயுந் 'திருவடியைப் பெற்றவடியா ரொப்பிலலாத வடியாராகையால நீயுமிவைபெவ் லாவறறையும்நிதது திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கிற சிவ யோகமே சந்ததை யறுக்கிறயோகமென்று மிதிலே நிலைநி றத்துப்பாராயாக, (எதி)

இப்படி யொப்பிலலாத வடியார்க்குத் தேகமுன்னவும் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுகையில் பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியமேறும் புசித்தபடி யென்னென்ற மாணிக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்குறா.

௩௮ திருக்களிற்றுப்படியார்.

உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றினப்
மடங்கததம பேரினபத தாககிற - ரெடங்கி
முனைப்பதுமொன றிலலை முடிவதுமொன றிலலை
யினைப்பதுமொன றிலலை யிவா

இ - ள். உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றினபயடங்
கததம பேரினபத தாககில = பிராரததநாசம பிறந்குமளவு
முடம்பிருக்கததக்க கியோகிகள் தாம் சிறிநிபததைப் பொ
ருத்தினாகளாயினு மநதச சிறிநிபமானது நிலையில யேறு
பாடும பாவனையில வேறுபாடு மொழியப் பேரினபத்திலே வேறு
பாடினையாடகபா விவாகஞ்சுக்கிற விண்ணிலேறுபாடுமின்றிச்
சொருபத்திலே நிலத்திருந்தாலும் ஞானத்திலொழிந்து மலமா
யாதி கனமங்களிற்படார்கள ஆதலாலே, கூடின சிறிநிபங்
களெல்லாம் ஞானத்திலிலையலே மீண்டு மநதப்பேரினபத
திலே யாக்கிக்கொள்ளாநிற்பார்கள் இப்படிச் செய்யி விவா
களுக்கு - தொடங்கி முனைப்பது மொனறிலலை முடிவது
மொனறிலலை யினைப்பது மொனறிலலை யிவா = பிராரததம
புச்சிக்கச்செய்தேயு மறுமைக்கு வித்தான வாகாமிடமங்குரிப்பது
மொனறிலலை பிராரததநாசம பிறந்து தேகமானது நழுவுங்
காலத்து இவவுடம்புடனகூடி மரிப்பதுமிலலை, ஆகையா
விவாகனொரு கனமங்களாலு மொருசுற்றஞ் சலியார்கள். 1)

ஞானத்தாலே சொருபத்தைக் கூடவேணுமாகி வந்த ஞா
னநாதனே யமைப்பாதோ சொருபமென்று ஒருபொருளகூட
வேணுமோவென்ற மாணாகணைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

பேரின்ப மான பிரமக கிழத்தியுட
ஞேரினபத துள்ளானே யுள்ளபடி - பேரினபங்
கீண்டவரே கண்டார கடலுயிரத்த வின்னமுத
முண்டவரே யுண்டார் சுணை.

இ - ள் பேரினபமான பிரமசுத்தியுட னோரினபத
துள்ளினையுள்ளபடி பேரினப்பங்கண்டவரே கண்டார = அன்
விடப்பட்டாத பரமானந்தமான பிரமசுத்தியுடனே யிடைவிடாத
சுகருபனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை முறைமையிலேகூடியநதப
பரமானந்தமே யறுபவீகிற சிவயோகிகளே சிவனை யுள்ளபடி
யறிவாராக, —கடலுயிர்த்த விநனமுதமுண்டவரே யுண்டார
சுவை = கடலிறபிறந்த வினியவமுதத்தைப் புசித்து அதிலு
ண்டான் விரத்தி லமுத்தினவாகளே யமுதத்தைப் புசித்தவாக
ஞ மிதிரபிரயோசனமான நிதிகியத்தவம் பெற்றவாகளும
லது, அந்த யமுதத்தைத் தரிசித்தமாதிரித்தி லதினுடைய
விரதமுநெரியாது பேறுங்கூடாது அதுபோல், மலமாயாகி
கனமங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ் சிவனைக்கூடிப்
பரமானந்தத்தை யறுபவித்தாலொழிந்து ஞானமறிந்த மாத்திர
ததிலச்சாயுச்சியங்கூடாது, (௭௭)

இப்படிச் சுகருபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் நானவிதமா
யிருக்கிற பிரபஞ்சத்துக்குக் கதகாவாகி லவனும் விகாரியாகா
னோ வென்றமனாகுகளைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

நங்கையினு னுமனைத்துஞ் செய்தாறபோ னுடனைத்து
நங்கையினுற செயதளிக்கு நாயகனு - நங்கையினு
நம்பியாயத் தானடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகா
ணையபெருமா னாத மியலபு

இ - ள் நங்கை—இயலபு = நமமுடைப் நினைவினவசத்
திலேநின்று கைகள் முதலான வங்கங்களுலலாந தொழிலகளை
யுஞ் செய்துமுடியாநிறக வந்தச் செயற்பாடுகளெல்லா நம்
முடையமேலே யேறுமாடபோலச் சுகருபியாயிருக்கிற சிவன்
சாஷிமாதிரிமாயிருக்கத் தன்னுடைய சத்தியாலே பிழபஞ்ச
நுடத்துநிறக விரதச்சத்தியினு நிரவிகாரமாயிருக்கிற சிவன்

தானென்றைச் செயயாதிருக்கச் செய்தேயு மிந்தச் சத்திக்குப்
பிராணனுமாய நாயகனுமாகையாலே யிருதச்சிவனையே காததா
வாகச் சொல்லப்படுதலால் மாணவகனே? இவ்வளவேகாணென ம
முடைய கத்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது (எஅ)

இப்படி வெருவிதமான சததியிலே நிவிகாரமான சிவன்
பொருத்தினறபடி யெப்படியென்ற மாணவகனேநோக்கி யரு
ளிச்செய்கிறா

பொன்னிறங் கடடிபிணம் பூணினு நினறறபோ
லகிற மண்ணு மமபிகையுஞ் - செந்நிறத்த
செந்நிறத்த ளாயிருப்ப ளெவகள சிவபதியு
மந்நிறத்த றாயிருப்ப ளெவகு

இ - ள் பொன் - ஆவகு = பொன்னுக்கு நிறமானமாற்றா
னது கட்டியானபோது மாபரணங்களானபோது மாறாங்கு
வேறுபாடில்லாதாற்போலச் சுகருபனை சிவனும ஞானசொரு
புதுமான சததியுமிந்த முறைமையேயாதலால் பிரபஞ்சரிமித்த
வாகச் சததியானது யாதொருருபமா யிருந்தது நமமுடைய
கத்தாவாகிய சிவனு மந்தவிடங்களதோறு மந்தந்த முறைமைக்
காயே யிராநிறபுன், (எக)

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க வருளிச்
செய்கிறா.

தாரத்தோ டொன்றாவா தாரத்தோர் கூறாவா
தாரத்தோ டெவருந் தலைநிற்பா - தாரத்தி
னாதத்த தேயிருப்பா நாற்றானத தேயிருப்பர்
வேதாந்தத தேயிருப்பா வேறு

இ - ள் தாரத்தோ டொன்றாவா = இருட்டிகாலத்திலே
யான்முகன் குக்குமதேகத்துடனே யிச்சா ஞானகிரியை
செய்க்கப்பொருட்டாகச் சிவனம் கமமுடைய சத்தியைத்

தோற்றவித்த தாம மந்தசத்தியுடனேகூடி. யிச்சாஞானக்
கிரியாசொரூபமாவா—தாரததோர கூரூவா = அவாசங்குருத
தூலதேகமாய வருபுண்ணவேணடித தாமுஞ சத்தியமாக
அாதத நாரீசுரமான விககிரகமாகாநிறபா,—தாரததோடெங்
குந தலைநிறபா — அநத வானமாககங்கு மலபாக முண்டா
கைப்பொருட்டு அவாகள கனமங்களிலே உதுபலிக்கவும் ஆஜ
ஜிக்கவும்வேணடி சத்தியுருவமான பிரமவிஷ்ணு உருத்திரா,
மஹேஸ்வரா சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட விககிரகங்க
ளுடனே யந்தரமூரத்தியான பிரணவசொரூபமாய ஆனமக்க
ளிடங்களிலே மாயாதததுவங்களுடனேகூடி நடத்தாநிறபா,—
தாரததினாதததேயிருப்பா = மீண்டு மானமங்கையுந தசது
வங்கையும பிரிக்கவேணடி மஹாமாயாசத்தியான நாதாநத
மானு நிருவிகாரத்திலேயிராநிறபா,—நாறமுனத்தேயிருப்பா =
இவையொன்றையுமரியாம ஒபாதானங்களிலே மறைப்பட
வேணடி. நாலாநதானமான திரோதானசத்தியிலேயிராநிறபா,—
வேதாநததேயிருப்பா = இவற்றுக்கு அதுககிரகமே செய்ய
வேண்டி வேதத்திலே முடிந்தபொருளான பராசத்தியிலே யிரா
நிறபா,—வேறு = இப்படி யெல்லாமாய நிறகசெயதேயு
மிவற்றுக்குத் தானவேறுமாய தன்னுடைய சபர்வமான சொரூ
பமா யிராநிறபா. (அம்)

இப்படி பரமேஸ்வா னெல்லாமாயலலவுமாய நிறகிற
முறைமையைப் பேதமென்னவோ வபேதமென்னவோ பேதா
பேதமென்னவோ வென்ற மாணாக்களினோகங் யருளிச்செய்
கிறார்.

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்களொன்றாக
நின்றுரைத்து விசயங்க மாட்டாவா - வின்றுரைக்க
வென்னா வியன்றிடமோ வென்போலவா ரேதேஜுஞ்
சொன்னுற்று நேறுமோ சொல்.

இ - ள். ஒன்று—சொல = வெருவிதமாயுள்ள சாததிரங்க ளெல்லாமொரு சற்றுநதரித்துநின் றவனுடைய வுண்மையை யறுதியிடச் சொல்லமாட்டா. இப்படிப்பட்ட தொன்றை யிப்பொழுது தறுதியிடச்சொல்ல வெண்ணுல முடியுமோ, மென னையொப்பார சிலா சொன்னாலும் விசுவசத்திலுள்ளாராக கேறிடு மோசொல்லாய இன்னமுமிவனு க் கித்தமுறைமை விளங் கிறதில்லையென்று கொத்து இப்படி யருளிச்செய்ததென்க கொள்க. (அக)

இதனை யினன மிவனறியும்படி யருளிச்செய்கிறா யாதேனுங் காரணத்தா லெவவுலகி லெத்திரமு மாதேயும் பாக னிலசசினையே - யாதலிற்றே பேதமே செயவா யபேதமே செயதிவாய பேதாபே தஞ்செய்வாய பின

இ - ள் யாதேனும — பின = யாதொருகாரணத்தினாலுஞ் சாவலோகங்க ளெல்லாப்பொருள்களுஞ் சத்தியைப்பொருந் தின் சிவனுடைய வடயாளமேயாகையால் நீயுமிதனைப் பேத மெனபாய அபேதமெனபாய பேதாபேதமெனபா யிவற்றிற் பொருந்தினதொன்றைச் சொலவாயாக பின்னென்றது ரூ தாங்களுக்கு இந்த மூன்று காரிமுகங் கருத்தல்லவென்றது, அடையாளமென்றது சாஃபமுஞ் சைத்தனனியமாக நின்றவாகட் கனறி நின்றிரகங்கையாலெனவாயிக, (அஉ)

இத்தமுறைமையைத்ததிலமுத்தினவனுககொழிந்துகெட் டவனுக்கு விளங்காதென்று இன்னமுமிதனை விளங்க வருளிச் செய்கிறா.

நின்றபடி நின்றவாகட் கனறி நிறத்தெரியா மனநினுணின் ருடன் மகிழ்தானுஞ் - சென்றுடனே யெண்ணுறுமைம பூதமுத லெட்டுருவாய் நின்றனும் பெண்ணுற்றீன் ருமே பீரான்.

இ - ள் ஶின்ற—பிரானசுக் சொல்லுகிறபேதமும் அபேத
மும் பேதாபேதமும்னறு சங்காரகாலததிலே சததியையுமொ
டுக்கெண்ணெ சங்காரதாண்டொ செயததருளின தம்பிரானே
சிருஷ்டகாலததிலே தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே
பொருதிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சக்திராகித்தரு மானமாககரு
மாய நினளுநம், திதிககாலததிலே யடியார்பிறவிததுயரங்
கெடத்கிருமபலததி லாந்தநிருத்தத்தை விரும்பினனுமாக
ய லாநதியே தன்னுடைய சொருபந்தோனறும் லானமாவாய
நின்ற முறைமைபோல வானம்போதந்தோனறாதபடிச் சிவனா
யே நின்றதாகருக்கொழிந்தது சிவனுடைய வுண்மைதெரியாது ()

இனிச்சொருபத்திலே சொருதனமையாய் நிருமுறை
மை யருளிச்செய்குறா.

• சிவமே சிவமாக யானிணைதாற போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தனைச் - சிவமென
றுணாவாரு மவங்க யுணாவழியச்சென்று
புணாவாரு முண்டோ புவி

இ - ள் சிவமேசிவமாக யானிணைதாறபோலச் சிவமா
கியே யிருப்பசன்றி = பேதமும்பேதமும் பேதாபேதமும்றப்
புகருவத திறப்பிறகாசித்தசிவசொருபமேசொருபமாக வேறொரு
விகற்பமுங்கூடாமல் நானதுபவித்தபடியே யுணையும் நிறுத்த
நினைந்தாறபோல மாணவகனே நீயுமொருவிகற்பங்கன கூடாம
லந்தச்சொருபமே சொருபமாகவிருப்பதொழிந்தது, —சிவமென
றுணாவாருமவகே வுணாவழியச்சென்று வுணாவாருமுண்டோ
புவி = தானுத்தனியே பொருமுதலென்றும் சிவனுங் தனித்
தொருமுதலென்றும் தன்னுடையபோதத்தாலே யித்தச்சிவனை
யறியவிசாரிப்பாரு மவவித்ததேதானகெட்டுச் சிவத்திடனே
பொருத்த விசாரிப்பாருமுண்டோ வுலகங்களில் (அச)

இன்ன மிச்சனை விளங்க வருளிச்செய்குரார்.

அதுவிது வென்று மவனானே யென்று
மதுரீயே யாகின்றா யென்று - மதுவானே
னென்று தமையுணராதா ரெல்லாமி ரண்டாக
வொன்றாகச் சொல்வரோ வுறறு

இ - ள் அத—உறறு = ஆனமாவுறுசெழு மெப்பெழுது
மிரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்றொருமுடிவிலை யான
மாதானே சிவமென்றும், சிவ நீயென்றும் வேறிலை யுன
னுடைய வுபாதினை நீங்கின்பொழுதே நீதானே சிவமாகினா
யென்றும் நான் சிவனுடனேகூடிச் சிவனாய் விட்டேனென
றும் தமையுள்ளபடி யறிந்திருக்கிற சிவமாகிக் களிப்படிமே
பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவாரா
களோ மாணவர்களே. (அரு.)

இனி காதாவெல்லாமாட்கிறதிற சுபாவத்தை விளங்க
வருளிச்செய்குரார்

ராகு கி யங்கே முதலொன்றா யீங்கிரண்டாய்
மாறாத வெணவகையாய் மறறிவற்றின - வேறு
யுடனா யிருக்கு முருவுடைமை யென்றுங்
கடனா யிருக்கின்றன காண்

இ - ள் ராகுகியங்கே முதலொன்றாய் = சாவமுமுடிந்த
விடத்திசு சிவமொன்றமேயாய், — ரங்கிரண்டாய் = மீண்டு
செருஷ்டிகாலத்திலே சததிரையத்தோற்றவித்து மந்தச்சத்தியுந்
தாமுமாய், — மாறாதவெணவகையாய் = சாவதையு மந்தச்
சத்தியுடமாயநின்ற தோற்றவித்து அந்தச்சத்தியு மிவையுங்
கூடிநின்ற நடக்குமபடி யொழிவற்ற வட்டமாததியுமாய், —
மறறிவற்றினவேறாய் = இப்படி யிவற்றிற்பொருள்தீ நிற்கு

செய்தது மிகுந்திருக்கிற தான்வேறமாய் — உடனாயிருக்கு முரு
வுடைமை = இப்படி வேறாய்நிறக்கசெய்தேயு மென்றுமுதல்
போல விவையானேயாய் நிறக்கிறவுணமை, — எனறது கடனா
யிருக்கின்றனகாண = மாணவகனே ? எப்பொழுது மவ
னுடையது யிருக்கின்றனகாண இது பேதமென்பபாசுக்கு
மபேதமென்பபாசுக்கு பேதாபேதமென்பபாசுக்கு மிவையொன்று
மலவென்பபாசுக்கு பொருந்திநிற்ப் பனைனுமுறைமை யறி
வித்தது (௨௬)

சிவனுக்குச் சாவமுரு திருமேனியாகி லுடலுறா தெல்லா
முயிருநுதோவெறை மாணககணேநோக்கி யருளிச்செய்கிறா

உன்னுதாத கேகிடாத கீட முறுவதெல்லா
முன்னுடைய தெனனா நீ யுற்றனையோ - மன்னுயிரக
ளவவகையே காணிக் கழிவதுவு மாவதுவுரு
செவ்வகையே நிலைசிவன பால

இ - ள உன—பால=மாணவகனே ? உன்னுடையவுதாத்
திலே நானாவிதமாய்கிடக்கிற ஜகத்கள வினைக்கீடாக அவை
படுகிற சுததககவேதனைகளெல்லா முனக்குள்ளவினைபோல நீ
கூடிநின் றதுபலித்ததுனோ ? ஆகையால், சா ததையுருகூடி
நிறக்கசெய்தேயு மவையொன்றும பற்றற்றின்று பிரகாசிக
கிற சிவனிடத்தில யவனருளாலே நிலபெற்றநிறகிற வான
மாகக் ளாகையுமுழிகையுமாய வருகிறவுணமை யந்தமுறைமை
போலககாண இது சுததககவேதனைக் ளானமாவகொழிந்த
சிவனுகிலையென்னுமுறைமை யறிவித்தது. (௨௭)

சிவன சுததககவேதனைக்கூடாமல் நிறக்கசெய்தே
சாவமுருநானாக நிறகிறசாமாதிய மருளிச்செய்கிறா.

அவனே யவனி முதலாயி ன்னு
மவனே யறிவாயநின் றுனு - மவனேகா
ண ன்னகிப பெண்ணு யலியாகி நின்றனுங்
காணுமை நின்றனுங் கண்டு

இ - ள் அவனே—கண்டு = மாணவகனே² பிருதிவி
முதல நாதமீருனத்ததுவங்கள் சேட்டிசுருமபடி. யந்தத் தத்து
வங்களுக்குத் தத்துவஞ்நின்றனு மந்தப்பரமேசுரனே, யந்தத்
தத்துவங்களைப்பொருநகி யானமாககன³ கனமபலத்தைப் புசிக
ருமபடி. யந்தவானமாககளுக்கு ஆனமாவாயநின்றனு மந்தப்
பரமேசுரனே, தோற்றப்பட்ட பூதகாரியங்க ள்னமாககன
செய்த வினைக்கீடாக பெண்ணுனலியென்றும் வருப்புண்டு
வடிவாமபடியவற்றை வருப்பித்து இந்தவருப்பாகு வருப்பாய
நின்றனு மந்தப் பரமேசுரனே, இவற்றை யிப்படியறிந்தாகுடி
யிவை தானாயநின்று நடத்தசெய்தேயு மிந்த முறைமைக்
ளொன்றுமறியாதபடி திரோபவித தொருபணியறநின்றனு
மந்தப் பரமேசுரன (அஅ)

இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனே யந்ததிருவடியாலே காண
வொண்ணுதே! வென்றனபு மிருதியாலேகேட்ட மாணுகனை
கோக்கி யருளிச்செய்குறா.

இன்றுதா னீ யெனனைக் கண்டிருந்தங் கண்டாயோ⁴
வனறிந்தா னுன்னனைக் கண்டேனோ - வென்ற
லருமாயை யீன்றவடன பங்கனையா காணபார்⁵
பெருமையைச் சூழல பிழைத்து.

இ - ள் இன்று—பிழைத்து=இப்பொழுது நீ யெனனைக்
கண்டு மிவையெல்லா மறியச்செய்தேயு மென்னுடைமொரு
பதனையுன்னுடைய மாங்கிஷ் திருவடியாலேகண்டாயோ வல
லதறிமிறறையெல்லா வறிந்தறிவிக்கிற நான்நா னுன்னுடைய

சொருபத்தை யிந்தத் திருஷ்டியாலே கண்டேனோவென்றால்
யாவற்றுகுந்தெரியாத மாயையைப்பெற்ற சத்தியைப் பாதியிலே
யுடையபரமேசகரனை மாங்குஷ்திருஷ்டியாலே காணவல்லார
யாவா, வீடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத்தக்க மறைப்பை
யெல்லாநதப்பி இந்தத் திருஷ்டிகோசரமாகக்கண்டு வழி
பட்டு வீதிபெறுகைக்கு நமமைப்போலெழுந்தருளி வந்தனாககா
கித்த வாசாரியமூர்த்தியையொழிந்து வேடுருருதெய்வமிலலை
யென்றறிவித்தது (அக)

இப்படி கடாக்கித்த ஞானகுருவின பெருமையை யருளிச்
செய்கிறார்

கடலலைத்தே யாடுதற்குக் கைவந்து நின்றது
கடலளக்க வாராதாற போலப் - படியி
லருத்திசெய்த வன்பரைவந தாண்டதுவு மெல்லா
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண.

இ - ன் கடலலை—காண = மாணவகணை ? கடலினகண்
னெய்தி தினாகளையலைத்து நின்றாடுதற்கு வல்லசாமாததிய
வானகளுக்குங் கடலினுடையவாழ்வு மகலமு நீளமுமறிய
வாராதுபோலச் பூமிபினகணனை சரியைசிரியையோகங்களி
லே தீரவதுடிகத் பத்திமாணகளுக்குந் சிவனுடைய ரூப
சொருப் சுபாவங்களை யறிவவிசாரிக்கி லவாக்கருத்திக்கு
மெட்டாதாகையாலே நமமைப்போலச் தம்பிரான திருமேனி
கொண்டெழுந்தருளியவநது ஞானதீக்ஷை கிரமங்களினாலே
மலங்களைப்போக்கி யவாகளை யடிமைகொண்டது. (கூடு)

ஆகையால் நமமுடையபொருட்டாத திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளியவநது வாசாரியனே யருளுகு சிவமுமென
றருளிச்செய்கிறார்,

சிவனெனவே தேறினனயா நெனறமையா வின்றுஞ்
சிவனவனி, வந்தபடி செப்பி - லவனிதனி
ஐப்பெனவே கூாமை யுருச் செயயக கண்டமையா
லப்படியே கண்டா யவன்.

இ - ள் சிவன்—அவன் = சிவனெனயானும் தேறினன்
காண்க என்று திருவாதவூர் நாயனாராருளிடையே பிரமாணப்
படி நமமை யிரகூழிக் குவகாரணத்தா லிப்பொழுதும் பரமேஸ்
வரன் நமமைப்போ லெழுந்தருளிவந்த முறைமைசொல்லி
லுலகத்தனி லுவரிதமானகூாமை யுப்பாகவே வடிவங்கொண்ட
தெலலாவ கண்ணையா லப்படியேகாண மாணவகனே யரு
ளாலே சிவன் திருமேனிகொண்ட முறைமை (கூக)

இன்னும் மிவன்சந்தேகந்தீராததுகண்டு ஆசாரிய, னுன்
மாககனி லொருவனலலாவான்படியைத் திட்டாந்தபூவமாக
வருளிச்செய்குறா.

அவனிவனாய நின்ற தவனருளா லல்ல
தெவனவனாய நிறகின்ற தேழா - யவனிதனிற
ரேன்றும்மாப புல்லூரி தொல்லுலகி லமமரமா
யினறிமீமோ சொல்லா யிது

இ - ள் அவன்—யிது = வாகுமனுதித கோசரமாயுள்ள
சாலேஸவரன் ஆனமாககளைப்போல தேகியாயத்தோன்றின
விது சகலரிப்பக்குவரான ஆனமாககளுக் கவாகளுடைய சத
திபிராதத்துக்கீடான சங்காரங்களாலே யவாகளுடைய மலமா
யாதிகனமங்களைப்போகவித் தனக்குடைமையான பரமானந்தத்
தையளிகளைக்குத் தன்னுடையவருளாலே திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளிவந்ததொழிந்தது எப்படிப்பட்டவ னெப்படியாய
நிப்பொன்னெனறுசொன்னா யறிவிலலாதவனே , அதென்போல
யெனினில, பூமியின்கண்ணே தோன்றினமரமானது பயன்

பெருகாலங்களிலே கைம்மாறுகிறதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக்கொடுத்தது சநதுஷ்டிபிறப் பியாநிற்கும், இஃ தொழிந்து இந்த மரநாரகமாய்நிற்கிற புல்லுரிமற்றதின் பலத்தைக்கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே சொல்லாய். இதனை=இது திருமேனிகொண்ட டெமுந்தருளிவந்த வாசாரியனைச் சிவனரு னெனநே தெளியவறிவித்தது, (கஉ)

அருளென்ப தொன்றுவேண்டுமோ சிவமொன்றுமேயமையாதோவென்ற மாணுக்கனைநோக்கி யந்தச்சிவமு மருளா லொழிந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதென் றந்தவரு ளின் பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்,

முதநி - முதறகொடிககே மோகக் கொடிபடர்க்
தத்தி பழுத்த தருளெனனுங் - கத்தியினுன்
மோகக் கொடியறுக்க முததிப பழம்பழுக்கு
மேகக் கொடியெழுங்கா ணின்று.

இ - ன். முதநி — இன்று = முததியைப்பெறுவதற்குமுத லான வான்மாவெனப் தொருகொடியிலே யநாதியே மறைக் கத்தக்க வாணவம்லத்தின்காரியமான வஞ்ஞானமானகொடி வெருவிதமாகப்பட்டாநது, இதனாலே யிதாகிதமவீனந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச்செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமான வுடம்பு சகநதோறும் பலியாநிற்கும், இவை பகருவப்பட்ட வெல்லுகளிலேயறிநது தமபிரானு திருமேனிகொண்ட டெமுக் தருளிவந்த அருளாலேசமைந்த வநேகதாரைப்பட்டவாளாலே யிந்தவாணவம்லமான மூலத்தைவோறுக்க, வப்பொழுதெல்லா மலங்களின்முத லடங்கலுஞ்சோரதபோய் முத்தியானது வெருபலமாகப் பலியாநிற்கும், இந்தப்பழக்கத்தினுடைய விர சத்தினாலே சிவமென்று மாணமாவென்று மிரண்டல் தப்பி யப்பொழுதேயொரு நீர்மையானசபாவத்திற் றோன்றிநிற்கும்.

இனி யிருதவதத்தைத் தமக்கருளிச்செய்து தம்மை யிர
க்ஷித்தவாசாரியனையும் தீக்கைமுதலாக வவனிரக்ஷித்த முறை
மையையுரினற வேழுசெய்யுளாலு மருளிச்செய்கிறார்,

அகளத்தி லானந்தத் தானந்தி யாயே
சகளத்திற் றையலுடன் றேனறி - நிகளத்தைப்
போகருவதுஞ் செயதான்றன பொன்னடி பென் புன்ற
லேமே. லாகருவதுஞ் செயதா னவன

இ - ள். அகன்—அவன் = அடியேனை யீட்டெற்றுகைப்
பொருட்டாகச் சகளீகரமான திருமேனியிலே தன்னுடைய
காருண்ணிய சத்தியுடனேதோன்றிக் குற்றமற்ற நிலத்தினுண்
டாகிய வானந்தத்தி லானந்தியாய்ச் சமைந்தெழுந்தருளியிருந்
தநாதியே பிணித்தவிலங்காகிய மலமாயா திகனமங்களை யநேக
சங்காரங்களுலே போகக் கிடுவதுஞ்செய்து, தன்னுடைய
பொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடியை யென்னுடைய பொல்
லாததலையிலே வைப்பதுஞ்செய்தான. இது தீக்கைமுறைமை
யறிவித்தது. (கூச)

குற்றமறுத் தென்னையாட் கொண்டருளித் தொண்
னுற்ற தியானத் துடனுறைவா - முற்றவரின டுடனோ
மாட்சியுமாய்நிறபரியானமற்றொன் றைக்கண்டிடினக்
காட்சியுமாய் நிறபரா கலந்து.

இ - ள். குற்ற - கலந்து = இப்படித் தமமுடைய வருளா
யென்னுடைய மலமாயாதி கனமங்களைப் போக்கியென்னு
டைய சுதந்தரத்தையுமறுத் தடிமைகொண்டெனக் கநாகியே
பிரண்ணையுநிற்கித் தமமுடைய திருவடிஞானத்தையும் பிரகா
சிப்பித்தது, யானென்ற மதுவென்றஞ் சொல்லுகிற தோறுபாட்
டையுமறுத்தது தமமுடையவசத்திலே யாகிக்கொண்ட வவ

தான் கட்டிக்கொண்ட முறைமையிலே நான் தியானிப்பானும் நிற்கைக்கு வந்தத தியானமுந் தாமேயாய் நில்லாநிற்பார். இந் தநிலை முதிர்வருகிற ஞேயத்தமுந் தலும் தாமேயாகாநிற்பார். பிராரதவத்தாலே நிலைதிரிந்து விசுவநோனறுங் காலத்து மந் தவிசுவந் தோனமுமல காண்பானுங் காணப்படும பொருளுந் தாமேயா யிராநிற்பா இது திகைக்கருப்பினபு உண்மையிலே நிறுத்தின நிலையறிவித்த தெனக்கொர்ச்சு. (கூடு)

ஆளுடையா னெந்தாமு மாளுடையா னேயறியுந்
தாளுடையான் றெண்டா தலைக்காவ - னாளுந்
திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி யினறென
வருவிசையை மாறறினான் வந்து.

இ - ள். ஆளுடையான் = இப்படி யெழுந்தருளியுந் தென் னையரிதாக வடிமைகொள்ளுகையாலே யாளுடையதேவனென கிற திருநாமத்தையு முடையான், — எந்தாமுமாளுடையானே = என்னையோலும் தளர்தவடியாராயு மடிமைகொள்ளாணு மவனே, — அறியுந் தாளுடையான் = சாவான்மாகுகள் பொருட் டாகப் பஞ்சுகிருத்தியத்தையு ம நடத்தியிதிலே பகருவப்பட்ட வானமாகுகளே யறிந் திருக்கிதகவல்ல திருவடியுமுடையான், — தொண்டா தலைக்காவல் = உரியவடியாரை மாயப்படைமேலீ ட்டி வினையெய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ள வன், — தாளுந் திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி = எககாலமுந் திரு விசுவானோ திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி, — இனறென வருவிசையை மாறறினான் வந்து = இப்பொழுது தென்னுடைய வருளுனத்தாலே கனம்பலங் காரணமாக மாயையாகிற லுச விலே யுழலாநிற்கிற சநக மாணங்களாகிய விசையைமொழி த்து அசைவற்றநிலமாகிய திருவடியிலே வைத்தான். இது தம் முடைய வாசாரியன் திருநாமமு மவனது மகிமையு ந்ருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. (கூடு)

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் துளக்கமேனத்
தூலத்தே தீன்று துளங்காமற் - காலத்தாற்
ருளைத்தந் தெனபிறவித தானே யறவிழித்தார்க்
காளன்றி யெனமா றதற்கு.

இ - ள் தூல—அதற்கு = படிக்கக் கல்விற் பிரகாசமான
தடுத்தவனனவர்களினுடைய ரூபங்களைக் கொண்டு தன்னுடைய
சுதந்தமான பிரகாசந் தோன்றும் லதுவதுவாய் நின்றாலொக்க
நானுந் தேகத்திலே பொருந்திநின்று, சநந் மரணங்களிலே
மொத்ததுண்ணுமல மலபாகமும் கனமவொப்புஞ் சத்திநிபாதமு
முண்டான லுவதாததே யவதிகூடாமலெழுந்தருளியவந் தம்
முடைய பொன்னான திருவடியை யெனதலையினு மிருதயத்தி
னும் நிற்கும்படி தந்தருளி, எனக் கெழுவகையா யெண்பத்து
நான்குதூரூயிர யோனிபேதங்களிலுண்டான சநந்கள் காலந்
றுப்போம்படி திருக்கணசாததியருளின தம்பிரானாக்குத கை
மமாறசெய்ய வெண்ணுமளவி லவனவேறெனறுக்குந் குறை
விலனாகையா லெனனை யடிமையாகக் கொடுத்த நான பரந்
கெட்டு விடும்தொழிந்த வேறொரு கைமமாற கண்டிலேன்.
இது கைமமீற்ற வெழுந்தருளியந் திராணித்தவ திசயமறிவித
தெனக்கொள்க.

(௯௭)

இக்கணமே முத்தியினை யெய்திந்நு மியானினைநத்
வக்கணமே யானந்தந் துத்திந்நு - நற்கணத்தார
நாயகற்கு நாயகிக்கு நானடிமை யெப்பொழுது
மாயிருத்த லன்றியிலே னியான்.

இ - ள் இக்கணமே - யான். = பெறுதற்கரிய முத்தியினை
இப்பொழுது கூடினமாததினாக்குள்ளே பெறினும் நான கரு
தப்பட்ட பரமானந்தம் கருகின கருந்து மாதுவதன முன்னே
இப்பறிநு மிவைபொன்றையு மாதரிப்பதில்லை, இந்தப்பேற்றை

ய்ளிக்கைப்பொருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவயோகிகள் தம்பிரானுக்கு மவருக்கு வாக்கு மனக காயமாய்நின்ற ஞானசத்திக்கு நானெப்பொழுது மீனா வடிமையா யிருப்பதொழிந்த வேறொன்றமில்லை, இது பேற்றினதிசயத்தா லடிமை சாதித்ததென வறிக. (கூசு)

என்னை யுடையவனவந தென்னுடனாயென்ன எவ்வி லென்னையுநன் னுளாகக கொள்ளுதலா - லென்னை யறியப்பெற நேனறிந்த வனபருக்கே யாளாயச் செறியப்பெற நேனகுமுவிற் சென்று

இ - ள் என்னை - சென்ற = எனக்குக் கத்தரிவாகிய பாமே ஸ்வர னென்னுடைய வநாதியகத்ததை நீக்குதல பொருட் டென்னைப்போ லெழுந்தருளிவந துனக்குள்ளே பொருத்தி நிற்போமென்று மென்னைத்தெளிய வறிவிக்குமளவி லாதக்கரு ணையாலே நானு மப்பொழுதே தமமுடைய வசமாயென்னை யு மப்பொழுதே தாமவிரும்பின வடிமையாகக கொள்ளுக்கைய லிப்படித தம்பிரானாகு மீனாவடிமை யானோமென்ற மெ னனுடைய வுண்மையு மறியப்பெறநேன், இப்படி முன்னே யறிக் திருக்கிற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற்செய்து மவாகன் திர டுசியிலே சென்றிருக்கவும் பெறநேன், இனியென்னப்பெறவே ணும், இது பேற்றாலுண்டான நிஷ்பல வேட்டையெனவறிக.

சிறுதையிலு மென்றன், சிறுத்தினிலுஞ்சேரும்வகை வந்தவனை மன்னிடநாம வாராமற - நத்தவனை மாதனுட னெத்திறமும் வாழத்திருக்க வென்பதலா லேதுசொலி வாழ்த்துவே னின்று.

இ - ள், சித்தை - இன்று, = தன்னுடைய திருவடியான தென்னுடைய தலையினு மிருதயத்தினும் பொருத்தம்படிதிரு

எசு

திருக்களிற்றுப்படியார்

மேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானே. பூமியின்கண்
னே கர்ன பிறந்திரகது திரியாதபடி பரமானந்ததை யளிந
தனை, எப்பொழுதும் வாழத்தமனவில லெலலைப்படா தானை
யால் தனைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே யெவவிடத்
தும் வாழத்திருக்கவென்று சொல்லுவ தல்லாலவனை யெப்படி
வாழ்த்தவேன. இது சிவனைக் கூடப்பெற்றவாக ஞாயுணர்
விறந்து நின்றதுபவிக்கும் தொழிந்த மவனுடைய வுண்மை
யறிந்து துதிக்கவெண்ணுமளவிலவனுரையுணர்வுக் கெட்டாத
வனென்ற வீடமறிவித்தது (ரா)

ஆதார மாகி யருளோடு நிறகின்ற
ருதான் வினபசு சுகவழிவை - யோதாம
லுள்ளவாகன் கூடி யுணர்வொழிய நிறபதலால்
தெள்ளவா ராதே சிவம்.

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமுமுளையும் முற்றிற்று.

திருச்சிறைமபலம்.

த னி ய ன்.

சேடன் படிபுகருத் தென்கடலு ருய்யவத்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு - நீடிமையேரர் ,
தேடும புகழ்ச்செஞ்சொற சிவப்பிரகாசன திருந்த
நாடியுரை நாடா நயந்து.



உ

சிவடியம்.

திருச்சிறமபலம்.

அருணந்திசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃதுமூலமும்,

திருவாவடுதூறயாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைபோ

முருகேசமுதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(வநு)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறைமபலம்.

இருபாவிருபஃது.

வேண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கராதருளி (கல்லூர் மண்ணிடையின மாககண் மலமகற்றும் - வேண்ணெய் மெய்கண்டானென்றொருகான மேவுவரால்வேறினமை கைகண்டா நுள்ளத்திற கண்.

விவாக்கியர்நம

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கராதருளி- பூரணத்தார் வாச விருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேஸபர ஞ்சாரிய விகிரகமாகத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளு மவதரத்து நெறியிற் திருநயனமுந் திருமிடற்றிற தரித்தருளின கஞ்சமாகிய கறுப்பினையு மறைவுசெய்தருளி, —மண்ணிடையின மாககண் மலமகற்றும்-பூமியினகண்ணே வியாபரிககப்பட்ட ஆன்மா ககளுகருண்டாய பாசத்தைத் தீக்ஷாகிரமங்களினாலே போக்கு கிற, —வேண்ணெயநல்லூர் மெய்கண்டான - திருவேண்ணெய் நல்லூரென்கிற திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்த மெய்கண்ட தேவனென்கிற திருநாமத்தினையுந் தரித்தருளினவ னை, —என்றொருகான மேவுவரால் - ஒருகாற்சென்ற பொருந் தி நினைத்தவாகள, —வேறினமை கைகண்டா நுள்ளத்திறமும் உயிராகுயிரா யிருக்கிற சிவனைத் தங்களித்ததிலே புலப்படக் கண்டவாகள், (இதனகருத்து,) கடவுள் வணக்கமாகிய குருது

தி என்னவே சிவமெனறு மாசாரியரெனறும் வேரூயிராதிரண்
 டு மொருமுதலெனபது கண்டுகொள்க அபபடியானு ல்நதச
 சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வேண்டுவா லேனெனில அஃ
 தாவது விஞ்ஞானகலா பிரளையாகலா சகலரெனையபட்ட மூவ
 கை யானமாககளையுஞ் சிவனிரக்ஷிக்கு மிடதது யாதாமொருப
 டசிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டினவாக ளதற்கதற் கேற
 ற வினப்பாரைகளைக் காட்டிப் பிடித்தாற்போல ஆனமாகக்
 கெடுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டரு
 னி யிரட்சிக்கை கடனாகையால் சகலராயுள்ள மானுடரை யிரட்
 சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச் சட்டை சூத்தியாசாரிய
 விகிரகமாகவெழுந்தருளின தெனவறிக, சிவனானமாககெ
 டுக்கப்பட்ட வருவதற்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளுவ
 னென்பதற்குப் பிரமாணம். ஞானபூசா கரணத்தில, "ஏவவுல
 கத்து மூர்த்தி யேதுகொண் டிவனியங்கு, மவவுலகத்து மேனி
 யதுகொண்டங்கமரு மீசன". ஏ-து, கண்டுகொள்க சகலரா
 யுள்ள மானுடரை யிரட்சிக்குமிடத் தவாகளைப்போல மானிடச்
 சட்டைசூத்தி யாசாரிய விகிரகமாக வெழுந்தருளுவ னெனப்
 தற்கு. பி - ம். போற்றிப் பஃரொடையில, "நனைறி விரு
 ஞானகலா நாமெலமொன்றினையு, மநநிலையே யுண்ணின றறத்
 தருளிப் - பின்னனடி, மேவாவளங்கும பிரளையாகலருக்குத், தே
 வாயமல்கனம் தீர்த்தருளிப் - பூவலயம், தன்னின றநீங்காச்சக
 லாககவாபோல், முன்னின்று முமமலநீர்த காட்டுகொள்கை
 யன்னவனுக், காதிருண மாதலின் லாடுந் திருத்தொழிலுஞ், சோ
 தி மணிமிடற்றிற் சுநதரமும - பாதியாம, பச்சையிடமும பவள
 த் திருச்சடைமே, வைச்சந்தியு மதிககொழுந்து - மச்சமற, வா
 மொரூ மழகா திருநதன்மே, னீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுவ
 - கேடிலயங், கூட்டுந் தமருகமுந் கோலவெரியதலும, பூட்டா
 வுந் சூச்சும புலியதரும - வீட்டின்பு, வெள்ளத் தழுத்தி வீடுந்

தாளினு மடியா, நுளந்தினும் விரியா வொண்சிலம்புங் - கள்ள
வினை, வென்று பிறப்பறுக்கச் சாததிய வீரககழலு, மொணறமு
ருத்தோன்றும் லுள்ளடக்கி - யென்று, பிறவாதவினபத தெமை
யிருத்தவேணடிப, பிறவாமுதலவனபிறந்து - நறவாருங், தாரு
லாவும் புயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று, பேரிலா நாதனொரு பேர்
புனைந்து - பாரோத, முண்டி யுறக்கம் பயமினப மொத்தொ
ழுங்க, கொண்டுமிகுந்தகுணம்போற்றி” எனறும் திருவாசகத்
தில அருபரத்தொருவ னவனியிலவந்து, குருபரனாகி யருளிய
பெருமையைச், சிறுமையெனறிகழாதே” எ-ம. சிவப்பிரகா
சத்தில், உணாவாயினற ஞானக்கூந்த நொருமாததி கொடு
குறுகி.” எ-ம. “இறையருளுருவாய வந்துகூட்டிடும.” எ-ம.
வருமேதுக்களைக்கண்டு கொள்க. இவ்வுதாரணங்களைக் காட்டி
யது இந்நூலாசாரியரை முன்னிலை கததாவாக நாட்டிவரு
கையா லாசாரியருக்குங் கததாவுக்கும் வேற்றமை யிலலை
யெனலுங் கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. இந்நூற்பயன புறச்சம
யததாரால் மயங்காமை, இந்நூற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று
நிட்டைகூட்டல்.

(௧)

இவ்வன மாசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கிற தேவரீ
ருயிரக்குயிராயின றறிவிககச் செயதேயு மடியேனுககு அறி
யுமை யுண்டாவானே நென்னும் வினவுமதற்கு விடையுமே
லருளிச்செய்வா நெடுததுக கொண்டருளியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன றுனென
வெண்ணையத தோளறிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிரகக் கலியாழ வெணைநின்
பேரா விற்பத் திருத்திய பெரும
வினவ லானு துடையே நென்னதுள்

நீங்கா நிலைமை யூககு முளையா
 ல்றிவின மைமலம பிரிவின் மையெனி
 னொர்ராவின் யுணர்த்தும விராயநின் றனையேற்
 றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
 சுத்த நமலன சோதி நாயகன்
 முத்தன் பரம்பர னெனுமபெயா முடியா
 வேறுநின் றுணரத்தின் வியாபக மினறாய்ப்
 பேறு மினறா மெமககெம பெரும
 விருநிலந தீநீ ரியமா னனகாலெனும
 பெருநிலைத தாண்டவம பெருமாற கிலாதலிங்
 வேறே வுடனோ விளமபல வேண்டு
 சிறி யருளல சிறுமை யுடைத்தா
 லறியாது கூறினே யபகசுவ பகசுவக
 குறிபாத தருளுநங் குருமுத லாயெனி
 னபக்குவ மருளினீ மறியேன மிகதத்கும
 பகசுவம வேண்டிற் பயனிலை நினனாற்
 பக்குவ மதனாற் பயனி வரினே
 நின்னைப் பருவ நிகழ்ததா தனனோ
 தன்னொப் பாரிவி யெனபதை தகுமே
 மும்மலஞ் சடமனு மூப்பின மையினீ
 நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தியாககோ
 வுணர்வெழு நீக்கததை யோதிய தெனினே
 யிணையிவி யாயினே யெனபதை யறியேன
 யானே நீக்கினுந் தானே நீக்கினுங்
 கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
 காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு

மாண்புரை யுணர்தலை மனற்பாண்டியன

கேடபக் கிளகரு மெயளு ஞானத்தி

னாடபா லவாககரு ளென்பதை யறியே.

பி-ம கண்ணகன ஞாலத்துக கதிரவனறனென வெண்
 ணெய்ததோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகனற பூமியினிடத்
 துண்டாகிய விருளைக கடிவது பொருட்டாக வாதாசமராககத்
 திலே தோன்றப்பட்ட வாதிதழின்பபேரல வானமாககருக்
 குண்டாகிய வஞ்ஞானமாகிய விருளைக கடிவதுபொருட்டாகத்
 திருவெண்ணைய நலவூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவ
 தாரஞ்செய்தருளின மெய்கண்டநாதனே,—கூதாராகிரகக கலி
 யாழ் வெணநிள பேராவினபத திருத்திய பெரும - அஞ்ஞான
 மாகியு சிதைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகிய தேகத்திற்கிடந தழுந்
 துகிற வடியேனை நினனுடைய வசைவற்ற பேரின்பமான வ
 துபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே,—வினவலா னுதுடையே
 ன - அடியேனுக்கொருவினா தேவரீர சநிதியிலேவிண்ணப்பஞ்
 செய்யவேணுமென்று அனராதமு முண்டாயிருந்தது , அதேதெ
 னறு கேட்டருளுமாகில என்னுளநீங்க மைநிலையுங ஞானையா
 ல்- அடியேனுள்ளதைவிட்டு நீங்காமல நிற்கிற மூன்றமை உநா
 தியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்கமுடிந்ததும்,—அறிவின்
 மை - அடியேனுக் கரியாமை வருவானெனென்று கேட்கில்,—
 மலம்பிரி வினமைபெனின-அஃதானமாலினோடு மநாகியேகூடி
 வரப்பீட்ட வாணவமல முநனைவிட்டு நீங்காதப டியினுலேநா
 னுனககறியாமை யுண்டானதென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—
 ஓராலினையுணர்த்தும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர நீக்கமாக
 வொதுங்குகிற நருளுமென்கின்றதை யுண்டாகும்,—விராய்
 நின்றனையேல் அப்படிநமமை நீக்கமாகச்சொல்லாதுநாமு முன்
 னோடுகூடியே நிற்போமென நருளிச்செய்யில்,—திப்பியமிகுதேர
 அப்படித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராசரிய

மாகவிருத்தி. அத வென்னென்று கேட்டருளுமாகில,-பொய்
 பபைகயாகாய - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடு கூடியிருக்கப்ப
 ட்ட வடியேனோடு தேவரீருங் கூடியிருக்காமாகில பொய்யென்கி
 தவஞ்ஞானத்தைச் சேதிக்கிறவனென்று தேவரீரைச் சொல்ல
 வேண்டியதில்லையாம். அன்றியும்,—சுததன்மலன சோதிராயகன
 முததன் பரமபரனெனும் பெயர் முடியா-அநாகி சுததனாயிருக்
 கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் வல்லாததுக்கு மேலான கா
 தியகதமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட சுததாவென்றும்
 சாவ வுபாதி சூரியவகளைவலாங் கழன் நப்பாறப்பட்டவென
 றும் வஸ்துவென்றுசொல்லப்பட்டதற் கெல்லா மப்பாறப்பட்ட
 வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களுந்
 தேவரீருக குண்டாகா (அதெப்படி யென்னில மலாகிதன் மல
 சம்பநதியா யிருக்கிறவனோடுகூடி நிலலானென்று சீடன வினா
 வ) அப்படியல்ல, — வறுநின் றுணாதகினை-நாமுனனோடுகூடி
 நிற்பதிலே யுன்னறிவுக் கறியாக வேறே நின்றே யுன்னையறி
 வித்த நிற்போமென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—வியாபகமின
 ரூயப்பேற மினராமெமக கெம்பெரும் - எனனுடைபெருமா
 னே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சாவவியாபியென்கிறது மில
 லையா அடியேனுக்குச் சாயுச்சியமென்கிற பேருமில்லையாம்,
 அன்றியும்,—இருநிலந தீநீ ரியமானன காலெனும் பெருநிலைத்
 தாண்டவம் பெருமாறகிலாதலின் - இருநிலனாய்த் தியாகநீருமாபி
 யியமானனாயெறியுங்காறறமாகி யருநிலையதினகளாய் ஞாயிருகி
 யாகாயமா யட்டமூரத்தி யாகியென்னுந் திருத்தாண்டகருதின ப
 டி பூரணநிலையாகிய திருக்க ததந் தேவரீருக கிலையாகவேணு
 ம்,ஆகையால்,-வேறோவுடனோ விளப்பல்வேண்டும் - தேவரீரடி
 யேனை யறிவிகருமிடத்து வேறாய் நின்றறிவிகருமோ கூடியொ
 ன்றாய் நின்றறிவிகருமோ விவை யிரண்டினுமொன்ற தீரவ
 ருளிச் செய்தருளவேண்டும்,,சீறியருளல் - அப்படி யடியேன்

கேட்ட வினாவுக்கு விவரமுள்ளுமற நிருவுளக்கேடாக வேண்டி வதினிலை, அது வென்னென்று கேட்டருளுகில, சிறமைய டைத்தால் - அடியேன றறபோதனுகையால் தோன்றினைத விசாரியாமல விண்ணப்பஞ்செயதே னதற்குத்தர மருளிச்செ ய்து தெளிவிக்கையே வேணடுவது,—அறியாது கூற்றினை - அப் படி கேட்ட வினாவுக்குத்தரஞ் சொல்லாமற கோபித்துக்கொ ண்டோமென்று நீ யறியாமறசொன்னாய், அப்படியானால் தே வரீர் திருவுளக்கேடாவானே னென்று நீ கேட்கில,—அபகருவ பகருவக் குறிப்பாததருளினவ குரு முதலாயெனின-அதுவயம் குருமுதலாய் பகருவ பக்குவ குறிப்பாத தருளினமெனின - நா மாசாரியமூர்த்த மாகையாலே அபகருவனைக்கண்டார் கோபி ககிறதும் பகருவனைக்கண்டாற பிரிபபடுகிறது மாசாரியனுக் கு முறைமையாக தனமைபோல் நானசொன்னவத்தவகளை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ள நாம் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்கு மென்னில், அப்படித் தேவரீர்சொன்ன வத்தவகளை உடியே னறியுமிடத்த,—அபகருவ மருளினுமறியேன - அடியே னபக் குவனுகையாலே தேவரீர்ருளிச்செய்கிற வத்தவகளை யறியப் போகிறதிலலை, அதுவன்றியும்,—மிகத்தரும் பகருவம் வேண் டில் - மிகுந்த சத்திநிபாத்ததுக் குரிய பகருவனாயிருக்க வேணு, மென றருளிச்செய்யில்,—பயனிலை நினனால - பகருவனுக்கு ஓ ருவர் சாதாரணமாகவற தறிவிக்க வேண்டாதது கொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமும் மில்லையாம், அல்லது,—பகருவ மதனற பயனீவரினே - ஆன்மாககன பகருவத்துக்குத் தக்கபய னாகத் தேவரீர்ருந்தருளுமாகில,—நின்னைப்பருவ நிகழ்த்தா து - அநதப்பகருவமென்ற சொல்லப்பட்டது சடமானப்படியினு லே அது தேவரீராய் உடியேனுக் குண்டாகக்கமாட்டாது, அன் னே - அதல்ல, அநதப்பகருவமே யுண்டாகருமென்கிலோ,—

அ

இருபாவிருபஃது.

தன்னொப்பாரிலி யென்பதுநத்குமே - தேவரீரையொத தாரு
 மிககாரு மிலலாதவரெனறு சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் வழ
 ககலவாயஃஅதனறியம், - மூமமலஞ சடமணு மூப்பிளமையின்
 நினமலன்பருவ நிகழ்த்திய தியாககோ - ஆணவமாயை காமிய
 மென்னு மூனறுமலங்களுஞ் சடமாயிருப்பதுகொண்டு பகருவம்
 வேண்டிவதிலலை, ஆனமாவசசுமாறி யெடுத்தவுடல்தோறு மடுத
 ததின றன்மையாய் மூப்பிளமை வருதலால மூப்பிளமையில
 லாதவனுக்குப் பகருவங்கூடாது, தேவரீரோ வென்றால் தேக
 சம்பந்தபிலலா மலலனாயிருக்கையினாலே யதுசொல்லவொண
 னாது, ஆதலாற பகருவ மாகக்காயதென்று வினாவியிடத்தி,
 - உணாவெழு நீக்கத்தையோதியது - உனக்கோ ரறிவுண்டா
 மிடத்து அநுதமலங்கண்னுகிற வவதரத்தாற புண்ணியபாடந்
 துலையொப்புந் துண்டாய்ப பாசனீங்கினது தானுமபகருவமெ
 ன்றது, - என்னே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யிய, - இணையி
 லியாயின யென்பதையறியேன - தேவரீரா யொப்பாரு மிக
 காரு மிலலாதவரென்கிறதை யடியேனினறுவிட்டேன, அதே
 நென்று கேட்டருளுகில, - யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
 கோனேவேண்டா - அந் தமலங்களை யடியேன தானே நீக்கிக்
 கொள்ளினு மவை தானேநீங்கினுங் கோனாகிய தேவரீரே வேண
 டா, ஆகையால் தேவரீரீ நீக்க விகாரியலலீரெனறு வினாவியவி
 டத்து, - கூறலவேண்டு - அடியேன விண்ணப்பந் செய்
 யத்தக்க தொன்றுண்டு அதேதென்று கேட்டருகில, - காண்
 பாராயா கொல்காட்டாக காலெனு மாண புரையுணாகதிலை -
 "காணபாசரா கண்ணுதலாய் காட்டாககால" எனு மழகிய
 திருத்தாண்டகத்தி னுரையைத் தேவரீரின் நிற்குளிற்நி
 லையும, - மன்ற - அறுதிப்பட்டு நிச்சயமாக அடியே
 னுக்கு முறைமையாவது, - பாண்டியன கேட்பக கிளக்கு

மெய்ஞ்ஞானத்தி னுட்பாலவாக்கரு னென்பதையறியே - பான்
 டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசூழ்ந்தசுவா
 மிக னுள்ளிச்செய்த ஆட்பா லவாககருளென்னும் உண்மைஞான
 வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை யறிதே
 னில்லை, நிச்சயமாக வதுவேயறிவெனறு அடியாராயுள்ளவர்களுக்
 குத் தேவரீர் நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறென்று
 விரும்பித்தகக்கேட்க வழக்கிலையெனகிற முறைமையே யறிவா
 யுளனது என்ற வினாவறறேன - (சு-து) பதியொன்றுண்டென்
 று மப்பதி தொழிற்படுத்தினுலன்றி யாவந் தொழிற்படாதென்ப
 தாம் (துடபு) மலம பிரிவினமையெனின என்பதற்கு ஆன்மா
 வினோடு மநாதியேகூடி வரப்பட்ட வாணவமல முனைவிட்டு
 நீங்காதபடியினாலென்று பொருள்கூறியதற்கு பி - ம, சித்தியா
 ரில், “அறிவிலனமூாததனிதன” என்னுஞ் செயயுளில் “பிரி
 விலன் மலத்தினோடும கண்டுகொள்க. விராயநின்றனையேல் -
 அப்படி நமமை நீக்கமாகச்சொல்லாது நாம முனனோடுகூடி
 யே நிற்போமென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவஞானபோ
 தத்தில், “மெய்ஞ்ஞானந்தனனில் வினையாதசத்தாதல்” என்ற
 பாடத்தில் “தன்கடனீருப்புப் போற்றானேயுளமுனவாய்த்தா
 ன” கண்டுகொள்க. வேறுநின்றனாததின் எ-கு நாமுனனோடு
 கூடி நிற்ப்திலலை யுனன்றிவுக் கறிவாக நாம வேறேநின்றே யுன்,
 னையறிவித்த நிற்போமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி-ம, சிவ
 ஞானபோதத்தில், ‘மனனுசிவன் சநிதியின் மறறுலகஞ் சேட்
 டித்த, தெனனு மறையி னியனமறைய - சொன்னசிவன்,
 கண்ணு யுனமவினையாற கண்டறித நிறகுங்கா, னெண்ணுன்
 சிவனசத்தை யினறு’ எ-து கண்டுகொள்க. சிறுமையுடைத்
 தால் எ-கு ஆசாரியன் மேலவைத்து ஆனமா வவனுக்குச் சிறு
 மையாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளா அது குருசீஷகரமத்
 தக்குப் போதாதான்கயால் பொருளாகாதென வறிக. பக்குவ
 மதனா பபயீவரினே எ-கு ஆன்மாகன் பக்குவத்துக்குத்தக்க

பயனாகத் தேவரீ ரொழுந்தருளும்கில் என்று பொருள் கூறிய தற்கு பி - ம, சிவப்பிரகாசத்திலு, “நாடியசத்தநிபாத நாலுபாத நண்ணு மவகை யெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமவா தமகருணா வாயநின்ற ஞானககூததனொரு மூர்த்தி கொடுகுறுகிமோக, நீடியகே வலசகல் நிகழுவாறு நிறத்திமல மறுககுமிது நிலையாசுத்தங், கேடிலபுகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக கேணமையரே லீவை யுணாததக கிளக்குநுலே” கண்டுகொளக உணாவெழு நீக்கத்தை யோதியதுஉனககோ ரறிவுண்டாமிடத்து அநத மலங் கணீவகிற வவதாததாற புண்ணிய பாவந துலையொப்புவந துண்டாயப பாசநீவகினதுதானும பகருவமெனறதற்கு பி ம, சிவப்பிரகாசத்திலு, “எண்ணரிதா” எனற விருத்தத்தில “மலபா கமபொருநதியககா லருளாலுண்ணிலவுமொளியதனா விருளகற றிப பாதமுறறிமெ,” எ-து கண்டுகொளக. பாணடியன்கேட் பக கிளக்குமெயஞஞானத்தி னுட்பாலவாககரு ளெனபதையறி யே எ-கு பாணடிய ராசாவானவன கேட்கத்தககதாதத் திருஞா னசம்பநத சுவாமிக ளருளிச்செய்த ஆட்பாலவாககருள் என்னு முணமைஞான வுபதேசப பாட்டினுணாயாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனிலலை நிச்சயமாக வதுவே யறிவென்று அடியார்களா யுள்ளவார்களுக்குத் தேவரீர நாயனென்ற கண்டிருக்கீறதொழிய வேறொன்று விகற்பித்தககேடக வழக்கிலையெனகிற முறை மையே யறிவாயுள்ளது என்று வினாவறறே எனறதுக்கு பி-ம, திருக்கடைக்காப்படி “ஆட்பாலவாககருளும் வண்ணமு மானி பாணபுங், கேட்பாணபுகிலளவிலலை கிளக்கவேண்டா” கண்டு கொளக,

(2)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவிலக் தணங்கேட்கும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது,

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான மெய்கண்ட தேவே - யறிவோ,
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்த்
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

வி - ம. அறிவறியாமை யிரண்டு மடியேன் செறிதலால் -
ஓரவதரத்திலே யறிந்து மோரவதரத்திலே றறியாமலுமாக வித
விரண்டு பகுதியு மடியேன கூடிவருகையினால், - மெய்கண்ட
தேவே - மெய்கண்டதேவனே, - அறிவோவறியேனோ யாதென
றுகூறுகேன் - அடியேனை யறிவென்று சொல்லப்பட டிருக்கு
மோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட டிருக்குமோ விவையிர
ண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செயவேன, - ஆயத-இவ்
விரண்டு பகுதியுந் திருவுள்ளத்திலேயாராய்ந்து பாரததருளி, -
குறிமாறு கொள்ளாமற்கூறு - தேவரீரருளிச்செய்கிற வததத்தின்
குறிப்புக் கடியேனமறுத்து விண்ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச்
செய்தருள் (ச-து) ஆனமா சததமல்ல அசததமல்ல கூடின
து தானாதனமையாற் சதசதசென்னுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம்
அதாவது அறிவிதநர் லறிகிறவனென்றது உ-ம. சித்தியாரில்,
“அறிவிகப்படுஞ் சித்தமிவன்” எ-ம சிவஞானபோதத்தில்,
“அறிவிகுவனறி யறியாவுளவகள்” எ-ம. திருவாசகத்தில் “அ
றிவிலாமை யனறேகண்டேதாண்டநான்” எ-ம. கண்டுகொள்க

பசுவிலககணங் கேட்ட மாணவகன மேற் பாசவிலககண
ங்கேட்கும வினாவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளககின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையொ மதகை
விராயென் குணனுமா ணவமென விளம்பினீ

யஞ்ஞா னம்பொய யயர்வே மோகம்,
 ன்பசா சூநிய மாசச நியம்பய
 மாயவேழ குணனு மாயைக் கருளினை
 யிருத்தலுங் கிடத ளு மிருவினை யியற்றலும்
 விடுத்தலும் பாசத்தை மேவலென நெடுத்த
 வலுவகைக குணனுங் கறுமத் தருளினை
 யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
 தனவழிச் செலுத்தித் தானே தானு
 யென்வழி யென்பதொன றினரு மன்ன
 ளுநம் பெயரு முருவுங் கொண்டென
 னுநம் பெயரு முருவுங் கெடுத்த
 பெண்ணை சூழ்த வெண்ணெயம் பதியிற்
 சைவ சிகாமணி மெய்யா மெய்ய
 மும்மலஞ் சாடமென மொழிந்தனை யம்ம
 மாறுகோள் கூறல போலுந் தேறஞ்
 சடஞ்செய லதனைச் சாரத்திடு மெனினே
 கடம்பிட மதனுட் கண்டிலம் விடம்படு
 மூன்றிரள் போன்ற தாயிற றேன்றி
 யணைந்தாங் ககறல் வேணடுங் குணங்களும்
 பன்மையின் ருகு மெமமைவந் தணைதாத்
 தானே மாட்டா தியானே செய்கில
 னீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்
 டியல்பெனிற போகா தென்று மயல்கெடப்
 பந்தம் வந்த வாறிங்
 கத்தமாதி யில்லாயருளே.

வி - ம கூறியமுனற மல்ததின் குணககுறி வேறகிளக்
கின்—அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக கிரமமாகப் பதி பச
பாசமாகிய திரிபதாததவகனையுந் தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வவ
தாததி ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலவக
ளினுடைய குணவகனையுந் குறிகளையும் கெவவேறாகச் சொல்
லுமிடத்து—விகற்பவ கற்பவ குரோதமோகவ கொலைஞ் மத
நகைவிரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆனம
போதமானது யாதாமொன்றுக்குத் தனை விகற்பித்தது தன்
னைப்பொழிய மறற்றொருவரு மொவவாதவரென்று நிறகிறதும், யா
தொன்றினைச் சவகற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்
றுக்குக் கோபமபண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் ஓரோதநினைக்
கிறதும், யாதொன்றைக் காசைப்படுகிறதும், யாதோ ருயிரகளைக்
கொல்லுதலும், யாதொருதுன்பங்கள் தன்னிடத்தில வந்தற்றா
லதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ்
செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய நிறகிறதும், யாதொன்றைக்குஞ்
சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதமாக விவங்னன கூறப்பட்ட குணவ
களெட்டும் "ஆணவ மலத்தினுடையதென நருளிச்செய்தாய்,
அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பெய்யுமாவே மோகம் பைசாகுக்
கியமாச சரியமபயமாய வேழகுணனு மாயைக்கருளினை - பொ
ய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல பொலலாகஞ் செயதலும்,
பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மடங்கி வருகது
கிறதும், காமவாசையால மூாசிக்கையும், ஆசையுண்டா
யதனை யில்லையாக வொளித்தலும், ஆனமாககளைக் கொல்ல
வடிக்க வெழுநினைவும் பிறர்க் கழுககாறுமெய்து கேடுநினைக்
கிறதும் பிறரோடு வயிராகியும் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறதி
வருமென்று அசைப்பட்டுத் திரிகையுமாக விவங்னஞ் சொல்லப்
பட்ட குணங்களுமும் மாயாமலத்தினுடையதென் நருளிச்
செய்தனை,—ஒருத்தலும் கிடத்தலும் மிருகினை யியற்றலும் விடு
த்தலும்பர நிந்தைமேவென நெடுந்தவறுவகைக் குணனுந்

கருமததருளினை - ஒவ்வொரு⁶ தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும்
 நோயாய்க் கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும்,
 ஒவ்வொரு பிறழ்ககளாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுதலும், சா
 வனாய் நினைத்த நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருநதயிருக
 கிறதும், உடலமாறிப் பிறத்தலும் மிகழந்தாருடன் பொருநதலும்
 மாக விவனனஞ் சோந்திருக்கு மறுவகைக் குணங்களையும் கன்ம
 மலத்தினுடையதென நருளினாய், — ஆங்கவைதானு நீங்காது
 நின்ற - முன்கொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும் விரியப்
 பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீங்க
 காம லனவரதமுநின்ற, — தனவழிச் செலுத்தி நனக்குண
 டாகிய தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுந் காரியப்
 படுத்தி, — தானேதானும் - அடியேனென்றொரு முதலிலையெ
 னுமபடி மேலிட்டு நின்றனொன்றே, — எனவழியென்ப தொழி
 னொருமனை - தம்பிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்கிறது
 சற்றம் வருகிறதில்லையாம், — ஊருமபெயரு முருவுங்கொண்டெ
 ன ஊருமபெயரு முருவுங்கெடுத்த - அடிமேனுக்குண்டாயிரு
 க்கப்பட்ட மலங்களை நீக்குகைப் பொருட்டாக ஊருமபெரு
 முருவுமில்லா தேவரீர் ஊருமபெரு முருவுங்கொண்டு அடியே
 னுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட ஊரினையும் பெரினையு முருவத்தினை
 யுங் கெடுத்தாய், என்னவே மேலொரு சந்நபெடாத் வண்ணங்
 கெடுத்தப் போட்டவனென்பது கருதது. — பெண்ணை சூழந்த
 வெண்ணெயம் பதியிற சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாற்றுகீர்
 சூழப்பட்ட இருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி, யிருப்ப
 தாய் சைவசமயத்தக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ளவனே, —
 மெய்யாமெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்வைக் கடியப்பட்ட
 சத்தியவான்களுக் குணமையர் யுள்ளவனே, — மும்மலஞ்சுட
 மெனமொழிகளை - அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரம
 மாக, வருளிச்செய்கிற வவதரத்தி லாணவமாயை கனமமென
 னப்பட்ட மூன்று மலங்களை யுஞ் சடமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தனை,—அம்ம - அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்கிறதை அழகிதாக்க கேட்பாயாக,—மாறுகோள கூறல்போலும் - முன்னே யடியேனுக்க கருளிச்செய்கிற வவதரத்திலே யசுத்தாகிய மலங்களைச் சடமென்றும் மாறுபாடாக வருளிச்செய்ததாயிருக்கும், அப்படி மலலகாண—தேறுஞ்சடம் - அறுதியாகவந்த மலங்களைச் சடமே தப்பாது என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில் அவை சேட்டைப்படுவானேன,—செயலதனைச் சாரத்திலும் - நீ யறிவுள்ளவனாகையா லுன்னோடு கூடுகையி லகதமலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும்,—எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யுமாகிவ,—கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் - கடப்பா திகளாயுள்ள சால் குடம் புடவை சீலைமுதலாயுள்ளவை யடியே னோடு கூடின வவதரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண்டேனிலலை, விடம்படு மூன்றிரள்போன்றது - அந்த மலங்களைக் கடப்பா திகளபோலல்ல விடத்தைபுடைய வசகாவிமுதலாயுள்ள ஞஞ்சுக்கள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயிருந்த வானம்—க்கள் புசித்த வவதரத் தநீதவறிவை யழித்ததுத் தன்குண மேலிட்டு மயக்கிறாற்போல வந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவாயுள்ள வுன்னோடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மப்படி மேலிட்டு மயக்கும்,—ஆயின - அப்படி யானால்,—தோன்றிய னைந்தானு¹ கதறலவேண்டிம் - அந்த ஞஞ்சானது புசித்தவர்களை மீறாதது மேலிடநின்று மீளவும் விட்டுப்போன்றபோல விக் தமலங்களு மப்படிச் செயயவேணும் அப்படிக்கண்டோ மில்லையே, அன்றியும்,—குணங்களும் பன்மையினருக்கும் - இந்த மலங்களுக்க குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட ஞஞ்சுக்களுக்கிந்தமலங்களைப்போலப் பலகுணங்கள் செயயக்கண்டதிலலை, ஆகையாலது திருட்டாந்த விரோதமென்று கண்டுகொள்க, அன்றியும் மந்த மலங்கள் தான,—எம்மைவந தனைதரத்தானோமாட்டாது சடமேயானு லடியேனைவநது பொருந்துகைக்குத் தானாகாட்டாது,—யானோசெய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது

வேணுமென்று அடியேன் தானே யுண்டாகிக் கொள்வது மிலலை,—நீயா செய்யாய நினமலனாய்த்டு - தேவரீர் மலரகி தனுயிருக்கையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுந் குண்டாகப்போகிறதிலலை, இவை மூன்றாவகையு மன்றி,—இயல் பெனில - அநதமலங்க ளானமாவுள்ளவனறே சுபாவமாக வுள்ளதென் றருளிச்செய்யில,—போகாதென்று - பாலில வெருப்புந் கரியிற் கறுப்புமபோல வியலபாயுள்ள சுபாவத்தக கொருகாலத்திலு மழிவிலலையாம,—மயலகெட - அடியேனுந் கிந்தச் சந்தேகந திரத்தக்கதாக,—பநதம வந்தவாறிந் கநதமாதியிலலாயருளே - முடிவுமுதலு மிலலாத தம்பிரானோ மயக்கநதீர் விரதப் பாசமநதக “எடியேனோடு வந்துபொருத்தின முறை யெப்படியென றருளிச்செய்யவேணும். (௧-து.) பாசம நெல்லுந் குமிழ்போலவும், செய்பிற காளிதம்போலவும் நின்றநிலைமை கண்டதலல நீக்கங்கு டடமிலலை எனபதாம் உ-ம். சிவஞான போதத்தில், ‘நெல்லிற குமியு நிகழ்சொபினிற களிமபுரு, சொலலிற புத்தனறு தொனமையே’ எ - ம. சித்தியாரிஸ், “மூமல நெல்லினுந் குமுனையோடு தவிடுமிப்போல” எம். சிவப்பிரகாசத்தில், ‘நெல்லுமுனை தவிடுமிபோ லகாதியாக நிறுத்தகிவா’ எ-ம. சொன்னமுறைமை கண்டுகொள்க. (து ம) தேறுஞ்சடம எ-ரு. அறுதியாகவநத மலங்க ளீடமே தப்பாது என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம, உண்மைநெறிவிளக்கத்தில், “மலஞ்சடமெனறஸ்காட்சி” எ - ம, சிவப்பிரகாசத்தில், “மாமைதான சித்தருவாய் மருவமாட்டாது”^௨ எ - ம, சித்தியாரிஸ் “உலகத்துக்கோர் விததுமாயசித்தாய்” எ - ம, கண்டுகொள்க. செயலநனைச்சாரங்கிம எ-ரு. நீயறிவுள்ளவனாகைய லுனனோடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும் என்றுபொருள்கூறியதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில், அந்நியமானவையுணர்தகி யநந்தியமாய் நிறைந்தவறிவறியாமையினு லு மருணிலவுங்காலங், தன்னிலவனையாவும்

நின்றதொன்றை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன்றில
தாய், மன்னியிடுமலம்” எ-து கண்டுகொள்க, இவை மூன்று
செய்யுளானும் கததாவறிவிப்போனென்று மானமா வறிவித்தா
லறிகிறவனென்றும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றும் கூறிய
வாறு காண்க. (ச)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவினக்கணம் பாசவினக்கணம்
ஞ்சொலவிப் பாசதரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொல்
லவேணுகெயாலு மலதரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினாலுக்
தேவரீ ரருளமுன்னே பாசநிலலாது, அடியேனுக்குச் சுதந்திர
மாயுத காண வறிவுமில்லை, இரதமலத்தைக் கண்டமுறைமை
யெழுபடி யென்னு ம வினா மேலருளிச்செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாரெனகொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைம
மாலையா மாற்ற மதி.

வி-ம. அருள்முன்பு நில்லாது - அரதமலங்க ளஞ்ஞான
மாகையாலே தேவரீர் சந்நிதியிலே நில்லாது, - அடியேற்குக்
கண்ணின்ற - அடியேனுக்குச் சுதந்திரமாகக் காணுமறிவுமில்லை
யாம் அப்படியிருக்க, - இருள்கண்டவா ரெனகொ லெந்தாய்
தம்பிரானே அடியேனத்த விருண்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை
யறிகதபடி யெழுபடி, - - - மருள்கொண்ட மாலையா மருளா
கிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையு
டையானே, - வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களுடியேனோடுத் தேவ
ரீருங் கூடி நின்றறிவிக்கச்செய்தே யடியேனை மயக்கிறவழி யெ
ழுபடி யென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொல்லு
வாறு முளா அது வினாவல்ல.

= மருள, இஃது குறிஞ்சியாழ்த்திறம்,

நல்லூரிலே மெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—என்னு
 டைடமால்-அடியேனாக குண்டாயிருக்கப்பட்ட விந்தமடக்கத்
 தை,—ஐயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற்ற
 மதி - போககத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைத்தருள்.
 (க-து.) மலதரிசனத்தைப் பரமசுகத்திலே யழுதுமிடத்திதுவ
 னாயு மலசம்பந்தத்தினாலே டலலோ சுகத்தைப் பெறாதிருந்தோ
 டி எனனு மதுமானத்தினாலே யறிகவென்பதாம், உ ம சிபுப்
 பிரகாசத்தில், ‘அநியமானவையுணர்த்தி யநநிடமாய நிறைந்த
 வறிகுறியாமையினு மருணிலவுங்காலந், தன்னிலவனையாவு
 மாயநின்றதோனமை தாமுணாதலானுமுயிர் தானெனவொன
 நிலதாய் மனனியிடுமலம்’ எ-து. கண்டுகொள்ச, (ரு)

இவ்வனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பசுதரிசன மெப்படி
 யென்னும வினா மேலருளிச் செட்கின்றது.

மதிநுதல பாக னுகிக கதிதர
 வெண்ணெயத் தோனறி நண்ணியுள் புகுத்தென்
 னுளம்பெளி செயதுன னளவில காட்சிக
 காட்டியெற காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
 னுண்மையும் பெருமையு நுவலி னண்ணல
 பாதாள சத்தி பரியுத மாக
 வோதி யுணராத யானே யேக
 முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தம்
 புலனகடைப பூழை நுழைத்தனன கலங்கி
 யாங்கைக தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
 போககு வரவு புரிந்தனன ஹாககி
 யெவ்விடத் துண்ணடியு மிவ்விடத் தாரதலுஞ்

செல்லிடத் தெய்தலுங் தெரிதத் மூன்றினு
 ளொன்றெனக் கருளல வேண்டு மென்று
 மிலலா திலதா யுள்ள துளதெனாரு
 சொல்லே சொல்லாய்ச சொல்லுங் காலைச்
 சிறுத்தலும பெருத்தலு மிலவே சிறுத்தி
 யானே யெறுமபி னானது போலெனின
 னான மனறவை காய வாழ்கதை
 மறறவை யடைந்தன வுளவெனீ னற்றன்று
 விடஉ குறையி னறிகது தொன்று
 தொடடு வந்தனவென வேண்டு நட்பு
 பெரியதிற பெருமையுரு சிறியுசிற சிறுமையு
 முரியது நினடிகே யுண்மை பெரியோ
 யெனக்கின ருரு மென்று
 மனக்கினி யாயினி மறறது மொழியே.

வி - ம மதிருகல் பாகனாகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெ
 ற்றியினையுடைய பரமேஸ்வரியை யொருபாசத்திலே வைத்
 திருக்கப்பிட்ட தேவரீர், - கதிதர வெண்ணெயத்தோன்றி-அடி
 யேனுக்கு மோகந்ததைத்தருவது பொருடாகத் திருவெண்
 னைய நலவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளி - நண்ணியுள்புகுந
 து - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி, - என்னுளம் வெளி
 செயது - அடியேனிடத் துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தைநீக்கிச் சிவ
 ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து - உன்னளவில் காட்சிக்காட்டி
 ஆனமபோதத்தா லளவுபடுத்த வொண்ணாத வுன்னுடை வியல்
 பினையு மடியேனுக்குத் தரிசனப்படுத்தி, - ஏறகாட்டினை - அடி
 யேனுடைய வியல்பினையுங் தரிசனப்படுத்தினாய், - எனினே
 அப்படித் தரிசனப்படுத்தினா யானாலும், - நாட்டியென் னுண்மை

யும் பெருமையு தவலில - தேவரீ ரறுதிப்பித்ததி யருளிச்செய்
யப்பட்ட வடியேனுடைய நோமையும் பெருத்த வியாததத்தை
யும் விண்ணப்பஞ் செய்யுமிடத்து,—அண்ணல, பாதாளசத்தி
பரியந்தமாக - தம்பிரானே, பாதாளசத்தி முடிவாக,—ஒகியுண
ராத யானேயேக முழுததுநின்றனனே-நூல்களைக் கற்றறிந்தடி
யேனறிவுசென மறியப்பட்ட விடமெல்லா மடியேனானே
முழுவதும் வியாததமாய் நின்றதுண்டே,—முதலவ - சாவான
மாகளுக்கு மொருமுதலாக நின்றனாததுகிற கத்தாவே,—
முழுததம் - அப்படி யோதியுணராத விடமெங்கு மடியேன்
வியாத்தமா யிருக்கச்செய்தேயும்,—புலனகடைப பூழைதுழைந்
தன்ன-ஒன்றை யறியுமிடத்துச் சோதனிராகிகளாயுள்ள வறபத்
துவாரவகளாகிய புலனகளோடுகூடி யறிந்தேன. அன்றியும்,—
கலங்கியாந் கைநதவததையு மடைந்தன்ன - அடியேனறிகிற
வறியையும் விட்டு மயங்கிய விடத்திலே சாககிரஞ் சொப்பனஞ்
சுழுத்தி துரியந்தரியாதித் மென்னப்பட்ட வைநதவததையும்
பட்டுநின்றேன. அன்றியும்,—நீங்கிப் போகருவரவு புரிந்தன்ன-
அப்படிக்கூடி வாதனைசெயது நிறகிற சரீரததையும்விட்டு நீங்கி
மீளவுமொவ்வொரு சரீரததையும் வந்தெடுப்பதுஞ் செய்தேன,—
துக்கி - இவையிறறைத் திருவுள்ளத்திலே யாராய்ந்து பாராத
ருளி,—எவவிடத்துண்மையும் - அடியே னோதியுணராத விட
மெங்கு மடியேன வியாததமாயிருக்கிறதாம்,—இவவிடத்தாலும்-
இப்பொழுதிந்தச் சரீரகதோடுகூடநின்ற சீவிகிறது மவத்
தைப்படுகிறதாம்,—செல்லிடத் தெய்தலும் - இந்தச் சரீரதொந்
தனைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக் கிடானகவாகக் கரக்கவளி
லே சென்றதுபவிகிறதாம்,—தெரித்த மூன்றினு ளொன்றெ
னக் கருள்வேண்டும - தேவரீ ரிவைமூன்று பகுதியினு மிது
வாயிருக்கு மானமாவ் னுண்மையென்று ஒன்றை யடியேனுக
ருத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணும். அப்படி யொன்றைச்
செய்துநிறத்தென்ன வவை மூன்றுபகுதியு மானமாவுக்குடைய

தல்லோவென்று திருவுள்ளஞ் செயதருளுமானால்,—என்றமில்
 லதிவதாயுள்ள துளதெனுஞ்சொல்லே சொல்லாட்சு சொல்லு
 றகாலே - எககாலதது மொவ்வொன்றி னியலபுசுனைச் சொல்லு
 மிடதது இலலதிலலாததே யுள்ளதுள்ளதேயென்று சொல்லுகிற
 சொல்லே யறதிபபட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடதது,—
 சிறத்தலும பெருத்தலுமில்வே - ஒருமுதலாயிருக்கப்பட்ட வ
 னமா வோரவதரத்தி லணுவாகச் சிறத்தது மோரவதரத்தினே
 மகத்தாகப் பெருத்தமவர வழக்கிலலையே. அதுநிறகு,— நிறத்
 தியான யெறுமயினுனதுபோல் - அப்படிச் சிறத்தது பெருத்
 தும வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியாததமால்
 நிறகச்செயதேயும் யோனிசம்பநதஞ்செய ததுவதுவாயிருக்கிறது
 ஆனையாயநின்ற வான்மா வெறுமபாறாறபோலிருக்கும்,—எனி
 ல் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—ஞானமின்றவை காய
 வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்த தடியேனகேட்ட வறிவல்ல
 சரீரத்தின வழக்கைச் சொல்லலாம்,—மற்றவை யடைந்தன
 லுள் - அதனை நாமப்படிச்சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்
 மாககள் கணமததுக்கேற்ற வொவ்வொரு சரீரவகனோடுங்
 கூடினா லதற்கதற்குத் தக்கதாக வறிவுசீவித்தது நிறகுமென்
 றே சொன்னோம்,—எனில் - என்றருளிச் செய்யில்,—அற்றன்
 று - அஃதீப்படியன்று, அதென்னென்று கேட்டருளுமானில்,
 லிட்டகுறையினறிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தனவேண்டும் -
 அப்படிக்கூடின யோனிக்ருத்தக வறிவாயிருக்குமேயானால்
 முன்னேயெதெது விட்டுவந்த, யோனிகளை யின்னகின்ன தல்
 லவோவென தடியேனறியவேணும். அப்படியல்ல கூடின
 யோனிக்ருத் தக்கதாக வான்மா வறிந்த சீவிக்குமென்று
 நான்சொன்னது அந்தந்த வவதரத்தோறு மெடுக்கப்பட்ட
 சிறியயோனிக்கும பெரியயோனிக்ருத்தக வறிவாக வறிந்து
 சீவிக்கிறதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—நீட்ட

பெரியுதிரு பெருமையுஞ் சிறியுதிரு சிறுமையு முரியது நிற்க்கே
யுணமை-தேவரீர கூடினதின நனமையென்று நாட்டப்பட்ட
பெரியயோனிகருத் தகத்த"கப பெருத்தவறிவுகு சிறியயோனிக
ருத் தகத்த"கச சிறுத்தவறிவு மப்படிவருகிற சுதந்தரமணுவுக
கணுவு மகத்துக்கு மகத்துமாயிருக்கிற தேவரீருக்கேயுள்ளது,—
பெரியோம - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,— என்ககின
னாகும் - அந்தவழிக் கடியேனுக் கிலலைபாம,—என்றமனக்கினி
யாய-எக்காலசது மெமமனத்தக கினிசையாக விருக்கப்பட்ட
தம்பிரானே,—இனி மற்றதுமொழியே-இன்னை தானாகிலு மடி
யேன முன்னேசேட்ட வினுவககு விடைவருளிச "செய்யவேண
ம (க-து) ஆனமாவ்னிய வெப்படியெனன்றி படிக்கமபோல
வந்தத்தின நனமையாக விருக்கமென்றம வசிப்பைப்பற்றின
விடாபகமென்று மதுவதுவாய நிற்பதென்றுகு சொல்லப்படும
உ-ம சிவப்பிரகாசத்தில ஓரிடத்துணருமுணமை யொளிதருமு
பலமபோலும்" எ-ம சித்தியாரில, "வசித்திடாருமலிபாபி யெ
னு மழக்குடையனாகு" எ-ம, வருவது கண்டுக்கொள்க, (து-ம.)
அவை மூன்றபகுதியு மானமாவக் குடையதலலோவென்றுதிரு
வுளம பற்றினதுக்கு, பி-ம சித்தியாரில "குக்கும் தேகியாகித்
தூலருபத்தின் மனனிச, சாககிமுதலாயள்ள வந்ததையுட் டங்
கியென்கும், போக்கொடுவரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண"ணியவகள்
பாவ, மாக்கியும் பலன்களெல்லா மருகியு நிறகுமான்மா, எ-து
கண்டுகொள்க, சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே, எ-கு. ஒரு
முதலாயிருக்கப்பட்ட வானமா வோரவதரத்தி லணுவாகச் சிறு
த்துமோரவதரத்திலே மகத்தாகப் பெருத்துமவர வழக்கிலை,
என்ற பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம், சிவஞானபோதத்தில், "மா
யாதனுவினக்காய் மற்றுள்ளவகானாதே, ஸாயாதாமொன்றை ம
துவதுவாய்" எ-து, கண்டுகொள்க மற்றவை யடைந்தனவுள்,
எ-கு, நாமப்படிச சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்மாக்கள் கண்

ஃத்துக்கேறட வொவ்வொரு சரீரங்கனோடுகூடினாலகறத்தற்கு
ததக்கதாகவறிவு சீவிதது நிறகுமென்று பொருட்கூறிய்தற்கு
பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில “செறிந்திடு முடலுணமண்சி சோபு
லன வாயிலபற்றி, யறிந்திலமுதும்” எ-து. கண்டுகொளக.

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட வானமா வவததைப்படுமிட
தது ஓரவததையைக கண்டதொழிய மறமுள்ளவவததைநாலு
மடியேனா ஸ்றியப்பட்ட திலலையென்னும் விருமேலருளிச்
செய்கின்றது.

மொழிந்த வவததை முதலடியே னின்றஞ்
கொழிந்தன நான்கு முணர - விழிந்தறிந் [வே
தேறிற்றிங் கிலலை மெழிலவெண்ணெய்மெயத்தே
தேறிற்றென கொண்டு தெரிதது

பி-ம, மொழிந்த வவததை-சொல்லப்பட்ட வவததைகளை
திலும,—முதலடியேனின்ற- முதலவததையாகிய சாககிரத்திலே
யடியேனின்றதுண்டு,—ஆவகொழிந்தன நான்கும அந்தச சாக
கிரததைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுமுத்திதிரியத் துரி
யாதீத மென்னப்பட்ட நான்கவததையும்,—உணர்வீழிக் தறிந்
தேறிற்றிங்கிலலை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டாமபடி யொவ
வொன்றாக விறங்கினதுமிலலை யறிந்தேனது மிவவிடத்திற் கண்
ட கிலலை,—எழிலவெண்ணெய் மெயத்தேவே - அழகினையுடைய
திருவெண்ணெய்நல்லாரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்
கண்ட நாதனே,—தேறிற்றென்கொண்டு தெரிதது - அந்தவவத்
தை நாலு முண்டென்று அடியேனாக கறுதிப்பட்டு வாககறுதிவந்
தது எகதப்பிரமாணவகொண்டறிந்தது (க து) பிறிநகிட வை
ந்தவததைப் பெருகிய மலந்தாற் பேணியுறு மாகையாலே சுதத
தத்துவங்க ணீங்கினவிடத்திலே யைந்தவைததையும் படுமென்
றதுமானப் பிரமாணத்தினாலே யறிக்கென்றது. (எ)

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட லாண்மா ஷொன்றண்டென்
கிறைத்த தரிசித்த வழியேதென்னும் வினா மேலருளிச் செய்
கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டெனை யுருத்திர பசுபதி
செடியே னேனையு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப்
பெண்ணை யானும் வெண்ணெய் மெய்ய
வவததையிற மெரித்தன னாயி னவத்தை
தெரிநீதாவ கிருத்தலு மிலனை திருத்தும்
கால முதலிய கருவி யாயின
மாலும் பிரமனும் வந்தெனை யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதந மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதந வானுற செயல்கொள வேண்டிகற்
போதன மிவறறைப புணர்வதை யறியேன்
கருவித திரளினுங் காண்பதோ ரொன்றா
யொருவுவ தறியே னுணர்வில னாதவி
னிறகொடு கண்டன னாயினெற்குக்
கருவி யாயினை பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வினனுங் கேண்மோ மனன நின்னின்
முன்னே மெனற னுணர்வில னாதவி
னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணா
துனனைக் காண்பினுங் காண்பல வுனனே
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருதுணை

கண்டவரே தென்துக்கணை

யண்டவாண வருடபெருங் கடலே.

வி - ம தெரித்ததென கொண்டெனை யுருத்திப்பசுபதி செ
றையனேனையு மடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவுகட்டில
லாப் பெண்ணை பாளம் வெண்ணெயமெய்ய அதுவாய் உரு
த்திரப்பதி - உருத்திரமூர்த்தியுமா யானமாககருக கெல்லா
முயிராருயிராய நின் பிரசுவித்தருளுந் கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட
வனே,—செடியனேனை-முடலை யாககைபோடுங்கூழ்ச சநம்
ரண துக்கத்திலே கிடந்தழுந்துகிற பாவியாயிருக்கப்பட்ட வெ
னையுமா,—அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திரு
வடிக் குரித்தாக்கிக் கொள்ளவேண்டி யடியேனைப்போல வடி
வை பெய்தித்தகொண்டு,—வடிவுசாட்டிலலாப் * பெண்ணை
யாளும வெண்ணெயமெய்ய - தேவரீருட குண்டாயிருக்கப்பட
ட்ட வுண்மைவடிவை யொருவருக்குங் காட்டாத நீபெண்ணை
யாற்றை டாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய் வல்லாரிலே யெ
ழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,—தெரித்ததெ
ன்கொண்டெனை - அடியேனென ஒருமுதலுண் டென்கிற
தை யறிமப்பட்டதேது பிரகாரமென றருளிச்செய்யவேணும்
—அவதையிற தெரித்தனனாயின - அடியேன சாக்கிராதி பஞ்
சுவததைப்பட்டு வருணையினுலே யதுகொண்டே உடியேனெ
னொரு முதல் யறிமப்பட்டதென றருளிச் செய்யுமாயில,—
அவததைத் தெரிந்தாங் கிருத்தலு மிலனே - அடியே னப்படி
யவததைப்பாட்டு வருந்திறதேயு ண்டாமாடு லப்படி மறைக்கப்பட்
டுவருகிற வந்தவயந்தையு மினனதினனதென்று கண்டு அவ
விடங்களிலே யவற்றை யடியேனறிந்து நீக்கிக்கொண்டேனு

* பெண்ணையாளும எனறதைப் பண்ணையாள் எனப்பாட
மோகி பண்ணையாளாக நினைவடியேனை யேவறபணி கொள்
ளப்பட்டவனே என்று பொருள் கூறுவாருமுளா,

மில்லை,—திருத்துங் காலமுதலிப் கருவியாயின் - அப்படி யங் தவவததையின் மறைப்பை நீங்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென நருளிச்செய்யுமாகில, — மாலும பிரமனும் வந தெனையடைபா - அப்பொழுது சிருட்டிசுருத் திதிகளுங் கத் தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமனும் விஷ்ணுவு மடியேனைக்கூடி ன் னுணாத்துகிறதில்லையாம். அன்றியும்,—ஒதுங்காலை யொ ன்னையொன்றைமா - அநதக கருவிசுளியலபைச சொல்லுமி டத்து ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும்,— சேதனமன்றவை பேதைச்செயல - அநதக கருவிகளறிவுள்ள தலல வறியாமையாயிருப்பதோசெயல அப்படிபலல ஆனமா வறியா யிருப்பதுகொண்டு அநதக கருவிகளோடுங்கூடி லவை, சேட்டைப்படுமென நருளிச் செயலில்,—இச்சேதனவாற்ற செயல்கொளவேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணாவதை யறி யேன - அப்படி யடியேனறியும் பதுகிகுரியவனுமா யநதக கருவிகளின் பயனைக் கொளததக்கடனுமாயிருக்கி லடியேனு டைய வறியு அநதககருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றேனி ல்லை. அன்றியும்,—கருவித்திரளினுங் காண்பதோரொன்றாய - அநதக கருவிகளெல்லாங்கூடின் சாககிரததானத்திலுஞ் சதநா திவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிகிறதொழிந டைததையு மொக்கவறிகின்றதில்லை அன்றியும்,—ஒருவுவதறி யே னுணாவிலனாதலின் - அப்படி நின்று சேவிகிறவவதரதது அநதக கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவில் லாதவனாகையாலே யெப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா லறி வையென நருளிச்செயலில்,—நிறகொடுகண்டன னாயினெற குக் கருவியாயினை பெருமையுமில்வே - அப்படி யடியேனறி கிறதெல்லாந் தோர் ரறிவித்தா லறிவே னுமாகி லப்பொழுது தேவரீனா யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்படும கத தாவெனகிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானேபிரமங் கோனேவேண்டி - அடியேனானே கதாவென
 னறு சொல்லப்படும், தேவரீரையடியேனாகருக கதாவென
 வேண்டுமது மிலை அதுவன்றியும், — இன்னுங் கேண்மோ
 மனன் - தம்பிரானே யடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்ததக்க
 தினைமு மொன்றுண்டு அதுவேதென தேவரீர் கேட்டரு
 ஞமாகில, — நின்னின் முனைமென்ற னுணர்வில னாதலின் -
 அப்படித தேவரீரறிவிக்க வடியே னறிதேனாகில அங்ஙன
 நின்றறிவிக்கிற தேவரீரை யெதிர்ப்படுகின்ற இதுவல்லோ
 நமமை யறிவிக்கிற முதலென்று அறியமாடிகிறே னிலலை
 அடியே னறிவிலலாதவ னாகையினலே எனனவே யிரண்டாய
 நிற்கலாகாதென்பது கருகது, — எனனைக் காண்பினுங் காண்ப
 லகாணு துனைக்காண்பினுங் காண்பலவுனனே டொருங்கு
 காண்பினுங் காண்பல இரண்டாய்ப்பபடிநிள மடியேனை யறிய
 வென்றாலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை, அது வன்றியுந் தேவ
 ரீரை யறிபவென்றலு மறிப்பபடும பகுதியுமில்லை, தேவரீ
 ரோடு மடியேனுங்கூடி யறியவேணு மெனருலு மறியப்படும
 பகுதியுமில்லை, — அருதுணைக்கண்ட வாறேதெனது கண்
 னையண்டவான வருடபெருங்கடலே. எனபதனைப் பொரு
 ளுக்கேறக் மாறிக்கொள்க பொருளாவது. அடியேனாக கரிய
 துணையாயிருக்கப்பட்டவனே, அடியேனாக கறிவாகிய கண்
 னாயிருக்கப்பட்டவனே, தேவர்களுக்கும் கதாவா யிருக்கப்
 பட்டவனே, அருளமுத வெள்ளத்தை நின் னடியவர்களுக்
 கொடுத்தருளுகிற சமுதகிரமா யிருக்கப்பட்டவனே, யடியே
 னெனனைத் தரிசிக்கப்பட்டது ஏது பிரகாரங்கொண்டு. (க து)
 இப்படி கிருபை தாதபரியமாயத் திருமேனிகொண்டு ஆண்
 மா தனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதை யறிந்து தானந்த
 ஞானமாய் நிற்கவே தனனைத் தரிசிக்கலாமென்று அருளிய
 விடத்தனறி யானறியும் பகுதி யொன்றுமில்லை யென்பதாம்.
 ஆன்மாதனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதையறிந்து தானந்த

ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத தரிசிக்கலாமென் றதற்கு உ-ம்
 சிவப்பிரகாசத்தில ” தன்னறிவதனாலேதன தனக்கறிவிலலை
 யேனுந் தன்னறிவாகவேலலாந் தனித்தனிப்பயனருந் தன
 னறிவறியுதனமைதனனாலேதனையறிந்தாற், தன்னையுந் தானே
 காணுந் தானதுவாகினதே”, எ-ம பட்டணத்துப் பிள்ளை
 யார டிருவிடைமருதூர் முமணி-கோவையில் ‘மாயப்பட
 லங்கிரித்தாய, ஞானநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின், னின்
 பெருந்தனமையுங் கண்டேன காண்டலு, மென்னையுங் கண்
 டேன பிறையுங்கண்டே, னின்னிலை யனையத்தினுங் கண்டே
 னெனனை”. எ-ம சித்தியாரில் “ அடிஞானமான்மாவிற ஞே
 னறந்தோன்றித் தூரியனஞ்சிவந்தோன்றத்தானுந்தோன்றம்”
 எ-ம, கண்டுகொள்க (து-ம) அவததையிற் றெரித்தனனாயின்.
 எ-ரு சாக்கிராதி பஞ்சவதைப்பபட்டு வருகையினாலே யது
 கொண்டே யடியேனென்றொரு முதலை யறியப்பட்டதென்று
 பொருளகூறியதற்கு பி - ம, சித்தியாரில் படையொடுபவனி
 போதும் பாரமன்னன் புருமபோதிலலிற, கடைதொறும் விட
 டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பின்னை, யடைதருத்தனியேயந்தப் புர
 ங்கினிலதுபோலானமா, வுடவினிலவததைடைந்து முறுமுயிர்
 ககாவலாக” எ-து கண்டுகொள்க திருத்தவங்கால முதலிய
 கருவியாயின, எ-ரு அப்படி யாதவததையின் மறைப்பை
 நீங்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென்று பொருடகூறி
 யதற்கு பி - ம, சிவப்பிரகாசத்தில “ இத்தகையையிறையரு
 னா லுயிரியுமறிவுக் கீடாகவாடாதி யீரிரண்டாலுரைத்த, விந்
 தைமுதலையான விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுணர்ப்ப ரசத்
 துமாயை, வைத்தகலைதானமூல மலஞ்சிறிதேநீக்கி மருவுமவ
 கைதெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப், புத்திதரவிததையி
 டை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருத்தியிடும வகைபுணரும்
 புனிதச்சத்தி புணராதே” எ-து கண்டுகொள்க. ஆனமா வறி
 வாயிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுகூடி லவைவுசே

ட்டைப்படுமென் றருளியதற்கு பி - ம. சிவப்பிரகாசத்திவ்.
 "தனக்கெனவறிவிலாதான றததுவவனைருபன, நுகக்கெனவ
 றிவானுவிச சகலமுதுகருநானே" எ-ம கண்டுகொளக அ
 றிவிலலாதவ னாகையாலே யப்படி யோமொ னைனை யறியுமிட
 தது நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய நாமறிவித்தால்
 நுகையென றருளிச்செய நற்கு, பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில
 "இருணனிபிரவிதானவந் திரித்தது நிரவிலென நும பொருணி
 லைகண்மொந்தா பொருத்திமொறுபோல, மருணிலெனவருங்க
 மகிழ்நதுயிரதன்னு நமன்னு மருளியுடையுயிர்நாலத் தரிசத்
 வாறறியுமன்றே எ-து கண்டுகொளக (௨)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டு வருகிற - னமா மூலாதாரத்தி
 லேயொடுக்கியுத்தப்படக்கூட முடியாதது. அதுணரு முறைமை
 யெப்படியென்னும் வினா மே லருளிச்செய்கின்றது.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கருமபேயென கண்ணே
 யுடலகதது மூலத் தெடுங்குத - சடலக
 கருவியா தாகுணாததக காண்பதுதா னெனனை
 மருவியா தெனறுநாகக மன

வி. ம. கடலமுதே வெண்ணெய்க் கருமபே - சமுத்திரத்தி
 லுண்டாகக்கப்பட்ட உழுதமபேரலவு நிருவெண்ணெய் நல்லுரி
 லே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கருமபேரலவு மி ிரிடவனே, - என
 கண்ணே - அடியேனுக்குக் கூட்டாயிருக்கப்பட்ட கண்ணோலவு
 ரியவனே அடியே நவதைப்பட்டு மந்தாதது, - உடலகததுமூல
 த்தொடுங்க - சரீரத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவி
 னுந் கூட்டம் லதித்தப்படக்கூடக்கூற வந்தாததடியே னுணரு
 கைக்கு, - சடலககருவியா தாகுணாதத - சரீரகூட்டமாகி
 னறுணாத்தின கருவியெது சடக்கென விரைவிலேயுணர, - கா
 ண்பதுதா னெனனைமருவி - அடியேனறிகிறது தானொதுடன்

கூடி, யாதென்றுரைக்கமன் - தேவரீரடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்தற்கிது வெனறுவினகவருளிசெய்தருளவேணமெ (ச-து) ஆனமத்தவம்-உச, விததியாதத்தவம்-எ சிவத்தவம்-டு. இவற்றிற்குமுறையே போககாண்ட மென்றம் போகசிய காண்ட மென்றம் பிரோகாண்டமென்றம் பெயா. இவற்றள ஆனமத்தவம்-உச-மு, உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த நேகமாயப்பொருந்திச் சிவத்தவங்களை கலாதிக்கிப்பிரேரித்து அறிவிக்குமென்பதாம். உ-உ, சித்தியாரில 'வாயாதிசோதகிராதி புறத்தவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாதிசாயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாயவாக்ககராகமாதியவற்றினுட்கருவியென்பா, மாயாடன்வயிற்றிவற்றாறு டுக்குணடுவாமுமானமா' எ-ம. போற்றிப்பஃஹெடையில, 'மூலவருங்கடிலுயிர மூடமாயுட்கிடப்பக, காலநியதியதுகாட்டி - மேலோங்கு, முகிலியனகடிலுயிரசோததுககிலித்தை, யந்தவராக மவைமுனடி-தந்த, தொழிலறிவிச்சைதுணையாகமானி, நெழிலுடைய முகருணமுமெய்தி - மருளோடு, மன்னுமித்தத்தச சித்தத்தாற் கண்டபொரு, வினனபொருளென நியமப்பொண்ணா - வநிலைபாயக, கண்டவியனகட்டிற் கருவிகளீழாரதொழியக, கொண்டுரியமித்ததறறை நாட்கொடுப்பப-பண்டை, யிருவினையானமுனடிள்ள வினபதுளபங்களை, மருவும்வகையகே மருவி'. ஏ-ம, சொன்ன முறைமைகளைக் கண்டுகொள்க, (க)

இங்ஙனஞ் சரீரகொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்ஷாககிரமங்களிலே பாசமோசனம் பண்ணியிருக்கவுமடியேன் மீளவு மலமாயாதி கன்மங்களோடு தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினாமே வருளிசெய்கின்றது,

மன்னிய கன்பச் சமத்திடை மலங்களை
யங்ரிய மாக்கி யருள்வழி யதனா

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
 திரிமலக தீர்த்த தேசிக நினனே
 டொருவுத வினறி யுடந்தையே யாகும்
 பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
 மூமமல மதனா லெமமுணின றிலையெனி
 னம்மலத திரிவுரு செய்மலாத தானிழற
 சோதலு மிலவாயச் சார்பவை பறறிப
 பெயாவில னாகும பெரும தீரவின
 றமைந்த கருமத தீரையந்தவை யல்லது
 சமைந்தன விலவெனச் சாற்றின னைந்த
 மாயேயக கனம மாமல மூன்று
 மாயா தாகவே யார்ச்சக மாயையி
 னுறபவந தீரா தொழுகுமொன றென்றி
 னிறசம மாயி னல்லது நிறபெற
 விலவென மொழிந்த தொல்லறந தனக்கு
 மேயா தாகு நாயே னுளதது
 நின்றனை யெனபனே நினறிலை யென்பனே
 பொன்றிய பொன்றிற் நிலமல மெனபனே
 வொன்றினை யுரைத்தருண மனற குணரூப்
 பெண்ணைப் புனலவயல வெண்ணெய்க் கதிபதி
 கைகண் டலைவாய் காலசெவி மூக்குயர்
 மெய்கொண் டெனவினை வேறப் பறித்த
 மெய்கண்ட தேவே வினையிவி
 மைகொண்ட கண்ட வழவிலென் மதியே.

வி-ம். மனனியகன்மச சமத்திடை மலகனை யவையமாநீ
 தி அநாதியே யடியேனெடுங்கூடி நிலைபெற்றவருகிதி கன்மியமாநீ

புண்ணிபாவங்கள் தன்னிறைவு மாகத் துலையொத்த வவநீர்த்து அடிமேனெடுங் கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீரே தேவரீரே கதிரமங்குலினாலே வேறுபடுத்தி, — அருளவழியகனா லென்னுள் புருத்தனெனெனின - தேவரீரது கதிரகததின் முறைபையாலே யடியேனுள்ளதிலே யெழுந்தருளினதே யுண்டாமாநில, — முன்னேத திரிமலர் சோதத்தேசிக நினனெடுருவுத லினறியுட நதையே யாரும பெருநிலை யாகலவேணம - குருமாதகியாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே யடியேனுக் கநாதியாயிருக்கப்பட்ட மூன்றாமலங் களையக்கின தேவரீரோ யடியேனவிட்டு நீங்காமலுடநதை யாடக் கலந்து நிறகுமபேரிளபமாகிய திருவருடபிரகாசமுண்டாகவேணம, அது நிறக, முன்னே யென்னிடத்தில தேவரீரிலையாம, — மருவிடுமுமமல மதனலெமமு னினறிலையெனில அடியேனெடு கூடிவருகிற வாணவமாயை காமியமென்னு மூன்ற மலங்குளினெடும வாதனைசெயது நிறகையினாலே யடியே னுள்ளதத்திலே தேவரீரே மூந்தருளி நிறகிலையாமாநில, — அம மலத்திரிவுரு செமமலாததாணிழல சோதலுமில்வாயச் சாப வைபறறிப பெயாவிலனாகும பெருமதீவு - அநதமலங்களைத் தேவரீரே போகமெனது மிலையா? யடியேனுஞ் சிவந்த தாமனா மலாபோன்ற மூர்பாதத்திலே வந்துபொருந்தினது மிலையாயப் பிரபஞ்சவாதனையாலே வந்துபொருந்தின கனமங்குலையுட்குத்து அநனாலே புண்ணிப பாவங்களிற கட்டுப்பட்டுச் சநமரனே துக்கததைவிட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும. தம்பிரானே யிதுநிச்சயம் தப்பாது. அப்படியல்ல, — இன்றைமநத கருந்த தியைநதவை யல்லது சமையநத விலலெனச்சாற்றின - இப்பொழுதடியேனெடுத்தவுடலுக் கடுதத பிராரததுவ மதுப விக்கிறதொழிய மேலுடலெடுகைக்குள்ள வாகாமியகன்மமேறா தென்றருளிச்செயயில் — அமைநத மாயேயங்கனம் மாமலமுன் னுமயாது - அடியேனுக்கமைநத பிராரததுவததுக்கிடாகவே டுத்த மாயமெனென்பப்பட்ட காரியமாகியுடலுள்ளவது மதன்

காரணமாகிய மாயைபோகாது, மாயையுண்டாகவே கலையுமும் போகாது, அப்படி மாயையுங் கன்மு முண்டாகவே யாண வமலமுண்டெனப்படும்,—ஆகவே யாரச்சுமாயையி னுற்பவந் தீராதொழுகும் - ஆக விவனன மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை யாரச்சிதது மாயையினதோற்றமாயுள்ள சரீர்தொகதனை விடாமல் மெனமேலுந் தொன்றுதொட்டு வரும். அன்றியும் —ஒன்றொன்றினிற சமமாயினல்லது நிறபெறவில்லென லொழிகுத தொல்லறந் தனக்குமேயாதாகும் - இருவினை யாகிய புண்ணிய பாவங்களொன்றுகொன்று தமமிற சமமாகத் துலையொத்தாலொழியாத தேவரீரை யடியார பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பகையதாகிய சிவசாததிரத்தித தன்மமாகிய திருவாகும பொருந்தாது, ஆகையால்,—நாயே ணுளத் துநின்றனை யென்பதோ நின்றிலையெனப்பதோ பொன்றியபென நிற நிலமல மெனப்பதோ வொன்றினை யுனாததருண்மன்ற - அடியேனுள்ளததுத தேவரீர கூடிநின்றதென்று விண்ணப்பஞ செய்வதோ அந்த மலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞசெய்வதோ கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞசெய்வதோ யிவை யிறநிலொன்றை யருளிச்செய்தருள அடியேனுக்க துதிப்பதும்—குணரூபபெண்ணப் புனல் வயலவெண்ணெய்க் கதிபதி - வளபபங்குள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுகீர் பாயப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்கல்லுருகருக் கர்த் தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—கைகண்டிலவாய்க்கால் செவியும்கருயா மெய்கொண்டென்வினை வேரறப்பறித்த மெய்கண்டதேவே - காசாணுதியாயுள்ள வவயவங்களுகெகூடி யிருக்கப்பட்ட திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக்கிண்ப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவனே,—வினையிலி - அப்படி ரூபீகரித்திருக்கச்செய்தேயும் கன்ம தொகதனை யில்லாதவனே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சுமாகிய கதப்பினை கண்டததிந்நரித்தருளின கறைமிடற்றனே,—வழு

விலெனமதியே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற வறியாயிருக்கப்
 பட்ட தம்பிரானே யிவவினைத்தன்மை யெனக்கருளவாய்,
 (க-து) ஒருருக்கிருபுழிப்பகுதி தோன்றினவிடத்துச் செல்வா
 னுக்குத் திகைப்புண்டானுறபோலக் கனம் துலையொப்பிலே
 சத்திருத்திகைப்புவரும், அதுவே சத்தி தனதொழில் செலுத
 தாதிருத்தலாம் அவ்வவதரத் தேவரீரறிவதல்லது யாவரறிவ
 ரென்பதாம் (து-ம) அடியேனோடு கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்
 களைத் தீண்டு ககிரமங்களினால் வேறுபடுத்தித் தேவரீரநுகிர
 கத்தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளத்கிலே யெழுந்தருளி
 னதே யுண்டாமாயில் எனபதற்கு பி-ம சித்தியாரில் "சக்
 லாக்குக் கண்மொப்பில் தனையிலாசான மூர்த்தி யாதாரமா
 கித் தரித்தொழிப்பனமலஞ் சதூததாசத்தினிபாதத்தால்" எ-ம,
 "நிறுத்துவதோ குணமில்லான்றனை யொருவருக்கும் நினைப
 பரியானொன்று மிலானோபடவந்துளே, பொருப்பரிய பே
 ரனபை யருளிய தனவழியே புருத்திகெனெங்குமிலாப் போகத்
 தைப்பிரிந்தே." எ-ம, கண்டுகொள்க மருங்குமமலமதனா
 லெமமுண்ணிற் றிலையெனில் - அடியேனோடுகூடியருகிற ஆணவ
 மாயை காழியமென்னு மூன்றாமலங்களினோடுமொத்தனைசெயது
 நிறைகயினாலே யடியேனுள்ளத்கிலே தேவரீரெழுந்தருளி நினை
 துதிலையாம் என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம சிவஞானபோத்த
 திலே "அருக்கனோ நிறபினுமலவிருளே காணாக, கிருடகண்
 ணே பாகத்தாக்கீசன்" எ-ம "தன்னுணர்வு, நேசத்தா தம்
 பாணிகழூரத்திருவபோற், பாசத்தாக்கினுமபதி." எ - ம,
 போற்றிப் பஃருடையில, "என்னுள்ளமென்று நீங்காதொ
 ளித்திருந்து" எ-ம கண்டுகொள்க, இன்றமைந்த கருமத்
 தியைந்தவையல்லது சமைந்தன விலவெனச்சாற்றின, எ-கு
 இப்பொழுது தடியேனெடுத்த வுடலுக்ககித்த பிராரததுவமதுபவி
 ச்சிற தொழியமேலுட லெகைக்கருள வாகாழியகனம் மேற்
 தென்றருளிச்செய்யில் என்றுபொருளகூறியதற்கு - திருவருடப

மனில் 'எனறவினையுடலோடே'கு மிடையேறுவினை, தோன ரி
 லருளே சுடும'' எ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, தொல்லிலிரு
 தலபோலத் தோன ரிரு வினையுணடேல, அல்லோளிபுனாயு
 ஞானததழகுற கீழிந்துபோமே'' எ-ம சித்தியாரில "எனற
 வுடலகன மமதுபவத்தினு லறுதநிகுனிச செயகனம மூலமல
 ஞானததாவிடிபபன்'' எ-ம சிவஞானபோதத்தில "பின
 செயவினைமாயை யுடனில்லாது'' எ-ம கண்டுகொளக
 அமைந்தமாயேயங் கனமமாமல மூன்றுமாயாது எ-கு அடி
 யேனுக்கமைந்த பிராரததுஉட ிடாகவெடுத்த மாயேய மென
 னப்பட்ட காரியமாகி யுடலுள்ளவ மதனகாரணமாகிய மாயை
 போகாது, மாயையுண்டாகவே கனமமும்போதாது அப்படி
 மாயையும கனமமும் உண்டாகவே யாணாமல முண்டென்ப
 பதம் என்று பொருளுக்கியதற்கு பி-ம சித்தியாரில "அங்
 கிதகம்பனைவலலாக கனலசுடாதாகு மெளடதநதிர முடை
 யாகக் கருவிடங்களுகு, வெங்கிதைக கனமமெலாளு செய
 தாலு ஞானிகிருவினைகன சென்றினையா முறசெயவினையிங்
 குத் தங்கிப்போம் பாததிரமுங்குலாலன வினைதவிந்த சக்க
 ரமுங்ககந்ததுச சுழலுமாபோன, மங்கிப்போய வாதினையா
 லுழலவிடகு மெலலா மலங்கனும் பினகாயமொழிமாடு மாயு
 மனறே'' எ-ம வாதனதோத்ததினிலே யகினியைச சோந்த
 விததைப்போலவு மாயன வெட்டின மரம்போலவும் புடம
 பண்ணின பணம்போலவும் வெந்த படம்போலவும் உருவ
 மாததிரமலலாமல பெந்தமில்லையாகையால காரணமலங்களுகு
 சரீரத்தோடு தேயந்தறுமென்றது கருதது தேவரீரைட்டியார
 பெறுகிறதிலையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாத்
 திரததுத் தனமமாகிய திருவாக்கும்பொருந்தாது எ-சு. கருத்
 தாவது புண்ணியபாஃமொன்று சமத்துவமாளுலலலோ தேவ
 ரீரைப்பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாக்கு புண்ணிய
 பாவத்துக்கேற்ற தேகநிறகவே வினையொத்த தெப்படியென்று

சேஷன் வினாயதற்கு இருவினையொப்புக்குச் சரீரமுன்னிலை யல்ல புண்ணியததிலேயும் பாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுஞ் சம மாகவெறுப்புவந்ததே யிருவினையொப்பு அப்போதாசாரிய மூர்த்தமாகவந்த செவனிரக்ஷிப்பன். இதற்கு, பி-ம், போற்றிப மஃறொடையில, ' எல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வனவென்று பார்த்திருந்த, சததிகுகுகுந்த ஶம்போற்றி.' எ-து. கண்டுகொள்க. நாயே னுள்ளதது நின் றினை யென்பனோ நின்றிலையென்பனோ ஏ-கு அடியேனுள்ளத் துத் தேவரீராகுநின்ற தென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கூடிநின்ற திலையெ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்று பொருள் கூறியதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், "எங்குநதானெ ன்னின மெய்தவேண்டா வெங்குமில்லனென்னில் வேறிறையு மல்ல, னங்கஞ்சேருயிர்போல்வ நெங்குமங்கத தவயவங்கள் ண்போல்க்காணுவான்மா, விங்கு நாமியமபுந தததுவங்குளின வைத்தறிவதிறைஞானந தநதுதாளீதல் கூடரிழந்த, துங்க விழிச சோதியு மூட்சோதியும் பெற்றறபோற சோதிகுட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவனகானே," எ-து. கண்டுகொள்க, பொன்றியபொன்றிற் நிலமலமெனப்பனோ ஏ-கு. அநதமலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனோ கெடாமல நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ என்றுபொருள் கூறி யதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், நெல்லினுகுத தவிடுமிகளநாதி வாயு நெல்லவிட்டு நீங்கியவை நின்நறிலைநிகழத்தீர, சொல்லி யிடிற்றுகளறறவரிசியின பாலில்லைத தொககிருந்து மற்றொரு கெற்றோற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யவைபோல வனுவை மேவுமலமுடல கனமமநாதிவிட்டேநீங்கு, நல்லசில மூத்தியின கடபெத்தானமாவை நனுகிநிற்கு மாதவினாசமு மின்றமே," எ-ம சிவபிரகாசததில் "அழிந்திடும பாசமென னினிததமென் றனாத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னின் ஞானமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்திரித்த மழிந்திடா வெனியின்முன்ன, சழிந்திடுமிருஞ் நாசமடைந்திடாமிடைந்தி டாவே," எ-து. கண்டுகொள்க; (10)

அடியேனழிப்பபட்டதெல்லாந தேவரீர கூடிநின் றழிவிகி
றதாக விருககவு மடியேனிரத வுஞ்ஞானத்தோடுங் கூடிமயங்கி
நிற்கைக்கு வழியேதென்னும வினாமேலருளிச செய்கின்றது.

மதிநின்பா விநத மலத்தினபா னிறக
விதியெனகொல் வெண்ணெயவாழ் மெய்ய-பதிநின்பால்
வநதா விதிவ்வாததில வநதிரண்ம ம பறறுகிலேன
எநதா யிரண்டாமா நென.

வி - ம மதிநின்பால் - அடியேனுந் குண்டாயிருக்கப்பட்
டவறிவு தேவரீர புகுதியிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்கவும்,
—இநத மலத்தினபா னிறக விதியெனகொல் - அடியே னிரத
மலத்தின புகுதியிலேகூடி மயங்கி நிரைக்க முறைமையேது.
—வெண்ணெயவாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நலவூரிலே
யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,—பதிநின்பா
ல் வந்தால் - கதாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரையடியேன்வந்து
கூடினால —இதில வாததில் - இநதமலத்திலே மீளவருகைக்கு
வழக்கிலை,—வநதிரண்ம பறறுகிலேன் - தேவரீரா வந்துகூ
டினால வநதவருளோடு மிரத மலத்தோடுகொக்க நிறுத்ததடியே
னுக்குண்டாகாது,—எநதாயிரண்டா மாநென. அடியேனுக்
குச் சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனெருத்தன் தேவரீ
ரோடுங் கூடியுநிரத மிரதமலத்தோடுங்கூடிய யறியாமலுமா
யிரண்டோடுங்கூடி யதுவதுவாய் நிறைக்குவழக்கேது (க த)
அறிவுமிகுத்தவனு மாகாமலறிவிலலாத மூடனுமாகாமல கதி
பெறவேண்டுமென்கிற நடுவாநதனமையாகியவன் தானபாசத்
திடத்தம பரத்தினிடத்து மாசைப்பற்றிய பொழுதிரண்டிலு
மன்றிப்பற்றிய ததுவாயநிற்பன. (உ-ம்) சித்தியாரில், “பாசி
படுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியப்படும பொழுது நீங்கியது
விடும்பொழுதுபாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யறுக்கனம் மயினைத்
து மானடியை யுணருமபோதகலும் பின்னணியு சேசமொடுங்

கிருவழிக் கீழ நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர்
நிலையிது ஷ்யாகு, மாசையொடு மங்கு மிங்கு மாநிலபம வருவோ
ரரும் பாசமறுகரும் உகையருளின் வழியுரைப்பாய்” எ-து
கண்டுகொள. (து-ம.) மதிநின்பாலிந்த மலதகின்பானிற கவி
தியெனகொல. எ-கு, அடியேனுகுண்டாயிருக்கப்பட்டவறி
வு தேவரீர பகுதியிலே யுண்டாயிருந்த மடியேனரிந்த மலதகி
ன பகுதியிலேகூடி மயங்கி நிறைக்கரு முறைமையேதென்னும
வினாவுக்குக் கத்தா கனமுகினவழி நடத்ததுவென்பதுகருத்து.
பி-ம சிவஞானபோதத்தில். “அவைபே தானேயா யிருவின
யிற, போக்குவரவு புரிமவாணையி, நீக்கமின்றி” எ-து கண்டு
கொளக. (கக)

தேவரீரனவரதமு முயிரகருயிராயநின் றறிவிகுமென்றி
ருக்கையிலே யடியேனோடு மொருகாறகூடியு மொருகானீங்கி
யும வருகைக்கு வழியேதென்று மாணவகனகேட்கும் வினாமே
லருளிச்செய்கின்றது

எணடிசை வீளங் க வீருடபடாம போகுகி
முண்டக மலாழிதி மூசநிவருளு
மேதினி யுதய மெய்கண்ட தேவ
கோதிலமுத குணபபெருங் குன்ற
வெனனி ஞாதலு மகறலு மெனன்கொ
லுனன்றி றுனனி யுனாவிடற பெயாகுவ
மென்னு மதுவெ ினலியல பெனினே
வியங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு
முண்டெனப பரிவை யெண்டோண முககண்
பாங்கணும பரியா தோங்கு நினனிலையின
யான வந்தனைந்து மீளசுவ னாயி
ஔறறத் துயருற ரோணி நிழனசைஇ

வீற்று வீற்றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலும்
 மின்னிச சாபைக்கு நனறுமன னியலபே
 யனை யை யாகுவை கினைவருங் காலே
 யிநிலை யதனி னேழையேற கிரங்கி
 கினை வெளிப்படுத்த தெளிபபை நீயே
 லநு நமா ருரும பெருமவந்தனறியு
 நிற்பெற நவாகு முறபவ முண்டெனுஞ்
 சொறபெறு மஃதித தொலலுல கிலலை
 உவாய் வமைவுஞ் சோரவு மயாவதச
 சொலவின சொல்லெறி சொல்லாச
 சொல்லே சொல்லுக சொல்லிறக தோயே.

வி - ம, எனடிசைவிளங்க விருடபடாமபோக்கி முன்
 டிக் மலத்தி முத்தியெனும் - எட்டு திக்கிலுமுள்ள வந்தகா
 ரங்களைநீக்கித் தாமரைமுகிழையும்லாத்த மாதித்தனைப்போல
 வடியேன தேர்ரைப்பெற வேண்டுகைக்கு விசாரித்தறியவே
 ண்டும பகுதிகெல்லாம விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாக வடி
 யேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாகிய போரவைநீக்கி
 யடியேனிருதயகமலத்தை யு மலாத்ததுவித்தநாகி யாயிருக்கப்ப
 டு திருவருளையு மடியேனுக்குக் கடைக்கத்தருளிய, —மேதி
 னியுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானத்தினே, —
 மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை
 யுடையவனே, —கோதிலமுத - குற்றமற்ற வமுதமாயிருக்கப்ப
 டடவனே, —குணப்பெருங்குண - நற்குணங்களெல்லா முடை
 ய பெரியமலையே, எனனவே மலைபோலும் பெருமையை யுடை
 யவனே, —என்னினாதலு மகறலு மெனைனகொல - என்கும் பூ
 ரணனாயிருக்கிற தேவரீரடியேனோடு மோரவதரத்திலே கூடியு
 மோரவதாரத்திலே நீங்கியு நிற்கிறதேது பிரகாரமென நருளிச

செய்தான், கொல் - ஐயா, — உன்னுற்றுன்னியுனாவிழற்பெய
 ருவு மென்னுமதுவே நின்னியலபெனினை - அப்படித்தேவ
 ரீ கூடியும் பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனின்குமபொழுது
 கூடிய நினையாதபொழுது நீங்கியிருக்கிறதே தேவரீருக்கு மு
 றைமையாமென்றருளிச்செய்யில், — வியங்கோளானனுமாகி யிய
 ங்கலு முண்டெனப்படுவை - அப்பொழுது தேவரீரடியேனு
 க் கோற்றொழில் செய்கிறவனுமாயப் பூரணமில்லாத போக
 கு வாவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியென்று சொல்லவுமபமே. அப
 படியல்ல நாமசைவறநிறக நீதானே கூடியும் பிரிந்தும் வருகு
 வையென்னில், — எனடோன் முக்கண யாககனும் பிரியாதோ
 ங்கி நின்னிலையினான வந்தணைந்து மீளவுவனையின - எட்டுத்
 திருப்பும முன்று திருநயனமு முடைததா யெவவிடமு நீங்
 காமலுயர்ந்த நின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேனவுருகூ
 டி மீளவுப் பிரிவேனாமாகில — ஆற்றத்தயருமறே ரணநிதின
 சைஇ வீற்றவீற்றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலுமின்றிச் சா
 ணங்கு நன்று மன்னியலபே - வழிநடக்கிறவர்கள் பொடிசகு
 ட்டினால் வருத்தப்பட்ட வவதரத்து அழகிதாககருளினத நிழ
 லுக்காசைப்பட்டுச்சென்று வேண்டத்தக்க விடங்களிலே யிரு
 க்கிருந்து போயிடத்து இவாகளினவனம் வந்திருக்கப்பெற்றதே
 பெண்கிற பிரியமும் நமமைவிட்டுப் போனாகளென்கிற உபபிரி
 யமும்ந்த விருகூத்திற கிலையானாறபோல வொப்புச சொல்
 லாத தேவரீருக்குண்டான முறைமையுன்று, — அனையை
 யாகுறவானைவருங்கலை-தேவரீர், சாவனாருன்னையிருக்கு மவ
 தரத்து பங்கனமருளிச் செய்ததே தாம், விசாரிக்கு மிடத்தப்
 படியல்ல, நீயுமாம போகருவரவினறி நின்றநிலை யதனிலே
 நீனைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசித்து நீநினையாதபொழுது
 னைந்துகிற்போமென்னில் — இந்நிலையதனி நேழையேற்கொங்கி
 னினை வெளிப்படுத்தொளிப்பைமீயேல் - இப்பொழுதிங்ஙன
 நின்றநிலைதன்னிற கொச்சையா யிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்கா

கக் கிருபைஜநித் தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மீளவுரைந்
து நிற்குமாயின—அருணமாறாகும் பெரும -தம்பிரானே—தேவரீ
ரதுக்கிரகவா னெனகிறதற்கு மாறுபாடுண்டாம்—அஃதன்றியும்
- அப்படியன்றியும்—நிற்பெற்றவாககு முறபவமுண்டெனுஞ்
சொற்பெறும் - அப்படி யதுக்கிரகவானல்ல வெனகிற தன்றியுந்
தேவரீர திருவடியை யடைந்தவாகளுக்கு மீளவும் ஜநமுண்டெ
னகிற சொல்லையுமுடைத்தாயிருக்கும்—அஃதித்தொல்லுலகில்
லை - அப்படி யநாதியே தொடங்கித் தேவரீர திருவடியைப்பெ
ற்ற பெரியோரொன்று சில ருண்டாகப்போகிறதுமில்லை, ஆகை
யால்—அவ்வுவ்வமையும்—அடியேன விண்ணப்பஞ்செய்யு மந்த
தந்த நிறைவும்—சேராவமுயாவற - அடியேனுக்கு மயக்கமுந் தீ
ரத்தக்கதாக—சொல்லில் - தேவரீரருளிச்செய்யில்—சொல்லெ
னா சொல்லாச சொல்லேசொல்லு - அடியேன மறுத தெதிரு
த்தரம் விண்ணப்பஞ் செயயாதபடியருளிச்செய்யல்வேண்டும—
சொல்லிறந்தோயே - வாக்கினுச சரிதற்கு மப்பாற்பட்ட தம்
பிரோனே. (க - து.) அவ்வவிடத்திலே சிவ னிறைந்திருக்கி
றது மானமாபொருதி யிருக்கி ரதுமெப்படியென்னில் க-வது.
உடலு முயிருமபோலுங் கண்ணுமாதித்தனபோலும் மானமாவு
மானமக கியானமுமபோலும் விட்டு நீங்காமற் பொருத்தியிருக்
கும் அப்படியிருக்க விடமும் பற்றியும் வருவானென்னையில் அ
நாதியே மலசம்பந்த னாகையாலே நீ நினைத்த விடத்திலே பிரகா
சிப்போம் நினையாதவிடத்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுள
மபற்றினது. உ- வது விட்டுநீங்காத பரிபூரண நிலையிலே யான
மாவந்து பொருதி நீங்குவெனென்று சொன்னது மலபோத நீங்
கினவிடத்திலே சிவனைப் பொருதுவெனென்றும் போத மேவிட்
டகாலத்திலே சிவனையிழந்துநிற்பனென்றுஞ்சொன்னது, ௩-வது
ஏழையாயுள்ள வடிமைக்கிரங்கி யனுக்கிரகமபண்ணி நிற்போமெ
ன்றது பத்தியிலே வழிபடுகிறவடியார்களுக்கு மதனீஷ்டந
, தீர்த்து நீங்கிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது, ஆகையாலே

விடமெபறறியும் வருகிறத மூன்று பிரகாரணமாகத் திருவுளம்ப
 றறினதுவ கண்டுகொளக (து-ம) உன்னிற்றுன்னியு ன்விடிற்பெய
 ராகுவ மென்னுமதுவே நின்னியலபென்னே. எ-கு தேவரீரகூ
 டியும்பிரிந்து நிற்கிறது அடியேனின்கேகும்பொழுது கூடியுநினை
 யாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு முறைமையெ
 னறு பொருள கூறியதற்கு பி-ம தேவாரம், 'பன்னிலுரும ப
 ழத்திலுமினசுவை'யென்னிலுரி யெனக்கேகளிதரு முன்னிலு
 னனுமுனுவில விடடி, மென்னுளீச னிருந்தவியற்கையே''
 எ-து. கண்டுகொளக எண்டோணமுககண லாங்கணு பரியா
 தோவகிரினனிலையின யானவந்தனைந்து மீள்குவனாயின. எ-கு.
 எட்டுத்திருப்பயங்களு மூன்று திருநயனமுமுடைத்தா யெவவிட
 மு நீங்காமலுயராத நின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன
 வதுகூடி மீளவும் பிரியேனாமாகில என்றுபொருளகூறியதற்
 கு. பி-ம. சிவஞானபோதத்தினை ஐம்பொறியினலிலென்று மந
 ததரசிவனை, "ஐம்பொறியை விட்டங்களை சகல - நைம்பொ
 றியி, னீங்கானீரப்பாசிபோ னீங்கி மலகனமம் வரி, னீங்கா
 னைநீங்கு நினைந்து'' எ - ம் ஊசலகயிறற்றறைய தரையேயா
 ம. எ-ம. ஒழிவிலொடுக்கத்தில 'போதமபதைப்பறவே பூரண
 மாம பூரணமும், போதமபதைத்தெழிலே பொய்யாகும்,' எ-ம.
 கண்டுகொளக. இந்நிலைதனி நேனையேறகிரககி நின்னைவெளி
 ப்படுத்தொளிப்பை நீயேல. எ-கு. இப்பொழுதுகிவன நின்றநி
 லைதன்னிற கொச்சையாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுககாக கிரு
 பைஜநித தடியேனிடத்திலே டெழுந்தருளிமீளவு மறைந்து நிற்
 குமாயின என்று பொருள கூறியதற்கு. பி ம சித்தியாரில, "இ
 ருந்நாயகிகெவரு, முருககாணவெண்ணுத பானமுலைப்பால் வி
 மமி யொழுதுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பாக்கே.''
 எ-து. கண்டுகொள்க,

இங்ஙனம் தத்துவவாதத்தினையிருக்கிற தேவரீரடிமேனாக்கித்
தமாயா கருவிகளையுண்டாக்கி யடியேனத்தனெடுங் கூடியிருந்து
ங்கூடாமல நின்றும் வருகைக்கு வினாமே வருளிச்செய்கின்றது

இறந்தோய கரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தோ மெனினுமெய்த தேவே - பிறந்துடனாங்
காயங் கொள்வுங் கொளாமலுங் கண்டதூர்
மாயன்கொல பாதவத்தற்று.

வி - ம இறந்தோய கரணங்களெல்லாம் - கருவிகரணதிக
ளைக்கொண்டியும்றிவுக் கெட்டாம் லகனறுதிறகிறீர், — எனக்கு
ச சிறந்தோய - அவையிறறை யெனக்குண்டாகவியுய, — எனி
னும் - அப்படியுண்டாகவியும், — மெய்ததேவே பிறந்துடனா
ங்காயங்கொள்வுங் கொளாமலுங் கண்டதூர் - மெய்கண்ட தேவ
னே பிறந்துடனாய் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீரமிது
பொய்யென்று பொறுந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர், — ஆயன்
கொலபாதவத்தற்று - இடைமனவெட்டின மரமபோலப் பாதி
பசையும பாதியுலாந்ததும்போல மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொ
ய்யென்றறிவித்தது நீங்கியுந்நகாமலிருந்தது (து ம.) சரீரத்திலே
பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்க மெப்படியென்னில சரீரம்
பொய்யென்னறிவித்தது தீக்ஷாக்ஷிரமங்களினாலே மலங்களைப்
போக்கிப்படியினாலேயு மருளிலே பொருந்திப்படியினாலேயுரு
சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல காயத்திலே சம்பந்தமில்லை.
இதற்கு பி-ம. சித்தியாரில. “தெநியாயமெய்குஞானம் சோக்
தவாரே சிவமபிரகாசிகுமிங்கே சீவனமுத்தனாகு, முரியமல
மெளடத்தாற றபெபுண்ட விடமுமொளளெரியினெளி முன்ன
ரிருளுந்தேற்றின, வருபரலசோ காமருவுகலங்கலும் போலாகி
மாயாதே தனசத்தியுமாயநதுகாயந, திரியுளவும முளதாய்ப் பி
னபுகாயஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமன்றே ” எ-து கண்டு
கொள்க, மெய்போலிருந்த சரீரம் பொய்யென்றதற்கு, பி-ம் சி

ததியார், “ மண்டனிலவாழவும்வானததரசயன மூலாவாழு, மெ
ண்டநூழ்தபேத யோனிகளயாவுமெல்லாங், கண்டவிரதிரமாசா
லங் கனகக்முதிரதங்காட்டி, யுண்டுபோலினராபணபி லுலகி
‘னையசததுமெபை.’” எ-ம “கணத்திடைத்தோன்றிநின்று கழி
யுமென்றறிந்தொருக்கால், வணக்குநீரரனையென்றும் வானவா
வணங்கவைப்பன” எ-ம தேவாரத்தில் “ வாழ்வாவதுமாய மி
துமணனாவது திண்ணம், எ ம “ இன்றுளேனாயிலலே னென
செய்வான ரோன்றினேனே” எ-ம் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொ
ன்க. (கரு)

அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவங்க ளுண்டெனக்கெகு வழி
யே தென்னுழ வினாமே ஸருளிசெய்கின்றது.

அறறதென பாச முற்றதுன கழலே
யருட்டுறை யுறையும்பொ ருடசுவை நாந்
வேறென றிருந்த வெனனை யானபெற
வேறினமை கண்ட பெய்கண்ட தேவ
விருவினை யெனப தெனனகொ ஸருளிய
மனமே காயம வாகக்கெனு முனறி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற
கணத்திடை யழியுந தினைத்துணை யாகந்
காரணஞ் சடமதன காரிய மஃதா
லாரணங் காமவழி யடியேற கெனனகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செயதிய தற்கெனி னமையும்
பின்னையின் ருகு மன்னது மிகஞ்ச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
மைபறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மனன
வொருவரோ யமையு மொருவா வொருவற்

கிருவரும் வேண்டா விறைவனு நின்றனை
 நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
 யமைத்தது துயப்பி னெமக்கணை வின்ற
 முள்ளது போகா திலலது வாரா
 துள்ளதே யுள்ள தெனுமுராயதன்ற
 கொள்ளும் வகையாற கொளுத்திடு மாயின
 வள்ளன மையெலா முன்னிட வமையு
 மீய வேண்டு மெனுமவிதி யின்ற
 மாயினு மெனனை யருந்தியாப படுத்த
 நாயி னேறகு நனறுமன மாயக
 கருமமுங் கரும பந்தமுந்
 தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி-ம. அறறதென்பாச முற்றதுனகழலே - தேவரீரதுககி
 சகத்தினுலே யடி யேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட பாசபந்தங்களை
 நீக்கினதுநதப்பாது உன்னுடைய கிருவடியிலே கூடினதுந தப்
 பாது— அருட்டுறை யுறையும் பொருட்சுவைநாத - கிருவருட்டு
 றையாகிய கிருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்
 பட்ட வடியேனுக் கினிமைப் பயனாயிருந்துள்ள தம்பிரானே,
 ௨ வேறென்றிருந்த வெண்ணையானபெற வேறினமைகண்ட
 மெய்கண்டதேவ-தேவரீனாவிட டநரியமாயிருப்பனென்ற கண்
 டிருந்தவடியேனை யடிமையெனகிற முதலுங்கெடாமற தேவரீ
 னாவிடடநரியமாகாத முறைமையுங் கடாக்கித்தருளின மெய்க
 ண்டநாதனே—இருவினையெனப் தெனன்கொல் அடியேனுக்
 குப் புண்ணிய பாவ முண்டென்ற தேது காரணங் கொண்டு,—
 கொல-ஐயம்—அருளியமனமேகாயம வாகக்கெனுமன்றி னிதமே
 யகிதமெனு மிவையாயில்-தேவரீ ரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி
 னினைவாலும் வாக்கினசொல்லாலுங் காயத்தின் ஞெழிலாலு மு

ணடாகப்பட்ட விருப்புவெறுப்பினாலே யிருவினையாகிய புண்ணி
யபாங்கு ஞ்ணடாமாகில, —கணத்திடையழியுந் தினைத்துணை
யாகா-அப்படி யுணடாகப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந்
தோன்றினவுடனே யழிந்துபோமவையிறந்து கொருதினையளவு
கண்டிப்பமில்லையாம் அன்றியும்—காரணஞ்சடமதன் காரியமஃ
தால் அந் த மனவாகுக்காயங்களுடைய கனமத்தினகாரணஞ்சட
மாயிருப்பதொன்று அதன்காரியங்களு மப்படிச் சடமேயானால்
ஆரணங்காமவழி யடி யேற்கெனனைகொல-அப்படிச் சடமாயிரு
க்கப்பட்ட கனம்காரியங்க ளடியேனமேலெடுக்கிற ஜகநங்களி
லேவந்துபொருந்தி வருந்துகைக்குச் செயலுண்டாம் வழியெது
தான் கொல். ஐயம், அப்படி யந்தக்கனமங்கள் சடமாயிருந்தா
லு நீயறிவாயுள்ளவனாகையாலே யுன்னோடுங்கூடு மவதரத்திற்செ
யலுண்டாயிருக்கும்—செயலெனநாயினுஞ் செயலே வாராது-அ
ப்படி யடியேனுக்குச் செயலுண்டென்று சொல்லுகைக்குவழியி
ல்லை, அப்படியறிவுண்டாமாகி லடியே னிசைசப்படியேமுடிக்க
கண்டதமில்லை அன்றியும்—இயமனசெய்தியதற்கென-அடியே
னுக்கப்படியேணுந் காரியங்கள் செய்துகொள்ளுகிறதற்குச்
செயலுண்டாமாகிலடி யேனுக்கியமதண்டமுண்டாகத்தக்கபொ
ல்லாங்குகள்செய்துகொளவதில்லை அதுவுமன்றியும்,—நின்ன
மைவும பின்னையினராகும்-அப்படி யடியேனுக்குவேண்டுங் கா
ரியஞ்செய்துகொள்ளத்தக்க செயலுண்டாமாகில தேவரீர்செய்வி
க்கிறதமில்லையாயமுடியும்—அன்னதமிற்குச் செய்திக்குள்ளசெ
யலவையருத்தின-அப்படித் தேவரீர்செயலிக்கிறது மிப்பொழுத
டியேனசெய்த கனமத்தகுத்தக்கது மேலேக்குப்புசிப்புமாவில்—
மையறிநியமற்கு வழக்கில்லைமன்ன-தம்பிரானே மயக்கமற்றவிய
மனடியேனைத் தண்டப்படுத்திகைக்கு வழக்கில்லையாம். அப்படி
யானாலு நீசெய்ததற்குத்தக்கது காழுஞ்செய்விப்போ மியமனுந்
டைப்படுத்தவன் என்னில,—ஒருவரோயமையு மொருவரவொ
ருவர் இருவரும்வேண்டா, அதுவயம், ஒருவரவொருவர் கொரு

வயேயமையு மிருவரும்வேண்டா-ஆபபறததனிமுதலாயுள்ளவனே
யடியேனெருத்தனாக கொருத்தமேமையும் தேவரீரு மியமனுங்
கூடித்தண்டிக்கவேண்டுவதில்லை ஆகையால்,—இன்றவனுநின்
றனை-சாவமுந்தேவரீர் செயற்படுமென றிருகருமிடத்தவேறேயு
மொருவரைக்கூடித் தேவரீர் செயற்படுததில தேவரீர்சாவகாத்
தாவெனகிறதமின்றே நின்றது. அதுவேனென்று கேட்டருளு
கில—நின்னதுகருணைசொல்லளவின்றே-தேவரீர்காருணணியத
தின் பகுதியை யடியேனால விண்ணப்படுசெய் தளவுபடுததத்த
க்கதல்லவே, அப்படியிருக்க—அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கலை
வினரா முள்ளதுபோகா தில்லதுவாரா துள்ளதேயுள தெனுமு
னாயதனால் அமைத்ததுதயப்பி நெமக்கலைவினரூம் - அடியே
னுநருண்டாகிய கனமமயாதொன்றுண்டு அதுபோகாது இல்லா
த்கனமவகள்வாராது ஆகையால் யாதொன றுழிலேயுண்டாகக்
பபட்டத்தவே யிப்பொழுதுண்டாமென்று தேவரீரருளிச்செய்த
திருவாக்ரு லடியெனுகருண்டான பிராரத்தமபுசிக்கிறதொழிய
மேலைக்குறத்தியாக வாகாமியமுண்டாகைக்குவழக்கிலையே—
கொளனமவகையாற கொளுத்திடுமாயின-பிராரத்தமபுசிக்ருமி
டத்தாகாமியமுண்டாமென றருளிச்செய்யில்—வள்ளனமையெ
லா முன்னிடவமையும் - தேவரீருநருண்டாகிய வளப்பாடுகளை
ல்லா நினைந்திருந்தாறபோதும், அன்றியும்—ஈயவேண்டுமெனும்
வீதியினரூம்-அப்படிப் பிராரத்தமபுசிக்ருமிடத்த தாகாமியமேற
மாகில கொடுத்தபு ண்ணியமபெறவேணுமென்றுதூல்களைவிதி
க்கவேண்டுவதில்லையாம்—ஆயினும்-அடியேன கேட்ட வினவுக
ருத்த தேவரீர் புலப்பட வருளிச்செய்ததில்லையாகிலுமின்னமுகதே
வரீரருளிச்செய்யாம லடியே னறியும் பகுதியில்லை—எனையரு
நதயாப்படுதத நாயினேற்கு நனநுமன்மாயக கருமமுங் கருமபந்
தமுந தெருளவருளுகிவபெருமானே அதுவும், என்னையருந்து
யாப்படுதத கருமமுங் கருமபநமு நாயினேற்குநனநுமன்மாயத்
தெருளவருளு கிவபெருமானே - அடியேனுகளிய துக்கங்கரையு

ண்டாகப்பட்ட கருமமாகிய புண்ணியபாவங்க ளுண்டாகிறது மந்தபி புண்ணியபாவங்களுபவிக்ருமிடத்து ஜநந்ததிகேதுவாகிய வாகாமியகனமமான கருமபந்தங்க ளுண்டாகிறது நாயிருக்கப்பட்ட வடியேணுகருத தேவரீர திருவுளமவாழ்ந்தருளி விளங்கவருளிச்செய்தருளவேணும் சிவமுதலாயிருக்கப்பட்டதம்பிரானே. (து-ம) அருளியமனமே காயம வாகக்கெணுமூன் நினைதமே யகித மெனுமிவை யாயில. எ-கு, தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி னினைவாலும் வாககினைசொல்லாலும் காயத்தினொழியலா லுமுண்டாகப்பட்டவிருப்புவெறுப்பினாலே யிருவினையாகியபுண்ணியபாவங்க ளுண்டாகாமாகில என்று பொருளகூறியதற்கு பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில உறந்தொழில் நினைவுறையி லிருவினையுமுள வாம்” எ-து கண்டுகொள்க. இருவினையாகிய மனவாகருக்காயங்களினாலே தோன்றப்பட்ட கனமமும் ஜடமதன காரணமும் ஜடமாகையா லந்தக்கனமங்கள் சந்நமரணத்திலேவந்து பொருந்துகைக்கு வழியேதெனறுகேட்க வதற் கறிவாயுள்ள வானம வோடு பொருந்தினவிடத்திலே செயலுண்டெனன வப்படிச்செயலுண்டாகி வியமதண்டம வருவானேனெனன அதுவு நீசெயத கன்மத்துக்கேற்றப்படி செயவோமெனன வதற்குத்தேவரீர போதுமியமனைகொண்டு தண்டிக்கவேணுமோ வெனன வியமனுத் தண்டிப்பா னாமுநதண்டிப்போமெனறதற்கு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் படைத்ததொருபடி என்றவிருத்தமுமுபுதும. போற்றிப் பஃஞொடையில. தானமாள. வெற்றிககடுநதுதா வேகத்துடன் வந்து, பற்றித்தம வெங்குருவிற்பாறகட்ட-விற்பைக்கு, மில்லையோபாவி பிறவாமையெனறெடுத்து, நல்லதோரினசொ னடுவாகச - சொல்லியிவா, செய்திககுத்தகக செய லுறுத்துவீனொன்று, வெய்துற்றுணாகக விடைகொண்டு-மையறருளு, செககிலிடைத்திரிததுத் தீவாயிலிடெரித்தந, நக்ககெருப்புத்தாண்டமுவித்து மிக்கோங்கு, காராசங்காய்ச்செச செவ்மடித்தநாவரிநதுமீராவுன் னுஜைத் தினனென்றடித்தும-பேராம, லங்காழ்நகத தழுத்து

வித்தம் பின்னுதம், வெங்கோப்பமாருத வேட்கயரா-யங்கொரு
நா, னெண்ணிமுதலகாருத விண்ணற்கடுகரகம், பன்னெடுகாட்
செல்லும் பணிகொண்டி-முனாருதிக், கண்கெடன்கழித்தல் காரி
யமாமென்றெண்ணிக, கொண்கிவருரோயினகுறிப்பறிவா-மண
டெரியிற, காய்ச்சிச்சடவறுகக கண்ணுரிகக கன்னிதிய, மீததுத்
தாய்தநதைதமரினயுறுதல போலவபபடிச செயகிறதுங் கருணை
யே, எ-ம, வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க, கொளருமவகையா
தகொருத்திமெய்யின, எ-ரு, பிராரததம் புகிகருமிடத தாகாமி
யமுண்டாமென் றருளிசசெய்யில என்று பொருளகூறியதற்கு.
பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில, மேலகருவருவினையே தென்னிலக
ண விருப்புவெறுபெனவறியல் வினையுமெல்லா, மூலததவினைப்
பயிலவா மென்னினமேனமுற்றியதன பயனுக்கு முனைக்குமென்
பா எ-து, கண்டுகொள்க, (கசு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டகனமங்களு மடியேனுங்கூடுகை
க்கு வழியேதென்று கேட்குமவினாமே லருளிசசெய்கின்றது.

மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய்வாழ்மன்ன,
போனவினைதானே பொருநதுமோ-யானதனி
லாவனோவாக்கா யமலனாடுரினனருடான்
நேவனேயாதுககோ தோ.

வி-ம, மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
செந்தாமலாம்போன்ற ஸீயத்தத்திலே மானமறியைத் தரித்
துக்கொண்டு திருமகிளினுயங்கசியாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய
திருவெண்ணெயநலனுரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பி
ரானே—போனவினைதானே பொருநதுமோ - முன்னுத்தத்திலே
யடியேன்செய்த புண்ணியபாவங்களான வினைகள் தானேவந்தடி
யேனைக் கூடுமோ—யானதனிலாவனோ-அடியேன்தானத்தவினை
களைக் கூடுவேனோ—ஆக்காய் - இவைவிரண்டிமின்றித் தேவரீர்

கூட்டி முடியாதபொழுது — அமலனரின்னருடான் நேவனே யாதுககோ தோ-நினமலனாகிய வுன்னுடையவருளானது தானே துகளுடானதென்று திருவுளத்திலே விசாரித்தருளிச்செய்தருள் (க-து.) கன்மமூமநாதி யான்மாவும்நாதி சிவமூமநாதியாகையினே லே யவரவராசசித்த கனமத்தைக கத்தாகூட்டி முடிபபனன பதாம். உ-ம. சிவஞானபோதத்தில் அவவினையைச்செய்வதனில் வவினைஞா தாஞ்சென்றங், கவ்வினையைக் காத்தபாசமபோ-ல வவினையைப், பேராமலூட்டும் பிரானினுகராரோ, லாராதமறிந்த னைப்பா ராங்கு எ-து. கண்டுகொள்க. (கரு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீரே தினைக்க ளினாலே சுத்திபண்ணியிருக்கவு மீளவும் புசிக்கக்கருவழி யேதெ ன்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

தேரா துனாபபன் நெருமா லுளத்தொடு
பேரா தருளுதல பெரியோர் கடனே
நின்னைக் கலப்பதென னுண்மை யெனின
நின்னது னோமை சொனமனத தினறே
யெழுவகைத தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுழைக குரம்பையிற பெய்தகத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப போககற நிறுத்தி
யிச்சை முதலிய வெழுப்பி கடத்திடும்
விச்சை சாஷவும் வியப்பது நிறக
வாககு மனமும் போக்குள தறுவுஞ்
சொலலு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற குறைவுநிறை வின்ருய்க்
காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து
நடுவுநினை நருத்தவி னடுவனா குதிமே

சான்றோ செயதி மானறிருப பினறே
 சாலார செயலே மாலா சூவதே
 யததுவா மெத்தி யடங்கா வினைகளுஞ்
 சுத்திசெய் தனையே மொத்தகன் மததிடை
 நீங்கன வெனனை யுககூழ் வினைகளு
 மாங்கவை யருததுவ தானாகொ லதனும்
 கரும மருததுங் கடனது வினருக
 தருமம புராததல பெருமைய தனறே
 கணணிணுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
 வெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ
 விடாப்படு குரமபையு ணிருத்தித
 துடைப்பதில் லாவரு டோனறிடச் சொல்லே.

வி-ம். தோரதுணைப்பன நெருமாலுளதொடு-தேவரீர்சநநி
 தியிலொருவினா விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன் அடி
 யேன் விதனததையுற்றவ னாகையினாலே, அன்றியும்,—பேராத
 ருளுதல பெரியோர்கடனே-பேதையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தங்
 கள் தாகத்தின மிகுதியாலே தங்களுக்கு வேண்டின தொன்றை
 யெழுந்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ்செய்தாலு மவர்கள் தாகங்க
 ணிடனே கடைக்கித்தருளுகிறது பெரியோர்களுக்கு முறைமை
 யாகையாலும் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். அது வே
 தென்று கேட்டருள்கில்,—நினைக்கவப்ப தென்னுண்மையெ
 னின-தேவரீரைக் கூடி யதபவிகிறது அடியேனுடைய வற்பு
 போதாமென்று தேவரீர் திருவுளமபற்றுகில்,—நினைந்துகேள்மை
 சொன மனத்தினறே-தேவரீருடைய துட்பத்தை விகார்க்குமிட
 த்து வாககு மனத்தாக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படி யிருக்
 கிற தேவரீருக்குள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வழியேனைத் தேவ
 ரீர்—எழுவகைததா துவி னெழுதுணையி ன்னும் பெருமூழக்கு

ம்பையிற் பெய்தகத்தடக்கி - நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல்
இரத்தடி கக்கிலம் என்னப்பட்ட தாதுக்களேழும், கண், மூக்கு,
செவி உபத்தமெனனப்பட்ட வற்பத்துவாரங்க ளேழும், வாய்
அபாணமெனனப்பட்ட பெரியதுவார மிரனமொகத்துவாரமொ
ன்பதுமாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலையிட் டெள்ளே யொடுக்கிவைத்
து—நீக்கி யெனறனைப் போக்கறநிறத்தி-எனறனைப் போக்கற
நிறத்தி நீக்கி அடியேனநதச சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமலுமிந்நு
த்தியதனை விட்டுப்போமவதரத்து விடுவிப்பதுஞ்செய்து—இச
சைமுதலிய வெழுப்பிடத்திடும விசசைசாலவும் வியப்பு- அடி
யேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட விசசாஞானக்கிரியையுமாய்போ
ரிப்பித்துக் காரியப்படுததுகின்ற வித்தை மிகவுருகொண்டாட்ட
மாயிருத்தது—அதுநிறக - இவ்வணந தேவரீர்செய்தருளினகாரிய
மடியேனாலேயோபுகழ்ப்பட்டிருப்பது அது நிறகட்டி—வாகு
மனமும் போகளுததுவுஞ் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லாமறிந்தது-அடியேன வாக்கினுற சொல்லுகி
றதினாலும் மனத்தினால நினைக்கிறதினாலுங் காயத்தாற செய்கிற
தொழிலினாலு முண்டாகப்பட்ட நனமை தீமைகளாயுள்ளபுண்
ணியபாவங்களெல்லாந் தேவரீர்திருவுளத்தடைத்தருளி - முறை
பிழாமற் குறைவு நிறைவினராய்க் காலமுந் தேசமு மால்றவரு
த்த நடுவுநீசறருத்தவி னடுவனாகுதியே - அடியேன் செய்துவந்த
வடைவுக்குத் தவறுவாராம லதற்கேற்றக குறைச்சலற வந்தப் பு
ண்ணியபாவங்களை யறுப்பிக்கத்தக்க காலங்கனையும்வையிற்றைப்
புரிக்கைக் கிருப்பிடமான தேசங்கனையு மயக்கமறவருத்தது அடி
யேனையு மந்தக்கனமங்கனையுங்கூட்டித் தேவரீர் நடுவனாகின்ற
புரிப்பிகையினாலே தேவரீரை நடுவனென்கிறதுமுண்டேஆகை
யாலே—சான்றோர்செய்தி மான்்றிருப்பினறே - நடுவாயிருக்கப்
பட்ட பெரியோராக வியப்புக்கு மலக்க முண்டாகாதே—சாணா
செயலேமாலாகுவதே-சான்றோரல்லாத வறிவீனரா யுள்ளவர்கள்
செய்யுங்களை மயக்கமுண்டாவது, அப்படியிருக்க—அத்துவாடும

த்தி யடங்காவீனகளுஞ் சுதத்செய்தனையே-மந்திரங்கள் பதங்க
ள் வனனங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்களை கலைகளென்று சொல்ல
ப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரமபி மிஞ்சிககிடக்கிற கனமங்களை
யெல்லாக திணைகளினாலே தேவரீர் சோதனைசெய தடி யேனுக்
குச் சுத்திவருதனினதுண்டே அதுவுண்டென்றருளிச்செய்யில்—
ஒத்த கனமத்தினை நீங்கின வெனனை - அடியேனாக இருவினை
யொப்பிலே போனதென்ன—ஊறுகூழ்வினைசுரு மாங்கனையரு
ததுவ தாரை-இவ்விடத்ததுண்டான ஆழ்வினைகள் தேவரீர் செய்ய
ப்பட்ட திணைகளிலே சுதத்செய்தவிட த தந்தகனமங்களை புசி
க்கிறதானாயும், அதனால்—கருமருததுவ கடனதுவினாரும்—
தேவரீர் சுதத்செய்தவர்கள் தனையென்றருளிச்செய்யில் தேவ
ரீர் சுதத்செய்தவழக்கினால் மீளவுறு கனமங்களை நின்று புசிப்பிக்
கைக்குக் கடனிலலையாம், அப்படிப் புசிப்பிக்குமென நருளிச்
செய்யில்—தருமமுரததல பெருமையதனறே-தேவரீர் தருமசந்
தாவென நெழுந் தருளியிருக்கிறது பெருமைக்கததனையென்று
விண்ணப்பஞ் செய்யப்படும்—கண்ணினுண டனிய-கண்ணுக்கு
மணிபோலக் காட்டாகவுள்ளவனே—கருத்தினுட் கருத்த-அறிவு
க்கறிவாக வுள்ளவனே—வெண்ணெயவேந்த - திருவெண்ணெய்
நல்லுருக்குக் கததாவாக வுள்ளவனே—மெய்கண்டதேவ - மெய்
கண்டநாதனே—இடாபபடு சூரமபையுளிருத்தித் துடைப்பதில்
லா வருடோனறிடச் சொல்லே - துக்கத்துக்கேதுவாயுள்ள சரீர
த்துக்குள்ளே யடியேனை யிருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான
கனமங்களைத் துய்ப்பதாகப் போகாதவந்த வறுக்கிரகத்தை யடி
யேனுக்கு விளங்கவருளிச்செய்தருள் (க-து) தேவரீரைக் கலக்
திருக்கிறதென் னுணமையானால் தேவரீருடைய துட்பமானவா
க்குக்கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டிய தில்லையாம், ஏனெனில்
சிவனு மான்மாவு மெக்காலமு மிடைவிடாம விருக்கையிலேயு
மான்மா மலத்திலே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடிய
தும் பற்றில்லையாகையா லச்சிவன் பெத்ததிலு மொத்திருள்

பொன்பதாம். உ-ம. போற்றிப்பஃஹெடையில். “உன்ஹென்று
நீங்கா” தொளித்திருநது தோனறநினற, களையினறு காட்டுங்க
ழலபோற்றி” எ-து. கண்டுக்கொளக. (து-ம.) எழுவுகைத்தாதுக்
களினுலும நவததுவாரவகளினுலு மிகதச சரீரத்திலே பொருந்
தவைதது ஜநநமரணமூம படுத்தி யடியேனுங் குண்டாயிருக்கப்
பட்ட விசசாஞானக்கிரியைகளையும் பிரோரிப்பித்தது நடப்பித்ததுங்
கொண்டாட்டமாயிருந்ததென்று சொல்லுவானென்னெனிலசிவ
னைப்பொருத்தியுஞ் சரீரபெந்தத்திலே வைப்பானே நென்பது
கருதது. அது மலசமபந்தமரையாலே மலக்குருடனுக்கு மலநீ
ங்கவேண்டி. மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. பி-ம.
போற்றிப் பஃஹெடையில். “கட்புலனாகாணாதவ கைக்கொடு
த்த கோலேபோற, பொறபுடையமாணயப் புணாப்பினகண்”
எ-து. கண்டுக்கொளக மனவாக்குக காயங்களினுலே யாரசசிக்க
ப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தடைத்தருளி
க்கனமங்களை ஐடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினுலே நடுவெனென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கவும பெரியோர்களியலபுக்கு மயக்கமு முண
டாகாதே ஆறத்தவாவுஞ் சத்திபண்ணினதுண்டே * கனமசம
த்துவத்திலே போன தென்னவெனில், கனமசமத்தவமவந்தவி
டத்துச் சத்திரிபாதமுண்டா யதினுலே கத்தா வாசாரியமுாதத
மாகத திருமேனிகொண்டவநது தீக்ஷாகிரமங்களினுலே யதது
வாசத்திபண்ணி மலத்தைப்போக்கி யிரகஷிப்பன். பி-ம். சித்தி
வாரில். “அநாகிமுத்தனயப் பரணயசலனயெல்லா வறிவுதொழி
லதககிரகமுடையவானகனம, துணுதிகமற றெுத்தவிடத்தேசத
நிரிபாத துழைவித்தமலங்களுள், துங்ககோக்கி, மனநிகரணங்
களுலாமடக்கித் தனனை வழிபடுகல்லறிவருளிமாக்கருணைக்கை
கா, வினாதுபிறப்பினினின்று மெடுத்தமாறா வின்பமுத்திக்கே

* கனமசமத்தவமாவது புண்ணியபாவங்க விரண்டிலேயு
முவர்ப்புவந்தது.

வைப்பெனக்கன் முத்தியிதுவே” எ-ம. போற்றிப்பெருமையின் “நாமவினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற-பல்பிறவி, யததமதிலனறே வளவென்றுபாரததிருநது, சததிபதிக்கு நாம் போற்றி - முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ்ஞானகலா நாமெலமொன்றி னையு, மநிலையே யுண்ணின் மறுத்தருளிப்-பிணைப்பு, மேவாவி ளவரும் பிரீனியாகலருக்குத், தேவாய மல்கனமந தீர்த்தருளிப்- பூவலயந, தன்னின்றுநீங்காச்சகலாககவாபோல,முன்னினுமும் மல்கதீர்த்தாட் கொள்கை.” எ-ம. கண்டு கொள்க. இப்படிச்சுத் திபண்ணி யிருக்குமிடத்தும் பிராரததமாகிய வினை புசிக்கவந்த தானா? சுத்திபண்ணின் ஆனமாக்கலை, அதெப்படியெனனின் சஞ்சித மாசாரியா ஞானதிருஷ்டியினாலு மாகாமியுமாசாரியாவை த்தஞானத்தினாலும் பிராரததமசீரத்தோடேயுமநீங்கும் பி-ம். கிவப்பிரகாசத்தின், ‘தீவகுறமாயை சேராவகைவினை திரிவிதத் தால் நீங்கிட’ எ-ம. திருவாதவூரருக்கு அதுககிரகம்பண்ணினதி ல், “விரிந்த சஞ்சிதவினைக ளனபுனம் விழிக்கவெந்தது விருமபு மிப்பிறப்பிற புரிந்தவலவினை யுடலுடனகலும் புரத்திசேருள் வ ருவினைபோக்கு” எ-ம. திருவருட்பயனில, ஏனறவினையுடலோ டேகுமிடை யேறவினை தோன்றி லருளேசும். எ-ம். சித்தியா ரில், “அருமபருவ மடைதலுமே யாசானுகித, தோன்றிதுகராதவ கை முற்செய்கனமத துகளறுத்தந கததுவாதொடக்கறவே சோ தீத, தேன்றவுடற கனமவதுபவத்தினுலறுத்திவகினிச்செய்கன் ன மூலமலஞானத்தாலிடிப்பன், எ-ம சொன்னது கண்டு கொள்க, ஆகையாலே யாசாரியா கடாக்கத்தினாலே மோக்கத்தையடைந் தாலும் பிராரததம் புசிக்ருமன்வம் சீர நிறகுமென்றது. ஆனால் ஞானவான்கள புசிக்கிறது பிராரததமுமாயவாகந்தேகமும்பிரா ரதத்தேகமாற லவாகளை யர்ச்சனைபண்ணினதிலேயு நிவேதித் ததிலேயு மானமாககள கதியடைவார்களென்றுசொல்லவேண் டவதில்லையெனனில் அவர்கள் போக்கு சிவனே யேற்றுகுகொன் றாகையினாலே சிவபோகமாசுது, மாயாபதாரத்தஞ் சிவபோக

மாமோ வென்மாயா பதாரததஞ் சுத்திபட்டு மங்கிரமயமாய்மத்தி
 ரமு ஞானதிருஷ்டியினாலே பாராகப்பட்டு ஆனமாவைசசிவனு
 டலாகக்கொண்டு புசிககையினாலே சிவபோகமாசகது. பி-ம, உ
 ண்மைநெறி வினகததில, "பாதகங்களசெய்திடினுங்கொலைகன
 ஆகஞ்ஞப்பயிநறிடினு நெறிபலலா நெறிப்பிறிவரினு, சாதி
 நெறிதப்பிடினுத் தவறுகள்செய்திடினுத் தன்ககெனவோரா செய
 லற்றத் தானதுவாயிற்றி, ஞானிவனு—லுபிரா யுண்டுறங்கி நட
 ந்து நானுபோகங்களைபுற தானாகசெயது, பேதமற கினறிவீண
 த்தானாகவிடுவன பெருகுசிவபோகமென்ப பேசநெறியிதுவே.
 எ-து.கண்டுகொள்க, அவர்களதிருமேனிபிராரதததேகமலலவெ
 ன்றதுக்குத்திருஷ்டாரதம், திருஞானசமமநதழாதிகடாக்கம்பெ
 ற்ற கலியாணத்ததுக்குவந்த ஞாதாககள் திருமேனியடங்கலுபஞா
 னத்திலே பொருதுகையினாலும் அப்பாசுவாமிகள் திருமேனி
 சாவானமாக்களுங்கொண ஞானப்பிழம்பாகிய மகாலிங்கத்திலே
 யடைதலினாலும் பட்டணத்தப்பினை ஞானமாகிய லிங்கமாய
 முனைகையினாலேயும் திருவாதவூர சாவானமாக்களுங் காணத்
 திருவாசகத்ததுக்கு உண்மைப்பொருளைக்கேட்கப் பொருளிதுவெ
 னது ஞானாகாசத்திலே பொருந்திப்படியினாலேயும் பிராரதததே
 கமாகிய மாயாதேகத்ததுக்கும் ஞானத்ததுக்குச் சம்பந்தமில்லாதப
 டியினாலே அவர்கள் திருமேனியும் ஞானமெனறேகண்டுகொள்க.

சாவானமாக்களுந் தேவரீருக்கடிமைமாக விருக்கையிலேயு,
 ஞ் சிலர்க்குத் திருவருளகடாக்கித்தம சிலாக்குக் கடாக்கியாமலு
 யிருப்பானெனெனறகேட்கும் வினாமே லருளிச்செய்கிறீது.

சொற்றொழுமுடி கொள்ளகீ குழந்ததுவு நிற்செயலகண்
 மற்றவர்க ணின்னோககின் மாய்ந்தவுபிராக்-குற்றங்
 கொளுத்தியாக் கைய வுயாவெண்ணெய் நலனுநாக்
 குளித்தததுக கொன்றையெங் கோ.

வி-ம் செந்நெருமுமபுகொள்ளீ குழந்ததுவும்-சர்வானமா
 ள்களுந் தேவரீருக்கடிமைமாக விருக்கவுஞ் சிலா தேவரீர்திருவரு
 னைப் பெறத்தக்கதான வடிமைத்திறங்கள் செயதுவரு முபாயங்
 கொடுத்தருளினாய்,—நிறசெயலகண மறறவாகள - மறமுள்ளபெ
 ததான மாக்களையுந் தேவரீர் சேடடைப்படுத்திகையினாலே செய
 ர்பட்டுவருகிறவாகள இவ்வனமிரணவெகையிலுள்ள ஆனமாகக்
 ளுந் தேவரீராலே செயற்பட்டு வருமிடத்தும்,—நின் னேககின்
 மாயந்தவ்யாகுற்றறகு - தேவரீர் திருக்கணசாததினாலே செயல
 றுக்கவந்த வானமாககளிடத்திலே யதுக்கிரகஞ்செயது பிரகாசி
 ததுநின்றும்,—ஒளித்தியாவரு-மற்றுள்ளபெத்தரிடத்திலே கூடிநி
 றகுமிடத்து மறைத்துநின்றும், இவ்வனம் வருகிறமுறைமையை
 ளாய் - அடியேனுகுசு சுவாமியாயுள்ளவனே,—உயாவெண்ணெய்
 நலவூராக குளித்தமதுக கொன்றையெவனோ - சிறப்பினு லுயாக
 திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெயநலவூரிலே மதுகளினால் முழு
 கப்பட்ட கொன்றைமாலையெச்சாததி யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்
 ட காததாவாயுள்ளவனே,—சொல - அடியேனவண்ணப்பஞ்செ
 யத காரியமிரண்டையு மருளிச்செய்தருள் (க-து) சிவன கத்தா
 வென்கிறதும் ஆனமாகக் கடிமையென்கிறதும் பொது இனிச
 சிறப்பாவது கத்தாமை யாண்டவெனன்றிறந்து இரண்டற்றவண்
 பினாலே வழிபடுகின்ற ஞானவானகளுக்குத் தயிரினெய்போற்
 றேனரியிருப்பன ஆண்டவனடிமையென்றறியாத பெத்தான
 மாககளிடத்திலே பாலினெய்போலத் தோன்றாதுநிற்பன.உம்,
 சிவஞானபோதத்தில் “தன்னுணரு நேசத்தாதம்பானிகமுந்ததி
 நெய்போற் பாசத்தாநக் கினரூமபதி” எ - ம. திருவாசகத்தில்,
 “அரசேபொன்னம்பலத்தாடும” எனனும செய்யுளில் “பிறை
 சோ பாலினெய்போலப் பேசாதிருநா லேசாரோ” எ-ம. தே
 வாரம், ‘விரகிழியினன பாலிற்படுநெய்போல, மறைய நின்ற
 ளன மாமணிச சோதியான, எ-ம, வருமேதுக்களைகண்டுகொள்க,

இங்ஙன முயிரசுருயிராய் நின்று காரியப்படுத்திற்ற சிவன்
பெத்தத்தில மறைத்துநின்று காரியப்படுத்திற்ற முறைமையு மு
தகியிற் பிரகாசித்ததான மேலிடநின் நுபரிசுக்குமுறைமையு
மேலுள்ளிசெய்கின்றது

கோலங்கொண்ட வாறுணர்ந்தே
ஞாலங்காவல னியரெனைகொள் இய
பொய்யையெமையெனப் புகன்றுவையத்
தோடாப்பூடகை நாடிநாட
வென்னுட்கரந்தென பின்வந்தருளி
யென்னையுந்தனனையு மறிவினறியறறு
மென்னதியானெனு மகந்தையுங்
டியாவரியாவையு மியாங்கனுஞ்சென்று
புகழுழிப்புகருப் பெயர்த்துழிப்பெயர்த்து
மிககபோகம் விதியாலவிளைதது
டெறபணியாளா யெனைப்பிரியாதே
யோடிமீளகென வாடலபாத்திட
டென்வழிநின்றன நெந்தையனனே
வருணமிகவுடைமையி னருட்டுறைவந்து
பொருணமிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலும்
கைகண்டுகொள்ளெனக் கடலுலகறிய
மெய்கண்டதேவனைப் பெயர்விரீஇத்
தன்னுட்கரந்த தானமுனனாகித்
தன்னதுந்தானுமா யென்னையினறுக்கித்
தன்னையுமென்னையுந் துந்துதனது
செய்யாநையுமெ ன்னுசெயலின்மையு

பெருமனநாட்டி யெய்த

லமமா வெனக்கே யதிசயநதருமே

வி-ம, தேலங்கொடைவாழ்ணராதே ஞாலங்காலணி யா
 நெனக கொளீஇ-துக்கத்துக கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை
 யெடுத்தோமே யென்கிறதை விசாரியாமல பூமிக்ஞராவாயிருக்க
 கிறவ னுமலலோவென்று கருகிக்கொண்டு —பொய்யையெய்யெ
 பையுள்ளது-அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாகுபிரபஞ்சத்தை
 சங்கியென்று சொல்லிக்கொண்டு,—வையத்தோடாப பூடகை
 நாடிநாடா பென்னுட்கூரந்து-பிரபஞ்ச வியாதகி பண்ணுகிறதே
 மேற்கொள்கவிருப்பத்தைச் செய்து நமக்கொருக்கத்தாவுண்டென
 றுவிசாரியாதபடி பென்களுள்ளே மறைந்ததின்று —என்பின் வந்
 தருளி - நானசெய்யுந் செயலுக்கெல்லா மொத்தொழுகின்றது,
 —என்னையுநதல் னையு மறிவின லியற்று மென்னதியாதென மக்க
 தையுங்கண்டு நாமோரடிமையென்று தானொருநாயென்னு ம
 றியாமற் செய்கிற யானெனதென்று மகநையுங்கண்டு —யாவரி
 யாவையு மியாவகனுஞ்சென்று உயாதினை யஹிணையாகியயோ
 னிபேதங்களினும் பூமிபந்தர சூ ளாகமென்கிற வுலகங்களினுமெ
 னனோ டொக்கச்சென்று,—புகழுழிப்புரு-நானசென்று ஜனிக்கி
 றவிடங்களிலேதானு மொக்கப்படுதது,—பெயாத்தழிப்பெயாத்
 து-நான விட்டுப்போரு விடத்துத் தானுமொக்கப்போதது,—மிக
 கபோகம் விதியாலவிளைத்தது - வெருவிதபோகவகையு மெனக்
 ளுள்ள முறைமையினபடியேயுண்டாக்கி —இவகெற்பணியாளாய
 இவவிடத்தெனணையுடடி யுறக்கிறதென பண்ணையாளுமாய,—எ
 னைப்பிரியாதே-எனனைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செயயாமல,—ஒடிமீ
 ளகெனவாடல பாரத்திட டெனெழிநிறை நெருகையனனோ-
 நான சகநமரணப்பட்டுப் போக்குவரவுசெய்கிற நாடகத்தையும்
 பாரத்திற் தனமுதன்மையுமவிட டெனெச்சத்திலேகின்ற நெம்
 முடைய கூறாமியாயுள்ளன. இஃதாசாரியம். இரத்திலைபெருதம்

மேல்முத்தி. அருண்மிகவுடைமையின் - தனக்குக்கிருபமிடிக்
 திருக்கையினாலே — அருட்டுறைவந்த - திருவெண்ணெயநல்லூ
 ராகிய திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செயதருளி, — பொ
 ருண்மிகவருடலும் சிவாநுபவமாகிய பொருளானது மிகுதியாக
 நின்று அதுககிரகிக்கிறதையும், — பொயப்பகையாதலும் - அநத
 ப்பொருள் பிரபஞ்சமாகிய பொயமைக்கடிந்த தீரககிறவழக்கை
 யுங், — கைக்கண்டுகொன்னென பிரததியக்ஷமாக்க்கண்டுகொள்ளெ
 னைக காட்டியருளி, — கடலுலகறிய மெய்கண்டதேவனைப பெ
 யாவிரீஇ - சமுத்திரஞ்முநத வையகத்தா ரறியதக்கத்தாக மெ
 யகண்டநாதனைனகிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி, — தன
 னுட்கரந்து தானமுன்னகி - தன்னுடைய பேரறிவினுள்ளேயெ
 னனுடைய சிறற்றிவை யடக்கிக்கொண்டுதன்செயலேமேலீடாக
 — தன்னதுதானுமா யெனனையினராக்கி தன்னுடையவருநருந தா
 னுமா யெனனையு மென்னுடைய ஞானதேஹத்தையு மடக்கி
 தன்னையு மென்னையுநதது தானொருமுதலுண்டெனகிறதுங்கெ
 டாமல் யானொரு முதலுண்டெனகிறதுங் கெடாமலெனக்குப்புல
 ப்படவறிவித்தது, — தனது செயயாமையுமெனது செயலின்மையும்
 தான சாவமுங் காரியப்படுத்தி நிற்குமிடத்தாக் தானொன்றிலுஞ்சு
 ட்டியறியாமற் றேயவறநிறகிற முறைமையினையு நானசாவமுஞ்
 செயது நிற்குமிடத்து மென்னாலொன்று முடியாதென்கிற செய
 லறதியையும், — எமமான காட்டியெய்தல-எமமுடைய சுவாமியா
 யிருக்கிறவ னெனக்குத் தரிசனப்பட்டுநிறை முறைமையைப்பா
 ர்த்தவிடத்து, — அமமா வெனக்கேயத்சயந் தருமே-மிகவுங் கொ
 ண்டாடப்பட்டு எனக்குத்தானே யாச்சரியத்தையுந் தாராநிற்கும். (1)

இங்ஙனம் பாசக்ஷபம்பண்ணின் வாச்சரியத்தை மேலருளிச்
 செய்கின்றது.

தருமாதருமத் தலைநின்றும்வேனைக்

சுருமாகடல்விடமுண் கண்டப-பெருமான

திருவெண்ணெயநலவூரரசு சுவேதவனத்தா

ஹருவென்னவந்தெடுத்தா ஹறறு

வி. ம. தருமாதருமத தலைநின்றமுழவேனை - தன்மமாகிய பசு
புண்ணியதையு மதன்மமாகிய பாவததையுஞ்செயது துக்கசாக
ரத்திலே கிடந்தமுதற்கிற வெண்ணை, - கருமாகடவ விடமுனக
ண்டபபெருமான - கருமைபொருந்தின மகத்தானசமுத்திரத்தி
லே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினை யமுதுசெயதடக்கப்பட்ட கண்ட
த்தினையுடைய கத்தாவாயுளவனே, திருவெண்ணெயநலவூரரசு
சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெயநலவூராகிய திருப்படைவீ
ட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப பெருமானென்
னும பிள்ளைத்திருநாமததையுடையவன, உருவெண்ண வந்தெத்
தாலுறறு - சரீர்தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வெண்ணைப்போலே யு
ருப்பட்டுவந்து நான் சநநகுழியிலழுந்தாமலேடுத்துத்தனது திரு
வடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளினான். (கக)

கத்தா விவநன மாசாரியமுாதகியாக, திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளிப் பாசச்சேதனமபண்ணித் தனது காருணணியமாகி
யவுண்மைஞானத்தைக் கடைக்கீத்த முறைமையை வியந்துரை
பாகப் புத்தமுறைமை மேலருளிச்செய்கின்றது,

உற்றவாபெற்றவ ரற்றவாமுற்றறு

மற்றவாகற்றவ னல்லவாககலவ

னந்தமாதி யிலவவனவந்து

குரக்குமனததுக கொடியேனபாக்கும்

பாபபைக்குவித்து நிறுத்திப்பிடித்திட்

முருளவெளியாகு மருளிநையறுத்து

வந்துபுகுதலுஞ் சென்றுநீங்கலு

மினறிபொன்றாய் நின்றவநிலையி

லொன்றாகாம லிரண்டாகாம

லொன்றுமிரண்டு மின்றருகாமற
 றனனதுபெருமை தாசகாணாஹு
 மென்னதுபெருமை பெலலாமெய்தித்
 தனனையெனக்குத தருவசையனறியு
 மென்னையுமெனக்கே தருதுதனனது
 பேராந்தப பெருங்கடலதனு
 ளாரானிட மளிதுததீரா
 வுளாபுறமபு மொழிவினறிநீனற
 வள்ளனமைதாட்டி மலாடியருளிப
 மன்னெனக்கோன வாரபுனறபெண்ணை
 வெண்ணெயக்காவலன மெய்கண்டதேவ
 னண்ணலருளா லயததனண்ணிய
 மலமுத லாயினமாயகு
 முலசவுரிக்கெல லாமொருகண்ணை

வி-ம உறறாபெறறவ ருறறாமுறறு ருறறாகசுறறவன்
 தனதுறவின முறறயரா யுளளவாகள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு
 வேறறுமையறிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ மறறுமுண்டான தனதான்னிய
 க்ஷேத்திரங்கள் முதலாயுள்ள சாவவுபாதிமாயிருக்கப்பட்டதேகா
 திபிரட்டுசத்தை நீங்கினவாசனாக கிண்டறறுப பிறிவறகிறகயப
 ட்டவன், அலலவாககலலவன் - அபபடிச சாவவுபாதிக்கையுமநீங்
 காதவாசனக்கு வேறறுய்றகப்பட்டவன், அந்தமாதியிலலவன் -
 தனக்குமுடிவுமுதலுமில்லாதவன்; வந்து ஆசாரியமுாததமாகத்தி
 ருமேனிகொண்டெழுந்தருளிலந்து - குரக்குமனத்துக் கொடியே
 னபரக்கும பரப்பைக்குவித்து - குரக்குப்போதமபோல வொன
 றிலுந் தரிப்பிலலாமலெழுந்தது புத்தியாக்கதிரிகிற பாவியாய்ருக்
 கிறவெண்ணைப் பிரபஞ்சபரப்பில் திரிகிறவியாததியை யொடுக
 குவித்து, நிறத்திப்பிடித்திட்டிருள்வெளி யாகுமருளினையறுத்து

சுனது திருவடி ஞானத்திலேறி தத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாதனை யிலே போகாமற் பிடித்துக்கொண்டு சேவலசகலமெனகிற யயக்கத்தை யுரீக்கி, வந்துபுகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமினறிதானவந்தென்னுள்ளத்திற புகுதுகிறதும் நானசென்று தன்னோடேகூடி யெனக் குண்டானபாசங்களை நீக்குகிறதுமில்லாமல் ஒன்றாய் நின்றவகிலையில் - அநாதியேதானு நானுநீங்காமல் நின்றிலையிலே, ஒன்றாகாமல் விரண்டாகாமல் - தானுநானு மொன்றுபடுவதுஞ்செய்யாமல் விரண்டிபடுவதுஞ் செய்யாமல், * ஒன்றுமிரண்டு மின்றாகாமல் தானுமயானும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறதும் டெறுவானுமேதமாயிரண்டிபட்டு நிற்கிறது மில்லையாகாமல் தன்னதுபெருமை தாக்கராணியினுமென்னது பெருமை யெல்லாமெய்தி - தன்குண்டான சாவஞ்ஞமும் பஞ்சகிருத்தியுமெனக் குண்டாககின்றனிலையினுமெனக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விசேஷ னனக்கிரியைகளையும் வியாதவிவியாபகங்களாகிப் பெருமையு மிவைகளெல்லாம் தன்னுடைய பூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு, தன்னையெனக்குத்தருவதையன்றியு மென்னையு மெனக்கேதந்தது - தன்னுடைய வானந்த சொரூபத்தை யெனக்குக் கடாசுத்தித்ததும்ன ியேயந்தபடேரின யத்தோடுகூடி யதுபவித்திருக்கிற வானம்போதமாகியசிறற்றிவுகெடாமற் கெட்டுகிறதிற முறையையுமெனக்குக் கடாசுத்தித்தருளி - தன்னதுபேரானந்தப் பெருங்கடலதனு ளாராவின்பமளித்தது தன்னுடையபரிபூரணமாகிய வானந்தவெள்ளமான பெரிய வருட்சமுத்திரத்திலே விளையப்பட்டிருப்பதாய் பொருகாலத்தினுமுலட்டாத வினபத்தை யெனக்குக் கடாசுத்தித்தருளி, - தீராவுள்ளம் புறம்புமொழி வின்றிநின்ற வள்ளன்மைகாட்டி ஒருகாலத்தினும் விடப்படாமல் கமப்புறமென்கும் பூரணமாய்நின்ற நனவரதமு மறி

* ஒன்றாகாமல் விரண்டாகாமல் லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாமல் என்பதற்கு, பேதமும்பேதமும் பேதாபேதமுமாகாமல் என்று பொருளுணர்ப்பினுமாம்.

விததுநிறகிற வளப்பாட்டையுந் தரிசிப்பிதது,— மலரடியருளிய
மன்ன-தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடர்சூழித்தருளின
தரபிரானே,—எவகோண-எமக்குக் கததாவா யுளவன,—வாரா
புனற்பெண்ணை வெண்ணெய்க்காவலன் - மென்மேலும் வருகி
றபுனலினுலே பெருகப்பட்ட பெண்ணையாறறையுடைய திரு
வெண்ணெயநல்லூருக்குக் கததாவா யிருக்கப்பட்டவன்,—மெய்
கண்டதேவன்-மெய்கண்டதேவனெனகிற திருநாமத்தினை யுடை
யவன்,—அண்ணல் - எனக்குச் சுவாமியா யிருக்கிறவன்,—அரு
ளாலயத்தன் - தனதருளே கோயிலாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்ப
ட்டவன் —நண்ணிய - என்னைவந்து பொருந்திய,—மலமுதலா
யினமாய்க்கு முலகவுயிரக்கெல்லா மொருகண்ணே-ஆணவமலமு
தலாயுள்ள மலங்களைமெல்லாரு சேதனர்பண்ணினவன் சாவ
லோசுகளினுமுள்ள வானமாகக்கொக்கெல்லா மோர்நிவாகநின்
றதுக்கிரகஞ்செய் தருளுகிறவன்(து-ம.) அறவாக்கற்றவன்-எரு
தேகாகிப்பொருசுவகளை நீக்கப்பட்ட தபோதனாக்குக் கததாவிர
ண்டற்று நிற்பெனென்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம தேவாரம்
‘ உலகினிலியற்கையையொழித்திட, டற்றவரகத்துச்சிவனுறைந்
ன்றவாலவாயாவதுமிதுவே.’ எ-ம தேகாநியெனறது உடம்பு
முதலானவற்றைநீங்கவே தவமாமெனபது கருத்தாகையாலென
வறிக் இதற்கு பி-ம. திருவாசகம், “பாவியேற்குமுண்டாககொல்
பரமாராதபபழங்கடலசோந், தாவியாக்கையானெனதெனயர்து
மின்றியறதலே.” எ-ம திருவள்ளுவப்பயன். மறநக தொடர்பு
பாடெவனகொல் பிறப்பறுக்க லுறஞாகுடம்புமிகை, எ-ம. கண்
டுகொள்க, அநதமாதியிலவன். எ-ரு முடிவுமுதலுமில்லாதவ
னென்று பொருள்கூறியதேதெனனில சிவனரோற்றமு மீழ்மில்
லாதவனாகையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக். இதற்கு. பி-ம
திருவெம்பாவையில “ஆதியுமநதமுமில்லா வருமபெருஞ்சோதி
யை.” என்பதுகண்டுகொள்க. இளியவது எ-ரு. ஆசாரிய விக்
கிரகமாக வெழுந்தருளியென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம திரு

வெம்பாவையில் "இங்கூறம்மில்லுங்கடோ"றுமெழுந்தருளிச் செங்
 கமலப்பொறபாதநதாருளுஞ்சேவகனை,, எ-து கண்டுகொள்க
 குரககுமனத்தகுகொடியேன பரககுமபரப்பைக் குவித்து எ-கு
 பிரபஞ்சவியாததியையொடுக்குவித்து என்று பொருள்கூறியத
 றகு. பி-ம. சிவஞானபோத்ததில்"சிறைவிட, டலைகடலிறசென
 றடங்குமாறுபோனமிளா, தலைவிலரனபாததையுற்ற எ-து.
 கண்டுகொள்க, இருள்வெளியாகு மருளினைமுத்து'எ-கு. கேவ
 லசகல மிரண்டினையுநீங்கியெனறுபொருள்கூறியதேதென்னில்
 கேவலத்திலாணவததால் மறைபபுணடுகிடக்கையா லிருனென்ற
 தெனவறிக சகலத்திறகலையாதித்ததுங்கனோடுங்கூடி ஜீவிக
 கையா லொளியென்ற தெனவறிக இதற்கு பி-ம. சிவப்பிரகா
 சத்தில்"புகலுமல மொழிததற்கு என்னுஞ்செய்யுளில் இகவிரு
 மிவையுணரி லிருள்வெளியாக தனமைமெய்தும எ-து. கண்டு
 கொள்க. இனிவந்து புகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி யொன்றா
 ய்மின்ற வநிலையில். எ-கு சிவஞானமாவை வந்து கூடவுமில்லை.
 ஆனமாசென்று சிவனைக் கூடவுமில்லையென்று பொருள்கூறியத
 றகு பி-ம போற்றிப்பஃரெடையில் உள்ளமென்றுநீங்காதொ
 ளித்திருந்து தோன்றிநின்ற,களாமின்றுகாடடுங் சமூலபோற்றி,
 எ-து கண்டுகொள்க. ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொன்று மிர
 ண்டுமின்னாகாமல் எ-கு. ஆனமாவுஞ் சிவனுமிரண்டுமுதலா யிரு
 க்குமிடத்து ஒன்றுபட்டு நிலலாதென்று மிரண்டுபட்டுநிலலாதெ
 ன்று மொன்றுமிரண்டுமில்லாம லிராதென்றும் பொருள்கூறியத
 றகு. பி-ம சிவப்பிரகாசத்தில் உடலுயாககண்ணருக்ககநிவொ
 ளிபோற்பிரிவரும்ததவிதமாகும் எ-ம திருக்காளத்தியநதாதியில்
 உரையும்பொருளுமுயிருமுடலும் விராயுமலருமபோலவிமயிச-
 சிதைவின்றிச் சென்றவாறெவ்வன் நிருக்கயில் மெம்பெருமா,
 னின்றவாறெவ்ருநிறைந்து,, உ-ம. கண்டுகொள்க. இனிதனை
 துபெருமைத தாககாணயினும், எ-கு. தனக்குண்டாகிய சாவஞ்

ருததும் பஞ்சகிருத்தியமு மெனக்குண்டாக்தி றில்லையாய்
 னுமெனறுபொருள்கூறியதேதென்னில ஆனமா முததியைப்பெ
 ற்றவிடதது சிவனுக்குண்டான தனமை யுண்டாகாதென்பது
 கருத்து இதற்கு பி-ம, சிவப்பிரகாசத்தில இனறுநோகருறை
 நடகருமியல்பிலோராகினையவாய்ந்தது, நின்றதோரலகைநோகதா
 னை கழுவதெனதுபோலுள்ளத தெனறியவுணர்வு தம்பாலுள்ளது
 நிகழ்ந்துமீசன, றனறெழினடத்துமேனிதனக கெனககொண்டு
 தானே எ-ம சித்தியாரில''உயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக
 குமுரித்தே, எ-ம, சங்கற்பிராகாசத்தில''நாழிகொள்ளாதாழி
 யினிலே புனலதனுறகருத்து முதலுளதாகவேண்டும, எ-ம, கண்டு
 கொள்க, என்னதுபெருமையெல்லாமெய்தி எ-கு ஆனமாவுக்கு
 ள்ள விசசாளுனககிரியைகளையும் வியாததிலியாபகங்களையுஞ்சிவ
 னுள்ளே யடக்கிகொள்ளுலென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம்,
 சித்தியாரில ''விருப்பிப்பொன்னினைசுருளிகையொளிப்பதுபோ
 லடக்கி எ-து, கண்டுகொள்க இனிதனையெனகருகதருவதை
 யன்றியும் எ-கு, பி-ம சித்தியாரில ''இந்தனத்தினெரிபாலிரெய்
 என்னுஞ்செய்யுளிலே''தானுகித்தனனுருவப்பரப்பையெல்லாந்
 கொடுபுகுந்துபதிப்பனினபாலே'' எ-ம திருவாசகத்தில''தத்த
 துன றனனைககொண்ட தெனறனைச்சங்கரா வாராகோலேசது
 ர்த்த நகதமொன்றிலலா வாரநதம்பெற்றேன யாதுநீபெற்றதொ
 னறென்பால், எ-ம், கண்டுகொள்க என்னையு மெனக்குத் தருது,
 எ-கு, அந்தச் சிவானுபவத்தை யறுபவிகினறசிறற்றிவுங்கெடா
 மலென்றுபொருட் கூறியதேதென்னில சிறற்றிவுகெட்டாலதுப
 விப்பாரில்லாதாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக முததியி
 லான்மா நின்றனுபவிகுமென்பதற்கு பி-ம், உண்மை விளகசத்
 தில் முததிதனிஸ்முனறுமுதலுமொழியக கேள், என்ற பாடமும்,
 சித்தியாரில் உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுகு முரித்தே,
 எ-ம் சொன்னதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக, தன்னது பேரா
 நீதப பெருவுகடலதனுளாராவின்மமளித்து, எ-கு, அருட்சமு

ததிரத்திலே விளைபப்பட்ட விபைதையெனக்குககடாசித்ததெ
 னறு பொருள்கூறியதற்கு வி-ம. சித்திபாரில் சித்தநாதத்தே சிவ
 னைன திருக்கடைக்கண சோததிச்சநமொன்றிலே சீவனமுத்
 தராக வைத்தாண்டெலவகமுவி ஞானவாரிமதேதநாதமபொழி
 ரது எ-து. கண்டுகொளக தீராவுள்ளும் புறம்பு மொழிவினறி
 ரினற வள்ளனமைகாடடி. எ-கு. ஒருகாலத்தினும் விடப்படா
 மல் சிவனுள்ளும் புறம்புமாயன்றைநது நிறப்பென்னறுபொருள்கூ
 றியதற்கு. பி - ம. திருவாசகத்தில் உம்பாகட்காசேயொழிவற
 ரிறைநதயோகமே. எ-து. கண்டுகொளக மலரடியருளிய மன்
 னெனெகோன. எ - கு. தாமரைமலாபோன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக்
 கடாசித்தருளினவெனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம. திருவெ
 மபாவையில. செவகமலப்பொற்பாதந தநதருளு சேவகனை.
 எ-து. கண்டுகொளக, அருளாலயத்தன எ - கு. அருள்கோயிலாக
 வெழும்பருளியிருக்கப்பட்டவெனென்று பொருள்கூறியதேதென்
 னில சிவன தனதருளாகிய சத்தியுடம்பாக வெழும்பருளியிருக்
 கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம. சிவப்பிரகாசத்தில் நீபேராசத்
 திரிகழிச்சாஞானிறைநிகிரியைத தரவதனைநிமலனமேவி நாடரிய
 கருணைதிருவருவமாகி எ - ம. சித்தியாரில், காயமோமாயையன
 றகாண்பதுசத்திதனனல். எ-ம. திருவாசகத்தில் உடையாண்டிவு
 நீயிருத்தி எ-ம. வருமேதுக்களைக கண்டுகொளக. இனிமலமுதலா
 யினமாய்க்கும் எ-கு. ஆணவமலமுதலாயினவெல்லாவறறையுஞ்
 சேதனம்பண்ணினவெனென்று பொருள்கூறியதற்கு, பி ம. போற்
 றிப்பஃஞெடையில. முனனின்று முமமலநீரத்தாட்கொள்ளை.
 எ-ம. தத்துவவிளக்கத்தில் கித்தருகாழி மனகடடிமெபாசககண
 மூனறவைதாம, புதிதருமானவம்போகஞ்செய்தகன்மமுமாயை
 யுமா, முதியதுதானென்று முன்பினிலவந்தது சேதனனக, ணகி
 கமறைப்பனவாயிரகோடிவிருத்திகளே, எ - ம. கண்டுகொள்க.
 உலகவுயிரககெல்லாமொருகண்ணே எ - கு. சாவானமாககளுக்
 ம ஓரறிவாகரின நறிவிக்கிறவெனென்ற தேதெனனில் ஆதித்த

னெனமுயிருந்தும் பலகண்களுக்கு காட்டாநீனறதுபோலெனவறிக. இதற்கு பி-ம, சித்தியாரில கண்கட்கிருளிநையொளியாலோடடுமிரவியைப்போலவீசன் ஏ-து, கணடுகொளக

'இவ்வனம் வியாககியைச்செய்யப்பட்ட விரத இருபாவிருபஃதுஎன்னும் தூலுக்குச் செய்யுட்கடோறு மாசாரியரைச்சேஷனகேடடும வினாவுக்குவிடையமாக வாசாரிய ரருளிச்செய்யப்பட்டசேரற்களையெல்லா மீளவுஞ் சேஷன மறுத்தமொழியாகவருகையாலாசாரிய ரருளிச்செய்ததெல்லாங் கீழ்ப்பட்டுச் சேஷனசொல்லேமேறப்பட்டு வரும்பைப பொருனெனக்கொள்வாருமுனா அதிசித்தாநதப்பொருளுக்கு விரோதமெனவறிக அப்படியானால் வேறுபொருள் கெளனாதிடத்து மற்றுமுண்டான தூலகளையோகியறிநது குருமுக்காநதரமாகக் கேட்டறிநது சம்பிரதாயமவநத சித்தாநதிகளுக்கொழிய தற்போதங்கொண்டறிவாக கறியப்பட்டாதெனவறிக அப்படியாசாரியா சத்தியமுஞ் சேஷனசொல லசத்தியமென்னுங்கருததைப்பற்றி யிநதூலுக்கு வியாககியை யெழுதினதேதென்னில கண்ணகனஞாலத்து என்னுமுதலகவல்லிலே சீறியருளல சிறுமையுடைத்தாலென்று சேஷன கூறியதற்குத்தரமாகவாசாரியா அபகருவ பகருவகுறிப்பாராததருளினை குருமுதலாய ஏ-கு, பொருள் நாமசொன்னவதங்களை மாறுபாடாகக் கொள்ளுகையாலே நான்கோபித்துக்கொண்டோமென ருசாரியா திருவுளம்பற்றுகையாலே யாசாரியா திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம், அந்தவாசாரியா வாக்கியத்துக்குச் சாதகிரசமமதி யெழுதினதினலும் ஆசாரியா திருவுளம்பற்றினது சத்தியமெனகிறதைக் குருமுக்காநதரமாகக் கேட்டு அதுபவத்தாற் கணடுகொளக,

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றடி பலம்,

திருவதினக மனவாசகங்கடந்தார்

அருளிச்செய்த

உணமைவிளக்கமுலமும்,

உரையும



இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணககர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைமிட்டு,

கன்னிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்தீர்த்து

பதிப்பிக்கப்பட்டது,



1898(வா)

உ.

சிவமயம்.

த னி ய ன்.

மன்னதிகை வாழு மனவா சகங்கடத்தான்
மின்னனைய வரழவிலுறு மெய்கணடான்-பன்மறைகள்
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
புண்மைவிளக் கஞ்செயதா னுற்று

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றமபலம்.

உண்மை விளக்கம்

வேண்பா.

வண்மைதரு மாகநூல் ஸைத்த பொருள்வழுவா
வண்மை விளக்க முரைசெய்யத-திண்மதஞ்சேர்
அந்நிறத தந்நிமுகத தொத்திவயிற றைங்கரணைப்
புத்தமற்ப புத்தியுள் வைப்பாம்.

இ-ள, வண்மைதருமாகநூல் - வளப்பத்தைத்தராநின்ற
வாககநூலிலே,—வைத்தபொருள்வழுவாவுண்மைவிளக்கமுரை
செய்ய-பரமேஸ்வர னருளிச்செய்துவைத்த பதியி னுண்மையும்
பசுவினுண்மையும் பாசத்தினுண்மையும் வழுவாமலிரதநூலிலே
விளங்கச்செய்வது பொருட்டாக,—திண்மதஞ்சேர் - திண்ணிய
மூன்றுமதமும் பொருந்தப்பட்ட,—அந்நிறதது - செககாவான
மபோன்ற சிவந்த திருமேனியினையும்,—தந்நிமுகத்து - யானை
முகத்தினையும்,—தொத்திவயிறற - பண்டியுண்டான திருவுந்தி
யினையும்—ஐங்கரணை - ஐந்து ஸ்ரீஅத்தத்தினையுமுடைய விகி
நேஸ்வரப் பிள்ளையாரை,—பந்தமற பாசபந்தங்களுள்ளாக,
புத்தியுள் வைப்பாம்-அடியேனுடையமனதிலே தியானம்பண்ணு
கின்றேன்.

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாந் தப்பொருளா
மெய்காட்டுமெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்-பொய்காட்டா

மெய்யா திருவெண்ணைய வித்தகர் சுத்தவின
வையாநீ தானகேட டருள.

இ.ஸ். பொய்காட்டி. தேகாதி பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யென
க்காட்டி, பொய்யகற்றி-பொய்யைநீக்கி, போதாநகற்பொருளா
மெய்காட்டு மெய்கண்டாய விண்ணப்பம் அறிவிலே யாநகத்சொ
ருபமாயிருக்கிற வுண்மையைக் காட்டுகிற மெய்கண்டநாதனே
யொருவிண்ணப்பம், பொய்காட்டாமெய்யா-பொய்யைக்காட்டா
தமெய்ச்சத்தியத்தை யுடையவனே, திருவெண்ணையவித்தகா-
திருவெண்ணையநல்லூரிலே எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட ஞானசா
ரியனே, சுத்தவின வையாநீ தானகேட டருள-சுத்தமாயிய வினாவி
னைச் சுவாமி தேவாரீ திருச்செவிசாற்றியருளவேண்டி. (உ)

ஆறாறு தத்துவமே தானவமே தனநேதான
மாறா வினையேது மறறிவற்றின-வேறாக
நானேது நீயேது நாதனட மஞ்செழுத்துந
தானேது தேசிகனே சாற்று

இ.ஸ். ஆறாறுதத்துவமேது-முப்பத்தாறுதத்துவங்களாவதே
து ஆணவமேது - ஆணவமலமாவதேது 'அனநேதானமாறாவி
னையேது-அநாகியிலேவிட்டு நீங்காவிருக்கிற வினையாவதேது,
மறறிவற்றின வேறாகநானேது - இத்த மலங்களுக்கு வேறாக ம
லொன்றப்பட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபமாவதேது, நீய
து-தேவாரீருடைய சொரூபமாவதேது, நாதனடம-பாமேஸ்வர
னுடைய திருநடமாவதேது, அஞ்செழுத்துந தானேது-பஞ்சாக
காததி னுண்மையாவதேது, தேசிகனே சாற்று-சுவாமி திருவுண்ம
பற்றியருளவேண்டி. (ங)

உள்ளபடி யித்தை யுரைக்கக்கே ஞானநனக்கு
வள்ளலரு ளாலன்று வாயமலாதது-பெள்ளியசி

ராகமங்கள் சொன்னவடைவிலே மாந்த

யோக நிகழ்புதலவா வுறறு.

இ-ள் உன்னபடியிததை யுரைக்கக்கே ஞ்னநனைக்கு-உண்டா
னபடியே நீ கேட்டவினாவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், வள்ளலரு
ளாலன்று வாயமலாந்து - பரமேஸ்வரன் தனது காருணணியத்தி
னாலே யநாதியிலே திருவாயமலாந்து, தெள்ளியசீராகமங்கள்
சொன்னவடைவிலே தெளிவாயிருக்கிற வாகமங்களசொன்னமு
றைமையிலே ஆந்தையோகநிகழ புதலவாவுற்று-ஆந்தையோகத்தி
லே யடங்குகிறகிற பிள்ளையுற்றபொருட்குகேள். (ச)

நாற்கோணம பூமிபுனல நண்ணு மதி யினபாதி
யேறகுமனல முக்கோண மெப்போது-மாகு
மறுகோணங் காலவட்ட மாகாய மாணமா
வுறுகாய மாமிவற்ற லுறறு.

இ-ள் நாற்கோணமபூமி - பிருதிவி நால்கோணமாயிருக்
கும், புனலநண்ணுமதியினபாதி-அப்புனலது அந்ததசந்திரனை
பபோனறதாயிருக்கும், ஏறகுமனல் முக்கோணம்-பொருநதபபட்
டதேயுவானது மூன்று கோணமாயிருக்கும், எப்போது மாக்கு
மறுகோணங்கால - பொருநதபபட்டவாயுவானது எந்தக்காலமு
மதிகோணமாயிருக்கும் வட்டமாகாயம்-ஆகாயமானது வட்டமா
யிருக்கும், ஆனமா வுறுகாயமா மிவற்றலுறறு - ஆனமாவுக்குப்
பஞ்சபூகழ பரிணாமாயிருக்கிறதேகமாயவந்துபொருதம். (இ)

பொனபா புனலவெண்மை பொங்கு மனலசிவபு
வனகால கருமைவளா வானுறம்-மெனபா
எழுத்து லவரயவப பாராதிக கென்று
மழுத்தமதாய நிறகு மது.

இள பொன்பார் பிருதிவியானதுபொன்னிறமாயிருக்கும் புனல்வெண்மை - அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும், பொருமனைலசிவப்பு மிருகது வரானிற தேயுவானது சிவந்தநிறமாயிருக்கும், வனகால கருமை-வளப்பத்தைத் தரானிற வாயுவானது கருமைநிறமாயிருக்கும், வளவானலாமம் - மிருகதவாகாசமானதுபுலகநிறமாயிருக்கும், எனபார - எனறிப்படிப பெரியோர்களசொல்லுவார்கள, எழுத்துல வரயாப பாராதிக்கெனதும்-பிருதிவிக்கு லகாரமும் அபபுவுக்கு வசாரமும் தேயுவுக்கு மகாரமும் வாயுவுக்கு யகாரமும் ஆகாயத்துக்கு அகாரமும், அமுரதமதாய் நிற்குமது இப்படி ப பலமாயப பொருந்தநிற்கும். (சு)

குறிஞ்சிசங் கோகனகங் கொளசுவத்தி குனற
வறுபுளளி யாரமுத விந்துப்-பிறிவினறி
மணபுனரீக காலவான மனனு மடைவேயென
ரெண்புதல்வா வாகமமோ தும

இ-ள். குறிஞ்சிசங் கோகனகங் கொளசுவத்தி குனறவறுபுள்ளியாரமுத விந்துப் பிறிவினறி மணபுனரீக காலவானம்-பிருதிவிக்கு வசாரமும் அபபுவிக்குத் தாமரைப்பூவும் தேயுவிக்குச் சுவத்திகமும் வாயுவுக்கு அறுபுளளியும் ஆகாயத்துக்கு வழுதவிந்துவும் வீட்டுநீங்காமல, மனனுமடைவேயென ரெண்புதல்வாவாகமமோதும இந்தவடையாளங்களிலே நிலைபெற்றறிமென்று ஒள்ளியபிள்ளா யாகமங்களிலே சொல்லும், (எ)

பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெயவங்க
ளாரா ரயனாதி யைவரா-மோரோர
தொழிலவாகுச் சொல்லுவகாற ரேறறமுத லேந்தும்
பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார.

இ-ள். பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்களாரார்-பிருதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்தகருஞ் சொல்லப்பட்ட

வதிதேவதைகளாரானோ டேட்கிருயானால், அயனாதிடைய
ராம-பிருதிவிக்குப்பிரமாவும் அபபுவிக்ருவிஷ்ணுவும் தேயுவிக்ரு
ருததிரரும் வாயுவிக்ரு மகேஸ்வரரும் ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரு
யென ஐந்தபேராம, ஒரோராதொழி லவாகருச சொலலுங்கால-
லுவவொருததா கிருத்தியங்களைச் சொலலுமிடத்து, தோற்றமுத
லைதம் பழுதறவே பண்ணுவாகாண பார சிருஷ்டி திதி சங்கா
ரந திரோபவ மதுககிரக மைநதுவ குற்றமறச்செயவராகளென
று விசாரித்தறிவாயாக. (அ)

படைப்ப நயனளிப்பன் பங்கயககண் மாயன்
றுடைப்ப னுருத்திரனுரு சொலலில-திடப்பெறவே
யென்றந திரோபவிப்ப ரீசா சதாசிவரு
மனறே யதுககிரக ராம.

இ-ள. படைப்பனயன் - பிரமாதிருஷ்டிப்பன், அளிப்பன்
பங்கயககணமாயன்-செநதாமரைக கண்ணையுடையமகாவிஷ்ணு
இரகிப்பன், துடைப்ப னுருததிரனுருசொலலில-சொலலுமி
டத்து ருததிரமூர்த்தியானவா சங்கரிப்பா, திடப்பெறவே-நிசய
மாகவே, என்றந திரோவிப்பரீசா மஹேஸ்வரமூர்த்தியானவ
ருத்தககாலமுந திரோபவம்பண்ணுவா, சதாசிவருமனறே யது
ககிரகராம-சதாசிவமூர்த்தியானவ ரநாதிலே யதுககிரகமபண்
ணுவா. (க)

மணகடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர தேபதமா
மொணகனலசுட டொனறுவிக்ரு மோவாமல்-வண்கால்
பகநதுசலித துததிரட்டும் பாக்கிலா காயம
நிரநதரமாய் நிறகு நிறைந்து.

இ-ள். மணகடினமாய்த்தரிக்ரு-பிருதிவியானதுவட்டங்க
ளிலே கடினகுணத்தைக கொடுத்தககொண்டுநிற்கும், வ ரிகுளி
நந்தேபதமாம-அபபுவானது விடயங்களிலேநெகிழ்ந்தகுணத்தை

கொடுத்ததுகொண்டுநிற்கும் 'ஒண்கனல்கட் டொன்றுவிக்கும்-
தேயுவானது விடயங்களிலே சுட்டொன்று தலைப்பண்ணிகொ
ண்டு நிற்கும் ஒவாமல-விட்டுநீங்காமல், வண்கால்பரந்து சலிந்
துத்திரட்டி-வளப்பதையுடைய வாயுவானது விடயங்களிலே
திரட்டிக்கூடாநிற்கும், பாககிலாகாயமிரந்தரமாயநிற்குநிறை
ந்து-விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் விடயங்களுக்கெல்லா நிரந்தர
மாயிடங்கொடுத்ததுகொண்டுநிற்கும். (௮)

உள்ளபடிமாபூத மோதினோமுன்றனக்குந்
களன்மிகுமைமபுலனுங் கடடுகைகில-மெளனவே
யோசைபரிசு முருவஞசுவைநாற்ற
மாசைதருமைமபுலனே யாம்.

இ-ள. உள்ளபடிமாபூதமோதினோமுன்றனக்கு-உண்டான
படியே மகத்தாகிய பஞ்சபூதங்களுக்கு சொன்னோம், களன்மிகு
மைமபுலனுங் கடடுகைகில - களன்மிகுநது வரப்படாநின்றசத்
தாதிவிடயங்களைச்சொல்லுமிடத்து, மெளனவே-பையவே,ஒசை
பரிசுமுருவஞ சுவைநாற்ற மாசைதரு மைமபுலனேயாம் - ஆசை
யைக்கொடாநின்ற சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமென்றறிவாயாக. (9)

ஞானேந்திரியங்கள் நனரூபுடைக்ககே

ஞானமிகுபூத முற்றிடமா-யீனமாஞ

சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல்கண்

ணத்தாலு மூககென றறி.

இ-ள. ஞானேந்திரியங்கள்நனரூபுடைக்ககேள் - ஞானேந்
திரியங்கள் நனரூபச் சொல்லுகிறோங்கேள், ஊனமிகு பூதமுற்றி
டமாம்-ஊனமிகுத்துவரப்படாநின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக, ஈன
மாஞ சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல் கண்ணத்தாலுமூக்
கென்றறி-ஈனத்துவமாயிருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களை யறிகிறவிட

மேதென்று கேட்கிருயானால் சுரோததிரம் தொகு சக்தை சிவபு
வை யாககிராணமென நறிவாயாக. (மஉ)

வானிடமாய்நின்று செவி மன்னுமொலியதனை
யினமிசுநதோலகா விடமாக-ஆனப
பரிசுநதனையறியும் பாவையிறகண்ணங்கி
விரவியுருவங காணுமே.

இ-ள. வானிடமாய் நின்று செவிமன்னுமொலியதனை ஆகா
யத்தினிடமாகநின்று சுரோததிரஞ் சந்தத்தையறியும், ஈனமிசுந
தோல காவிடமாக ஆனபபரிசுநதனையறியும் - வாயுவினிடமாக
நின்று ஈனததுவமாயிருக்கிற தொகுபரிசுதையறியும், பாவை
யிறகண்ணங்கி விரவியுருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று
சக்தை-ரூபத்தையறியும். (மக)

நனராகநீரிடமாய் நாவிரதத் தானறியும்
பொன்றமுமணமுகரூப பூவிடமாய-கின்றறியு
மென்றோதுமனறே யிறையாகயிதனை
வென்றாசென்றாநின்ப வீடு.

இ-ஐ நனராக நீரிடமாய் நாவிரதநதானறியும் - நல்லஅப்பு
வினிடமாகநின்று சிவபுவை ரசத்தையறியும், பொன்றமுமணமுக
ரூப பூவிடமாய்நின்றறியும் - பிருதிவியினிடமாகநின்று கெடாத
வாககிராணங் கந்தத்தையறியும், என்றோதுமனறே யிறையாக
மம - பரமேஸ்வரன றிருவுழம்பற்றிநின்ற வேதாகமங்களிலே
யநாதியிலையென நிபபடிசொல்லும், இதனைவென்றா சென்
றாநின்பவீடு - இரதப பஞ்சேந்திரியங்களை நிககிரகம்பண்ணி
பெயாகளே மோக்ஷவீட்டடைந்தவாகன. (மச)

கண்ணுதலாலோதியிடுங் கனமேந்திரியங்க
ளெண்ணுமவசனாதிக கிடமாக-நண்ணியிடும

வாக்குப்பாடிப்பாணி மன்னுகுதமுபுத்த
மாக்ககருதுநாளு மது.

இ-ள், வாகுகுக்கு வசனமும் பாதத்துக்குக்கமனமும் பாணிக்குத் தானமும் பாயுருவுக்குவிசாகமும் உபதத்ததுக்கு ஆரத்தமும் நாளதோறு மித்தமுறைமையிலேபொருந்தியிடுமென்றெறிககண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனருளிய வேதாகமங்களிலே சொல்லும் (௨௫)

வாககாகாயமிடமாய் வந்துவசனிகுங்கால
போககாருவகாற்றிடமாய்ப் புலகியன-லேறஞ்
மிடுவகைகுதநீரிடமாயமலாதி
விடுமபாரிடமுபத்தம விரது.

இ-ள், வாககாகாயமிடமாய் வந்துவசனிகும்-ஆகாயமிடமாயினின்று வாககுவசனத்தைச்சொல்லும், காலபோககாருவகாற்றிடமாய-வாயுவினிடமாகினின்று பாதம் கமனமபண்ணும், புலகியனலேறகுமிடுவகை-தேயுவினிடமாகினின்று பாணியிடுதலுமேற்றலுஞ்செய்யும், குதநீரிடமாய் மலாதிவிடும - அப்புவினிடமாகினின்று பாயுரு மலசலத்தைப்பிரிவிக்கும், பாரிடமுபத்தமவிரது-பிருகிவினிடமாகினின்று உபத்தமாநந்தத்தைவிடும, (௨௬)

அந்தக்கரண மடைவேயுரைக்கககே
ளந்தமனம்புத்தியுட னுங்காரஞ்செந்தையிலை
பற்றியதுநிசசயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தங்
குறறுதுசெந்திகு முணர்

இ-ள், அந்தக்கரணமடைவே யுரைக்கககேள்-அந்தக்கரணங்களுடைய வடைவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், அந்தமனம்புத்தியுட னுங்காரஞ் செந்த யிவைப்பற்றியது நிசசயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தவகுற்றது செந்திகும - மனம்பற்றும் புத்தநிசச

பிசகும் ஆங்காரமெழுந்திருக்கும் சித்தஞ்சிறநிகரும், உணர்-அதி
வாயாக (௨௭)

ஒதியிடுகாலாறு முற்றானமத்ததுவமென்
ருதியருணூ லறையுங்காண-உதறவே
விதகியாதததுவங்க டனனைவிளம்பகதே
ருத்தமனே நன்ற யுனகரு

இ-ள். ஒதியிடுகாலாறு முற்றானமத்ததுவமென்றாகியருணூ
லறையுங்காண - சொல்லப்பட்ட விருபத்தாலும் பொருந்தப்ப
ட்டானமத்ததுவமென்று பரமேஸ்வரனுடைய வேதாகமங்களி
லேசொல்லும், சித்தமே-குற்றமற்றவேவிதகியாதததுவங்கடனை
விளம்பகதே ருத்தமனே நன்றயுனகரு - உத்தமனாகிய பிள்ளைய
விதகியாதததுவங்க னேழையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேன, (௨௮)

காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை
யேலவிராகமபுருட னேமாயை-மாலறவே
சொன்னோமடைவாசச சொன்னவிவைதன னுண்மை
யுன்னியுரைக்கரை முற்று

இ-ள். காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை யேலவிராகம புருட
னேமாயை மாலறவே - காலநியதி கலைவித்தை இராகம புரு
டன மாயை மயக்கமற்றவே, சொன்னோமடைவாக - இந்தமுறை
மையிலே சொன்னோம், சொன்னவிவை தன்னுண்மையுன்னியு
ரைக்கரைமுற்று-இதனுடைய சுபாவத்தைச் சொல்லுகிறோம் உற்
றப்பொருந்திக்கேன, (௨௯)

எல்லேபலம்புதுவை பெப்போதுரிசசயித்தல்
அல்லறருங்கிரியை யான்மாவுக்-கொல்லை
யறிவாசையைமபுலனு மாவருங்காலங்
குறியாய்மயக்கென்று கொள்.

இன் எல்லைப்பலமுதுமை-காலத்தவமானது கழிகாலத் தெல்லேபும நிகழ்காலத்தபலததையும் எனிகாலத்தபுதுமையும் பொருத்ததுவிக்கும், எப்போதுவிசயித்தல - நியதித்தவமானது எந்தக்காலமும் கனமததையீவவனவென்றுவிசயயபண்ணி நிறத்தம, அலவறருவகிரியை-கலைபானது ஆணவத்தைச சிறிது நீக்கி யானமாவுக்குகிரியைமையெழுப்பும், ஆனமாவுக்கொலையறிவு - வித்தியாதத்தவமான தானமாவுக்குச சீக்கிரத்திலே யறிவையெழுப்பும், ஆசை-இராகத்தவமானது பெற்றற்பதாரத்தங்களைச சிறிதாக்கிப்பெருத்திலே யிசையுண்டாகும் ஐம்புலனுமாவருவகாலம்-ஆனமா பஞ்சீசநிரியவகவிடமாகச சத்தாதிவிடயங்களைப புசிக்கவருகிற வாதரத்தில் புருடத்தவமானதுவிடயத்திலே யழுத்ததுவிக்கும், குறியாயமயக்கென்றுகொள-மாயையானது ஞானறைவினைக்கவெட்டாமல மயக்கத்தைச செய்யுமென்றறிவாயாக. (உ)

வித்தியா தத்துவங்க ளேழும் விளம்பிணைம
சுத்தமாந தத்துவங்கள் சொல்லவக்கேள் - சித்தமாஞ்
சுத்தவித்தை யீசரம்பின சொல்லுஞ் சதாசிவந்
சத்திசிவந் காணவைக டான.

இ-ன். வித்தியாதத்துவங்க ளேழும் விளம்பிணைம-வித்தியா தத்துவங்களேழுஞ் சொன்னோம், சுத்தமாநதத்துவங்கள் சொல்லக்கேள்-சுத்தமாயிருக்கிற சிவத்தத்துவங்களைநதையுஞ் சொல்லுகிறோம்கேள், நித்தமாஞ்சுத்தவித்தை யீசரம்பினசொல்லும் சதாசிவந்சத்தி சிவந்காணவைகடான நித்தியமாயிருக்கிற சுத்தவித்தை ஞானவரம் சாதாக்ஷிய சத்திசிவமென்றறிவாயாக. (உ)

சுத்தவித்தை ஞானமிகு தொனமைபா யீசரநா
னதகன றெழிலதிக மாகுகியிடு - மொத்தவிவ

* சாதாக் கிபமென்றுஞ் சத்தி சிவங்கிரிமை
யாதார ஞானவுரு வாம

இ ள், சுததவிததை ஞானமிகும-சுத்தவிததை ஞானமேறிக்
கிரியை குறைந்திருக்கும், தொனமையா மீசுநதானததனறொ
ழிலதிகமாகியிடும-பழையாக வரப்படாநின்ற ஈஸ்வரத்ததுவ
மானது ஞானங்குறைந்தது கிரியையேறியிருக்கும், ஒத்தவிவைசா
தாககியமெனும்-சாதாககிய தததுவம் ஞானமுகிரியையமொ
ததிருக்கூம், சததிகிவங்கிரியை யாதாரஞானவுருவாம - சத்தி தத்
துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவத்ததுவம்ஞானமாயிருக்கும் (உஉ)

ஆறும் தததுவமுஞ் சொன்னே மடைவாக

மாற மலமிரண்டம வாசொலலக - கூழி

லறியாவை யானவீ யானசு துககங்

ஞ்றியா வினையென்று கொள்.

இ-ள ஆறும் தததுவமுஞ் சொன்னேமடைவாக - முப்பத்
தாறு தததுவங்களுடைய முறைமையுஞ்சொன்னேம, மாறமல
மிரண்டமவாசொலல - விட்டுநீங்காமலிருக்கிற வாணவமலத்தை
யுங் கணமமலத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள், கூறில-சொல்லுமி
டதது, அறியாமையாணம்-அறியாமையைப் பண்ணிககொண்
டுகிறதிற தீர்ணவமலம், நீயான சகதுககங் ஞ்றியாவின் யென்று
கொள்-சகதுககமொன்றையு நினைபாமல நீதானாயிருக்கிறது தா
னே கண்மலமென்றறிவாமாக, (உக)

ஆறும் தததுவமு மாணவமும வலவினையு

மாற வருளால வகுத்துடைத்தீர் - வேறாக

வென்னை யெனக்கறியக் காட்டி. நிவைகண்டே

னுன்னரிய தேசிகனே யுற்று

* சாதாககியத்தின விரிவைச சதாசிவருபமெனனு
ஓர்விரகாணக,

இ-ள் ஆற்றத்ததுவமும்-முப்பத்தாறுத்ததும் ஆணவமும்-ஆணவமலத்தையும், வலவினையும்கனாமலத்தையும், மாறாவருளால் வகுத்தனாததி-விடநீங்காத இருபையினாலே பகுத்தருளிசசெய்தோ, வேறுகவெனனை யெனக்கறியக்கூடமா-இத்தமலங்களுக்கு வேறுகாம லொன்றுபட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொற்பத்தையு மருளிசசெய்யவேணும், இவைகண்டேன-இந்த மூன்றுமலங்களையும் தரிசித்தேன, உன்னரியதேசிகனேயுற்று-நினைத்தற்கரிதாகிய தேசிகனே யுற்றுப்பொருந்தத்தக்கதாக (உரு) நன்றாயுரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன்னசித்திங் கொன்றது சித்தசித்தை யோராது - நின்நிவற்றையன்றை பரத்தறிவ தானமாவே யென்றுமறை குன்றாம லோதுங் குறித்து

இ-ள் நன்றாயுரைக்கக்கேள் - நீகேட்டான்மதரிசன்ததை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங் கேள், நல்லசித்தின் முன்னசித்திங் கொன்றது நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே யித்தநாடுபாசநில்லாது, சித்தசித்தையோராது-நல்லசித்தாகிய சிவத்துக்கு அசித்தாகிய பாசத்தையறியவேண்டுமெனில், நின்றிறறையனறே பகுத்தறிவதானமாவே-சித்தாகியசிவத்தையும் அசித்தாகியபாசத்தையும் அநாகியிலே பொருந்தி விசாரித்தறிந்து அநித்தானமாவே, என்றமறை குன்றாமலோதுங் குறித்து-பரமேஸ்வரனுடையவேதாகமங்களிலே குறையாமற் சொல்லும். (உரு)

தத்துவங்க ளாற்றுக தனனைத்தா நென்றறியா-
தெத்தனமை யெனனி லீயம்பக்கேள் - சுத்தமா
மாறு சுவையு மறியாது தனனைத்தான
கூறி லவையிவைபோற கொள்.

இ-ள், தத்துவங்களாற்றுகதனனைத்தானறியாது-மூப் பத்தாறுத்தத்துவங்களும் ஜடமாகையினாலே தன்னுடைய சொரு

பதைத் தானழியச்செய்யாது, விதனமையெனனி லீயமபகுகே
ள-எந்தமுறைமையென்று கேட்கிறாயானால் சொல்லுகிறோமுகே
ள, சுத்தமா மாறுசையுமறியாமலு தனனைத்தான-சுத்தமாயிரு
ககிற வறுவகைச்செய்யும் தன்னுடைய சொருபத்தைத் தானறி
யச்செய்யாது, கூறில-சொல்லுமிடத்து அவையிவைபோறகொ
ள-முபபததாறுத்ததுவங்களுந் சுவைகளைப்போலத் தன்னுடை
யசொருபத்தைத் தானறியச்செய்யாது. (௨௬)

ஆறு சுவையு மருந்தி யவைதனை

வேறொருவன கூறியிடு மேனமைபோ - லாறாறு

மொனொருனாய நாடியுணாத தே நியதி லுற்றறிவாய
நின்றபொரு டானேகா ணீ

இ-ள் ஆறுசுவையு மருந்தியவைதனை வேறொருவனகூறி
யிடுமேனமைபோல - ஆறுவகைச்செய்யும் புத்தித்துகையகிறது
காரகமென்று * கூரககிறது துடாககிறது புளிககிறதுஇளிககிறதுதெ
னக கண்டுணர்ந்தொருவன சொல்லுகிறமுறைமைபோல, ஆறு
றுமொனொருனாய நாடியுணாத-முபபததாறு தத்துவங்கனையு
மொனொருனாக விசாரித்தறிந்து, ஒதில-சொல்லுமிடத்து, அதி
லுற்றறிவாய நின்றபொருடானேகாணீ - முபபததாறுத்ததுவங்க
ளையு மொருந்தியறிவாகருகிறவறிவுகாணியாகியமானமா, (௨௭)

சூனா வுளாலே கூர்நீ ரெனவடிவு

பொனாறு துமமுருவம் போயி - நின்றருக்கன

கண்ணுக்குக காட்டுமா போலே யுனதறியில

நண்ணியறி விதகிடிலோ நாம

இ-ள் சூனாவுளாலே கூர்நீர்எனவடிவு - கெடாதகிரு
பையினாலே அடியேனுடையசொருபத்தையருளிக்கையதீர்,பொ
னாறு துமமுருமபோகியி கெடாததேவீருடைய சொருபத

* கூரககிறது-உவரககிறது,

தையு மடிமேனுக்கருளிச்செய்யவேண்டும், நின்றருக்கன்கண்ணு
கருக காட்டுமாபோல - ஆதித்தப்பிரகாசமானது கண்ணுகருப்ப
தாரத்தங்களைக் காட்டிக் கொண்டு நிற்கிறதுபோல், உனதறிவின
ணணியறிவித்திடுவோமாம்-உனதறிவிலே பொருத்தினை நறிவித்
துவருவோமநாம். (உஅ)

அனறியுங்கே ளான்மாவா லாய்ந்தறியு மைம்பொறிக
ளின்றி யறியா திவையெனன - நின்றதுபோ
லோவாம லுனனே யுணராததுவோ முன்னறிவின்
மேவாமன மேவிநா மே

இ-ள், அனறியுங்கே-அறிவில்லாமலுந் சொல்லுகிறோங்
கேள் ஆனமாவாலாய்ந்தறியு மைம்பொறிகளினறியறியாதிவைய
யெனன-ஆனமாவிலேயறிந்து காரியப்பட்டுவருகிற பஞ்சேந்தி
ரியவசனம் ஆனமாவிலேயறிந்துகாரியப்பட்டுவருகிறோமென்
றறியச்செய்யாது, நின்றதுபோல-அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களைப்
போல, ஓவாமலுன்னையுணராததுவோம-விட்டுநீங்காமனின்று
ககறிவிப்போம், உன்னறிவின மேவாமன மேவிநாமே-உன்ன
றிவிலே பொருந்தாமற் பொருந்தினை நறிவித்தவரச்செய்தேயு
நீயறியாமல்துத்தது மப்படிபோல. (உக)

அககாங்கட் கெல்லா மகரவுயிர நின்றாற்போல
மிகக வுயிராகுபிராய மேவினோ - மெககண்ணு
நிலலா விடத்ததுயிராகு நிலலா தறிவென்று
நலலா கமகோது நாடு

இ-ள் அககாங்கட்கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல்-ஐம்
பத்தோ ரகூர்த்ததகும் அகரமாயி வகூரமுயிராய் நின்றது
போல, மிககவுயிராகுபிராய மேவினோ-சாவானமாக்களிடத்தி
லேயும் அறிவுக்கறிவாயப் பொருந்தினைறும், கெகண்ணுநிலலா
ஷி-ததுயிராகு நிலலாதறிவென்று-ஜடசித்தங்களெல்லாம் காதநா

நிறைந்து நின்றிவிததாலல்ல தறியச்செய்யாதென்று, நல்லாகம
மோதுநாடு-நல்லவேதாகமங்களிலே சொல்லுமென்று விசாரித
தறிவாயாக. (௩௧)

நற்றவததோர தானகாண நாதாததக் தஞ்செழுத்தா
லுறறுருவாய நினருட லுள்ளபடி - பெற்றிடநான்
விண்ணா பொழிலவெண்ணெய மெய்கண்ட நாதனே
தண்ணா ரருளாலே சாறறு.

இ-ள். நற்றவததோர தானகாண-நல்லததைதபுடையவா
னமாகக்ள தீரிசிக்கததக்கதாக, நாதாதததஞ்செழுத்தாலுறறுரு
வாய நினருடல-நாதாதததகினமுடிவிலே பஞ்சாக்ரமேதிருமே
னியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமை, உள்ளபடிபெற்
றிடநான்-உண்டானபடியே யடியேன தரிசிக்கததக்கதாக, விண்
ணாபொழில வெண்ணெய மெய்கண்டநாதனே - ஆகாயத்தைய
ளாவியிருக்காரின்ற சோலைகளூழந்த திருவெண்ணெயநல்லுரே
திருப்பதியாகவெழுந்தருளியிருக்கிற மெய்கண்டசுவாமி, தண்ணா
ரருளாலேசாறறு - குளிரத்திருபையினுலே திருவுளமபற்றியருள
வேண்டும.

(௩௧)

எட்டு மிரண்டு முருவான வினகத்தே

நட்டம புதலுவா நவிலக்கேள் - சிட்டன்

சிவாயநம வெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே

யவாயமற நினருடு வான.

இ-ள். எட்டுமிரண்டு முருவானவினகத்தேநட்டம எட்டுமிர
ண்டுமுருவாயிருக்கிறயகாரமாகிய ானமாவினிடத்திலேநட்டம,
புதலுவாநவிலக்கேள்-பிள்ளாய சொல்லக்கேள், சிட்டன் - பரமசி
வன், சிவாயநமவெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே யவாயமறநின்
ருடுவான்-பஞ்சாக்ரமே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆனமாகக்ள
பிறவியறத்தக்கதாக நிருத்தஞ்செய்வன.

(௩௨)

ஆடும் பழகேணல லம்பலததா னையனே
நாடுந திருவடியி லேநகரம் - கூடு
மகர முதரம் வளாதோள சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப பார.

இ-ள் ஆடும்பழகேணல லம்பலததா னையனே ஐய்நல்லதிரு
வம்பலத்தினகண்ணே எழுந்தருளிரின்று நிருத்தஞ்செய்கிறமுறை
மையைச் சொல்லுகிறோங்கு, நாடுநதிருவடியிலேநகரம்-உன
னரியனூபாதத்திலே நகரமாகவும், கூடுமகரமுதரம்-பொருந
தப்பட்ட திருவுத்தியிலே மகரமாகவும், வளாதோளசிகரம்-மிகுந
துவரப்பட்டுநின்ற திருத்தோளிலே சிகரமாகவும், பகருமுகம்
வா-சொல்லப்பட்ட திருமுகத்திலேவகரமாகவும், முடியப்பார
திருமுடியிலேயகரமாகவும் இந்தமுறைமையிலே நமசிவாயவெ
னகிறபஞ்சாக்ரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய
வாரொன்று விசாரித்தறியாயாக (௩௩)

சோகருந துடிசிகரம் சிகனவா வீசுகா
மாராகும் யகர மபயகரம் - பராக்கிலிறைக்
கங்கி நகர மடியக்கீழ முயலகனா
தவகு மகரமது தான.

இ-ள். சோகருநதுடிசிகரம் - டமரகமந்திய னூ அத்தத்தி
லே சிகரமாகவும், சிகனவாவீசுகரம் - வீசிப னூ அத்தத்திலே
வகரமாகவும், ஆகருநயகரமபயகரம்-அமைத்தனூ அத்தத்திலே
யகரமாகவும், பராக்கிலிறைக்கங்கிநகரம் - அக்கினியேந்தியனூ
அத்தத்திலே நகரமாகவும், அடிக்கீழமுயலகனா தவகுமகரமது
தான-முயலகனையித்தத பாதத்திலே மகரமாகவும் இந்தமுறை
மையிலே பஞ்சாக்ரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செ
யவாரொன்று றறியாயாக, (௩௪)

ஔங்கார மேகம் றிருவாசி யுறறதனி
 னீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடரா - மாங்கரா
 மறரா ரறிவாணி யாபலததா னுடலிது
 பெறரா பிறப்பறரா பின

இ-ள் ஔங்காரமேகம் றிருவாசி-பிரணவநதானே நல்லதிரு
 வாசியாகவும், உறறதனி னீங்காவெழுத்தேநிறைசுடராம-பிரண
 வத்தைவிட்டுநீங்காத பஞ்சாககரமே யுள்ளொளியாகவும், ஆங்
 காரமறரா ரறிவா-யானெனதென்னுஞ் செருக்கறவாகளறிவா
 கள், அணியமபலததா னுடலிதுபெறரா பிறப்பறராபின-அழ
 கியதிருவமபலத்தின கண்ணிலே யெழுந்தருளினின்று நிருத்தஞ்செ
 யய முறைமையைத் தெரிசித்தவாகளே பின்பு சநநீரணமறறவ
 ாகள் (௩௫)

தோற்றம் துடியதனிற ரோயுத் திதியமைப்பிற
 சாறறியிடு மங்கியிலே சங்கார - மூறறமா
 யுனனு மலாபபத்ததி லுறற திரோதமுத்தி
 நானற மலாபபத்ததே நாடு

இ-ள். தோற்றநதுடியதனில - டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்ததி
 லே சிருஷ்டியாகவும், தோயுநதிதியமைப்பில-அமைத்தஸ்ரீ அத்
 தத்திலே ஆனமா இரகைஷ்யாகவும், சாறறியிடுமங்கியிலே சங்கா
 ரம்-அக்கினியேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே மலசங்காரமாகவும், ஊற்
 றமாயுனனு மலாபபத்ததி லுறறதிரோதம் - உறுதியாயுன்றிய ஸ்ரீ
 பாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைக்குந் திரோதமாகவும், முத்தி
 நானறமலாபபத்ததேநாடு-தூக்கியஸ்ரீபாதத்திலே யதுக்கிரகமுத்
 தியாகவும் இரதமுறைமையிலே முத்தி பஞ்சகிருத்தியமே திருக்
 கூத்தென்று விசாரித்தறிவாயாக. (௩௬)

மாயை தனையுதறி வலவினையைச் சுட்டிமலஞ
 சாய வமுககிவரு டானெடுதது - நேயத்தா

லானந்த வாரிதியி லாண்மாவைத் தன்முத்தல்
தானெந்தை யாபாதக தான.

இ-ள. மாயைதனையுதறி-டமரகமேகிய ஸ்ரீ அதத்தினுலே
மாயையையநீக்கி, வலவினையைசுட்டு-அக்கினியேகிய ஸ்ரீ அத
தத்தினுலே கனமமலத்தைசுட்டி, மலஞ்சாயவமுககி - ஊன்றிய
ஸ்ரீபாதத்தினுலே மல்மேல்டாமலமிழத்தி, அருடானெடுதது-தூ
ககியபாதத்தினுலே யருளேதனு வாகிருத்தி, நேயத்தாலாந்தவா
ரிதியி லாண்மாவைத் தானமுத்தலதான - கிருபையினுலேயமை
த்த ஸ்ரீ அதத்தினுலே யாந்தவெள்ளத்திலே ஆண்மாவை யமுத
துகிறதுதான, எந்தையா பாதந்தான-எமமுடையசுவாமியாகிய
பரமேஸ்வரனுடைய திருக்கூத்தமுறைமை (௩௭)

மோனந்த மாமுனிவா முமமலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு - மாந்த
மொண்டருகி நின்றாடல காணாமருண மூர்த்தியாய்க்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான கூத்து

இ-ள. மோனந்தமாமுனிவா முமமலத்தைமோசித்து-மெள
னஞானிகள் சுத்தாவினுடையகிருபையினுலே மூன்றுமலங்களை
நீக்கி, தானந்தமானிடத்தே தங்கியிடு-ஆனமபோதமுடிந்தவிட
த்திலேயுதயமாகிற, ஆந்தமொண்டருகி நின்றாடலகாணும்-ஆ
ந்தவெள்ளத்திலே முகந்தகொண்டநுபவிகிறதுதான, அரு
ணமூர்த்தியாய்க்கொண்ட திருவம்பலத்தானகூத்து - ஆண்மக்க
ளைபிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற காரணியமே திருமேனியாகக்கொ
ண்டு திருவம்பலத்தின கண்ணி லெழுந்தருளிரின்று நிருத்தஞ்செ
ய்கிற முறைமைத்தாம். (௩௮)

உரையுணர்வுக கெட்டா வொருவன்யிரு பஞ்சாக்
கூத்தால் வரைமட்டான பாதி - டிரையிடமாய்க்

காணும் படியே கருணையுருக கொண்டாடல்
பேணு மவர்க்குண்டோ பிறப்பு

இ-ள உரையுணர்வுக்கெட்டா வொருவன்-மனவாக்குக்கா
யங்களுக்கெட்டாத வொப்பறபரமேஸ்வரன், மிருபஞ்சாககர
த்தால-பஞ்சாககரத்தினாலே மிருநதகாருணியமே திருமேனியாக
கொண்டு, பரையிடமாய்நின்று பராசத்தியாகிய திருமபலவிட
மாகின்று, வரைமகடான காணும்படியே-மலையையனமகனகா
ணும்படியே, கருணையுருககொண்டு - கிருபையினாலே திருமேனி
கொண்டெழுந்தருளி, ஆடலபேணும்வாக்குண்டோபிறப்பு-ஆடி-
யருளியதிருக்கூததைவிருமபினபெயாகளபின்புசநமறறவாகள்,

நாதாநத நாடகத்தை நனரா யருள்செய்தீ
ரோதி ரெழுததஞ்ச முள்ளபடி - தீதறவே
யஞ்செழுத்தீ தாகி லழியுமெழுத தாயவிடுமோ
தஞ்ச வருட்குருவே சாறது.

இ-ள. நாதாநதநாடகத்தை நனரா யருள்செய்தீ-தத்துவாதீ
தமாயிருக்கிற திருக்கூதது முறைமையை நனரா யருள்செய்தீ;
அஞ்செழுத்தீதாகி லழியுமெழுததாயவிடுமோ-பஞ்சாககரமெழுத
துகளிலேயொன்றாயிருக்குமாகில அழிகிற வெழுத்துகளாமோ,
தஞ்சவருட்குருவே-புகலிடமாயிருக்கிறிருபையுடையதேசிகனே
தீதறவேயோதி ரெழுததஞ்சமுள்ளபடிசாறது குற்றமறபஞ்சாக
கரத்தி ண்ண்மையை யுண்டானபடியே யடியேணுக கருள்செய்ய
வேண்டும். (சு)

உறற குறியழியு மோதுங்காற் பாடைகளிற்
சுறறும் பொருடான சலியாது - மறறதுகே
ளீசனரு ளாவி யெழிலா திரோதமல
மாடுமெழுத தஞ்சினடை வாம.

இன் ஒதுக்காள்-சொல்லுமிடத்து, உறற்குரியுழியும்-பொருத்தப்பட்ட, வெழுத்துகளுடைய குறிகளழியும், பாடைகளிற் சாற்றம்பொருடான சலியாது - பதினெண்பாடைகளிலே யுண்டானபொருள்கள் சற்றுங்கெடாது, மற்றதுகளை பஞ்சாககரத்தினுண்மையைச் சொல்லுகிறமுறைமைகளை, ஈசனருளாவியெழிலார்திரோதமலம் ஆசிலெழுத்தஞ்சி னடைவரம் - சிவன அருள் ஆனமா வழுகியதிரோதம் மலமஐந்துவ குறறமிலலாத பஞ்சாக்கரத்தின முறைமைத்தாம், (சக)

சிவனரு ளாவி திரோதமல மைநது
மவனெழுத தஞ்சி னடைவா - மிவனின்று
நமமுதலா யோதினரு ண்டாது நாமிருள
சிமமுதலா யோதுநீ சென்று.

இ-ள சிவனருளாவி திரோதமலமைநது மவனெழுத்தஞ்சி னடைவரம் - சிவம் அருள் ஆனமா திரோதம் மலமஐந்தம் பரமேஸ்வரனுடைய பஞ்சாககரத்தின முறைமைத்தாம், இவனின்று-பகருவப்பட்டவானமாரின்று, நமமுதலாயோகிலருண்டாது-நகாரமுதலாகவுச்சரிகில அருளபொருந்தாது, நாமிருளசிமமுதலாயோது நீசெனது - ஆசாரியரநுககிரகம்பண்ணின முறைமையிலேயின்று சிகாரமுதலாக வுச்சரிகிலருளபொருந்தம். ()

அண்ணல் முதலா யழகா ரெழுத்தைநது
மெண்ணி விராபகலற நிபபததே - நண்ணி
யருளா னதுசிவத்தே யாகருமணுடை
யிருளா னதுதீர வின்று.

இ-ள் அண்ணலமுதலா யழகாரெழுத்தைந்தம்-சிவமுதலாகியழகுபொருந்திய பஞ்சாககரமைந்தம், எண்ணில-இடைவிடாமலுச்சரிகில, இராப்பகலறநிபபததே - கேவலசகலமற்றவிடத்தே, நண்ணியருளாது சிவத்தேயாக்கு மணுடையிருளாதுதீர

வீன்ற - ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலமானது நீங்கவருளானது பேரினபமாகிய சிவத்திலே பொருத்திவிடும். (சக)

ஆதி மலமிரண்டு மாதியா யோதினாற்
சேதியா முமமலமுந தீர்வாகா-போத
பதிப்பரிதா மினபததே வாழலா மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்தா மே.

இ-ள். ஆதிமலமிரண்டு மாதியா யோதினாற் சேதியாமும்மலமுநதீர்வாகா-ஆதியாகிய நகாரமும மலமாகியமகாரமுமஇரணமெடியாகவுச்சரித்தால் உறுதியாக முமமலமுநீங்கி ஆனமாவருளைப்பொருந்திப் பேரினபவாழ்வை யுறமாட்டாது உறுமுறைமை கூறுமிடத்து, மாறிவிதிப்படியோதஞ்செழுத்தா (ஒதினா) போதமதிப்பரிதா மினபததே வாழலாம் - கோரமுதலாக வுச்சரிக்குமுறைமையையாறிச் சிவமுனனாக அத திருவெழுந் தஞ்சையும் விதிப்படியுச்சரிக்க வானம்போதத்தால் மதித்தறகரிதாயிய பேரினபவாழ்விலெய்தி வாழலாம் நீயும்சிவமுனனாகவுச்சரிப்பாயாக.

அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணமமனைத்து-மஞ்செழுத்தே
யாகந்தத் தாண்டவமும யாவைக்கு உப்பாலா
மோனகத மாமுத்தி யும்.

இ-ள் அஞ்செழுத்தேயாகமமு மண்ணலருமறையும் - பாமேஸவரன் திருவுளம்பற்றாவின்ற இருபத்தெட்டி திவ்வியாகமங்களும நானுவேதமும பஞ்சாககரமே, அஞ்செழுத்தே யாதிபுராணம மனைத்தும்-பதினெண்புராணங்களைத்தும்பஞ்சாககரமே, அஞ்செழுத்தே யானகதத் தாண்டவமும-ஆனந்தநாமபஞ்சாககரமே, யாவைக்கும்பாலா மோனகதமாமுத்தியும் - தத்துவாதிதமாகிய மெளனஞானமாயிருக்கிறபாமுத்தியும்பஞ்சாககரமே.

முத்தி தனையடைந்தோர் முகதுபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை யிவையிறறி-ஞெத்த
விரதமணம் வெமமை யெழிறுதம் போல
விரவுவொன ரோதம் விதி.

இ-ள் முததிதனையடைந்தோர் - மோகத்தையடைந்தபெயர்களே பேரின்பத்திலே யிரண்டறநிறகிற முறைமைக்குத் திருவட்டாந்தமெப்படி. யென்று கேட்கிறுயானால், முகதுபழம்போதங்கி வித்தகமாம்வீணையிவையிறறிஞெத்தவிரதமணம் வெமமையெழிறுதம்போல - பழமும் ரசமும்போலவும் பூவுமணமும்போலவும் அக்கினியும் வெமமையும்போலவும் பண்ணுமோசையும் போலவும், விரவுவொனரோதம் விதி-இப்படி யிரண்டறப்பொருத்தி நிற்பார்களென்றாகமங்களிலேசொல்லும். (சுசு)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற்
பெத்தத்தி னீறகின்ற பெற்றிபோல-முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றா செறிந்திடுவ ரென்றுமறை
சத்தியமா யோதியிடுக தான.

இ-ள். தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற் பெத்தத்தினீறகின்றபெற்றிபோல - பெத்தத்திசையிலே தத்துவங்களுக்கெல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே யிரண்டறநிறகிறமுறைமைபோல, முததிதனிற்சித்தமலமற்றா செறிந்திடுவொன்று மறை சத்தியமாயோதியிடுகதான - முததித்திசையிலேசகசமமற்றபக்குவப்பட்டவான்மாகக் கள் சிவனிடத்திலே இரண்டறப் பொருத்தவார்களை என்று சத்தியமாகவே சிவாகமஞ்சொல்லும். (சுஎ)

ஆதவன்றன் சந்நிதியி லம்புனியி னூர்சோதி
பேதமற நிறகின்ற பெற்றிபோ-ஞநாதத

தண்ண றிருவடியி லானமா வணைந்தின்பக்
கண்ணி லமுதையிடுவ காண.

இ-ள். ஆதவன் தனசநிதியி லுட்புலியினோசோதி பேதமற
கிறகின்ற பெற்றிபோல-ஆகித்தபயிரகாசத்தின் முன்னேசநகிர
பயிரகாசமான திரண்டறகிறகிற முறைமைபோல, நாதாதத்த
ண்ண றிருவடியி லானமாவணைந்து-தததுவாதிதமாயிருக்கிறதரு
வடிஞானத்திலே யானமாபபொருதி, இன்பகண்ணி லமுதையிடுவகாண - பேரினபத்திலே யிரண்டறப பொருதுமெனநறி
வாயாக. (சஅ)

செனறிவன்ற னென்றிற சிவபூ ரணஞ்சிதையு
மன்றவன்ற னென்றுமெனி லநரியமா-மினறிரண்டு
மற்றநிலே யேதெனனி லாகித்த நாதனவிழிக்
குறமற்ற நின்றதுபோற கொள்.

இ-ள். செனறிவன்றனென்றிறசிவபூரணஞ்சிதையும்-ஆன்
மா சிவனைச்சென்று பொருதுவானாகில சிவனுக்குப் பூரணத்து
வநிலையாகவேணும், அன்றவன்றனென்றுமெனி லநரியமாம்-
சிவனானமாவசென்று பொருதுவானாகி லப்பேர வானமா
வேறாயிருக்கவேணும், இன்றிரண்டு மற்றநிலேயேதென்னில்-இர
ண்டுமுறைமையுமல்லாமலநின்ற நிலைக்குத் திருஷ்டாந்த மெப்ப
டிபென்று கேட்கிறுபானல் ஆகித்தனாதனவிழிக் குற்றமற்றநி
றதுபோறகொள-அந்தகனுக்குப் படவநீங்குககாலத்து ஆகித்த
பயிரகாசமுங் கண்ணினுடைய வெளியும் இரண்டறக கலந்து
நின்றாறபோல. (சக)

வாககு மனயிறந்த வானகருணை யானனெரு
தாக்கறவே நிற்குந தனிமுதல்வா-கீககாப்
பதியினைப்போ னிகதம் பசுபாச மொன்றாய்
கதியிடத்து முனறினையுங் காட்டு.

இ - ன். வாக்குமனமிறந்த வான்கருணை உள்ளொரு தாக்க
றவேநிற்குந தனிமுதலவா - மனவாகுக காயங்களுக கெட்டா
தபொருளே வழுவாய அடியார்களிடத்திலே யிரண்டாகிறகிற
வொப்பறத கததாவே — நீக்காப பதியினைப்போ ணிததம பசு
பாச மெனரூட்-விட்டு நீங்காமலிருக்கிற பதியினைப்போற பசவு
ம பாசமு நீத்தியமென்றருளிச்செய்தது, — கதியிடத்து மூன்றி
னையுறுகாட்டு-முத்தியிலும் பதி பசு பாச மூன்றுமுதலும் அழியா
மணிந்கிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய
வேணும். (ரு௨)

முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவறு போகததைத் துயத்தலனு-மெத்தவே.
யினபனகொ மித்தலிறை வித்தவினை வித்தல்மல,
மனபுடனே கண்டுகொளப பா.

இ - ன். முத்திதனில் மூன்றுமுதலு மொழியக்கேள்பா-அ
ப்பனே முத்தியிலும் பதிபசுபாசாமூன்று முதலுமழியாமனிநி
ற முறைமையைச்சொல்லுகிறோங்கேள், — சுத்தவறுபோகததைத்
துத்தலனு-பேரினபதைப புசிக்கிற தானமா, — மெத்தவேயி
ன்பனகொடுத விறை - பேரினபதை மிகுதியுங் கொடுக்கிறது
கத்தா, இதைவினைவித்தலமலம - பேரினபதை மேனமேலும்
வினைக்கிறது மலம, — அனபுடனே கண்டுகொள் - அனபினை
வே யறிவாயாக. (ரு௩)

அப்பாவும் முத்திக கழியாத காரணத்தான்
செப்பர யருளாலே செப்பக்கே-ளொப்பில்
குருவீங்க வேடமெனக் கூறிவினை கொண்டார்
கருவொன்றி ரில்லாட்கள் காண்.

இ - ள் அட்பா விமழுத்திக கழியாத காரணத்தான் செப்
பாயருளாலே செப்புகேள் - அப்பனே முததியைப்பெறுகைக்
கழியாதகாரணஞ் சொல்லுகிறோன கேட்பாயாக, — ஒப்பிச -
உவமையில்லாதிருக்கிற சிவம், — குருவின்கவேடமெனக்கூறில்
குருவும் விவரும் சங்கமமுமேயெனறு கூறுகையால் சிந்திதனா
கககண்டு வழிபடுகிற சிவமெனறு, — இவை கொண்டோர் - இதை
முப்பொருளையு முன்மையாகக் கொண்டோர், — கருவொன்றிநி
ல்லாக்கள்காண-கருவிலேபொருந்திப் பிறந்திறவார்கள், (ருஉ)

கற்ற மனம்போற கசிகதுகசிந் தேயுருகி
யுறராசா னிலிங்க முயாவேடம-பறராக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்குத்
பத்திதனி னினறிமெவர் பா.

இ - ள் கற்றமனம்போறகசிகதுகசிந் தேயுருகி - ஈன்றன்
னிதான பசுவைப்போலுளருகிககசிகதுகசிகது, — உறராசானி
லிங்க முயாவேடமபறராக - மானிடதேகத்தைப்பொருந்திவந்த
ஆசாரியுண்பும் சிவலிங்கப்பெருமானையும் பெரியவேடத்தாரை
யும் இதை மூன்றுவடிவைத் தங்களுக்குப்பறராண தெய்வமாகக்
கொண்டு, — முத்தித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் பத்தித்
னிலநினைநிவொப்பா பரமமுத்தியைப் பெறுகைக்குத் தலையான
சத்திநிபாதிதையுடையதபோதனாமுழுமலமாகியபாசனவகை
க்குக் கரையழிந்த பத்தியின்கண்ணே நிறபா நீயுமிந்த முறை
மையிலேபாத்தது வழிபட்டு நிறபாயாக, (ருங்)

வாழ்த்தே னருட்கடலே வற்றப் பவக்கடலில்
வீழ்த்தே யலையாமன மேதினியிற-குழந்தையிடா

வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
யுண்மைத் தவப்பயனே யுற்றது.

இ - ள் குறந்தவிடாவெண்ணெய் மேதினியில்சுவேதவன
மெய்கண்டநாதனே-சத்தியத்தைத் தரிசித்தவா விடநீங்காததி
ருவெண்ணெய் நலனூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டசுவேதவ
னெனனகிற பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடையமெய்கண்டநாதனே
உண்மைத்தவப்பயனே-உண்மையான தவத்தைப்பண்ணினவா
களுக்குப் பயனாபுள்ளவனே,—வற்றாப்பவக்கடலில் வீழாதேய
லையாமல - பிறவியாகியகடலில்அடியேன வீழாதலையாமல,—அ
ருட்கடலே வாழாதேன-தேவரீர் காருணணியத்தினாலே வாழாத
தேன.

(௩௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைவிளக்க மூலமும் உரையும்,

முற்றிற்று.

உ

சிவமஹம்.

திருச்சிறைமஹம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவச்சாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்

இதற்குப் பதவுரையும்.

நிரம்பவழகியா பொழிபுரையும்.



இஃக

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான

கந்தர்சாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவாகள் பாவையிடடு,

கன்னிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநுநயவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



சிவமயம்.

திருச்சுற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அலைகடல்கூழ்த்திலவுலகின்கண் ஆன்மாமுகளனை
வறற்றுகும் அருள்காந்தளிக்கும் அறப்பெருங்கடவுள்
அனபினவழியறிந் தடிமைபூண்டொழுதும் சிறறழிவுயி
ராகள சிறகில விருப்பினும், கருணையிடுகிறதெனொருபெ
ருங்கடவுள் பழனமயிற்பழமைமாயக கலவியறிவொழுக்
கங்களாற கற்றுணர்ந்தடங்கு மாணிடாக்கள பாசத்தாற்
கழித்தலைத்துப் பவமாகிய கடலில அருந்தாவண்ணம
வேதங்களை யருளிச்செய்தனா என்பது பலசமயத்தவ
றகும் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

அதனை யவாவர் கனமத்தளவா யறிவுறுத்தும்ஆ
சாரியாக ளநேகா தோனறி அவவவகாலதில அவவச்
சமயங்களைச் சீடாக்கடமிண டொருவழிப்பட ஏற்படு
த்தினமையால சமயங்களும்தற்கேற்ற நூல்களுபலவா
யவிரிந்தன.

அவவாறு பலவேறு பொருள்கொண்டு மயங்குநு
வண்ணம் மெய்ப்பொருளே திருவெண்ணெய் நலவூர்
மெய்கண்டதேவராயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென
ஹநூலருளிச்செய்தனா.

சிவஞான போதத்தை விரித்து அவர் மாணாக்கர்
அருணந்திதேவா சிவஞானசித்தி செய்தருளினா.

அருணந்திதேவா மாணுக்கராகிய ஸ்ரீமதநான்சம் பத்திரீடம் அதுக்கிரகமபெற்ற உமாபதிசிவாசாரியர்சி வஞானசித்தியைத் தொகுத்துச் சிவபிரகாசமெனயா வரும் எளிதிலுணருமபடி யோரநூலருளிச்செய்தனர்.

உமாபதி சிவாசாரியா தாமசெய்த சிவபிரகாசம் முன்னுறகேற்ப முடிந்தமையாம் சிறிது விரிந்திருப்ப தைப்பற்றி மிகுபகுவமுடைய அடியார்குவருத்தமி ன்றி மனனமாகுமபொருட்டுத்திருவருட்செயலாலதிரு வருளடையும் திருவருடபயனென் றிநூலருளிச்செ ய்தனா

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில்கா ணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தாந்தசாத்திரங்களுக்குப் பெருமபாலுமபதவுரை வேலப்பபண்டாரமசெய்திருக்கி ன்றனா, இவவுரையும் அந்நடையே கொண்டிருக்கின் றது.

சேதுபுராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சை வாசாரியருமாகிய நிரம்பவழியா, இநநூலுக்குப் பொ ழிப்புரை யருளிச்செய்தனா.

இவ் விருவகையுரையும் சிற்சிலவிடங்களில் விசே ஷக் கருத்தடங்கி யிருப்பதாலும் சித்தாந்தநூலுணர் வோர் கலவிப் பயிற்சியில் சிறிதடைந் திருப்பினும் இவ வுரைகளை வாசிப்பதால் பெருமபய னெளிதிலடைந்து மிகவும் 'வித்தியாசாகர ராவாரெனவுங் கருதிப் பலர் தெரிவித்தபடி சோதனை அச்சிடப்பட்டது.

சிவமயம்,

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு

நேசத்தடியா நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத தனிகடக்க மாட்டாது-பாசத
திருகோட்டு முக்கட சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நாலவாயுவா.

நேசையா சிரியப்பா.

திருமகள் பிறந்த விரிதிரைப்பாறகடற்
சூறையங்குகுகாற சூழறுபு வெடுப
வலைவதறவெழு தண்டமீப்படாந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுநதிர ளன்ன
வினனநீரினப நன்னலஞ்சுரத்தலின
விளங்கெழிறறருமந திரண்டு வீற்றிருந்த
வண்ணமுமபோல மண்ணறனகயிலை
காலுலிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாளசுமந துவந தவவழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுமிகத வெண்ணையநின் றுருத்த
தொண்டாகளிதய முண்டகமலாததும
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன
மறையகததடக்கிய வொருதனிககுடி லையு
மருணூனிறைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடி போலக கூடியகாட்சியிற
புலசிவஞான போதநுறொகுத்த
வகலபொருடோதற கருமையுமாங்கவன்
சுமபிரதாயத தந்தமிலவானபொரு

ஞாலவரப்பெருங்குளி யுள்ளம்படைத்த
 பண்பின்மேதைய சண்பையரோமான்
 றறபலன்றேராப பறபலசமரிகள்
 மலைதலைகொணமு மாருதமறைதெனத்
 தலைதலையிரியத தானிரிதுதைத
 புகழ்சிவஞான போதமுளஞறையாந்
 திகழ்சிவஞான சித்திரினவிரிவு
 மென்போனமருண்ட புனபுலமாக்க
 டிராவிடுமபையுந் திருபுளங்கெதண்டுந்
 ஞராககாதலி னுகமியோ னுகப
 பாவிடங்கொண்டதன னுவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப பட ரிஞளவிழங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயாழ்மவித்
 திசைமகனாமருங்கிற பரிபுடனவனேகத்
 நாலையினறொகைக்கு நானமடங்குடைய
 சைவநாறசலதி நொயநினிறகடத்து
 மரககலமதற்கு மாலுமியொப்ப
 வெழிலீரைதும் வருவறப்புணாதறித்
 தெனஞ்சீரப்புலமை வளஞுவனறனக்கோர்
 நறுணையுடைத்தெனக் கற்றவாகளிப்பு
 வருடபயனென்னோ வாதகொருநாமந்
 தெருடப்படப்புனைந்து செநகமிழயாபபிற
 குறளடிவெள்ளை யொருநூலியம்பினன
 மற்றவனபுலியூ வளக்காகிழபாற
 கொற்றவனகுடியிற சூடிக்கொண்டுறைந்த
 பூசாணுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
 கரசுறுங்கண்டமுங் கரந்த
 தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே.
 சிறப்புப்பாயிர முற்றிறநு.

திருவருட்பயன்.

உமாபதிவிவனென லும பிள்ளை ததிருநாமத்திற்கும்
இத்நூற்கும் முதலவராகிய கொற்றவனகுடிமுதலியார்.
அறம் பொருள இனபம் வீடு எனனு நானகினுள வீட்
டுநெறிகாட்டுவானதமமாட்டுததுகொள்ளப்பட்டஇல
ககியம் இடைபூழி அறி யினிதுமுறறுதற்பொருட்டு, ஆதி
க்கண்ணே கரிமுடிக கடவுளை வணக்கஞ் செயதருளுகி
னறா வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்துமங்கலமொழி
முதல வருததெடுத்ததுக கொள்ளப்பட்ட இலக்கணவில
ககியம் இடுக்கணினறி யினிதுமுடியு மென்பாராகினி.

காப்பு.

நரகுஞ் சரக்கனறு நண்ணிற் கலைஞாஸை
கரகுஞ் சரக்கனறு காணை

என்பது அடைந்தோபாற் செய்யு நலலருளினையுடைய யா
னைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தா யிருக்கும் இளமையி
னையும் ஓபற்றகடவுளை, ஒருவாமன மொழி மெய்களால வந்திப
பாராயின, அவாககு வேதாசீம் புராண முதலிய கலைகள யாவும்
வருநதிககற்கும் பண்டமலல என்றவாறு, இதனாற்றானே யெளி
தின வருமென்பதாம்.

உலகத்து ழுனைகலெல்லாமஅடைந்தோபாற் றுன்பஞ்செ
ய்தவின இதனை நற்குஞ்சரக்கன நென்றருளிச்செய்தார், யானை
யறிந்தறிதும் பாக்கினையேகொலவூட என்றறிக இஃதாருபெயா.

ச திருவருட்பயன் மூலமுமுன்றும்.

இதனாலின காப்பும் உளாயும் சிறப்புபடியிரமும் அதன் முன்னுரைக்கும் உரையாசிரியா காப்பும் சேது நிரம்பவழிகியர் உரையிலிருந் தெடுத்தது சோககப்பட்டன.

க - வ து ப தி மு து நி லே.

அஃதாவது மேலாகிய இறைவனது இயல்பு,
சிவனுக்குத் தன்னியல்பேதென்னில?

அகரவுயிர்போ லறிவாகி யெவரு
நிகரிலிறை நிறகு நிறைந்து

எ-து அகரவுயிர்போல - அகரங்களுக்கெல்லாம் அகரமாகிய வெழுத்துப் பிராணனாயினன்றபோல, — அறிவாகி - ஆன்மாக்களுக்கெல்லா மறிவாகி, — எவரும் - சடதகிலுஞ் சித்திலும், — நிகரிலிறை - ஒப்பிலலாத் கடவுள், — நிறகுநிறைந்து - சாவதநிரபரிபூரணனாயசைவற்றிற்பன எ-று.

நி-வ-ஈ. அகரமாகியவுயிரெழுத்துகளெல்லாவற்றிலும்பொருந்தி வேற்றநின்றாறபோலத் தனக்கோ உவமனிலலாத தலைவன உலகுயிரமுழுதும் ஒழிவற நிரம்பினானவருவாய அழிவின நிநிலெபெறும்.

அகரம் தானேதனிததும் ஏனையிருடமபுககெல்லாம் வேறின்நிப்புணராதம் நிறறலானும், அவ்வனம்புணரக்கவழியுந் தன்னுருவுதோன்றாதாகலானும், முத்தகண வைககப்படுதலானும், விகாரமின்றி நாதமாததிரையா யியலபாற்பிறத்தலானும், இறைவற்குவமையாயிற்று. இவ் பொபபுவமையாற் சடமாகியவொலிவடிவனென்பதற்கு அறிவாகியென்றும், அகரம்போல வொருகாற்புணர்து நீங்காதென்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அவ்வகாமு

தலிய வெழுததீக்களு முட்படுதற கெவகுமென்றும், மாணாகற்
கறிவிததறபொருட்டு உவமனெடுபுணாததினும்அனந்தனறென
பதறரு நிகரிலெனறுங கூறியருளினா.

“அதகரங்கடோறுஞ் சென்றிடு மகரம்போல் நின்றனன
சிவனுஞ்சேராதே” என றருளிசெய்தவாறுங காண்க.

இதன விறைவன துணமையும், அவன வேறற நின்றமை
யுங் கூறப்பட்டன. (க)

இப்படி மனம் வாகஞக காயங்களுக கெட்டாமலிருந்தாலா
னமாகள மலபரிபாகம் வந்து மோக்ஷமடைகிற தெப்படி யெ
னனில?

தன்னிலைமை மன்னுயிரகள சாரததருஞ்சத்தி
பின்னமிலா நெங்களபிரான.

எ-து, தன்னிலைமைமன்னுயிரகள-தன்னுடைய நின்மலமா
கிய சுவதற்கிரததை நிலபெற்ற வாணமாகள, சார-பொருந்த,
—தருட்சத்தி-கூட்டு மருட்சத்தி அதனா சத்தியுஞ் சிவமு மிர
ணடோவென்னில?,—பின்னமிலா நெங்களபிரான - இரண்ட
லலாதவன எங்களசுவாமி

நி-வ-உ, வாகுமனங்கட்கெட்டாத தனது விமல ஞான
ந்தவீட்டினெல்லையை நிலபெற்ற ஆனமாகளவந்துபொருந்து
மபீட்செய்யும் அருளாகிய பராசத்தியுடனே பேதமின்றி யொன
றிநிற்பான எமமுடைய இறைவன.

மன்னுயிரகளெனறதனால் ஆனமாக்கள்வினவயத்திலஉரு
வாதொழிலும் வேறபடுவதன்றி நிலமுதல நாதமீருகிய தத்துவ
ங்களபேலப பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன ஓர் சத்தியோடும கூடிநிற்பதென்பதும்
அது கருணைவடிவிறமென்பதும் கூறப்பட்டன, (உ)

அப்படி யுமமுடையகூவுள மகத்துவமோவென்னில?

சு திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

பெருமைக்கு துண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
 னருமைக்கு மொப்பினமையான.

எ-த பெருமைக்கும்-ஆனம் போதத்தாலே மறியப்படாத
 மகத்துவத்திற்கும்,—துண்மைக்கும் - இப்படிப் பஞ்சுருத்திய
 நடத்தையிலேயு மானமாககளாலே மறியப்படாத விரகசியத்து
 க்கும்,—பேரருட்கும் - ஆனமாககளமேல வைத்த மிக்க கிரு
 பைகாம் —பேற்றினருமைக்கும் சரிதை நிரியாயோகங்களை
 முடிந்த விருதியிலே சாய்சியதைக்கொடுக்கப்பட்ட வாசனிய
 ததுக்கும்,—ஒப்பினமையான - இவ்வுக்குவமையிலே

நி-உ-உ வளவிட சதுமுளதாய நீரைவினும், கொடியை
 யினும், மிகுந்த கருணையினும், ஒரு ராற் பெறுதற்கருமை
 யானும், ஆபவிரகஸினும் தாககோ ரொப்புமை யிலலா
 தான முன்னவகிந்த எயிலைவா,

இவ்வாறறால் தனக்கு மனிலலானாகவே மற்றினததியலபி
 னும் ஒப்பிலத்தலினால் உடததுணாக,

“ அண்டப்பகுதி னுண்டைப்பிறக்க

வளப்பருத்தமமை வளப்பெருங்காட்சி

யொன்றினுக்கொன்று நினதெழிலபகரி

ஓர்நொருநேகாடினை மேற்படவிருந்தன

வினனுழைக்கதிரின னுனைனுடபுனாயச

சிரியவாகப்பெரிமோ னெனவும

செருமைக்கண்டபணுத்தா

வளவடைத்தது

நினதுதுணைகிய தண்டாச்சித்ததி

எனவு மருளிச்செய்தவாறு காணக,

கு - வுருபுமுன் முமோற்றமைப்பொருளாததது 'யாதன நுபிற கூறிமுயினும், பொருளசெனமருங்கின வேற்றமைசா ருய' என்பதிலங்குமைதவீத

இசனுவிறைவான தயாபுகுதற்பபட்டது (க)

இவனுக்கொப்பிலலை மென்பானேன, மூவரி னொருவனவ் லவோ வெனின?

ஆகியெனையு மனிததாசுட னடங்கப

போகருமவன்போகாப புகல.

எ-து - அகி-பிரமாவைபுனடாகிர சகராதை சிருட்டி பி சிதது, - எ-து - யு-ளி-து-வி-நெனவையு னடாகிசசகததையெ ல்ல-பிபடபிபிதது - "புடனங்கப்போகரு மவ - முடிவின் மாயமலத்திலே மெல்ல-மடவ-சகாககரிசுநத நடை-யயுடை யகததாவாய், - போகாபபுகல தானெ-து முடிவிலலாம லநதப் பிரமாவிபுந்நு ஐகமெனையிறநடகும் புகலாகிய வாண்டவனும்.

வி-வ-உ-இனைமனாகிய அங்கடவுள ஒருவனொருத்தி ஒன்றெ ன்றுகூடப்பபட்ட வுலகங்கனெலலாவற நினையும் படைத்தது நிறு த்தி யிசசானானகிரியைக ளுணராதனைம ஆனமாககனெல் லாம மூலமலததடனே அடங்கியிருகளுபபடி அழிதலைசெய்யு கதாவா எஞ்ஞான்றும் கீங்காததோரா புகவிடமாயிருக்கும்.

ஆகூடனடங்க வென்றதனால் பருநற்பசதி யுடைடென்பது கூறிமதாயிறு 'உயிரவைமொகெர்ப பிணமுதிபபதெ னா னபாபெனன்ற - செயிருந்மலத்திலுக்கும்' என றருளிச்செய்த வாறுகாணக.

இதனால் அவனொருவனே முததொழிறகும் உரிமனென்பு துகூறப்பட்டது (ச)

அவனருமோ வருமோ வருவா ருபமோவென்னின்று

அ திருவருட்பயன் மூலமுமுராயும்.

அருவு முருவு மறிஞ்சு கறிவா

முருவ முடையா னுளன.

எ-து. அருவுமுருவும்-அருவமுமுருவமுமருவா ருபமுமாம்,
—அறிஞாக்கு-அறிவானமிககநாதாகளுக்கு —அறிவாமுருவம்-
ஞானமாகிய வருடமுருமேனியை,—உடையா னுளன-உடைத்தா
னவனுயிருக்கின்றான்.

நி-வ-உ, சிவம் சத்தி நாதம் விநது என்னும் அருவடிவுநான்
கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நா
னருமுடையன், அவ்விழைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்தின்
தோன்றும் ஞானவுருவினயு முடையனாகலான,

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவடி
வமெனபது கூறவேண்டாவாயிற்று.

“சிவஞ சத்தி நாதம் விநது சதாசிவன் நிகமூமீச - னுவந்த
ருருருத்திரன் ஞானமாலய னெனநிறெனறாயப, பவநதருமுருவ
னவிவ கருவநான் ருபயமொன்ற, நவநதருபேதமாகநாதஞா
டிப்பொன்ப” என்றும் “குறித்ததொன்றாகமாட்டாக குறைவி
லனாதலானும்.” என்றும் அருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனா ல்வனருவுருவு கூறப்பட்டன, (ரு)

உடமையாகி லொருவருண்டாகக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்
னில்?

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ
னில்லாதா னென்க ளிறை.

எ-து பல்லாருயிருணரும் - சாவானமாகக்ஞா தங்கட்கு
கத்தா`சனுகாரண புவனபோகங்களைத் தந்தறிவிக்கவழிகின்ற,—
பான்மையென-முறைமைபோல,—மேலொருவனில்லாதான்-
நானே யறிதலன்றித் தனக்குமேலொருவ னறிவிக்கவேண்டென

ஸ்லை யாதலாற் றுனினைந்த திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன
—எவகளிறை-எமதுகத்தா.

நி-வ-உ நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆனமாக்களும் அறிவிக்க
வரியும் பகுதிபேரலத தனக்குமேலாய்வின்று உணராததுவதோ
கடவுளையிலலாதான எமமுடையுற்றான்.

இதனாற் கடவுட்டனமை யொருவராற்பெருது இயல்பாக
வுடையன எனபதுகூறப்பட்டது. (௬)

உமமுடையகத்தாவை எல்லாராலும்றியலாமோவென்னில்?

ஆனவறிவா யகலா னடியவாசுரு

வானூடா காணு தமன.

எ-து ஆனவறிவாய-எவ்விடத்தும் நீங்காத பேரறிவாய்,—
அகலாநடியவாசுரு - விட்டுவிடகான ஞானவான்களுக்கா —வா
னூடாகாணுதமன-தன்னையறியாத பிரம் விட்டுணுமுதலாயிந்தே
வாகளுக்குஅவாக்ளமனனாகக்குக்காய் தக்கெட்டாதஞானவான்.

நி-வ-உ. நீங்காதஞானமாய அடியார்களுள்ளக்கமலத்தினை
விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதலசெய்யான, தா. தேவாகளால்கா
ணடற்கரிய மேலோனாயினும்.

அடியவொனவும், வானூடொனவும், பொதுப்பட்டக் கூறின
மையாலயாவராயினும் அன்பாகுகெளியவருதலும்அன்பரல்லா
தவீரக்கு அரிபதைதலும் உடையனஎன மாம.

‘கனவிலுந்தேவாக கரியாயபோற்றி, கனவிலுநாயேறகரு
ளினினைபோற்றி’ என றருளிச்செய்தார போதஞ்ர புகழ்கமபோர்
ததமெய்யன, வாத்தூ வந்தமறைமுற்றறிலைவா

இதனால் அனஅருளபுரியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உமதுகாததா வேகதேசனோ வியாபகனோவென்னில்?

எங்குமெவையு மெரியுறுநீர்போலேக

தங்குமவன றுனே தனி.

டு திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

ஏ-து எவ்வுமெவையும் - சித்தினு சடந்தினும்,—எரியுந்
நீபோல அககிணியைப்பொருத்தின சலம்போல,—ஏகந்தவரு
ய-கத்தாவிரண்டற வேகத்தவமாய்ப் பொருந்திற்பன்,—அவ
னானேதனி-அந்தக்கடவுடானே யொப்பிலலாதவன்

நி-உ-உ எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வுயிர்கண்
மாட்டுப் நீரிடைநி நற தழும்போல ஓர்ண்டற உலகந்திருந்தானு
யினும் அக்கடவுள் அப்பதங்களிறறங்காதுநிகி யேகளுநிற்பன்
ஏகாரம்-பிரிவில், “பாபதமண்டலனைததுமாய” எனபத
னுள் ‘நீருநகி’ எனறருளிச்செய்சவாறுகாண்க.

நீருநகியென்பது, காயந்தடிதலின் கண்ணாசாயவெமமை,
இதனால் யாஸெடுகிரமபி நிற்பினும் அகிறேமாயானென்பது
கூறப்பட்டது (அ)

சத்தா ஸெருமொருபடிததாய நிற்பனேவென்னில்?

நலமில் னண்ணாக்கரு நண்ணினாக்கரு நல்லன

சலமில்லன போசங்கரன

ஏ-து நலமில்னண்ணாக்கரு-தன்னை வழிபடாதபோகளுக்கரு
த்தவகளாலேயுள்ள சன்னபரணமாயிய துகசததைநீக்கித் தன்னு
லேயுள்ள வினபநலததைக கொடான,—நண்ணினாக்குநல்லன-
தனை வழிபட்டபோகளுக்கருத்தனபத்தைநீக்கியிங் பநலததை
த்தருவான் வழிபடாதபோகருத் தனபத்தைநீக்காமலும் வழிப
ட்டபோகருத் தனபத்தைநீக்கியு மிருக்கையினாலே பிரபஞ்சவா
கியோவென்னில்?—சலமில்லன போசங்கரன-விருப்பு வெறப்பி
ல்லாதவன் சுகத்தை யானமக்க ளெவைக்குங் கொடுக்கையினு
லே சங்கரனென்ற திருநாமத்தையுடையவன்.

தனதாளினை உடைந்தாரமாட்டு ளனமையினைச்செய்யலும்,
அதசெய்யாமாட்டு அதசெய்யாதிருத்தலும் உடையனாயினும்
வயிரமென்பது சிறிதுமில்ல, இன்பத்தினைப்பண்ணுஞ் சங்கர
னென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான,

வடமொழியில் சம எனபது¹ சகம், கரண எனபது பண்ணு
வான இலையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனெனநிறைந்தது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலன்னென்பதும், அவரவாசெய்தி
க்கொத்த படனுதவுமநடுநிலைமையை யுடையவனென்பதங்கூற
பட்டன. (க)

வழிபட்டவாகளாலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வெ
ன்னில்?

உன்னுமுள கைய மிலதணாவா யோவாது

மன்னுபவந தீராகரு மருந்து

எ-து உன்னும-நினைபுகள, — உளது உண்டு, — ஐயமில்லாத
சந்தேகமில்லை, — உணாவாயோவாது அறிவுக்கற்றியாய் விட்டுநீங்க
காது. அபயம். விட்டு நீங்காமலிருந் தென்கையெனெனில்? —
மன்னுபவந தீராகருமருந்து பொருத்திய சனமரணமா? ப வியா
தியைத் தீரக்கின்றதற்கு நல்ல பரமெனவந்தம்.

நி-வ-உ, ஞானமாயப் பிரிப்பினநினைந்து அனுகியேதொட
ர்த்தவரும் பிறவிப்பிணியினை அறுத்தற்கு ஞாமருந்தாந் தன்மை
யினையுடையன அங்கடவுள் அதற்குஞாட்டமில்லை. அதனையெஞ்
ஞானம் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக, ,

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உறுதிப்பா
டுப கூறப்பட்டன (ங)

பதிமுதுகிலே முற்றிற்று.

உ - வ து. ப ச நி லே.

அஃதாவது டலையாய வுயிராகனது முறைமை.

இஃனைப் பன்மைவாசகப்படுத்திய கைதனால் பதியொன்றே
யென்பதுதானே கொண்டுக்கூடத்து பதியினியலபுகூறிப் பசுக்க
களியலபு கூற்றறாகலான, மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கையை

102 திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

புடைத்து எனகொள்க, பசு உயிர்-சேதனை-புறகலன்-சீவன்
அணு'வியாபகன்-ஆனமா-எனபன் ஒருபொருட்கிளவி,

இதி லடைந்தவருண்டோவெனனில?

பிறந்தநாண் மேலும் பிறகருநாள் போலும்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

எ-து பிறந்தநாண்மேலும் பிறகருநாள்போலும்-பிறந்தவர்
ன்மாககருகருத் தொகையுண்டாளுறபோலவு மினிமேற்பிறகரு
மானமாககருகருத் தொகையுண்டாளுறபோலவும், துறந்தோர்
துறப்போர் தொகை-தேகாதிப பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று
நீங்கி மோக்கததையடைந்தோரும தொகையுண்டு, இனிமே
ஸபபடி மோக்கததை யடைவோருகருத் தொகையுண்டு, அதற்
குமளவில்லை இதற்குமளவில்லை.

நி-வ-உ. உயிர்களுதோற்றிய காலத்தினதுதொகையும், மே
ற்றோற்றுவ காலத்தினது தொகையும், இறைவன் திருவடிபை
அடைந்தாரது தொகையும் மேல அடைதற்குரியாரதுதொகை
யும், தாமதிலொக்கும் —இஃதளவிலவென்பதாம்.

ஈரநினிநறதொகைநான்கினோடுகூட்டப்பட்டது
உயிருண்மை யுடைத்தெனக் கூறியது எதனாலெனனில பொரு
ளுண்மைபெற்றே அதனியலடி கூறவேண்டும், பித்திகையுடை
த்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனாலுயிர்களதுஉண்மையும், மிகுதியும்கூறப்பட்டன,
ஆனமாககளெல்லா மொருபடித்தோவெனனில?

திரிமலத்தாரொன்றதனிற் சென்றார்களன்றி
பொருமலத்தா ராயு முளா.

எ-து. திரிமலத்தார-ஆணவம் கன்மமமாயையென்னுமும்
மலத்தையுடைய சகலராயும்,—ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் மாயா

மலத்தை நீக்கி மருமலமுமுடைய பிரளாயாகலராகியும்.—அனறி-அனையாதி—ஒருமலத்தாராயும் - மாபாமலத்தையும் கனமலத்தையும் நீக்கி மறநெருமலமுடைய விஞ்ஞானகலராகியும், உளா-இப்படி மூலகையானமாககளாயிருப்பார்கள.

தி-உ-உ. ஆனவம் கனமம் மாயை எனனுமலங்கள்மூன்றுடையதாகியும், இம்மூன்றில் மாயைநீக்கி மேனைய இரண்டு முடையதாகியும், அவிருவகையுடையவாது ஆனவம் மொன்றினையுமுடையதாகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்றுத்திறத்தினையுடையார் அவ்வான்மாக்கள்

ஆயுதினைப்பது ஆனந்தத்தாகக் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் பிரனிதைமயமாகலா பிரளாயாகலா விஞ்ஞானகலராம். “உளாத்ருமிப்பதவாகக்முன்னித ஞானமுமுந்ரும் விஞ்ஞானகலா பிரளாயாகலாக்கலா பிரளாயிவமலமலங்கனம்மாயைநிற்கும்” என்றருளிச்செய்தவாறுவகாலாக.

தெனா தொடர்ந்து விகற்பத்தால உயிர்கள் மூவகைப்பட்டவன்மை கூறப்பட்டது (உ)

இவர்க ஞொருவா கொருவா அதிகமோவென்னில?

மூன்றுத்திறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளாராக

தோன்றலா தோற்றுள்ளாரா துணை

எ-த. மூன்றுத்திறத்துள்ளாரும் - அம்மூவகைப்பட்டவான்மாகக்ரும, அராகியிலே, மூலமலத்துள்ளார்கள-ஆனவம்மலம் பத்தாகளாயிருக்கிறவார்களாகையிலே, தோன்றலா தோற்றுள்ளாராதுணை-தோன்றாததுண்மாயிருக்கிற சிவனுக்கு அடியவராயிருப்பா. அம்மூவாக்குங் கத்தாவேதுணை

தி-உ-உ. இம்மூன்றுத்திறத் தான்மாகக்ரும, மூலமலமாகிய ஆனவத்தாற்பிணிக்கப்பட்டவாக்களே. அவருள் மாயையெனனுநதுணையினையுடைய சகலா, தாமகடமுற்றவெனனுந் தன்மைதமக்குத் தெரிநிலா

க்சு திருவருட்பயன் முல்முமுனைபீம்.

ஏனையிருவருகருந தெரியுமென்பதாம்.

மல்மென்பது அழகரு உம்மை-முற்றமமை.

இதனால் முன்னரொவொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாமையும கனமமும் அல்லது ஆணவமனநென்பது கூறப்பட்டது.

அடிமையல்லாதவானமாவுக கறிவுண்டெனினில்.

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற கலங்கியிடுக

திண்டி றலுங் கெனநே செயல்

எ-து கண்டவற்றைநாளும - நாளு கனவிலே கண்ட பொருள்களை நாடோறும், - கனவிறகலங்கியிடும - சொப்பனத்திலே மறக்கப்படும் அபபடிப்பட்ட திண்டி றலுக்கென நேசெயல் - அற்பவல்மையுள்ளவ ரிவிலலாத மானமாககருகருச சுதந்தரமாகிய செயலேதுண்டு.

நி-உ-உ. பலகாலஞ் சகலாவததையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவததையில் திரிபுடக்காணுந் துணிந்தவெற்றியினையுடைய வுயிரகருகருச செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ?

திண்டி றலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இசுழ்ச்சிக் குறிப்பு மொழியாய்நின்றது. திரிபுடக்காண்டலாவது-நலகுரவா னாதமைச் செலவராகவும், செலவாதமை நலகூர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லாதமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள்ளாதமை யுறுப்பிலாராகவும், ஒன்றுநன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல முதலியனவெல்லாம் (சு)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மறந்தான் கனவிலே தானேயறிவானென்னில்?

பொறியினறி யொன்றும் புணராத புத்திக்

கறிவென்ற போதூன் றற.

எ. து. பொறியினி-ஐந்திந்திரியங்களி னெனநிலல்லாமல்,
—ஒன்றும் புணராதிருக்க ஒருவிடயங்களை யு மறியாதவான்
மாமக்களுக்கு — அறிவெனறபோ - தானேயறியுமறிவையுடைய
னவெனறபோ, — நனறற-மிகவுநன்று.

நி. வ-உ செவிமுதலிய கருவிகளகூடாமல் யாதொருவிடய
மும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிரகளுக்கு நூலவல்
லோர் அறிவுடையனவெனறிட்டபோ மிகவு அழகியது.

பொறியினியொன்றும் புணராதெனபதனால், கூடிப்புண
ருமெனபதாயிற்று. புத்தி ஆகுபெயர். நனறெனபது முன்னையது
போ லிகழ்ச்சிக் குறிப்புமொழி.

இவை யிரண்டுபட்டானும் உயிரகட்கோமுன்னிலையான்
அன்றி அறிவுநதொழிலுங்கூடாமை கூறப்பட்டது. (இ)

அப்படி இத்திரியங்களைக்கொண்டனறி ஆன்மாவுக்கறிவில்
லையோ வென்னில.

ஒளியு மிருளு முலகு மலாகட்

டெலிவி லெனிலென செய.

எ - து. ஒளியும் - சோமசூரியாககிளிப பிகாசமும் இரு
ளும் - பூதவிருளும், உலகம் - பிரபஞ்சமும், அலாகடடெளிவி
லெனில - அலாவித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லையாயில, என
செய - இது மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப்
போல வொளியாகிய சிவமு மிருளாகிய வானவமலமும் பிரப
ஞ்சமாகிய மாயையும் அலாபிதியாகிய வானமாவுக்கு அறிவில்லை
யாகில அமமூன்று மிருந்து பிரயோசன மெனன்? ஆகையா லனா
தியே யான்மாவுக்கறிவுண்டு.

நி-வ-உ. வினகளுக்குசெய்யும் ஞாயிறு கிங்கள் அங்கியென்
னுஞ்சுடர்களும், மயக்கிணைச்செய்யும் அநதகாரமும், பல்வகைப்
பொருளோடு சிறுத வுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்

௧௬ திருவருட்பயன் மூலமும்பு.

துச்சோதியில்லையின் என்னபயனைச்செய்தற்பொருட்டு'எ-து.
எனவே யாதுமின நென்பதாம்.

இவவுவமையால் மிகுதபிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆண்டமும், கலைமுதல நிலன்றாகிய தத்துவங்களும், நித்தமாகியவுயிர்களிடத்து உணர்விலலையாயின் என்னபயனைச்செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றிநின்றது. இஃது ஒட்டுடன்பதோ ரலங்காரம். இம்மூன்றாவகையினானும் நன்றுதிதுகளை யடைவனவுயிரகளேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்கவிளங்குவ கணபோல் உணராதஉணருமுணர்வினையுடைய நென்பதாவது கூறப்பட்டது (௬)

ஆனால் த மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதென்னில்? பதிக்குமபாசத்துக்குமறியவேண்டுவதில்லை, பசுவேபகுததறியுமென்றது.

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிவை
யுய்த்தல் சதசததா முயிர

எ-து. சத்தசத்தைச் சாராது சததாகியசிவம் அசத்தாகியபாசத்தைப்பொருந்தாது,—அசத்தறியாது—அசததாகிய பாசஞ் சடமாகியா ஸ்டொன்றையும் அறியமாட்டாது,—அங்கண்-அவ்விடத்தில்,—இவை-இவ்விரண்டையும்,—உய்த்தல்-பொருந்தியறிகிறது,—சதசத்தாமுயிர-சதசததாகிய வானமா.

கி-வ-உ. நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அநிதசங்களானசடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டியறியவேண்டுவதில்லை அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவென்பதில்லை இவ்விரண்டு தன்மையாயின், அவ்வி-தகிவற்றைத் தன் னுணர்வுசெலுத்திப் பகுத்தறியுமுயிர்கள் சத்தம் அசததமன்றியே சதசததாதல் வேண்டும். அல்லது கூடாதென்பது கருத்து.

உயிர்களுள் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்தினே பொருதன்மை வல்வென்பதாம்.

“சிவன்சிவனென்றிரண்டு சித்தொன்று மென்னிற்-சிவ
னருட்சித்திவ னருளைச்சேருஞ் சித்திவன்றான், பவகேடு புத்தி
முத்தி பண்ணுஞ்சித்தவற்றிற்-படியுஞ்சித் தறிவிக்கப்படுஞ்சித்த
மிவனா, னவன்றோயெறியுஞ் சித்தாதல்விநாண்டு-மனைந்தா
லுமொன்றாகா தநிமிடமாயிருக்கு, மிவனானும் புத்தியுஞ் சித்தி
வனாமோ புத்தி-யிதுவசித்தென்றிடி லுணுகிவனுமசித்தாமே”
என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனாலுயிர்கள் சுத்தவறிவுஞ் சடமுமல்லவாதல் கூறப்பட்ட
து. (எ)

அப்படியான்மாசத்தும் அசத்தமானதற் குவமையுண்டே
வென்னில?

இருளி விருளாகி லெலிடத்தி லெல்லாம்
பொருளாக ளிலதோ புவி.

எ-து. இருளிலிருளாகி - இருளோடுகூடி யிருளாயிருந்தும்,
—எலவிடத்திலெல்லாம்-ஒளி யோடுகூடி யொளியாயிருந்தும்,—
பொருளகளிலதோபுவி-இந்தப் பூமியின்கண்ணே யிப்படிக்கெ
த்த பொருளகளிலையோ? உண்டு. அதாவது, கண்ணும்-படிக்க
மும-ஆகச்சமுமபோல வானமாவது மதுவதுவாக நின்றறிதற்குவ
கையாம.

சி-வ-உ. இருள்வந் திறத்தகால மறைத்தும்ஒளிவந்திறத்
தகால விளங்குகிறதும் பொருளகளை யுடையதன்றோ வுலகம்.

பொருள்களென்ற பன்மையால் அவை கண்ணும் ஆடியும்
விண்ணுமுதலாயின, ஓகாரம் எதுமன்ற. இதுவுமென்கூட்டுவது
தோரலங்காரம்.

இதனால் சுத்தஉணர்வுஞ் சடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொ
றில்லையென்பதனா யுண்டென மறுத்த மேல்வலி புத்தியு
து. (அ)

க'அ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்

ஒளியு மனாதிடேகூடி நிறகவே ஒளியேடுங் கூடி நின்றது
இருளேடுங் கூடுவானேடு என்னில?

ஊமன்கண போல வெளியு மிகவிருளே

வாமன்கண காணு தவை

எ-து ஊமன்கணபோல-கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு,
ஒளியுமிகவிருளே-ஆகி, பதப்பிரகாசமுடைய நகரமாயிருக்கும் அ
துபோல வாமன்கண காணுதவை - நிலபெற்ற சிவஞானத்தை
யானமாகக் காணுமலிருப்பதது, இருளாகிய வாணமலத்தால்,

நி-வ-உ உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணுத
கூடையினது கணபோல முறக்காய்வுபிரகாசம் கருத்தாங்கிப்
சிவனுடையஞானத்தினைக் காணமாட்டா அந்நாடும் அந
தக்கூடையினது கண்ணுக்குச் சூரியன்கூடும் தோன்றாதுநின்ற
முற்போல வழிகளுக்காக தோன்றாதுநிற்கும்

உமமை சிறப்புமமை எகார - தேற்றம்

இதனையாகக் தமக்கு உயிராகி விளங்கி நிறநூனத்தினை
க்காணுமைக்கு உமமேடுப' தனிக் கூறப்பட்டது (க)

இந்தவாணமாக எறியாடையை நீங்க யருளாப்பெறுவது
மெக்காலம்? எனநிரங்கியது.

* அனறளவு மாறறுமயி ரநதோ வருடெரிவ

தெனறளவொன நிலலா விடா

எ-து அனறளவு-அனுகியேதொடங்கி, - ஆற்றுமயி-சும
நது தமொறப்பட்ட வானமாகக்கூடுரு, - அநதோ-ஓயோ? அரு
டெரிவதென்று-அந்நூனநீங்கிச் சிவஞானமிரகாசிப்பதுஎக்கா
லம்? - அவ்வொன நிலலாவிடா அளவிலலாத சன்னமரணமாகி
யதுக்கத்தை யனுகிதொடங்கி யாறறுமெனநிரங்கியது.

நி-வ-உ. ஆனுகியேதொடங்கி யிறறைவளாயும் எண்ணிற
ந்ததுன்பத்தினைத் தாங்குகிற்கு முயிர்கள் அநதோ எந்தநாளோ

திருவருள கிய ஞானத்தினைக் கண்டு த்மிமிகப்போந்துபேரின
புதைதெய்துந்ள.

அஃதோவென்ப திரக்கத்தின்கட குறிப்பு.

இதனாலுயிர்படு துன்பமிருதிகிரவங்க கூறப்பட்டது

இவ்வதிகாரத்தை உரையாசிரியா நிரம்பவழியா உயிரவை
நிலையெனக்கூறினா.

பக்நிலை முறற்புது.

நட-வது பாசநிலை

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருணமலநிலை

ஆஃதாவது, ஆரியாமையே ஓடிவ கிய ஞானமலத்தின்
துந்நைம். உயிரவை நிலையென்பதுபோலப் பொதுப்பட்டப
பாசங்களநிலையெனஹு இருணமலநிலையெனத்தனால, ஒழிகத்
மாயை கனமங்க ஸ்வவா றடங்குமோடுனின, “ஒருமொழி
பொழிதன னினவகொளற்குறித்தே” என்பதனாலடங்கு முற
கிளத்த வுயிரகளாற புணரப்பட்ட பாசத்தினிமலபுகுறுதலின, மே
லையதிகாரத்தினோடித்த கியைபுணமையதிக எனஞா நிரம்பவ
ழியா.

ஆனமாவைப் பொருந்திய விடராவ தேதென்னில ?

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந துணைப்பொருளு

மினறென்ப தெவவாறு மில

எ - து துன்றும்பவத்துயரும் - நெருங்கியிருக்கப்பட்டசன
னமாணமாகிய துக்கத்தையும், — இனபும் - பேரின்பம் கியவீட
டையும், — துணைப்பொருளும் - எல்லாத்தகளுந் காரகமாயிரு
க்கப்பட்ட திருநூலையும், — இனறென்பது - இலையெனச்செ
யவது, — எவ்வாறுமில் - தானுமெவவழியானு மிலையென்னும்
படி மறைத்துநிற்கும் இந்த வானவமலம்,

உம திருவருட்பயன் மூலமுமுளையும்

நி - வ - உ. தொன்றதொட்டிடைவிடாதுவரும் பிறவித்
துன்பமும, மேல ய வீட்டி ன்பமும, இவற்றைக்கூட்டி முடிபப
தாய முதற்றினை நிமித்தங்களும் இல்லையென றதுகியிட்டுக் கூ
ழ்தல, காண்டவமுதவிய அளவைக் கொல்லாவற்றினு மிலலை (க)

இந்த வாண்வமலத்தாக் கொப்பு ண்டோ வென்னில ?

இருளான தனறி யிலதெளையு மேகப
பொருளாகி நிறகு ம பொருள

எ - து இருளானதனறி - பூதவிருளானது கண்ணைக் காட்
டுதலன்றி,—இலதெளையும - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுங் கட்
டாமன மறைத்தது,—ஏகப்பொருளாகி-தாடுதரு பொருளாகி,நிற்
குமபொருள - ஆணவமலமான கப்படி சிவமயமும்

நி - வ - உ உலகத்து வெவவேறு பலவகைப்பட்ட குண
ங்களையுடைய பொருளாக் கொல்லாவற்றினைபுர ஒருபொருளாக
வேற்றமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுரு
வானதர கனறிப் பிறிதொரு பொருட்கிலலை

ஆதலா விதுபோலப் பிறப் பிறப்புகளும், வீட்டுநெறி
யும், காரணங்களும் பகுத்தியாதபடி மறைத்தது ஆணவமெ
ன்ப தாயிற்று

இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும்,
அஃகிருளபோல மருள்வடிவிற மெனப்பதுஉம, கூறப்பட்டன,
இருள்போலத் தானே வென்னில ?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டி
மிருபெ ருளுங் காட்டா திது.

எ - து. ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்-பூ
தவிருளா னதெல்லாப் பதார்த்தத்தையு மறைத்துத் தனைக்கா
ட்டி நிற்கும்,—இருபொருளுங் காட்டாதிது - இந்தவாண்வமல
மானது தன்னையுங் காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிற வானபா
வையுங் காட்டாது.

நி - வ - உ. அந்தக் காரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணாமல் மறைத்துத் தன்னுருவங் காட்டி நிற்கும், ஆணவமானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும்.

இதன விவவிருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமெனறு கூறப்பட்டது.

காட்டாமல் மறைப்பது பதிகஞமோ வென்னில் ?

அனறளவி யுளளொளியோ டாவி யிடையடங்கி

எ - து அன்று - அனாதியே, - அளவி - ஆதமாவைப்பெருநுகி, - உளளொளியோ டாவி யிடையடங்கி - சிவஞானத்தைப் பிராணனா யுடைய வானமாவைப் பெருநுகி மறைத்து, - இனறளவு நின்ற திருள் - சிவனது திருவடித் தாமரைப்பெழும்பு நின்ற திருதவாணவ மலம்.

நி - வ - உ. அகவிலக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தினமேற்படாது உயிரளவிலே யமைவுற்ற இது நாளவனாயும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அக்காரம்.

உளளொளியோடு என்பது உயாவின் கண்வந்தது. “ஒருவினையொடுசொ லுயாபின் வழித்தே” என்பதிலக்கண மாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அந்தக் காரம் அனாதியென்பதும், மாயைகருமம்போல நீங்கிப் புணர்ந்த தனமென்பதும் கூறப்பட்டன, அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வானவமலத்தை யிவனாலே யறியப்படாதோ வென்னில் ?

பலரைப்புணர்துமிருட் பாவைக்குண்டென்றுங் கணவற்குத் தோன்றாத கற்பு.

உஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

ஏ-து. பலனாப் புணர்ந்தும் - எல்லா வரன்ம வர்க்கங்க ளையும் பொருந் திப் புணர்ந்தும், — இருட்பாவைகருண்டு இருண் மல்கத்திக்குணம், — எனறநகண்வறகுந் தோனரூதகற்பு - எப் போதந் தனப்ததாவுக்கு விபசாரியெனறது தோனரூத கற்பு டைய தன்மை - இந்த வாணவமல மானமாக்கருக்குத் தோனரூ மணிந்ப திபபடியெனக, இது முடிந்தகுறளிறகருததுரை,

நி-வ-உ. எண்ணிலராகிய ஆனமாக்களைப் பேதமறக கல ன்து இடையரூது நினரூலும், இருளமலமாகிய மகளுக்கொருநா ளுந் தனது தலைவராகிய ஆனமாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோ நியமமுண்டு.

பாவையெனவுந் கணவனெனவுந் கூட்டம்பற்றி யுருவகஞ் செய்ததனநி ஆணகுறி பெணகுறி யவவிடத் திலலையெனக கொ ள்க, எனறம் எனறதனால கேவலசகல சுதத மூன்றினுமெனபது பெறறும், சிறப்புமமை யிரண்டனுள், பிணைநதுஇழிபுகுறித்தது நின்றது. இடைநின்ற உமமைமுறறும்மை.

இதனா லாணவத்தினது தன்மைகூறப்பட்டது. (இ)

இந்த வாணவமலத்தை யறிவதெவவாரெனனில்?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்தக தது.

ஏ-து. பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத த ன்மை - பலவாக்ச சொல்லுவதென? நித்திய அநித்தியத்தை அறியப்படாத முறைமை; — இருளார்த்தது இந்தவாணவமலங் கொடுத்ததெனறறிவாயாக.

நி-வ-உ. பற்பலவார்த்தைகளுந் பயனென்னை? அறியவே ன்ளும் பொருள்களையறியும் பகுதிதோன்றது நின்றவியல்பெல் லாய் கருமைநிறத்தினையுடைய மூலமுமுளாயினார் கொடுத்தது,

அறியவேண்டும்பொருள்களாவன பதி பசு பாசமெனுமாவ
கைப்பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங்களென்றாக
வுக்கையொழுக்கமுமாம். இருளாடுன்பது செறலின்கண் வந்த
அகற்றினை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்தினால்வந்த அறியாமையெவையுறுத்தப்பட்ட
தது (௬)

ஆணவமல மில்லையென்னில?

இருளினதேற துன்பே னுபிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம.

எ-து இருளினதேல்-ஆணவமல மில்லையென்று நீசொல்லு
வாயாகில, —துன்பேன-சுகதுக்கவேதனை வருவானேன், —உயி
ரியலபேல-ஆனமாவுக கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில்
(இயற்கையாவது கற்பபுமவெருபுமகரிக்குமபாலுக்குமியற்கை
யாறையோலவாம்), —போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாகப்
போம-அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆனமாவுக்கட
க்கெடுவன-ஆகையாற குணமுங் குணியுமாகக் சொல்வதாது.

நி வ-உ. இருளாகிய அவிசையிலையாயின, இந்திரியங்க
ட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவிததுன்பம் படற்குக் காரணமெனை?
ஆஃது ஆன்மாவின்து சுபாவமாயின நீங்காது, நீக்குஞ்சிவஞான
முண்டாயின அதனுடனே உயிருக்கெட்டுப்போ மாதலால்-என
வே பிறவிததுன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிசையென்பதாயிற்று.

இதனால் அவிசையிலையென்பானா யுண்டென நமறுத்து
க்கூறப்பட்டது. (௭)

ஆனுவிர்தமலம் நடுவேவந்ததென்னில்?

ஆசா நியைலனைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசாதகவுழிணி.

உ-ச திருவருட்பயன் ஆலமுமுமாயும்.

எ-து. ஆசாதியேல்-ஆணவமலுமாதியென நல், அணைவகாரணமென் இடையிலேவந்து பொருந்தக்காரணமெனன்? பொருந்தக்காரணமுண்டு, வெள்ளைப்படைவையி லுமுகுப்போலவுங் கண்ணாடிகுசு காளிதம்போலவுமெனனில்,—முத்தநிலை பேசாது - மோகமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,—அகவுமயினி இரதமலமாகிய வியாதி மோகத்திலுமவந்து பொருந்தும்.

நி-வ-உ. அவிசசையினையிட்டுவந்ததாயின, அஃதோகாரணமில்லாமல வந்துபொருந்தியதெனின்? அன்றி முத்தியினுமுறையாடாதுவந்து கவரந்துகொள்ளுமன்றோ

உலாயாடாது கவாதல-தோன்றாது வினாவிற்கவர்தல்.

இதனால் அவிசசையாதியென்பாரை மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (27)

அனுகியாகி லொருக்காலு நீங்காதெனனில்?

ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே லுள்ள

மென்று மகலா திருள

எ-து. ஒன்றுமிகினும-பூதவிருள்மேலிட்டகாலத்து,—ஒளி 'கவராதேல்'-விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றேநீக்கும், அப்படி நீக்காதென்றால்,—உள்ளமென்றுமகலா திருள்-அதுபோலவாண்வமலமான தொருக்காலு மானமாவை விட்டுநீங்காது, ஆண்கீமஸமானது கலாதிக்கிடங் கொடாதேயிருந்தா லாசாரியராலுமநீங்காது, கலாதிக்கை கிடங்கொடுக்கையினாலே யாசாரியராலேநீங்குமென்றறிவாயாக.

நி-வ-உ. மலமாயையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகியவிருள்வியாபகமெல்லா மறைத்ததாயினும், ஏகதேசவிளக்கமாகியமாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள்வந்தது கொள்ளாதாயின எந்தொன்றும் அவிசசை யவைகளைவிட்டு நீங்குவ தில்லை-கவருந்தனமை யுயிர்களுக்குண்டாகவேண்டுமென்பது கருத்தி.

என்றுமென்ப தருளுதையமானகாலத்தினு மென்பதகாட டிநின்றது.

• இதுனாலுயிர்கள் அவசனசீங்கி முத்தியடைவதற்கோரிமி த்தங் கூறப்பட்டது. (சு)

மலமறையாது மாணய மறைசகுமென்னீல்

விடிவா, மளவும விளக்கணைய மாயை

வடிவாதி கனம்த, துவந்து.

எ-து விடிவாமளவும பூதவிருணீங்குமளவும, விளக்கணைய- விளக்கானது பிரகாசித்தது நின்றபோலவும், மாயைவடிவாதி கனமததுவந்து மாயை கனமததுக்கிடாகத தனுவாதியாகவிரிந் துகனமமுள்ளமட்டுஞ்சேலித்ததுநிற்கும். திருவருளவிளங்கினவிட ததுவிடிவளவில் விளக்கொளிமழுகின்றப்போலமாயைசேலியாது ன்-வ-உ சிவனுடைய ஞானமாகிய கிரணத்தோன்றி ஆண வவிருளநீங்குமளவும, மாயையினிடத்திலேநின்றத தனு கரண புவனபோகங்களை தத்தம் புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகத்தோன்றி சசிறிதே மலவிருளினைக்கி விடயவினபங்களைக் காட்டுமவின கருகளபோலவாம்.

மலமாமாயையும், இருளுமொளியும்போலத் தம்முள் மாறு டைததென்பதாயிற்று.

சிறிதேக்கருதல் - விளக்கணைய-என்பதனற்பெற்றும், விடி வாமளவும என்றதனான் மாயாகாரியங்களை சங்காரகாலத்திற் றம துகாரணத்தினாலேயடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவன்நெ ண்பதாய் ' இருளிரிசுடரிரண்டாநின்ற முழுமலமாயை' என்ற ருளிசெய்தவாறுகாரணம்.

இதனால் அவவவிசையால் நீங்காது தொடர்ந்துநின்றபு ணையகருமம், இரண்டின்முறைமையுங் கூறப்பட்டது.

பாசநிலைமுற்றிற்று.

ச-வது அருள்துறிலை

அஃதாவது கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத் தன்மைவாகிய அவிசையைத் துறந்து வீட்டுநெறி காட்டுதற் பொருட்டு அதற்கு மாறாகிய அருளினது முறைமை - பின், மேலை அதிகாரத்தினோடித் தற் கிளையுணரையறிக.

விடிவாவ தேதெனளில்?

அருளிற பெரிய தகிலத்து வேண்டும்

பொருளிற றலையிலது போல்.

எ-து அருளிறபெரியது-திருவருளுக்கு மேலாகிய கொரு பொருளில்லை, அஃதெனபோலவென்னில, அகிலத்துவேண்டும் பொருளிற றலையிலதுபோல் - பூமியினிடத்தானமாககன அவர வா விருமபுமபதார்த்தத்துக்கு மேலானதொருபொருளில்லாதது போல.

நி-வ-உ. ஒருவர்க் கெல்லாப்பொருள்களுள்ளுந் தாம்விரும் பிய பொருளின மேலாயபொருளில்லாதவாறுபோலத் திருவரு ளின் மிக்கதாகியபொருள உலகத்திலலை-

இதனு லருளினது உயாவுகூறப்பபட்டது.

(க)

அருளதுநின் றெனனசெய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க துகர்வினை பேரொளியா யெங்கு

மருக்கெனென நிறகு மருள.

எ-து. பெருக்கம்-சஞ்சிதமிகுதியுந் கட்டுப்படவுமீ, துகர்- பிராரததுவமிகுதியும் புசிக்கவும், வினை-ஆகாமியமேறவும், பே ரொளியாய்-இதகளுக்கெல்லா மிகுந்தபிரகாசமாய் நிற்கும்-நிற கும, எங்கும்-எவ்விடத்தும், அருள் - திருவருளானது. அதற்குங் கைமென்னென்னில்? அருக்கெனென-ஆதிதனனுவேசகத்துக்குக் காரியப்படுவதுபோல.

நி-வ-உ, உலகத்து மககட்டொருதிகள் பொருளினையிட்ட வும் துயககவும் நிமித்தமாய்தின்ற சூரியனைப்போல, அருளும்கூழிகளெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளாககவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுககங்களை யருந்தவும் காரணமாய்மிருந்தவொளியாகியெவ்விடத்தும் நிறைந்ததிறகும்.

அருககனென எனறதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒருவரால் செயதுகொள்ளப்பட்ட தலலவாம். பொதுப்பட வினையெனறதனால் புண்ணியபாவ மிரணமொம். சூரியனைப்போல வேரிடத்துண்டாயகால் யோரிடத்தினராயிருப்பதிலையெனபா, எங்கு மெனற்றொளிசெய்தா,

இதனால் அருள்காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

அருள்காரியப்படுத்த வேண்டெதிலலை, தானே செய்துகொள்வார்களெனில்?

ஊனறியாதொன்று முயிரறியா தொன்றுமலை
தானறியா தாரறியார் தான,

எ-து ஊனறியா தொன்றம்-சீரஞ் சடமாகையால்தொன்றையுமறியமாட்டாது, உயிரறியாதொன்றம்-ஆனமா சிறறறியா கையினாலே தானதனககென வறிவிலலை, இவை தானறியா தாரறியா தான-இந்தத் திருவருன்றிந்து புசிப்பியாதபொழு தாரறித்துபுசிப்பா,

நி-உ-உ அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கு எஞ்ஞான்றம் அறிவுண்டாவதிலலை, உயிர்கள் யாதொன்றும் தாவகளாய் அறிய மாட்டா, ஆதலால் அந்தஅருள்தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தின்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவா அருளறிந் தறிவித்தே யறிய வேண்டுமெனபதாம்.

இதனால்ருளிற்கு அறியவேண்டு வதில்லையென்பாரா உயிர்கட்கறிவித்தற்பொருட்டு வேண்டுமெனமறத்துக்கூறப்பட்டது.

உஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுடையம்.

இப்படி நடத்துகின்ற வருளையான்மககஷறியாமலிருக்கிற தெப்படிபென்னில்?

பாலாழி மீனும் பான்மைத தருளுயிர்துள்
மாலாழியாரு மறிதது.

எ-து. பாலாழி மீனும்பான்மைதது - பாறாமுத்திரத்தி லே திரிகிறமீனது அப்பாலைக்குடிததுப் பசிதீராமறநனகருக கீழாகிய ஜரதுககளைத்திசுகிற முறைமைபோல, அருளுயிர்துள் மாலாழியாருமறிதது - அருட்கடலிலே யிருக்கிற வானமாககள சிவாதுபோகவகளைப் புசித்து ஜர மரணவகளைப் போககுகொ ள்ளாமற சததாதிவிடயவகளிலே திரியும்.

நி-வ-உ, மேலாய வருளினகட்பட்ட வுயிர்துள், அதனோடு பொருந்திநின்று பேரின்பத்தைததகராமல் மாயாபோகமாகியமய க்கவேலையு ளாழந்து அமுருதநதனமை, திருப்பாறகடலினகண வைகியமீனகள, பாலேப்பருகாது, அதனுளசிறிதாயபிராணிகளை வருத்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினே யுடைத்து.

மீனகளும் பாலேப்பருகுமாயின், ஜரதுககளைததேடியொரு கற்க்கிடைததுவ கிடையாதம உழலாமல், நினறநிலையிலேவேண மெனவும பருகும், உயிர்துள் அருளினோடுகலந்து நிற்குமாயின் சிற்றின்பகளைததேடி அவவாறுழலாமல், பேரின்பத்தினைததா மும் அநநிலையிலே யிடையருது அனுபவிக்குமென்பதாம்.

இதனா ஸ்ருளோடுகூடிநின்றும உயிரகென்புறம் இழிபுகுந ப்பட்டது. (ச)

அருள விஷிப்பதை யறியாததெப்படியென்னில்?

அனுரு துணையறியா வாற்றோனிலேநது
முணாவைய யுணரா வுயிர்துள்.

எ-து, அனுரு துணையறியா வாற்றோனிலேநதும-ஆன்மாவி டுததிலே பொருந்தியிருக்கிற பஞ்சேகதிரியவக ளானமாவினோ

காரியப்பட்டுவருகையிலேயும் ஆன்மாவிலே காரியப்படுகிறோமென்றறியாத முறைமைபோல, உணாவை யுணராவுயிர்-உயிரிநுதலுண்மாவாக இருவருளினாலே காரியப்படச்சேயுந் இருவருளினாலேகாரியப்படுகிறோமென்றறியாத வுண்மையுத்தன்மைதது

நி வ-உ. தனக்குமுருங்காக வுடனவருந் துணையினைத்துணையெனநாடாது வழிச்செலவானபோலவும், தமக்குமுதலாயினனறு உணாததுநன்மையறியாத இரத்திரியன்களபோலவும், உயிராகந் தாமுந் தமக்குயிராய்நின்றனாததும அருளினே அறியமாட்டா.

இவை துணைமையுந் தலைமையும் பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை (டு)

அருணடத்துவிப்பதனை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தலையை யறியாது தாமேதிரிவார்

புலையை யுணரா புவி.

எ-து. தலையையறியாது தாமேதிரிவார்புலையை-பூமியினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வானமாககன பூமிதாரகமாகநடக்கச்சேயும் பூமிதாரகதைதமற்து நானடந்தேனென்னு மதபோல; உணராபுவி-பூமியினிடத்திலேயிருக்கப்பட்ட வானமாககனக்குந் இருவருளினாலே தொழிற்படச்சேயுந் இருவருளினாலே தொழிற்படுகிறோமென்றறியாத முறைமையுத்தன்மைதது.

நி வ-உ. பூமியைததமக்கு ஆதாரமென்றறியச் செய்யாது தாமேதமக்காதாரமாகப் போக்குவரவுசெய்வாணாப்போல், அருளினேத தமக்காதாரமென்று அறியாஉயிராகும்.

புவியெனப் திணையிரகண்மே னின்றது, (சு)

அருளைத் தேடிவறிவானோவெனனில்?

மலையெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான் கெடுத்தோர் ஞானம், தலையெடுத்தோர் தமக்கேடர்தாம்.

௩௦ திருவருட்பயன் மூலமுமாயும்

எ-து. மலைகெடுத்தோர் - மலைமேலிருந்து மலையைத்தேடின வர்போலவும், - மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலேயிருந்து பூமிடைத்தேடினவா போலவும், - வானகெடுத்தோர் - ஆகாயத்துக்குள்ளேயிருந்து ஆகாயத்தைத் தேடினவாபோலவும், - ஞானம் தலைகெடுத்தோர் - ஞானமாகிய வறிவைகெடுத்தது தேடுவார்கள், - தற்கேடாதாம் - தம்மைத் தெரியாதவானமாககள்.

நி-உ-உ. மலையினையிழந்தோரும், மண்ணினையிழந்தோரும், ஆகாயத்தினையிழந்தோரும், எங்கணுநிறைந்த பேரறிவினையிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தம்மிரண்டு மொப்பா,

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பனவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணிலை - உள்ளாராயின அவாபோல அருளினையிழந்தோரும் பேதைமொன்பதாம்.

ஈண்டுத்தற்கேடொன்பது யாகக்கமேலநின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்துதிரிவ தேதென்னில?

வெள்ளத்து னூவற்றி யெங்கும்விடிந்திருளாம்
கள்ளத் திறைவா கடன.

எ-து. வெள்ளத்து னூவற்றி - கழுத்தளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் ஒருவிடயத்திலே யதிதப்படப்போகிறதுபோலவும் - எங்கும்விடிந்திருளாம் - ஆதித்தனெங்கும்பிரகாசிக்கச்செய்தேயும் பிறவிக்குருடனுக்கு மிகுந்த விருளாயிருந்தது போலவும், - கள்ளத்திறைவாகடன் - கவாட்டிந்திரியங்களுக்கு முறைமையாயிருக்கிறவானமாக்கண் முறைமையு மித்தனைமெதது.

நி-உ-உ. நிறைந்த நறுநீரின்கண்ணேநின்றும் அதனைப்பருகாது நாவறனும், எவவிடத்தும் இருளநீரு விடிந்திருக்கமயங்கியுநிற்கு மடவோரது தனமையே, தாமநிறைந்த அருளோடுகலந்துநின்றும் அதனைவரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்சத்தலை மையுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை,

உயிரகணகூட ளுதாய குறைமேயன்றி அருளின் குறை
யனறென்பதாம்

உறுததலைமையாவது, தாமொன்றிறகுங் கருத்தா வல்ல
வாயிருக்கவும் யானென்தென நகங்கரித்தல (அ)

அருளுநீங்கி யறிவ தெய்வாறெனில்?

பரபபமைந்த கேணமினிது பாறகலனமேற பூனரு
கரபபருந்த நாமுங் கடன

எ-து பரபபமைந்த கேணமினிது-அருட்பொருளைக்கேட்
குமிடத்துக் கீரணவியாதிகளைவிட்டு இன்பமாகக் கேணமின்
அபபபிக் கேளாமலித்திரிபங்களின் வழியிலேதிரிந்தாற கேட்ட
பொருளும்பலியாது, சநமரணமுந்ங்காது அதென்போலவெ
னனில்,—பாறகலனமேற பூனரு - பாறசட்டியினமே லிருக்கிற
பூனருயானது பால்கருடித்துப் பசிராமல,—கரபபருந்தநா
டுங்கடன-கரபபைத்தினன் விற்பபைநாடுமுறைமைபோல

நி-வ-உ சஞ்சலமனததாறபரிம விராவீனையடக்கி அருளி
னறனமையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொளவீராக அதனைநா
டாது சிறிநின்பங்கள மேறப்படும் இபுலல விராணமை, உறி
யிரமேனை ரு அரிப பறதுத்தின மீதிருக்கும் பூனருபா
னது, சுயாகத்தலையிலேங்கு கரபபினைத் தாவிப்பற்றி நுகரவிசா
ரிகரு முறைமையினை யொகருமாகலாண்.

பூனருயும் உறியிரகட பாறதுத்தினமே லிருந்தவாறே
அதனைப்பருகாதே கரபபினைப்பாற விசைகொண்டுவாவுகால்
அது கைப்பபின், சித்தினமையிலலாத வுணவாதலே யன்றித்
தாவலான மிசுங்கருத்தமுமெய்தும், கைப்பபடாககால், வருத்தத்
தோடு கரபபினையும்போக்கிப்பாற்குடத்தினையுமுடைத்துமிக்க
துன்பமெய்தும் உயிரகனும்அனாதியே கூடிநின்ற அருளகத்தட
ங்கிப் பேரினப்பத்தினை யெய்தாது சிறிநின்பங்கண்மேற் படரு

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

மாயின், அதுபோல வொருகாலெயதுஞ் சிற்றின்பததுககு மன
மொழி மெய்களாற றுனபமுறறம் அஃதெயதாக்கால இருமை
யினபமு மிழ்தும, மிகக இடாப்படுமென்பதாம்

உறியின்மீலவைகும்பாறகுடமெனவும், சுவாததீலமீலோ
டுவ கரபபெனவும், விதிதத ததுபவம்.

இவை யைந்துபாட்டானும், அருள்துணையும் இறைமையு
மாகியும் ஆதாரமாகியும் நிறறலை யறியாதிருத்தலும் எவவிடத
தம் இருப்பதனைக்காணுது மயங்கலும், அதனாவரு மினபமெ
யதாமையும், அதனமேறபறறுசசெயயாமையுமான உயிரினகுற்
றங் கூறப்பட்டன (க)

அமையாதாக கறியப்படாதோவெனனில?

இறறவரை யிசைநது மேதும பழக்கமில்லா

வெறறுயிராக்கு வீடு மிகை.

எ-து. இறறவரை யிசைநதும சிவனுள்ளகாலத் தொடங்கி
யான்மா திருவடிையைப் பெறும்ளவும், திருவருளுபகரித்தவரச்
சேயுந் திருவருளுடனே, —ஏதும பழக்கமில்லா - சமற முறவில்
லாத, —வெறறுயிராகு - அளவிலலாதவானமாக்கருககு, —வீடுமி
கை-மோகூமொன்றமே கிட்டாது. இருவினையொப்பு வநதலவி
துளுனம் பிரவேசியாதெனபது கருத்தது.

நி-வ-உ. அனுகியேதொடங்கி இனறளவும் அருளோடிரண்
டறக்கலநதுகின்றம், சிறிதம் அதிறரோயநத பழமைதோற்றீத
விலலாத வெறியவுயிராக்கு வீடுசோதலெனபதுமிகுதி. தகாதெ
ன்பதாம்.

வெறுமை, பயன்கொளாமை. பழமை தோற்றதல், உலக
வெறுப்புத தோனறதல்.

இதனா லருளோடு கலநதுகின்றம் வீடுகூட. நினையாத வுயிரி
னைப் பழிததுக்கூறப்பட்டது. (ஓ)

அருளதுநிலை முற்றிற்று.



நி-வ-து அருளுருநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனதுதன்மை அருளது நிலைபு அருளாமை வடிவினது நிலைபுதலின், மேலையுடிகா ரத்தினோடு இதற்கியைபுடைத தெனக்கெடுக்க.

இருவினையொப்பி லெவாவருவா னெனின?

அறியாமை யுண்ணின் றளிதத்தே கரணுவ
குறியாகி நீங்காத கோ.

எ-து. அறியாமையுண்ணின் றளிதத்தே-அறிபாமையாகிய பெத்தகாலத்திலே, அறிவுக்கறிவாயநின்று இரட்சித்த திருவடி தானே,—கரணுவகுறியாகி-கரசரணதிகளுடனே குருவாயெழுந் தருளிவந்தது ஆனாலுள்ளேயிலையோவெண்ணில்? நீங்காதகோ- உளமுமுறமும விட்டுநீங்காத ஞானராசாவாகிய குரு.

நி-வ-உ. தோனருத்தணையாயக்கலந்து நின்ற காததுநட த்தின் அருளே, கண்ணுற காணப்படும் வடிவினே யுடையதாக விட்டு நீங்காதகுரிகில்.

இதனால் அருளருவடிவுகொண்டவந்தமைகூறப்பட்டது?

அவளோ குருவாகவரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித்துவா ன்களாகாதோ வெண்ணில்?

அகத்துறையோயக் குள்ளின் ரனறி யதனைச்
சகத்தருவது காணப்போ தான.

எ-து அகத்துறையோயக் குள்ளினரனறி - ஒருவனுக்கெத்தர மாணவிடத்திலே வாதவியாதியை அவனுக்கெத்தரங்கமானபே ரறிந்துறியது,—அதனைச் சகத்தருவது காணப்போதானே-அந் தவாணவமலமாகிய வியாதியைச் சகத்திலேயுள்ள காரியம்பேர லக் குருவாலே நீங்கப்போகாது, சிவனே யாசாரியமூர்த்தமாயெ ழுந்தருளிவந்தது நீக்கினால் நீங்குமல்லது.

௩௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்

நி-வ-உ. ஓரிலலின்கண் ஒருவாடுகொண்டபிணியை அவ்வி
ல்லின்கண் வாழ்வாரா அறிந்தன, அதனைச் சேயமைக்கண்ண
ராகிய உலகத்தாரா அறிய வல்லரோகாம

தானஎன்பது அசைநிலை ஓகாரம் எதிமறை.

இதனால் இவ்வனம் வடிவுகோடறகு அருளாதல வேண்டு
மோவென்னில ஐயத்தினை யகற்றி வலிபுறத்தப்படடது (உ.)

இப்படிவரப்பட்ட ஞானஞ்சாரியினை யெல்லாராவும் மறியலா
மோவென்னில?

அருளர வகையர் லருள்புரிய வந்த

பொருளர யறிவார் புவி.

எ-து அருளாலசையர் லருள்புரியவந்த-அருடபிரகாசியாத
மூறைமையினாலே யருளைக் கொடுக்கவந்த,—பொரு ளாரறிவாரா
புவி-இப்படிக்கொத்த ஞானஞ்சாரியினைப் பூமியிலுள்ளவான மாகக்
ளறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு எனனும் நான்கினை
யுந் தோன்றாதுசெய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிலினை
யுந் தான பண்ணாதுதுபோலப் பண்ணுமபடி, மானுடவடிவென
னும்அவகியால் மறைத்துக் கொடுவந்த உண்மைப்பெருளேஇக்
குருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாதுஉலகு

தம்போலொரு மானிட மாக நினைக்குமென்பதாம். (க)

உத்தமரல்லாதா ரறியப்படாததெந்தேதுவினாலென்னில?

பொய்யி ருண்ட சிதைப பொறியிலார போதமா

மெய்யிரண்டுங் காணா மிக.

எ-து. பொய்யிருண்டசிதைப் பொறியிலார்-அஞ்ஞானமி
ருதியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர்கள் பஞ்சேந்
திரியங்களிலே திரியப்பட்ட வான்மாகுகள்,—போதமா மெய்யி

ரண்டுங் காணாழிக-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளையும், அந்தத் திருருடானே திருமேனியாயவந்தவாசாரியினையும், ஆகவிர ணடுவித்ததையு மிருகியுறறியமாட்டார்கள்

தி-உ-உ நிலையாத காய வாழ்க்கையினையும்,* ஆணவம்லத் தால மறைந்தவுணர்வின்னையும் உடையராய, ஞானமென்னுஞ் செலவாதின்னையும் எய்துதலிலலாதார, அறிவுமயமாகிய அருளு, அவ்வருளான ஆரோதேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப்பொருளி ரண்டினையும் சிறிதும்றியமாட்டார

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவினை, அருள்கொண்டவ டிவமாக வுணராராகவே, நினமலமாய, அகண்டமாய், சினமய மாய ஒழிவறநிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரென்ப துக்குத்து. (சு)

அவா திருமேனியை யென்போல வறியவேணுமோ வென் னில?

பார்வையென மாககளைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம் போரவையெனக் காணா புவி

எ-து பார்வையெனமாககளை மாணக்காட்டி மாணப்பிடி ப்பவர்போல வானமாககளை,—பற்றிப் பிடித்ததற்காம்-அவாசத் திப்பொருத்திப் பிடிப்பட்டவற்காம்,—போரவையெனக் காணா புவி-இப்படி நமமையிரக்கிக் கமக்காகவந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வானமாககள் அறியமாட்டார்கள்.

தி-உ-உ விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்ததற்கு அவ்வவற் றின வடிவாற்செய்த தீவகம்போல, மிக்கதொரு வடிவங்கண்டு அஞ்சிவெருளாது மனிதனைத் தனவயத்தாக்கிக் கோடற்பொரு டடு, அருள்போர்த்துக்கொண்ட மாணுடவருவாகிய குருவடிவி னைப் போரவையாக அறியமாட்டாவாம் இவ்வுலகு,

௩௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

இவை மூன்றாட்டானும் அகனமாய நிறைந்த அருளே
குருவுருவநிதவகததெனபதனை அறியாதார இழிபு கூறப்பட்ட
தது. (௫)

போனையாக வெல்லாரையும் தற்சொரூபமாகக் கொண்டோவென்னில?

எமக்கெ னெவனு கெவை தெரியு மவ்வத
தமக்கவனை வேண்டத தவிர

எ-து- எமக்கென-போகாது.—எவனு கெவை தெரியும்-
பகருவமல்லாத வான்மாககருகு எதனைப புசிந்தாலுந் தெரி
யாது,—அவ்வதமக்கவனை வேண்ட-பகருவப்பட்ட வான்மாக்க
கனந்தவாசாரியனை வழிபட்டுக்கேடக,—தவிர - அப்போது மல
மாயாதி கனமககண்ருகும்,

நி-வ-உ. நீ குருவுணமை கொண்டமையால் எமக்கு வரும்
பயனெனனை? யாவ னெருவனுக்கு யாவை சிலநூற்பொருள்கள்
குரவனையினறி யுணர மூனனோடு பினமலைவறத்தோன்றும்,அந்
நூற்பொருள்கள அவனைத் தமக்குக் குரவனாக அவாவிநிற்கும்
பொழுது இமமறதலையினை ஒழிவாயாக.

குருவுணமை கொள்ளாயின என்பதென்கின்றது,

இதனால் யாதொரு நூற்பொருள்களுந் குரவனையினறியுண
ரப்படாவுென்ற கூறப்பட்டது. (௬)

திருவரு ளறிவுக்கறிவாயிருக்கிறது போதாதோகுருவாய்வா
வேனுமோவென்னில?

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவுகளின் மீளுங்
கடனிலிருள் போவதெவன கண்.

எ-து. விடம்-ஒருவனை விடநதினடித் தலைமண்டைக்கொ
ண்டு விடக்கச்சொயதே,—நகுல மேவினும - கிரியைக் கொண்டி

வந்து கழுத்திலேகட்டினாலும் விட்டுநீங்காது. பின்னை நீங்குகிற தெப்படியென்னில்?—மெய்ப்பாவகனின் மீளும் உண்மையாகிய பிதாரகனவந்து தன்னையுங் கீரியாகப்பாவித்து அவன்கீரியாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்,—கடவ-நீந்த முறைமைபோல் வா சாரியனுஞ் சிவசொருபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவசொருபமாக ஞானககண்ணினாலே பாராகவே,—இருள்போவ தெவன்கண்-அந்தகாரமலமாயாதிகனமங்கண்வரும்,பின்னையாராலேநீங்கும்.

நி-வ உ விடமானது கீரி தானேவந்து தீண்டினு மீளாது, அதனவழி வினைப பாவிப்பா னொருவனால் மீளமாறு போலவே, இவனுடைய திருநோக்கினால் ஆணவவிருளநீங்கு முனக்கு.

இறைவன் அனாதியோ உயிரோடுகலந்துநிற்பினும் குருவுரு ககொடு வந்தலலது பாசம நீங்காதெனபதாயிற்று இது சகலரை கருதித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசமநீங்கவேண்டுமெனபது கூறப் பட்டது (௭)

இவா குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியவந்து இரட்சிப்பது ஒரு வகைக்கோவென்னில்?

அகலத தருமருளை யாக்கும் வினை நீக்குஞ் சகலாகு வந்தருளுந் தான

௭-து அகலததருமருளை யாகும்-விஞ்ஞானகலநிற் பக்கு வாக்கு அறிவிலே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன. ஆணவமலத்தை நீங்குவன,—வினைநீக்கும்-பிரகாயாகலநிற பக்குவாககுஅவாகளை பபோல மானும் மழுவுஞ் சதுப்பயமுங் காளகண்டமு மூன்று நேத்திரமுமாக எழுந்தருளியவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிசிவஞா னத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன,—சகலாகு வந்தருளுந் தான-சகல நிறபக்குவாககு அறுவகைத் தீட்சையினாலேயு முமமலத்தையு நீக்கிக்கிரமத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன கத்தா.

நி.அ. திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்

சி-வ-உ. கிலையினின்றுமீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும்பிரனை யர்கலாகும் நிராதாரமாயின்று அருளைவினக்கும், கனம் பலச சேதனமபண்ணுதற்குப் பகருவராகிய சகலாகும்குருவருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவாபோலத் தானேவந தனுக்கிரகமபண் ணும். அவ்வா றருள்புரிதல் சகலாகுருகூடாதெனபதாம்.

பிரனையாகலாக்குக கிலைங்கலாவது, அதனவயத்தாகாதிரு த்தல். குடிவருபு ஊகாரத்தாலதொக்கது. முதலிருவாகது “நிரா தாரமாகக் கணயிலருட்பரமதுவிதா சத்திரிபாதத்தால்” என்ற ருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மானிடச்சட்டை சாத்திவருத்தற்குக் காரண ங்கூறப்பட்டது. (அ)

குரு வாராம லாகாதோவென்னில்?

ஆரறிவா லொலலா பகனற நெறியருளும்

பேரறிவான வாராத பின்.

எ-து. ஆரறிவா-ஆரறிந்து மோக்தமடையபோகிறா, — எல்லாமகனற நெறியருளும்-முப்பத்தாறு கருவிகளும் நீங்கும்ப டிபண்ணிக் சாய்செயமான வீட்டைக்கொடுக்கப் பண்ணின, — பேரறிவான வாராதபின் - மகத்தாகிய சிவஞானத்தை யுடைய சிவன் வாராதபோது.

சி-வ-உ. மகதிரமுதல் கிலையிருகிய மூவிரண்டு அத்துவாவு ங்கடந்த வீட்டிநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்த ஞானத்தி னையுடைய இறைவனே, குருவுருக்கொண்டு வாராத்விடத்து, அதனை அறியவல்லாயார. ஒருவருமிலையெனபதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவனாகிய இறைவனே உருக்கொடுவ ரினல்லது உண்மையையுணாதலகூடாதெனபதுகூறப்பட்டது.

இவர்கேறுமுததராக வரவேணுமோ என்னறிவிலே யிருந் தெனது பேராதோ வென்னில்?

ஞான மீவனெழிய நண்ணியடுகற்கவுதற்
பாணு வொழியப படிந்.

ஏ-து ஞானமீவனெழிய நண்ணியடும-இவன் ஞானசாரி
யனாக வாராமல ஞானமபிரகாசிகமும்,—நற்கல நற்பாணுவொழி
யப்படிந-நல்ல சூரியகாந்தக கலவினிடத்திவே யாதித்தனின்
லாம லககனியுண்டாகின.

இவவிரண்டு மப்படியாக தெனடிதுகருதது.

நி-வ-உ அருவடிவாகிய குரவனை யனறி யொருவற்கு
ஞானமுண்டாதல கூடும் ஆதிசுதனலனறி மாசிலாச சூரியகாந
தககலவினிடத்து நெருப்புத தோனறுமாயின. இரண்டு மிலலை
யெனபதாம்.

இதனல கிருவடிஞானம் குரவனையின்றியமையாச சிறப்பி
தறென மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது. (௨)

அருளுருநிலை முறறிற்று.

சு-வது அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை. அரு
ளுருநிலைகூறி அதனலறியும்பொருளுண்மைகூறுதலின, மேலே
யதிகாரத்தினோடு இதற்கியை புண்மையறி.

அவொப்போது குருவாவானெனில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்

கூடுமிறைசத்தி கொளல.

எ-து, நீடு மிருவினைகள் மிகுதத புண்ணியபாவங்களிரண்
டும்,—நேராக நேராதல்-துலையொத்தவிடத்து,—கூடுமிறை சத்
திகொளல-கத்தா திருமேனிகொள்வா, அப்போ சத்திபதியும்.

சுடு திருவருட்பதின் மூலமுமுமாயும்

நி-வ-உ ஒன்றையொன்றொவ்வாது மிகஞவளநது வரும் புண்ணியபூவங்க எரிணமே தமமி லொப்பாக வரும் பருவத்தி லேயுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல.

கேராக கேராதல, ஓரபுண்ணியத்துக்கோரபாகமோரவாகை யோனெத்திருத்தலாம். அதுவனறி வாகு மனங் காமமென்னு மூவகையா விற்றபபட்ட புண்ணியங்களமுமுவது மோர பங் கும், பாவங்களமுமுவது மோரபங்கு டாகப, பொன்னும இரும பும கனமததாற்றலையொக்கத்தனாகுதலபோலப, பவத்தாற்சமனா தல, சத்தி பதிதலாவது, நிலையாதவியலயினே யுடையவுலகடை யினையஞ்சி வீட்டுநெறியினே விரும்புமவண்ணம உயிரகன துண ராயினே திருநதச்செய்தல. ஒன்றையொன்றேற்றத்தாழவுபடிஷ் அனவடவை யிகலசெய்திருக்கருமென்பதாம்

இதனாலுணமை வுணாதற்கேதுவான சத்திபதியு மெல்லே கூறப்பட்டது. (க)

சுத்தா திருமேனிகொண்டெவந தென்னத்தை யறிவிப்பா டொனில்?

ஏகனனேக னிருள்க்ரும மாயையிரண் டாகவிலை யானே தியில.

எ-து ஏகன்-சுத்தாவும்,—அனேகன்-ஆன்மாவும்,—இருள் ஆணவமலமும,—கரும-கனமமலமும,—மாயையிரண்டு-சுத்த மாயை யசுத்த மாயையும்,—ஆகவிலை - ஆகவிரத வறுப்பொரு ளும்,—அனாதியில-அனாதியிலே யுண்டானதென நறிவித்தார.

நி-வ உ. ஒருவனாகிப் இறைவனும், அள விலவாகிய வுயிரக னும், இருளவடிவாகிய ஆணவமலமும, கனமமலமும, சுத்த மசு ததமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்களஆறும் ஆனதாயாகிய பொருள்கள்.

அனேகன் எனபதில் ஈறறுமகரம் நகரமாய்திரிந்து நின
றது. இவையாறுமென அகறினை வாசகநகொண்டு மிகலினால்
முடிந்த திணைவழுவமைதி ஆறுமென்னு முறறுமமை செய்யுள்
விகாரத்தீற ரெககது

இதனால் நித்தியப்பொருள்க ளிவையெனத் தொகுத்துக்கூ
றப்பட்டன. (2)

அனாதியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதெனில்?
செய்வா னுஞ்செயவினையுஞ் சோபயனுஞ்சோப்பவனு
முய்வா னுள்ளென றுணர்.

எ-து. செய்வானும்-கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மா
வும்,—செயவினையும் - செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும்,—சோப்
பயனும்-புண்ணியபாவத்துக் கேதுவாகிய சுகதுக்கமும்,—சோப்
பவனும்-இந்தக் கன்மத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கப்பட்ட கத்தா
வும்,—உய்வானுள்ளென றுணர்-இஃதெல்லாமறிந்து பிழைக்கிற
வனானார்.

ரி-வ-உ. புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும்புருடனும், அஷ
னற் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின்பயனாகிய இன்பதுன்ப
பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்தமிறைவனு டென்னு மிந்
நான்குதீறத்தினையுடையனாகவுணையறிவாயாக, மாணவகனே!
நீகதிசோதற்பொருட்டு

இவை யுணராதிருக்கவே யா னெனதெனனுஞ் செருக்க
றாது பிறவித்தனப் முறமென்பதாம் உடையனாதல இருவினை
களைச்செய் திறைவனா லவற்றின்பயனை நுகாதற்குத் தானுரியனா
தல. (3)

உய்வான றானையறிவனோ வென்னில்?

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனெடுவந்
தானுணர்வோ டொன்றாக தாம்.

சுஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

எ-து. ஊனுயிராலவாழு மொருமைததே-தீரமானதுஆன்
மாவினலே யெருபடிததாய சீவிககிற முறைமைபோல,—ஊ
னெய்யிர் - இரதச சீரததேயிருக்கிற வானமாவும்,—தானுணர்
வோடொனரூதரம்-இரதத திருவருளினலே சீவித்துநீர்கிற
துமித்தனமைகது

நி-வ-உ. உடம்பானது உயிரோடுகூடிப்பிரிப்பின்நிரடை
பெறு மொற்றுமையினை யுடைத்தது. அவவுடம்போடியாகணிகிற
நதனானததோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேற்றநிலைபெற்ற தருகி
யன. உடலகத்துயிர்போலக கலந்துநின்றதததுமென்பதாம்.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடங்கும்
அவையடங்கவே நிலமுதல நாதமீருகிய தத்துவமெல்லா மடங்
குமென்கொள்க. (சு)

அகுளாற காரியப்படுத லெப்படியெனினில?

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாகுற றனமைதரும்
பொன்னிறம்போன மன்னிறமிப பூ.

எ-து தன்னிறமும்-படிக்க தன்னுடையபிரகாசததையும்,
—பன்னிறமும்-பஞ்ச வண்ணங்களினுடைய விளக்கததையும்,
—தானாகுற றனமைதரும்பொன்னிறம்போல-இவ்விண்ணடை
யங்கூட்டிக காரியப்படுததப்பட்ட வாதித்தப பிரகாசதததைப்
போல,—மன்னிறமிப்பூ கத்தாவினுடைய திருவருளுஞ் சித்ததுக்
கறிவும் சடத்துப்பிரகாசமாயிருக்கிறது மித்தனமைதது.

நி-வ-உ அதெத பலவன்னங்களையுங் கவர்த்தலும், அவைய
டுததிருக்கினுந் தன்னிறமேகாட்டி நின்றலுமாகிய படித்ததினது
தனமை யிரண்டிற்கும் தான காரணமாகிநின்று பண்ணுமருரி
யன்கிரணம்போலாம், இவவுலகிறகு இறைவனது சுடராகிய ரூ
னசத்தி.

கட்டுவீடென்னு மிரண்டிற்குந் தானென்றே காரணமெ
ன்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

ஆருளாலகாணவேண்டும்தில்லை நானே காண்பனென்னில?

கண்டொல்லை காணுநெறிகண்ணுயிராநாப்பொன்றி யுண்டில்லை யல்லா தொளி,

எ-து. கண் டொல்லை காணுநெறி-சிக்கிரமதிலே காணப் பட்டது,—கண்-கண்ணாறு மொளிவிளக்கானது கண்ணுகுமபதா ரத்தத்துக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற் கண்ணாறுபதாரத்தத்தைக் காணும் —உயிர் நாப்பொன்றியுண்டு- ஆன மாவதுக்கு கேயத்தக்கு நடுவே ருளபிரகாசித்தா லானமாதேயத்தைப்பெறுகிறதுண்டு, —இலையலலாதொளி-ஒளியாகியதிருவருளபிரகாசியாதபோது நேயமே விளங்காது.

நி-வ உ நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாகஞானமொ ளிக்கு நிலையுண்டாதல வேண்டுமென்றாயின் வாயிலவழியாற் பு னைகளை யுற்றுப்பாராது வினாவிலுணருமுறைமையிலே.

நடுவாகநிறறல கலந்தநிறறல. இதனால் ஞான மூனனிற் பி னல்லது அறிதல் கூடாதெனப்போ ரதுபவவகையாலவிளங்கக் கூறப்பட்டது.

இது குரவனா லன்றி யுடைகொண ணெர்த லரிதெனக் கொளக. (சு)

ஆருளுளாற் காணுஞ்செய லெனபோல வென்னில?

புனசெயலி னோடும் புலனசெயலபோ னினசெய மனசெயல தாக மதி. [லை

எ து. புன்செயலினோடும் புலன்செயல்போல்-ஆன்மா பரு சேந்தியவகளினாலே யொரு விடயத்தை யறிந்து முறைமை போல,—நினைசெயலை-உன்னுடைய செயலையும்,—மனசெயல்தா

ச ச திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

சமதி-நீலேபெற்ற திருவருளிஞலே காரியப்படுகிறோமென் றறி வாழாச.

நி-வ-உ. புருடனது சிறுதொழிலினவழியே திரிபினறி நட க்ஞமிதிரியவருளது செயலபோல மாணவகனே, நின்னுடைய செயதியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியே யவவாறு நடப்ப தாகக் கருதுவாயாக. அவ்வாறுகருதவே வினைத்தொடர்பினறிப் பிறவிநீங்கி நிற்பொன்பதாம்

இதனா விறைவனது செயல்வழி நிறைவுகூறப்பட்டது.

அருளாற செயற்பட்டறிவ தேதெனனில்?

ஓராதே யொன்றையுமுற றுனனாதே நீமுந்திப்

பாராதே பாராதனைப்பார

எ-து ஓராதே-ஒன்றையும் விசாரியாதே கேவலத்திலும், ஒன்றையுமுற றுனனாதே-சுலலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையா திருக்கச் செய்தேயிரு,—நீ முந்திப்பாராதே சுதத்திலும் நீ யது விதுவென்று சுட்டிப்பாராதே,—பாராதனைப்பார-இந்த மூன றவத்தையிலு மதுவதுவாக வருவிக்கப்பட்ட திருவருளையேகா ணபாயாக

நி-வ-உ. ஞான மெவவண்ண மிருக்குமோவென ஞாயா மல், அதனையும் விடயங்களபோலக்குறிககொண னேநினையா மல், நீயாகமுனசென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காணபாயாக.

இவ்வா றசெவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந் தானே தோனறுமென்பது கருதது. (அ)

அப்படித திருவருளை யெதிரிட்டுப் பார்க்கிலைக்ககுச் சந் தோஷம் வருமெயெனனிவ?

களியே மிகுபுல னைக்கருதி ஞான

வொளியே மொளியா வொளி,

எ-து. களியே மிகுபுலனாக் கருதி-அந்தச்சந்தோஷமேமிகு
த்தவிடயமாக நினைதது, —ஞானவொளியே யொளியுறவொளி -
ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாகவொளிதது நிற்பாயாக.

நி-வ-உ இததனமையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற்
றமையால், வரும்கிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாக நினைந்து ஞா
னமாகிய வொளியனறி வேறுனக்கோரொளியினருகுமபடி அத
னுட புகருக்கரந்து நிற்பாயாக

கரந்துநிறறல் விகற்பமறக கூடிநிறறல்.

எனறுமிறைவ யிழந்துநிறகிற தெப்படியென்னில்?

கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

எ-து கண்டபடியே கண்டு - திருவருளைத் தரிசித்தபடியே
தரிசித்தது, —காணுமை காணுமை - சகல கேவல நீங்கினபடியே
நீங்கி, —கொண்டபடியே கொண்டிரு திருவருளுனைக கருத்து
க்கொண்டபடியேநீயுமசைவற நிற்பாயாக.

நி-வ-உ, ஞானமான துனக்கு யாதொருபடியே வெளிப்ப
ட்டது, அப்படியே நீயும் கண்டறிபாமைமாகிய அதிதாவததை
வந்துதோனாராமல், யாதொருபடி யுனை விழுங்கிறறப்படியே
நீயும் விழுங்கக்கொடுத்திருப்பாயாக.

இஃமூனறுபாட்டானு ஞானத்தினைக்காணுமாறும், கண்டா
லதனுடகலக்குமாறும், அவவழித தனை அதனவயததனாகுமா
றமகூறப்பட்டன. மாணவகனையெனப் திமமூன்றிற்குங் கூட்
டியுரைக்கப்பட்டது, (ஐ)

அநியநெறி முற்றிற்று,

எ-வ் து உயிர்விளக்கம்

அஃதாவது ஆனமசுத்திபண்ணுமபடி அறியுநெறியிற் கூறியவாற்றான அறிந்தபடிநின்ற யானெனதென்னுஞ் செருக்கறந்தல்கூறினமையின், மேலபதிகாரத்தினு முத்தற்கியட்டிவடதெனக்கொள்க.

கொண்டபடி கொளவ தெக்காலமென்னில்?

தூநிழலார தற்காருஞ் சொல்லார தொகுமிதுபோற்றானதுவாய நிறகுந் தரம்.

எ-து தூநிழலார தற்காருஞ்சொல்லார பவத்திரமாயுதனனுடையநிழல ஆதித்தன மதகியதகிலேவநாற் றனக்குள்ளேயடங்கிநிறகுதற்கு யாருஞ் சொல்லவேண்டியதிலை —தொகுமிதுபோல—இந்த முறைமைபோல,—தானதுவாய நிறகுந் தரம் - இருவினை மொப்புவநா லானமா திருவருடானாய் நிறகுதற்கு மியாருஞ் சொல்லவேண்டுவதிலை.

நி-வ-உ. கோடையான வெதும்பினுனை குளிராகத் நிழலையடைதற்கு அடைதியென வொருவருஞ் சொல்லார, தானேவினாவின்டையுந் தனமையினை யொககும், மாயாவிசார வெய்மையான வருத்தினுனெருவன தானவவருளினை யடைந்ததுவாய் நிறகுமுறைமை.

உலகவெறுப்பினலது அருளிணையடைதல் கூடாதென்பதரம்.

இதனு லருளிணையடைதற்கு ஏதுகூறப்பட்டது. (க)

எல்லாக்கொக்க வந்தத திருவரு ணிலலாத தென்னனில்?

தித்திக்கும் பாறாணங் கைக்குந் திருத்திரோபபித்தத்தின றுன்றவிராத பின்.

எது தித்திகிக்கும் பாஞ்ஞங்கைகளும்-பித்தமேஸிட்டபொழுது தித்திக்கிறபாலங் கசகஞ், —திருந்திடு நாப்பித்தத்திறு ன்றவிநத பின்-திருத்தமாகவறிகிற நாலிலே பித்தநீங்கினபோது கசநதபாலங் தித்திகிக்கும் அதுபோல வாணவமல. மேலீட்டி-ஞ் லே குருவிங்கசநகமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அநத வாண வமலநீங்கினபோது குருவிங்கசநகமத்திலே விருப்பமுண்டாம்.

நி-வ-உ குற்றந்தீராத நாவானதுபித்தநோயினின்றபதான் நீங்கினபின்னா முன்கைத்தபாலும் தித்திகிக்கும் அதனைத்தானுங் கண்டறியும்

மலவிருள் தீராதபின்னா முன்னநதிரோபவித்துநின்றமரு ளும் அருளவடிவாகி வெளிப்படும, அதனையுயிரகளுங்காணுமெ னபதுபொருள் மாசுதீரின் விளங்கித் தோன்றக் தன்மையினை யுடையது உயிரொனபதற்கு உவமித்து இதனைத்திருந்திடு நாவெ னநருளிச்செயதார இதுவும் ஒட்டெனனுமலங்காரம்

இசஞ் லருளவெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத்திருந் திக்காணுங்காலமு மொன்றெனபது கூறப்பட்டது. (உ)

அறியாமையீங்க வறிகதவ னுன்னெனில?

கண்ணா னொளியிருளிற காட்டிடவுந் தான்கண்ட வீணபாவ மெந்நாள விழும்

எ-து காண்பா னொளியிருளிற காட்டிடவும்-காணப்பட்ட வானமீவுக்குத் திருவருளான தானவமலத்தைநீக்கியததைக் காட்டச்செயதேயும், —தான்கண்ட வீணபாவ மெந்நாள்விழும்- கானகண்டென்கிற பாவ மெநதச்சநததிலே தள்ளுமோ?

நி-வ-உ ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக்கண்டறிதம்பொ ருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வயிரகட்டுத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனைநாடாது உயிர் தானே காண்பதாகக்

சுஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்

கண்டமையாலே வறிதேவரும் பாவமென்னபயனைச் செய்ததாய் வகுமுற்றும்.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவம்போலாது வாளவருத லின் வீணபாவமென றருளிச்செய்தாரா.

பிததம் பாடானனறி மறறொன்றானும் தீராவாறபோல, மல மும் அருளாலனறிப பிறிதொன்றாலதீராதெனபதூஉம, அருள மறைநதநிலலாது வெளிப்படடுநிற்பினும் அநநாகருச சுவைகா ணடலபோலத தானே காண்டல கூடாதெனபதூஉம, இதனுட் கொணடுகிடந்தவாறு கணடுகொளக.

இதனால் அருளைமுன்கொண்டு காணுககால் குற்றமுடைத் தெனபது கூறப்பட்டது. (ங)

தெளிந்தாரா செயலுந் தெளியாதாரா செயலு மெப்படியோ வெனனில்?

ஒளியுயிருளு மொருமைததுப பன்மை

தெளிவு தெளியாரா செயல்

எ-து. ஒளியுயிருளு மொருமைதது படலமுடைய கண்ணு க்குஆகித்தப்பிரகாசமும் பூதவிருளு மொருபடிதது,—பனமை- இநத முறைமைபோல,—தெளிவு தெளியாராசெயல் -மலமாயா கன்ம் மேலிட்டபோகருப் பாசமும் பதியுமொரு படித்தாய வின வகாநிற்கும்.

கி வ-உ. பலவாய பொருள்கடம்பன்மை தோன்றாத ஒருப டித்தாயிருததல ஒளியின்கண்ணுய இருளின்கண்ணு மொககத தெளிந்துநின்றலும் மருணடுநின்றலுமாய செயல்கள அவலிந்த துப்பேதம்.

இதனால்ருளோடுகூடி நின்றல் ஒருவகையாலிருளோடுகூடி- நின்றல்போலுமெனபது கூறப்பட்டது. பிறிதொன்றாக தோன -ருதென்பதுருதது. (ச)

தெளிந்த்ந்துகூடுவ தெல்லாககுந்தெரியுமோவிவன்னில்?

கிடைக்கத தருமேநற கேணமையாக கிலலா
லெடுத்துச் சுமப்பாணை யினறு

எ-து. நற்கேணமையாககலலால-நல்லகேள்வியினையுடையநாதாக்களுக்கேயலலாமல,—எடுத்துச் சுமப்பாணை - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுஞ் சுமத்தச் சுமக்கிற சிவனை,—இன்று இப்பொழுது,—கிடைக்கத்தருமே கிடைக்குமே கிடையாதோபீஷணை.

நி-வ-உ. நலல கேளினா யுடையாகத்த தமமேல பாபுமுதுஞ் சுமத்தச் சுமக்கு மொருவனை யிப்பொழுதே கிடடுத்தக் கூடுமோ.

நற்கேணமையென நருளிச்செய்தாரா அருளோடு கூடியதெனபதற்கு.

இதனால் அருளாகுங் கேணமையினையுடையாறகுத்தன்னை யடைந்தார வினைகளெல்லாம் அவனாதொடராதுதனசெயலாகக்கொள்ளுஞ் செயமவெளிப்படுத லெளிதெனபதுகூறப்பட்டது.

“சிவனு மிவனசெயதி யெல்லாமெனசெயதியென்றும் செய்தெனக் கிவனுக்குச்செயதென்றும், பவமகலவுடனாகி நின்று கொள்கின்ற பரிவார பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாககிவிடுமே” எனநருளிச் செய்தவாறு காண்க, (இ)

என்ககிறவனொருத்தன் சுமக்கிறவ னொருத்தனோ, எல்லாம் பிரமநதானே யென்னில்?

வஞ்சமுட னொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

எ-து. வஞ்சமுடனொருவன் - வஞ்சகமாக வொருவன்,—வைத்தநிதிகவர-வைத்தநிரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வைத்தவன்வரதுகேட்க விலலையெனன,—துஞ்சினையோ போயினையோ

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்

யோசொள் - தூங்கித்தான கிடந்தாயோ இவவீடமவிட்டுத்தான் போனாயோ சொல்' அப்படிப்போலச் சிவன தனு கரண புவன போகவகளைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவனானே குருஷிங்கு சங்கமமாய்வாது எனனுடைமையைத் தாவென்று கேட்க, இலையென்றசொல்லிக் கொடுத்தவனை மறைக்கையினாலே நீ பிரம மல்ல அடிமை.

நி.உ-உ. ஒருவன் சேமித்தபொருளின் ஒருவன்கரவினால் கவாநதுகொண்டே, மறவனுறங்குதல செயதானோ, அவனிடமிடமிருந்ததல்செயதானோ, மாணவகனே? சொலவாயாக.

அதுபோலக் கேட்கின்றி நிறப்பிறகு ஞானசத்தியின் வஞ்சித்து அதன் முதலாயனோபத்தியை யுடைத்தாத்தல அரிதென்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதுவும் ஒட்டெனனு மலங்காரததாற்கூறப்பட்டன. தஞ்சினையோ போயினையோஎன்பதனை தஞ்சினனோ போயினனோ எனப்பாட்டமுனாத்து தூங்குதலசெயதானோ அவவீடமிடமிருந்ததல செயதானோஎன உரைகூறினா நிரம்ப வழியா. (சு)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கன்வாராதோவென்னில?

தனக்கு நிழலின்ற மொளிகவருந் தமப

மெனக்கவர நிலலா திருள்.

எ-து தனக்கு நிழலின்ற மொளிகவருந் தமபமென-ஆதித்தனுசரியிலே வருகிறபோது படிக்கத்தமபமானது பஞ்சவண்ண கவராம லாதித்தனானாய் நின்றதுபோல, -கவரநிலலாதிருள்- ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்பு மலபரிபாகமவநத் தவதரத்திலருள் பிரகாசிக்கவே பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாம வருளே நிகழ்நித்பது மிப்படியேபோல.

நி-வ-உ. தனக்கென வேறொருளினி தோன்றுவண்ணம்
சூரியகிரணத்தாற் கவரந்துகொள்ளும் படிக்கத் தூண்போல் ஆன
மா தன்னுடையபோதற் தோன்றாதுநிறகுமவண்ணம் அருள்கவ
ராதலேச செய்யுமாயின அந்நிலையே யிருனானதுதனபால நிலைபெ
றுது நீங்கும

சூரியகிரணத்தினுள்ளே தனைக்க கொடுத்துநிறகுமபடிக்கம்
போல ஆனமாவற் தனனையருளினுள்ளே கொடுத்தது நிறறலனே
ண்டு மெனபதாய

இதனால் ஆனமாவை அருள தனவயத தாககுமாறு கூறப்
பட்டது

மலநதோன்றும் லருளே நிகழ்நிறப் தெப்படியெனனில்
உறகைதரும் பொறகை யுடையவாபோ லுண்மைப்பி
ன்றக வருளார நிலை

எ-து உறகைதரும் பொறகை யுடையவாபோல-பொலிவீ
னையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்தது முன்னிடப்ப போன
வா, நினைத்தபதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்,—உண்மைப்பின்ற
கவருளாரநிலை - ஆனமாவருளை முன்னிடக்கொண்டு, நிறகவே
தேயத்தைப் பொருந்தவன,

நி-வ-உ தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய கையி
னையுடையோர், தாம் வேண்டியபொருள்களைக் காணுமளவும் அத
னைமுன்னிடத்து தாம் பின்னிறகுமாறுபோல, ஞேயமானதுவெ
ளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்குமுன்னாகுகித் தாம் அதன்பின்
னிறறலே யருளோடு பொருந்திநிறகு நிலையாவது,

இதனால் அருளோடு பொருந்திநிற்குமுபாயங்கூறப்பட்டது.

அருளேயறியும், யா னறியவேண்டுவதில்லையெனனில்

ஐம்புலனாற் றானகண் டகனா லதுவொழிய

வைப்புலனா தாமா ரதற்கு

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

எ-து இம்முடிவற்றானகண்டகனமூலதுவெந்நிய-ஆன்மாபஞ்
சேத்திரியங்களினிலே யொருவிடயத்தை யறிகிறதலலாமல.—
ஐம்புலனா தாமாரதற்கு-இத்திரியங்க ளானமாவுக்கு விடயங்
களை யறிவிக்கிறதலலாம லித்திரியங்களுக் கறியவேண்டுவதிலலை,
அப்படிப்போல வானமா திருவருளினாலேநேயத்தைப்பொருந்
துகிறதலலாமல திருவருளுக் கறியவேண்டுவதிலலை

நி-வ-உ. மெய் வாய கண மூக்குச்செவிகளால் தாம் கண்ட
றிகத விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின , அவருளானே யன்றிப்
பேரினப்பமாகிப் நேயத்தினை யடைதற் கவமைப்பொறிகள் தான
ஆ? உயிரகள்தாம் ஆ?

கூட்டிற்று நினைமையா லிவாக கடைத லுரிமையில்லை
மென்பா ஆனென்றொளிச்செய்தா, (கூ)

அருள் கூட்டவேண்டுவதிலலை, நானே காண்பனெனில்?

தாமே தருமவனாத தமவலியி னறகருத

லாமே யிவனா ரதற்கு

எ-து, தாமேதருமவனா-ஒருதன நயவினாலே கொடுக்கச்
செய்தே,—தமவலியிறைக்கருதல-தமமுடைய வலிமையினாலே
பரிதாற்கொடாது,—ஆமே-அப்படிப்போல,—இவனாரதற்கு-
திருவருளானதுதன்னுடையகருபையினாலேநேயத்தைக்கூட்டாநி
ற்க வானம்போதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப்போகாது.

நி-வ-உ. ஒருபொருளினே யொருவற்குத தாமே கருததாக
நின்று விருமயிதற்குதற்கு உரியானாத தமவலியால தூதவராக
நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ வருளாற பெறும்
பேரினப்பதிற்கு அப்பெற்றியினை யடையநிற்கும்இவன்யா.

இவையிரண்பொட்டானும் பேரினப்பமாவ தருளாலே யன்
றிக் கரணங்களுக்கிடையும் தனிதனம் உயிரகளால் அடையப்
படா தென்பது கூறப்பட்டது. (ஊ)

உயிர்வினக்க முற்றிற்று.

அ-வது இ ன் பு து நி லே

அஃதாவது, ஆனமலாபமடையு முறைமை. ஆன்மசுக்தி கூறிப் பின்னர்தஞ்செய்தும் பயனகூறினமையின் மேலேயுதி காரத்தினோடு இதற்கியை புணமையறிக

இனபமடைத லெவ்வாறெனனில்?

இனபுதுவார துனபுதுவா ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பினபுதுவார முனபுதுவா பின்.

எ-து இன புதுவார - இனபத்தைப் பொருநதுகிறவர்கள் சிலர், — துனபுதுவார - துனபத்தைப் பொருநதுகிறவர்கள் சிலர், — இருளினெழுஞ் சுடரின் - அந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக் கைப் பிடித்து முன்னிடடுப் போனவர்கள் நினைத்த பதார்த்தத் தையெடுப்பார்கள், விளக்கைப் பின்னிடடுப்போனவர்களுடைய பதார்த்தையெடுக்கமாட்டார்கள் இந்தமுறைமைபோல், — பின் புதுவார முனபுதுவாரபின்-ஆனமா வருளை முன்னிடடுக்கொ ண்டுநிறக்கவே வேயத்தைப் பொருநதுவன அருளைப் பின்னிடடு நின்றவர்கள் சகலமரணத்திலே யமுநதுவார்கள்,

நி-வ-உ. முன்னாஞானத்தினைப் பின்னிடடுந் தாமதற்கு முனசெல்வாராடுவ துனபுறவரோ, பின்னாமிகக துனபினைச் சூசயு மலவிருளிலேநின்று மெழுந்தஞானவிளக்கினைமுன்னிட டுந் தாமதன்பின்செல்வாராடுவ பேரினபத்தினையடைவார.

துனபவிடபமடைதற்குக் காரணஞாததிற்கு முன்பின் சேறலாயிறறு கடறறு நி ற்வாடகும் வீடடைபவர்க்குந் தம் முள வேறறுமையிதுவென்பது மாம,

இதனாற பேரினபத்தை யெய்துவா ரிவ்வொன்பது கூறப் பட்டன. (க)

அருளேபோதாதோ, அசற்குமேலாகியவேயமேனென்னில்?

௫௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்.

இருவா மடநதையருக கெனபயலின புண்டா
பொருள் னெருத்தி யுறின

எ-து இருவா மடநதையாக் கெனபயன-இரண்டு ஸ்திரீக
ளுங்கூடி லினபயிலலை,—இனபுண்டாமொருவ னெருத்தியுறி
ன-ஒரு னு மொருத்தியுங்கூடி லினபமுண்டு ஆனமாதேயத
தைக்கூடுமிடத்தப பேரினபமாகிய மோகூமுண்டாம

நி-வ-உ. இரண்டுபோ மகளிராகருத்தமபுணர்ச்சியாலவரும்
பயனெனனை' ஓபுருடனு மோமகளுந் தமமிற் புணர்வாராயி
னனேறே யினபமுண்டாவது.

உயிரகமும் அருடகுமுதலாயநேயம் லெளிப்படி னலலது
இனபமுண்டாகாதென்பதுபொருள் ஒருவனெருத்தியெனனும்
உவமத்தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவருதது இதற்கிவ்வாறன்றி
யுயிரினைப் பெண்ணிடலபி ரதாசவும இறைவனை யாணிமலபின
தாசவும அறிவிலலார கூறுமது பொருளானது அன்னவியற்கை
அசேதனவடிவிறகலலது சேதனவடிவிற கினருதலான.

இதனாற பேரினபத்தினைமெயது மெலலைக் றப்பட்டது.

ஆனமா நேயததைக்கூடுமிடத்தது இவனாலேநேயத்ததுகூடின்
பமுண்டோ வெனனில?

இனபதனை மெயதுவாச கிய மவாகருநப்
மினபதன மாதலினு லில,

எ-து. இனபதனை மெயதுவாகியும் - இனபததைப்பெற
வேணு மெனறவாகருக்குக் கொடுப்பா,—அவாகருந்பயின்பக
னமாதலினுலில-அந்தச் சிவனுடைய பேரினபமே சொருபமா
கையினுலே இனபமொருவாக்கொடுக்கவேண்டி யதிலலை

நி-வ-உ. தன்னைவந் தனையுமவாகருபேரினபத்தினைவந்
ங்கும் அயலிறைவன தனகருமடி-உ-உ ஆனந்தமயமாதலான, தான்
தன்னை துக்கவதிலலை,

அனாதியேயாணாமலததால் மறைபபுண்டு அந்நிலையிப்
பொழுது வயமாக வந்ததுபோலக் கருது முயிசுள்ளிப்பால்து,
இஹாண அனாமலமுத்தனாலான அவறகிலையென நருளிச
செயதரா. புதிதாக வந்ததெனென்பது கருத்து

இதனா ஸ்ரீயாகளுநதுக் கொடுப்பதனறி யிறைவன தானும
வவினபத்தினே நுகாயினெனென நு சங்கையினையகற்றிக் கூற
பட்டது, (சு)

அநிமமாயிருந் தவவினப மனுபவிப்பனேவென்னில?

தாடலேபோற கூடியவை தானிகழா வேறறினபக்
கூடலே யேகமெனக் கொள்ள

எ-து தாடலேபோற கூடியவை-எவ்வுதவவுக் தோனா
மைடவாயமி றறதுபோல —நானிகழா வே, றினபக்கூடலே-
தறபோதரு சீவியாதவிடத்திலே விளங்கப்பட்டபேரினபத்தை,
—நீயேகமெனக்கொள்-நீ யொனநெனறே யறிவாயாக.

நி வ-உ, தாளதலையெனனுஞ் சொல்லிரண்டுநதமபொருள்
பிரிந்து தோனாது பொருந்தியவாறபோல, புணாச்சிகக ணு
ருகாலு முண்டாகாத வேறறுமையினையு மினபத்தினையுமுடைய
கலப்பினை யிறைவனே டொனாநலெனக் கொளவாயாக மா
ணவகனே?

அச்சொற்கள ஓரொருகாற பிரிதலும், புணாவாறறாமபெ
றுமபயனினைமையுங் கருதி, யிவை யனை பலவெனபதற்குநிக
ழாபெறின்னபக் கூடலென நருளிச்செயதரா தாளுநதலையுமெ
னனுஞ் சொற்களாற கூடியது, உயிரினது தாழ்வு யிறைவனது
உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனா ஸ்ரீயாதமுநது யொனறுபட்டு நிறகுநிலை கூறப்ப
ட்டது (சு)

பினம ஏகமெனா என்னில?

இக் திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

ஒன்றலு மொன்ற திரண்டாலு மோசையெழா
தெனரலு மோரிரண்டு மில

எ-து ஒன்றலு மொன்றது - ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன்
றென்று சொல்லுவாயென்னில அப்பொழுது பெறவானுமபே
று மிலலை,—இரண்டாலு மோசையெழா தெனரலும - ஆனமா
வுஞ்சிவனு மிரண்டென்று சொல்லுவாயென்னில ஆனமாவுஞ்
சிவனு மேகத்துவமாகிய சாயுச்சிபமு மிலலையென்றும் இப்படி
யாகையினலேயோ,—ஒரிரண்டுமில்-துவிசாததுவிதமிலலை

நி-வ-உ. இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போமாயி
னும பின்னாப பொருந்தவேண்டுகிலலை, இரண்டென்போ
மாயினுந் தமமுட்டாகிய வொலியெழுதலைச்செய்யாது, ஆதலா
லொரு பொருளுமல்ல விரண்டாவதுமிலலை.

இதன லிறைவனையும் உயிரினையுமேக மென்பாராயு மிர
ண்டென்பாராயு மறத்து அத்துவிதநகூறப்பட்டது அத்துவி
தமாவது தமமிற கலப்பா ல்நநியமாயிருத்தல (ரு)

கூடிப்பொருந்தவு கொள்கையாதாமென்னில?

உறறாகும் பெற்றாகு மோவா துளையொழியப்
பற்றாகு மற்றா பவம.

எ-து உறறாகும்-அந்தப் பொருளைப் பொருத்தினென்ன
கிறவாகளும்,—பெற்றாகும் - அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென
கிறவாகளும்,—ஒவாது - கூடாது,—உளையொழிய-இந்தவிரண்
டுவசனமும் நீங்க, பற்றாகும் - இரதப் பற்றுக்களற்றவளோ,—அற
றாபவம்-அவாகளே சநநமரணங்களை நீக்கி நிடைடையப்பொ
ருத்தின நாதாகள.

நி-வ-உ. பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அத
ற்கு நேரோ காரணமாகிய சமாநியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொ

ருளினை யொருகூலுந்ருதல செயயா அவவாறுவாகுகிறக்கும் படி அதனைப்பற்றி நிலலாதாருமபிறப்பினையற்றவா.

உளையொழியப்பற்றா நொனறதனால் கேட்டல சிகதிதல் தெளிதலாகிய நிலைபினகண நிறப்பொனபதாம். பிறப்பற்றாநொன பது பதமுததிகளை யடைவாரொனபது கருத்தா.

இதனால் வீட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உளையொழியப்பெற்றதெனபோல வெண்ணில்?

பேயொன்றுத தனமை பிறக்கு மளவுமே

நீயொன்றுஞ் செயயாம னில்

எ-து பேயொன்றுததனமைபிறக்கும்ளவும் பேய்பிடியுண்டவன முறைமை வரும்ளவும்,—நீயொன்றுஞ் செயயாமனில்— உனக கருதச்சிவானுபுகி பிறக்கும்ளவு மானம்பொதஞ் சீலியாம லப்பொருளிலே நிறபாயாக

நி-உ-உ. பேய பிடியுண்டோரது தனமை யுனக் குண்டா மளவு நீ மேல யாதொருசெயலுஞ் செயயாததசைவற நிறபாயாக

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயினசெயலாமாறு போல வுனசெயலனைததும் இறைவனசெயலாமளவு மெனபது கருத்தா 'பின்னரசசாதீனையினறெனபதாம். இனியெனறதனான் ஞானசா செயயவேண்டிவ வனைததுஞ்செயது முறறியதெனப தும் பின்னிலைக்குச் செயலினமையே வேண்டிவதெனபதுவ கணடுதொள் க

இதனால் சமூகிசெய்வோரக கதுமுதிராதது கைவருமாறு கூறப்பட்டது (எ)

பொருளபெறுவாரா செயலபோல தென்போலவெண்ணில்?

ஓண்பொருடக ணுறறு ருதப்பனே யல்லாது கண்படுப் போர கைப்பொருளபோற காண.

௫௮ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

எ-து ஒண்பொருட்க ணுற்றாககு-வேததைப பொருந்
தின் நாதாககளுக்கு,—உறபயனேமலலாது - கேயமொன்றமே
யல்லாமல மறற்ககிரியைகள் செயவாரோவெனனில்—தூண்ப
யெ போர னைப்பொருளபோறகாண - நிததினாபண்ணிசவன
கையிற பதாராததமவிழுந்தது தெரியாததுபோல.

நி-வ-உ ஒளளியதாய மெயப்பொருளினது எல்லையைத்
தலைப்பட்டதாக கவலிடத்?தயும் பேரி எய்மேயனறி மறறுள்ள
யோகமுதலிய தொழிலகளியாவம உறனகுவொனையிற பண
டம்போல மெலவெனத தனவயத்திலே நீங்குவதாக வறிதி தா
மேவலிது நீப்பதனறென்பதாம்

இதனா லவாசமயாசார மநீங்குமுறைமைகூறப்பட்டது.

கூடியது கூறலாமோவெனனில்?

மூன்றாய தன்மை யவாதமமின மிகமுயங்கித

தோன்றாத வினபமதன சொல

எ-து. மூன்றாயதன்மை-ஞாதுரு ஞானஞேயந் தோன்றத்
விடத்திலே,— அவாதமமின மிகமுயங்கி-அந்தசெவனிடத்திலே
மிதுதியுமயிரிப்பட்டு —தோன்றாதவினபமதன சொல-ஆனம
போதத்தாலே யறியப்படாத பேரினபததைசசொல்லப்படாது.

நி வ-உ. ஞாதுரு ஞானஞேயமெனனுமூன்றவகைப்பட்டு
தன்மையுரு சிவசீவபாவங்களிரண்டுந் தமமினமிகவுங் கூடிய
கலப்பிறை ஞேனறுதலைச செயயாத வினபமவிடத்து வாராத்
ததையாது.

இதனா லவ்வாணந்தமிருகியின அதிகயங்கூறப்பட்டது,

எவ்வா றப்பொரு ளெயதுவதெனனில்?

இன்பி வினிதெனற வினபுண்டே வின்புண்டா

முன்பு நிலையே யது.

எ-து. இன்பிலினி தென்றல் ஸலாவினபததுக்கு மேலா
னதேதெனிற பேரினபம, — இனபுண்டே வினபுண்டாம் — ஆந
தப பேரினபததிலே சிரததையுண்டான வநகோமே யனபுநிலை
யுண்டாம், — அனபுநிலையேயது ஒரு வினக சங்கமத்திலே பத்தி
யுண்டாகவே பேரினபம விளங்கிநிற்கும்

நி-வ-உ. ஸலா வினபங்களினு மினிமை யுடைத்தென்று
சிறப்பித்தது சொல்லப்படுமே பேரினபமரவ தொருவற கனபெ
னப திப்பொழுதுண்டாயி னிப்பொழுதே யுனதாம் அது மிக்க
வனபினது நிலையே தனக்குநிலையாக வுடையதாகலான,

இனபென்றபொதுமையா லமித்ததுகாசசி முதலாயினவெ
ல்லா மடங்கும் ஏகாரத்தேற்றம்

இதனா லனபுடையாக கப்பேரினப மெளிதினி செய்யது
மெனபது கூறப்பட்டது. (௨)

இனபுறுகிலை முறறிந்து.



கூ-வது ஐந்தெழுத்தருணிலை.

அஃதாவது, ஒங்கைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது
முறைமை இதனையு மோதிருவருளாகக் கூறியருளினாவீட்டு
நெறி காட்டுதலால் அவ்வாறே சமாதியினை யடைதல் கூடாதா
ராதென. விதிப்படி போதபோ யநிலை கூடுமாதவ்வின மேலையதி
காரத்தினே டியையுடைத்தெனக் கொள்க

உரையிறந்தவினபங் கூடாதாயின மேலோருபாய மருளிச
செய்கிறார்.

அருணாது மாரணமு மல்லாது மைத்தின
பொருணா நெரிமப புகும்-

சூ. 2 திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்.

எ-து. அருணாலு மாரீணமு மலலாதம் - கிருபையுடனே
கந்தா வருளிச்செய்த விருப்பத தெட்டாகமும் நாலுபோதமும்
இதுகளலலாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாததிரங்களு மேனனத
தைச சொல்லுமென்னில, ஐந்தின் பொருணா நெரியபுக்கும்-
பஞ்சாக்கூரத்தி னுணமையைய சொல்லவந்ததூல.

நி-உ-உ. சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களி
னது கருத்தினையும், இவை யிரணமெல்லாத பல கலைகளினது
கருத்தினையும் கற்று வல்லோ ராராயபுதுவாராயின அடையெ
ல்லாத திருவெழுந்ததைநதின் பொருளாகியபதி பசு பாசங்களைச்
சொல்லுதலாகளாம்.

இதன லெல்லாதாறபொருள்களும் இவ வையதெழுந்தினு
ள்ளே யடங்குமென்பது கூறப்பட்டது (க)

இந்தப் பஞ்சாக்கூர மெனனதைச சொல்லுமென்னில?

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி

யுறநிறகு மோங்காரத துள

எ-து. இறை-கத்தாவும, -சத்தி - திருவருளும், -பாசம்-ஆ
ணவமலமும், -எழின்மாயை - விளக்கமான திரோதானமும், -
ஆவி-ஆன்மாவும், -உறநிறகு மோங்காரததுள-பிரணவத்திலே
நிற்கும்.

நி-உ-உ சிவனும், சத்தியும், ஆணவமும், அழகுடைத்தாய
மாயையும், ஆன்மாவும், ஆகியவற்றும் ஐந்தெழுந்தோடுமுந்தா
கிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்தநிறகும்.

இதனால் பிரணவமென்று போபெற்றநிறகு துண்ணியவை
ந்தெழுந்தின் தியலபு கூறப்பட்டது.

இந்தப்பஞ்சாக்கூரம் நிற்குநதான மெவ்வனே யென்னில?

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா

ஞானநடந தானடுவே காடு.

எ-து உன்ன நடன மொருபால-மலமுநதிரோதமு மொரு பகலாகவும்,—ஒருபாலாஞானடம் - அருளுஞ் சிவமுமொரு புகழலாகவும்,—தானடுவே-ஆனமா விநதவீரணடுகுநடுவேநிற்பல,—நாடு-அறிவாயாக.

நி-வ-உ, பிறப்பினைவினைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூத் தொரு மருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆனமா இவ் விருவகை க்கு நடுபட்டதொன்றாகவும் விசாரித்தறிவாயாக.

கூத்தென்றது உயிரினைப் பெத்த முததிகளி லுய்த்து நட ததிலே.

இதனா லைந்தெழுத்தின் பொருளியலபுகூறப்பட்டது. (க)

இந்தப் பஞ்சாக்கரமிருக்கையினாலே யா-மா நேயத்தைப் பெறாமலிருப்பா னேனெனனில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்

பெரியவினை தீரப் பெறும.

எ-து விரியமனமேவி-மனமானது பிரபஞ்சத்திலே விரி ந்துபொருந்தி,—யவ்வைமீளவிடா-யவ்வாகிய வான்மாவை யரு ளினாலே திருமபாதபடி பண்ணுவிசுகும்,—சித்தம் பெரியவினை தீரப்பெறும-ஆனமாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணியபாவமிரண்டுந் துலையொத்தவிடத்திற பேரினப்பமாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

நி-வ-உ, மகார நகாரமாகிய மலமுந திரோதமு மிகவுயிறு கப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிரகளைத் திருமபவிடா; அவவுயிர் கள் தம் பெரிடபிணியாகிய மலவிருள்திருங்கால சிகாரமாகிய சிவத்தினையடையும்.

மலந்திரவே திரோதநதானே கீங்குமென்பதாம். வினை என் பது ஈண்டுப் பிணியென்னும் பொருள்தந்து நின்றது.

சு-உ திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்

இதனூற கடலேடென்னு மிரண்மெ ஐந்தொழித்தினுனே
யழைப்பென்பது கூறப்பட்டது (ச)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டர மிருககையிலே யாணவமல நீங்காமலி
ருப்பானே நென்னில?

மாலா திரோத மலமுதலாய மாறுமோ

மேலாச மீளா விடின.

எ-து. மாலாதிரோத மலமுதலாய்மாறுமோ-மலம்கமாகிப்
நகரமுனஞ்செய்ததானமலநீங்காது ஆளுநீங்குறமுறை
மை யெப்படியென்னில?—மேலாச மீளாவிடின-ஆணவமலத
தைக கீழ்ப்படுத்தி நகரமேறப்பட்ச சிகரமுனஞ்சு மாறிச்செ
பிக்கின மேலாசுமரம்,

நி-வ-உ, மயங்கத்தினைப் பொருகிய திரோதானமு மல
முமாகிய நகரமகாரம் இரண்மெ ஆகிகண்ணதாக வுச்சரிகங்
அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக கீழாக்கிச சிவமாகிய சிகர
மேலாம் வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின.

இதனால் நகரமகாரங்கடா முதலாகவுச்சரித்தாழங்குலது
வீட்டினையடைவோக காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பஞ்சாஷ்டரத்தைச்செய்தபோக்கு மலநீங்குமோவென்னில?

ஆரதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு

பாராது மேலோதம பற்று.

எ-து. ஆரதி-ஆராதனை பண்ணுவாய்—ஆதாரம்-நமக்கா
தாரஞ் சிவனென றியாய்மவிருக்கிறதற்கு,—அந்தோ-ஓயோ,—
அதுமீண்டுபாராது மேலோதம்பற்று - இப்படிச் சிகரமுனஞ
க்சு செய்ததான மலமுந திரோதமுமிவனைவந்து பொருந்தாது.

நி-வ-உ, தமக காகார மாளுகவெண்ணி யவவர றுச்சரித்த
லால் வரும்பழுதினைத் திருமபிவிசாரியாம லந்தோ நகரமகார
ங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும் விருப்பம்,

இதனால் உவவாரோதுவாரா துணையின்றித் துன்புறுத்தற் கிரங்
கிக் கூறப்பட்டது. (௭)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டரததைச் செபிகிற கேதெனனில்?

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற நீரும்

பவமிதுநீ யோதும் படி.

எ-து, சிவமுதலேயாமாறு சேருமேல்-இப்படிச் சிகாரமுட்
னாகச் செபித்தாயானால்,—நீரும்பவம் - சகைமுடிகும்,—இது
நீயோதும்படி-இதுநீச் செபிக்கப்பட்டமுறைமை. (௭)

நி-வ-உ: சிகார வகாரமென்னு மிரண்டு மாதிககண்ணதே
யாம வண்ண முச்சரித்தல கூடுமாயின் ஆநிலையே யுனது பிற
விததுன்பகீட்கும், மாணவகனை! வீட்டினைக்காமுற்றநீ யுச்சரிசு
முறைமையிது.

இதனால் முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படிச் செபிக்கப்பட்ட வானமாகக் குப பிரயோசன
மேதெனனில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கும் மறறதுவே

யாசி லுருவமுமா மவகு

எ-து, வாசியருளியதை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய திருவ
ருள் யகாரமாகிய வானமாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலே கொடு
ததுப் பேரினப்பமாகிய அகத்தை யுண்டாக்கும்,—மறறதுவேயாசி
லுருவமுமாமிவகு - அந்தத் திருவருளதானே குற்றமில்லாத திரு
மேனியாயிருக்கும் அந்தவானமாவுக்கு.

நி-வ-உ அவ்வாறுச் செபிக்காதுகால், வகாரமாகியவருள்சிகா
ரமாகிய சிவத்தினைக்காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட்டின்பத்
திலே யிருத்தும் அன்றியும் அவருளே யந்தச்சிவத்திற்குக்கூற
றந்தோடா திருமேனியுடையிருப்பது.

௬௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுராயும்.

இதனால் திருவெழுத்தை மகிழ வகாரமாகியவருளினது தன்
மை வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (அ)

அதவான்மாமோகூத்திலேயிருக்கிற தெப்படியென்னில்?

ஆசினவா நப்பனடையா தருளினால்
வாசியிடை நிறைவு வழக்கு

எ-து ஆசினவா நப்பனடையாது - குற்றத்தைப்பொருள்
திய நகாரத்திலு மகாரத்திலும் பொருந்தாமல்,—அருளினால்-ஆ
சாரியனுடைய கிருபையினால்,—வாசியிடைநிறைவு வழக்கு-அரு
ளுக்குஞ் சிவத்துக்கு நடுவே நிறைந்தேமுறைமை,

நி-வ-உ. குற்றநதிரத திரோதானமும் அருளுமாகியநகார
வகாரங்கட்கு நடுபட்டிருக்கலாது வகாரமாகியவருளினாலேயகா
ரமாகியவுயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்
பட்டுநிற்பது முறைமை.

அவ்வாறதற்கெழுத்துக்களைமாறி யுச்சரிப்பது குருமுதத்
தாற்றெளிந்ததுகொள்க. ஆனமாவைமறைக்கும் பாசங்களைச்செ
லுத்துவதன்றி திரோதானத்தி தானாகமறையா தென்பதற்கு
ஆசினவென றருளிச்செய்தாரா.

இதனால் திருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையி னேதுவா
ரடைந்ததற்கு நிலைகூறப்பட்டது. (க)

ஆசினவா என்பதற்கிருவகை யுரையாகியார் கூறியபேதங்
களை யூகித்தறிக.

மோகூத்திலே யிருக்கிறதற்குப் பிரத்தியக்ஷ, முண்டேர
வென்னில்?

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று

நில்லா வகையை நினைந்து.

எ-து, எல்லாவகையு மியம்பும் - வேதாகமங்க ளெல்லாஞ்
சொல்லுகிற தேதென்னில்,—இவனகன்றுநில்லாவகையையினை

நது-ஆன்மா சிவசுத்தியினை விட்டுநீங்காத முறைமையைச் சொல்லும்.

நி-வ-உ. எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களைனையு தூங்குநாராகும், இவ்வாறானமாவானவன சிவசுத்தியினை நீங்குநிலலா துடனாய்நிறகுந திறத்தினைக்கருதி.

இதனா லறியுநெறிமுதல இவ்வதிகாரமீறான நான் கதிகாரத்தினது கருத்தாந தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௨)

ஐந்தேழுத்தருணிலை முறமிறது.

௨-வது அண்ணந்தோர்தன்மை

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்டசமாதியினையடைந்தோரது தன்மை மேலையதிகாரங்களாற சமாதிகூடுமுறைமைகூறியது கூடினோரது தன்மையிதனாகூறிதலின, அவற்றோடித்தந்தியை புடைத்தெனக கொளக.

நேயத்தைவிட்டுநீங்காத நாதாக்கணியை வேதென்னில்?

ஒங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளினபெர தூங்குவாமற நேதுண்டு சொல. [டுங்கத்

எ-து. ஒங்குணாவி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளினபொடுங்க - மகத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவொடுங்க ஆனமாவிலே சிவமொடுங்க, - தூங்குவா-பேரின பந தானாகவழங்குவர், - மற் நேதுண்டுகொல்-நேயமேயலலது மற்றொருநினவுமில்லை.

நி-வ-உ. நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம்அடங்கித் தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்குமபடி யாகநதநித்திரா பண்ணிநிப்பா, மற்றவார்த்தையாதுளதாம்.

௬௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

அகவினபம இறைவற்கினறி யுரிாகள தாமே துகர்தலின் உன்நததிலின்போடுகவெனறும், னேயததமுநதினுஞானத்தின மிககா ரனறெனபதற்கு ஓங்குணாவிலுள்ளடங்கியென்று, டிரு னிசசெய்தார.

இதனாலவா னேயததமுநதிநிறகு மியல்பு கூறப்பட்டது.

இப்படிநின்றவாகன மேலானபதங்கனையும் விருமபுவாக னோவென்னில்?

ஐந்தொழிலும் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போக வெந்தொழிலு மேவாரா மிக [துகர்

எ - து ஐந்தொழிலும் - பஞ்சகிருதகியமும்,—காரணங்க ளாந் தொழிலும்-காரணேசுரா தொழிலாய் சாலோகாதிபதங் களையும்,—போகதுகா வெந்தொழிலும்-போகத்தைக கொடுக்க ததக கொடிநாகிய சுவாககாதி பதங்களையும்,—மேவாராமிக-மி கவும் பொருந்தாராகள்.

நி - வ - உ. பரமசிவனாற செய்யபாடும படைப்பு நிலையூ மறைபடி, அருளென்னும் ஐந்தொழில்களையு மொருங்கே செயத் தலும், அயன மால உருத்திரன மகேசன சதாசிவனென்னுமிவரி லொருவற்கு மொரோவொரு தொழிலைசெய்தலும், மாயாபோ கத்திணையருந்தம் பிறப்பிறகேதுவாகிய வெயய தொழிலினைச செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவா.

அசஞ்சலவா யகண்டமாமொழிவற நிறைந்தஞானவடிவின் ராய்நின்றம் பரமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு மொன்றிறகு மே யுரிவா னெனபது கருதது. மிகவெனபது குறிப்படி மொ ழியாய்ச் சிறிது மென்னும் பொருள் விளங்க நின்றது. “ உயி ர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே” என் றருளிச செய்தவாறு காண்க.

இதனாலவர் டுறறெரு தொழிறகு முரியார்ல்வ னென்பது
கூறப்பட்டது. (உ)

சாவஞ்ஞத்து வாதிகுணங்கள் வந்து பொருந்தினாலேவெ
ன்னில்?

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரென
றல்லா தறியா ரற.

எ-து. எல்லாமறியு மறிவுறினும்-சருவஞ்ஞத்து வாதிகுண
ங்கள்வந்து பொருந்தினாலும்,—ஈங்கு-இவ்விடத்திலே,—இவா-
இந்தநாதாககள்,—ஒன்றல்லா தறியாரற - நேடமொன்றுமேயல்
வது மறறென்றையும் பொருந்தி யறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. இயலபினுன முழுவதூஉ முணரு ஞானமானது
வெளிப்படடுத தமமையிரண்டறக கலந்துநிற்பினு மிவ்விடத்
திறதச சீவனமுதரானவரானதஞானமொன்றுமேயன்றிப் பிறி
தொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதலசெய்யார.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக குறிப்பு மொழியாய்
நின்றது சீவன்முததா சிவ மொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொன்று
மறியாராகவே பரமுததருமவவாறாதலகூறவேண்டாவாறாயிறறு.

இதனாலவா பிறிதொன்றுமறியா தெவ்விடத்துஞ் சிவமே
கூண்டிருத்தல கூறப்பட்டது “ பரஞானத்தால ” என்பதனுள்
“சீவன்முததா பரமேபாத்திருப்பார” எனறருளிச்செய்தவாறு
காண்க (க)

இப்படிக்கொத்த நாதாககளை விடயங்களவந்து பொருந்தி
னாலே வென்னில்?

புலனடக்கித் தமமுதற்குட புக்குறுவர் போதார்
தலநடக்கு மாமை தக.

எ-து. புலனடக்கித் தமமுதற்குட் புக்குறுவர் - விடயங்கள்
வந்து பொருந்தினாற் றமக்குப் பிராணனாகிய நேயத்திலேயடங்கி

சு அ திருவருட்பயன முலமுமுரையும்.

நிற்பார்கள்,—போதார - ஒரு விடயத்திலுங் ஞாமிததுப் புரியார்கள். அஃ தெனபோல வெண்ணில?—தலகடக்கு மாமைதக பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாண்மயானது ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலேயடக்கு மதுபோல.

நி-வ-உ ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால அதற்கஞ்சி யதனமேற் செல்லுந் தமமுணர்வினை மாற்றித் தமது முதலாகிய நேயத்தினிடத்திலே புகுபுபொருந்தி மறித்து நீங்குதலசெய்யார, அவா பூரிப்பின்கண்ணே நடந்தசெல்லுங்கா லொருவருடொப்படி னவரையஞ்சித்தன நிலையினைச்சுரித்துள்ளேவாவகியசைவறக கிடக்கருகாமையினையொப்ப.

ஆமை பின்ன 'ஓதிரதோரகலங்காற் றனநிலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோ லிவா வினாவிற்றிரிபு படாமை யிற் போதா'னெ றருளிச்செய்தார

இதனாலவா புலனுணர்வுகஞ்சி யகலுமாற் கூறப்பட்டது.

அப்படிச் சிலா நேயத்தைவிட்டு நீங்கி யிருப்பார்களோவென்னில?

அவனையகன நெங்கின்ற மாங்கவனா யெங்கு மிவனையொழிந் துண்டாத லில

எ து. அவனையகன நெங்கின்ற மாங்கவனாய் - அந்தச் சிவனை விட்டுநீங்கி யானமாவுக இருக்கவிடமில்லை. அந்தச்சிவன ரூபம்,—எங்கும் சட சிததுக்கனெல்லாம்,—இவனை யொழிந்தது ண்டாதவ்வு-இந்தச்சிவனையல்லா தானமாவிலலாது.

நி-வ-உ. இறைவனைநீங்கி யெவவுலகமு நிற்பதில்லை,அது போல விறைவனுதலடைந்த விமமுத்தானமாவையன்றி யெவ்விடமுமுதாய நின்றவிலலை.

இவனு மிறைவனைப்போல வியாப கராய்நிற்முமென்பதார. "காயங்கழித்தககா லெங்குமாயக கருத்தாப்போல்நிற்பன" என றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதற்கு லவூ சிறநறிவுந்கிப் பேரறிவுடையமொன்பதுகூறப்பட்டது. (கு)

ஆனால் அந்தப் பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறமெழு கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்

உள்ளும் புறம்பு மொருதனமைக காட்சியருக்
கௌளுந் திறமேது மில

எ-து. உள்ளும் புறம்பும் - அந்தரங்கத்திலே யறிவாய்வின நுகயிருக்கப்பட்டிருவருளையும், புறம்பேருருவாகித் திறமேனிகொண்டிருந்த வாசாரியனாய், - ஒருதனமைக காட்சியருக்கு ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு, என்னுந் திறமேதுமில்-உள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்கவிடமில்லை

நி-வ-உ அகமும்பற்றி மொருதனமைகதாய் நிற்கு ஞானத்தினை யடைந்தோருக் கொன்றனை யிகழ்ந்திடுமெவண்ண மெவ வாறாறு மில்லை.

இதனை லவாக கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன்றுதல கூறப்பட்டது

வேறு. ஆனால் விநிகரியங்களினு லறியுற்றிவாறுஞ் சிவனைத் தரிசிக்கலாமோ வென்னில் 'தனக்குப் பிராணஞ்ஞயநின்றபகரிக்கிறதனமைமையு மவ னவ னதுவாயநின்ற பகரித்தும் பின்பாசாரியமூர்த்தியாயநின்று மிரங்குகிற பூரணமான பொருளை விசுவமானது மறையும்படி யொரு நீர்மையாகக் கண்டவர்களுக்குச் சிவனதுதிருவடியை நீங்குகைக்கு வழியில்லை.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சமதோடும் னிறகு முன்றலும் (ஈ)

பூனலிப்படி நீக்கமற்றிற்றிற நாதாககளுந் தொழிற்படுவார்களோ வென்னில்

உறுதொழிறகுந் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுதொழிறகு வாயமை பயன

எ-து உறுதொழிறகுந் தக்க பயனுலகந் தத்தம் - உலகத்திலே யிருக்கப்பட்ட வானமாககள் செய்த வேலைக்குத்தக்க கூலிகொடுப்பார்கள. அதுபோல, - உறுதொழிறகு வாயமைபயன-தொழிலற்ற நாதாககளுக்குச் சத்தியமாகிய நேயமொன்றுமே பிரயோசனம்.

எம் திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

நி-வு-உ. தன்னையாற்றியதலைவரைப்பின் றொடாநதிருமுந
யானெனரெனலுஞ் செருககர செயப்பபட்ட வினைக்கேற்ற
பயனாவ துலகவாழகைகளை, செருக்கினைநீங்கிக் தமமை யிகழந்
தோசெய்யுந் தானைதவமுதலிய தொழிறதவாரும் பயனாவதழிவி
ல்லாத வீடழிபமே

தக்கபய னென்றதனால் பயன்பலவாயிற்று. வறந்தொழி
லென றருளிச்செய்தார, தொடாநதுபடனவழங்குமையின், இத்
னாலவரோ தொழிலினைச்செய்யினும் பிற்தொருகாமியத்தினைக்
கருதிச்செய்யாரொன்பது கூறப்பட்டது.

வேறு ஆனால் தொழிலாலுந் சிவனைக் கூடலாமோவென்
னில்? பிரபஞ்சத்திற் தத்தந் தொழிலுக்கருத்தக்க பிரயோசனங்க
ளிவாகருக்குண்டா மாறுபோல வொன்று செயயாதசெயலுக்
கத்தவுண்மை பிரயோசனம்,

இந்நவண்மையிலே நின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடா
தென்ப தறிவித்தது (எ)

பிராரததுவம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேரூதோவென
னில்?

ஏனற் வினையுடலோ டேகுமிடை யேறுமவினை
தோனறி லருளே சுமம்

எ-து ஏனற்வினையுடலோடேகும-பிராரததம் தேகத்தட
னேபோம், சஞ்சிதம் சிடைசயிலேபோம், —இடையேறுமவினை
தோனறி லருளேசுமம் - பிராரததம் புசிக்கச்செய்தே கூடுபபடு
கிற வாகாமியஞ் சிவஞானம் விளங்கவே நீங்கும்.

நி-வ-உ பகராபபட்டமைந்த வினையானதுடம்பிற்க்கம்
த்த காலவநாயுறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தின
வந்து பொருந்தமவினைக் ஞானவாய் னருளெனலு, நெருப்பினு
லேவெந்துபோம்.

சஞ்சிதம் நீங்காமல் ஞானமெளிப்படாது, மெளிப்படா
தாகவே யாகாமியா சீவ நிலை, அதனை யருளே சுமமென்பத
ன்ற சஞ்சிதமு நீங்கிறென்பது தானேபோதருமெனக்கொள்க.
தோன்றிலென்பதனா லது தோனருதவண்ண மிடையரு தரு
ளோடு நிற்பொன்பது கருத்தது.

இதனாலவாக்கு வினைத்தொடாபினரூமாறு கூறப்பட்டது.

வேறு சஞ்சிதகன்மம் ஜைகஷயிலேபோம் பிரார்த்தமதே
கத்தடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே சுடப்படும்.

இது ஞானவானகளுக்கொருகனம்முமிலையென்னுமிட
மறிப்பதாம்.

பரமுத்தி சரீரநீங்கியோ வென்னில?

முமமை தருவினைகண் மூளாவா முதறிவாக்
கனமையு டமமையே யாம்.

எ-து முமமை தருவினைகண் மூளாவாம்-சஞ்சிதபிராரத்த
மாகாமிய மிகதமூனறுவினையும் பொருந்தாவாம். ஏனப்பொருந்
தாவென்னில? மூதறிவாக் கனமையு மிமமையே யாம்-மேலா
கிய சிவஞானத்தைப்பெற்ற நாதாகக் களிச்சரீரநத்ததிலே பெற
ப்பட்ட பரமுத்தியுஞ் சரீரமிருக்கையிலேயாம்.

நி-வ-உ. இமமையாமை மறுமையென்னு மூவகைப்பய
னையுந்தரும் வினைகளையாவும் தொடரா, தம்மேலாய வறிவினையு
டையாக்கும் பிறந்தெயது மின்பமு மதஞ்செய் கூடி நிறகவே
யுளதாமாகலான

இமமை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மறு
மை மறித்து வரும்பிறப்பு உடம்பிறந்தகாலத்து நிலை வேறுபடு
தவினமைநோக்கி யமமையு மிமமையேயாமென நருளிச்செய்
தாம்.

இதனால்வாக்குச சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்பென்பது
வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேறு அந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுமாயின், வாக்கு
மனங் காயங்களி லுண்டானகனம் மவா சிவசம்பாவனையாலே
யவாகளைவாதியாது, பின்புண்டாரு சாயுச்சிதமு உவாகளுக் கிப்
பொழுதேயாம்.

இது சிவனமுத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பரமுத்தியாக்
மென்றறிவித்தது.

இவாகளுக் கானமாகளை யிரட்சிக்கவேண்டுமெனகிற கிரு
பை யிலையோவென்னில?

களளத் தலைவா துயாகருதித் தங்கருணை

வெள்ளத் தலைவா மிக

எ-து கள்ளத்தலைவா துயாகருதி - கூட்டித்திரியங்களுக்கு
முதன்மையா யிருக்கிற வானமாகள்படுகிற துன்பத்தைத்திரு

௭௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

வுள்ளதகில நினைதது,—தங்கருணை வெள்ளத்தலைவாமிச-தமக
ஞக கிருபையாகிய ஞான சமுதகிரத்திலே மிருதியு மழுந்தி நிற
பர்கள்.

நி வ-உ யானெனதென்னும் வஞ்சத்தலைமையினை யுடைய
வான்மாக்கள படுநதுனபதகினை யெண்ணிததமமிடத நெழுந்த
கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவுமலைதலைச செயவா

அலைத விரக்கத்தாற றளர்தல

இதனலவா வீட்டினைவிருமபாத வுயிரகள் மாட்டிறைவன்
போ லருளுடையராதல கூறப்பட்டது.

வேற, ஆனால் 'ஞானவானகளுக்கு விடயங்களுடன் கூடி
நிற்கலாமோவென்னில்' இந்திரியங்களுடன் கூடமுன்னுண்டான
கிலேசததையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுதகிரத்திலே விழு
ந்து தஞ்செயலறந்து வதுவாயவிடுவார்கள்.

“மறையோன, கமூமலமுதுபதிக கவுணியன கட்டுரை
கமூமலமுதுபதிக கவுணியனறியு, மனையதனமையை யாதவினி
னனை, நினையவலவரிலலேணிலததே,, எனறவாறுகாணக (௨)

அணைந்தோதனமை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும் முற்றிற்று.

திருச்செறமபலம்.



உ

சிவமமும்.

திருச்சிறைமபலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவச்சாரியர்

அருளிச் செய்த

போற்றிப்பெருடைமூலமும்

இதற் துறையுடன்.



இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவிதவான்

கந்தச்சாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனனிகைபோ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



1898(வா)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றிப்பெருடை

மூலமும் உரையும்.

பூமன்னுநான்முகத்தோன புத்தேளி ராங்கவாகோன்
மாமன்னுசோதி மணிமாப - னுமன்னும
வேதமவேதாந்தம் விளக்கஞ்செயவித்துவுட
னாதநாதாந்த நடுவேதம் - போதததா
லாமளவுதேட வளவிறந்தவப்பாலேச
சேமவொளியேவருந் தேறுமவகை - மாமணிசூழ்
மனறுணிற்றைந்து பிறவிவழக்கறுக்க
நின்றநிருத்த நிலைபோற்றி.

எ-து. பொற்றாமரைப்பூவி னிலைமைபெற்று நான்முகத்
தோடெழுந் தருளியிருக்கிற பிரமாவந் தேவர்களு மவர்களுக்கு
மன்னனாகிய தேவேந்திரனுந் திருமகளபொருந்திய மாரபின
மிருந்த பிரகாசமுடைய கௌத்தவமணி தரித்திருக்கிறவிஷ்ணு
வுந் சகலபொருண்மையு நாவிலிருந்துசொல்லுகிறவேதங்களும்
வேதமுடிவான வுபநிடதங்களுந் சகலவறிவும் விளக்கஞ்செய்
கிற வித்துவு மதற் குளனொளியாகிய நாதமுந் குடிசையுந் ததத்
மதியத்திற னோன்றிய போதச்சூசலகனா லாமளவுந் தேடவு மன
வுபபடம் லப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரினப்பொளியாகிய பதியான்
மாககளை யிரகூடிகவேண்டுமென்கிற கிருபைசநிதது எவர்களுந்
பத்தியுடனே தரிசித்தது மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்த தேறுமபடி
க்கு மிருந்த விரத்திமைணிகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற வழகிய
திருச்சிற்றம்பலத்துள ஞானப்பிரகாச நிறைந்து தோன்றின்று
ஆனமாககளுடைய பிறவித்தொடா பறுக்கச்செய்யு மாந்தத் திரு
த்தநிலை யெய்மை யிரகூடிக,

உ

மூலமும் உரையும்.

குன்றாது, பல்லுயிர் வெவ்வேறு படைத்துமவைகாத்து
மெல்லாநினைப்பொழிய விட்டுவைத்துத்-தெல்லையுறு
மகதமடி நடுவென நெணவைவளவிறந்து
வந்தபெரியுலாழி போற்றி

எ-து. அராதியா யெண்ணிறந்த வானமாக்கள மோகந்
மடைந்திருக்கவுங் குறைவிலலாம னித்தியமா உள்ளிறந்திருக்கிற
பெருதானமாக்களைக் கனமத்துக்கீடான தேகங்களிற சராயுஜம்
அண்டஜம் சுவேசஜம் உறபீஜம் ஆகிய நாலவகையோனிகளினு
மாரிமாறி வேறுவேறுகப் படைத்து மெ வானமாக்களுகளுள்
வரியவினப்போகங்களை யேழுமற குறையாமற கூட்டிப் புசிப
பித்தம் சாவசங்காரகாலத்தி லானமாக்கள் சகலாவததைப்பட
டிப் பிறந்திறந்தலைந்து திரிந்தவின்பு நீங்குமபடிக்காக காரண
கேவலாததையி லொடுக்கவித்து அராகியேதொடுத் தாதியா
ய்ச் சிருஷ்டித்துத் திதிரத்திஞ் சங்கரித்து மளவிறந்தாதி நடுவந்த
மற்ற வருகிறபெரிய கிருத்தியவழி யெமமையிற்சுழிக்க

மூந்தற்ற நெல்லுக் குமிழிவிநி நீடு செம்பிற்காளிதமுந்
கொல்லைக்கடறோன்றத் தோன்றுவரு - மெல்லா
மொருபுடையொப்பாயத்தா னுள்ளவாறுண்டா
வருவாமையெவவுயிரு மாததே - புருஷுடைய
மாமணியையுள்ளடக்கு மாநாகமவன்னிதனைத்
தானடக்குங்காட்டத் தகுதியுமபோன - ஞானத்தின்
கண்ணைமறைத்த கடியதொழிலாணவந்தா
லென னுஞ் செயன் மாண்டவெவவுயிரக்கு-முண்ணுடிக
கட்புலனறகாணுறதங் கைக்கொடுத்தகோலேபோற
பொற்புடையமாயைப் புணாவின்னை - முற்பாற
றனுக்கரணமுமபுவன முந்தந்தவற்றின
மனமுதலால்வந்த விகாரத்தால - வினையிரண்டுங்
காட்டியதனாற் பிறப்பாகுககைக்கொண்டு
மீட்டறிவுகாட்டும வினையோற்றி.

எ-து. ஆன்மாக்க னித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பாட்டுந்
திதிப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும வருவானேனென்னில அராதி

யிலே மலததிடே பந்திககப்பட் டிருக்கையினுலே மனநீங்கும்ப
 டிகுடக கததா டிருப்பயினுலே செயவிதததா பிருக்கும் ஆனல
 மலுமான்மாநகாப பந்திதததெப்படி மென்னில முன்னேயுண்
 டான செல்லுகழமிதவிடுமுளை முறபிறபாடில்லாம. லநாதியிலே
 கூடத தோன்றி நதாயிருக்கும் இலாண்ட மல மான்மாவின்றி
 வைமறைதத தெப்படியென்னின் செம்பினுடைய கிறததைக்
 காளிதங்கூடவுகிததி மறைததது போன்றிருக்கும் கததாவின்
 டைய வியாபகதகிலே டானமாகக ணிநைநதிருக்கவு மாணவமல
 முயினாமறைதத தெப்படியென்னில பழமையாகியகடல வியா
 பகதிலே நிறைநதிருக்கிற தண்ணாராய்புககலநது பிடி கதிரு
 பபதுபோன்றிருக்கும் இப்படிமெல்லாம வெவ்வேறு யொரு
 புடையொப்ப ககததா வுள்ளவன்றேயுண்டா யருவமாய மூவ
 கையான்மாககளைபு மாணவமல பிடி த துரிவையுடைய மகததா
 ன மாணிகை மணியை நஞ்சாயசகு டடக்கின் மகததாயிய
 சாப்பமபோலவும பசசையாய முளைதது விறகாகுமட்டு மகதி
 னியைதெரிபாமன மறைதது வைந் திருத காட்டமபோலவுமா
 னமாவின்னுடைய ஞானககண்ணை மறைதத கடுமதொழிலையுட
 யவாணவமலததிலே யறிவுஞ்செயலு மிறதத சகலவுயிரகளுநது
 கததா இருபையினுலே நனஞ் யவாகளிசசையை நாடிப்பார்த்து
 ககட்புலனிறற காணுதபிறவியந்தகாகுரிமையுள்ளவாகளிசசித
 தபிடிக்குக கோலககொடுத்திசசிதத் வீடநகளிலேகொண்டிபோ
 யவிடுகிறதுபோலப் பொலிவ்னையுடையமாயையின் காரிபமன
 தனுசுரண புலன போகவகளைபு முன்னேயுண்டாககிகொடுத்து
 இசசிதத புலனநகளிலே யிசசிததவினப்போககளையுங் கூட்டி
 முடிததுப புசிப்பிக்கையினு மந்தாணவமல மயக்கததாற கத்
 தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமெனகிற நந்தககரண விகாரஹிதா
 ஹிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவ மிரண்டுமுண்டாய்படி கா
 டடியந்தப புண்ணிய பாவத்திறை பிறக்கும் பிறவியுண்டாகிய

தினாசெய்ய மிருவினைகனையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவி
னைப்போதற்குள் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டு
ங் கிருபைத்தொழிலெமமையிரங்கிக்,

நாட்கினற, வெப்பிறப்புமுற்செயிருவினையாணிச்சயித
பொற்புடையத்கதைதாய போகத்தூட-காப்பமாயபுதுப
புலவிறபணிபோற புகுந்திவலைக்குடபடுகா
லெலலைப்படாவுதரத தீண்டியதப - பலவகையா
லககேகிடந்த உநாதியுயிராமபசியா
லெககேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்குமபிக
காயகருக்குழியிற காதிருந்தங்காமிபதரு
கேயககைகானமுதலா யெவவுறுபபு-மாசறவே
செயதுதிருத்திப்பின பியோகிருத்திமுன்புக
வையவழியேகொண் டனைகின்ற-பொயயாத
வல்லபமே போற்றி

எ-து. கத்தா வான்மாககளுக்கு வினைப் போகங்களைப்புகி
ப்பிககிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிட
த்த முன பாகவகளிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு
நூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பினவகை யெல்லாமுனசெய்த
விருவினைக்கீடாக வுண்டாமபடி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப்
பலபிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களையுண்டாக்குவதுமல்லா
மல் மாணி-தேக முண்டாக்குவ தெப்படி. யெனினில் அழகுபொ
ருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரந் தீருமபடிக்குச் சையோக
போகஞ் செய்யுங்காலத்தா அவாகளுக்குப் பிள்ளைபே றுண்டில்
லையென்பது மறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற நந்தையானவ
ன் புல்லினுனியின்றங்கிய பனித்திலைபோன்றவிறதுவை விழி ம்
போ ததற்குள் ஞாயிரயுடக்கி யுட்கருப்பாசயத்திற சுரோணித்

ததுடனே கல்பித்திருத்தி யந்த வந்த தாய்கழிற்றி ள்ளவற்றிரு
ககிற வுதராககினியின லெரிசுவராமலும பலவகையாகிய வந்தவ
யிறுதருக்குடந்த வநாதி யுயிரகளாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியி
னலேவந்தவிறதுவை விராவிலே கொடுத்தப புசியாமலும வெய்
யகுமபிரகமபோன்ற காயககருக்குழியிற காதகிருத்த வ்னைக்
கீடான கைகால முதலாகிய சகலவறுபபுற குற்றமறச்செயது அ
முகுபொருந்தத கிருத்திப பின்பந்தத தேகததைமெடுத்தேறோ
யோகந்திவிருத்தித் திரிகால வாததமானங்ககையு மறியுமபடி கரு
ணாவையுற கொடுத்தப பந்துமாதவனாகரும் புசிப்புகொடுத்
துப பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ திரண்டுகையுஞ்சிரசிலே கு
வித்த பாவனையாயத தலைமீழாய வருமபடிசெயதுமுனபுகுந்த சி
றுவழியைப பெருமழியாககி வுயிர துன்புறநிறவாம லுயிருக்குயி
ரா யணந்தகிருத்த லெளியிலே யிருத்தகொண்டி வருகிற மெ
யமையாகிய வலலப மெய்மையிரகங்கு.

அமமாமககா ருனமறைபப

நல்லவறிவிவாழ்ந்தது நனகுதி - தெல்லையுரு

வககாலந்தனன்ற பசியையறிவித்தருவித

துககாவிசோரத்தா யுண்ணுகுகி-மிகுகோங்குரு

சினையுருகமுலையுருகுந நீஞ்சுவைப்பால

வந்தமடுப்பககண்டு வாழந்திருப்பப் - உத்தித்த

பாசப்பெருங்கயிறுற பலலுயிருமபாலிகக

சேசததைவைத்த நெறிப்பாற்றி

எ - து தாயவயிறறைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுட
னே சரித்ததுக்குக காரணமான மாயைச சண்டமாருதமபோல
லைத்தமயகக முனகருப்பத்தினிருக்கும்போ திர்த்தப் பிறவித்து
ன்பத்தை நீக்கிகொள்ளவேண்டுமென் நவவிடத்திலேநினைத்தி
ருந்த நல்லநினைவையுமற துயிர தேகமயமாய நல்வினை நினை

தனபத தொடர்ச்சியார் பருத்தறிவில்லாமலுக்கால்த்தி றுயி
 ஈடிசிப்பிச்சை யுற்றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியுமபடி யறிவித்
 துக்கதறிமழுமபடி செயலிததுப பிள்ளையழுவதுகண் டெனேடுப
 றுமபோதுற்ற வருத்ததையுந்தாயானவள் மறந்து உட்கு யாவி
 சோருமபடியுள்ளே நடுங்கிமிகுந்தோங்கிய வனபினாலே யவள ி
 மதை யிரங்கி யுருகப்பச்சடம்பி ல்ருந்த இரத்தி டி சம்பபுமாறி
 வெண்ணிறவழுதமாயக கொங்கையிலவாது சரக்கிற வந்த டிரு
 கவைப பாலேப்பிள்ளை வாயவைத்துநுழித்து முகஞ் செறித்தி
 ருப்பதுகண்டுதாயமகிழ்ந் திருக்குமபடி செயலிததுபபடித் த பிள
 னையாசையென்கிற பெருங்கயிறிறிறை கடடிச் சகலவுயிரகளுந்
 ன குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு ஆனமாகுகடோறு சேததை
 வைத்தருளிய நெறி யெமமையிரக்கிக்,

ஆசற்ற, பாளைப்பசுமபத்ததும் பாலனாம்பத்தது
 நாளுக்குநாடசகல ஞானத்து-மூளவித்துக
 கொண்டாளவாளக கருவிகொடுத்தொருகரின று
 பண்டாரியான படிபோற்றி

எ-து தாயனபா யிருந்திராவித்த கத்தா விப்படிச்சத்தது,
 ருமுயிரகளுக்கருப்பத்தி லிருக்கிற பசுமபருவதும்பாலனாயி
 ருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் நாளுக்குநாளபரிணமித்துவளருமபால
 குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலவந்தைப படுத்திப் பருவந்
 துக்கேதுவான கலாதிருந்தைச்சகொடுத் துச்செயலற்றவுயிர்கள்
 வாங்கிக்கொள்ள வாவதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக கருவிச
 னையுங்கொடுத்த துயிரகருயிரா யிமைப்பொழுது நீங்காமநின்று ப
 ண்டாரியா யுயிரக கேவலசெய்யுகிருபை யெமமை யிரக்கிக்.
 தண்டாத, புன்புலால்போதத் புழுகுரம்பைமாமனைசி
 லன்புசோகின்றன கட டைந்தாகி-முனபுள்ள
 வுண்மைநிலைமை பொருகால்கலாது
 திண்மைமலத்தாற் சிறையாக்கிக்-கண்மறைத்து

புலவருங்கட்டி லுயிர் முடமாயுட்கிடப்பவ
 காலநிபதி யதுகாட்டி -மேமேலாகரு
 முகநீவிய வகட்டி லுயிர் சோததுககலேவித்தை
 யதவராக மவைமுன் -தந்த
 நொழி லறிவீசசை துணையாகமானி
 நெழி லுடையமுககுணமு மெயதி-மருளேயு
 மன லுமிதயதநிற சித்தநதநக ணடபொரு
 ளின்னபொருளென றியமபவொண்ணை-வநிலே ராய்க்
 கண்டவியனகட்டிற் கருவிகளீநாநதொழியக
 கொண்டுசியமிததறறை நாடகொடுபபப்-பண்டை
 யிருவினையான்முனபுள்ள வினபதுனபங்கண்
 மருவுமவகையங்கே மருவி-யுருவுடனின
 ரோக சூத சலாய வேலககமண்டபததிற்
 போகருவிமெலலாம புருநதிணடி-நீங்காத
 முன்னைமீலததினிருண முடாவகையகததுட்
 மென லுமிருணீககுளு கடரேபோ-லநிலையே
 குககஞ்சுடருருவிற பெயதுதொழிறகுசிய
 ராககிபபணிதத வறமபோரறி

எ - து கத்தா பண்டாரிபோலநின்று தத்துவங்களைக்கூட்
 டியிரகூட்குமபடி யெப்படி டெனனில நீங்காமற புனபுலால்நாறு
 நதோல்போர்த்த புழுக்கடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் கி
 ருபையினாலே துரியாதீதத் துரியஞ் சமுதநிசொப்பனம் சாகிர
 மென லும பெயருடைய வைநது கட்டாககி யானமாவக் கநாதி
 யிலே பொருநதின வண்மைநிலையான வானவமல மறைப்பு
 சசறநீங்காமற நின்மையா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூல
 தாரமாகியவீட்டி லத்தப்பட்டுயிர் முடமாயுட்கிடப்ப வவவிடத்

திலிபைப்பாறுமட்டுங் காலத்தை நியதியினுனிந்தகி யப்பான்மே
 லே யோங்கியிருகருதுரியமான நாபித்தானவீட்டி ஓயிபைபி
 ராணவாயுவுடனேகூடச்சாதது அவ்விடத்திலே கலைவிதழையி
 ராகத்தினுனமுன்னேயானமாலினுடையதொழிலறிவி னைமுன
 றையுமெழுப்பியதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையிலுண
 டானவழகுபொருந்திய சாத்துவீக ராசதநாமத் மென்னு முக்கு
 ணங்கனையுஞ்சோத தப்பான மேலே சுழுத்தி வீடாகிய ஓறிருதய
 ததானத்திற சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி யவ்விடத்திற சித்தக்
 தாற் கண்டபொரு ளினனபொருளென்றறியாமன மயங்கிநினை
 றவுயிரைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டததானத்திற சோதது அ
 வ்விடத்திலே சததாதியைநுதம் செஞ்சுதியைநுதம் அந்தக்கரண
 ங்கள நான்கும் வாயுட்கள டததம் புருடனுமானவீருபத்தைநது
 கருவியுங் கூட்டி முன்னே செயத் விருவினைகா டாக முனசாகி
 ரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்தமுறைமைபோலசொ
 ப்பனத்திலு மிருவினைப்போக முண்டானது மறிந்து சுததந்தது
 வங்குளிறை பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு மேலாய தூ
 லதேகத்தின்கண் வளரந்து நிற்கிறசாககிவீடாகிய துதற்றான
 மாகிய வோலக்கமண்டபத்தினை முன கேவலாவத்தைக்குக் கூடா
 மனிசை பூதங்களைநுதம் புருடத்ததுவநீங்கலாகநின்ற வித்தியா
 தத்துவமாறஞ் சிவத்ததுவமைநது மாகப்பதினறு முன்சாககிர
 தகிலிருந்த ஞானேந்திரியமைநதுங் கௌமேந்திரிய மைந்திரி
 சொப்பனத்திலிருந்துவந்த வீருபத்தைநது கருவியு மறற்புற
 க்கருவிசுறைபத்தைநது மாகத் தொண்ணுற்றாறு கருவிகளையும்
 பொருத்திச் சீவிக்ருமபடி செயலித்து முன்னேவிட்டுநீங்காமலை
 ந்தவதையினு மறைந்துநின்ற வானவமல மிருளகூடாதபடி ம
 ணையிலேநெருங்கியிரா நின்ற விருளை நீக்கும் விளக்கைப்போல
 ச்ஞகருமாகி வாகுடனே கூட்டிப் பிரகாசித்தது நிற்குஞ் சகலாவ
 த்தையினுயிரை நிறுத்திக் கண்மததுக்கேதுவான சததாதி விடய
 ங்களைக்காட்டி யானமாககண் யானென தென்று காசெத்துகின்

றவைகள் டெவ்வேறு தொழிறஞரியராமபடி செய்விக்ஞ சிவத
ராம மெமமையிரட்சிக

வேடகைமிகு, முண்டிப்பொருட்டாலொருகாலவியாது
மண்டியெரியும் பெருநிமாறமுதற்குத்- திண்டிநலசோ
வலலாகளவலல வகையாறொழிபுரித
லெலலாமுடனே யொருங்கிசைந்து-செலகாலே
முட்டாமறசெயவினைக்கு முறசெயவினைக்குஞ்செலவு
பட்டோலைத்திடும் படிபோறறி

எ - து சததா சகலவததையிற கருவிகுட்டி முடிக்குமுப
காரததைமறந்து ஆனமாமகன பிரபஞ்ச வாசைமிருந்தபுசிபபுரி
மித்திய மொரு கண்ணேமாறானுங் கெடாமல சயிறிறிலே மண
டியெரிந்து கொண்டிருக்கிற டெவ்வுமுக்காகிவர்போன்ற பசியை
ததணிக்முடபொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப பலன்களாலவா
வரவலலமைக்கேற்ற தொழில்கள செய்யமிடத் தவாகஞ்-குத்
தோன்றும் லுடனிகழ்ச்சியான வொருமைப்பாடாய்க கூட்டின
றவரவா நினைவின்படி செயவிததுக்கொடுத் தானமாககள யா
னெனதென ிட்டெழுதுசெய்யவ்வினை மிகுகியான வாகாமியத்
துக்கு முறசெய்தவாறத்தவாவின கட்டுப்பாட்டி ருக்கிற சஞ்சித்
ததுக்கு மீதிலேபாசப்படடுப புசிப்புருவநத பிராரத்தவஞ்செ
லவிகு மவரவா கணக்கப்பள்ளியாயிருந்து பட்டோலை வெழுதி
யொப்பிக்ஞகருணையிரட்சிக

கட்டோகரு, மிகிலைமைமா னுடருக தேயனறியெண
மன்னுயிரககுமிந்தவழக்கேயாய்-முன்னுடைய [ணிலா
நாணுளவையி லுடலபிரிததுநலவினைக்கண
வாணுளினமாலா யயனுகி-நீணுகா
வானுடாகோமுதலாய வந்தபெருமபத்தது
நாணுவித்ததா னலமபெறுநாட்டானமாள்

வெற்றிக்கடுதூதர் வேகத்துடன் வந்தது
 பற்றித்தம்வெங்குருவின பாற்காட்ட-விறறைக்கு
 மிலலையோபாவி பிறவாமையென நெதெது
 கலலதொரின சொனுவாகச - சொல்லிபிவா
 செயதிகுருத்தகக செயலுறுதுவீரொன்று
 வெயதுறறுகாக விடைகொண்டு-மையற நஞ்
 செக்கினிடைத்திரிந்து நீயாயிடைடெரி நதூ
 தக்கநெருப்புத்தூண்டமுவுவிதது-மிககோங்கு
 காராசங்காயசகிக செவிமடுத்துநாவிரிந்து
 மீராவுன்னுனைத்தின நென்றி ததம் பேராம
 லங்காழநரகத சமுததுவீததுமபி னுதேம
 வெங்கோபமாருத வேடகையரா-பிககொருநா
 ளெண்ணி முதறகாணுத வினன்றாமெகரம
 பன்னெடுகாட்செலலும பணிகொண்டு-முன்னாடிக
 கண்டு டடனகழிததல காரியமாமென்றெண்ணக
 கொண்டுவுருபோயின குறிப்பறி வார மண்டெரியிற
 காயசசிசகடவறுக்கக கண்ணுரிக நன்னிதிய
 மீபததுததாயததைதம் நின்புறுதல-வாயததநெறி
 யோடியதேரினகி முயிரி போனகனருலே
 கீறி மருடபாவமின்றே நீங்குமென-காடித்தன
 மைகதனைபுழாநேனை வழங்கேவழங்காக
 நஞ்சனைகிதை நமன்றாதா-வெஞ்சினத்தா
 வல்லலுறுது மருநாகங்கண்டுறிக
 வல்லதருணைமற்றம போற்றி.

எ - து. கத்தா வானமாகளசெய்த விருவினைகளுங் கண்ட
 கெழுதினபடிக்குப புண்ணிய பாவததுக்குள்ள பலனகோபுரம்
 ட்கிற தெப்படியென்னில பொருந்தி மிகுந்த விருவினைமுறை

மை பு மியிலுள்ள மாணுடருக்கே யல்லாமலு மெண்ணில்லாத த
 னுக்களிலே பொருங்கியிருக்கிற பல் வுயிர்களுக்கும் உத மூன்ற
 னையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முனைமைதத வாயுசமுடி
 வி லுடலகளைப் பிரித்த நலவினை பாகப்பட்டவுயிர்களை யெல்லா
 மபூதசரீரமான தியவிய சரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய வாழுகி
 ருக்குமபடி கருவிஷ்ணுவுலகத்திலவிஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
 தகிற பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்திற தேவேந்திர ரூபமாயுந்
 தேவாகளாயு மொத்த பெரிய பதப்பிராபதிகளிலே நானுவிதமான
 போகங்கள் புசித்திருக்குமபடி செயவிதம பூமியிலே இராச ன்
 ஸாரிபத்துடனே வாழும்படி செயவிததுமிருக்கு நாராயணபுண்
 ணிய காமபலன புசித்து முடித்து பாகனமபலன புசிகருநா ள
 டித்தவுடனே யங்கவருவாழ்ந்திருத்தவுயிர்கள் ளத்தந்தேகத்தைவி
 டி மாரூம்படிநடுக் கத்தாவினுடைய வாப் பினையினுலே வெற்
 றிப்பொருட்பயமதூதர்கள் வேகத்துடனே வருது பாசத்தினுற க
 ட்டிப்பிடித்துக் கொண்டுபோய்த தங்களைச் சொன்னுய தருமராஜா
 லின் முன்புவிடத் தருமராஜாவந்து ஆனமாககளைப் பாரத்திரங்
 கிப் பாவிகர் னுங்களுக் கிறறைவனாக குள்ளாகப்பிறவாநெரி
 பெற வேண்டுமென்று கத்தாலைவிருமபு மறிவு பிறக்கவில்லை
 யோவென்று நல்ல வின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாகப் பேசிப்
 பின்பவர்களைச் செய்த பாவசதுக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று
 கொபத்துடனே கிங்கராகளைப் பாரத்துச் சொல்லவிடைபெற்று
 பபூதசரீரமான யாதஞ்சரீரத்திலே புயிணாநிறுத்தித் துன்பமுறு
 மபடிக்குச் செக்கிலேயிட டாட்டியப் பிடியிலிட டெரித்தும்பெ
 ரியவெருபுத்தூளைத் தழுவித் திடந்ரு மபடிசெய்து மிருந்து நீ
 ண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிக் செயியிலே செலுத்தியும்நா
 களைக் கருவிகொண்ட டுத்துமஅவருகளை யவ்வா தின்னும்
 படிக்க சரித்துகொடுத்தி தடித்துமபேராதபடி யாழ்ந்த நகரவசளி

லே யமுததுவித்தும் பின்னுநதங்களுடைய கடுங்கோபமாருத
 விசைசயுடையரா யவற்றிலேயொருநாளிப்பால் துன்பத்தைக்
 கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாட் செல்லுபட
 பெய்யமகிவுகரகள் பணிசெய்யக் காருணணிய வடிவாகிய கத்தா
 சிறையினை யமகிவகராகளித்ததிலே காட்டிக்கொடுத்தது அரா
 கா துக்கப்படுகிறதைப் பாரத்குருப்பானே நென்னில உலகத்
 திலே தருத தாயானபோகன் பிள்ளையினுடைய நோய் மிகுதி
 யை யுள்ளோடிய ந்து நோய்க்கும்படிக் கதற்கேற்ற முறை
 னம்செய்து கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயற்றது மரு
 டதுகொடுத்துத் தோஷம் வைத்தியத்தொழிவு செய்கிறவனிடத்
 திலே யொப்பமித்தது அவ்னிருப்பு நாராசங்காயச்சிசு கடவுளுசுத்
 திரமிட டறுக்கவுங் கண்படலத்தை யுரிககவு மிப்படிப்பலகிரி
 மயமுசெய்யப் பிள்ளை மருகதப்பட்டாலு நோவதீபபதையறி
 ருநததை சதியுடைய நல்ல திரவியமுதலானவெருமானம்பண
 ணிச சந்தோஷத்துடனே யாக்கன கண்டுநிற்பதுபோலவுமனுச
 சகரவாதியான சோழபஜா தானரிய தவ உபண்ணிப்பெற்ற வ
 ருமையான றொருமகன் திருவாருத் தெருவழியேதேறேறிப்
 போம்பொழுது மாயமாகச் தோக்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின்
 கனறினிமித்திய மந்தப் பாலக் தீரும்படிக் கெத்தனைபோகளமா
 ற்பாடாய்த் தடுக்கவுங்கேளாமற்பிள்ளையைக்கண்டு தங்கின்படிக்
 குத் தோக்காலிலேபோட்டு மசிக்கிப்போட வெண்டுமென்றுது
 ணித்து தேரிலே தாயப்பசுவைவைத் தூரத்துகொன்றது மகளை
 யமன் பிடித்து வருந்தாதபடிக்குச்செய்தகிருபையே யாகையால்
 நதவழிக்குப்போலவும் விடம்போன்றசிறுதையையுடைய நமன்
 னுதா மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிரகளைச் கொடி
 ய நரகவாநினைப் படுத்துத் தைச்சக்கல் வுயிரகளுநருந் தந்தையுந்
 தாயுமாயிருக்கிற சிவமுந் சத்தியுமலநேராய தீரந்தார போதுமெ
 ன்று சந்தோஷத்துடனேகண்டு நிறகிற வல்லபமான கருணை மற்
 றெமமை யிரட்சிக்க

பலனுயிர்த்து, மின்ன வகையாவிருவினைகூத கிணருத்தி
முனைமுதலென்ன முதலிலலோ-னலவினைகூத
மெல்லலாவுலரு மெடுபுணடெடுபுணடு
செல்காலம்பினனாகரு சேராமே-மலலகெறி
யெயதுவதோகாலதன னைபரைககண்டிபுறுத
லுயயுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கிப-பையவே
மட்டாய்மலராய வருநாளின் முனைநாண்
மொட்டாயுருவா முறைபோல-கிடடியதோ
நலலபிறப்பிற பிறப்பிததுகாடுமவினை
யெல்லயிரண்டு மிடையொப்பிற-பலபிறவி
யததமதிலனரு வளவென்றுபாறுதிருந
சத்திபதிகருக தாமபோற்றி

எனது கததா விவனனா சொன்ன பொன்பது வகையி
னாறு மிரட்சிககப்பட்ட வானமாககருகபு பெத்தகால முடி
வாகமட்டு மிருவினைப பலனகளை யவனவாது முன்னிலையாக
நின் றருத்தித் தனகருமேலொரு கததாலிலலாத சசலபுன கத்
தாவாகிய சிவனாத விருவினைகருக கிருப்பிடமானமாயா வுலக
களை யெடுபுண டெடுபுணடு யாறிமாந் உருமபடிக்காகியா
யநாதிதொடுததுச் சிருஷ்டிததுகிதிதது உருவகிததுகிதோபவி
தது மதுகிரகிததுக தமது சத்தியினுலே டருகெருத்தியனகனை
செயவிதது மலபரிபாகப்பட்டதை நிற்கது பி. ௭௭௭ கததிற செல்
லும பெத்ததை நீக்கி யானமாககருக முததி காலததைநே
ரப்படுத்தவேண்டித் தனகனபரான மெய்மடியாகனை கண்ட
வுடனே தனனைக் கண்டதுபோல வகதவானமாகக வினபுறறய
ரோவின பணிவிடைகேட் கியும்படிக்குச சிறிது நலலவழியைய
யுண்டாககிக காட்டி யதின்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்திபூ
ர்வத்தினுமபுத்திபூர்வத்தினு முபாயசசரிதையா தியிலுமுண்மைச
சரிதையா தியிலுமாகக கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தியநதமட்டாய்
மலரவிருக்கிற வரும்பு பருவநீங்கிய வரும்பருவததுகித்த முத

ஞள் மொட்டாயிருக்கிற மலாபோல மலம பரிபாகம் பிறந்தத
னண்ம சூர்பதத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நலலசிவ சமயநுதிற் பத்தியி
ருத்த விடத்திலே பிறப்பித்தது நாட்பட்ட விருவினையு மேகநூ
லத்திலே யிரண்டும் தராசு துணிபோலசசமனாபநுத்திலே ப
ல்பிறவியு மந்தமாமபடிக்குத் தமது தீவிரதரம் பொருகின் வ
ருட்சத்தியை யவையிரகனின் மலநீங்கும்படிக்குப்பதிக்குந்தாமெ
மமை யிரட்சிக்.

முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ ஞானகலா நாமெல மொன்றி
மநிலையேயுண்ணின் றறுத்தருளிப-பின்னைபு [னையு
மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத்
தேவாயமலகனமந தீர்த்தருளிப-பூவலயந
தன்னின் றுநீங்காச சகலாககவா போல
முன்னின் றுமுமமலநதீர்த்தாடகொள்கை- யன்னவனுக்
காதிருணமாதலின வாடுகதிருத்தொழிலுஞ்
சோதிமணிமிடறுசு சுந்தரமும்-பாதுயம்
பசுசையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல
வைச்சந்தியு மதிகொழுநது-மச்சமற்
வாமொரவு மழகாரத்திருறுதனமே
னீடுருவவனனி கெடுகணனுங்-கேடிலயங்
கூட்டுதமருமுங் கோலவெரியகலும்
பூட்டாவகச்சசும புலியதரும-வீட்டினப்
வெள்ளத்தழுத்தி விடுகதாளினுமடிமா
ருள்ளத்தினுமபிரியா லொண்சிலப்பிங்-களளவீசு
வென்றுபிறப்பறுக்க சாததியவீரகசமுலு
மொன்றுமுருத்தோன்றும் லுள்ளடக்க-பென்று
மிறவாதவினபத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதலவன பிறந்து-நறவாருந்
தாருலாவுமபுயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று
பேரிலாநாதனொரு போபுணைது-பாபோராத

முண்டி யுறங்குங் பயமினப்மொத்தொருகி
கொண்மெகிழ்நத குணம்போற்றி.

எ - து இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திபிரதம்பெ
ற்ற பக்குவானமாகத்தொகுக் கததா வாசாரியமுதந்தமா யுதுக்கி
ரகம் பண்ணுசிற முறைமை யெப்படி யென்னிவ முடிவெய்க்
கொடுக்கு நலவழியை யுடைய விஞ்ஞானகலக் கவாகளபற்றியிரு
கிற வானவமல மொன்றினையு மவாகளறிவுருடபேற்றிவாய்
ப் பிரகாசித்த தோன்றி நீக்கி யருளவடிவாகக்கிளையத்தி லமுத
தமபடி கட்டாட்சிப்பா. பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரகா
யாகலருக்குத் திருவுரு காண்பமபடிக்கு மாணமுழவுஞ் சதாப்பிஜ
முங் காண்கண்டமுந் திரிநேந்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டி
ருந்து அநாகளைப் பற்றியிருக்கிறவானவமலஞ் கணமமல பிரண்
டைய நீக்கி யருளவடிவாகக்கிளையத்தி லமுததமபடி கட்டாட்சிப்ப
ா அகத்த மாணயிறமுன்றிய பூலோகத்தையுடையகாமலிரு
க்கிறசகலருக்கவாகளைப்போலமானிடச்சடடைசாததி மாணக்கா
ட்டிமாணப்பிடிப்பார்போல முன்னின்றதரிசின்கொடுந் தவா
களபற்றியிருக்கிறவானவ கணமமலையென்னுமுறைமலங்க
னையுந் தோஷாகிரமங்களுடையேந்தித்தருளாடிவாக்கிடி மையாக்
கிக் கொள்ளுதலுந் தக சத்தாவுக்காடிகாலத்திலே யுண்டானகுண
மாதலாற்றிருக்கிறதம்பலத்தின் கண்ணேநின்ற நிறத்திருந்
தொழிலும் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகிற
காண்கண்டமுந் திருமேனியிற பாடியாய்ப் பசைசவடிவுகொண்
டிவங்குஞ் சிவாகமிதங்கிய விடப்பாகமும பலனக்கொடி பட்ட
து கிட்டபதுபோன்ற திருச சடாபாரத்தினமேற் றரித்திருக்கிற
கங்கையும் பாலசுந்திரப் பிரபையும் வெருவுமடிகுப பட்டமவி
ரித்தாடுகிற சாப்பமும அழகு மீருந்திருந்துதனவினமேனோக
கிண்கிடும் திவங்கு மகிணிகத்திரமும வலக்கையிற் பிடித்
திருக்கிற கேடிலலாத லயத்துடனே முழங்குத் தமருக்கு மழகு

பொருத்திய விடதுணையிற பிடித்திருக்கிற வையெளி குண்டமு
மனையிலே கட்டியிருக்கிற வைந்தலை யரவககசகம புள்ளிபொ
ருத்திய புலித்தோலையுடையகருவான மாடகளை மோகஸமாஷிய
பேரினப் வெள்ளைப்பூத்துத்தறகூன்றின பாதத்தினு கடியா றுள
ளத்திறகலந தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினு
மபிரியாமற நரித்திருக்கிற திருவருடபிரகாசம்பெயருத்திய சில
ம்பு முயிரகளைக் கோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தனவசப்ப
டுத்தகிற முன்ன வினையைவென்று பிறவித்துன்பங்களையறுப
புத்தரு மலவைவிராமென்று முடிந்தாளிற நரித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரகண்டாமணியையு மிவைக்கொண்டு முருத்தோன்றா
தபடி யுள்ளேயடக்கி யொளித்துக்கொண்டெழுமுடிவிலலாத
பேரினப் மோகஸத்தி லெம்போலவாரையு முறுத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதலவன்பிறந்து வந்தானென நடிசயமாய்ச்சொல்லுமப
டிக்குத் திருமேனிகொண்டு தேனபொருத்தியசெவகமுநீரமலை
புலாவும் புயத்தைபுடைய மறைஞான சம்பந்தநாதனைன்றொரு
பெயருஞ் சபாவதிலிலலாதநாத னொருதிருப்பெயருஞ் சாதகிக
கொண்டு பூமிபினுள்ளவர்களைப்போலவுண்பதும் உருவருவதும்
அஞ்சுவதும் விடயபோக மின்பமுறுவது மொத்தொழுங்குகொ
ண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குண மெமமையிரட்சிக்க.

மிண்டாய, வாறுசமயப்பொருளு மறிவித்தவற் றிற்
பேறினமையெங்களுக்கே பேபு சித - தேருத
சித்தகதெனியத திருமேனிகொண்டுவரு
மத்தகைமைதானே யமைமயாமல - வித்தகமாஞ்
சைவசெறியிற சமயமுதலாக
வெயதுமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருக்
கண்ணருளானேககிக கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணுமிருவினையும் போய்கல - வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாய்நெஞ்சருக்கி [குஞ்
மெய்ததகைமையெல்லாம் விரித்தோதி - மெய்ததெழு
தேணரிருளவடிவுஞ் செங்கதிரோனபானிற்பக
காண்தொழியுங் கணககேபோ - லாணவத்தி
னாதிசுறையாம லெனபாலணுகாம
னீதிநிறுத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரிபழாததமாயப் பெண்ணாகத்தினக் கெணருந்தருளியிரு
ந் தெவகளுக் ககங்காரம்பொருளிய புறச்சமயப் பொருள்கண்
லலா மரிவித்தகிலே பொருபிரயோசனமு மில்லையென்றறிகிற
திடமே பேரூருமபடி செயவித்தது தேரூமலிருந்த சித்தந்தெ
ளியுமபடிக்குத் திருமேனி தரிசனெகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை
மையும் போகாமன மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத
தசைவநெறியில் விட்டருறையறிந்துசமயவிசேடலிருவாணம்பொ
ருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்னு நானருவகைத்தீடசையும் பண்
ணிச சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்ணருளிற்றபாற்
துத் துன்பப்பிறப்பிறைபட்ட புண்ணுடம்பத் துன்பமு மிருவி
னைததுண்பு முயிரைவிட்டு நீங்குமபடி கடிதபொருளிய தா
மரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலேவைத்தருளி
க் கறபோன றிருந்த நெஞ்சை யகினினைச் சோந்த மெழுஞ்
போல வருகித் திரிபதாதத் மெய்ததகைமைப் பொருள்கண்
லலாம் விரித்தோதி யுபதேசு உதாற்றமுமையாக வாகாயத்தைம
றைத்த பூசவிருளவடிவானது அந்தஆகாயத்திற் சிவநாகுரியனு
தையமானவுடனே பூதவிருடபிரகாசமாய் மறைந்து நீங்கவாகா
யஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த
ஞானப்பிரகாசத்தைப்பற்றி முமமலமுநீங்கி யானமபோத மரு
ளிலடங்கச்செய்து மலமானமபோதத்தையும் பற்றாமற் தன்னு

கன

போற்றிப்பொருடை

கடைய வநாதி நிதகியமுங் கெடாம் னீதியாகநிறுத்தின நிலைநை
யெய்மையிட்டுக்கூ,

மேதகுகோர், செய்யுஞ்சரிதை திகழுகிரி பாயோகக்கார-

லெய்துஞ்சொழுகதபத மெயதுவிகது - மெயயனபாற்

காணத்தருவாரகா கண்டரற்றமைப்பினபு

நாணத்தருஞான நன்னெறியை - வீணை

மெனக்குத்தரவேண்டி யெல்லாப்பொருட்கு

மனக்குமலரயன மாலவானோர் - நினைப்பினுட்கு

தூரம்போலேயணிப சுந்தாநதாளென்றலேம

லாரும்படி.கந தருளசெய்த - பேராளன

தருதொருளெனெனினற றுனவேறுகாணவேறுப

வகதுபுணராவழங்காகி - முகதிமெனற

ணர்ளமெனறுகீங்கா தொளித்திருநதுதோனறி திறகுங்

களளமினறுகாடடுங் கழலபோற்றி,

எ - து. உலகப்பற்றற மேம்பாட்டுடனே தாதமாரகஞ்ச
ற்புத்திரமபாககஞ் சகமாககஞ் சனமாககமெனறு காணகுழி
யிலுளின றுணமைச சரிதை கிரியாயோகங்களை விதிப்பாம ல
குட்டி.ததுசெய்க வடியாகஞ்சு சிறப்புமி ந்து பசுமுந்நிறா
ன சாலோக சாரீப சாரூப மெயதுபடி செய்வித்து அகருவ
ஞானதாகமுற்ற லடியாக ளங்கெககநைப்பெற்று மெய்யளபி
ஞாலே சொருபநி லாணமநரிசனைபணணிச சொந்சனநதி லா
னமாவினறன னிபலபை யறித்து பின்புபெத்தமுநி யிரண்டி
னு முபகரித்து இரட்சிக்குற கததாவீறுளடய கருணைமயற்
து நாமொரு முகலெனவிருந்தோமே பெறுவசைப்பபடு நா
ணிப பதைப்பறவருளினமுங் யிரண்டற ததுபவிகருஞ் சொ
கூபவதலத்த தரிமாநியா னுலகு சிவசொலென்று நினைகாத

வெனக்கும்வீணையிரங்கியதுகிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகம
புராணசாதகிரகுகளிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுதகு
முனததுக்கு நாமரை மலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும்பிரமவில்க
ஊமுதலாகிய தேவாகணினைப்புக்கு தெரியப்பட்டாததாரமபோ
லே நினைம ஜடசித்துக்களிடத்தினு மணிததாய நிறைந்திருக்
கிற வழகுபொருந்திய சோபாத கமலத்தை யடியேன சிரசினமீதி
ருது பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்ததுகிரகமபண்ணிப்பெரியம
காதேவரென்னும பெயரையுடைய மறைஞான சம்பந்த ஞான
சாரியரெனக்கதுகிரகமபண்ணிப்பொருளேதென்னிறமுனவே
று நானவேரூயவந்துபொருந்தின திலலைபென்னுமவழக்கையநீ
வித தநாதியேதொதெதுன்னிடத்திலே யொளித்திருந்தான் கம்
மைக்காணுதிருக்க நாமென்றுமுனைக்கணடுகொண்டிருந்தோ
மெனகிற களளத்தையிப்போதுயிராகுயிராயப் பிரகாசித்துநின்
றறிவித்த பாதமரானதெம்மையிரக்கிகக.

வள்ளலாய்மயாற, நன்னைத்தெரிவித்துத்தனமுள்ளிட்கிப
வெனனைத்தெரிவித்த வெல்லையினகண-மினனாரும் [த
வண்ணமுருவ மருவங்குணம்யகக

மெண்ணுங்கலைகால மெப்பொருளு-முன்னமெனக
கிலலாமைகாடடிப்பின் பெயதியவாகாடடியினிச்
செலலாமெகாட்டுஞ் செயலபோற்றி,

எ - து. வளப்பமிருந்த கிருபையிறை கத்தா தனனைத்தெ
ரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுகளுளே பிரியாம
லென்றுவகிடந்தவெனனையுந தெரிவித்தவெல்ககணமினபோ

ன்று தோன்றியழிகிறவண்ணத்தையுடையதேகும்ந்தேகத்தை
ப்பொருந்திய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்கப்பட்டகலையாதி
முதலாகியதத்துவங்களு முன்னிலலாதகேவலாவத்தையெழுண்
னையறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணங்களுங் கூடி
ண்சகலாவதையு மறிவித்து இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான
கருவிகரணங்களிற் செல்லாத சுததாவதையுமறிவித்தசெயலெ
மமையிரங்குக,

எல்லாமபோயது, தம்மைத்தெளிந்தா ராய்ததாமேபொ
யெமமைப்புறவகூ றி யின்புறமுச-செமமை [ருளாகி
யவிகாரம்பேசு மகம்பிரமக்காரா

வெளியாமிருளில் விடாதே - யொளியாய்நீ
நின்றநிலையிலே நிகழத்தியொருநொருளவே
நின்றியமையாமை யெடுத்தோதி - யொன்றாகச்
சாதித்துத்தமமைச் சிவமாகியிப்பிறவிப
பேதத்தனினின்பப பேதமுரூப-பாதகரோ
டேகமாயப்போகாம லெவவிடத்துறகாட்சிதத்து
போகமாமபொறாணி னுட்புணாததி - யாதியுட
னிறகவழியா நிலையிதுவேயென்றாணி
யொக்கவியாபகநன் னுட்காட்டி - மிககோங்கு
மாநந்தமாககடவி லாராவமுதளித்துத்
தான்வநதுசெய்யுந் தகுதியினு - லா னுயிர்தான்
முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னோனை
யென்கொண்டு டோற்றிசைப்பேனியான்.

எ - து, எல்லாத தத்துவங்களையும்-பொய்யென்றுகண்டு நீங்கித் தமமைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலேவேறொருபொருளிலையென்றுஞ் சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாதவர்க்கு மக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவவிதானிருவிகாரி காமேயென்றபேசி யகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தனையும்நியாமற் றலைவனையு மநியாமுன் மயங்குகிறகிறவெளிபோன்றவருளிலெனனைவிடாமல் ஞானசொருபவொளிவடிவா யிப்போது நீகிறகிற நிலையென்று நிகழ்த்தியிதற்குமேலே வேறொருபொருளின நியமையாமையு மெடுத்தோதி யானமாவைச் சிவத்துடனே யொன்றாகும்படி சாதித்துத் தமமைச்சிவமாகியிருந்தப் பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவனமுத்தித் தனமையும் பாருத்தித்தனமையுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றிபமான சிவபோகம் புசியாமல் சமவாதம்பேசி யானமசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசிப்போமென்கிறபாதகரோடுகூடி யேகமாய்ப் போகாமலென்கெவவிடத்துங் குருவிக்கசங்கமாய்க் காண்கொடுத்து மேலானபோகமுண்டாகிற திருவருடபாதத்திற் பிரியாம லுள்ளேயடங்கிக்கிடக்குமபடி பொருத்ததுவித்து ஐயத்திலுமுருகிறகுமழியாதசாயுச்சியிலே யிருந்தவருணிலையென்று விகற்பநதோன்றாமல்துக்கிரகித்துத் தமதுபரிபூரண வியாபகத்தாளளே யானுமொக்கவியாபித்து நிற்குந் தனமையுங்காட்டி மிகுநதோங்கியளவுபடாம னிறைந்துகின்ற தமது பேராநந்தத் திருவருட்கடலில் வினைநவாராதஐயவமுத்தத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமேயெனனைத்தேடிவந்துகொடுத்த பெருங்கருணைத்தருதியிலுலா

யாதானே மூதன்மையென்று நின்றபெத்தகாலத்தி மதற்குமுத
னையுதகொடுத்த நீங்காமணினை முனனேனை யெந்தவிதங்
கொண்டு புகழுகது போற்றுவேனியான.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம் [யேங்கள்
போற்றியவன்மெஞ்ஞானப் புண்ணியநூல - போற்றி
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேரூய்வுநதுணணினை
சம்பந்தமாமுனி பொற்றான்.

போற்றிப்பஃஞ்ஞடை மூலமும் உரையும்



திருச்சிற்றம்பலம்.



உ
திருச்சிறுமலை,
கொற்றவந்துடி

உ ம ர ப தி சி வ ர ச ர ி ய ர்

அ ரு ளி ச சே ய் த
வினாவென்பாமூலம், கொடிக்கவிமூலம்

உண்மை நெறி விளக்க

மூலமும் உரையும்.

இ ஃ து,

காஞ்சிபுரம்

ம க ர வி த வ ர ன்

க ந் த ச ர மி மு த லி ய ர்

மா னா க் க ர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கனனிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

செனனை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினாவண்பார்.

மூலமும் உலாபும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடி தன்மு
னெனறவாசோலை யுயர்மருதசசம்பநதா
நினறவா நெவ்வாறுநீ

இ - ன். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடல
ரிது-விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமா
ட்டாது—கொடுவினையேனபாடித்தனமுன—கொடுவினையேன்ப
ககற் நெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வாாசோலையுயர்மருதச சம்பநதா
வொன்றிநின்றவா நெவ்வாறுநீ-அழகியசோலையுயர்ந்த மருதநகா
வாழ சம்பநதமாமுனியே யடியேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்திநி
னற தெப்படி - (கருதது) அந்தகண்கண்ணுக்கு ஆகித்தப்பிரகா
சம் வியாததம் யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ
லெனப்பதாம். உ-ம், சிவஞானபோத்தத்தில், “அருக்கனோநிறபி
னு மலலிருனெகாணாக கிருடகண்ணேபாசத்தாரகச்சன” கண்
டு கொளகீ (துடபம்) மலமானமாவைச் சகசமாய மறைத்திருக்
கையிலே சிவமானமாவைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியென்னும்
வினாவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோத்ததில் “மெஞ்ஞானதன்னில்
வினையாத சத்தாதல்” என்றபாடத்திலும் சிவதருமோத்தரத்தில
பரமசிவன் பரீசத்திபலலுயர்க்கும் பயின்றிருக்க, விரவுவதெனி
ருனென்றகேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின், விரவியதே பசுமா
மும் வெந்தலல வெந்தவிழும், பருவமுறக் கரணமுறப் பதியு
முறப் பழுதறவே, “ எனபது கண்டுகொளக.]க)

இருளிலொலிபுரையு மெய்துங்கலாதி
மருளினிலையருளு மாணுவ - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குன்னுளா லெனபெற.

இ - ள் இருளிலொளிபுரையும்-ஆனவமேலிட்டகாலத்து
ஞானமொழிந்ததற்கும்,—எய்துங் கலாதிமருளினிலையருளமகா
லாதி களைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவததையேதந்தது,—மா
னுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம் - என்னுடனே கூடிநின்ற கரு
வி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குன்னுளாலெனபெற-நிறைந்தமருதநகரவாழ் சம்பந்தமாமு
னியே யிவ்விடத்தானருளாற்பிரயோசனமென - (4-து) கே
வலசகலத்திலுமல்ல சுதத்ததிற்பிரயோசனமென்பதாம் உ-ம சி
வப்பிரகாசத்தில, “காட்டிடுங் கரணமொன்றம்” என்றபாடத்
திற கண்டு கொள்க. (உ)

புல்லறிவுநலனுணர்வ தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதென லநநியமாந - தொல்லையிரு
ஞானமலையாவா றுயாமருதச்சம்பந்தா
ஞானமலையாவாநலில

இ - ள். புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது
சிற்றறிவுபேரறிவாகாது ஞானமல்லதுபொதுஞானமூன்றுவிதமா
யிருக்கும்,—இவதுள்ள தெனிலநநியமாந-முனபிலலாத சிவஞா
ன மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில் சற்காரியவாதமாகாம
லநநியமாந,—தொல்லையிருஞான மலையாவாறுயாமருதச்சம்பந்தா
ஞானமலையாவாய் நலில-பழமையாகவருகிற ஆணவமலத்தினரு
ற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமையையுயர்ந்த மருதநகரவாழ் ச
ம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானதையுடையவரேதிருவுளம்
பற்றவேணும், (4-வது) ஆனமஞானம் சிவஞானமாகாது, தந்து
வங்களுடைய சுபாவத்தை இதுபொய்யென றறிவிகிறது சிவ
ஞானம் இப்படியறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு வாயந்த ஞானமா
யுறப்பது சுததம், உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில “தத்துவமானவற்றி
ன்றன்மைகூட” என்றபாடத்திலும், சிவஞானத்திலில், “சிவன

செவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்ற மென்னிற் சிவனருட் சித்தி
வனருளைச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க (௩)

ஊறுவுகனவென்று காணபரிதாங்ககாணில
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்ற தடமுருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென

இ - ள். கனவுகனவென்று காணபரிதாம்-கனவிலேநின்றக
னவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணிலநனவிலவை சிறிதுநண்ணு
நனவிலே காணும் கண்டதென்னில நனவிலாதகருவிகளிலலா
தபடியினாலே காணவிலலை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்ற
அருளிலே நின்றகண்டதென்னிலரு எவத்தைகளிற்பொருந்தா
து,—தடமுருதச்சம்பந்தா யானவத்தைகாணுமாறென-தடாகம்
பொருந்திய மருதநகாவாழ சம்பந்தமாமுனியேநானவத்தைகளை
ததரிசிக்ருமபடி யெப்படி. (க-து.) சுததத்ததுவங்களைக்கொண்
டறியவேணுமென்பாம் உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில இத்தகைமை
யிறையருள லுயிரறியும்" எனற்பாடத்திறகண்டுகொள்க. (ச)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின
குறியிறந்தநினனுணர்விற கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமுருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி

இ - ள் அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின-என்னுடை
யவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயறிந்து போமேயா
யின,—குறியிறந்த நினனுணர்விறகூடா-வாகுமனத்துகெட்
டாமல குறியிறந்து நிறகிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொரு
ந்தப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுல
னாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமுருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவாரினி-தடாகம்பொருந்திய மருதநகாவாழ சம்பந்தமா

முனியே யானுர யறியப்போகிறதுதானின்று. (க-து) கண்ணு
னது யிருளோடுகூடியிருளாயு மொளியோடுகூடி யொளியாயுநி
னறதுபோலப் பாசத்தோடுகூடிப்பாசமாயினறவானமா அரு
ளோடேகூடிப் பாசநீங்கியருளாய நிறகுமென்பதாம் உ-ம், சிவ
ப்பிரகாசத்தில், 'சத்திதுவெனறசுததுததானறியாது' என்றபா
டதகிற கண்டுகொளக (இ)

சிறற்றிவுமுறசினையிற சேர்வாரினறஞ்சிறிது
மறறதனினிறகிலருண மனனுவா-துறறமுகின
மினகொண்டசோலை வியனமருதச்சமபநதா
வெனகொண்டுகாண்பே னியான

இ - ன் சிறற்றிவு முறசினையிறசேர்வாரினறும்-சிறற்றிவு
முனனேகெடுமாயின பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில
லை—சிறிது மறறதனினிறகிலருண மனனுவா-சிறற்றிவுகொரு
சமாக நின்றாலுமருளபொருதாது—துறறமுகினமினகொண்ட
சோலைவியன்மருதச் சமபநதாவெனகொண்டு காண்பேனியான
மேகங்கன் கெருங்கிய வாகாயததை மளவியசோலைநூழந விய
ன்மருதநகர்வாழ்சமபநதாமுனியே எனனததைகொண்டு கா
ண்பேனியான. (க-து) சிறற்றிவுகெட்டதமல்ல முனபோலவி
ருந்ததமல்ல பாசபநநீங்கித் திருவடியிலேகலந்து கிடக்குமெ
ன்பதாம் உ-ம், சிவனானசிறிதியில் 'செம்பிரதக குளிகையி
னற களிமபறறப்பொனனாய' என்றபாடதகிற கண்டுகொளக.
உன்னரியநினனுணர்வதோங்கியககாலொண்கருவி
தன்னளவுநண்ணரிது தானாகு - மெனனறிவு
தானறியவாரா தடமருதச்சமபநதா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

இ - ன், உன்னரியநினனுணர்வதோங்கியககால் நினைத்த
ந்கரிதாகிய தேவரீரருள் தோன்றினகால்தது,—ஒண்கருவிதன

னளவு நண்ணரிதுதானாகும்- அழகுபொருந்திய முப்பத்தீறத்தத்
துவங்களாற பொருந்தப்படாது—என்னறிவுநானறியவாராதுஎ
ன்னுடையபசுஞானத்தாலு மறியப்பட்டாது.—தடமருதச்சம்பந்தா
யீவறிவதெவ்வாறினி-தாடகம்பொருந்தியமருதநகாவாழ சம்பந்
தமாமுனியே அடியோங்களறிநிறதெப்படித்தானினி.(க து.)பசு
கரணங்களுகு சிவகரணமா யானமடிவு மருளாய்ப்பொருந்தின்
றறியுமென்பதாம் உ-ம.சிவப்பிரகாசத்தில, ' மாயையாமாயை
மாயா' எனற்பாடத்திறகணடுகொள்க. (எ)

அருவேலுருவன றுருவேலருவன
றிருவேறுமொன்றிற ளிசையா - வருவோரிற்
காணிலுயாகடநதைச் சம்பநதாகண்டவுடற
பூணுமிறைக்கெனனும் புகல்

இ - ள் அருவேலுருவன றுருவேலருவன்றிருவேறுமொன்
றிறகிசையா-கத்தா திருமேனியருவமானு லுருவமாகமாட்டாது
உருவமானு லருவமாகமாட்டாது அருவு முருவுமொருபொருளு
ககிரண்டுனமையிசையாது,—உருவோரிற்காணிலுயாகடநதை
ச் சம்பநத கண்டவுடற பூணுமிறைக்கெனனும்புகல்-திருமேனி
யை விசாரித்துக்காணி லுயாகடநதை நகாவாழ்சம்பநதமாமுனி
யே கெழுண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திரு
மேனியென்னதுகிலேயுண்டானதுதிருவுளமபற்றவேண்டும(க து
ஞானத்திலே திருமேனிகொள்ளுவனென்பதாம் உ-ம சிவஞா
னசிறதியில, "மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி" எனற்பாடத்திறக
ணடுகொள்க (அ)

இருமலத்தார்க்கிலலை யுடலவினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுரைப்பேன - றிரிமலத்தா
ரொன்றாகவுள்ளா ருயாமருதச்சம்பநதா
வனருகிலாமா றருள.

இ - ன். இருமலததாக கிலலை யுடல்வினையென் செய்யும் இரண்டு மலமுடைய பிரணையாகலருக்குமாயையிலலாத படியினு லே உடம்பிலலை வினையொசிகுமபடியெப்படி, — ஒருமலாதா க்காராயுரைப்பேன-ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரைப் பாகச்சொலவோம, — திரிமலததா ரொன்றாகவுள்ளார-மூன றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது — உயாமரு தச் சமபந்தாவன்றாகிலாமாறநுள்-உயாததமருதநகாவாழ சமபந் தமாமுனியே யப்படியலலவாகி லாமாறநுள் (க-து) விஞ்ஞான கலா பிரணையாகலாகுசக்ததமாயையிலேதேகமென்பதாம், உ-ம சிவஞானசித்தியாரில, “விததைகளவிததையீசா சதாசிவொன்றி வாகு” என்றபாடத்திறகண்டுகொளக, (க)

ஒன்றிரண்டாயினொன்றி லோரமையதாமொன்றாக நின்றிரண்டாமெனனிலுயிர நேராகு - துன்றிருந்தா தாகுகியவாழ்தண்கடகதைச் சமபந்தாயானுகி யோகுகியவா றெவ்வாறுரை

இ - ன். ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோரமையதாம்-ஒ ருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய் நின்றொன்றா மெனனி ல் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது, — ஒன்றாகநின்றிரண்டாமெனனி லுயிர நேராகு-இரண்டாய் நின்றொன்றாமெனனிலொன்றிலே யொன்றழிந்துபோக, — துன்றிருந்தா தாகுகியவாழ்தண்கடந் தைச் சமபந்தாயானுகி யோகுகியவா றெவ்வாறுரை-ஞானதை ப்பொருந்தின பெரியோரால் தாகுகியவாழப்பட்டுள்ளாத கடந் தைநகாவாழ சமபந்தமாமுனியேயான சிவமாகியோகுகினமுறை மையைத் திருவுளம் பற்றவேணும், க-து, ஆணவதைப்பொரு ள்நின்றவான்மாவைப்போல வென்பதாம், உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தி ல், “ஒன்றிரண்டாகி யொன்றினொருமையாம்” என்ற பாடத்திற கண்டுகொளக, (ங)

ங்கினரா மாங்கவனாமெங்கு. மிவனையொழிந் துண்டாதலில் "சிவஞானபோதத்தில, " ஈண்டிவவானமாகக் எவனையன்றியமைந்தொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனுமவற்றதுவிஷயத்தையுணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில, " பாதகங்கள் ரீசயத்தினுங் கொலைகளவுகளுஞ்" என்றபாடத்தினுங்கண்டுகொள்க.

அருளாலுணாவாகக் ககலாதசெமமைப்
பொருளாகிவிறகும் பொருந்நித - தெருளா
வினாவெனபாவுணமை வினாவாரே லாமன்
கனுவின்பாலெயதுவிகுது காண்

இ-ன. அருளாலுணாவாகக் ககலாதசெமமைப் பொருளாகிவிறகும்பொருந்நி-ஆசாரிய னதுக்கிரகமபெற்ற ஞானவானகளுககு விடநீங்கி மலைவவராமல செமமைப்பொருளாகவேபொருந்நிவிறகும்,—தெருளாவினாவெனபாவுணமை வினாவாரேலாமன்கனுவின்பா லெயதுவிகுதுகாண்-அறியத்தக்கதோட வினாவெனபாவி னுண்மையை வினாவ் யறியாதபோஊனகனுவிலேபாஸ்குடித்ததுக டோடகும். (க-து.) ஞானமிருதியுடையோருசுசத்தியமாகவே தோன்றும். அல்லாதபோதத்தனை ய் தகிரமபடித்தாலும் வினாவெனபாபாராராயினஊமன கனுவினாலே பாலகுடித்ததுபோல் ஒன்றுநதெரியாதெனபதாம்.

வினாவெனபா மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம

இவ்வுரை சுகாததம் கனா-ககு மேற்செல்லாநின்ற பிங்கள னுடு வைகாசிமீன் மெய்கண்டசுந்ததியில் திருவாவடுதறைநமாசி வாயமூகதி மரபில வேலப்பப்பண்டாரமதுக்கிரகமபெற்றமச சிவாயத் தம்பிரான செய்ததெனவறிக.

உ

திருச்சிறையப்பலம்,

கொடிக் கவி

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுககு மொன்றேயிட மொன்றுமேனி
 ஐ.லொன, ரொளிககுமெனினு மிருளடராதுளருயிர்க்
 குயிராயத, திதளிககுமறிவுதிகழத துளதேனுநதிரிமலத்
 தே, குளிககுமுயிராருள கூடுமபடிககொடிகடடினனே

இ-ள. ஒளிககுமிருளுககு மொன்றேயிடம-ஆணவததுககு
 ஞானததுககு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொனரொளிககு
 ம-ஞானமேவிட்டகாலத் தாண்ட மொளித்ததிறதும் ஆணவமே
 விட்டகாலதது ஞானமொளித்ததிறதும்,—எனினுமிருளடராது
 ஒன்றுமேவிட்டகாலத்திலே யொனரொளித்தது நின்றாலு ஞானத்
 தையாணவமலம் பொருந்தாது,—உளருயிர்ககுயிராயத தெளிக்
 கு மறிவுதிகழ்ததுளதேனுந திரிமலத்தேகுளிககும-பூவவாசனா
 விசேஷத்தாற சிவஞானஞ சற்றுவிளங்குமாறாலு மூமமலங்களி
 லேமூழ்குகிடககுமலலாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உ
 யிராருளகூடுமபடிககொடிகடடினனே-இப்படிமூமமலங்களிலே
 மூழ்குகிடககிறவானமா வருளகூடுமபடிககுத் திசுநாககிரமத்தி
 னாலே மலங்களைப்போககத துசங்கடடினேன் (கருதது) ஆண
 வததுககு ஞானததுககுமிடமொன்றையிருக்கததனதுகாரணங்கெ
 டாமலிருக்கிற மலத்தைத் திசுநாககிரமத்தினாலேபோககி மோ
 கூந்ததை உடைவிப்போமென்பதாம். (துடபம்) ஆணவததுககு
 ஞானததுககு மிடமொன்றென்பதற்கு, உ-ம, சிவஞானபோத்த
 தில, மெயஞ்ஞானநதனனில—என்பாடத்தில, தண்கடனிருப்பு

ப்போற்றுகுளையுமுளவாய்ததான "எ-து கண்டுகொள்க. ஒன்றமேவிட்டகாலத்திலேயொன்றொளிததுநிறகுமென்றதற்குஉ-ம சிவப்பிரகாசத்தில, 'மாயைமாமாயையமாயா' 'என்றவிறுத்ததி ற கண்டுகொள்க, இதல்லாமல' 'ணவமேவிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளிதது நிறகுமென்று முததிகாலத்திலே சிவப்பிரகா சிதது ஆணவங் கெளரவங் கெட்டொளிதது நிறகுமென்றுநக ளியதற்கு, உ-ம. போற்றிப்பொன்றொடையில, "என்ற னுள்ளமெ ன்று நீங்காதொளிததிருந்ததோன்றிசினற, களளயின்று காட்டு ன்மூலப்போற்றி "சிவஞானபோத்தகில, "நேசத்தாதனபானிக முந்ததிரெயப்போற பாசத்தராககினரூமபகி" எ-ம வருமேதுக் கண்ககண்டுகொள்க ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதென்பத றகு உ-ம. சிவஞானபோத்தகில், "அநநிடமிலாமையாற கொள றுணாவின்ரூம "என்ற பாடத்திற்குரியனையநதகாரம்பொருந்தா மநிறகும, எ-து கண்டுகொள்க முனவிட்டகுறையினிலே யுதி ர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமானாலு மலத்திலேய முந்திக்கிடக்கு மல்லாமல நன்றாகச் சத்தியாகாது, இப்படியிருக் கிறவா னமாவருளைக்கூடும்படித் துசங்கடடினே ஞானதற்கு ஆசாரியா தீக்ஷரகிரமத்தினிலே மலத்தைப்போக்கிஅருளைக்கொ டுப்பா அநதச்சிவஞான மாசாரியரையல்லாமலவாராது, உ-ம்' சிவப்பிரகாசத்தில "விருமயிய மந்திராதிகாரம்" என்றவிறுத்த த்திலும சித்தியாரில் "பலவிதமாசானபாசமோசனைநான பண்ணு மபடி" 'எ-ம்' 'ஆசானருளாலடி ரோ' ஞானமவந்திமெற்றொன்ற லும் வாராதாகும், "எ-ம, கண்டுகொள்க.

பொருளாமபொருளேதுபோதேதுகண்ணே

திருளாம்வெளியேதிரவே - தருளாளா

நீபுரவாவையமெலாநீயறிமககடடினேன்

கோபுரவாசறகொடி,

இ-ள் பெருளாமபொருளேது பொருளிலேயுறியாதபொருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது—கண்ணேது கண்ணோலவானமாவேது-இருளாமவெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமாகிய சகலகேவலநதானேது—அருளாளா-அருளையுடையவனே-நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன-வையமாகிய மலமாயாதிகனமவகளிலே பொருநதாமல ஆனமாக்களிடமாகப்பொருநதியிருக்கிற தேவநீரறியக்கட்டினேன, கோபுரவாசறகொடி-கோபுரவாசலிலேகொம் (க-து.) சத்தாவேது, சத்தியேது, ஆனமாவேது, கேவலசகலமேது இதுசொலவாருமுளரோவென்றகொடிகட்டினேனென்பதாம்(து-ம) அழியாதபொருளேதென்னிலென்றது அகண்டபரிபூரணமாயுயிராகுயிராயநந்தருபமாயிருக்கிறது தற்சிலம். அதற்கு உ-ம சிவப்பிரகாசத்திலு- “பலகலையாகமவேதம் யாவையினும் ‘என்ற விருத்தத்திற கண்டுகொள்க கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில சத்தியென்று தனியேயொருமுதலல்ல சூரியனுக்கிரணமும்போல மரமுங்காழப்பும் போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும் உ-ம சிவப்பிரகாசத்திலு சத்தமுஞ்சத்திஞானசகடாரகம்” என்றபாடத்தில் “இரவிகாடமெ வளரொளிபோனமகிழந்தே” எ-ம சித்தியாலு “சத்திதனவடிவேதென்னிற றடையிலா ஞானமாகும்” எ-ம “ஒருவனையிராவாணுதி” என்றபாடத்தில் “வருமவடிவெ லாஞ்சத்தி சத்திதான மரமுங்காழப்பு மிருமையுமபோலமன்னிச்சிவத்தினோடிசைந்து நிற்கும்” எ-ம கண்டுகொள்க கண்ணோப்பாகிய ‘வானமாவேதென்னில அதுவதுவாய அடுத்ததின்றன்மையாய வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமாய்க் கணபடி கமாகாயமபோலஒப்பையுடையதாய அக்கினியைப்போல வொன்றைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற்றனித்தநிற்கிற முதலல்லவாய அருவமுருவமும் ரூபரூபமவ்வாயப்பூவிற கந்தமபோன்றதாயிருக்கிறதானமா இதற்கு, உ-ம சிவஞானபோதத்தில், “மாயாதனுவினக்காயமற்றனளம்” என்ற பாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்தில், ‘ஒரிடத்திருத்தல, ‘ என்றபா

டத்திலும், சித்தியாரில், "அசித்தருவியாபகம்மோல்வியாபகம்ரு
வருன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி,
எ-ம, திருவருட்பயனில் இருளிருளாகி யெலவிடத்திலெலலாழ
பொருளகளில்தோபுவி 'எ-று, சித்தியாரில், 'அனகியானதுதானு
மொன்றை யணைத்துநின்று திகழுகதிமே, பவனியாதுயிதானு
மிப்படிபற்றியலலது நின்றிடா' எ-ம, சிவஞானபோதத்தில் "தோ
னறலமலாமணம்போற்றொக்கு" எ-ம, வருமேதுககளைக கண்டு
கொளக அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலநானேதெனனில் அதிற
கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருநதாமற போகத்திற
கொளகளையிலலாதவனாய் அறிவிலலாதவனாய் அநதகாரத்திலே
அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமே யாயதுவாயக
தமலமாய விட்டுநீங்குமுறைமை யிலலாததாயிருப்பதுகேவலம்.
இதற்கு, உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில் ஒருகவரும்பலவுயிரகன, 'எ
ன்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், "அறிவிலன மூர்த்தனிறதனரா
காதிருணவகளோடும், 'என்றபாடத்திலும் வருமேதுககளைக
ணடுகொள்க சகலமாவதேதெனனில் சகலத்துக்கு வெளியென
றாக தீபமென்றமபெயா வெளி தீபமென்றிருக்கிறீச்சுலததைய
ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானே நென்னிலசகலத்திலுள்ள அஞ்ஞ
னமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மலலாமல ஞானத்தை
யுணர்ந்தாது. ஞானஞ்சுத்தத்திலே யலலாமலுண்டாகாது. ஆ
கையால் சகலமும்போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவ
லத்துக்கு இது தீபமென்றம், வெளியென்றதுஞ்சொன்னதலலாம
ல்துதுவு மஞ்ஞானமே தப்பாது இதற்கு, உ-ம, சிவப்பிரகாசத்தில்
புகலுமலமொழித்ததற்கு "என்றபாடத்திலும், இருபாவிருபுலில்
இருள்வெளியாககு மருளினையுறத்தி, 'எ-ம வருமேதுககளைக
ணடுகொள்க, அருளாளாவென்றது அறிவுடையவையென்றது,
நீபுரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றதேதெனனில் ச
ராவத்திர பரிபூரணனாயிருக்கிறவா பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிக
னமவகளைப்பொருநதாமலானமாககளிடமாக விருப்பாரென்று

சொல்லுவானே. நென்னில சிவனை மலமாயாதி கனகங்கள் பொருந்தாது. ஆளுசாவடியாபக மெப்படியென்னில, சூரியனுடை யூசநிதியில நந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன்சகந்தியிலே நிற்கிறது, அப்படி சிவ னானமாக்களதோடு நிறைந்திருக்கச் சிவனைப் பொருந்தாமலானமாகக் களை மலம்பொருந்தி நெப்படியென்னிற சமுத்திரமும் ஜலமுமுப்புமபோல, இதற்கு உ-ம, நெஞ்சுவிடுதலில் 'படநாகமபூண்ட பசுமனபசுவினிடமாய் நிறைந்தவிறைவன, 'எ-ம சித்தியாரில், 'அனைத்துஞ்சுத தெனனி லொன்னையறிந்திடா தசத்தாலென்னில, முனைத்திடா தசத்தசத்தினு முன்னிருளிரவிமுனபோல, நினைப்பதின்கசத்தே யென்னிற சத்தின முன்னிலாமையானு, தனைக்கொடொன்று ணாதலானு தானசத்தனராதனே, எ-ம 'சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோகிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்தஞ்ஞாநமெல்லாமுற்றிடுமுயிரினகண்ணே சத்தினபோதேவேறாஞ்சுத்ததும்சத்தது மெல்லாம் வைத்திடுமநாதியாக வாரிநீலவணம்போலும், 'எ-று வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க, தேவரீர நியக்கோபுரவாசலிலே கொடிக்கட்டுனென்னபதற்கு அந்தக்கத்தாவேகனனபரம்பனாயாக அதுக்கிரகமபண்ணி அறிகிறதவல்லாமல மறறப்பராலே அறியப்படாதெனபதுகருதது. (உ.)

வாககாலுமிக்கமனத்தாலுமெக்காலுந தாககாலுந
நாககாலுநாவரியதனமையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதமயிற்பிரியாமைதானே
குறிக்குமருணலககொடி.

இ-ள் வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந தாககாலுந
வரியதனமையனை வாககுமனதுகளாலு மொருகாலத்தினுந தா
ககாமலுநவதற கரிதாகிய தன்மையுடையவனை—நோக்கி விசாரி
த்துப்பாடது,—பிரித்து-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதமயிற்பிரியா
மைதானே குறிக்குருணலககொடி-அறிவுத்தறிவாயிருக்கிற

வததைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத் தக்கதாகக்கொடி-
கட்டினேன (து-ம) மனவாகுக்க காயங்களினுலே யொருகாலு-
மதாககாதவென்னும், ஆனம்போதத்தாலறியப்படாதவென்னு-
ஞ்சொன்னதற்கு, உ-ம, சித்தியசிரி, “மறையினுலமனூல்மாலால்ம-
னத்தினுலவாக்கால்மறறுவகுறைவிலாவனவினூலுங்கூட்டுணுவா-
கிரினற விறைவனா” எ-ம, சிவப்பிரகாகத்தில “பாசமாஞானத-
தாலும பட்டபசுஞானததாலு மீசனையறியவொணனா” எ-ம, வரு-
மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க விசாரித்துப்பகுக்குமிடத்தி லென-
றதுஇப்படி மனவாகுக்ககாடங்களுக்கும் ஆனம்போதத்துக்கு
மெட்டாத சிவனை ஆசாரியா தீக்ஷாக கிரமங்களினுல மலமாயா-
திகனமங்களைப் போககிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாககிமல-
த்திலே பற்றுகவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றுககியெ-
னறதற்கு, உ-ம, நெஞ்சுவிடுதூதில, ‘பாாததானபழையவினைப்-
ஞசமலக்கொத்தை யெல்லாம், நீததான நினைவுவேராககினுன-
எ-து, கண்டுகொள்க, அறிவுதமமிற் பிரியாமைதானேஞற்கு
மெனறது இப்படி மலங்களைப்போகடி அறிவை யருளிலேதிருப்-
பினவாசாரியருடைய வறுக்கிரகத்தினுலேஞாதுருள்ன னேயங்-
களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமலதன்னிடத்திலே
உயிராகுயிரா யநாதியேதோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவ-
ருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யெனறதற்கு, உ-ம, தெதியாசி-
ல, “ஞாதுருஞானனேயஞ சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானழி-
வையெல்லாவ கடந்த சிவஞானமாதவினற சீவனமுத்தாசிவமே
கண்டிருப்பா, “என்பது கண்டுகொள்க, அருணலக்கொடி எ-
னறது இப்படி யாசாரிய ரதுக்கிரகம்பெற்ற அதுட்டானத்தினு-
லே சிவஞானமாவவறது கவளீகரித்துக் கொள்ளுவென்னும்
இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்று
ங்கொடிகட்டினோமென்பது கருத்த அருளபொருந்தமென்றி-
ருக்கச் சிவனகவளீகரிப்பவெனென்று சொல்லுவானேனென்னில
அருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றமையிலையெனறது, ஆன்

மாவைசுவனகவளீகரித்த தெப்படியெனனில் இறச்சுளிகை பொனைத தனசுருளே யடக்குகொண்டது போலவும், தா னாகினதெப்படியெனனில் அக்கினியிருமபைத தானாகினது போலவும், சிவஞானமாவை வகித்துவிடாத தெத்தனமையென னிலகாரதமிருமபைவகித்தால் ஒருகாலும் விடாது அததனமை போலவும், சிவஞானமாககன மலத்தைப்போக்கித் திருவடியிலே கூட்டினதெப்படியெனனில் அக்கினி காட்டகத்தைக் கெடுத்த துபோலவும் சூரிய னந்தக்காரத்தைப்போக்கினதுபோலவும்மல தைப்போக்கி உபபையீணந்த வபபைப்போலவொன்றுபட்டு ததிருவடியிலே கலந்திருப்பது ஆனமா சிவனைப்பொருந்திச் சிவஞான நீங்காம விருந்திறதெப்படி யெனனில் குளத்திலே கட்டிப் பட்ட தண்ணீரீணையை முரித்ததுகொண்டு சமுத்திரத்திலே சோந்தபோ தந்தச் சமுத்திரசலமேயா யந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோல ஆனமா சிவனைப்பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமற சிவனுடைய திருவடியிற்க லந்துகிடக்கிறது மிகத் முறைமைந்தது. இதற்கு, உ-ம சித் தியாரில், 'இருமபைக்காரதம் வலித்தாறபோல, என்ற பாடத்திலும் 'சிவஞானபோதத்தில் 'மன்னுமிருளைத்தந்தி, , என்ற பாடத்திலும் 'நசித்தொன்றினுளளம், , என்ற பாடத்திலும், "சிறைச்சையநின்ற, , என்ற பாடத்திலும் வருமேதுக்கனைக் கண்டுகொள்க.

(ங)

அஞ்செழுத்தது மெட்டெழுத்துமாறெழுத்தாநாலெழுத்தம், சிஞ்செழுத்ததுமேலைப் பெருவெழுத்தது - நெஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்ததுடனே பேசாவெழுத்தினையுங் கூசாமறகாட்டக்கொடி.

இ-ன. அஞ்செழுத்தது மெட்டெழுத்தமாறெழுத்தது நாலெழுத்தும-சிவாயநமவெனகிற வைந்தெழுத்தம். ஒம்-ஆம்-அவவும்-சிவாயநமவெனகிற வெட்டெழுத்தம் ஒம்நீம்சிவாய வெனகிற ஆ

நெழுத்தும் ஒம்-சிவாயவெனகிறநாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து, — பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெரு வெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாஷ்டரத்தி னுடைய சொருபத்தை யறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெரு வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யுத் தனனுடைய ஹிருதயத்திலே வைக்கில, — பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங் கூசாமற் காட்டக்கொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யிரண்டற்கு கூசாம லழுத்தி விக்கடி கொடிகட்டினேன. (க-து.) பஞ்சாஷ்டர முதலாகிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அதின் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுள் அஷ்டர சொருபத்தை யறிந்து சத்தி சிவானமீகமாயிருக்கிற அஷ்டரத்தை ஹிருதயத்திலே வைத்தால அந்தச் சத்திதானே சிவனை யிரண்டற்கு கலப்பிப்பனென்று பஞ்சாஷ்டரத்தினாலே மோக்ஷத்தை யடையுமபடி கருக கொடிகட்டினேன எனபதாம். (து. ம.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாஷ்டர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூலபஞ்சாஷ்டரம் சூகசுமபஞ்சாஷ்டரம் அதிசூக்ஷ்ம பஞ்சாஷ்டரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை ஸ்ரீனறுவித முண்டு அந்த முறைமை யுச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாஷ்டரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுதே தென்னில சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமானமா நகாரந திரோதை மகாரமலம் ஆகவிந்த முறைமையறித்து) இதில் ஊனநடனமாகிய நகார மகாரத்திலேசென்று ஜநமரணத்திலே போகாமல ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகாரமுதலாக வுச்சரித்து அப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகி ஞானநானாகி நிறகவேசிகாரமாகிய ஞேயத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியென்னில் சத்தியாகிய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்

தினிடையிலே அமுதவே அதன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு
உ-ம நெஞ்சுயிடுதலில். “அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குவதென்
மை யுணாததி யுணாததியின் - வைச்சிருக்குமந்த உழியாகி,
எ-ம சிவப்பிரகாசத்தில், “திருவெழுத தைநிலை, எனற்பாட
ததிலும். திருவருட்படனில் “ஊனநடன, மொருபா லொருபா
லா ஞானநடனநானடுவேநாடு, எ - ம. “ ஆசினவாகாப்பண
டையா தருளினால், வாசியிடை நிறைகவழக்கு எ-ம வருமே
துககளைக் கண்டுகொள்க ஆனால் பஞ்சாக்கூரத்தை யுச்சரித்தா
ற போதாதோ உச்சரிககவு மதினமேலே சத்தி சிவான மீகமா
கிய எழுத்தினிடத்திலே நிறகவும் அதினமேலே மோக்ஷ மூண்
டாமென்ற தேதென்னில பஞ்சாக்கூரத்தை யுச்சரித்ததினிலே
அஞ்ஞானநீங்கி ஞானம் பிரகாசிகும, அதற்கு உ-ம சிவஞா
னபோதசுரரணியில் ஸ்ரீபஞ்சாக்கூரத்தை விதிப்படி யுச்சரி
க்கவென்றது இவ்வான்மாககளுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தது மஞ
ஞானத்தை வெட்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிறதை நோக்கி நி
றகுமாதலினது நீக்குதற் கெனக்கொள்க, இஃதப் பஞ்சாக்கூர உ
ச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினாலே நகாரமகாரந திரோத
மலமெனதும் உகாரம் ஆனமபோதமென்றும் மூனறெழுத்து நீ
ங்கி ஞானமையா யந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தினிடையிலே
நின்றமுநதுகிறதுவே சிறப்பென்றதற்கும் உ-ம, திரு
வருட்படனில் “அருளினால் வாசியிடை நிறைகவழக்கு, எ-ம,
கண்டுகொள்க இப்படி ஞானத்திலே உழுநதுகிறோ மென்கி
றதையும் விடவே சிவனதானே யினை கிரகித்ததுகொண்டு மி
வீன செயலெல்லாந் தனசெயலாகவு மிவனுந் தானாகவே நிற்ப
ன. இதற்கு உ - ம, திருவருட்படனில் “நஞ்செழுதறநிரத நா
மற்றபின்னதன, தனசெயலானே மென்றந் தீபற, தனனையே த
நநானென்ற தீபற, இதிலிந்த மூனறவகையுந் கண்டு கொ
ள்க, (ச)

கொடிககனி மூலமும உளையும் முற்றிற்று

திருச்சிறைமபலம்.

பிரதிகள்தோறும்இருதுலுளாயாசிரியா பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

திருச்சிறைமபலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உலாபும்

மண்முதற் சிவமதீராய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீராய் மலஞ்சுட மெனறலகாட்சி
மண்முதற் சிவமதீராய் வகையதிற றுனிலாது
கண்ணுத லருளாலநீங்கல சுததியாயக கருதலாமே.

இ ள், மண்முதற்சிவமதீராய் - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன
முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - த
ணுவங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரேரகமு
மாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலுந் தனக்கு வேறாய்
க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீராய் மல
ஞ்சுட மெனறலகாட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தா
று தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தின்து காரி
யமெனறஞ் சுடபதாராதத மெனறந் தனஞலே யறியப்பட்டதெ
ன்றந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்
—மண்முதற் சிவமதீராய் வகையதிறறுனிலாது - பிருதிவிமுதல்
நாதமீரூன முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிப் சுட்ட
றிவுகளிற் றுனிலலாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல சுத்தி
யாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்கள் தனைநதநாககாமல கான
லைத் தண்ணீரென்று கண்டவன காணலென்றறிந்த விடத்துகதி
ரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில யானையேறி மலை
சூடககண்டவன விழித்தவிடத் ததுமெய்யாயக காணாமல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தான
சைவின்றி யந்நியனா பெறுகு நிறைவாய் நீததியுமா யறிவாபுண்ண
முறைமையை யறிந்து நிற்பது தத்துவ சுததியாமெனது வேதா
சுமீங்கன சொல்லும். (க)

பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்டலான்மருப, நீயு,
நினசெயலொன்றினறி நிறறலேதரிசனநதான, போயி
வனறன்மைகெட்டுப் பொருளிறபோயங்குத தோன்ற
தாயிடிலானமசுத்தி யருணூலின விதித்தவாரே

இ-ள. பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்ட லான்மருபம்
தேசிகமூர்த்தத்தினது அதுககிரகத்தினாலே தன்னையுந் தன்னி
டத்திலே பெருமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை யு மெவ்வி
டத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய மறைத்து நின்ற வானவ மல
த்தையு நீங்கித் தானறியு முறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்
கறிவாய நின்றபுகரிகிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்க
க காண்பதுவே ஆனமருபமாம்.—நீயுநினசெய லொன்றினறிநி
றறலே தரிசுநதான - ஆனமசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன
ராமல் தத்துவதாததிகங்களை யென்னதென்றும் பசு நானததை
யானென்றும்நின்ற வசத்திடபோதநீங்கிப் பழைய கிரற்றிவாகி
ய சுட்டுப்போதவ கழனறுநிற்பது ஆனமதரிசனமாம்.—பே யிவ
னறன்மைகெட்டு - தனக்கெனச் செயதியிலலாத வானமா தன
து சுட்டறி வெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற் கெட்டு —பொருளி
றபோய - தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வதுககிரக ஞானத்
திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செயதியெல்லா மது
ககிரகத்தினது செயதியாய்,—அங்குத் தோன்றாதாயிடி - தன
னை யநத் ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானநத் ஞானத்திலேய
டங்கின முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல், பெத்ததி
னாலே தேகமேதானாயுந் தானே தேகமாகியு நின்ற முறைமை
போலச் சிவமேதானாய் நிறகவநத்தானால்,—ஆன்மசுத்தியருணூ

லின் விதித்தவாரே - ஆன்ம சுததியாமென்று வேதாகமங்களின் வழியிலே யடைந்த ஞானாதாக்கள சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு கருநதானு யெழிற்பனா வடிவதாகிக் கல்வியமுலத தானமானவக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப் பவ்வமவிண்டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று செவ்வையே யுயிரிற் காண்டல் சிவரூபமாகு மன்றே

இ-ள எவ்வடிவுகளுநதானும் - ஆட்சித்துக்களையு தாபர சங்கமங்களு னெல்லாம் தானவேற்றினது, - எழிற்பனாவடியு தாகி - பெருமைபொருதி யிருக்கப்பட்ட காருணியசத்தியே தனக்குத்திருமேனியாகி, - மலந்தான மானவகருகியே - ஆண் வமலஞ் சகசமா யிருக்கப்பட்ட வாநமாகள பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைந்து - கவலியே - தனதிசாரானக கிரிஸ்திரி ன செயதியாகிய மாயா தத்துவங்களினால், - ஆக்கி யொடுக்கி - சிருஷ்டித்தது திதித்தது சங்கரித்தது, - பவ்வமவிண்டகலப்பண்ணி - மலபாகவொழிவிலே யிருத்த தத்துவங்கள் மேறும் படி கஞ்ச சத்திரிபாதத்தை விளைவித்து, - பாரிப்பானொருவன் - சத்திரிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற மா னிடச் சடடைச ததி வெ முத்தருளிவந்து தானேற்ற நிறநிறமு றைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்மாக்களுக கெல்லா மரிவுக்க றிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று, - செவ்வையே யுயிரிற் காண்டல் - பிரதிபலினை யேது திட்டாந்தங்களினாலே மயக்க விகற்பம றத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிப்பது - சிருரூபமாகுமன ரே-சிவனது ரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்

பனையுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதடியாம் பாரப்பிடமெனஞ் சிவமாயத் தோன்றலது முசமாம், உணர்விறதே ககமதுவே முடியாருமெனறிவ ஷண்மை யினை மிகத்தெளிந்து பொருளவேற்றெனநினைத்த, தரை

முதலிற் போகாது நிலையினினிலல து தற்பரையினின்
றழுகதா தற்புதமேமாகித, தெரிவரிய பரமாததததிற
சோதல சிவனுண்மைத தரிசனமாயச செபபுதுலே.

இ-ள். பரையுயிரில யானென தெனறறநின்ற தடியாம -
ஆனமாவெனப செயவிடத்திலும் தோனறம லெனன தெனறு
ம யானெனறம நினறவசத்திய போதநீங்கத தேசிக மூத்தத்ததி
னதுககிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவதாரு சிவனது பாதமா
ம,—பாரபிடமெங்குஞ் சிவமாயத தோனறலது முகமாம - த
னை யுணாததும் பருகியாகத தாகருவதான விஷய போகங்க
னை யவனவனதுவாய நோகரு மிடமெல்லாமவ னதுககிரகத்தை
யே கண்டதுபவிப்ப தவனது திருமுகமாம,—உரையிறநத சுக
மதுவே முடியாகும் - அதை வதுககிரகத்திலே தற்செயல தோன்
றாமல பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியா மெனற்றிநது,—
இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிநது - இதை வுண்மையைச சந்தே
கவிகற்பமற வுணப்படி விசாரித்தறிநது,—பொருள வேறொன்றி
னறி - இதுவல்லாமல சத்தியமாயுள்ள பொருள வேறேயுமொன
றிலலை யெனற தெளிநது, —தரைமுதலிற் போகாது-என்னதி
யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல நாநமீளுகச சொல
லப்பட்ட சலாவததையிலும் பொருநதாமல,—நிலையினி நில
லாது - இதைக்கருவிகள் நீங்கினுற மனங்குள்ள சகச நிலையாகிய
சேவலாவததையிலும் பொருநதாமல,—தற்பரையி னினறமுந
தாது - இதைக்கேவலசகல மிழண்டு நீங்கின வி—தது வ்ளங்கு
வதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரம ஞானத்திலும் பொருநதா
மல,—அற்புதமேமாகி - தேசிகமூத்தத்ததி னதுககிரக ஞானத்தி
லே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித தனது செய்தியெல்லா மவனத
துககிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய,—தெரிவரிய பரமாதந
தததிற சோதல - அரிதறகரிதாகிய மேலான பூரணவினபநதோ
னறம லேகதேச விபாபாரமாகிய தனுக்காணதி யின்பமே தோ

ன்ற அந்த வின்பங்களையே மெய்யென் றதுபவித்து நின்றமு னுறமைபோலத் தனுக்கரணத்தி யினப மெவ்விடத்திலுந் தோன ருமல பூரணவினபத் தொடாச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னது கசிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலுந் கண்டதப்விப்பது,—சிவ னுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநாலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தி யமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள். (உ)

இனி யானமசத்கியாகிய போதவொழிவும் அருள கழறியு ம் வருமாறு.

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பாரத் தங்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டிங் சுவடியாகு முேலா, மொப்பிலுள கண்டுசிவத் துணைமண்டிங் குறறதெ ல்லா மதனாலே பற்றினோக்கித், தப்பினைசெய்வது மது வே நினைப்புமதுதானே தருமுணாவு புசிப்புமதுதானே யாகு மெப்பொருளுமசைவ்வே யெனவந்தபொருளோ டிசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவனமொழியே

இ-ன, எப்பொருளுந் துற்றிடினும் - ஐட்சித்துக்களிர ணடினு நின்று விளங்குவத ிப னிதா இதங்களுட் கேற்ற சத் தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்களவந்து தாக்கினாலும்,— அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த விஷயங்களை யெதிரிடப்ப் பார த்த இது மாயாகாரியமான தனுக்கரண புவனபோகங்களினது விகற்பமென்று மித்த விஷயங்களி னின்றும் விளங்குவதாயி ய இது இதங்களை கனமத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கு எச சற்றஞ் செய்தியிலலாத ஐடருபமாகையினாலே தானாய்ச்செ யற்படவறியாத.—அங்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டு - அந்த விஷ யங்களை யதுவதுவாகப் புசிகு மானமாவை நித்தியஞாயப் பூ ணையறிவாயிருந்தாலும் தானாக கொன்றையு மறிதற் கறிவில் லையெனனு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்தது.—அவையாகு முேலா மொப்பிலுள கண்டு - அந்த ஆனமாவினது அறிவுக்க றிவாட்சின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறி

ந்துணர்த்தி நிற்கிற திருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து, —சிவனு
 ணமை கண்டு - அந்த வருளினது நிறைவெல்லாந் தனது வடி
 வாகவுடைய பூரணவினபமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா
 யெழுந்தருளி மானிடச்சடடை நீரித்தவந் துபதேசித்த வதுககி
 ரகத்தை யுள்ளபடி தரிசித்து, —இவகுற்றதெல்லா மதனாலேபற்
 றினோககி - இவவிடத்திலே உருது பொருந்தப்பட்ட சத்தாநிவி
 ஷயங்களுையெல்லா மந்த வதுககிரகத்தினாலே பொருந்திப் பா
 தது, —தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்பு மதுதானே - இந்தவி
 ஷய போகங்களின் வழித்தாய்த தீவினையைச் செயல்கிறதம
 துக்கிரகமாகிய திருவருளதானே நலவினையைச் செயல்கிறதம
 ந்தத திருவருளதானே, — தருமுணாவு புசிப்புமதுதானேயாகி -
 இந்த ணமைகீமைகளை யறியும்படி கருப புசிப்பாடுவந்த விஷய
 பேதங்களு மவவதுக்கிரகமாகிய வருளதானேயென றுள்ளபடி த
 ரிசித்து, —எப்பொருளு மசைவிலையென - இந்த முறைமைய
 னறியிலே சித்தாநிய வானமவாகத்ததுகரும ஐடமாகிய பாசஜா
 லங்களுக்கு மொன்றையொன்றறியவு மொன்றையொன்று பொ
 ருந்தவு மொருசுற்றஞ் செயலிலையென்று முறைமையை யுள்ள
 படி தரிசித்து அந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே, —சிவபோக
 மெனு மிறைவன மொழியே - அவனதுக்கிரக பூரணமெல்லாந்
 தற்பூரணமாகவு மிப்படி யிரண்டற நிற்கிறதே சிவனுடனே யிர
 ண்டறக் கூடின முறைமை யென்றஞ் சிவாகமங்களை சொல்
 லும்.

(ரு)

பாதகங்கள் செயதிடினுங் சொல்களவு களஞ்
 பயிவாமிடினு நெறியல்லர் நெறிப்பிறறி வரினுஞ், சாதி
 நெறிதப்பிடினுந் தவறுகளவந்திடினுந் தனக்கெனவே
 ன்செயலெறுத தானதுவாய்நிற்கி, ஞானவ னுடலுயிரா
 யுணடுறங்கிடருது நானுபோகங்களையுந் தானாகச் செய்
 து, பேதமற நின்றவனைத் தானாகவிடுவன பெருஞ்சிவ
 போகமெனப் பேசுநெறி யீதுவே.

இ-ள்¹ பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகள்வு கள்ளப்பயின்றுந் கெடியவலா நெறிபயிறறினினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாந் தொழில்களைச் செய்தாலும், — தனக்கென வோசையலற்றத தானதுவாடநிற்கில் - தற்செய் லெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் வதுக்கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேற்ற நிற்கில், — நாதனவ லுடலுயிராய - அந்த வருளுந்கு முதன்மையாகிய நேயமவனதறிவுபூரணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்தகக்கெல்லா முயிராய—உண்டுநகந் நடந்து-இவனதறிவுநொழிலாகிய விரதிரிய போகங்களாய வருடபுசிப்புந் தொழிலுந் தனது புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்ததந் தொழிற்படும, — நானா போகங்களையுந் தானாகச்செய்து - நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிடானுகுத தனது பூரணவினப்பமாகிய நேயவடி வாகவே காட்டி, — பேதமற்றி னறிகுணைத் தானாகுகிவிடுவன - இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதினப்ப பூரணமாகவும தனதினப்ப பூரணமெல்லா மிகனதறிவு பூரணமாகவும வேற்றத் தோன்றி னறு தனதினப் பிறைவெல்லா மிவனததுபோக பூரணத்தையமிழுத்தி சிற்பது. — பெருஞ்சிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே இடசித்தருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் பெருகப்பட்ட சிவாநந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினது முறை மையித்தன்மைத நென்று சொல்லும் வேதாசுவகங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்-மூலம-உடையுமு

முற்றது.

திருச்சிறற்பலம்.

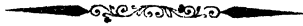
இந்தாலுயாசிரியாபெயர் காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கற்பநிராகாணமூலம்



கோற்றவஸ்துடி

உமாபதிசிவாசாரியர்.

திருவாயமலாநதநளியது

—

புறநாட்டார்.

சிவமயம்

காஞ்சிபுரம்

மகாவிநவான

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணககா

கா. சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவாகள பார்வைமிட்டு,

காணிகைபடு

முருகேச முதலியாரால்

செய்தது

ஜீயராந் தயாரிப்பார் அங்கு உத்த

பதிப்பிப்பது.

—

1898

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கற்பநிர்ராகாண்

மூலமும் உரையும்

விராயகா வணக்கம்,

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன முனிவா
கமையாககாத லமையாது பழிச்சும
நிகரில செக்காப புகாமுகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைகெடுத் தடகை
வாட்டரு முமமை நாட்ட நாலவாய்ப
பாசமங்குசந தேசுறு மெய்ஞ்ஞை
கனியிவை தாங்கும் புனித் நாற்கரத்
தங்க தங்கடகம் பொங்கிழை யார
நிஷ்றமணிச சுழைக்க கறையணற் கட்செவி
கொண்டதின் பெரும் பண்டிக குறுந்தாட
கனிந்த னிருகழை கருதா
வெளிற்று தயரம் வீட்டி னம் பெரிதே.

இ-ள் ' திருந்திய வருந்தவம் பொருந்து பனமுனிவா சாத்
திரங்களில உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்ட வரிய தவக்க
ளோடுங் கூடி யிருந்துள்ள மஹா இருழிகள் பலருங்கூடி, —க
மையாககாத லமையாது பழிச்சும - ஒருகாலு நற்றம்பாத வாஞ
சை யோடுங்கூடி யகவரதமுந் தோத்திரமபண்ணும், —நிகரில்
செக்காப புகாமுகத் தெழுந்த புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெ

ருங் கோட்டு - ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கா வானம்போன்ற சி
வநதபுகரோடு கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட வீ
னறணிததாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலு மொப்பிலலாத பெரி
ய கொம்பினையு முடையதாய், —தழைசெவி மழை மதப புழை
நெடுந தடகளை - தழைநத செவியினையுங் காப்போலும் பொழி
யா நின்ற மதத்தினையு மிரண்டு துவாரத்தோடுகூடி நெடியதா
ய்ப் பருத்திருக்கிற துதிகளை யினையுமுடையதாய், —வாட்டரு
மும்மைநாட்ட நாள்வாய - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினை
யும் நானறவாயினையு முடையதாய், —பாசமங்குசுந தேசுறுமெ
யி ஞாணகனி யிவைதானகும் புனித நாறகரத்த - பாசத்தினை
யுந துறட்டினையும் பிரகாசத் தினையுடைய கொம்பினையு மழகி
ய மாகுகனியினையு மிவை யிறறைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற
சுத்தமாயுள்ள நாலுக்கையினையு முடையதாய் —அங்கத்த சூடகம்
பொங்கிழையார நிறைமணிச சுழலை கறையணற் கட்செவி
கொண்ட தின்பெரும பண்டிக குறுந்தாள் - தோளவளையினையு
மிரத்தின கட்கத்தினையு மிக்க நவரத்தினங்களை மூத்தி யிழை
க்கப்பட்டிருக்கிற வரபரணத்தினையுங் குறைவற வணிந்து இர
த்தினத்தை யுடைய தலையினையு கறத்திருக்கிற கண்டத்தினையு
முடையதாய் கண்ணே செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண்டு கட
டப்பட்டிச சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகியி
ருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற —களிறுத் திருசமுலக்கு
தா - இப்படிக்கொத்தவாளை யினதிரண்டுபாதங்களை மெமை
னதார நினந்து, —வெளிற்றுதுயரம் வீட்டினம் பெரிதே - கு
ற்றத்தோடுகூடியிருக்கிற துகள்களை மிகவும் விடுவீடா நின
மேம்,

(4)

காப்பு-முற்றிற்று.

பா யி ர ம்.



பெருங்கட லுத்துவ கருங்கடீ வாங்கிக்
 கந்தரக தமைத்த வந்தமில் கடவுள
 பாலரை யுணாதது மேலவா போலக
 கேட்போ ரளவைக கோட்படு பொருளா
 லருளிய கலைக் ளலகில வாலவை
 பலபல சமயப பானமைத தனறே
 யஃதா ல்நதூற றனமை யுன்னிய
 மாந்த ரிதுவே பொருளென றதனிலை
 யறைதவின வேறறோ பனுவ லேறறோக்
 கிசையா மாறுபாடு கூறுவ ரதனாற
 புறச சமயங்குள சிறப்பில வாகி
 யருளின மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
 யலங்கத தேரி னிலையிற் றீரு
 மீகதிவை நிறக நீங்காச சமய
 மூவிரு த்குதி மேவிய தாமு
 மொன்றோ டொன்று சென்று நிலையி
 லாறு மாறா வீறுடைத திவற்று
 ளெயவ மிலலாச சைவநற சமயத
 தலகி லாகம நிலவுத லுளவவை
 கனக, மிரணியங காஞ்சுன மீழந
 தனநிதி யாடகந தமனிய மென்றிப
 பலபெயர் பயப்பதோர பொருளே போலப்
 பதிபசு பாச விதிமுறை கினகஞந
 வாயநத நூல்க ளாய்ந்தன ராகி
 யாசா னகி வீசிய சமத்துட
 நேழஞ் சிருநா நெடுத வாயிரம்

வாருந் சகன மருவா நிறப்ப
 பொறபொது மலிந்த வறபுதனா
 யாரும் விழவிற் பொறநே ராலையு
 தேரு வெணமா நிறையி விருப்ப
 மயங்குவாத மாயாபதி
 முயங்கிட வொருதலை முதுவெதிர மணிசோ
 பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயமபதி திசு
 மெய்கண்டவ னருள கைகண்டவாகளி
 லொருவ ரொருதலை மருவியிருப்ப
 வஞ்சப்பிறவிக கஞ்சிவந்தொருவ
 னேதினை மருனென் லீதெனுமாயா
 வாதியை யடவினா மருதலைத் தருடா
 மறறவரயலின ரவருரை மறுத்துச
 சொற்றரவயலின ரவருந்தொலைவுற
 றினனெயெவரு முன்னைகழியுழி
 யாங்கய விருந்த வருளின ரழகிது
 நீங்கன சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
 மறறவ ருரைத்த சொற்றரு பொருளகொடு
 வாதசெற்ப விதண்டையு மேது
 மோதுநால்வகை யுடமையுநதிகடர
 வருளசோமாரதா வெருளசேராமற
 றாககமும விடையமுங் கறக
 நறகவிமாரதா நகரவிறறுவனே.

இ-ள. பெருங்கடலுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக் கந்தரத்தமை
 த்த வந்தமில் கடவுள - பெரிநாயுள்ள திருப்பாற கடலிலே நின்
 று முண்டாகப்பட்ட கறத்தநஞ்சினே தனது ஸ்ரீயத்தத்தினாலே
 வாங்கி யமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக் கொண்டிருக்கை
 யிலேயுந் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள. (என்னவே சுததாவை
 நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங்கடைய வதிலே நஞ்சு

பிறந்தது அதினாலே யவாகன பீடைப்படுகையினாலே துஷ்டநி
ககிரகமும், அவாகன கததாவைநோகியபயமிட வஞ்சாதீமென்
நூதநஞ்சை மமுதுசெய்தவாகனை யிரக்ஷிக்கையினாலே சிஷ்டப
ரிபாலனமுமாகி நினைதெனக கொளக) இப்படித் துஷ்டநிககி
ரசமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமு முடைய கடவுளானவா,—பாலரை
யுணாகது மேலவாபேல - தங்கன பிள்ளைகளுக்கருதப் பகருவ
வகடோறு மறிடையுந் தொழிலையும் கொடுத்தவாகத் மாதர் பிரா
ககளைப்போல,—கேட்போ மளவைக்கோட படுபொருளா லரு
ளியகலைக ளவதில - கேட்கிற சீடாகளுடைய வெலகை கோட்
பாடுகளுக்கீடாய் யுள்ள தங்களைக்கொண்டருளிச்செய்யப் பட்ட
பிருக்கிற சாததிரங்க னெண்ணிறத் தாயிருக்கும் — ஆலவை
பலபல சமயப்பானமைத் தனதே - அப்படி யிருக்கையால் அந
தச சாததிரங்க னெருவிசமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுகூட
டியிருக்கும்,—அஃதா லநூற்றானமை யுணியமாகத் திதுவே
பொருளென ததனிலையதெதலின் - ஆகையால் அநதச சாததிர
ங்களினதுணமை யாராயத் திற்தவாகன கமக்கிதுவே சாததிர
மு மிதுவேயத்தமுமென தநதசசமயத்தையே பலமாத்சொல்லி
நிறைகயினாலே,—மேறொப்பனுவ வேறொருக விசையா மாறு
பாடுகூறுவா - மறொருசாததிரத்தை யாராயத்திற்தவாகன
ரு அவனெசொல்லுகிற சாததிரமு மத்தமும பொருந்தா தாகை
யால் அவனெசொன்ன திவனுக்குப் பொருந்தாம லிவனெசொன்ன
தவனுக்குப் பொருந்தாம லொன்றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்
லாநிற்பாகள,—அஃதா புறச்சமயங்கள் சிதப்பில வாகி யருளின
மாந்தரை வெருளுறமயக்கியலகைத்தேரி நிலையிறநீரும் - அப்
படி யிருக்கையினாலே உலகாயிதன புத்தன சமணன மீமாவகி
சன மாயாவாகி பாஞ்சராததிரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சம
யங்களினுள்ள வத்தவகளினுணமைப் பகுதியிலலாததாய் சிவனு
டைய வதுககிரகத்திற கேதுவல்லாதவ பகருவானமாக்களை வீ
தோரத்த மிருகதப்படியென நச்சப்படத் தக்கதாக மருட்டிப் பே

ய்ததேனாந் தண்ணீரென்று கருகி இதைக்குடித்துத் தாகந் தீர
 லாமென்றி வந்தவனுக்கந்தத் தண்ணீர்பொய்யாயப் பேய்ததேர்
 மெய்யான தனமைபோல விரதச்சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் ச
 த்தியம போலததோன்றி யசுத்தியமாய முடியும், —சங்கிலைவி
 ற்க நீங்காச்சமய மூவிரு தருகிமேவிய தாமும் - ஆகையால இவ
 விடதநிற சொல்லப்பட்ட சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்
 டுவதில்லை. தன்னிலொன்றோடொன்று கூடிக் கொண்டிருக்கிற
 சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் என
 கிற வுட்சமயங்களாறும்,—ஒன்றோடொன்று சென்றறுநிலையி லா
 றுமாறாவீற்றுடைதது இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயந் தாக்
 கிப் பாக்குமளவில அந்தவாறு சமயங்களுந் தனித்தனியேமகத்
 துகணாவீருகரும்.—இவற்று ளெவ்வமியிலாச சைவநர்சமயத்த
 கிலாகம் நிலவுதலுன் - இந்நாசமையங்களில் வைத்துக்கொண்
 டு ஒருசமயம் குற்றஞ்சொல்ல வொண்ணாமலிருக்கிற சைவமாகி
 யதல்லசமய மொன்றையு நோக்கித் தமபிரானு ருளரிசெய்யப்ப
 ட்டிருக்கிற வாகமங்க ளெண்ணிற்று பொருநதநிற்கும் அந்
 ஒருசமயத்தை நோக்கிப் பலசாதிரி மருளிசெய்வானே நென்
 னில்,—அதை கனக பிரணியந காஞ்சன மீழநன நிதியாடகந்
 தமனியமென்றிப் பலபெயர் பயப்பதோ பொருளேபோலப்பதி
 பசு பாசவிதிமுறை கிளகரும்-அப்படிப்பலவாக வருளிசெய்த
 து மொருபொருளைப் பற்றியிருக்கும் அஃதெங்கனையென்னில்
 கனகமென்ற ம் இரணியமென்றும் காஞ்சனமென்றும் ஈழமென்
 றும் தமென்றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமனியமென்று
 ம் இவ்வனம் பலபெயராச சொல்லப்பட்டவை யெல்லாமபொ
 ணனாகிய வொர்பொருளையே பற்றினினரா போல வந்தச்சாதிரி
 க்களும் பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவினிலக்கணத்தையும் பா
 சத்தினிலக்கணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்,—வாய்நதநுஸ்களா
 ய்த்தனராகிய சாளுகி வீசியசமததுடன் - இவ்வனம் பொருந்தப்ப
 ட்டிருக்கிற வாகமங்களைக் கற்றுணர்தாராய்ந்தபோதவான்களா

ய்ச்மயவிசேஷ நிருவாண வபிஷேகமெனகிற நூலுநிலைக்களை யுமுடையவர்களா யென்கும் பிரகாசிக்கப் பட்டிருக்கிறபக்கப்பி டுதிபக்கமில்லாத சம்போதவான்களாயுள்ளவநதப்பெரியோர்கள் — ஏழொரு சிருதுறெடுத்தவாயிரம் லாழூறசகன மருவாநிறப-சகா ததம் ஆயிரத்திருநூற்றமுபபைததத் துசெலலாநின்றகாலத்திலு ல பொற பொதுமவீரத வறபுத னூனியாளுமவிழவில பொன்னினு றசெய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின் கண்ணேநிறைந்தெழுந்தருளி யிருக்கிற வாசசரியவானாயுள்ள திருவம்பலமுடைய தடயிராளு டைய வானிமாதத்தி லாளுநிருவிழாவிலே—பொறதே ராலை யத்தேருவெனமா நிரையிலிருப்ப-பொலிவினையுடைத்தாகியதே ராமண்டபத்திலேயேரிமுனசொல்லப்பட்ட வாசாரியமாரெட்டு ததிருப்பெய ரொழுங்கிலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவதரத்திலே மயங்குவாதமாயாவாதி முடங்கிடவொருதலை-சறகாரியகாதமின றியொருகாற்சொன்ன தொருகாற்சொல்லாமல முன்கொடுபின மலைநதுவருகிற வாகத்தோடுகூடியிருக்கிற மாயவாநியென கிறசமயியொருபுறத்திலேகூடியிருக்க—முதுவெதுமணிசோபெ ண்ணைசூழ்த்தவெண்ணெயம்பதி திகழ்மெட்கண்டவனருளைக் கண்டவர்களி லொருவரொருதலைமருவியிருப்ப-முதிரத்தமுகில களினுண்டாகிய முததுக்கனோடுங் கூடியிருக்கிற பெண்ணையா று சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய நல்லூரெனகிற திருப்படை வீ டடிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்ட தேவதாரஞ் றுடைய வதுக்கிரகத்தைப் பெற்றவடியார்களிலே யொருசுதரக் தக்கூட்டத்தி னொருபுறத்திலே பொருக்கி மெழுந்தருளி யிருக்கி றவவதரத்திலே,—வஞ்சப்பிறவிக கஞ்சிவகதொருவ னேதிறைய ருனென - பொலலாகை வளைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பீணிக ருப்பயப்பட்டாநொருபகருவனவக திவாகளைத் தண்டமபண்ணி ததம்பிரானா திருவருளெப்படி யிருப்பதென நவனவினாவ — ஈதென மாயாவாகியை யடவினா மருதலைத்தருடா - தன்னுடை ய வதத்தந்தைப்பாரத்திதுவே பொருளெனநாட்டின மாயாவா

தியை யருதீகயெழுந் தருளியிருந்தவ ரவனசொன்ன ஷத்தத்தை
 க்கணடிருந் திதுவத்தமல்ல வென்றுதள்ளித் தமமுடைய வத்தந
 தை யிதுவே பொருளெனறுநாட்ட, —மற்றவரயலின் ரவருரை
 மறத்துச்சொற்றர - அவருடைய பக்கத்திலிருந்தவா அவர்சொ
 ணைவத்தத்தைக் கணடித்துத் தமமுடைய வத்தத்தை யிதுவே
 பொருளெனறுநாட்ட,— அய்வின ரவருந் தொலைவுற்ற - அவரு
 டையவருகே யிருந்தவராலே யவருங் கணடிககப்பட்டு,— இன்
 னையெவரு முன்னேகழியுழி - இப்படியொருவரை யொருவராம
 றத் தெடநிப்பேருமுன்னே தள்ளுண்டவந்தரத்தது,— சுவகூலி
 ருந் வருளினரழகிது நீங்குநசங்கற்ப நிராகரித்ததமென மற
 தவறுரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு - அவ்விடத்தவாருளரு
 தேயெழுந் தருளியிருந்த வாசாரியவான்களைப் பார்த்து நீங்குந
 வாளத்தங்களைச் சங்கற்பித்தது மத்தைநிராகரித்தது யிகவு நன
 றாயிருந்த தென்றருளிச்செய் தாய்களசொன்ன சொற்களிலுண்
 டாகிப் பொருள்களை யெடுத்ததுகொண்டு யான,—வாத செற்ப
 விதண்டையு மேதுவு மோதுநால்வகையு வமைக்கிடர - வாத
 மென்றசொல்லுதான விகாரமென்றும் விசியுழியென்றும்பிரண்டா
 ம் இதில்விகாரமென்றது குருவுஞ் சீஷனுமாகுதல, 'தன்னோ
 டொத்த பகற்பாத்தனாகுதல, மாறுபாடினறிப்பிரமாணங்களிலு
 ண்டாகிய வத்தங்களைத் தாக்கிரத்திலுண்டாகிய குற்றங்களை நீங்
 கிச சத்தியமானவத்தத்தை நியமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க விசி
 யுழியென்ற சொல்லுதான செறபையென்றும் விதண்டை யென
 றுபிரண்டாம், இதிற் செறபையென்றது பிறருடைய வத்தங்க
 ளை நிராகரித்தது தன்னுடையபொருளை மலைநாறாட்டுகை யெ
 னக்கொள்க விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்தங்களைநிரா
 கரித்துத் தன்னுடையவத்தத் தோனொருமனினு சாங்கிக்கப்படு
 தெனக்கொள்க ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே
 விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலவேதுக்களும் ஒதுநாலவகையுமெ
 யுமென்றது வீணை பயன மெய உருவென்று சொல்லப்பட்ட நா

ஹவகையுமையு மிந்தநூலிலே விளங்கத்தக்கதாக, அருள்சே
மைந்தா வெருளசேராமல - திருவருளுக கேதுவாயுள்ள பதஞ்
வானமாகளுக்கு அததமலெனகிற வசசமவந்து பொருந்தாம
ல் அவர்கள், -தாகக்மீம விட்டமுங்கதக நற்கவிமாந்தா நகர்வி
ற்றுவனே - இரதாஸிலுண்டாகிய தாககங்களையும் விடயங்களை
யுங்கற்கத்தக தாகவும் நல்லகவிதையோடு கூடியிருக்கிறவித்
துவானகன இவனுமொருநூல செயவதேயென்று சிரிக்கத்தக்க
தாகவும் இரதநூலைச் சொல்லாநின்றேன. (உ)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பம்.

—()—

நவீற்ரியநிரையி னவிததையிலேனுரை
நித்தனறிவன சுத்தனகண்டித
ஸீருவிகற்பணி த தத்துவனிரஞ்சனன
சொலவகையெவையுந தொடராததாய்மணி
வரம்பிலவேதச சிரந்தருபரம்பொருள
சுத்தாயெவையுந தானுயவிததை
தொத்தாதுயாந்த தெரல்சுடாமூவா
வினனதனையே நேகனனேகன
கனனறபெருஞ்சைவ தனனிற்றிற்வாப
மெற்றியினிருநது பொறபணியியலினின்
வானவளியனனீர் மணமருந்தனன
மானதரது வாரைங்கோசத்
தொகுதியாககைப பருகியதொருபுடை
சுத்திவெள்ளி யொத்தனமிததையிற்
முன்னெலாருந தனனையதுவாழையிற்

சிவனூற்றகையின் வேற்றமைமரீதியு,
 தென்கப்பனமைய தென்னிலைபழா பூத
 தோனூராயிரந் தருத்தருந்தொனமையின்
 வாஞ்ஞரந்திரை துறைதருநாமமையிற
 கூடுமசிதைதச சித்ததவாரதெனி
 நெறபதாபலாலத திறபரந்தருமிது
 தன்னியலபெனறும வினோயாடடென்று
 முன்னுனமறைகண மொழிசலிஞ்ஞருநாற
 பனமணிநிலையும பசுபபர்லெனவும
 பகல்வளீரி லலாகதிருனவுங்
 கூ-வலாழிஞ்ஞரு சிறுஞ்ஞிகால
 வாவியாடையும வருபுனலெனவு
 மவவாறறடங்கி யாழியுணிழலெனத
 தோனரிடாககைநற காரத்ததிருமபுங்
 கனவிற்றீங்குங் கங்குலீற்கயிறும
 புனலிறீஞ்ஞனறும பேய்குதோசசெய்கிபு
 மன்னதுளபிநா னிறபபளிவகென்ப
 பதினாறகரணத் தொருமுனறுததை
 நாஞ்ஞாஞ் நயந்தாறுபிருபயன
 றன்னிறசாராத தொனமைத்தனமை
 தாபபணரிழுகட ஞ்ஞநிபாயந்தறறே
 விவலியுறபுதப பெளவாதகல்
 விண்முதற்குத் கொண்புப்பபடலத
 திருளாவுதித்த காரகவிவேகம்
 தன்னிறீஞ்ஞாநிச சாதகமனைத்தையு
 மன்னகபயிசிபு மடியிழைவாங்கயும
 போலஞாலம் பொய்யறக்கறிவித்
 தானேநாஞ்ஞயத் தன்னிறறுனைத்
 தானேகண்டு தன்னலமுறறு

வசையிந்தது மசிபததெளிவா
 லகமேபிரமமாயின னெனநிற
 தசலஞ்சிறசல சலமதியெனக
 கண்டிடுமுடலம விண்டகலகடதது
 மங்குலதுடைதர வெங்குமரந்தகைத்தே
 யிவவகையுணரது செடதொழிலுறத
 மடவோரதாமுவ கடனுவியற்றுவ
 கனமகாண்டத தொனமைப்பரிவாற
 ரோறநியவிறதை மேற்கடையரணியி
 லெழுக்கெரியவற்றை விழுங்கியதென்னத
 தனனெழிந்தள்ள தாளுயழிபு
 மநிலையனநி யழிவறுமுத்தி
 யேயாதென்றதன னிடலபை
 மாயாடாதிவருத துரைத்தனனே.

இள நவிறநியிரையி வைத்ததையி னேனுரை - முன்
 சொல்லப்பட்ட பொருள்கில மாயாவுபாதிக்கினாலே வாதிககப
 பட்டுப பரப்பிரம மிப்படி மபங்கி நிறகுமென்று சொல்லுகிறமா
 யாவாதியினுடைய மதமிருக்கமுபடி, —நித்தனறிவன சுத்தனக
 ணடிதன் - ஒருக்காலு மழிவிலலாதவனுமாய சாவக்கிடனுமாய்
 நாமலனுமாய கண்டிக்கப்படாதவனுமாய,—நிருவிகற்பனிரத்த
 து, நிரஞ்சனன - விகற்பமில்லாதவனுமாய தத்துவாதீதனுமா
 ம மறைப்பில்லாதவனுமாய,—சொல்லுகையெடையுந் தொடரா
 கதாயமணி - சொல்லும்பொருளுமா யிருப்பிற சாததிரங்க ளொ
 னருளுஞ்சேன்று கிட்ட பொண்ணுமலிருக்கிற சுத்த ரத்தினமாய்
 —வரம்பில் வேதச சிரந்தரு பரம்பொருள் - வந்தச்சாததிரங்க
 ளினுலு மளவிடப்படாமலிருந் துள்ளதாமாயினு மெல்லையற்றிரு
 க்கிறவேதரதினது நிலையிலேசுமந்து தரப்பட்ட வெல்லாததுக
 ருமேலாயிருக்கிறததமாய,—சுத்தாய - சுத்த சைதனனியமாய,
 —எவையுந் தானு - எல்லா வுபாதிகளுந் தானேயுமாய, —அவித

தைதொத்தா துயர்ந்ததொல்கடா - அப்படியிருந்த தாமாயினுய்
 ந்தவுடாதிட டானவனைத் தொந்தியாதபடி மிகக் பழையதாயுள்ள
 பிரகாசமாய்,—மூவாவின தனமையன - ஒருகாலும் போது
 சொயாமலிருக்கிற விநதரியாயத்தோடு கூடியிருப்பானாய்,—ஏக
 னனேகன் - ஒருததனுமாய்ப் பலயோனிகளிலு நிறகிறவனுமாய்
 —கன்னம்பெருஞ்சுவை தன்னிற்பிறவாப் பெற்றியினிருந்து -
 கருமபிலுண்டான மிகக்விநதான தந்தக்கருமபுகுத்த தோனரு
 தவியல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய வினபததையுந் தான
 நியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையுண்டா
 கருமிடத்து,—பொற்பணி யியலபினின் - பொன்னுதுபலவா
 ன வரபரணங்கனாயிருந்த தனமைபோல,—வானவளி யனனீர
 மன்மருந் தன்னமான தாதுவாறைங் கோசத்தொருகி யாககை
 ப்பகுதிய தொருபுடை - பரப்பிரமாதானே ஆகாசமும் வாயுமும்
 க்கிரியு ம்பபுவும் பிருகிவியு மெனடத் வனனைகளு மதனாலுண்
 டாகப்பட்ட தாதுககளாறு மன்னமயம் பிராணமய மனோமயவி
 ஞ்ஞானமய மாநந்தமயமெனகிற ஐங்கோசங்களும ஒருபக்ஷமி
 வைவெல்லாமாகக் கூடியிருக்கிற சரீரத்தின்பகுதியாய் இருக்கும்.
 இவ்வனைத் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சநித்தியமோ வநித்தியமோ
 அநித்தியமென்னில இதுநித்தியமாய்த் தோன்றுவானே நென்
 னில, —சுத்திவெள்ளியொத்தன மித்தையில - சுத்தியுக்கிப் பிப்
 பியானது வெள்ளியையொத்தது தோன்றிறை போலத் தோன
 நிறநென்று சொல்லலாமாக, மதிப்பிரமையினாலே உநித்தியமா
 யுள்ள பிரபஞ்சமுநித்தியமாத்தோன்றும். ஆனால்நதப்பரப்பிர
 மமு மித்தப்பிரபஞ்சமும் தன்னிலவேரோவெனனில்,—தானெ
 னலாகுந் தனமைத்து - அந்தப்பரப்பிரமாதானே யிந்தப்பிரப
 ஞ்சமுமென்று சொல்லுந் தனமையை யுடையதாயிருக்கும் அந்த
 ப்பிரமத்தைப்போலேயிராம விநதப்பிரபஞ்சம் வேறறமையாய்
 ரூப்பானேனென்னில,—உலாநதயிற் சின்னூற்றகையின் வேற
 றுமைமரீஇயது - செல்ம்பியினிடத்துண்டாகிய சிறியதுவினையொ

க்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றமையைப் பொருந்தியிருக்கும்,—எனனப் பன்மையதெனின - சிலம்பிதூல்போலேயெனதுசொல்ல வதுவொருதன்மையா யிருந்தது, பிரபஞ்சம்பலபிரகாரமா யிருப்பானேனென்னிலீ, —இலையும பூத்தோ ன்ருவியரக தருத்தருதொனமையின வானாரக திரை துரை தருவாய்மையிறகூடும் - இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலுந் காரும்வியரமு யிவையெலலாமரமானது தருதொடுங்குந் தனமைபோலவும் பெருமையினையுடைய தண்ணீரானது திரையுடைய துரையையுந் திவலையையுந் குமுழியையுந் துதொடுங்குதன்மைபோலவும் இப்படிபிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி யொடுங்குமென்றுசொல்லப்படும்,—அசித்ததைச் சித்ததவாதெனில் - அசித்ததாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்ததாயுள்ளபிரமத்திலே தோன்றாதெனினில—நெறபதா பலலாதிறபரந்தரும் - நெல்லானது பதையுமவைக்கோலையுந் தந்ததன்மைபோலச சந்தாகியபிரமும் சித்தாகிடபிரபஞ்சத்தைத் தராநிற்கும், இந்தப்பிரம மிப்படிச்செய்யவேண்டுவானேனென்னில—இதுதன் னியலபென்றும் - இப்படிச் செய்வருகிறதிறதப் பிரமத்தினுடைய விடலபாயிருப்பதொன்றென்றும், பிரமமிந்த வுபாதினினுலே வாதிககப்பட்டிருப்பானேனென்னில,—வினையாட்டென்றும் - இந்த வுபாதிகளோடுங் கூடிகக்கோண டிருக்கிறதைப் பிரமத்தாக வுினையாட்டா யிருப்பதொன்றென்றும் பிரமத்தாக கியலபென்றும் வினையாட்டென்றுமெனக்கோணப் பட்டதெனினில,—முன்னுள்ள மறைகண்மொழிதலின் - அநாதியையுள்ள வேதங்கள் சொல்லுதையினுலே, இத்தவுபாதிகள் பலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டதற்கோல வந்தப்பிரம முமிப்படிப்பலவாகக் கண்டிருக்கப் பட்டிருக்குமோ வென்னில்,—ஒருதூற் பன்மணியிலையும் பசப்பாலெனவும் பலவகையிலுலாகதிரெனவுகூவ லாழி குளஞ் சிறகுழி கால் வாலியாவையும்வருபுனலெனவு மவவவற்றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருத்ததாயினும் அநிகோர்ப்புண்டானது வநிறம்போற் றோன்றியு

மொருதன்மையா யிருந்தாறபோலவும் பசுக்கள் டலவாணங்களா
யிருந்தாலும் பாலெரு தனமையாயிருந்தாறபோலவும் நீ பொ
ருந்திய பாதிரைகள் பலவாயிருந்ததாயினும் அதிற பிரதிபிம்ப
ஞ்செய்கிற வாக்கித்தனொன்றாயிருந்த தனமைபோலவும் கிணற்றுங்
கடலுங் குளமுஞ்சிறிதாயுள்ளகுழிகளும் வாயககாலகனும்இவை
யெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாயினும் தண்ணீரொன்றாயிருந்த
தனமைபோலவும் இப்படியே யோனிகளபலவாறாயிருந்த தாயி
னுமறிவேகமாய அநந்தயோனிகடோறும் கூடியிருந்தாயி னிரந்த
வுடலகடோறும் பெந்தபபடாதோ வென்னில, —ஆடியுணிழிலே
னத்தோன்றி யாகைக-கண்ணாடியிலே நிழலானதுதோன்றிற
கும் அந்தநிழலதிற ரோய்வநிறுற போலவும் உடலிலே பிர
மமானதுதோன்றி நிறகுமிடத்தேயு மந்தவுடலிற ருனுத்தோயவ
றநிறகும் அப்படியந்தவுடலிலே தோயவறநிறகுமாயின இந்த
வுடல காரியப்படுகிற தெப்படியென்னில, —நற்காந்தத்திருமபும
- நல்லகாந்தமானது தோயவறநிறக உதினசுநிதியில யிருமபா
னது காரியப்படாறபோலப் பிரமத்தோயவறநிறக வுதினசுநி
தியிலே யுடலானது காரியப்படாநிறகும். அந்தவறி வந்தவுடலி
லேநின்று சுகதுக்கங்களை யறுபவிக்குதே யதுவருவானே னென
னில, —கனவிறந்குங் கனகுலிறையிறம் புனலிறஞ்ஞனறம் பே
யத்தோச செயதியும் - ஒருவன் சொப்பனங் காண்கிற வீடத்தவ
னை யோராணபின் பிடித்துக்கொண்டு வர வதற்குப்பயப்படடி
வனோடு மிடத்தவிழித்தவவதரத் தினை யெல்லாம் பொடியாயிரு
ந்ததனமைபோலவும் ஒருவனிராக காலத்தில பொரு புரநின்
வாசலிலே கயிறுகிடக்கிறதைக் கண்டொருபாம்பு கிடக்கிறதை
ப்பாரீரென்று பிரயித்தநிறகுமிடத்து விடிந்தவவதரத்துப பாம்பு
புபொயயாய்க் கயிறுமெய்யான தனமைபோலவும் ஒருவன் தண்
ணீராகத்தின் மிகுதிகொண்டு காணலைத் தண்ணீரென்று புத்தி
பண்ணிககெ ண் ட வந்தா னதினுடைய வுண்மையைப் பார்த்த
விடத்திலுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் காணல்மெய்யான தன்

மைபோலவும் இந்தப்பிரம முடலோடுகூடி, நின்ற சக்துககங்
களை யதுபவிதசாறபோல விருக்குமதொழிந்து தன்னுண்மைபா
ருக்குமிடத்திந்த சக்துககங்களு மந்தவந்வுக குண்டாகாது. இப்
போழுது பிரத்தியக்ஷமாக சோந்திராதிகளோடுகூடியதுதா
னாயக்கனமங்களைப் புசிககிறது காணப்படடிருக்குதே யெனனி
ல,—அன்னதுன்பி னன்னிறப்பளிகென - அப்படியந்தவீடு
ரியங்களை தானாய நின்றதாயினும் ப்ரமசதுக்கந்த வதுபோகமுண்டா
காது அக்தெனபோலவென்னில படிக்கமானது நல்லபஞ்சவ
ன்னைகளோடுகூடி யதுதானாயிருந்ததாயினும் மலையிறறி னோ
டும் படிக்கமெரு சற்றந்தோயவற நின்றாறபோலவு மெனக்கொ
ளக இதனறியும்,—பதினாறகரணத தொருமுனறவத்தை நாளு
நாளு நயந்தமும் - சோந்திராதிகளைந்தும் வாககாதிகளைந்தும் அ
ந்தக்கரணங்க ளுமாய்கப் பதினாலேடுகூடிப் புருவ மத்திய
த்திலே சாக்ஷிராவததையும் அதிலே சோந்திராதியும் வாககாதி
யுந்நிக வந்தக் கரணங்க ளோடுகூடிக்கண்டதானத்திலே சொ
ப்பனாவததையும் அதிலே மனோபுத்தியாங்கார நிறகச் சித்தத்
தோடுகூடி யிதயத்தானத்திலே சமுத்தியவததையும் இந்தவ
ததைகளிலே நாடோறும் பொருந்தி யதுபவியா நிற்கும், அறி
வானதிகத வவததைகளோடுகூடி யதுபவிக்குமாய் னிதற்குப்
புண்ணியபாவதொந்தனை யிலலையாவென்னில,—இருப்பன ற
ன்னிறசாராத தொனமைத்தனமை தற்பணநிழற்கட குற்றியாய்
ந்தற்றே - இந்தவததைகளோடுகூடி நின்றதாயினும்நாதியே
புண்ணி பாவதொந்தனை யிதப்பிரமததுக்குச் சாராது. அக்தெ
தனமைத்தென்னில கண்கூடியிலே யொருவனமுகம் பிரதிபி
ம்பஞ்செய வவவிடத் தந்தமுத்தகின் கண்ணே பாரைக்கோல
கொண்டு பாயந்தவிடத் தந்தக்கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்து கண்
னுக்கிணை வராதிருந்தாறபோலு மெனக்கொளக. (இதபெத்த
விலக்கணம்) (மேலமுத்தி) — இவ்வியற்பந்தப் பெளவம் தக
வ - இப்பொழுது நானசொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப்பி

சமத்தை ாதிககப்பட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவி
த்தொந்தனை நீங்குகையித்தமாக. —வின்முதறநத கொணமு
ப்படலத திருநறுதிதத காதக - ஆகாச மெனெறதிலே நினறு
மேசமானதுதோன்றி யந்தவாடாசததை மறைகக வதனலுண்ட
டாகிய விருனானது நீங்குகையித்தமாக வந்த வாகாசத்திலேநி
ன்று தோன்றி யந்தமேகங்களைநீக்கி யாகாசததை நீனமலமாக
கிள வாயுவைப்போல, —வீவேகநதன்னிற றேனறி - அந்தப்பி
சமத்திலேநி ாறும். வீவேகஞானமானது தோன்ற, —சாதகமனை
த்தையும - இத்தப்பிரமத்துகருண்டாகிய மறைபபுககனெல்லாத்
தையும, —மனனகப் பிரிப்பு மடி யிழை வாங்கலுட்போல ஞால
ம்பொய்யறக் கழிவு - நிலபெற்று வாராநிறகிற தொருவீட்டை
யொருத்த னெருவைககோலாகவு மோரொரு மரமாகவுமநாளி
லே பிழககிப்பாடடபிள அந்த வீடெனகிற சொருப மிலலை
யாய்ப்போன தன்மைபோலவும மடியாகிய புடவையு மப்படித
தானேரோரிழையாக வாககிப்போட்டாற் புடவை யெனகிறத
ன்மை போனாறபோலவும் பிரபஞ்சமாகிய பொய்ப்பையு ம பிருதி
விமுதலாகக்கண்டிது நானலலவிது நானலலவென்று நியதிபண
ணிகாளிலே நீங்குககொண்டு, —தானே தானாய்த தனனிற் தன்
னைத்தானேகண்டு தன்னலமுற்றி - இப்படியாக வுபாதிக னீன
கிளவிடத தித்தவறிவான திரதப் பிரமகதானேயாய் தனனிடததி
லே ததொருபததைத தானேதரிசிததுத் தனனிடததினலுண்டா
கிப விற்பத்தைத தானேயதுபவிதது, —வசையி ரத்துவ பசிபத
த்தெளிவா லகமே பிரமமாயினனென வறிகது - ஞாறமற்றிருக்
கிற தத்துவமசியென்கிற மகாவாககியத தொமபதநத்தபத மசிப
தமென்னு மிலகினை மூன்றுமறிகத தெளிவுகொண டந்தப்பி
சமந தானென்கிற பிரமஞானத்தைத தீரவினகி, —அசலனாகி
இரதப்பிரமஞான முண்டான விடததுப பினைச சறறுஞ் சலந
மில்லாதவனாய், உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விடயங்களைப்
புசிக்குமிடத்துச் சலநமில்லையென்ற தெனனையெனில், —நந்தல

சலமதியெனக் கணடிமம் - உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதிவி
டயங்களைப் புசிக்குமிடத்தே யந்தவுண்மைக்குச் சலநிலைநாது
நல்லஜலமான தனசுதவிடத் தந்தஜலத்தோடுங்கூடினசந்திரனு
மோக்க வசைநதாற்போலே யிருக்க வந்தசந்திரனுண்மையை
ப்பார்க்குமிடத் தந்தகிலையாற்றபோல வித்தவறிவையுங்காண்
ப்படும், (இதுஜீவனமுத்தியிலக்கணம்) (இனிபரமுத்தியிலக்க
ணம்,)—உடலமவிணடகல் கடத்து மனகுலதுடைதர டெங்கு
மாந்தனைத்தே - இத்தச்சுரீர தொந்தனை விட்டவவதரத் தந்தவ
றிவு மந்தப்பிரமமு மொன்றுபட்டவிடத் தென்போல வென்னி
ல விசால்மாக் விருக்கிற கடத்துகளுளே யகப்பட்டுநிற வா
காயமிருக்குட மானதுடைத்த வவதரத் தந்தப்பிரகாசமுநதானு
மொன்றுபட்டாற்போல வாமெனக்கொள்க, (இதுபரமுத்தி,)—
இயவகையுணர்து செயதொழிலுறத் மடவோதாமும், எ - து
அதநானென்கிற பிரமஞானதையறிகுது தானமுன்புசெய்துவ
ந்த கனமங்கனெல்லாவதையும விடமாட்டாத வறிவிலலாதவர்
தாமும், — கடனா வியற்றுவ கனமகாண்டத் தொன்மைபுரிவா
ற்றோற்றியிவித்தை - எ - து, அந்தப்பிரமஞான முண்டாகைநி
மித்தமாசிச சாதரசதுஷ்டயமாகிய கனமங்கனையதுஷ்டித்தகத்த்
தொழில்களைப் பழிசெய்துவர விவேகஞான மானதவாகளுக்
குண்டாகாநிற்கும், — மேற்கடையரணியி லெழுந்தெரியவற்றை
விழுங்கியதென்னத் தனனெழிற துள்ளதானாயழியும் அப்படி
யுண்டான விவேகஞானமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலேவைத்துக்
கடைய வந்ததொழிலினாலே யுண்டாகிய நெருப்பந்த வரணி
யையுந் தோலினையுந் சேரச்சுடடுப் போட்ட தன்மைபோலத்
தானென்று மொழிகுது மற்றுண்டாகிய கனமங்களினைதையும
ழித்துப்போடா நிற்கும், — அநநிலையனறி - அநநிலையிலே நினை
றுவிடக்கடவன, அஃதொழிகுது, — அழிவற்றமுத்தியேயா தென
று தன்னியலபை மாயாவாதி வகுத்துரைத்தனனே - நிலைபெறு
டையதாயிருக்கிற முத்திபொருந்தாது, இப்படியே தன்னுடை

யபெதத்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைஷையினை மாயாவா
தியானவனை விரித்துச்சொன்னான். (க)

மாயாவாதிசங்கற்ப முறறிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

உரைதருபிரம மொன்றெனுமுனாகணக
வருபிரமாண மறையெனிலருமறை
யொன்றெனறதனறி யிருபொருளுரைத்த
னனறனறபேத காமியபொருளேற
பேதமுமபேதமு மோதவேண்டா
பேதமெனினு மபேதமெனினு ம
பேதாபேத மெனினுமமையுநின்
னையமிலுரையிற பையவநதுளதாந
திகழ்பிரமாண விகழவுமுண்டனறிப
பெததமபேத முததியபேதமே
லவததிதமா மவையிருதிரு
மினியப்பழமொழி யிரண்டலவொன்றே
யனறியுமபெததம பேதத்தறைதலு
மொன்றியமுத்தி யபேதத்துரைத்தலும
பழுதாமித்திறம பதையாதாயகமற
றெழுதாமறையெனு மிப்பிரமாண
மாருரைதானே யாயினதேலுன
தேகமனேக முறுபியமபாமற்
சத்தருபந் தாகாதெனில்வானத
தொத்தொலியுறமு மெனில்வறிதுகியா
தனறியுமபதமு பாயியுமனைத்து

மின்னியோரொலியா யெழுநகிடுமதனு
 கறிவிலதருவில் தறியாதறையா
 தன்றியுமவவகை யகண்டிதமதுவிது
 வென்றதுகுறிப்ப தெவன்கையாவு
 மொன்றெனுமுரையு மொழிந்தணையனே
 யருமறைபிடிம வுரையெனினதற்குத்
 தந்ததாஹ முதனவிலப்பொறியில
 நென்னிலோருடறகண மன்னியவலகை
 யறைந்தறென்ப தாரசொலதமலத
 திறப்பெற்றினே செயதோர்பெயராற
 சுயம்புவென்றால் சுயம்புமென்றறியினித
 தற்கீட்டலைவரைத் தானொழுதுகாக்குஞ்
 சொற்கேற்புரவல னேவலமைச்சரை
 யழிகணமற்றெங் குடிமுழுதானமினென
 நேத்தியிறைஞ்சிக் காப்பாகனென்றா
 னெனஞ்செய்ப பேசினன்னறி
 ய்ணையவைபிறிற் கனவிலுமில்லே
 தினனைததுதிக்குஞ் சொன்னலந்தாஹுமத
 துறைமறிவாணாக கறைவதொன்றன்றியுங்
 *தனக்குத்தானே தன்னலம்பகரா
 தசததுக்குரையா தாநகசரையயாககெனி
 லுரைபிரமாண மிறைபிரமேய
 நீபிரமாதா நினபிரமிகியென
 நாட்வகையுளகென தேகநன்றனே
 நற்பிரமாண நிறபத்தொன்றனஞ்
 ஸப்பிரமேயமு மதனியலபனே
 கன்னறசுவையி லநநிடமிலதா
 லினிபைதோன்றாத தனிமைத்தென்றின
 யறிவிறகுவமை யசத்தாங்கட்டி.

பிரிவிததொட்டினும பேறதுறாதே
 தபரவிரிவு பொறபணிதகுமென்ற
 செயவோரின்றிச செயவினையினமையிற
 பொனமணியாகை தபபணியனறே
 செயவோரேயாச செயபபடுபொருணமுதற்
 செயவோரேயாச செயபபடுபபடுமே
 சதகிவெளியிற ஞானற்றமுயினுரு
 சததுவசேதுத தாராதருமென்ற
 னுலகமிததையென ஞானாதாரை தனை
 நிலவுநின்றமரபு நினைநிலைபாறகொல
 விவகாரத்தில வேண்டுதுமுலகம
 பரமாரதததிற பகராமென்னிற
 பரததுளதேலிவை யுமபரமாரததம
 பரததிலதேலொழி முன்பகறமாற்ற
 மதனமுதலிதுவென லதவுகொன வியும
 விவகாரிகருகாற நிகழ்பரமாரதத
 நிலையதுதெரிய னிதநீநீயேற
 நெரியாதாயி னன்துததெரியா
 துரையாரளவையு மொழிநதனையன்றே
 மனனகாண்டல கருதலுலையென
 வுளதவைமூன்றின் மொழி நிதனையி
 னின்பிரமேய மெனபதெனவகொல
 பொற்பிதாபிதி நதம பொனனையாநின்
 தற்பரமசிதைத தருமாறென்னென்ற
 சிலம்பிதாறரு நலம்போறறேறறு
 மெனறனையது வதனறொழிலனரியு
 மொனறதனியல்புல கோரியல்பனறெனப்
 பலமிலைபழம்பூப பாதவந்தருநீர்
 திரைதுரைதிவலை சிலதருமிவைபோற

முனையலவா மெனநீசாறநீனை
 சததசததாக்கவுஞ் சததினிலசததின
 கொத்துளதாக்கவுங் கூறினிலரால்
 வித்தலைகளினி விழுதிறருநெறி
 சததலதொன்று தானறாவேண்டு
 நெறபதாடலா லத்திறகுபாதானமென
 காரணமின்றிக் காரியம்பிறவா
 பாரிடையொருபடம் பண்ணவும்படுமே
 யந்தமிலபிரம் மவித்தைகாரணமெனத்
 தந்தனையவித்தை தானையதுறுத்
 றன்னியலபெனனில வன்னிதனவெமமையிற்
 சததினதிடலபுஞ் சததேயசததெனில
 வைத்தனிடலபெனு உவழுககொழியன்றியு
 மிருளபொதிவ்ளக்கென லருமருவ்ளக்கிற
 கருமபயந்த பெருகெ ளிதருமென்ற
 றன்னிடலபன்றத் துபாதிவசத்தான
 மன்னியதன்றிமைத் தானறனிடாயா
 தோனமுனசுத்த னனமுமனநே
 யாங்கொருகாலத் தோங்கியதாயி
 னந்தமிலவித்தை உத்தனை உதற்கோ
 ரே துவேணடம் புலியலபெனின்வீ
 டோதவேண்டா கொழிந்தோரினுமுறங்
 களங்கமதுறவுறு மவித்தைதற்கவீந்தல
 வீரங்கியபிரம் வினையாட்டாயி
 வைத்தையென்பதொன றநியந்தனனி
 லுத்திகருமென்றமுன னுரையும்றந்தனை
 நுண்ணாரகுடம்பை துத்துழிபோலுட்
 படுகெறியதஞல விடுகெறியிலதாற
 றலைமையுற்றிவு மிலதென வித்தையை

விபிசுதெடுததாணரும வேற்றோரானறே
 யொளிகொடாமிரங் குளிகைபெற்றாங்கத
 னவிததையவிததை தவிராமெனறுரைகங்
 னிததன்றிவனசுதத பொன்றுரைதத
 விததகமெனனீ விததையுமவேறென
 மெமனோரி லொருவனினைன்றை
 யமமசைவந தவனீயனறே
 பனமணிபசுநற பாத்திரமெனவு
 நனலூலபான்ர நறகெதிரெனவு
 முடலேயுமுணாடையு முவமிததனையேற
 மடமணிசரடொடு தாங்குடலவே
 யுணாவுணாவொழியி னுலகுணாவுறினினை
 பாலுமபசுவுஞ் சாலுஞ்சாலக
 கலமபலவன ரிச சலமபலவிலதெனக
 காணுநரினறி வீணின விளமயினே
 யாழயுணிழலபோற கூடுதலகூ ிற
 மனனிழலகொண்டு தறபணஞ் லிககின
 மனனிழலகொண்டுடவ மந்தகன்றிமமே
 மன்னயககந்த மெனவுடலபிரம
 சநந்தியுளவிற் சலிதகிமாயி
 னகணடிதனசநிதி யலதிலதெனையு
 நடநகிடவேண்டிங் கிடநகிடபபெறாவே
 காரதத்திருமடி காட்டுநாபபெறிலயஞ்
 சோந் மெகேஞ் ந செமலதற்கிலதே
 கனாததுயாகயிறறர வெனாசசிலதொடுததனை
 கனவினபயனு நனவினபயனும
 வினையினபயனைவ பொயயெனவேண்டா
 வுடனமாளுடக கடனதுகருதுக
 வுறறபுறறு மற்றதிறகயிறு

முட்டலுநகூடச சடமெனவறிதி
 யறிவுகயிறென றறியாதனறே
 யரசமதடைதல கொச்சமையுடைததே
 யினனுமககனவி லிருளுநகயிறறி
 பினனுரினபிரமம பிரமித்திடுமே
 தன்னியவினையிற செமமலாப்பளிங்கெனத்
 தாளுநதகைகமை யாளுலகலரென
 வொருபயனனறிப பலபயனமரீடு
 திருவினைதருபய நெனநனிநே ணடி
 லாண்டவிததையு மவித்தைகொடாககையு
 மீண்டிருவினையு மிய மயினைபரகதைக
 களவொப்பிணிகுருவ காவலரெனமுய
 டெலவினைததொடக்கிற றேனாறுடறகிளையிட்
 டிருவினையூட்டு மெமமானமமா
 னருவினையுடறக ணவததைகளுரைத்தனை
 யாருறபவாபர மகண்டி தமடங்கா
 தோராவிலதடலசட முருடு ியாதெனின
 மீன்னியகரணை மாளுட்டத்திற
 பன்னினமெனனி னிவையோபரமோ
 *முதலியதாயி னிவைபிறடுவெயதா
 திவைவெனிலுனது மொழிபழுதுளதே
 யுடறபடுபிரமமுறமெனிற சாளரத
 திடத்தகுமுறவிச னுதியளிமெறிதுய
 ரநீகுவிதானே யருநதிலுடறகட
 டங்கியவறிவு தனிததுறமனறே
 தற்பணநிமுறகட் குறநிபாயநதறா
 னறகணிற்றயர நலுனகாததகைததெனி
 னினமொழிவிரோதமுங காட்சிவிரோதத
 தனமையுமுறுமவை தவறிலவாகா

யாமுடைப்பதிவகை யாவருமபலகலை
 சொல்லுதலெளிதரி தததொழிலபுரிவெனப்
 புலவியபழமொழி புதுக்கிணையனறே
 யகண்டிதமெனநீ பகண்டிதமைதனக்குப்
 பந்தமிதுவெனத தந்தமைகருதில
 வானி னடக்குங் காலினைபபிடித்துப்
 பருவிலங்கிட்ட மொருவனையனறே
 பந்தமதகல வுநதுவீடு கம
 வானவளியெனததனிற் றானேதோன ின
 முனபுளதாயின மயங்காநிலதெனிற
 யின புளதாகா நிலதுளதெனினமொளி
 மலரதுதருமனை மரக்கண்ணிட்டுத்
 தருவதுதருமெனிற றானேதோன று
 விறகினுதித்த கனற்குமாயி
 னவிததையினுதித்த விததைய மமரத
 துதித்தவீடு கம விததையெனறுரைத்த
 வெந்தழலணைய விவேகமுதித்த
 திந்தனமனைய திறையில னற்றறே
 யிற்படப்பிரிப்பின மெயப்படுமெந்நறையு
 மிதுவனறிதுவன மெனக்கழிகாலை
 யதுவேதானே யாயினதெனரனை
 விததைமுன்ன ரவிததையுமவிசுதைமுன்ன
 விததையுநிலலா வியமொளியிருளொள
 விருளலவொளிககு மொளியலவிருடகு
 மொருகாலத்து மொருபயனிலதா
 வீரனடையுநகரு முரண்டருவிழியென
 விததையுமவிததையு முயத்ததொன்றளதே
 தானேதானை மானுற்பயனென
 நன்னிறநனைத் தானேகாணிற்

கண்ணிருகண்ணைக் காணவுமபடுமே ,
 தன்னலமதனைத் தானேநுகரு
 மென்னினமுன்னல மெய்தாதிருந்ததென
 கடடி-போலெனக கதறினையினபமவந
 தொடடி-மெவிததை யுடையையாயிடுனே
 தசதுவமசியென வைத்தமுப்பத்திற
 கொன்றேபொருளென நன்றேபகாவது
 நீபுவியாயினெ யென்றவகுணரி
 லாயினெயென்றத தாகுவமைத்தா
 னேயாயினமே லாயாயென்ற
 லகமேபிரம் மாயினதென்றற
 சகமேயரியத தானவேறன்றே
 யுண்மையிறசல்மில வுடறசஞ்சலமுற்று
 வெண்மதிபோல விளங்கிடுமென்றனை
 யசலனாகிச சஞ்சலசலத்துச
 சல்கமேவின மென்மதிகாண
 வேணமெதன நிக காணபவாபிரதே
 லீனமெனதேகமென செய்ததியமபுக
 வுடலவிடக்கடத்துட் படுவெளிபோலெனில்
 விடெனபெறவுடற-வெனப-மற
 றிகலறவொருவ னிவ்வகைதெளியி
 லலிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டு
 மநிறதோமுத்தி யடைந்தோராயின
 பிறநதோருயி பல பீதத்தனதே
 கனமகாண்டங் காரணமாக
 மன்னுமவிவேக மென்னிலவிததை
 கேதுகாரண மோதினயிலலை
 யிதற்குங்காரணம விதித்தலவேண்டி-வ-தே

யுணியிலுதித்த கனலவைகவாவென
 வீரத்ததித்த விவேகமழித்தல
 வருந்தியாயினுந் திருந்தியவேத
 நீதியெல்லா நீத்துப்போதமொன்
 றறியோதாமு மவழிநடத்தல
 பொறியோபோத நெறியோவிதுபவ
 நீங்குகெறிதரு பாங்கினெப்பழித்த
 னன்றிகொன்ற லன்றேயன்றியு
 ஞாலநீதியு ஞானமறநீதியும
 பாலருணமத்தா பசாசரிவெனவு
 முறங்கினோனகை வெறுமபாககெனவுந
 தானேதவிரா தானுறபுரியா
 தொழுகிடினிரயத தமுநதுதறிடமே
 யுயத்தோனன்றி முத்தியுரைத்தல
 பித்தோபிரமஞ் செத்தோபெறுவ
 துடலையுநீயே சடமெனச்சாற்றின
 வையினுமவாழத்தினுங் கொடியினுங்கொருந் தினுந்
 வணங்கினுமுதைப்பினும் பிணங்குதலசெய்யப்ப
 பிரமத்தனமை பெறுவதொகால
 மிருக்குநாளில் வெண்ணிலூல்கதறித்
 தருக்கம்பேசித் தலைபறியுற
 கண்டோரியந்தப பிண்டமுண்டலுப்ப
 பன்னோபாககை தன்னோயறமுடல
 விடவருமென்று நடுநெறிக்கி
 விட்டோதெய்வத் தொட்டினறையும
 யானேயெவரு மாணேனென்றலி
 னவவவாசீரிய வவவவாடாண்ட
 செவ்வினிரயஞ் சோததுவாதனல்
 மாயாவாதப பேயாவுன்குத்

தேவரிஷோருருண்டாக

மேவருரகம் விதித்தலோவர்தே.

இ - ன், உரைதரு பிரமமொன்றெனு முரைக்கண வருபி
ரமாண மறைமெனில் - நீபேததமீகவு முததியாகவுங் கூறினவு
ன்னுடைய மத்ததின ருறபரியம் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதெ
ன்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென நதற்குப் பிரமாணமேதெனனி
ல, இதற்குப் பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமா யிருக்
குமெனனில் - அருமறை யொன்றென நதன்றி யிருபொருளு
ரைத்த னன்றனவு - அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ள
தென்று சொல்லுவதன்றி ஜீவபரமிரண்டென்று சொல்லுகிறது
நீயிட்ட பிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது, - அபேதநாடிய பொரு
ளேல - மேகமப்படி யிரண்டென நது மபேத சித்தானத்ததைச்
சொன்னதாயிருக்குமெனனில், - பேதமுமபேதமு, மோதவே
ண்டா - நீ யொன்றென்ற்தற்கிட்ட பிரமாணமிரண்டென்று பிர
ண்டல்லவென்று சொல்லவோண்டுகிலலை, பேதமென்று ம
பேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிற தெல்
லாமதப்பிரம மொன்றையுமா யிருக்குமெனனில், - பேதமெ
னினு மபேதமெனினும் பேதாபேதமெனினு மமையு நினை
யமிலுரையிற பையவகதுளதாக திகழ்பிரமாண விகழவும் - வே
தமிரண்டென்றாலு மிரண்டல்லவென்றாலு மிரண்டுமா யிரண்
டல்லவுமா யிருக்குமென்றாலு மமைவுபிறந்திருக்கிற வுன்னுடை
ய சந்தேகமற்ற சாதகிரத்திலே விசாரித்துப் பாராக்குமிடத்துன்
மத்ததிலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமுண்டாகா நிற்கு
ம, - உண்டின் நிப்பெத்தம் பேதமுத்தி யபேதமேல் - அப்படி
ப் பிரமாண விரோத முண்டாகாது கானும் அந்தவேதம்
பெத்தத்திற் பேதமென்று முததியிலபேதமென்றுஞ்சொல்லுமெ
னனில், - அநாதத்திதமாமவையிருதினனும் - சாதகிரம் பெத்த
ததிற பேதமென்று முததியிலபேதமென்றுஞ் சொன்ன விரண்டு
வகையும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்துன்னுடையசாதகிர மறநி

யில்லாததாம் ஆகையாற் சாதகிரவிரோத முண்டென்கிறது த
 ப்பாது,—இனியப் பழமொழி யிரண்டல வொன்றே - நானவ
 த்திதமாயிருக்கு மென்றது கொண்டு நீயிப்பொழுத நகதப்பமை
 ய மொழிபாகிய வேதமிரண்டு—என்று சொல்லாது ஒன்றென்று
 சொல்லுமென்னில,—அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலுமொ
 னறிய முததியபேதத் துணைத்தலுமபழுதா மிததிறம்பதையா தா
 ய்க,—சாதகிரமுடன யிரண்டென்று சொல்லி யிப்போதொ
 னென்றது கொன்ன தே ததமல ரியும் பெத்ததிசையில ஜீவபர
 மிரண்டா யிருக்குமென்றதும் முததிதிசையில ஜீவபரமிரண்டு
 மொன்றாயிருக்குமென்றதுங் குற்றத்தை யுடைத்தாம். இப்படி
 நான்கொன்னவகையைப் பதஞ்ஞமலாயநது பாரப்பாயாக,—மற்
 றெழுதாமறையெனு மிப்பிராமணமாருரை - அதொழிந்துஎழு
 தப்படாதவேதமாகிய விகதப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட்
 டது,—தானேயாயினதேல அஃதொருவரார சொல்லப்பட்டத
 ஸ்லசயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில,—உனதேக மனேகமுறும்
 நீபிராமொன்றென்றது பொய்பிரம மொருமுதலும் வேதமொ
 ருமுதலுமாக வுன்னுடையதக மனேகமாயப் பொருந்தாநின்றது
 - இதன்றியும்,—இயம்பாமற் சத்தருபந தகாதெனில - ஒருவனு
 ஷ்சரியாமற் சத்தத்தினுடையசொருபந தானாகத் தோன்றாதென
 னில,—வானத்தொத்தொலி யுறமுமெனில—ஆகாசத்திலேயொரு
 வருசசரியாமற்சத்தமானதுண்டாற்றபோலவேதமுமொருவ ருச
 சரியாமற்றானே யுண்டாகாநிறகுமென்னில,—வறிதுதியாது-ஆ
 காசத்திலே வாயுவேதுவாகக்கெ ண்டி சத்தமுண்டாவதொழிந்து
 சுமமாசசத்ததோன்றது,—அன்றியும் பதஞ்ஞம் பாழியு மனைதது
 மின்றியோ ரொலியாபெ முந்திடு மதனுக்கறிவிலது-அன்றியும் ப
 தமென்றல் கிரமமென்றம் பாழியென்று மின்னும் பலசத்தங்க
 ளுமத்தங்களு மத்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது இப்படி யா
 காசத்திற்சத்தமொரு பிரகாரமாயிருக்கும் அநதசத்தத்துக்கறிவெ
 ன்ப தொன்றில்லை இத்தவேத மறிவாயிருப்ப தொன்றாகையால

த வாசாத்திலுண்டாகிய சததமபோலு மிரதவேதமென்று சொல்லலாகாது. வேதநதானே யுண்டாகாதென்றால் நதவேதத்தைச் சொன்னா சிலாவேண்டும. இதற்கு, — உருவிலதறியா தறையாதீ - இரதசசீரததாலே சொல்லப்பட்டது வேதமெனனி ஷித சததஜடமாயிருந்தபடியாலே யொருசததததையு மீததததையுஞ் சொல்லமாட்டாது. அன்றியும் வவகை யகண்டிதமதுவிதுவென்றது குறிப்பதெவவகை, அதுவயம், அவகை யன்றியும் கண்டித மதுவிதுவென்றது குறிப்ப தெவவகை - அநதசசீரததினப குதியுமன்றியும் பிரமததினுடைய தன்மையை விசாரிக்கி லதகண்டிக்கப்பட்டதா யகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சததததையு மததததையு மதுவிதுவென்று சுட்டிச் சொல்லுமபகுதி பெப்படியாவு மொன்றெனுமுறையு மொழிந்தனையன்றே - ஆகையானெல்லா மொன்றையென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும், — அருமறை பிரமவுனாயெனில் - அரியவேதமான தந்தப்பிரமததாலே யுசசரிக்கப்பட்டதென்னில், — அதற்குத் தந்தத்தாலுமுத் தனவிலப்பொறியிலது - அநதப்பிரம யகண்டிதமாகையால பலலுகாகரு முதலாக விதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகளில்லாதபடியினாலே யநதப்பிரமததாற சொல்லப்பட்டாது, — என்னிலோருடற்கண் மன்னியவலகையறைந்தறது - அநதப்பிரமத்தாலேவேதஞ் சொல்லப்பட்டாதென்னில் பேயானது ஒருவன்சசீரததிலே னிலப்பெற்றநின்று வருகால் கிகழ்ச்சிகள் சொன்னுந் போல வநதப்பிரமமு மொருவனுடலேச சாரதநின்று வேதத்தைச்சொல்லாநிற்கும், — எனபதாசொல தமலததிறம் பெநநினறே - அப்படியோருடலேச சாரதநின்று சொல்லுமென்றது ஓாதேவனாசசாரதோ ஓரிருடியைச்சாரததோ யாரைச் சார்த்தநின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது. அப்படியொருவரைச் சாரதநின்று சொன்னதாமாமி லதபசுவாகியு மாகையால வந்தச் சொல்லுகரு நினமலததுவமுண்டாகாது, பின்பையெப்படியிசபஞ்சமெல்லாரு சுயமபுவென்று சொல்லுவதென்னில், — செய்

தோர்பெயரார் சுயம்புவென ஸுலகியம்பு மென்றறியினி - நிஷ்க
 ளுமாயினிற கத்தாசகளிகரித தவனாலேபிறந்தநத வேதமுச்சரிச
 கப்படுகையினாலே இதைச் சொன்னவன சுயம்பாகையா லிறத
 தேகததையுஞ் சுயம்புவென ஸுலகஞ்சொல்லாநிற்கும இஃதிப்ப
 டியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக, — தற்கீட்டலேவரைத தான
 றொழுதுரைக்குஞ் சொறகேல - வேதமுமமுடைய கத்தாசொ
 னனதாகில அவனறனக்குக கீழ்தாயுள்ளதேவதைகளைத்தா னம
 ஸ்கரித்தது சொல்லவேண்டுமானென்னினில, — புரடலனேவல
 மைச்சரையடிக்கண மறநெருகு முழுநாணமினென நேததியி
 றைஞ்சிக காப்பாகனென்றாக கீசஞ்செயப பேசினனா இரா
 ஜாவினுடைய குடியாயுள்ளவாகளெல்லாரு மந்தராஜாவைக்கண
 டிதங்கள்மேற கரும்புசொல்லிக கொள்ளமாட்டார்கள் வாசந்
 காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுதலானபோகளைக்கண டடியோங்கன
 தேவரீருக்குப் பழையவடிமையாக விருக்குமென்று வணங்கின
 விடத தவாகளுக்கொண்டாகிய மேற்கரும் மந்தக்க ரிடப் பெயாக
 னாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலக கத்தாவு மெல்லாரும் பகருவர்
 கனல்லாததுகொண்டே யபகருவாகளாயுள்ளவர்கள் ஒழிபாடுசெ
 ய்யத்தக்கதாக அந்ததேவதைகளையு சொன்னதா யிருக்கும். —
 அன்றியினையவை பிறிறகனவினுமில்னே - இஃதொழிந்தபிற
 தெய்வங்கனையவ னமஸ்கரித்தது சொன்னானெனநிற தன்னுக்கு
 சசொப்படுத்தினு முண்டாகாது உமமுடையகத்தா தனைதை
 தான் ரோகதிமபண்ணுகானே நென்னில, — தனைதை துதிக
 குஞ்சொன்னலந்தானு மததுறையறிவானாக கலறையதொன்று -
 கத்தாதனைததான் ரோகதிமபண்ணுகிறத பகருவானமாக
 னாயிருக்கிறவாகன தன்னைவழிபாடு செய்யத்தக்கதாகச் சொன்ன
 தாகயிருக்கும், — அன்றியு தனக்குத்தானே தன்னல்லம்பகரா தச
 ததுக்குறையா தார்களுரை யுயிரகெனில - இதனறியுந் கத்தா
 தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறேயொருவா
 கேட்கச் சொல்லுவதெழிந்து தனக்குத்தானே தன்னுடைய பெ

ருமைடைச் சொத்விகொள்ளாது பிணைச்சரீரம் ஜடமானப
டியிலுலே யாதச்சரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது பிணைக்கவ
னுடைய பெருமையைச்சொன்ன தாரைநோக்கி? அது பிறரை
நோக்கிச் சொன்னானென்னில, — உரைபிரமாண மிறைபிரமே
யநீபிரமாதா நினபிரமிதியென நாலவகையுளதுனதேக நறைய
றே - சாததிரமாகிய பிரமாணங்கததாவாகியபிரமேயம் ஆனமா
வாகியபிரமாதா ஆனமாவிலுண்டய வறிவாகிய பிரமிதியென்று
நாலவகையாகக் காணப்பட்ட தாகையா லீயொன்றென்றது ந
னரூயிருந்தது, — தற்பிரமாண நிற்பதொன்றனரூல - ஆகையா
ல நனரூகவிதம்குப பிரமாணமொன்று நாட்டப்பட்ட வேதமு
மொன்றென்றுசொல்லி நிலைநிறுத்தப்பட்டதிலை, — அபபிரமே
யமு மதனியலபனறே - இத்தபிரமாணத்தாலே உளவிடப்பட்
டதாய மேலமறுக்கப்போகிற பிரமேயமு மந்தச்சாததிரத்தி னு
டைய வியலபாகப்படும. (இது அவனவேதமு சுயமபுவென்ற
தை மறுத்தது) (மேற்பிரமேயமென தவன்கொண்ட பிரமத்
தை மறுக்கிறார்.) — கன்னரசுவையிலநிலியிலதா வினிமைதோ
னரூத தனமைத்தென்றனை - கருமபிலுண்டாய விரதந தன
னில வேறுபாடிவலாததுகொண்டு தன்னுடையவிரதந தனக்குத்
தோனரூததனமை போலும் பிரமமுததன்னுடையவினபத்தை
ததானரீயாதென்றும் நீயுனமத்ததிலேசொன்னாய், — அறிவிறகு
வமை உசத்தநாகடபி ரிவித தொட்டினும்பேரூதுரூதே - அ
றிவாயுள்ளதற குவமைசொல்லுமிடந் தறிவாயுள்ளதைச் சொல்
லாமல் ஜடமாயுள்ள கருமபிரதமும் போலுமென்று சொன்னா
ய அதைநீதாவதமன்றியுந் கருமபிலுண்டாகிய கடடியைத தன
னிலேபிரித்துவைத்து மேலோரவகாததிலே கூடி நவிடத்தித்த
னைநாளிந்தீ விரதத்தையிழைதோமே யிப்பொழுதிறத விரதத்
தைப்பெற்றோமே யெனகிறதனமை கடடிக்குண்டாகா தாகை
யாலது பிரமத்துக்குவமையன்று இதனறியும். தற்பரவிநிவப்பொ
றபணிதருமெனில் - பரபிரமந் தேகாதிபிரபஞ்சமாகப்பலவா

கவிரிந்த தன்மைபொன்னானது பலபணியாயிருந்த தன்மைபோ
லுமென்று நீசொலவில்—செயவோரினறிச் செயவீனை யினை
யிற பொன்பணிபுகை தன்பணிமனதே - இரதப்பிர பஞ்சததி
ந்செயவோ ரொருவரையன்றிச் செயதொழிலானதுகாணப்பட்
தாற்போலப் பொன்னானது மொருவன பண்ணப்பல பணியாக
விருந்ததொழிந்தது தானாகப்பலபணியாகாது. நீசொன்னபிரமம
பிரபஞ்சமாக விரிந்ததும் வேறையொருவனாலே செய்யப் பட்ட
தாகவேண்டும். அப்படியனதுகாணும் எல்லாதையுஞ்செய்தது
பிரமநானே யென்னில்,—செயவோர்போலாச் செயப்படுபொ
ருண்முதல் - இரதவுலகத்திற செய்கிறவாகள் போலாயிராதிவா
கனாரசெய்யப்படும பொருள்களுக்கு முதலாயன வுபாதானமு
ம் அதென்போலவென்னில் குலாலனைப் போலேயிராது சால
குடம் சட்டி பாளைக் குபாதான மாகியமண்ணும். ஆகையாலி
ந்தப்பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறே
யொன்றுண்டாகவேண்டும். அப்படியோருபா தானமுண்டாகி
வதுவேயமையாதோ யிரதப்பிரமமே நென்னில்,—செயவோ
ரேயாச்செய்யவுமபடுமே - அந்தவுபாதானம் ஜடமாயிருந்த படி
யாலேயதுதானாகப் பிரபஞ்சமாகாது அந்த வுபா த்னத்தைக்
கொண்டு செய்கைகளுக்கு கததாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ
சத்தி விபாதொருபொருள்களுக்கு செயவோரொருவரையிலலாம
லாததொழில்களான செய்யப்பட்டுருவது முண்டாமோ,—
சத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற்றாயினுஞ் சத்திலகேதூதாரா தரு
மெனில். - சத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்
றினாபோலக் கண்டவாசுக்குஞ் 'அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு
ஞ்' சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமா
யுண்பிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தா லுண்டாக்காது. உண்
டாக்குமென்னில்,—உலக மிதையென றோராதுரைத்தனை-நீ
முன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசரி
யாமற் சொன்னாயாகவேண்டும்,—நிலவு நின்மரபு நினைந்திலையா

கொல் - இப்பழமலைகையாற் பொருத்தப்பட்ட வுன்னுடைய வத்தித்தினது கிரமத்தை மறந்தாயாகவேண்டுமென்று, — விவகாரத்தி லுலேணதேமுலகம் பரமாரத்தத்திற பகமாமென்னில இந்தப் பிரமமுபாதிகள் வசத்தினாலே தன்னிலைவென்று பிரமாணம் பண்ணிக் கொண்டு நிறகிற விந்தவிவகாரத்தைக் குலகமென்று கொள்ளப்படும், அஃதொழிந்து கானபிரமமென்றறிந்த பரமா ரத்தத்தினாலே யெல்லாம் பொய்யா யிருந்தபடியாலே யவ்விட ததுக்குலகமென்று சொல்லப்பட்ட டிராதென்னில, —பரத்தன தேலியையும் பரமாரத்தம் - இந்தவுலகம் பரமாரத்தமாயுள்ளபி ரமத்திலே நின்றமுண்டானதாயின அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்ச முஞ் சத்தியமாயுள்ள பரமாரத்தமாகவேண்டுமென்று, —பரத்திலதேவ் - உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே யிருந்த பரமாரத்தத்ததுக்குப் பணியல்லவென்னில —ஒழி முன்பகமாற்றம் - முந்தப்பிரமத் திலேநின்ற தோற்றினதென்று சொன்னவாரத்தையை நீயொழித்துவிடுவாயாக, —அதனமுத லிதுவெனவுதவுக - இந்தவுலக மபிரமத்திலே தோன்றினதல்லவாயின அதுதோன்றின வுபாதா னமுன்க்குத் தெரியுமாயி னிவனதென்று சொல்லுவாய். க, —அ னறியும் விவகாரிக்குவகாற் நிகழ்பரமாரத்தநிலே யது - இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ்சொல்லமிடத்து நினைமலமாயெவ் லாவுடன்திகளையுங் கழன்ற பரமாரத்த நிலையிருப்பதொன்றந த் பரப்பிரமம், —தெரியினிது நீ - அந்தப்பிரமந்தான காணுநா னென்னில அது அறிவாயிருப்பது, விசாரித்துப் பாகருமிடத் துமலமாயிருக்கிற விந்த மாயாவுபாதிகளோடு சம்பந்தியாயிரு பபா நெஞ்சத்தனியாகையாவந்த ஜீவனுந் தனித்தொரு முதலெ ன், —நீயேல் - அந்தப்பிரமந் தானகாணுநானென்னில அஃதறி வாயிருப்பது இந்தறியாமலிருப்பானேன், —தெரியாது - இதுஉ பாதிவசத்தினாலே யறியாமலிருக்கும், —ஆயினுந் தந்தெரியாது - நீயுமந்தப்பிரமமு மொருமுதலாயிருக்கையினாலே இஃதுபாதிவ சத்தினாலே யறியாமலிருக்குமாயின அந்தப்பிரமமு மறியாதாக

வேண்டும்—உரையாரளவையு மொழிந்தனையனறே - உன்னு
டைஉலத்ததை யவவிட்டுச் சொல்லிவைக்கிற பிரமாணத்தை
யும்விட்டுவிட்டாய், அதேனென்னில், அஃதொன்றைச் சொல்
ல நீயொன்றைச் சொல்லுமையால் அநதச் சாக்திரத்தினபடி
காணு நானசொன்னதெனனில்,— அளவை காண்டல் கருதலு
றையெனவுளது - பிரமாணமாவது பிரததியக்ஷமென்று மதுமா
னமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப்படும்,— அவைமூன்றி
னமொழிவழி துழையினினை பிரமேயமெனப் தெனுகொல அ
ங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரததியக்ஷத்தின வழியாலு மதுமா
த்தின வழியாலு மாகமத்தின் வழியாலு துழைந்தொன்றையறிந
துகொண்டு வருமாயினவாகுமனததுரு மெட்டாதவன்னுடை
யபிரமேயமெனற சொல்லப்பட்ட தென்னமாய்முடியும், (இது
அவன பிரமேயமெனறதை மறுத்தது,) (மேற்சித்தினிடத்த சித்
துத்தோன்று மெனபதைமறுக்கிறா,)—பொறபிகா பிதிரக்தம
பொன்னையா நின்றறபரம சித்ததை தருமாரென னெனில் -
பொன்னுமபனியும் போலப்பிரமமும் பிரபஞ்சமுடென்றாய்,
பலபணியானதும் பொறகட்டியாலுதா மற்றறநிறமு மொருப
டித்தாகக் கண்டோம்பிண்பு பொன்னோடுகூடப் பொன்னாய்
நின்றதுங்கண்டோம் ஆகையாலுன்னுடைய சத்தாயுள்ளபிரமம
ந்த வசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்த பிரகார மெப்படியெண்
றநானமுன்னே யுனமத்ததிலே கேட்டபொழுது,—சிலம்பிதாற
ருலமபோற்றோன்று மென்றனை - சித்தாயுள்ள சிலம்பிதாற
யுள்ள நூலைத்தந்த தனமைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலேஜ
டமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றித்தென்றதொன்றாய்,— அதவ
தனறொழில் - அந்தநூலாவரதமுந் தோற்றி வித்துக்கொண்டு
நிற்கிறதந்தச் சிலங்கிருள்ளதொழில் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேநி
னறோவதாதத்திலே தோன்றுவதொழில் தகவரதமுந் தோன்றி
க்கொண்டு நில்லாது,—அன்றியுமொன்றத னியலபுலகோ ரியல்
பனமென - அதனறியுஞ் சிலங்கியினிடத்திலே தோன்றின நூ

லொருதன்மையாகக் காணப்பட்டது பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொரு தன்மையாகக் காணப்பட்ட தில்லைமென்று காண்புணனே சொன்னபொழுது, —பலமில் பழம்பூ பாதவநதருநீ ரதிரை றுரை திவலை சிலதருமிவையோற றுணே பலவாமென நீசாற்றினை - காயையு மிலையையும் பழத்தையும் பூகையு மரமா னதுதநத தன்மைபோலவும் திரையையு றுரையையு திவலைய யுங்குமிழியினையு நீரானது தநதத தன்மைபோலவும் பிரமந்தா னே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென றுணமதத்திலே சொன்னாய —சததசததாகவுஞ் சத்தினி லசத்தின கொததுனதா சவுங் கூறினரிலரால - அறிவாயுள்ள தறியாமையாயிருக்கு மெ னறு மறிவினிடத்திலே உறியாமையினது கூட்டடங்கடோனறுமெ னறுநீ சொன்ன விநதமலைவு புத்தா சமணதிகளுஞ் சொல்லாக ள, (ஆல-அசை.) பின்னையநதப பிரபஞ்சநதோன்றினபடியெ பபடியெண்ணில, —விததிலே கணிகனி விழுதாறருநெறி சததல தொன்று தாணறரவேண்டி - குககுமமாயுள்ள விததானது இ லையையு பழததையுமிகுதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமா கிய வாலமரததையுதநதத தன்மைபோலத தூலமாய பலவாயி ருக்கிற பிரபஞ்சததையுஞ் குககுமமாய அசத்தா யிருக்கிறதோ ருபாதான தநததாகவேண்டும. அப்படி உனறுகாணாமெல்லி லேநின்ற உவைக்கோலும் பதருநதோன்றினுறபோலச சித்திலே நின்ற ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சநதோன்றுமென்னில, —நெறபடிப் பலததிற ருபாதானமென - நெலலுஞ் குககுமமாய ஜடமா யிரு ககையா லதுவும் வைக்கோலுககும பதருக்கு ருபாதானமென றறிவாயாக, —காரணமின்றிக் காரியமபிறவா - ஆகையாற நன தாகவுடைய காரணத்திலே நின்றவ காரியநதோன்றுது, அப் படித தோன்றுமெனபையாகில, —பாரிடை யொருபடம் பண ணவும்படுமே - பருத்திகாரணமாகப் புடவையுண்டான தொழித் து மண்காரணமாகப் புடவைபண்ணப்படுமோ ஆகையால் ஜட வகாரணமாக ஜடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாக ஜட

முண்டாகீது இப்படியிருக்கையிலே நீ,—அந்தமின்பிரம மவித்
 தைக்காரணமெனத் தந்தனை—ஐடமாயுழிந்து போவதாயிருக்கிற
 தேகாகி பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாயுழிவிலலாம விருக்கிற பிரமம்
 காரணமென்று சொன்னாய்,—அவித்தை தானெய்துதல் - சித்
 தாயுள்ள பிரமத்திலே ஐடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றவானே
 ன,—தன்னியலபென்னிவ - இந்தப்பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறதந்த
 ப்பிரமத்து உயிலபாயிருப்ப தொன்றென்றுநீ சொல்லில்,—வன
 னிதனெமமையிற் சந் தினைபலபுஞ் சததே - அக்கினிக் கூட
 ணமியலபாற்றபோல நீசித்துக்கிடலபென்று சொன்னபிரபஞ்ச
 முஞ்சித்தேயாகவேணமெ,—அசந்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைஐட
 மென்னில்,—ஓ தத்தனிடலபென்று வழக்கொழி - சத்தாகவை
 க்கப்பபட்ட பிரமத்தினுடையவியலபிதப பிரபஞ்சமென்றுசொ
 ன்னவழக்கை விவையாக,—அன்றியுமிருன்பொதி விளக்கென
 வரும் - இந்தக்கருற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குஐடமா
 யுள்ள பிரபஞ்சமியலபென்று நீ சொல்லுகிறது பிரகாசமா யுள்ள
 விளக்கு இருளானதைப் பொதித்துக்கொண்டு நின்ற தென்றதை
 யொக்கும் அப்படியெனதுகாணுமெ,—மருவின்கிற கருமைபயந்த
 பெருகொளிதருமெனில் - பெரியவிளக்கினிடத் துண்டாவியிக
 கபிரகாசமானது கறுத்த மையைத்தந்த தன்மையை யொக்கும்
 சித்தாயுள்ள பிரமம் ஐடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று
 நீ சொல்லில்,—தன்னியலபென்ற தனுப்பாதிவசத்தான மன்னியது
 - அநவனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றின
 து விளக்கினுடைய வியலபலல் வென்றறி, திரியென்றும் நெய்
 பென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வுபாதினை வசத்தினுலேமையானது
 நிலைபெற்ற தெனறுகொள,—அன்றிமைத்தான றனிஷ் மாயாது
 - அன்றியும் பிரமத்திலேதோன்றின பிரபஞ்சமீனவும் பிரமத்தி
 லே யொடுக்காநிற்கும் விளக்கிறோன்றிய மையானது மீனவும்
 ந்த விளக்கிலே சென்றொடுக்காநீ. அன்றியும்,—ஒன்றானத
 த னன்றாமன்றே - இவ்வுப்பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வெ

ப்பில்லாதவன் ஶ்ரீன்சுத்தஞெழிறத சுத்தனாயிருப்பா ஶ்ரீஞெருத்த
 னல்லவே அப்படியிருக்கச்சேயிறத மாயாவுபாதிக்கோடுவகூழ்
 யீடுக்கவேண்டுவானென, — ஆனகொருகாலத தோங்கிய தாயின்
 - அந்தப்பிரமத்தினிடத்திலே யோர்வதரத்திலே யிகத வுபாதிக்க
 ளவநதுகூழினதாயின, — அந்தமில்வித்தை வந்தணைவதற் கோ
 ரேதுவேண்டி - முடிவிலலாத மாயாவுபாதிக்க பிரமத்தினிட
 த்திலே வநதுகூழினதற்கு முன்னே யொருகாரண முண்டாக
 வேண்டி — புடலியலபெனின - நினமலமாயிருக்கிற வாகாசத்
 தை மேகமானதுவநது மறைத்ததன்மைபோலச சுத்தமாயுள்ள
 பிரமத்தை மாயாவுபாதிக்க ளியல்பாகவநது கூழ்றஞெழிற திதற்
 கொருகாரணம் வேண்டுவதிலையெனினில, — வீடோத வேண்
 டாம் - இரதவுபாதிக்க ளியலபாகவநது பொருத்தின மோஷ்டமெ
 னறுசொல்லவேண்டுவதிலலை. அதேனெனினில, — ஒழிந்தோரி
 னுமுறும் எல்லாவுபாதிக்கையு நீங்கிப்பழைய சுத்தத்தைக்கூழி
 னவாகளித்ததிலு மிகதவுபாதிக்க ளியலபாக வநது பொருத்தம்,
 அப்படியனறுகாணும், — களங்கமதுறவுறு மவித்தை தற்கவித்த
 ல் வினவநுயிரம வினையாட்டாயின - பிரமத்துக்கு மலக்கமுண்
 டாகத்தக்கதாகப் பொருத்தப்பட்ட மாயாசரீரவக ளிரதப் பிர
 மத்தைப் பொருத்திக்கொண்டது மிக்கபிரமத்துக்கு வினையாட்
 டாயிருப்ப தொன்றாயின, — அவித்தை யென்பதொன் நநியந
 தன்னிலுதிக்குமென்ற முன்னுரையு மறந்தனை-வினையாடுகிறவர்
 களுக்கு வினையாடப்பட்ட பொருளவேறாலைபோலப் பிரமத்தி
 னையுடைய வினையாட்டாயி மாயாசரீரமுட வேறாயிருப்ப தொ
 னறாகையாம், பிரமத்தினிடத்திலே யுபாதிக்கடோன்றிப் பிரமத்
 தை மறைக்குமென்று நீ முன்னேசொன்னசொல்லையு மறந்த
 யாகவேண்டி, — துணதூற்குடம்பை துத்துழிபோதுடபடுகெறி
 யதனால் விடுகெறியிலதாற் றலமையு மறிவு மிலதென் - உலட்
 டிப புழுவானது தன்னிடத்திலே நின்றத் தோன்றிய துண்ணிய
 தூலாலே தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குள்ளேபுகுத்து

பின்னைத் தானாபுற்புற்படமாட்டாமற் செதல்தன்மைபோல வந்தப பிரமமு மாயசரீரத்துக குள்ளே விளையாட்டாக வந்துபுதுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாம னிற்கையா லுதற்ப பிரமத்துக்குச் சர்வமுதனமையுஞ் சாவஞ்ஞியத்தவமு மிலலையென்றசொல்,—அவிததையை விடுதெடுகதாணரும் வேறறோரனறே - இதுபாசபாதிமாயிருக்கையாலே இந்த மாயாசரீரத்தைத் தானாக விடுவித்துக் கொள்ளமாட்டாமனின்மலமா யிருக்கிறதொரு குருமுதலிந்த மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியிலு நின்றெடுத்தத தனக்கடிமையாக வாண்டுக்கொள்கையினு லந்தசரீரத்தோடே கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது, அப்படியானதுகாணும்,—ஒளிகொடாமிரவ குளிகைபெற்றாக கதனவிததையைவிததைதவிர்க்குமென துறைக்கின - பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்கிறசெம்பானது இரத்தகுளிகையோடுங் கூடினவிடத்துக்காளித நீங்கிப் பொன்னான தனமைபோல வந்தப் பிரமத்துக்குண்டாகிச் சரீரசம்பந்தததையு மதனிதலே தோன நின் விடுகளுந நீக்க வந்தப்பிரமஞ் சுததமாமென்று நீ சொல்லிலு,—நிததனவறிவன சுததனென்னுறைத்த விததகமெனனீ - அப்படி டசுததமாயிருக்கிற முதலே நீ முன்னே நிததியெனென்றுஞ் சாவஞ்ஞியெனென்று நின்மல என்னென்று சொன்ன சாமாததிய மென்னதான்,—விததையு ம வேறென்று - நீ விவேகமென்று சொல்லுகிற இந்த வலிததையோடுங் கூடிகொண்டுநிற்கிற முதலல்ல வதை வேறே முதலென்றுசொல், இந்தவிவேகநதான் காணுமந்தப்பிரமமென்று நீசொல்லிலு,—எமமனோரி லொருவ னினனிறை - நீ கத்தாவென்றுசொல்லுகிறமுதல்பாசபாதிக்கனாயுஞ்ஞவன்களிலே யொருத்தனாகவேணமெ,—அமம-நானசொல்லுகிறசொல்லிப்புத்திபண்ணிக கேட்பாயாக,—சைவநதவையினறே - யாதொருத்தனைப்பெல்லாதவெனென்று சொல்லப்பட்டது அப்டடிசொல்லப்பட்டவ னியாகவேண்டும், (இதுபிரமிதியைமறுத்தது)(இனிபிரமாதாமறுப்பு.) இதன்றியம்,—பன்மணிபுணற்பாத்திரமெ

னவு நன்னூல்பொனீர் நற்கதிரெனவு முடலையுமுண்ணையு முங்
மித்தனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் திறகோ
ககப்பட்ட தூதர டொருதனமையா யிருந்தாற்போலவுமபகக்
கள் பலவாயிருந்த தாமாயினு மகையிலுண்டானபா, டொருதன
மையாக விருந்தாற்போலவும பாண்டங்களை பலவாயிருந்ததாமா
யினு மவையிற, பிற பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனொருதனமை
யா யிருந்தாற்போலவும கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால பலவா
யிருந்த தாமாயினு மவையிறிலுண்டாகிய தண்ணீரொரு தன
மைபா யிருந்ததபோலவுமென்று யோனிபேதங்களா யிருந்து
ளவுடலகளுக்கும் அவையிறிற்கூடிநிற்கிற பிரமததுக்கு முங்
மையாகச்சொன்னாய் அப்படியாகிலு, — தட்டணிசாடொடு தாங்
கூடவே - பிரகாசத்தினாலே மிருத்திருக்கிறமணிக்குஞ்சரடுநதா
மாகக்கூடினதிலே யவையிறறை வேறெயொருதன கோக்கக்
கோப்புண்டுகின்ற தனமைபோல வுன்னுடைபிரமததையு மிக
தவுடலையும்கூட்டிவை னொருதன னுண்டாகவேண்டும், அதன
றியும், — உணர்வுணர்வொழியி னுலகுணர்வுறினின் பாலும் பசவு
ஞ் சாலும் - உன்னுடையபிரமமான தறியாததாயுங் கூடிநிற்கி
றதேகூடீ பிரபஞ்சமறிவேயா யிருந்ததாமாயின் பாலையும் பசு
வையு முவமையாகச் சொன்னதற்கொக்கும் அதனறியும், — சா
லக்கலமீபலவன்றிச் சலம்பலவிலதெனக் காணுகின்றி வீணின்
விளம்பினை - மிகவுமபாதகிரங்களிற் பின்னமொழிக் தாதித்தனி
ற பின்னமில்லையென்றுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால தகக்
ளிற் பின்னமொழிகது ஐலத்திற்பின்ன மில்லையென்றுங் கண்டு
சொல்வார நிலையின்றி வீர்தாலிலேமிகவுஞ் சிறிது வாரததை
களை நீசொன்னது திருஷ்டாந்த விரோதமாகையா லதத்தமாகா
து. — ஆடியீணிமூலபோற் கூடுதலகூறில் - கண்ணாடிக்குணிமூல்
தோய்வற நின்றறபோலச சீராததிலேபிரமக் தோய்வற நிற்கு
மென்று நீசொன்னவதத்ததை காணசொல்லுமிடத்து, — தண்ணி
மூலகொண்டு தற்பணஞ்சலிக்கின் மன்னிமூல் கொண்டுடல் வந்த

கனறிமே - தன்னிடத்திலேநிற்கிற பிரதிபிம்பம் பிரதான மா
ககமேகாண்டு கண்ணாடியானது சலித்ததாமாயின பிரமத்தினு
டைய பிரதிபிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தவுடல கூடியம்
பிரிந்தும் நிற்கும் அவையிறுக் கிலலாதபடியினாலே யீத்ததம்
—மனனயக்காரதமென வுடல பிரமசநிதியுளவிற சலித்தி
டுமாயின-கிலபெற்று வாராநிற்கிற விரும்பானது காரதமவிகார
மறநிற்க வதனுடைய சநிதிமாதிரத்திலே விகாரப்பட்ட தன
மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமறநிற்க வதனுடைய சநிதி
மாதிரத்திலே யுடலபோகருவரத்தைச் செய்யாநிற்குமாயின—
அகலத்தன சநிதியிலுலதெவையு நடந்திடவேண்டுகிடந
திடப்பெறவே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கணடிதமல
லாமலகணடிதமாகையாலே யதனுடைய சநிதியிலலாத விட
மேரிடமுமில்லையாகையாற கடபடாதிவாயுள்ளவை யெல்லாம்
போகருவரத்தைச் செய்யவேண்டும் அதனறியும் உடலானது
சேடடித்துவ கடபடாதிக்கள சேடடையின்றிக் கிடக்கிறதுஞ் சந
நிதியிலே யெல்லாவ் காரியப்படு மென்கிறதுக்குப்பெறாது. இத்
தனறியும்,—காரத்ததிரும்பு காட்டுறபெறி வடருசோநதிமே-காந
தமு மிருப்புவ கூடிக்கிடந்த தாமாயினு மதைதாமாக்க காரியப்
படமாட்டாது அவையிறறை முகமொக்கக் காட்டுவார கிலரைப்
பெற்றகாலத் திருமபானது காரத்ததத்தைச்சென்று பெருந்தாநி
ற்கும், ஆகையாலுன்னுடைய பிரமத்தையு முடலையுங் கூட்டிக்
காரியப்படுத்துகிறது வேறேயொரு முதலுண்டென்று கொள்ளு
வாயாக. இதனறியும்,—நீக்குவெய லதறவிலதே - காரதமிரும
பைக் கூட்டிக்கொள்ளும் தொழிந்து நீக்கிக்கொள்ளுந் தன்மை
யதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின சநிதியிலே யுடல்கூடியுபிரி
ந்தும் வருகையானீ கார்த்திரும்பென்றது திருஷ்டாந்த விரோத
மாகையா லதுவததமன்று. இதனறியும்,—கனாதைய கயிறறா
வெனஞ்ச் சிலதொடுதனை - சொப்பனத்திலே யதிபயங்கனாயுள
ன்காரியங்களைக் காண்கிறவன் விழித்தவிடத்ததுபொய்யான தன்

மைபோலவும் இராக்காலம் புற்றினவாசலிலே கயிறு கிடக்கிற
தைக்கண்டு பாம்பென்று புதகிபண்ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு வி
டிந்தவநரத்தப பாம்புபொய்யான தனமைபோலவுஞ் சுகது
க்கவகளாலுண்டாகிய வறுபோக்கிக்கு மந்தப்பிரமத்தக நுண்
டாகாதென்று சொன்னாய்,—கனவினபடனு நனவினபயனு மீவி
ணையினபய னவைபொய்யென வேண்டா - சொப்பனத்திறஞக்
கும் தேகத்தோடு கூடிச் சததாதிவிடயங்களை யிவன் புசித்தஞ்
சாகிரத்திலே தூலதேகத்தைப் பொருகித் சததாதி விடயங்க
ளைப்புசித்து மீண்டுமிவன் முன்னேசெய்த பிராரத்தப்புசித்ததொ
ழிந்து சாகிரத்திற்புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திற்புசித்தது பொ
ய்யென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,— உடனமாறாட்டக் கடன
துகருதுக - சாகிரத்ததுக்குத் தூலதேகத்தோடே கூடி யதுபவி
ககும் சொப்பனத்ததுக்குச் சூகசுமதேகத்தோடே கூடி யதுபவி
ககும் ஆகையாலசீரவொற்றமை யுள்ளதென்றறிவாயாக,—உற்ற
புற்றமற்றதிறகயிறு முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி - இவன்செ
ன்றிராககூலத்திலே பொருந்தப்பட்டபுற்றம் அதன் வாசலிலே
கிடக்கிறகயிறு மிவனுடையசீரமுமாக மூன்றம் ஜடமென்கிற
து நீயுமறிவை,—அறிவுகயிறென றறியாதனறே - அறிவாயுள்ள
பிரமங்கயிறறைக கயிறென றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகிவ
தையறீவென்று சொல்லப்படாது,— அசமதடைதல் கொச்ச
மையுடைத்தே - பிரமங்கயிறறைப் பாம்பென்று பயப்படுமாயி
ன அதைக்கத்தாவென்று சொல்லப்படாது இதனறியம்,— இ
ன்னாக்கனவி விருளுகயிறற்ற பின்னாநிபிரமம் பிரமித்திடு
மே-இன்னவீமாரு குற்றமுண்டு கனவிறீங்கு பொய்யென்றறிந்
துங் கவருவிறகயிறுபொய்யென றறிந்து மிருக்கையிலையிளவு
ங்கனைவைக் கண்டவிடத்தங் கவருவிலே கயிறறைக கண்டவிட
த்து முன்னுடையபிரமமான தச்சப்படுகிறது தருமே, ஆகையா
லிந்தவுடம்போடுகூடி யிப்படிமயங்குகிறது பிரமமன்று இதன்
றியும்,—தூன்னியவினையிற் செம்மலாப்பளிங்கெனத் தானுத்த

கைமையானால் - சிவந்த பூவோடு கூடியிருக்கிற பழக்கத்தன்னுடைய தன்மையிழந்ததவனனமேயா யிருந்த தாமாயினு மதி லொரு சதறுந்தோய்வற நினறும்போலப் பிரமமுநெருங்கிாருகிற கனமங்களைப் புசிக்ருமிடத் தந்தவிடயங்கள் தாமாயிருந்ததாமாயினுமதிலெ'ரு சதறுந்தோய்வற நிரகுமாயின, —மலரெனவொருபயனனறிப பலபயன்மரீஇய திருவினைதருபயனென நனிலே ண்டில - பழகமபூவோடு கூடியிருந்தபொழுது சிவந்த வனன மொன்றுமேயாயிருந்தாற்போல வினையோடுகூடினபிரமமுமே கப்பிரகாரமாயிராமல நானாவிதமாய்க் கொண்டிருப்பானே னெனன வதுபுண்ணிய பாவங்கள் பலவாயிருக்கையினாலே யத்தை யனுபவிக்கவேண்டி யப்பிரமமும் வெகுபிரகார மாயிருந்ததென்றுமிகவு முனக்குப்பகூழாயின, —ஆண்டவிததையு மவித்தை கொடாக்கையு மீண்டிருவினையு மியம்பினை - இவ்விடத்தினை யடிமையாகவாண்டு மிரகூழ்த்துக்கொள்ளுகிற தொருவிவேகஞா னமும் அறியாமையோடுகூடியிருக்கிற வோசாரீரமும் பலவிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களு முண்டெனறாயு ஆகையால், —பரத்தைக் களவரைப்பிணிக்குங் காவலரெனமுய ரொலவினைத தொடக்கிறோன்றுடா சிறைபட்டிருவினையூடும் மெமமானமான - இவ்விடத்துக் களவுகொண்ட கள்வரைக்கொண்டெவ்நது சிறைசெய்ததற்குத்தக்க தண்டங்களையுஞ் செய்கிற விராஜாக்கினைபோல முனஜநகர்களிலே செய்தபழையவினையினதுதொந்தனையினாலே யுண்டாகப்பட்ட வுடலாகிய சிறைச்சாலையிலேயு னனுடைய பிரமத்தைவிட்டுப் புண்ணியபாவங்களெனிறதண்டங்களைப் புசிப்பிக்கும சர்வானமர்க்களிடத்துவ கிரீபை ஜந்தத வெம்முடைய கத்தாவாயுள்ள சுவாமியென்கிற கத்தா, இதனறியும், —அருவினையுடற்க ணவத்தைக் ஞரைத்தனை - அரிதாயுள்ளவினைககிடாக் கொடுக்கப்பட்டவுடலிலே மூன்றவத்தைப் படுமென்று நீயுன்மத்த்கிலே சொன்னாய் —ஆருறுபவா பரமகண்டிதமடவகாது - இத்தச்சாரீரத் தோண்டாகிய மூன்றவத்தையும்

துபவிக்கிறதார்த்தன பரப்பிரமமோ வென்னிலு அது பரிபூரண
மாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுததின்கிற வந்ததைகளி
ஷ்டங்காது,—ஒவ்வில துடசைமுரு நெறியாதெனின - உடல்ஜ
டமாயிருந்தபடியாலே யுவததைப்படுமெனகிற வாராததை யதுக்
குண்டாகாது பின்னையிந்த வவததைப்படுகிற நெறியாதென்று
கேட்க,—மனனியகரண மாறாட்டத்திற பன்னினமெனனினநி
லைபெற்றவாராநிறகிற வந்தககரணங்கள் பிரிந்தவிடத் துண்டா
கிப மயக்கததையுடைய தாயிருக்கும் மியாமவததையென்று சொ
ல்லப்பட்டதெனனில —இவையோ பரமோமுதலியது - அந்த
ககரணங்களோ பரப்பிரமமோ வந்தச்சரீரத்தககு முதனமை
யுடையது,—ஆயினிவைபிறழ்வெயதாது-பரப்பிரம முதனமை
யுடையதாயி நைதப்பரப்பிரமநிறக வந்தவந்தககரணங்க ணீங்
கமாட்டாது, அதனால்,—இவையெனின லுனதுமொழி பழுதுன
தே - இந்தவந்தக கரணங்கள் முதனமையு முடைய தெனனின
லெல்லா முதனமையு முடையது பரப்பிரமமே யென்று வே
தஞ் சொல்லு மென்று நீசொன்னது பழுதாகவேணமும், — உ
டற்படு பிரம முறமெனில - அப்படியன்று காணும் அவததை
யுகிற துடலுக்க குள்ளே யகப்பட்டு நிற்கிற பிரமமேயாகில்,
— சாளரத் திட்டத்தகு முறுவிரனுதி யளிகெறி துயரங்குலிதா
னே யநீந்திடி லுடற்கட் டங்கியவறிவு தனித்திறுமனறே - பல்க
ணினிவாசவிடத்திலே புறம்பேரினறுள்ளே யொருவிரலேநீட்ட வந்
தவிரலறுதியிலே யொருவண்டானது கொட்டவதன லுடைக்கி
யவிதன மந்தவிரல்தானே யறுபவித்ததாமாயின இந்த வுடலிலே
பொருந்திநிற்கிற பிரமமவதத்தையத தனியேயறுபவித்ததென
றுசொல்லலாம். அந்தவிரனுதியிலே வண்கொட்டின கடுப்புப்
பாதாங்கேச மனவுகின்ற கடுக்கிறபடியினாலே யுடலிலேநிற்கிறவ
றிவவத்தையைத் தனியேயறுமென்று நீசொன்னது அததமாகா
து இதனறியும்,—தாப்பணநிழற்குட் குற்றியாயாதற்றா கற்கணிற்
றுயரணுகாத தகைத்தெனின - கணனுடியி னிடத்திலே தோ

னறின நிழலினதுகண்ணிலே கூடாசிகொண்டு தடாவின வீடத்
துக் கண்ணொடியுடைந்ததொழிந்தது கண்ணுகுலயமவாராத தன
மைபோலச் சுகதுக்கங்கனாலுண்டாகிய வறுபோகங்களுமுடலு
க்கொழிந்து பிரமத்துக்கிலைபென்னில,— நினமொழி விரோத
மும் காட்சிவிரோதத் தன்மையுமுறுமவை தவறிலவாகா - உன
னுடையசாதாரண சுகதுக்கங்களை யறுபவிகிறதறிவெனறுசொ
ல்லும் நீ-யிப்பொழுது துடலுக்கொழிந்து வறிவுக்கறுபோகமில்லை
யென்கையாற சாதாரணவிரோதமும் பிரததியுக்கமாகவறிவு சுக
துக்கங்களை யறுபவிகையிலே யறுபோகமில்லை யென்கையாற
பிரததியுக்க விரோதமு மிவையிரண்டுதப்பாம லுண்டாகாநிற
மும்,—யாமுடைப்பதிவகை யாவரும் பலகலைசொல்லுதலெளித
ரித்த தொழிலுபரிவெனப் புலவிப்பழமொழி புதுக்கினையனறே
காமவஸது நிண்ணயமாகநாடப்பட்டது 'சொல்லுதல யாக்கரு
மெளியவரிவாஞ்சொல்லிய வண்ணஞ்செயல என்று சொல்லப்
பட்ட திருவனஞவப்பயனிற குறளை நீ யிப்பொழுது புதுக்கின
யாகவேண்டும். (யாமெனற தாசேஷபச்சொல) இதனறியும்,—
அகண்டித்தமென நீ பகாரதமை தனக்குப்பநதிதுவெனத் தந்த
மை கருதில - பரப்பிரமமொன்றாலுங் கண்டிக்கப்பட்டாத வக
ண்டித்தமாயிருப்பதென்று நீ முன்னே சொன்னதற்கிப்பொழுது
மாயாவுபாதிக்காளே யிப்படிப் பதிக்கப்பபட்டு நிறகுமென்று
சொன்னதை விசாரித்தபபாக்கில,—வானிடைக்குங் காலினை
ப்பிடித்தப பருவிலங்கிட்ட வொருவனையனறே - ஆகாயத்தின
கண்ணே வியாபரித்தநடக்கிற காரநினைப்பிடித் தவகிங் கைச
யாதவண்ணம் பெரியவிலங்கை யிட்டுவைத்தவ னீயுடனென்று
சொல்லப்படும: (இதுபிரமாதாவை மறுத்தது.) (இஃதவனுடை
யபெத்தம்.) (மேலவனுடைய முத்தியை மறுக்கிறார்.) பரதமத்
தவநது விவேகம் வானவளி யெனத்தனிற்றானே தோன்றின
பிரமமாயாவுபாதிக்காளே பதிக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்
னவந்தப்பதம் பிரமத்துக்கிப்பொழுது நீங்கத்தக்கதாக வந்து

தோன்றின விவேகஞான மாகாசத்தி னிடத்திலே யெழுபாயு
தோன்றி யக்தவாயுவாகாசத்தைமறைத்துநின்ற மேகங்களைப்போ
துககியதனை நின்மலமாகமுன் தன்மைபோல விரதவிவேகஞான
மும் பிரமத்தினிடத்திலேநின்றது தானேதோன்றினதாயின,—
முனபுளதாயின மயங்காது-இந்தவிவேகஞானம் பிரமத்துக்குமு
தலேயுள்ளதாயின அதுநிறையிலே பிரமத்துக்கு நடுவேமயக்க
மவரராது,—இலதெனில இந்நிலவேகம் பிரமத்துக்குமுதலேயு
ள்ளதல்ல நடுவே யோரவ தாததிலே வந்துண்டான தென்று நீ
சொல்லில,—பின்புளதாகாது - முன்பிலலாதது பின்போ ரவத
ரத்திலே யுண்டாகாது,—இலதுளதெனின் - முன்பிலலாதது பி
ன்புண்டாமென்னில,—வெளிமலரதுதரும் - இலலாததுண்டா
மென்கிற தாகாசத்திலே யொருபூவுண்டென்கிறதுக கொக்கும்,
—அப்படியன்றாகாணும் அனல் மரக்கணிக்ருகித் தருவதுத
ருமெனில - அகநினியினுடையபிரகாச மாதத்தினிடத்திலே மு
ன்பு காணப்படாதிருந்து பின்பொரு காலத்திலே காணப்பட்
டாறபோல முன்பிலலாத விவேக ஞானம் பின்புண்டாக காணு
மென்று நீசொல்லில,— தானேதோன்றாவிற்கினிடத்தது முன்பி
லலாததிகுனி பின்புண்டாமிடத்தது ஒரு அரணியைவைத்துக்க
ண்டய வுண்டானதொழிந்து தானாகவுண்டாகாது, ஆகையாலுன்
பிரமத்திற்கும் பின்புண்டாகிய விவேகஞானமும் வேறேயொ
ருத்தனுண்டாக வுண்டானதெ றற்கொள இதனறியும்,— விந
கினுநித்த கனறருமாயி னவிச்சையினுதித்தவிததை. அதுவஃம.
அவித்தையினுதித்த வித்தைவிறகினுதித்த கனறருமாயின் - அநி
யாமையாகிய பெத்தநிலையிலே தோன்றின விவேகம் விறகினி
டத்திலே தோன்றின வகினியை யொருகுமாயின்,— அம்மாத
துதித்த விவேகம் வித்தையென்றுரைத்த வெந்தழலணைய. அது
வயம் வித்தையென்றுரைத்த விவேகம் அம்மாததுதித்த வெந்த
ழலணைய - வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகஞானமத்தவி
றகிலேதோன்றினவெவவியதழலையொருகும,விவேகமுதித்ததிந்த

னமனையது-விவேகஞான தோன்றினதுதானந்த விறகினையொ
கரும: ஆலகயாலே, -இறையிலனற்றறே- விவேகஞான தோ
ன்றினது பிரமததிலேயென்று சொல்லப்படாது மாயாவதிதை
யிலேயாகவேண்டு. இதுதிருவ்டாந்த விரோதமாகையாலீசோ
னனத்ததமர்காது இதுவன்றியும், -இற்படப்பிரிப்பின மெயப்
படுமெவற்றையு மிதுவன்றிதுவன்றெனக் சழிகாலையதுவேதா
னே யாயினதென்றனை - வீடானதை யோரோராவைககோலா
கவு மோரோராகழியாகவு நாளிலேபிழுகுப போட்டபினபு வீ
டெனகிற சொல்லலையாயப போனதன்மைபோலவும் சீலையை
யையோரோரிழையாக வாகுபபோட்டாற சீலையெனகிற தன
மைபோனதுபோலவும் சகரமாகக்கூடி க கொணடிருகிறவெல்
லாவுபாதிக்கையு மிதுநாமலல விதுநாமலலவென்று நியதிபண்ணி
நீங்கினவீடத தந்தபிரமநதானே யித்தலீயனாயிருந்ததென்று நீ
சொன்னாய், - வித்தைமுன்ன ரவித்தையு மவித்தையுன் வித
தையுநிலலா - அறிவாகிய பிரமததினமுன்னே யறியாமை யாகி
யதேகாதிபிரபஞ்சந தோன்றினிலலாது அறியாமையாகிய தேகா
திபிரபஞ்சத்தின முன்னே யறிவாகியபிரமந தோன்றி நிலலாது
அதென்போலவெ னனில, -வியனெளியிருனென - மிக்கபிரகா
சத்தினையுடைய வாகித்தனமுன்னே யந்தகாரநிலலாதாற் போ
லவு மந்தகாரத்தினமுன்னே யாகித்த நில்லாதாற்போல்வு மெ
னக்கொன, - இருளவொளியு மொளியவ்விருடரு மொருகா
லத்து மொருபயனிலது - இருளவலாத சுத்தவொளிகருமொளி
யவலாத சுத்தவிருடரு மொருகாலத்தினு மிவையிற்றுக் கொருப
யனுமுண்டாகாது, - ஆல - அப்படியிருக்கையால, - பூரணடை
யதுகரு முரண்டருவிழியென - இருளோடுகூடி யிருளை யதபவி
த்த மொளியோடுகூடி யொளியையதபவித்த மவையிண்ணெடுமு
தலுமாகாமற் றனியெயொருமுதலாய நின்ற பெரியகண்ணினது
தனமையைப்போலுமென்று சொல்லலாமாசில், - வித்தையும்
வித்தையு முய்தத்தொன்றுனதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுகூடி

யிதபதிமென்றறிந்து மறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுகூடி யித
பாசமென்றறிந்து மிரண்டுமெல்லாமற் பசுவென்றொருமுதல் தனி
யேயுண்டென றறிவாயாகு, —தானேதானொமாளுறப்பயனை - இந்
தீபிரமநதானே பிரமமானதானால் இரதப் பிரமத்தாக குண்டா
கிய பிரயோசனமெனனதான, —தன்னிறறனைத்தானே காணி
ல. இரதப்பிரமந தன்னிடத்திலே தன்னுடையவியலபைத் தா
னேகாணப்படுமாயின — கண்ணிறகண்ணைக் காணவுமபடுமே
கண்ணுனது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொருபத்தைக் கா
ணுமென்ற சொல்லவமபடுமே அதுண்டாகாதாகையால் நீப்
ரமநதன்னிலே தனைக்காணுமென்றுசொன்ன தத்தமன்று. இ
தன்றியும், —தன்னலமதனைத் தானே துகருமென்னின - பிரமந
தன்னிடத்திலே யுண்டாகியசுகத்தைத் தானேதுபவியா நிறகு
மென்று நீசொல்லில் — முன்னல மெய்தாகிருத்தென கட்டி.
போலெனக் கதறினே - பிரமமிரதப்பேத முண்டாவதற்குமுன்
னே தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகத்தைத் தானதுபவியாம விருப
பானேனென்று நான கேட்டதற்குக் கருப்புககட்டியானது தன
னிடத்திலுண்டாகிய வீரத்ததைத் தானதுபவியாம வருத்தாற
போலீன்று நீ-கத்தினாய, —இன்பமவநதொட்டிடும விததையு
டையையாயினே - அரதப்பிரமத்தி லுண்டாகியசுக முனக்கிக்
தமுத்தியிலே யதுபோகமானது நீதனியே பசுவென்றொரு முத
லாயதிலே பாசபுகியாயிருத்திப்பொழு தப்பாசநீங்கிப்பதிடோ
டுகூடுகையினே யெனக்கொள —தத்துவமசியென கைத்த மு
ப்பத்ததிறகு-த்த - அது—தொம-நீ—அசி-ஓகி நின்றயென்கிற
மகாவாகியதற்கு உண்மை யத்தம் விசாரிக்குமிடத்து, —ஒன
றேபொருளென றனறேபகாவது - நீயொன்றேயா யிருக்குமெ
னறது பொருளல்லவே, இதற் கத்தமொன்றல்லவென்றே யாத
மகாவாகியது சொல்லுவது பின்னையெவ்வனையென்னில, — நீ
புவியாயினே யென்றாகுணரில் - ஒருவ றொருவனுடைய வீரத்
தைக்கண்டபோது நீ புவியாயினேயென மவனசொன்ன சொல்

லை விசாரித்துப் பார்க்கில — ஆயினையெனறத் தூருங் கைத்தா
 ன் - ஆயினையெனறதாகுவமைததென நிலக்கணவியிறகுததி
 சங்கள சொல்லுண்கயினுலவன புலியடினொனலலன, இசனரி
 யும், — நோயாயினமேலாயாய் ஒருவனொருவனை பபாதது நீயி
 ப்படிப்பொல்லா திருப்பானேனெனன நாடுனாயக - கிடந்தே
 னென் றவனசொன்னசொல்லு கததமநீதானே யாராயநது பா
 ராய் அவனகொண்ட வெப்பக்குளி ரவனாகிறதிலலையே — என
 றால் - அப்படியிருக்கையினுலே — அகமேபிரம மாயினதென
 றால் - அகநதானே பிரமமாகா நிறறகெனறு மகா வாகியுஞ்
 சொல்லுண்கயினுல, — சகமேயியததான வேறறதே - ஒருதர
 வரி இகதப்பிரபஞ்ச மிததனையும் ரீத தகதநாகவியுனநதப்பிர
 மததுகரு வேறெனகிறது தப்பாத்தென்றறிவாயாக. அனறியுட,
 — உணமையிற சலமில் உடறசருசலம - நமமுடைய உணமை
 யைப் பாகருமிடத்திலே நமசருசலசலமில்லே இரதவுடலிலிடக
 துண்டாகிய சலசமுடல்ககாயிருக்கும். அதெனபோல ஁னனி
 ல், சலமுறம வெணமதிபோல - பூலததோடே கூடியிருக்கிற
 பிரதிபிம்ப மதியுதலுல மசைநதபொழுது தானு மசைநதாற
 போலே யிருந்ததொழிற் ததனுடைய வுணமையைப் பாகருமி
 டத் தகதமதிக கசைதலிலலை யானுறபோல, — விளங்கிம்மெனற
 னை - இவ்வனமநத முதத்திகிசையில் விளங்கா நில நோமெனறு
 நீ சொன்னாய் — அசலநுகிச சநசலசலநதச சலசமே வினமெ
 னமகிகாணவேணம - நாம சலசமில்லாமலிருப்பா னொருததன
 ஆறரிலேயோடுகிற ஜலந் தின்றுடைய சநசலகொண்டி நாமரு
 சருசலிததாறபோலேயிருந்த தொழிந்து நமசகருதச நசலமில்
 லையெனறு கண்டாறபோல வாகாசததிலிருக்கிற வகதமகியானது
 காணவேண்டும் அப்பொழுது நீ சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமொ
 கரும், — அதனறிக காண்பவா பிறரேல - அதொழிந்திதப்பிரதி
 பிம்பமதிக கசைதலிலலை தண்ணீருக்கே யசைதலென நாதமதி
 பையொழிந்து வேறேயொருததன கண்டுசொல்லுஞ்சொல்லுண்

மைபோல வந்தப் பிரமததுக்குச் சலகமில்லை யுடலுக்கேசலகமென்று அநதப பிரமத்தையொழிய வேறெயொருததன் கண்டு சொல்லுகையினாலே,— ஈண்டின தேகமெனசெய்த தியமபுக - இவ்விடத்துப் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதெனநீ சொன்னசொல்லை தாய முடிந்தது சொல்லாய். (இஃதவனுடைய ஜீவனமுத்தியை மறுத்தது) (மேற்பரமுத்தியை மறுக்கிறா)—உடலவிடக கடத்துடபடுவெளிபோலெனில் - பரமுத்தியானதிநதச சரீரநீங்கின விடந திநதச சரீரத்திலே நின்றவறிவு தன்னிலொன்றுபட்டு நின்றது கடத்துகளுளே யகப்பட்டுநின்ற வாகாச மநதக கடமுடைந்த வவதூத தநதக கடத்துகளுளே நின்ற வாகாசமும பராகாசமுந தன்னி லொன்றுபட்டு நின்றாற போலுமென்று நீ சொல்லின,—விட்டுனபெறவுடறபட்டெனப்பட - ஆகாசக குடாகாசமாய் நின்ற காலத்தொரு துக்கத்தை யறுபவித்தது மில்லை குடமுடைந்த காலத்தொரு சுகத்தையறுபவித்தது மில்லையதுபோலப் பிரமமுடலுகளுளே யகப்பட்டுநின்ற காலத்தொரு சுகத்தை யறுபவித்தது மில்லையாக வேண்டும் இத்தவுடலவிட்ட காலத்து மொருசுகத்தை யறுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும் இதனறியும் இநதவுடலிலே நிறகிறவறிவுபிரத்தியக்ஷம"க விப்பொழுது துக்கத்தை யறு பவித்துவிட்ட காலத்துச் சுகத்தை யறுபவித்த நிறையால நீ குடாகாச வாகாசமபோலுமெனந தத்தமனறு. திருஷ்டாந்த விரோதம்,—மற நிகலநவொருவனிடவகதெளியி லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டும்-இஃதொழிந்தது நீ சொன்ன சாதிரிப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடறவொருத்த னானபிரிமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவறிவு மொன்றென்று சொல்லுகையாற் சாவானமாககருமுத்தியடையவேண்டும். —அநிகதோ முத்தி யடைந்தோராயின - பிரமஞானமுண்டானவாகன் முத்தியடைவாகள இலலாதவாகள் முத்தியை யடையார்களாயின,—பிறிகதோ ருயிர்பல பேதத்தனறே - இநிகதவர்களைனு மறியாதவாகளென்றுஞ் சொல்லுகையா லந்தப்பிரம

தையொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜிவானமவர்க்கும் பலபேத
மாயிருக்குமென்று கொள்வாயாக (இதுபரமுத்தியை மறத்தது)
(மேலிகத விவேகததன்மை கூடாதவர்களுக்கும் சாதக சதஸ்த
யங்களினாலே பிரமஞான முண்டாமென பதனை மறுக்கிறார்.)
—கனமகாண்டங் காரணமாகமன்னும் விவேகமென்னில் - இத்
தன்மை கூடாதவர்கள் பாகாதிகளாயுள்ள கன்மகாண்டங்களைப்
புலிபிடிக்க வதுகாரணமாக வவர்களுக்குப் பின்பு விவேகஞான
முண்டாமென்று சொல்லில், —அவிததைக் கேதுகாரண மோகி
னையிலலை - பிரமத்தை மாயாவிததைகள் வந்தோ ரவதரத்தி
லேபொருந்தி யததை மயக்கிக்கொண்டு நிறகுமென்று நீசோன
தைற்கு இன்னதுகாரணமாகப் பிரமத்தைவந்து பொருந்திற்றெ
ன ஞானறைச சொனஞயிலலை, — இத்தருங்காரணம் விதித்த
ல் வேண்டினதே - கனமகாண்டங் காரணமாக விவேகமுண்டா
மெனறதுபோலப் பிரமத்துக்கு முன்னையிப்படி யிருப்ப
தொரு குறமுண்டு அதுகாரணமாக விவத விதிதைகள் வந்தி
ப்பொழுது பொருந்திற்றென ஞானறை காட்டவேண்டும் இப்
போது, —அரணியிலுதித்த கனலவைகவாவென விரதத்தித்த
விவேகமழித்தல் - திக்கடைகதோலை மரத்திலவைத்துக் கடை
நதநதத் தொழிலினாலே யுண்டாகிய வகிகினி யந்தவிரஷ்டிகாட்
டததையுஞ்சுட்டுப் போட்டதென்று சொல்லலாமாகக் கன்மங்க
ளைச செய்வதனாலே யுண்டாகிய விவேகமந்தக் கன்மங்களை யில்
லையாகிப் போடுமெனகிறது, —ஒருகதியாயினும் திருகதியேக
நீதியெல்லா நீதது - சதாசாரங்களை யு நன்றாகச் சொல்லப்பட்டி
ருக்கிற வேதவொழுக்க மெல்லாததையும வருகதியுங் கைவிட்டு,
—போதமொன் றறியோர்தாமு மவழிததததல் - பிரமஞான
மென்கிற தேகதேசமுங்கடி யறியாதவர்களும் ஓர் பிரமஞான
முண்டாயிற் றெங்களுக் காசாரம் வேண்டிய தில்லையென் றன
சாரங்களைச் செய்துகொண்டு திரிகிறது, —பொறியோ போதொ
றியோ - இவர்களுடைய நிலையி லெழுத்தோ வல்ல தறிவினந்தா

னோ, — இதுபலவேகிடு நெறிதருபாகினைப் பழித்தல் - இவனை
விட்டு டொருகால்திலு நீங்காமற் றெருத்தித்துக்கொண்டு வருகிற
பூர்வத்தினைப்பக ணீங்குணைக கேதுவாயுள்ள விரந்த கனமத்தி
ன் பகுதிகளையெனக் காக்காதென்றுதனைக் கைவிட்டு விடுகிறது,
— நன்றி கொன்றலன்றே - “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முயவுண்
டா முயவில்லை, செய்கின்றாரி கொன்றமகற்கு,, என்றுசொன்ன
செய்கநன்றி கொன்றதினவாயிருக்கும், விரதத்திதத் விவேகம்
புரித்தல் நன்றிகொன்றலன்றே என்று பொருள்கூட்டுக, — அன
றியு ஞாலநீதியு னானமறைநீதியும் - இதனறியு முலோகாசாரங்க
ளும் வேதஞ்சொல்லப்பட்ட வாசாரங்களுமிகை, — பாலருணம்
ததா பசாசரினெனவு முறங்கினோனகை வெறுமபாக்கெனவுந்
தானேதவிராது - யாதொன்றினையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்ப
மாய்க்கொண்டு காண்கிற பாலரைப்போலவும் வைதானாயும்
வாழ்த்தினாயுஞ் சுட்டியறியாத மதுபாணஞ்செய்தவாகளைப்
போலவும் ஆகாரமுதலில்லாத பசாசரைப்போலவும் நித்திரை
செய்கிறவன்கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப் போலவும்
உனக்குப் பிரமஞான மில்லாதபடியாலே உதவவாசாரங்களுந்தா
ளுகப்போக வறியாது, — ஆனால் புரியாதொழிந்திடி னிரயத்தமு
கதுதறிட்டமே - அவைதானே போகாதென்றால் அவனன்றே
பெனக்கத்த வாசரங்கள் தேவையிலையென்று விட்டுவிடிற நே
காத்தத்திலே மீளாநாகத்திலே போய்க்கிடந்து துகள்களையுட்ப
விப்பானென்கிறது தப்பாது, — உயத்தோனன்றி முத்தி யுரைக
தல் பித்தோ-நீ உதவவாசாரத்தினாலே பிரமஞானமுண்டா மென்
னமல் நீ முத்தனென்று சொல்லுகிறவித பித்தது மேலிட்டிக்
கொண்டோ, — பிரமஞ் செத்தோபெறுவது - இவனிருக்கையிலே
பிரமஞானமுண்டாக வேண்டுவதொழிந்த இவன் செத்துபோய்
ப் பிரமஞானத்தைப் பெறப்போகிறதில்லை, அதே சென்னில்,
— உடையு நீயே சடமெனச்சாற்றினே - இந்தவுடலை நீதானே
உடமென்று சொல்லிவைத்தாய், — னையினு உழத்தினுக்கொய்

யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினு முதைப்பினும் பிணங்குதல்
 செயல்பப் பிரமததனமை பெறுவ தெக்காலம் - ஒருவனிலனை
 வைதவிடத்து மொருவனிலனை வாழ்த்தினவிடத்து மொருவனி
 லனுடைய கைகூலையதறிதத விடத்து மொருவ னிலனைமேலே
 நெருப்பைக் கொளுத்தினவிடத்து மொருவன் தண்டம்பண்ணி
 னவிடத்து காலகொண்டு மீதித்தவிடத்து மிதமகிதப்படாமலி
 ருக்கிற பிரமஞான மிவனிடத் திற்றைவரையாகக் காணப்பட்
 டதிலை மூதபிரமஞான மெந்தக்காலத்திலே யுண்டாகப்போ
 குத, — இருக்குநாளில - புருடாயிறம தூற, இதிலேபாதி நித
 திரையிலேபோம், நின்றவைமபதிலே வாலிபமாய்ப் பதினைநது
 போம், விருத்தனாய்ப்போம் பதினைநது, நின்ற விருப்பதிலேநோ
 யாய்ப்போகு சிலநாள், இதிலே யிடையிலே யிறாதுபோகிற கா
 லமுமிகுதி, இதற்குநடுவே, — எண்ணினால் கதறித் தருக்கம் பே
 சித் தலைபறியுற - எண்ணிறந்த சாதிரிவகளை யெல்லாநகற்று
 அதுகொண்டெல்லாநகனோடு தருக்கங்களபேசி யதனாலே த
 லைபறியுண்டு, கண்டோரியந்த பிண்டமுண்டலறி - இவ்வு ள்லவ
 த்தியானமியென்ற கண்டவாக ளிடப்பட்ட வசனங்களையும் புசி
 ததம் பிரமஞானஞ சொல்லுகிறே னென்றவாக ளிடங்களிலே
 சேவனவயிறறைக் கூப்பிட்டு, — பன்னேயாககை தன்னேயுற்ற
 டல விடவருமென்றகடுநடுநடுகி - பலநேயகளுங்கூடி யொன்
 று யெடுக்கப்பட்ட சரீரத்தககடைத்த வியாதி யிலனை வந்து
 பொருத்தினபோதிவிதனாலே நமக்குச் சாககாடுவருமென்ற ப
 னைதபதைத்தது, — விட்டோர தெய்வத்தொட்டின றன்றியும்
 - உடலவிடுகிற காலத்து நீ-பயப்படாதே காணுண்டென்னு சொ
 ல்லியுன்னை யிரகூழ்த்துகொள்ளுக்கரு ஒருதெய்வத்தொந்தனை
 யு மில்லைய யிருக்கிறதன்றியும், — யானே யெவருமானே னென
 றவின் - நானுனே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இங்
 கிரனும் இமமராஜா மற்றமுன்னவாக னெல்லாருமா யிருத்தே
 னென்று சொல்லுகையால், — அவ்வகாரீரிய வவவவ வானுட்

செவவிதிரையஞ் சோததுவர் - அந்தத்தேவனுதகள் நீட்டமையிலு
 னானென்று சொன்னானென றுனனோடே கோபித்துக்கொண்
 டி தங்களுக்குச் செல்லாநிறகிற காலங்களெல்லா நன்றாகக் கொ
 ண்டமுத நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பார்கள், - அதனால் மா
 யாவாதபேயா வுனக்குத தேவரினொருவருண்டாகமே வருகை
 ம் விடுததலோ வரிதே - அவனையிருக்கையால் மாயாவாதமென
 கிற பேயச்சமயத்தை யுடையவனே யுனக்கெல்லாருஞ் செத்தப்
 போயத தேவவாககத்திலே யொருதத ரிருத்தாராயினு மொருவ
 ராலுன கிட்டிதற்கரிதா யிருக்கிற நரக முனக்கு நீவகுதலுண்டா
 க தென்றறிவாயாக (உ)

மாயாவாதிசங்கதப நிராகரண-முற்றிற்று.

ஐங்கியவாதிசங்கதபம்

அரிதோமதுணராப பெரியோனுரைத்த
 பதிபசுபாச விதிமுறைகளிககி
 லீசனெகனெண்ணிலிபசுககன
 பாசமிருவகைப் பரிசினதுலகத்
 தாயவனுயிரகருமாயையினருளா
 லிருவினத்தொகை யிலுருவினத்தருமாற்
 கருமுகிலடவிரிதருகதிபோன
 தரிவாமுயிரிதபிறியுதேயு
 மீட்டமிருபயனுட்டிநேயதிக
 கொருபொழுதிருபய னுகாவுறமருவுத
 லின்மையாதன முன்னியகாலேச
 சத்திரிபாத முற்றிழையருளா
 லுருஷ்கொளேரு தெரிவுறமருவி
 மாசுறந்துசு தேசுறவினக்குத்

தன்மையிலுணாத்துப் புனமைகணிகி,
நீருநீருஞ் சேருதகைமையி
னறிவினோடறிவு செறிவுறபொருந்தி
யொன்றாமென்பதையுட்கோ
நன்றமுததி டெனைவினறனரே,

அரிதோர் துணராப் பெரியோனுரைத்த பதிபசுபாச விதி
முறைகிளககில் - விஷ்ணுவானவன் பூமியைக் கீண்டா ராய்ந்து
பாராதவிடத் திபபடியிருக்கு மிவனுடைய சொரூப மெனறறிய
ப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனாலேயரு
ளிச செய்யப்பட்ட பதிவினுண்மையினையும் பசுவினுண்மையி
னையும் பாசத்தினுண்மையினையு முள்ளபடி சொல்லுமிடத்தா—
சசனேகனெண்ணிலி பசுக்கள பாசமிருகைப் பரிசினது - பதி
யென்று சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வர நெருமுதலா யிருப்பதொ
ன்ற, பசுவென்று சொல்லப்பட்ட வானமாகள பலமுதலாயி
ருப்பதொன்ற, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயையென்று
யு கண்டமென்று மிருவகைப்பட்ட இருப்பதொன்று,—உலகத்தா
யவனுயாககு மாயையினருளா லிருவினைத் தொகையி லுருவினை
ததருமால் - பிரபஞ்சத்திறகு மாதாபிதாவுமாயுள்ள சிவன்றனது
காருணணியத்தினாலே யான்மாவுக்குப் புண்ணிய பாவங்களுக்கி
டான சரீரங்களை மாயையிலே நின்றுவகொடாநிற்பன், (ஆல்அ
சை) கருமுதலிடர விரிதருகதிர்போன் றறிவாமுயிரிற் பிறியா
தேயும் - கறுததமேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்தனி
டத்திலேசென்று பொருந்தினவிடத் தகத வாதித்தனுடைய கிர
ஹங்கனெல்லா நீங்கினதன்மைபோல முதலே சுத்தமாயநிவாயி
ருக்கிற வான்மாவின்விடத்திலே யந்தமாயாதேக டொருககாலுநீ
ங்காமற் பொருந்திவாராநிற்கும்,—மீட்டுமிருபயனுட்டிடு நியதி
- முன்னேசெய்த புண்ணியபாவுக்களை இகதச சரீரத்திலே கத்
தாவானவ னிகனுக்கெக்காளும் புசிப்பியாநிற்பன்,—ஒருபொழு
திருபய னுகர்வுறமருவுத் தீன்மையாதன் முன்னியகாலே - புண்

ணியபாவங்களினை நெ துலையொத் தொருநூத்திலே யெல்லா
ககன்மமகனும் புசித்தது தொலையத்தக்கதாக வேதேனினி மொ
ரு சிவபுண்ணியம்வந் தெகொப்பட்ட வவதாதது,—சதநிபாதமு
ற்ற - இவனுக்குச் சத்திநிபாதவெனப் தொனதுண்டா யநநவவ
தாததிலே,—இறையருளா லுருவுகொடுக்குதெரிவுற மருவி - க
ததாவானவன றனது காருண்ணியமேதனக்குத் திருமேனியாகக்
கொண்டருளி யுலகத்திலுண்டானவாக னெல்லாரும் காணத்தக்
கதாக வாசாரியனாக வெழுந்தருளி வரது,—மாசுநந்துசு தேசுந
விளக்குந தன்மையிலுணாததும - அழுகுகினுலே மிருத்திருக்கி
றபுடவையி நன்றாகவெள்ளாவிலைத் தந்தவமுகுகை நீக்கித் து
யதாக வென்னையாகுகின தன்மைபோல் இவனிடத்தி லுண்டாகி
ய பாசங்களைத் தீகைகளைச்செய்து கிரமத்திலே போகத்தக்கதா
கவுபதேசங்களை யருளவே,—புனமைகணீவகி நீருநீருஞ் சேரும்
தகைமையி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் பொருக்கி யொன்றும்;
இவனிடத் துண்டாகிய குறைகளெல்லா நீங்கச்சுத்தனாகித் தண
னீருந் தணனீருந் தணனிலேகூடி யைக்கியமா யொன்றப்பட்டுநி
ன்றதன்மைபோலச் சிவனுடைய வறிவோடே தன்னுடையவறி
வுகூடியைக்கியமபிறந் தொன்றப்பட்டு நிற்கும்,—என்பதை யுல
கோர் நன்றமுததியென நவீன்றனரே - எனறிவனருசொல்ல
ப்பட்டதை யுயாகதோரா யுளனவர்கள் முததிக னெல்லாததிலும்
வைத்துக் கொண் டிதுவே நல்ல முததியென்ற சொல்லா நிற்ப
ாகன.

(7)

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப முற்றிறறு,

—(1)—

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

முததியென்பதெவனோசுத்த
வறிவெனிறபாசரு செறிவாமாயை

யுருவிருவினையால் வருமிருவினையு
 மூருவாலன்றி மருவாதிவற்றின
 முந்தியதேதோ வந்தனைவதற்கோ
 ரேதுவேண்டும் தானிபலபென்னின
 வீடுமறவரினுங்கூடகூடு
 மீங்கிவைநிற்கீங்காககருவிகள்
 கொண்டறிவறியககடைதமன்றி
 மருவியவுருவதுயிலபெறங்காலேச
 சிறுபொறிததற்கடகறையணறசுடிகைத
 துதிககடுவுட்டுளையெயிறறாகக
 கொத்தயல்கிடப்பினுங்குவைதருவமணி
 யொருபாறறதையினும் பொருகாவதகினோ
 டசசமுமணுகாககொசசமையென்னே
 கருவியாவும் பிரிவுறநிலையேற
 பொறிபுலனாகி குறைவறநிறைந்து
 காட்சியதளிகரு மூட்சியினமுன்னாக
 கொடுத்தோராழிவிடுதவாகாடிசு
 கொன்வேராசகாணு துளகிமிண்டுழித
 தகதவாககண்டாக கததமிலதனைத
 தருகவென்னும் பெருமதிபிறங்கும
 தறிவிலாமைமென்றினையதுமலமாக
 குறிக்கொளாளரறைருவரன்றே
 யறிவிற்கறிவுசெரியவேண்டினறே
 யுணமையிலிருமையுமொளியேயெனிலொரு
 தன்மையாகமுனசாற்றினரிலரே
 முன்புணறுடனொன்றியகாலே
 யன்பமெய்துதற்கிலதுயிராதவி
 னீயலைபொருதமாயாவாதி
 யாயினையமையுமருணிலேகண்மதி.

இ-ள் முத்தியென்பதெவனோ - இதை நீ முத்தியென்று சொன்ன தென்னகாண். அது பின்சொல்லுகிறோம்—சுத்தவறிவென்ற பாசஞ்செறியா - ஆனமா வநாதியிலே சுத்தமாயஅஃதறிவுமாயிருக்குமென்று சொல்லின நடுவே யோரவதரத்திலேசுத்தமாயிருக்கிற வானமாவைப் பாசமவந்து பொருந்துகைக்குவ முக்கிலை—மாயையுருவியு வினையாலவரும் - இந்தமாயாசீரமானதிவனைவந்து பொருந்துமிடத்திவன் செயத புண்ணிய பாவங்களுக்கிடாகவந்து பொருந்துவ தொழிந்து தானாகவந்து கூடமாட்டாது - இருவினையு முருவாலன்றி மருவாது - அந்தப்புண்ணியபாவங்க டானுண்டாமிடத் தொருமாயா சீரமுண்டாயதிலுண்டாகிய திரிவித கரணங்களினாலே யிவன்செய்ய வுண்டாவதொழிந்து தானேயுண்டாகா தாகையால், —இவற்றின் முத்தியதேதோ - இஃத மாயாமலவு கனமமல மிரண்மனும் வைத்துக்கொண்டிவனைமுத்தி வந்துகூடின பாசமெதுதான். இதனறியும்—வந்தனைவசுநகோ ரேதுவேண்டும் - இந்தப்பாசங்களை நடுவே யோரவதரத்திலே யிவனைவந்து பொருந்துமென்கிறதற் கநாதியிலேயிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றுண்டா யதுகாரணமாகவந்து கூடிற்றென்று சொல்லவேண்டும்—தானியல்பென்னின்- அப்படிமலமென்ப தொன்றிலே இந்தப் பாசங்கடா னடுவேவந்திவனைப் பொருந்தினது வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறினாற்போலே யியல்பாகவந்து பொருந்துமென்று நீசொல்லில் வீழிறவரினுங் கூடக்கூடும் - மாயாகனமங்கனீங்கி மோகந்ததைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலு மாயாகனமங்க ளியல்பாகவந்துபொருந்தப்படு— ஈங்கிவைநிறை - இவ்விடத்து நான் சொன்னதற்கோருத்தர முன்கருச்சொல்லப்பட்ட தில்லையாகையா விவைநிறை—நீங்காக கருவிகள்கொண்டறிவறியக் கண்டதுமன்றி- அநாதியிலே யுண்ணவிட்டு நீங்காமன்றிகிற மலசம்பந்தத்தையிந்த மாயாகருவிகளவந்து நீங்கவந்தக் கருவிகளைக்கொண் டென்னுடையவறிவு சத்தாதிவிடங்களை யறிந்துவருகிறது பிரத்தியக்ஷ

மாகக்கண் டிருக்கையிலேயு மலமென்ப தொன்றில்லை யென்றா ய இதனறியும்—மருவிய வருவு துயில்பெறுங்கால்— அநாதியே யிலனுநு மலமென்பதொன்றில்லை தடுவெய்யலபாகவரதுபொ ருநிறெறெறு நீசொன்னவிந்நவுடம்பில் நிமிநிரைசெய்கிறவ தரத்தி—சிந்நபொறித்தற்குட கற்றா னறக்கிதைத்ததிக கடுவு டடுளெயெயிற றாகக்கொத தயலகிடப்பினும்— உடம்பிலே சிநி தாயிருக்கிற பொறிதனையுமுடையதாய்த தற்கண்ணினையுமுடையதாய்த தலையிலே துத்தியினையு முடையதாயுள்ளே துணையாயிரு க்கிறபலவகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருக்கிற பாம்பினது கூட்ட மொருபக்கத்திலேயுநது கிடந்ததாமாயினும்,— குவைத ருவமணி யொருபாற றுதையினும்— கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிற வவரத்தினங்க ளொருபக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாயினும்—பெருகாவததினோ டச்சமுமனுக்கா கொச்சமெனனேனு ந்த விரத்தினங்க ளிருக்கிறதைக் கண்டுமிகவம்பிரியம் வாராமலு ம இரதப்பாமபகனெட்டிறதைக் கண்டுமிகவு ம பயமவாராமலு மிருந்த வறியாமையெனனதான—கருவியாவும பிரிவுற நிலையே ல்— எல்லாக்கருவினொ ளீங்குகையினுலே யா விடத்தவ்விருப்பெ யுறப்புக காணப்பட்டதிலையே லோ—பொறிபுலனாகி குறைந்தி னைந்தகாட்சியதளிக்கு மூட்சியின— பொரியுட்புலனு மாதியா யுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிறகுறைவற நிறைந்தநினை நிய னுந் கறிவைக்கொடுக்க விவனுடையவறிவு சந்தாதவிடயங்களி லேமூண்டு ஜீவியாநிற்கிற வவதரத்திலே,— முள்ளாக கொடுத் தோராழிவிந்தவா நாடிக்கொள்ளோக கா றுதுளகி மீண்டுழி த்தந்தவா கண்டாங்குந்தமில்நனைத் தருகவெனனும பெருமகி பிறவரும் அனாநாழிகைக்கு முன்னாக மொருத்தன கையிலே யொருமோதிரத்தைக் கொடுத்த மோதிரத்தை விற்றாக கொ ண்வொருமென்ற சொல்லிப் போகவிட அந்த மோதிரத்தைக் கொள்வோ ரொருத்தரையுங் காணாமலிருந்தமோதிரத்தை நா மு டையகையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவோ மல்லவென

று விசாரித்துண்ணிடத்திலே மீண்டவனறந்த மோதிரத்தை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையு மரைநாழிகைக்குள்ளே ஓடாத மோதிரத்தைத் தந்தவனைக்கண்டு நானமுனை யுமமுடைய ஸ்கையிலே விற்கத்தந்தவிலைமதிக்க வொண்ணாத மோதிரத்தைத் தருவீராகவென்று சொன்ன யுத்திப்பெருமை மிகவுமுண்டான தென்னதான் (பெருமதியென்ற தாக்கேற்பச்சொல்.)—அதறிவி லாமையென்றனை - அப்படியானுக்கு மயக்கமவந்த தறிடாமை கொண்டென்று சொல்லில—அதுமலமாக குறிகொள்ளா ரறை குவரன்றே - அப்படியு நியாமையென்று நீசொன்னது தன்னை ககாணும் மலமாகக் கொண்டு திரிபதாரத்த நிண்ணயமவந்த பெ ரியோராகள் சொல்லுவாராகள் (அன்றென்ற தாமெனக்கொள்க) (ராதைக்கியவாதிபுடைய பெத்தநிலைமையை மறுத்தது) (மேல் முதலிலைமையை மறுக்கின்றா) —அறிவிற கறிவுசெறிய வேண்டி ன்றே - ஆனமா உறிவேயாயிருக்கலே பேரோற்றிவோடே சென் று கூடவேணடுவெல்லே இதன்றியும் — உணமையி லிருமையு மொளியேடுமெனில - முதலியில நீருநீருங் கூடினாற்போலப்பதி யுமபகவு மிரண்டுகூடிப் பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீசொல்லி ல — ஒருநீன்மையாக முன்சாற்றினிலிரே - அவன்சாவொருன இவனகிருசிருன அவன்பரீபூரண இவனேகதேசி அவனி னமலன இவனமலசுகிதன் அவன்பதி இவன்பசு இப்படி யிருக் கையாற சிவனைபுமானமா மாய மொருநாமையாகக் கொ ண்டித்தற்குமுன் பொருந்ரு சொல்குமளில — முன்புநன் றுடனென்றியகாலே யிப பமெயதுதநிலே துயிராதலின் - அநா திபிற சுததமயிருக்கிற வானம் வைப்பிபு கூடின வசுததங்க ணீங்க முததியிறசிவனோடேகூடி யின்பத்தை உறுபவிக்ருமென் றாய இத்தமாயாகனமங்கள் கூடுவதற்குமுன்னே யானமா சிவ னோடேகூடி நிறகையிலே யின்பத்தையறுபவிக்கக் கண்டோமி ல்லையே ஆகையால்,—நீ யிலைபொருத மாயாவாதியாயின யமை யுமருணிலேகேனமதி-நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய முகாயம்

போல நிலநகதவுட னீங்கினவவதரத திரண்டுபிரமமு மொன
ரூப்நிறகு மெனதுனனோடேயடித்தகொள்ளப்பட்ட மாயாவா
திதானாய விட்டரயாகையால நீசொன்னதெல்லாமமையும் மேற
நிருவருணிலைமையை நானகொல்லுகிறேன கேட்பாயாக - மதி
வயறனசதனைச்சொல். (சு)

ஐக்கிடவாதி சங்கற்பநிராகரண-முற்றிற்று.

—(1)—

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற சாலுமாயை
கருமத்தளவிற நருமுருவிறைவன
செறிந்திருபயனு நுகாந்திடுமுயாக
ளிருளுறமலத்திற பருவரற்படுதலி
னிடையிருநோகருந தடைபட்டோரிற்
றயருறமதனாற செயிருறதுனபங்
கொததைமாகத ருயத்திறுதயிலபோற
காட்சியெனனக காணுத்துயர்
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே.

இ-ள், மூலமலத்தாற சாலுமாயை - அநாதியே யான்மாக்
களுக் காணவமலமென்பதொன்றுண்டு அநத மலத்தைப்போக
ருவது நிமித்தமாக மாயையிவனைவந்து பொருநதும, —கருமத்த
ளவிற நரு முரு விறைவன - ஆனமாமுன்னே செய்த கனமாக
ளுக்கீடான சரீர யகனைக் கதநாவானவன கொடுப்பது, — செறிந்
திருபயனு நுகாந்திடு முயாகள் - அநதசரீரங்களைப் பொருநதி
த்தன்களுக்குண்டான புண்ணியபாவங்க ளிரண்டைப் புயாகள்
புதிததுவாராநிற்கும் —இருளுறமலத்திற பருவரற்படுதலி-இ
ப்படியதபவித்த வறுமிடத் தாணவமலத்தினாலே மறைப புண
னையினாலே, —இடை யிருநோகருந்தடை பட்டோரிற்றயருற

ம் - முன்புகண்டிலந்த கண்ணிவே காசமேலிட்டதினால் கா
ணாமலிருந்த கண்ணினையுடையவா களைப்போல வலத்தைப்படு
ம், - அதனாற் செயிருறுதுன்பம் - அப்படியவததைப்பட்டு வரு
கையினாற் குற்றதையுடைத்தாயிப் பிறவித்துக்கம் மேனமேலே
யுண்டாகாந்ற்கும், (இதுபெத்தம்,) (மேனமுத்தி) கொததை
மாந்த நுயத்திறந் துயிலபோல - அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிறவான
மாக்க ளெல்லாவததைகருந்நகி யத்தத்திலே உழுதி கிடக்கு
ந்தனமைபோல, - காட்சியெனனக்காணாத துயரமாட்சியை முத
தியெனவகுத்தனரே - அடிவட்டத்துச் சுட்டிக்காணக்கொரு
காட்சியுமில்லையாய்ச் சுகதுக்கங்கலினுடைய வறுபோகவகளுமி
ல்லையாயிருக்கிற வவதரத்தை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பாகன,

பாடாணவாதிசங்கதப-முற்றிறது.

———(1)———

பாடாணவாதிசங்கதப நிராகரணம்

—————

வகுத்தனாபெருகத தொகுத்திமுத்தி
நன்றுநெறிநு ளொன ரியமலத்தா
முளத்திறகுறுபொறி செறிபுலதுகாதல்,
விளக்கிறறிகழு மேனமையதனறே
கருவிகளகலவுழி மருவியதுயரமு
நனறெனலாகுந் துன்றியபடலத
திடைதடைபபட்ட சுடாவிழிமாந்தா
பூடலநீங்குதல் கடனாதலினே
காட்சியெனனக் காணாததுயர
மோட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரைக்கிற
கரணபாவ மாணககருமற
மேய்ந்தவாமுத்தி சோந்தவானறே
யினையகதிகேர முனைஉருமவேண்டா

தனிதருதுயர மெனுமிதுகிடமே

, பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி

இ-ள், வகுத்தாரைபெருகத் தொகுத்ததிடு முத்திநன்றான்
 நிருனொன்றியமலத்தாரம் - சொல்லைப் பலவாகப் பகுத்துச் சிலநிரு
 ஷ்டாந்தங்களை யுஞ் சொல்லுமும் வில யானமலத்தோடுங் கூடி நி
 த்திற் கேவலககிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது
 இப்படியொருத்தருஞ் சொல்வாரில்லை. (நனறென்ற தானேப
 ச்சொல்) உனத்திறகுறப்பொறி செறிபுலனுக்காதல வினக்கிற நிக
 மு மேனமையதன்றே - சகலத்தி லானமாவுக்குப் பொருத்தப
 பட்ட வித்திரியங்கள் காட்டாக வந்தவானமா செறித்திருக்கிற சத
 தாதிவிதயங்களைப் புசித்தகுகொண்டு வருகிறதகண்ணுக்கு விள
 க்கினது காட்டாகக்கண்ணெவருகிற தனமைபோலுமாகையாற்சக
 வகுற்றமரகச சொன்னாய், - கருவிகளகலவுழி மருவிய துயரமு
 கனறெனலாகும் - வினக்குப்போல வி னுக்குக் காட்டாநிற்கிற
 கருவிகள்கினவிடத் தானமலத்திலே யழுத்திகிடக்கிற கே
 வலமு முன்னே சொன்ன சகலம்போல நனறென்று சொல்லலா
 மாகும், அஃதெதுகொண்டென னில், - துனரியபடலத் திட்ட
 தடைப்பட்ட சுடாவிறிமாந்தர படலநீங்குதல கடனாத்தினே -
 மிக்கபடலத்தினுலே நடுவேகாணித் தடைப்பட்ட கண்ணினையு
 டைய வானமாகக் கருப்பின் போரமதரத்திலே யவுஷ்டப் பிர
 யோகங்களினுலே யந்த கண்ணிற படலநீங்குகிறது முறைநா
 யாயிருக்கையிற் றெனக்கொள்க, (இது பெத்தததைமறுத்தது)
 (மேனமுத்தியை மறுக்கிறா) - காட்சியென்ககாணாத துயர
 மாட்சியை முத்தியென வகுத்தாரைக்கில் - கடழிக் காண்கைக்
 கொருகாணியுமின்றிச் சுகதுக்கங்களினுடைய வதுபோதமுமின
 ரியிருக்கிற விந்தவவதாததை முத்தியென்று நீ பலவாகப் பகுத்துச்
 சொல்லில், - கரணுபாவ மரணை கரு மர மேயந்தவா முத்திசே
 நந்தவரன்றே - கரணங்களினுடைய பிரிவினைப்பொருநகினவா
 ன்மாக்களில் மரணத்தைப் பொருநகினவாளுவ கருவைப்பொ

ருந் தினவர்களு மரவாக்கங்களைப் பொருந்தினவாத்ரு மிவாகள
ததனைப்பேரு முததியைப் பொருந்தினவாக ளாகவேண்டிம, —
அனையகதிககோ முனைவருமவேண்டா - அப்படிக்கொத்தமுத்
தியைப் பெருகைக்கொராசிரிபு னும வேண்டிவதிலை, — தனித
ருதயாமெனுமிது திடமே. - இத்தமுததி பெலலாகருவிகளுநீ
வகி யானவமல தோடுகூடி யொன்றமறியாமற் கிடக்கிற கே
வலத்தயாமெனபது தப்பாதாகையால, — பாடாணத்திற் கூடா
முததி - கலலுப்போலே யொன்றமறியாமற் கிடக்கிறது முத்தி
யென்று சொல்லப்படாது.

பாடாணவாதிசங்கதரப நிராகரண-முற்றிறது.

பேதவாதிசங்கதரபம்.

—()—

ஈசனதருளாற பாசத்தொருதி
செறிவுறுசெம்பிற கறையறுகளிமபு
சூளிகைதாக்க கொளிபெற்றொரு
நித்தசுத்த முத்தராக
வைத்தனருதிலன் மறைவலலோரே

இ-ள். ஈசனதருளாய பாசத்தொருதி செறிவுறு செம்பிற்க
றையறுகளிமபு சூளிகைதாக்க கொளிபெற்றொரு (அடவயம்.)
செறிவுறுசெம்பிற கறையறுகளிமபு சூளிகைதாக்க கொளிபெற
ொரு ஈசனதருளாற பாசத்தொருதி - டுக்கெழுள்ளே செவிறு
கொண்டிருக்கிற செம்பினிடத்துண்டாகிய கருமை பொருந்தியி
ருக்கிற காளிதமான திருநகசூளிகைசேறு கூடினவிடத் தத்தக
காளிதங்கெட்டுப் பததுமாற்றப்பொண்ண தன்மபோலப்ப
கருவப்பட்ட வானமாகக்ருக கத்தாவினுடைய கருணணி
யத்தினுல் ஆணவமாயை காமியமென்று சொல்லப்படடு ஒருகி
றமலங்களினது கூட்டங்கெட்டு, — நித்த சுத்த முத்தராக வைத்

தன ருலகின் மறைவல்லோரே - அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்
கிற முத்தியினைப்பெற்றப பெறுவானும் பேறுமாயிருப்பார்களே
என்று சொல்லிவைத்தன ருலகத்தின்கண்ணே வேத்ததினுணமை
யைக் கருகப்பொருந்தின டெரியோர்கள், (௭)

பேதவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—()—

மறைகளாகமத துறைகள் மறறெகையு
நாசமில்பதிபசு பாசமென்றரைத்த
லயாததோருளிகைச சயத்தாறமுயிரக
காளிதநாசம் பாசமேதததல
கூடாதனையுங் குளிகைசேருண
நீடாதழித்த நிலைநிலையாதலிற்
பேதவாத மோதுதலயிழையே
யினனுமி னனுமி ரேமங்குளிகை
தன்னிலநிலயந தருயதுதிடமே
வீடித்திறனிற கூடககூடா

இ-ள். மறைகளாகமத துறைகள் மறறெகையும் - நாலு
வேதங்களு மாகமங்களு மதன்னழிநூலாகிய புராணங்களு மற்று
ண்டான சாதகிரகங்களு ம, - நாசமில் பதிபசுபாச மென்றரைத்த
ல - பதிபசுபாசங்களுந் கழிவிலலையென்று சொல்லுகிறதை -
அயாத தோருளிகைச சயத்தாறமுயிரக காளித நாசம் - மறச
திப்பொழுதோ ரிரதகுளிகையின சாமாததியத்தினாலே செம்பி
லுண்டான காளிதமானது கெட்டுப்போயிற்றதை, - பாசத்தேய
ததல் கூடாது - பாசத்திறகுநீயுவமைசொன்னது சாதகிரவிரோ
தம் - அன்றியுங் குளிகை சேருண நீடாதழித்த நிலை நிலையாத
லிவ - அதுவல்லாமலு மிரதகுளிகையானது செமமை நிலை நிற்க

வொட்டாம லஸ்தையிததுப் பொன்னுககின் திருஷ்டாந்த நிலையு
னக்குத்தாஷ்டாந்த நிலையாகையால், — பேதவாத டோதுதவயி
ழையே - பசுமுதலகெடாது பெறுவானும் பேருமாயிருக்குமென்
நீ நீ முன்னேசொன்ன பேதவாதமும் பழுதாம், — இன்னுமின்
னுயி ரேமவ குளிகைதனனி லநநியந்தருவது திடமே - இதுவங்
லாமல செம்பானது தன்னேசுததமாககின் குளிகையுமாகாமற்ற
ன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு நடுவேபொன்னான தன்மைபோ
ல இந்நவானமாவந தன்னேசுததமாககின் சிவனுடைய சொரு
பமுமாகாமற் றன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு வேறொருசொரு
பமாகவேண்டு மாகையாற் குற்றமுண் டெனகிறது தப்பாது, —
வீழ்த்திறனிருக்கக் கூடா - மோகூத செம்புமிரத குளிகையு
ம்போலு மென்று சொன்ன வகையிற் கூடுமெனகிற துண்டா
காது.

(அ)

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமுமபசுவு மீசனுமென்றிம்
மூவகையுணாவு தானமுதன்மையவாய்ப்
பாசவைமபுலன நேசுறவுணாத்தப
பசுததனிஞானம் புசித்திடுமனநே
யினைபஞான ம பிரிவுறநெரியாச
செய்தமுறகுநெறி யந்தமிலுயிரு
மறிவாயொன்று மறியாதனநே
யிவாவாறொழுகு மேனையுயிரகு
முன்னேனறந்து முகிரொளிஞான
மறியாப்பசுசைச சிறுபுழுக்கவாநத
வண்டெனவுயிரைக கொண்டிடுமயிரது

தன்னோக்கித் தானதுவாகி
 ஸ்வகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும்
 பிரியாவாறு பெற்றத
 திரியாப்பெரியோர் திட்டிசோந்திடமே

இ-ன், பாசமும் பசவு மீசனுமென்றிம் மூவகையுணர்வு தா
 ன்முதனமையவாய் - பதிபசுபாச மூன்றிற்கும்பதி ஞானமென
 றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமெனறுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞா
 னகைகனாதியே தனித்தனியே முதனமையாயிருக்கையால்,—பா
 சவைம்புலன் நேசுறவுணாதத - பாசஞானமாகிய வித்திரியங்க
 ள் விடயங்களை மயக்கமறவறிவிகக,—பசுத்தனிஞானம் புசித்திடு
 மன்றே - பசுவினதொப்பிலாத ஞானமான தந்தவிடயங்களைப்பு
 சிக்கும்,—இன்னயஞானம் பிரிவுறவெரியாச செந்தழற்குறேறி இ
 ன்தவிரண்டு வகைஞானமு கீங்கினவிடத்தாக கொழுந்தவிட் டெ
 ரியாமற கிடக்கிற சிவந்ததழலையொககு மெனறுசொல்லலாம்- அ
 நதமிழியிருமறிவா யொனறுமறியாதனதே- அவததையிலழி வில
 லாமலிருக்கிற வானமாவு மறிவாயிருக்கையிலே சுட்டி யறிவதற்
 குண்டாகாது,—(இதுபெத்தம்,) (மேல்முதகி)- இவ்வா றொழு
 குமேனை யுயிரககுமேனை யுயிரககு-இப்படிநாடோறுவத்க வலச
 கலப்பட்டு வருகிறவான்மாவுக்கு,—முன்னோனறது முதிர்ொ
 ளிஞானம்-மூன்று முதல்கருளளே முகதினபதியினுடைய் மிகுந்
 தவறிவாயிருக்கிற ஞானமானது,—அறியாப்பசைச் சிறுபுழுகக
 வாதவண்டென வுயிரைக்கொண்டிடும் - ஒன்றமறியாமற கிடக
 கிற பச்சைநிறததையுடைய சிறியபுழுவினை வந்தெடுத்தக கொ
 ண்ட வேட்டுவாளியைப் போல வொனறுமறியாத வானமானவ
 வு தெடுத்தககொள்ளா,—உயிரது தன்னோக்கித் தானது
 வாதி-புழுவான தகதவேட்டு வாளியினை நினைந்திருந்த வேட்டு
 வாளியினுடைய சொருபமானற்போல வான்மாவும்ந்தச் சிவனை
 த தியானமபண்ணி யந்தச்சிவனுடைய சொருபமாகி,—ஐவகை
 த்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் பிரியாவாறுபெற்று - வேட்டு

வாளியான புழுநாதவேட்டு வாளிசெய்யுந தொழிலுஞ்செய் தத
னுடைய சொருபமுநீங்கா ததனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியி
ருந தன்மைபோல விந்வானமாவஞ சிவனுடைய பஞ்சகிருத
தியனகளுஞ் சாவஞ்ஞயதையுந நீண்ணைவிட்டு நீங்காத வாழ்பெ
றறு,—திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசோநகிடமே - மூன்னே யிங்
தவறிவுந தொழிலும பெறறு நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்கன்கூ
ட்டத்தோடுங் கூடிநிற்கும், (௯)

சிவசமவாதிசங்கற்ப முற்றிறறு,

—()—

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகாணம்

கோநதமும்மை வாயநதஞானமு
மொருகாலன்றித தெரிவுநிற்கி
லொண்பொருள்காணும் பண்பினுகொருகாற்
மரிதியுமிரி மெரிதருவினகரும
வேண்டலின்றே காண்டருகாலை
யொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனி
லாநியுமறியா மன்னுயிர்பொறிபுலன்
ருளேவறியா தலைவாக்குலகினை
யானாவறிவா லறியகேணடின்றே
கொழுந்தழறகுமெனி லமுநகிடமெவதையிற
றிரியாததலைவா தெரியாததன்மைவக
தெய்தலாகா மெய்யுறுபொருட்டு
முன்னாக்கீடந் தன்னெனவெடுத்த
வேட்டுவனியல்பு கூட்டல்பெருதே
வண்டிறும்பெடாவுட் கொண்டதுதனக்கு
மந்திரவாதத் தந்தறுமீலதே
பெடுத்திடுமதனா லடுத்ததென்றறையிற்

கஞ்மயிரககுட்டி யிருசிறைப்பறவை
 யாயினதெடுந்த தாயாசாறநிலநே
 பிறவிப்பேதத் துறையிவைகிடக்க
 வேயுமிததிற னாயுங்காலை
 போகத்தகுதி யாகத்தகுமே
 ஞானமி - மைமென னேதுவதெவனெனரி
 லுயிருமுணர்வும பயிலுதலினறி
 வேடடுவனூருவ மென்புழுவணர்வு
 கூடடு லாலுருக கூடுதலானு
 முததியிலிறையிற் பற்றுதலினறித
 தன்னுருநீணந்த பின்னதனுணர்வு
 மாறுநானு மூறுடைத்தனநே
 யீசனகியலபரு னெயதுயிரியற்றல
 பேசுதறவறென்ப பெருமறையறைய
 னைந்தொழிலுயிருந் தந்திடறகுமோ
 யாவதெனமுனன னாவலாபெருமான
 பண்டொருமுதலை புண்டமைந்தனை
 வரவதைத்தனனென னாயபிழைப்பிலத்தக
 தந்திடவேண்டு மென்றனரனநே
 யின்னைவகிடக்க முன்னவன்றணமை
 பெயதினரெல்லாச செயதியுஞ்செயவ
 ரிருமபெரியெயதித தருஞ்செயற்கெவனிற
 பொருணிலகிடக்க வொருகிட்டாரதப
 பேறேயாயிற் சீராககதுவிய
 புனலொருபுடைசோ கனற்குமாயினும்
 வேறொருபொருளை நீராககிலதே
 கெருப்பெனுமிதனி னுருந்தனிகாட்டுக
 வங்கிபுமொன்றிற நங்கிநின்றலது
 தனொழுமினடத்தா தென்றறியினிசீ

யிருபனற்செய்தி தருமபரிசுளதோ
 யதுவெனோரலகை பொதிதருவகாலே
 யதன்செயலனைதது மிவனசெயலாமா
 லவனிவனாகி லிவனவனசெய்திக
 கென்னவைபென்னிற பின்னுறுசெயலு
 மதன்செயலன்றி யிவனசெயலாகி
 லிவனசெயலபேயின் றனசெயலாகி
 யிருந்தவாவெனத் தெரிந்திடவேண்டி
 தெரியாதாங்கு புரியிறகடுங்கன
 வெரிந்ததெனனு மிதுதருமன்றியு
 மவனிவனாகி லிவனவனசெய்தி
 பென்றுசெயவா னொன்றியமத்ததா
 பெலலாமறிதல செலலாதுயிரகள
 சிறற்றிவெனு மிச சொற்றவறாரு
 மென்பதெனலகை தன்பதமடைந்தோ
 கொண்டவாறு கண்டனமென்னி ற
 மூலகையந்தருற னோங்கியருளவமுறி
 செய்வதெனினனும பெளவமுற்றமுத்தினு
 காழிகொள்ளா தாழியினலைபுன
 லத்தொற்கருதது முதலுளதாக
 வேணமென்றே யீண்டனியமைபு
 மெலலாமினுமிச சொலலாறபடுமபொரு
 ளனைத்துந்தாக்கா தனிப்பரததுற்றதாக
 வேவவகையுணர்வு செய்வதெனசெய்புக
 ள்வானறினொன்ற மொன்றாதுலகி
 னினறபோதுயிர நேராமன்றே
 முதலியுற்ற நற்றவரவையிடை
 சோவரென்றனை சாரதருமுத்தி
 சாலோகியமே சாயுச்சிடமென்றி

பத்தமுற்ற, கந்தலகழித்த
உறிவினோடறிவு பிரியப்பெற்றி
வேண்டிமென்றதற் கீண்டிவரிவ்வா
றிருப்பொருளபதற் குருததானவேண்டு
மண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ்
சேவனமுததரென் றோதினாரகன்ற
நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி
னோகியமுததி யாவதென்னுரைக்க
செடியுடலனுக்காக குழிலொடுக்குமென்
றோதினையே பேதாயபகட்டுர
லொளிசினைமுசசித் தளிரொனுமிததரு
மிசசாரூப நசசினரெனின
மும்மலத்தேது மினமையதனறே

'யிதவனாமுததிப் பதமெனவியமபுவா. (ஈங்கிவைநிறக)

இ-ள். சோகத மூமமை வாய்கதஞானமு மொரு கால்னறி
த் தெரிவுநிறிகல் - இவ்வனங்கடிகவருகிற பதிபசுபா மூன்றி
னுக்கும் பொருநதப்பட்ட மூவகைஞானமு மொககக் கடிகின்
றேயொருமுதலக னறியப்பட வேண்டியின, - ஒன்பொருள்
கண்ணுமபண்பினுக் கொருகால் - கண்ணுந தழுவியபதார்த்தங்க
ளிலே யொன்றைககாணவேண்டின பொழுதகினுக்கு வசாரித
துப்பாருகுமிடதது - பருதியுமதியு மெரிதருவினகம - ஆகித
தனருதல் சகிரானருதல் விரிகிறவினககாருதல், - வேண்டலின
றே காண்டருகால் - ஒன்றகாட்டக காணுமதொழிக நிலைமூ
னறககடி நின்றகாட்டக கண்ணொன்றைக் காண்டவனபெயி
ல்லை, ஆகையால் மூன்றுஞானமுககடி. யறியுமென்ற தததமன
து. - ஒன்றொன்றாக நின்றறிவுறமெனில் - அப்படியன்று காணு
ம ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தனியே நின்றொவ்வொரு விடயங்களை
யறியுமென்ற நீ-சொல்லில், - அந்நிய மறியா மன்னுயர் - நிலை
பெற்றவான்மாவக்குவிடயங்கன்வெறியிருக்கையினுலேபகஞான

ந்தானாக வொருவிடயங்களை யறியமாட்டாது,— பொறிபுலன்றோ
 னோ வறியா - பாசஞானம் ஐடமாகையினால் யொரு விடயங்க
 னையும்றியாது,— தலைவாதகுலகீனை யானவறிவா ஸ்றியவேண்டி
 னேறே - பதிஞான மநாதியே மேறியாயிருக்கையினாலே விடய
 ங்களைப் புதிதாகச் சுட்டறியவேண்டிவ திலலை,— கொழுந்தழற
 குமெனி லழுந்திடுமவததையில் - கருவிகண்கி யானவ மலத்தி
 னாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வவததையி லானமாதெறியாமற
 கிடக்கிற கொழுவியதழில் யொத்கிருக்குமாயில,— தீரியாத தலை
 வா தெரியாததன்மைவந தெயதலாகா - ஒருகாலத்திலு மிவனை
 விட்டு நீங்காதததானை யிவனறியாமலிருக்கிற முறைமை பொ
 ருந்தத லிலனாக குண்டாகாது. (இது பெத்தததைமற்றததத,) (மேலானமா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதை மற்றகிறோ) —
 மெய்யுறபொருட்டு முன்னாககிடந தன்னெனவெடுத்த - சிவ
 னோடொன்று படமிருக்கிற முதத்தித்தன்மைககு முன்னே யொ
 ன்று மறியாமறகிடநத பச்சைப்பழுவைத தன்னுடைய சொரூப
 மாக வேண்டிமெனறெடுத்த, - வேட்டுவனியலடி கூட்டலபெரு
 தே - வேட்டுவாளியி னதியலபுவமையாகக் கூட்டிச்சொல்லுகி
 றதுபேரூது,— உண்டிறுமபெடா வுட்கொண்டதுதனக்கு மகதி
 ரவாதந தநததுமிலதே - இவனிறத வானமாககளுக்கு மநதிரவு
 பதேகுகளைச்செய்து தற்சொரூப மாககினுற்போல வேட்டு வா
 ளியானது புழுவையெடுத்ததற்கு மநதிரவுபதேசவகளைச்சொல்லி
 த் தற்சொரூபமாககின தாகச சொல்லப்பட்டாதாகையால நீவேட்
 டுவாளியையும் புழுவையு முததிகருவமைசொன்ன தத்தமாகா
 து,— எடுத்திடுமதனா லடுத்ததெனறறையில் - அப்படியென்று கா
 ணும் அந்தவேட்டுவாளி செனறெடுத்ததுதானே யுபதேசமாகவ
 நதப்பழுதற் சொரூபமானதென்று நீ-சொல்லில,— கருமயிர்ககு
 ட்டி யிருசிறைப்பறைவை யாயினது - கருமைபொருத்திய மயிர
 ககுட்டிப்புழுவானது பெரியசிறகினையுடைய வண்டுப்பறையைய
 யப்போனது,— எடுத்த தாயாசாற்றிலரே - அதற்கொருதாயாவ

கதெதெததபதேசமாயப பறவையாயபபோன தென்றொருவரு
 ஞ்சொல்லுயாரிலலை - பிறவிபபேதத துறையினையகிடக்க - ஆகை
 யாலபசசைபபுழுவு மயி கருட்டியுங கணமததுக்கிடாக வசகமா,
 நினது முதகிகருமை சொல்லப்படாது இவைகிடக்கடடுமஇத்
 னாயும், — ஏயுமிததிற ஞயுகாலே யோகததருகியாகத தருமே
 - புழுவேடவொளியானாற்பால வானமாவுஞ் சிவசொருபமான
 தை விசாரிகருமிடதது யோகததிறஞ்ச சொல்லலா மொழிந்த
 ஞானததிறகாகாது, — ஞானமினமையென ஞோதுவதெவனெனி
 ல் - இது ஞானமாககமாகாதெனற தெதினாலேயெனனில, — உ
 யிருமுணாவும் பயிலுதலிவாறி - ஆனமாவுஞ் சிவனுக்கடியொன
 றபட்டிருக்கிறதே முததியென றிருக்கையிலே வேறபட்டிருக்கு
 மென்று நீசொன்னதன்றியும், — வேட்டுவனுருவ மெனபுழுவுண்
 ற்வு கூட்டுதலா லுருக்கூட்டுதலானும் - வேட்டுவாளியி னுடைய
 சொருபத்தை மெல்லியபுழுவினுடைய நினைவானது கூட்டுதலா
 லே யுனக்குமுததியிலொரு சரீரங்கூனெகவாலும், — முதகியிலி
 றையிறபறறுதலினி - மோகந்ததிற கததாவினிடததுத கூடியி
 ருததலன்றி வேறாயிருக்குமெனற சொன்னதோவத மன்றியும் —
 தன்னுருவனைந்த வினன, ஞுணாவு மாறுதல னும் - புழுவான
 து வேட்டுவாளியினுடைய சொருபத்தைப் பெற்றபின்பு முன
 னுணவானவறிவதற கிலலாதபடியினாலும், — உறுடைத தனறே
 இத்தை ஞானத்தினாலுண்டாகிய முததியெனற சொல்லுகிறது
 குற்றமுடைததாய, — ஈசனகியலபரு னெயதுயிரியறறல் கததாவு
 கருண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களைத் திரு ஞுணப்பெற்றவானமா
 க்கள செய்யுமென்ற, — பேசுதறவறெனப் பெருமறையறைய -
 ரொல்லுகிறது குற்றமெனறபெரியவேதமானது சொல்லுமிட
 தது, — ஞானதொழி லுயிருதககிடறருமோ - கததாவினாலேசெய்க
 ற பஞ்சகிருத்தியங்களை யானமாவினாலே செய்யப்படுமெனறதுத
 காத — ஆவதென முன்ன ஞாவலாபெருமான பண்டொருமுத
 லையுண்டமைநனை வரவழைத்தனவொன்றாய் - அப்படியசொல்லு

கிறதென்னதான் முற்காலத்திலே நமபியாருரர் முன்னேயொரு
முதலை விழுங்கின பிள்ளையை வரதக்கதழுவதைத் தாரிலை
போவென்று சொன்னாய், — பிழைப்பில்தான் தந்திடுவேண்டுமெ
ன்றனரன்றே - அப்படிச் சொன்னது குற்றமில்லை அந்த முதலை
வாயிலேநின்று பிள்ளைமீள்வரவிழைத்தது (கிருப்பாடம்) “உ
ரைப்பாருளாயுந் துளகவல்லார்தங்களுச்சியா, யரைக்காடரவா
வாதியுமந்தமுமாயினாய், புரைக்காடுசோலைப் புகுகொளியூரவினா
சியே, கரைக்கானமுதலையெப் பிள்ளைதாரச்சொல்லுகாலனையே.
இப்படித்தேவரீ ரந்தப்பிள்ளையைத்தம் திடவேண்டுமென்றசொ
ன்னதொழிந்த தாமாகவாவழைத்த திலையாதலாற் றிருவருளை
பெற்றவான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னத
ததமன்று, — இன்னவைகிடக்க முன்னவன்றன்மையெய்தினா -
இதுவெல்லா நீசொன்னது கிடக்கடமெ கத்தாலிவனுடையதிருவ
ருளைப்பெற்றவாகளே, — எல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வா - கதகாசெ
யகிற சிருஷ்டிமுதலான கிருத்தியங்களுெல்லாளுடைய அ
தென்போலவென்னில, — இரும்பெரியெய்தித் தரு செயற்கவெ
னில-இரும்பான தக்கிளியைப்பொருத்தியதனுடைய சொருபத்
தையுழ் பெற்றதனுடைய தொழிலையுஞ்செய்தாற்போல வென்று
நீகொல்லில, பொருணிலைகிடக்க கொருகிட்டாந்தப் பேறேயாயி
ன - திருவருளைப்பெற்ற நமபியாருரராலே பஞ்சகிருத்தியங்களை
செய்யப்பட்டதிலையென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கை
யிலே யதைப்போட்டிருமா மக்கிரியும்போலேயென்று கிருஷ்
டாந்தத்தினாலே யுன்கஞ்ச சாதிககலுமாலை, — சீராகத்தவியுண்
லொருபுடைசோக னற்குமாயினும் - ஆரவாரித்துச் சொல்லுகிற
தண்ணீரின் தக்கினியைப்பொருத்தியைக்கியமாயிருத்ததாயினு
ம, — ஷேஞ்ஞருபொருளை நீரூக்கிலதே - அக்கினியைச்சோந்த வி
ரும்புபோல விரதவெநீர் வைக்கோல் முதலானவற்றைச் சுட்டு
ப்பொடியாகக் மாட்டாது, அதுதண்ணீரோடே நிறகையாறசுட்
டதில்லையெனும் தனித்துநின்றாடுகடுமென்று நீசொல்லில், —

நெருப்பெனுமிதனி னுருததனிகாட்டுக - நெருப்பென்று சொல்
 லுகிற விந்தப்பூசுருபுதனிததுரினறு தன்னுடையதொழிலைசெ
 ய்யமாட்டாது, என்கையானுந் தனித்துக்காரியப்பட்ட துண்டா
 காட்டுவாயாக, — அககியு மொன்றிறற்க்கி நின்றவலது தன்னொ
 ழுண்டீததாதென றறியினிதீ - அககியுமொன்றைசசாரது நின்
 றவலது தன்னுடையதொழிலை செய்யமாட்டாதென றறியாயா
 க, ஆகையால் — இருமபனறசெய்தி தருமபரிசுளதோ - அககி
 யிருமபைசசாரதுநின்று தன்னுடைய தொழிலை செய்ததொழிந
 து இருபககியுடைய தொழிலை செய்ததுண்டோ? ஆகையா
 றறிருவருளைப்பெற்ற ஞானமாக்கள பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வாக
 ளென்று நீசொன்னதத்தமன்று, — அதுவென்றாலகை பொதித
 ருங்கலை - ஒருவனையொரு பசாசுபிடித்தவிடத்து, — அதனசெய
 லனைத்து மிவனசெயலாமால் - அநதப்பசாசினுடைய செயலெ
 ல்லா மிவனுடையசெயலாக காணப்பட்டதோ விலலையோ? ஆ
 கையால் அருளைப்பெற்றவாகள பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வாகளெ
 னறு நீசொல்லில், — அவனினானி விவனவனசெய்திக்கென - அந்
 தச்சிவனநத வானமாவாயிருந்து தன்னுடையதொழில்களைசெ
 ய்தாளுமாகில இருதவானமா உநதச்சிவனுடைய தொழிலைசெய்
 வதெதனாலே செய்யும், — அவையென்னில் - அநதத் தொழிலக
 ளைச்செய்தற் கிந்தவானமாவுரித்தென்று நீசொல்லில், — பிழ்நு
 றசெய்நு மதனசெயலன்னி மிவனசெயலாகில - ஒருவனைப்பேயபி
 டித்ததுவிட்டு நீக்கின்போ திவனசெய்த செடல்களெல்லா மிவனு
 டையசெயலாமோ அநதப்பேயினுடைய செயலாமோ அதெல்
 லாம பேய்செயலாகாதிவனுடைய செயலாமாகில, — இவன்செ
 யல்பேயின்மனசெயலாகியிருந்த வாவெனத்தெரிந்திடவேண்டும
 அப்படியிலனுக்குப் பேயபிடித்ததபோது செய்த தொழில்களையும்
 றியவேண்டும அறிடப்பட்டாதென்னென்று நீ, சொல்லில் தெரி
 யாதாகில - அப்படியிலனுக்குப் பேயபிடித்ததபோது செய்ததொழி
 ல்களை யறியப்பட்டாதாகில, — புரியற்கெங்கன லெரிந்ததென்னுமி

தத்கும்-புரியிலிடத்தக கடிதாயுள்ள வககிடுகடிநின்ற தன்னு
டையதொழிலை செயதாறபோலச சிவனுமானமாலினிடத்திலே
நின்றதன்னுடைய தொழிலைசெய்த தொழிந்தானமசிவனுடை
யதொழிலை செயயமாட்டாத, , அன்றியுமவனிவ்னுதி லீவனவ
னசெய்தி-இதன்றியுமந்தச சிவனொருகாலத்திலும் ஜநந மரணமி
ல்லாதவன இந்தவானமா வொருகணப்பொழுதிலே ஜநநமரண
ப்படுகிறவன இப்படிக்கொத்தவானமா உப்படிக்கொத்த சிவனு
டையதொழிலை செயதாறமாயினும், , என்றசெய்வானென்றி
யமத்ததாய-எந்தக்காலத்திலேசெய்து நிறைவேற்றுவான உனம
தத்தொடே கீடியிருக்கிறவனே இதற்குத்தர முண்டாகிறசொல்
(இஃதானமபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதைமறுத்தது.) (மே
லானமாவிற்கு சாவஞ்ஞத்துவ முண்டென்பதை மறுக்கிறார்.)—
எல்லாமறிதல செல்லாதுயின்கள இதுவன்றியும் சாவஞ்ஞத்துவமா
னமாவுக்குண்டென்ற சொன்னாய் எல்லாததையும்றிபுமபகுதியா
ன்மாக்களுக குண்டாகாது எல்லாததையும்றிநிடுக்கிற திருவரு
ளினிடத்திலே பதிகையினுலே யிஃனுமெல்லாததையமறிவனெ
ன்ற நீசொல்லில, சிறற்றிவெனுமிச சொற்றவராகும்- இந்தவா
னமர் கிஞ்சிஞ்ஞென்ன சொல்லுகிறசொற பழுதம், , எனப
தெனலகை தன்பதமடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனமென்
னிலீ-என்றநீ சொல்லுகிறதென்ன பேயினுடைய பதவியைப்
பெற்றவாக ளந்தப்பேயக்குண்டாகிய வருகாலத்தி னிகழ்ச்சிகளை
யெல்லாஞ்சொன்னது கண்டோமேயென்னில, மூங்கை யந்த
ருற்றோங்கிய குணங் குறி செய்வதென-ஊமையுமாயக குருடனு
மாயிருக்கிறவ னொருவனை யிவையெல்லாங் குறைவற நிருக்கிற
பேப்பிழித்தவிடத் தவனாவமுங்கிச சொன்னதுமில்லை கண்டெ
ரிதொன்றைக்கண்டதுமில்லை, ஆகையால் பேயின்றனமெய்
ல்லாம பிடியுண்டவனுக் குண்டாகாது இன்னும் பெனவமுற்றமு
கதினுநாழி கொள்ளாதாழியினலைபுனல - இதன்றியு நாழியானது
சமுத்திரத்திலே பொருந்தியமிழத்தினுலு மிலையுடையவந்தச

சமுத்திரநீரையெல்லாங் கொள்ளமாட்டாது, . அதனாற் கருத்து முத்துள்ளதாகவேண்டும் - அப்படியிருக்கையினாலே பொறியோடு கூடியிருந்தாலு மாணமாவுக்குள்ள வறிவுண்டாமொழிந்து கத் தாவுக்குள்ள வுறிவெல்லாமுண்டாதாக வேண்டும், அன்றைய ணடினியமையும் அகாதியிலே யிப்படியிருக்கையினாலே நீ யிவ விடத்தருளோடுகூடின வானமா வெல்லாததையும்றியு மென்ற சொல்லையினிவ்வொயாக அதேனென்னில, . எல்லாமெனுமிச சொல்லாற்படும பொருளைத்தன தாககா தனிப்பரத்திறவாக் கொவகையுணாவு செய்வதெனசெப புக - சாடமுமென்றசொல லப்பட்ட சொல்லி னுணுண்டாகிய பொருளைத்ததிவூ தோயவற நிறகிற வொப்பறறசிவனிடத்திலே பொருந் தினவாக கெந்தமு றைமை சாடஞ்ஞியமுண்டான தடவிடத்தசெய்யப போகிற தொழிலேதுசொல்லுக, ஆகையால் சிவனைப்பெற்றவாகருக்குச் சாடஞ்ஞிபத்துவ மென்பதுகூடாது (புத்தாணமாவுக்குச் சாட ஞ்ஞியத்துவ முண்டென்றதை மறுத்தது.) (மேன முததியைம றுககிரா) இதனறியும் ஒன்றெனஞ்ஞ மொன்றதுல்கி ளின றபோதுயி நேராமன்றே - முததியிலாணமாவுச் சிவ முமொன ஞ்ஞமென்னிலொரு முதலிலையாம அப்படிப்பரமுத்தியடையாம றசிரதகைப்பெற்று லீவனமுத்தன யிருக்குமென்னில அப்படி யிருந்தவானமா சிவனுக்குச்சமமாகாதே, ஆகையால்தகமன்று இதனறியும், முததியுற்ற நற்றவரையிடை சோடொன்றனை - முன்னே திருவருளைப்பெற்றவாகள முததியைப்பெற்றிருக்கிற நல்லதவத்தினையுடைய பெரியோருருடைய கூட்டத்தினடுவே சென்றிருப்பார்களென்று சொன்னாய், சாத்தரு முததி சாலோக கியமோ - இப்படிப்பொருந் தினாகளென்று நீ சொன்னமுத்தி சாலோககிய முததியைச்சொன்னாயோ, . சாயுச்சியமென்னில அ ப்படியனறுகாணும் நான்சாயுச்சியமுத்தியைச் சொன்னே நென னில, பந்தமுற்றகந்தலகழிந்தவறிவினோடறிவு - ஆனமாககளை ப்பொருந் தின மலங்களைப்போக்கின கத்தாவினுடனே யானமா

கூடினவிடத்து, பிரியப்பெற்றிவேண்டு மென்றதந்த - பிரியா
மலொன்று படமிருக்கவேண்டுமென்ற வியலபினுகு, அணிவ
நிவ்வாரிருப்ப ரென்பதற் குருத்தானவேண்டும - இவ்விடத்தந்த
ப் பரமுத்தியைப்பெற்றவாகள முன்னேமுத்தியைப்பெற்றிருக்க
கிற பெரியோர்களோடு கூடியிருப்பார்களென்றீசொல்லுகை
யா லிவாகளுக்கு மொருசரீர முண்டாகவேண்டும. இதனறியும்,
. . அண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் சிவனமுத்த ரென்றோ
தினா-கத்தாவினுடையதிருவருளைப்பெற்றப பரமுத்தியையடை
யாமலிதச்சரீரத்தோடேயிருந்தார்களாயினு மவர்களைச்சிவனமு
த்தரென்று நல்லோர்கள சொன்னார்கள். அப்படி நல்லோர்கள்
சொல்லப்படமிருக்கையிலே, அகன்றீங்கியு முருவ நீங்காதா
யின - இத்தச்சரீரத்தொத்தனை விட்டுப்போயப்பரமுத்தியைப்பெ
ற்றவிடத்துஞ் சரீரத்தொத்தனை நீங்காமலிருக்குமாயின, — ஒங்கி
யமுத்தியாவ தென்னுரைக்க - அதுமேலானபரமுத்தியாக தெ
ப்படித்தானசொல்லாத, அப்படியன்றுகாணும். — செடியுடலணு
காக குழல்கொடுக்குமென ரோதினைநீயே - அந்தமுத்தியிந்தவ
சுத்தமாயிர தேகப்பொருத்தாது சுத்தமாயிர தேகத்தைக் கொடுக்க
வந்ததச் சரீரத்தோடு கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொன்னமு
றைமை, — பேதாய பகட்டுர லொளிரிசின் முச்சித்தளிரொலுமி
துதரும்-வேம்பினதழுகடடைக்கைக்குமென்றிருது விட்டுவி
ளங்கூறினற்கொம்பினுணியிறறளிரைக்கசவாதென்கொண்டத
ற்கொக்கும், இதனறியும், — இச்சாரூப நச்சினரென்னில - சுவே
சசையினுலேயெடுக்கிற சரீரத்தோடுகூடிப் பிரியப் பட்டிருந்
தார்களென்று நீ சொல்லின, — முமமலத்தேது மினமையதன்றே
- ஆகையாலேமுத்தியின் மலமாயாகனமவகளி லொருமலமான
லுநீங்கின கிலையாம, — இதுகூடமுத்திப் பதமென வியம்புகார்
— இப்படிச் சரீரத்தோடுகூடியிருக்கிற முத்தியைச் சாலோகா
தியாகிய புத்தமுத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள், — அவ்
கிடைந்தக - இவ்விடத்து நீபுத்தாகச்சொல்லவந்த பெத்த முத்
திகளைவிட்டு நானசொல்லுகிறதைக் கேட்பாயாக. (10)

சிவசமவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிறறு.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்பம்

—()—

(நீங்காதொளிருயிர்) ‘

வினககெனநிற்கு மளப்புறமறிவின
 நிறைவாக்கேது மறியவேண்டினறே
 மனனுமானம் சநநிதியளவிற
 காதபசாசத தேயப்பவாயநத
 வுயிருடலியகஞ்ஞ செயலுறுபூட்டைப்
 பலவகையுறுபு மிலகியதொழிலபோ
 லைம்பொறிபுலனக ளின்புறமனறே
 யினையவாயதவி னிகழதருபயனைவ
 யநதக்கரண முநதியுணர்நதிடு
 மினையகலவுழீஇயைம பொறிபுலனிகழா
 வுயிரீங்கிடி லுடல செயலிலதனறே
 பிவ்வகைவினையின செவவிநிடததம்
 பழமலநீங்க நிகழுங்காலை
 யேறறோமுகவொளி தோற்றுகலனெனத
 தலைவனதருளியா நிலவிடுநிலவக
 காட்டததவகி மாட்டததவகிய
 தனமையும்ளததுப புலவையினீப்பும்
 போனததுவாகித தோனறிமெதருற
 பசுகரணவகனசிலகரணவக ளாகமாரியறிவு
 மேகமாமுயி ரியானெனதினறே,

இ-ள. நீங்காதொளிருயிர் வினககெனநிற்கு மளப்புறமறி
 வின்ற - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசததையுடையவினககை
 பபோலே சுட்டறநிற்கும். அதுவிதவெனது சுட்டியநிற்கவறிவி
 தற்கில்லை, —இறைவற்கேது மறியவேண்டின்றே - கத்தாவிகார
 மில்லாதவ ராணையாலே யுவருக்கொன்றையு மறியவேண்டுவதி

ல்லு, —மன்னுமானம் சநிதிடனவிற காரதப்சாசததேப்ப்வாய்
 நதவுயிருடலியககும் - காரதமானது விகாரமற்றிக வ்தனசுகி
 தியிலே யிருமபுகாரியப படிமாறபேல நிலைபெற்ற வானமாவ
 காரமற்றிக வதனசுகிதியிலே பொருநதபபட்ட பிராண வாயு
 வான துடலைககாரியபபடுததும், —செயலுற பூட்டைப் பலவகை
 யுறபபு மிலகியதொழிலபேல-சமைக்கபபட்ட நீரிறைக்கிறபூட்
 டையினது பலவகையாகிய வவையவகளும விளவகப பட்ட
 தொழிலகளைச் செயதாறபேல, —ஐம்பொறிபுலனக ளின்புறம
 னறே - பஞ்சேநதிரியங்களுஞ் சததாதிவிடயங்களை யதபவியாநி
 றகும், —இனையவாயதலி னிகழ்தருபயனவை யந்தக்கரணமுநதி
 யுணர்நதமும் - இதவிநதிரியங்களை பொருநதபபட்ட விடயங்க
 ளையறிவதற்குமுன்னே யந்தக்கரணங்க ளறியாநிறகும், —இவை
 யகலவழி இயம்பொறிபுலனிகழா - இதவந்தக்கரணங்க ணீவ
 ணினவிடததப பஞ்சேநதிரியங்க ளோடுஞ் சததாதி விடயங்கள்
 பொருநதாது, (இதுசகலம்), —உயிரீங்கிடி லுடல்செயலிலதன்
 றே - பிராணவாயு நீங்கினவிடததுடல சேடடையினறி கிடக்கு
 ம. (இதுகேவலம்), —இவவகைவினையின செவவிதநதததும் -
 இப்படியினமாவின் சநிதிமாததிரததிலே பிராணவாயு வான
 து பிராரததுவதைப் புசிப்பிததுக்கொண்டு நிறகும், (இஃதவ
 னபெததம்) (மேனமுததி) —பழமலநீங்கி நிகழுங்கலை - இப்
 படிப்பிராரததுவ மதபவிததுவருமிடத திவனுக்ககாதியாகியவந்
 ணவமலநீங்க விருவினையொப்பபுஞ் சத்திநிபாதமுமவந்தவிடதது,
 —ஏறறோமுகவொளி தோற்றங்கலனென - எதெதப்பாரததவ
 ாகன முகத்தினது பிரதிபிம்பம் தோனறகிறகண்ணுபைப்போ
 ல, —தலைவனதருளியா நிலவிடும் - கததாவினுடைய திருவருளா
 னமாவிடததிலேபொருநதம் —நிலவக காட்டததங்கி மாட்டதத
 வகியதன்மையும் - இப்படித்திருவருளபொருநதவே விறகினிட
 த்துருபபைக கொளுந்ததின்போ தந்தவிறகுக்கிட்டக்கிதியான
 துபோலவும், — அளததப் புலவையினீப்பும போனறது வாகித்

தோன்றிமீ - உப்பனததிற்போட்ட புல்லுமவைக்கோலுங் கெ
ட்டுப்போனதனமைபோலவு மிந்தவானமாவுந் தன்னுண்மைகெ
ட்டுப்போன தனமைபோலவு மிந்தவானமாவுந் தன்னுண்மை
கெட்டு அருட்சொருபமாயத் தோன்றுகிறதும் அதனா பக
ரணங்கள் சிவகரணங்களாகமாறி யறிவுமேகமா முயிரியானே
னதினேறே - அறிவிரண்டாய நிலலாமல்லுளோடுங் கூடியொன
ரும பின்னையிந்தவானமா விற்கியானென தென்கிறதிலலை.

சங்கிராததவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

சங்கிராததவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—()—

இன்றுனதுறையி னன்றியுயிரொளிர
தீபம்போலத் தாபநதிரினிருள
செறியுனதனமையெ னறிலிலதாகி
லொளியெனவுரைத்த தெளிவ் தற்கேதாரு
சுருந்திடளவில மன்னுஞ்செயலுடல
காதம்போல வாயநத்தென்ற
தனமையுமுணராப புனமையதன்றே
யுயிருடலியக்கிற றுயிலபெறுங்காலேச
செய்ததெனமனாதி செயதுயிர்பொறிபுல
னடத்தவாவியுஞ் சடத்தனவாயிற
பூட்டையிறபூணி கூட்டலபெருந்தே
புலனைமபொறியி னிலவிடுமென்றனை
யஞ்சுமொருகாற றஞ்சாதரிதற
கழிவென்றருசு செழுமலரிலைபலங்
கனிதருவதுபோ ல்ணையவைமூது
மொனொனருக நின்றறிவுறமெனி
லொன்றினபயனனி யொன்றறியாதா

விதுவேயல்லது கதுமென்விருசெவி
 யிருகூற்றொருகாற் றெரிடாததன்மைவந்
 தெயதுமனாகியு டுமயயுயிராசசெயலுந
 தனக்கிலதொருவாக கெனததெளிகிலையே
 நோக்குமுகவொளி நீக்காதானெனக்
 கவருநதன்மை முகுரம்போல
 கொடுத்ததுகோடற் கடுத்ததுண்டனறே
 காட்டத்தனகி கூட்டக்கூடு
 மிந்தனத்தியறகை வெந்தழ்நாறகா
 வுபட்டதத்தடுத்த புறபலாலன்கள
 சடத்தவேலுந் கொடுத்ததுகொள்ளுந
 தன்மையாயுண்டுனக் கினமையதனறே
 யவமுறுகருவி சிவமயமாமெனக்
 கூறினயாகம வேறுருக்கவரா
 தென்பதெனவைமுற் றுன்பநதுடைக்குந
 திருவருணமருவ வுரியனவெனனி
 லருளுறமாயா விருளிந்தாங்கொல
 சத்தப்பரிச லுபரசநறை
 யெத்திறத்தினதரு ளியமபுகவன்றியு
 நிறைத்துநீயாய் நின்றினையேனு
 மறைந்தைமபுலனாய் வாராயென்றன
 கரணமெல்லாங் கடந்தினையென்று
 மரணமெயைநினைப்புறத்தெனறு
 முன்னருட்டலைவா பன்னினரெனவு
 மினியவை யொழிய வறிகுவதெவ்வா
 றெனநிறக்கலிக கொன்றியவின்பங்
 கூறுதற்குமருட் பேறினையனறே
 யெகமுயிரறி வாகமொழிந்தனை
 யிருபொருளொருமை மருவியதிலதே
 யிவவகைகிடக்க மெய்வகைகேனமதி.

இ-ள், இன்றுனதுனாய் ன்னறி - இப்பொழுது நீபலவாகச் சொல்லியதெனப் பெத்தமுததிகனமையை விசாரிக்கு மிடத்தது,— உயிரொளிநீபமபோலத தாபந்தரின - ஆனமா பிரகாசத்தை யுடைய வினகைகபோலத தாவுதலேசெய்யுமாயின, இருளசெநியுநதனமைமென - அஞ்ஞானமாகிய விருளபொருந்தினதனமையெனனேதான,— அறிவிலதாகில - அறிவிலலாமையாகில,— ஒளியெனவுரைத்ததெளி வதற்கேதாம் - பிரகாசத்தைப் போலவென்றுசொன்னதிடப்பாடு அநெப்படியாகும் விசாரித்துப்பாரா,— சந்திதிடவில மன்னஞ்செயலுடல - ஆனமாவின்னுடைய சந்திவினிலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்தவுடலகாரியப்பட்டுவரும், அதெனபோல வென்னில,— காந்தம போலவாயந்ததென்ற தனமையுமுணர்ப புனமையதனறே-உரத்தததின்சந்தியிலே யிருப்புகாரியப்பட்டாற போலவென்று நீமுன்னேசொன்ன தனமையினையு மிப்போது விசாரியாத சிறுமையினையுமுடையது. அதனறியும் — உயிருடலியக்கிற றயிலபெறுங்காலேசெயவதென - பிராணவாயுவான துடலேகாரியப்படுத்தாமாயின நித்திரைசெய்கிற வவதரத்துப் பிராணவாயுவொழுக்க நிறகுமிடத்துடல காரியப்படக்கண்டோ மிலலையே ஆகையாலானமாவுடலே காரியப்படுத்துமதொழிற்து பிராணவாயுகாரியப்படுத்தமாட்டாது. ஆனமாவவிகாரியா யிருப்பதொழிற நிலையிறைக் காரியப்படுத்தமாட்டாதென்று நீசொல்லின்,— மனாகியெயதுயிர பொறிபுலனடத்த வாவியுஞ் சடதகுனவாயின - மனமுதலாகிய வந்தக்கரணங்களை பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவின திரியங்களை விடயங்களிலையெல்லாததையும்காரியப்படுத்துதற்கானமாவும் ஜடமாயிருக்காமாயின,— பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெருதே-நீரிதைக்கிறபூட்டைபோலெனில பூணியாகியபெருகினுலே பூட்டையினிடத்துண்டாகிய வலையவகளை, காரியப்பட்டுவருகையால் நீசெயற்படுத்துகிறபூணியை யானமாவிற்குவமைசொன்னது திருஷ்டாந்தவிரோதம், ஆகையால் லீதத்தமன்ற இ

தன்றியும், புலனைமொழியி னிலவிடுமென்றனை - சத்தாதிவி
 டயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களானது பொருந்தியதுபுவிக்கு மெ
 ன்றுசொன்னாய், - அஞ்சுமொருகாற்றஞ் சாதறிதற்கழிவென - ச
 த்தாதிவிடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்க ளதுபலிக்குமாயின் பஞ
 சேந்திரியங்களு மெக்காலத்திலேயறியாம லொன்றறிந்தது மற்
 றாலு மறியாவிருப்பதற்குக் குறைவென, தருசெழுமல ரிலே
 பலவ கனிதருவதுபோல - நலமரமான தொருகாலத்திலேயிலே
 யையு மொருகாலத்திலே பூவையு மொரு காலத்திலே காலையு
 மொருகாலத்திலே பழததையுந்தோற்றவித்தது நின்றதன்மைபோ
 ல, - இன்னயவைவருது மொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில் -
 இரதவிந்திரியங்களை யு மொவ்வொருவிடயங்களாக வறியுமென்று
 சொல்லின் ஒன்றின்பய னனியொன்றறியாதா லிதுவே யல்ல
 து - ஒரிந்திரியத்தின விடயத்தை மிகவுமோரிந்திரிய மறியாது. இ
 தலலாமலும், - கதுமெனவிருசெயி யிருகூற்றொருகாற் றெரியா
 ததன்மைவருதெய்தம் - ஒரிந்திரியமாயிருக்கிற விரண்டு செவியி
 லுஞ்சுடங்கென விரண்டுபோசத்த மொருகாலத்திலே சொல்ல
 வொருவன சொன்னதையறிந்து மொருவன் சொன்னதையறியா
 மலு மிருந்ததன்மைவருது பொருந்தாகையினாலே யகத் திரந்திரிய
 த்தினொழிபுலக ளதற்கினறி யானமாவிறகாற்றைபோல, - மன
 தியுமெய்யுயிாசசெயலுந் தகைகில தொருவாககெனத் தெளிகிலே
 யே - அந்தககரணங்களுக்கூறு சரீரத்திற்கும பிராணவாயுவுக்குமு
 ண்டானதொழிபுலகளு மவையிறறுக்கிலே யானமாவிறகே யென்
 றறிவாயாக. எனவே யானமாவிகாரிடலல விகாரியென்பதற்கு
 தது (இஃதவன பெத்தததைமறுத்தது) (மேனமுத்தியை மறு
 க்குறா) இத்தனறியு நீமுத்தித்தனமை சொல்லுகிறவிடத்திலே க
 ண்ணடியிலே பார்த்தவாகளுடைய முகத்தினொளி யந்தக கண்
 ணடியிலே தோன்றிறைபோலக் கத்தாவினுடைய திருவருளியி
 ந்தவான்மாவிலே பிரகாசிகுருமென்று சொன்னாய், - நோக்குமுது
 வொளிரீக்கா தானெனக்கவருந் தன்மைமுஞ்சாம்போல் - கண்ணு

டியானது பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியை ததன்ளிவிடாமற றுனையெனனத தககதாகத தனனிடத்திலேக வளீகரித்துக்கொண்டு நின்றாபோல,—கொடுத்ததுகோடறகடி த்துண்டனறே - கொடுத்தது கொள்ளுதனமை யுனககடுகும் தொனனற. இதனறியும்,—காட்டத்தவகி கூட்டககடுமிநதன தகியற்கை வெந்தழமுங்கா - விறகினிடத்துண்டாகியநெருப்பை யானமாவிஞெடுங் கூடிநிறகிறவருளிற சுவமையாகச் சொல்லப் படுவது நெருப்புவிற்றைச்சுடடுப்போடாமறகொண்டிருந்தாலா ம, அன்றி நெருப்புவிற்றைச்சுடடுப்போட்ட விகையினை லத்தத மனற. இதனறியும், உப்பளத்தடுத்த புறப்பலாலவசன சடத்தவே னும - அளத்திலேகூடின புலலுமவைக்கோலும ஜடமா யிருந்த தாயினும்,—கொடுத்தது கொள்ளுதனமையுண்டு என்கினைய தனறே - அதுதறசொருபத்தைக் கொடுத்ததனுடைய சொருப் ப்தை முன்னுருப்போலப் பெருந்தனமையதற்குண்டு உனககத னுடைய முறைமைதானுமில்லை. இதனறியும்,— அவமுறகருவி சிவமயமாமெனக்கூறினே - அஞ்ஞானவசஞ்ஞ கேதுவடி யிருக்கி றகருவினைச் சிவருபமெனறன மத்தகிலேசொனனும், , யாகம வேறருக்கவராத - அதினந்தச் சரீரத்தோடுண்டாகிய வாசை நீ சொன்னதொழிந் திருத்தசிவசொருபஞ் சத்தவினமலமாயமிந்தமா யாசொருப மசுத்தமலமாயுமிருக்கையா லிதுவதுவாகாது,—என பதெனவை முற்றறப்பதடைக்குந் திருவருண்மருங் வுரியனவெ னனில- எனறநீசொன்னதெனன அந்தமாயாகருவிகடொன்று தொட்டுவருகிற பிறவிதனுபத்தைநீக்கித் திருவருகோப் பொருந தியதனுடைய சொருபமாகைக் குரியதென்று நீசொல்லில, ..அ ருஞ்ஞ மாயாவிருளினதாவகொல - அப்பொழுதுதிருவருஞ் மாயையாகிய வஞ்ஞானமாகவேணடும், (கொலஅசை) சத்தப்பரிசுரு பரச நறையெதகிற தினதருளியமபுக சத்தப்பரிசுருப ரகரசகந் தகனோடுவகூடி யறிந்துவருகிற மாயாகருவிகளுக்குத் திருவரு னெத்தனைதூரம் இதற்குத்தரமுண்டாகிற் சொல்வாயாக்...அன

நியுநிதைத் தீயாய்நினறையேனு மறைந்தைம்புலனாய் வாரா
யெனறங் கரணமெல்லாங் கடந்தையெனற மரணமெயைந்தி
னப்புறத்தென்று முன்னாட்டிலவா பன்னினரெனவு மினைய
கையொழிய வறிஞவெதவவாரெனற நிறகலிக்கொன்றியவிசைப
ங்கூறுதற்கும் - இதனறியும் காளததியநதாதி. 'நிறைந்தெங்கு
நீயேயாய் நினறாலுமெனற, மறைந்தைம்புலனகாண வாராய்,—
சிறந்த, கணியாருந்தணசோலைக் காளததியாளாய், பணியாயே
லென்னுண்பரிசு., என்றும், திருவாசகம் 'கரணங்கெல்லாங்
கடந்த நினறகணாமிடறந, சரணங்களைசென்று சாரதலுமே
தானெனக்கு மரணம்பிறப்பென நிறையிரணடின மயக்கறத்த
கருணைக்கடலுக்கே சென்றுதாய்கோததுமபி., என்றும் தேவா
ரத்திருப்பாட்டு, 'பையஞ்சுடாவிநாகப பள்ளிகொளவா னுன
ததாலுங், கையஞ்சுநானுடையானைக் காலவிரலா லடாததானு
ங், பொய்யஞ்சிவாடமைகளபேசிப புகழ்புரிந்தாக்கருள செய்யு
மையஞ்சின்புறத்தானு மாருரமாதவமமானே., என்றும் முற
காலத்திலே திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்களாரசி செய்தாக்க
ளென்ற நானசொல்லவு மிகத்தியங்களைவிட்டா விவனுடைய வறி
வு ஜீவியாதாகையாலிந்த விந்திரியங்களைவித திருவருடையறியும்
புகுதி யெப்படியென்றுகேட்கிற வுணக்குசொல்லுகிறது ஒருவ
னுமொருத்தியுங் கூடியதுபலித்த விசைபத்தைத் தானதுபலியாத
வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதெயொக்கும்,— அருட்பேரி
னையுனறே-மாயைக்குள்ளே மயக்கப்பட்டவருகிற பொருள்களை
யறிகிறதானே பெருக்ககொண்டா யாகையாலிது வுத்தமன்று
இஃதென்றியும்,—ஏதமுயிரநிலாக மொழிந்தனை - அருளு மான்
மாவங் கூடினவிடத் திரண்டுமொன்றாய் விடுமென்றசொன்னாய்
—இருபொரு ளொருமை மருவியதிலதே - இரண்டுமுதல கூடி
யொருமுதலாய் நிரகுமென்பதுண்டாகாத இவ்வகைகிடக்கமெ
ய்வகைக்கேணமகி-இவ்வகை பலவாகச்சொனை வத்தவகைப்
போட்டு நாமசொல்லப்போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிக்கே
ட்பாயாக (மதி-அசை)

(கஉ)

சங்கிரகதவாகி சங்கரப நிராகாண-முற்றிற்று.



ஈஸ்வரவவிகாரவாதிசங்கற்பம்

பஃமனைக்குடத்தி னுள்விககேயப்ப
வறிவுளதாரு முருவுருமுயிர்கள
கண்ணலோசையுங் கருதமுங்கருத
வொண்ணதென்னு முணர்வுடைமையின
லவம்புலன்கட கவம்பொறிகள்
செவவிதினிறுவிச சோதநவைநகரு
மூலமலத்தின் பாகமவநதுதவுழ்இ
யிருடருமிறபுக கொருபொருளகவரத
தீபமவேண்டு மானவாபேரல
மோகமாமலக போகஞான
விளக்கரனருளாற றுளக்கரப்பொருநதி
நீர்நிலையை சோபெறுகடவுளைச
சலமிலஞ்சிச சாரநதவாககென்று
மலமிகநலரு நாதனையணைநது
பூழிவெமமை பொருநதாதுயாரநத
நீழலவாழு நினைவினாபோலத
திருவடிநீழல சோதநது
கருவுறுதுயரங் களைநதிருந்திடுமே,

இ ள். பஃமனைக் குடத்திலுள்ள விளக்கேயப்ப வறிவுளதா
ருமுருவுருமுயிர்கள் - பலததுவாரங்களை யுடைய குடத்துக்குள்ளி
ருக்கிற விளக்கைப்போன்ற நவததுவாரங்களை யுடைய சரீரத்தி
லே நிற்கிறவானமாக்களு மறிவாயிருக்கும்,—கண்ண லோசையு
ங் கருதமுங் கருதவொண்ண தென்னுமுணர்வுடைமையினுல்-கண்
னைக்கொண்டு ரூபததையறிவதொழிநது சத்தபரி சகாதங்களை
யறிவொண்ண தென்கிறவறி வீந்தவானமாக்களுக்குள்ளதா யிரு

கையில்,—அவ்வப்பலனகட் கவ்வப்பொருள் - இந்தவானமா
தனக்குக்கொள்ளவேண்டின விடயங்களுக்குற்ற வந்தவீர்திரிய
ழகளை,—செவவிதிறிற்றுச் சோந்தவைதனும் மாற்றபாடற நிரு
ந்தியவையிறிதிலே பொருந்தப்படவருகிற விடயங்களைப் புசி
யாநிறமும், (இதுபெத்தம்) (மேனமுத்தி.) மூலமலீததின பாகம்
வந்ததவழிஇ - இப்படிக்கனம், மைதப் புசித்துவருமிடத்துவாண்
வமலநீங்கிப் பாகமவந்தவிடத்து,—இருடருபிறபுக கொரு பொ
ளகவர-இருட்டுவீட்டிலே விளககைமுன்னிடிக கொண்டொ
ருபதாரத்தத்தை யெடுக்கவேண்டினவிடத்து,—திபமவேண்டுமா
னவர்போல - ஒருவிளககை முன்னிடிககொண்டு சென்றதப்
பதாரத்தத்தை யெடுத்ததனமைபோல மோகமாமலம்போக - அ
ருளுனவிருளாகிய வாணவமலநீங்க - ஞானவிளக கரனருளாற
றுளக்கறப்பொருநதி-ஞானமாகியதிபத்தைச் செனுடையதுகி
ரகத்தாலே யசைவறப்பெற்றது,—நீர் நிழலனைய சோபெறுகடவுளை
- தண்ணீரைப்போலவு நிழலைப்போலவு மொருவாளவிலும் ப
கூப்பிரகூபகூ மினறியிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தாலை,—
சலமில்லாதிச சாரந்தவாக்கெனறும் - அப்படிப்படகூ மிலலாதவ
னையிருக்கையிலேயுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கெப்பொழுதும்
—உலமிக் கலகு நாதனையணைந்து - நனமைப்பகுதிகளை மிகவுற
கொண்டுஞ் சுவாமியைக்கூடி,—பூழிவெமமை பொருந்தா துயா
ந்தநீழல வாழுநினைவினாபோல - மத்தியாந்ததிலே வழிநடந்த
வாகளுக்கந்தவழியிலேயுண்டாகிய பொடிசகுடு நீங்கத்தக்கதா
கவுயாரத் மரத்தினிழவிலேவந்து பிரியப்படதிருக்கிற நினைவை
யுடையவாகளைப்போல,—திருவடிநீழலசோந்து கருவுறுதுயரங்க
ளைத்திருந்திடமே-இந்தவானமாவது கத்தாவினுடைய திருவடிநி
ழலைப்பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய ஜநநதுக்கங்களை யெல்லாநீக்
கிக் கொண்டிருக்கு மென்றறிவாயாக, (கங்)

ஈஸ்வரவலிகாரவாதி சங்கற்ப முற்றிறந்து,

ஈஸ்வர் வவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்

இருதன் கேள்வி இருந்திடுமுயிரக
 னறிவெனிலயாயிற பொறிபுலனெனனை
 மற்றவைபற்றி யுற்றறிந்திதெவி
 னறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைததல்
 காணுங்கணணினை கைகொடுத்தவிப
 பூனூபொருளின் பெயாபலபுகற
 லெனனுகிளவி தனனெடுத்தருமே
 யா வபுலனாகட் கவகூபபொறிகளைச
 செவவிதனிறாவி னறிவினைசெய்யின
 றறிவிலாமைகண்டனமனைபுலற்குப
 பொறிகளேவலி னறிவொடுபொருந்தில
 கண்டதோபொறியாற கொணடிடவேண்டு
 முதவியதொன்றா கதுமெனவியாறின்
 ருண்டோவெனன்றி கண்டனமேனாட்
 கடவுளிகழமலா முக்கியமதன
 னவகமரங்கு தங்கிடக்கிடந்தது
 னையினறிரளிற செயயசிறபொறி
 மாட்டிமுட்டின தனறேமீட்டுந
 தேனமாதவிசி னானமுக்கனுசரி
 றுதததுவகருவி பொறுத்தோவனறே
 யீசனதியலபு பேசுதறவிரக
 காழிமாநகாக் கவுணியாகடவுண்
 னானமாயி நற்பதிகவக
 னெழுதறமனபாத மின்புறமொழியாற
 களிமெனவணந்த கன்மனப்புததன்
 முருட்டுசரிமொன் றுருட்டினரன்றி

வாய்ந்தலாநொன நேந்தினரிலரே
 யென்றதுமீவாள் கொன்றதென்பதுபோற்
 தனித்தணையருநாற றுணித்தனரொன்ப
 வாதலினவாய் லளவினிசிறிதலி
 லேதமில்லியுயிரக கெய்துதலிலதே
 யிருட்குவினககொன நேந்தினாபோல
 மருட்குஞான மன்னுதலுளதே
 யென்றனைகருவிக ளிபாவுமசேதனந
 துன்றியவுயிருந துரிபத்தனமைய
 னைதலினநத ரனைவருங்கூடத
 தேறவருநெறி தெரியுமென்றறதே
 நீரிழலனைப சிபெறுகடவுளைச
 சோந்தவாங்குனபம வாயநகிடுமென்றனை
 பாதவமென்றுஞ் சேதனமினமையி
 லினாததோவமமி னென்பதுபுதுனபம
 னினந்தேர்தமமில் னெறுபுமொன்றிலதே
 பெரித்ததிடுகொப்புள வெழித்திடுபாதம
 மொய்யபூழியி னுள்ளுறவமுநகி
 யாற்றதலினரி யாறிடங்கி
 ஞேற்றநிடுமென்று சொல்ல பில்லதா
 லிவகைகடவுட னியுட்புதறவதே
 பாசஞானப பழிவழியொழிக
 வீசுந்தருளபழியியம பவனகேணமதி,

இங். இருந்தனகேள்வி - இப்படியிருந்தது நீக்கேட்டகே
 ள்வி காணசொன்னதற்குக் குற்றமென்ன, - திருந்திடுமுயிரக ள்வி
 வெனில, வாயிற்பொறிப்புலனெனனை - திருத்தமுண்டாகிய வர
 னமாககா அறிவோடுங்கூடி யிருந்ததாமாயிற சத்தாதி விடயங்
 களை மாரித்தறநிக்நிரிடங்கா ணெடுவதில்லை இந்த விக்நிரியங்க
 ளைக் கொண்டபுகையினாலே யானமரவுக கறிவிலையென்ப தவ

னகருதது, அமற்றவைபற்றி யுற்றறிததிதவின் - அந்வித்திரிய
 னகளை பான்மாபொருத்தி யொருவிடங்களை யுற்றறிததுவருகை
 யினாலே, - அறிவெனவழங்கு முயிரொன்றுரைத்தல - ஆனமாவை
 யறிபென்று சொல்லப்படுமெனது நீசொல்லுகிறது, - கண்களை
 னினன கைக்கொடுதல்புணும பொருளினபெயர் பல புகழ்
 லென்னுங் கிளவிதனெனத்தெருமே - கண்ணிரண்டு தெழுகிற
 னகண்களைக்கொண்டு பதார்த்தங்களைக்கண்டு சொல்லாபதனை
 களைக்கொண்டுதலி னைக்களினாலே தடமுனைபண்டங்களுடைய
 பலபெயர்களைச் சொன்னுனெனவிற சொல்லோடொரும ஆன
 மாவறிவாயிருக்கையிலே தானாயிறாம வித்திரியங்களைக் கொ
 ண்டறித்தென்று சொல்லுகிறது இதனறியும் - அவைப்பலு
 கட கவரப்பொற்களைச் செவவிதிறிவலி னறிவெனச் செப்பி
 னை - ஆனமாவிறகறிய வேண்டினத விடங்களுக்கேற்ற வகை
 வித்திரியங்களைச் செப்பையிலே மாறுபாடற்றித்ததிக்கொண்ட
 றிகையினாலே யானமாவை யறிவென்று நீசொன்னாய, - அறிவி
 லாமைகண்டனம் - இதுகொண்டே யானமாவைக் கறிவிப்பே வெ
 னகிறதுகண்டோம் - அனைபுலற்குப் பொற்களேவலி னறிவொ
 டுபொருத்தில - தனதென்பொருத்த வேண்டி விடங்களுக்
 கேற்ற வித்திரியங்களுையேவிக் கொள்ளுகையினாலே யானமாவறி
 வோடுங்குடியிருக்குமென்று நீசொல்லில், - கண்டதோர்பொ
 றியாற் கொண்டிடவேண்டும் - ஆனமாவறிவேயாகி வித்தவகை
 சத்திற்குக் கிட்டினதோ ரித்திரியத்தைக்கொண்டுதனக்குவேண்டி
 டிவிடங்களுக்கே புகைக்கவேண்டும், அநிலாநாதபடியாலே யான
 மாவறிவனது, பின்னும், - உதவியதொன்றும் துதமென வியற்
 றிய ருண்டோவென்னில் - சோதகிரத்தைக் கொண்டு சத்தத்
 தையறிவதொழிந்து யாதொன்றுகிட்டின வித்திரியங்களைக் கொ
 ண்டி சடக்கெனவேயா தொழிலைச்செய்தவர்களு மிகத் பூமிக்குள
 னே யுண்டோவென்னில், கண்டனம் - அப்படிக்காணப்பட்டது
 ண்டி, அஃதெவனெனென்னில், - மேனாட்கடவுளிற் கடிமலா

முருகிய மதனன் - முற்காலத்திலே கத்தாவினுடைய யோகத்
தைத் தவிராகவேண்டி. ம்னமதன மணமபொருந்தின புத்தியபா
ணத்தைக்கொண்டு கிடங்குபோது,—அங்கமநங்கந தங்கிடங்கி
டமதது - அவனுடைய சரீரமானது அசரீரமாகிப் பொருந்தத்
தக்கதாகச் சாமபராயிபாயவிட்டது,—வையினறிளிற செய்ய
கிறபொறிமாட்டி. மூட்டினதன்றே - கண்கொண்டுபாதத் தொ
ழிந்தவனமேலே வைக்கோற்றிரளைடைக குவித்துச்சிந்த சிறிய
நெருப்புப்பொறியைமாட்டி. யுகியெரித்ததல்லவே,—மீட்டிம - இ
தனறியும்,— தேனமாதவிசி னுனமுகனுசசியறுத்ததுங் கருவி
பொருத்திதாவீனறே - வண்டுக்களபொருந்திய தாமரைத்தவிசின்
மேலேயிருக்கிற பிரமாவினுடைய நவிலற்றலையை கைக்கவகொ
ண்டு கிளவிப்போட்டத தொழிந்து ஒருவாட கொண்டறுத்துப்
போட்டதிலே,—சுனதியலபு பேசுதறவாக - நானுனமாவுக்குச்
சொல்ல நீ கத்தாவைக்கொண்டுவந்து சொல்லுவானேன அதை
விட்டானமாககளிலே யுண்டுகிறசொல காழிமாநகாக கவுனி
யாகடவுளி - சோகாழியாகியபெரிய நகரிடத்துண்டாகிய கவுனிய
கோத்திரத்திற்கெல்லாந் தலைவராகியசம்பநதராலே,— ஞானமா
கிய நூபதிகங்க னெழுதுறமனபாத மின்புறுமொழியால - அரு
ளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாகிய நல்லதிருப்பதிகங்களை யெழுதப்
பட்டவண்ணமையுடைய சம்பநத சரணலயருடைய வினிய வாககி
ணை,—களிறெனவண்ணத் கணமனப்புகதன முருட்செ சிரமொ
னறுருட்டினரணி - மத்தயானையைப்போ லெதிராதுவந்த புத்த
னுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டுவிழுத்தக்கதாகச் சொத்தத்
லது,—வாய்ந்தவானொன்றேநகினரிலரே - கூடமைபொருந்திய
வானை யெடுத்ததுகொண்டலலவே, ஆகையாலே யானமாகங்க
ண்டதோர்பொறியா கொண்டிட வல்லாகளென்று சொன்ன
து,—எனறது மீர்வாங்கொன்றதென்பதுபோற் றனித்தனை ரு
ளாற் றுணித்ததென்ப-நாவாங்கொன்றதெனனால் அவவாங்கொ
னறதாகாம லந்தவாளைக்கொண்டிருத்தன் கொண்டார்போல

வொப்பில்லாத கததாவிலுடைய வதுக்கிரகத்தினாலே புத்தனு
 டைய தலையைத்தின்னடித்தபு போட்டாகனென்று பெரியோராக
 னசொல்லுபார்கள - ஆதலின் வாயிலுள்ளினில,ரிதவி லேதமிலுரி
 ஷ்யாககெயதுதலிலதே - ஆகையாலித விநதிரியங்களுடையபெ
 ல்லையிலே நிவ்றறிநதுவருகையினாலே குறறமற்றிருக்கிறவறிவா
 னமாவிரகுண்டாகாது, திருவருளறிவிகக வேண்டும், (இது
 பெத்தததைமறுத்தது) (மேனமுத்தியை மறுக்கிறா) - இருட்
 கு விளககொன்றேநகினாபோல - இருளினிடத்திலே யொருப
 ணடத்தை யெடுக்கவேண்டினவாகள கையிலே விளககைப்பிடி
 த்துகொண்டநதப் பண்டத்தை யெடுத்தாறபோல, - மருடகு
 ஞானமன்னுதலுளதே யென்றனை - இவனுடைய வஞ்ஞானமா
 கிய விருணீங்குக்கைக்கு ஞானவிளகருநிலைபெற்று நிறகத்தகசுநா
 க' கததாவதுக்கிரகரு செய்யுமென்று நீசொன்னாய், - கருவிக
 ளியாவு மசேதனனதுன்றியவுயிருந னுரியத்தனமையான - ஏததுவ
 ங்களமுப்பபுதாறம ஜடம ஆணவமலத்திலே செரியப்பட்ட வா
 னமாவந னுரியத்திலே நிறபாடுறத்தன, - சூத வி ணைதாவினைவ
 ருவகூடித தீதறவருநெறி தெரியுமன்றறதே - ஸகையால இதுத
 ன்னிந்கூடிக திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச் சிவனை
 ப்பெறுமென்றது அநேகங்குருடா தமமிற்கூடிக குறறமற்றிருக்
 கிறதொருபெரிய வழியைக்கண்டந வழியேபோயோ குரிலே
 சென்றாகனென்று சொல்லுகிறகொக்கும், அதனறியு, - நீரி
 முலனைய சோபெறுகடவுளைச சோநதவாக கிப்பமவாயநதிடு மென
 றனை-நீரைப்போலவு நிழலைபோலவுமபகூப்பிரதிபகூயிலலா
 மவிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கததா தன்னைவநதுகூடின பக்கு
 வான்மாககளுக்கூப் பேரினபமுண்டாக வதுக்கிரகஞ்செய்வனெ
 ன்றநீசொன்னாய்,...பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையின் - மர
 மானதெப்பொழுதும் அறிவில்லாமல் ஜடமாயிருக்கையினாலே,
 -இனைத்தோர் வமமினென்பதந் துன்பமவினைத்தோர் தமமில
 வெறுப்புமொன்றிலதே - வெயிலினாலே யினைத்தப்போகிறவாக

னை வாருங்கென்று பிரியப்பட்டழைத்ததுந தன்னை வெட்டிட
போட்டவாகளபேரிலேய்கிதப்படுத்தவது மிலை. இதன் றியும்
—பொடித்திடு கொப்புள வெடித்திடுபாதம் வெய்யபூமியி னுள்
'ஞறடமுதகி யாற்றத்தலினி - பொடியினாலே யுள்ளவகோல்வே
கொப்பளங்கொண்டதுடைநது சுடுகிறபுழுதியுள்ளே பட்டமூர்
தியதனாலே யாற்றமாட்டாமல், — ஆறிப்பங்கினாமுன்றோற்றிடுமெ
றைசொல்ல வுமில்நால - ஸ்ரிட்டநதுவருகிறவாகள முன்னேம
மமானதுசென்றுதோன்றி யவாகள விதனததைத்தீர்த்ததெனகிற
சொல்லு மதற்கிலலாதபடிமேலே, — இவகை கடவுட்கியப்புத
றவ்றே - நீருநிலுமபோலுமெனகிற அலிகாரவாதங்கததாவிற
ஞ்சொன்னது மிகவுமபழுதாம் ஆதலால் — பாசஞாபப மிவ
ழியொழிக ளீசனதருளாழி யியம்புநன் கேணமதி - இனி சீரீச
ம்பநகமுந்நகாமற கத்தாவையும் அலிகாரவாதஞ்சொன்ன ஞற்
றததையுமுடைத்தாய முத்திரெறியைவிடநிக கததாவிலுடைய
திருநருளினவழி சொல்லுகிறேன புத்திபண்ணிக கேட்பாயாக
(மதி - ௧௮௭.) (௧௭)

ராஸ்வரவவிசாரவாதிசங்குறப்பிராகரண-முற்றிறமு.

—(1)—

நிதிததகாரண பரிபூரணமவாதி சங்குறபம்.

புவனமிடாவையும் புனிதனதுருவாஞ்
சொமுஞ்சதகியு மெனததெளியவற்று
எசேதநமென்றென றறைதற்கிலதது
சேதனனுகாபொழு திரண்டமோ திறத்தே
யிதவெனுகொணுற யதுவாயப்படுத்தப
பொதுமையினிரகும் போதமென்றநிக
பொறபணிபபேதம் புரைவழியொருவழி
நாபுரானிறநிகழுவெண் டயப்பதொன்றன

லாவதுமாகா தொழிவதுமெனுமிப
 பரவகமுன்மை பாராதோககே
 பாராதோரெனம பல்லுயிபகாதலி
 ஞராயநதுகாககி னடைபிழவல்ல
 பலபல்பேத மிலவெனபோருமில்
 கண்ணினதொளியைக கண்ணினதெனிலது
 திண்ணியவிருளிற் செறிபொருடெரித்தன
 மினமைமினமினி யெனவிருகணமணித
 தனமைதானுந் தாவிலத்தனற
 கண்ணினதுருவு மதிறகதிரொளியு
 நண்ணருஞ்சுதநி சததாகணடிபபே
 யுலகேழுநதநிசை பததெனவொருவன
 பலவாயநின்ற படியிதுவென்று
 மூனாயுயிரா யுணாவாயென்று
 மானககண்ணே மணியேயென்றந
 தாமேதானாய் செயதனரென்று
 காமேசிவமாய நண்ணிசுமென்றந
 கராயபபழமாயச கனவயாயநுகாவு
 மோயாதுணபோன றானேயென்று
 மறிவோனானு மறிவிப்போன
 மறிவாயநினை றேனும்நிவுற
 மெய்பபொருடானும வியந்திதுவெனப்படு
 மப்பொருளியாவு மகனேயென்றந
 தாயதலைப்பட்டந கொன்றாத்தென்று
 மேதமததான் கெட்டேனென்று
 மினுமின்னு மிறையோனளித்தவை
 பண்ணிலெண்ணரும் பான்மைத்தாதலிற்
 தருபொருள்கொன்பொரு டருவோன் கொள்வோ
 னெருபொருளிலவிய லுவப்பெனவுணர்க

துகாபொருளசத்தி துகாவோனசத்தனென
 றிகலறுமுணாவுகை தெய்துலரிதே
 நானவனெனுமிது நவைவழிவழி
 தானவனாகையிதுசாயுச்சியம்
 மிததிரனறெளிய வுயத்திடுமளவு
 மிபாநொருளாகையி னீதிபதாதே
 தானரிவழியே தலைநின்றெனது
 மூனுயிரிவத்தி லெடுங்கிடந்ததி
 மூடுமுழுமலம் விடுங்காலகை
 கருவினளவிற புரிசருமறிவு
 சாககிரங்கனைவ நீக்கமிலசமுனை
 துரியமெனறவை பயிற்றும்றிவு
 துரிய தீதந திரியாததனமையி
 லிறையருந்தவுங் கறைபறமாரி
 யறிவேயாகும் பிரியாககருவிக
 ஷாரிரமுதலவத்தையி லறிவிலதாகத்
 துரியாதீதந தோற்றந

*திரியாததநச் சிவகதித்திறனே.

(இ-ள) புவனமியாவையும் புனிதனதருவாரு சிவமுஞ்ச
 ததியுமெனத்தெளி - இரதபபிரபஞ்சமெல்லாரு சிவசொருபமா
 யிருக்கும் இதிலருவமாயிருக்கிறது சிவமு முருவமாயிருக்கிறது ச
 ததியுமெனது தெளிவாயாக, - அவற்று ள் சேதநமென றொன்ற
 றைதற்கிலது - அந்தவிண்ணடுவகைகளுஞ் சேதமாகச் சொல
 லப்பட்டதொரு பொருளுமில்லை... அதசேதனுக்கா பொழுதிர
 ணடுமோகிறததே - அருபமாயறிவாயிருக்கிற வனதுபலிகுமி
 டத்தந்த விண்ணடுகுதியு மொன்றாயிருக்கும், இதவெனுமொ
 ன்றை யதுவாயப்படுத்திப் பொதுமையின்றும் போதமென்
 றறிக - இதவெனதுசுட்டப்பட்ட தொருவிடயத்தையதுபலிகு
 மிடத் தந்தவிடயந்தானையாய் அந்தவறிவென்றும் விடமெனது

மிண்டாகரீமற பொதுமையிலே நிற்குமென்றறிவாயாக இதன்
 நியுட, ..பொறபணிபபேதம் புரைவழியொருவழி - பொன்னெ
 னுறுபிறகையிலே பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னஞ் சொன
 னைபோலவறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபக்க மிப்படியுள்
 சொல்லலாம் —நற்பொன்றிற்குமென நயப்பதொன்றனரூல-
 நல்லபொன்னினுண்டாகிய மாற்றப்பணியிடத்துவகாணகையா
 ட பொன்னு பணியுமொரு தன்மையாகவிருக்கப் பொன்னையம்
 பணியையு மறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முவமைமாகச் சொன்ன
 தென்னதானென்ற கேட்கில்,— சுவது மாகாதொழிவது வெணு
 மிப்பாவகமுணமை பாராதோராக ?க-இர தவுவமையாமபகுதியி
 க தவுவமையாகாப் பகுதியென்று சொல்லுபிற விநதப்பாவக மு
 ணமையைத் தரிசியாதவர்களு நாயிருக்கும், உண்மைபாத்தவ
 ரகனென்றம் பாராதவர்களென்றது சொன்னதுகொண்டே யறி
 விலே பின்னமுண்டெனினில — பாராதோரொரப் பலலுயிப்பக
 ரதவின் - உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்ன
 துகொண்டே நீயானமாககளைத் தனித்தனியே யொருநூல்வென
 றசொல்லில் பலவாகச் சொல்லப்படும் நுககிற வாலம்"ககள்,—
 ஆராயாதரைககினைவ பிறாலல அததன்மையை விசாரித்துச்
 சொல்லு மிடத் தத்வானமாககள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்ப தொ
 னறனது எல்லாருசிவமுதலேயென்றறி, இதனறி,—பலபல் பே
 த நிலவெனபோருமில் - சிவமுமானமாககளும் பிரபஞ்சமுநதனி
 ததனி யொவ்வொருமுதலென்று பலபேதங்களாகச் சொல்லுவா
 ராளுமுண்டு அதுநித்தியமன்று, கண்ணெனொருமுதல் கண்டு
 வருமாபோல வான்மாவென்றொருமுதல் தனித்தநிலு ஏ ாருமிட
 தகிதனையிலலை யென்பானே னெனினில,— கண்ணி னொருபரி
 மைய கண்ணி நதெனிலது-கண்ணெனனைககண்டு வருகிறது பரி
 யாத கண்ணுக்கு ஞடாயின்படி க காணகிறகண்,—திண்ணியவிரு
 ளிற செறிபொரு டெரித்தலுமிசைமை-செருவகியிருபிறவருநாக
 ருணனை பொருநகியிருபிற பொருளினனை பொருளென ஒன

தைக்காணும்புகுதி யுண்டோவல்லையோ, இதன்றியு... மினமி
 னியென விருகணமணிதன்னமை தானுநதாவிலது - ஒருமின்மினி
 யிருளை நீக்கினமரியாகியிசைநடு கணமணியுருகடி. யிருளை நீக்கிக்
 கணடோமில்லை, , அதனாற கண்ணினதுருவு மதிறகதி ரொளி
 யு கண்ணருகு சததிகததாகண்டிபபே - கண்ணுடையவடிவு மத
 னிடததாதிததப பிரகாசததாலுண்டாகிய காசியுமிவையெல்லா
 மனதினலே யெட்டுதற்கரிய சிவசததிகருடைய நாடகமென்றறி
 வாயாக, ஈதென்கே காணப்பட்டதென்னில, — உலகேழென்ததி
 சைபததென வொருவாபலவாயகின்ற படியிதுவென்றும் - திரு
 வாச்சுததில “நிலநீர்நெருப்புயிர் நீளவிசம்பு நிலாப்பகலோன பு
 லனாயமைந ததனோடெணவகையாயப் புணர்நதுகின்ற, னுலகே
 முனததிசை தெனத்தானொருவனுமே, பலவாகின்ற வாதோ
 னோககமாடாமோ, என்றும். ஊனாயுயிரா யுணாவாயென்றும் -
 தேவாரததில “ஊனாகி யுயிராகிவதனுணின்ற வுணாவாகிபி
 தவனைத்து நீயேநின்றாய, நானேதுமறியாமே யென னுளவநதந
 லலனவு” தியனவுகாட்டாநின்றாய, தேனருவகொன்றையனே
 கின்றியுராய திருவானைக்காவி லுழைசிவனெனான, மானுய் நின்
 பொற்பாதமடையப் பெற்றாலல்ல கண்டவகொண்ட டியேனெ
 னசெய்கேனே, என்றும், — மானககண்மணியே யென்றும் திரு
 வாவீதுரை தேவாரததில, “திருவேயென் செலவமேதேனே
 வானோசெழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடாநற்சோதிமிக்க, வருவேயெ
 னனுறவேயென னானே யுணின னுள்ளமே யுள்ளத்தினுள்ளேகின்
 ற, கருவேயெனகற்பகமே கண்ணேகண்ணிற் கருமணியே மணி
 யாதி பாவாயகாவா, யருவாயவலவீனை தோயடையாவண்ணமாவ
 டுகண்ணிற யுறையுமமரரேறே, , என்றும், , தாமேதானாய் செ
 யதனொன்றும் - திருகசடைக்காப்பில, “பததிப்போ விதகிட்
 பேபாநத வையுலன்கள, என்னும் திருத்தாளச்சதியில், “தா
 மேதானாகசெயுமவன, என்றும், — நாமேசிவமாய் கண்ணின்
 மென்றும்-திருவாச்சுததில, “அவமாய தேவரவகதியி லமுந்தா
 மே, எனகிறதிருப்பாட்டில் “நாமொழிநதுசிவமான, என்றும்,

—காயம்ப்பழமாப்ச சுவையாய துகாவுமோயாதான் போனரு
 நேயெனறும் - தேவாரத்தில, “தீயாகிநீ ராகித் திணமையாகி,,
 திருப்பாட்டில் “காடாகிபடழமாகிப் பழத்தினின்ற விரதங்கணு
 காடானுநதானேயாகி,, என்றும்,—அறிவோனருனு மறிவிப்
 பே னு மறிவாய்ச்செரேனு மறிவுறுமெயப்பொருடானும் விய
 நதிதுவெ ஸப்படு மப்பொருளியாவு மவனேயெனறும்—அநதாதி
 யில் அமமைவாகரு “அறிவானுநதானே யறிவிப்பானருனேய
 நி வாகிசுறான ருனே - யறிகின்ற மெயப்பொருளுநதானே விரி
 சுடாப்பாராகாயம், அப்பொருளுநதானேயவன,, என்றும்,—தா
 ம்தலைப்பட்டங கொனருடத்தெனறும்-திருவிசைப்பாவில், “மோ
 தலைப்பட்டகடல,, என்னும், திருப்பாட்டில், ‘தாய்தலைப் பட்ட
 நகுருகியொன்றாய,, என்றும்,—ஏதமதற்கான கெட்டேனென
 றும் - திருவாசகத்தில, “வானகெட்டெயாருதம்,, என்னும் திருப்
 பாட்டில், நானகெட்டேன,, என்றும்,—இன்னு மின்னுமின்ற
 யோனளித்தவை பன்னிலெண்ணரும் பன்னமைத்து - முதலே
 சொல்லிவந்த திருப்பாட்டுள்ளழிவினனமு மேலுமறுக்கிரகமபெ
 ற்றதம்பிரானக ளுருளிச்செய்த செயலகளைச்சொல்லுமிடத்தெண்
 ணிறந்த பருகியினைபுடையது,— ஆதலிற் றருப்பொருள் கொள
 பொருட்ருவோனகொளவோ னொருப்பொரு ளியவிய லுவப்பெ
 னவுணாக - ஆகையாலே யொரு ானொருதனாகருக கொடுக்கிற
 பொருள தானகொளவிறப்பொரு ளொருப்பொருளினைக் கொடுக்கி
 றவ னாதப்பொருளைக் கொளகிற, மெல்லாமொருப்பொருளாயி
 ருக்கு மிரதமுறையுள்ளது கிய வந்ததொன்றிநது பிரியப் பவொ
 யாக ஆகையால்,—துகாப்பொருள சத்தி துகாவோனசத்தனை
 நிகலறுமுணாவு வந்தெயதுத லரிதே - இதனைப்புகிக்கப்பட்டிரு
 ககிற சத்தாதிவிடயங்களு யந்தவிடயங்களைப் புகிக்கிறவிவனுஞ்ச
 த்திசிவமாகிய சைதனனியம் இவையிரண்டும் நேறலல வென்ற
 மாறுபாடறவறிதிற வறிவொரு ானுக் குண்டாகிறது மிகவுமரிது,
 (இதுபெத்தம்,) (மேன்முத்தி) நானவொ னுமிது நனைவழி-ஆ

ன்மாவுத்தனிபே யொருமுதல் சிவமுத்தனிபே யொருமுதலாமெ
ன்றிவனந துவிதபாடசூடாகச் சங்கறபித்தக்கொண்டு கிறுகிற
து குறறததையுடைத்தாழிய வழியாயிருக்கும், நல்வழி தானவ
னாகையிது சாயுச்சியம் - நலவழிவானது தானொருமுதலற்ச சிவ
முதலேயாய நின்றவருகைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்—
இதறின நெளியவுயாதநிடமளவும்-இப்படியினுக் குண்டாகத்
தக்கதாக விடன்போதஞ்செலுத்தமளவும் — யாதொருவகையி
னீதியதாகத் தானவிழியே தலைநிறு - சஞ்சாரத்தோடுகூடி
யிருந்தவன் அவற்றைவிட்டுத் தானினறது நீதியாக விதுதமசுரு
முத்கிருவழியென்று தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின
வழியிலே தலைநிறு,—என்று பூனூயிர் சிவத்தி லொடுங்கிடநட
த்தி - கனவிலுநனவிலு மிரதவுடம்பையுமுயிரையுஞ் சிவத்திறகு
ள்ளே பொருந்தத்தக்கதாகச்செலுத்தி,—மூடுமுழுமலம் வீடுகா
லை-ஒன்றையுமுறிடவொட்டாமறப்பொருடிக் கொண்டுகிறுகிறவா
ண்மல நீங்குமவதரத்து,—கருவிகளளவிற புரிசருமறிவுசாககிர
ங் கனவுநீக்கமில்சமுனை துரியமென்றைப்பயிற்றமுற்பு - சாக
கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழத்தி துரியமென்றுசொல்லப்பட்டநாலவ
தரத்திலு மறிகிறவவதரம் அறிகருவிகளிரதவவததைக்கோறு
மேற்றக்கூறையசலகளாக நிறுகிறதாக்கவிரகும் ஆனையால இந்
தக்கருவிகளெல்லாவகமுன றொன்றையாமறக்கிடக்கிற வவதரந
துரியாதீதம், (இதுகேடலம்)—துரியாதீதந் திரியாததனையி
லிறையருளுதவும் - இத்தததுரியாதீதகதை டுடென்காமனிரகி
றவவதரத்திலேகததாலினுடைய கிருவருள னது கருவிகளைகூட்
டியினுண்டயபெத்தததைசுழிவிக்கப்பண்ணுமபெழுது,—என்ற
யறமரீறியறிவேயாகும் ஆண்மல நீங்குகருவிகளொடுங்குடியி
வாகுகிறகுநீ (இதுசகலம்(மேற்குத்தரத்ததை),—பிரியாகருவி
கணிறை முதலவததையில - இவனைவிட்டுநீங்காமநிறுகிற கருவி
முப்பத்தாறம் நிறைந்துநிற்கிற சாககிராவததையிலே,—அறிவி
வதாகத் துரியாதீதத்தோற்றத்ததுரியாததநறசிவத்தித்திறனே-எவ

லாக்கருவிகளுங்கழுநறிருக்கிற துரியாதீதநோன்றினவிடத் தந்
தவவுதர நீங்காமனிலை பெறமுநிறகிறதே யிலனுடையசெவகதி,
எ-று (1)

கிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப-முற்றிற்று.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்.

—(1)—

திறம்பெறநீயிங் கறைந்தமைகருதிற
புனையியாவையும் புனிதனதுருவென
லவனமுதற்காரண மனமுமெனனி
னிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவெனனி
யவனேகாரண மனைததுமெனறறைந்தனை
மண்டனிகுலாலன நண்டசக்கராதி
காரணமுன்று மோபேரணந்த
தித்தாரணிதனிற் கண்டதுசாற்றுக
வததனியற்ற மித்தொழிலபிறாககோ
தனக்கோவீனோ வெனக்கீதியமபுக
வீணெனிற்பித்தா மாணபறுத்தொழில்போற
தனைமையுமறிவு மிலதெனவி கழுவா
தனக்கெனிலஃதுமு னிறபதொன்றன்றே
தன்போலறிஞருந் தலைவருமிலரான
மின்போனிலையைய வேண்டலும்பழுதே
பிறாககெனிற்பிறகும பிறாககாமபொருளும
பொருட்கமைகருவியு மதற்குபாதாரமுஞ்
செய்கையுமென்றோ ரைவகைதநானொடு
மாறுச்சைவா கூறாரென்று
னிசசித்தாரந்த மவசித்தாரந்த
மென்சித்தாரந்த வசித்தைதமற்றினு

தசித்திலதெனனி லசித்ததென்னுலகில
 உலகாயிதனும பூதககூட்டஞ்
 சலமேற்கொப்புட டகுமெனசசாற்றினன்
 நீயகருமச சீனாசாவகாவிநா
 ஞேயமில்லென நிகழ்தகினரிலரே
 காண்டல்விரோத நிறபிறாகணித்தில
 நீணெனதுரைக்கும்ற நியாகரியுடலுஞ்
 சித்தோசித்தின சோவாறசித்தெனிற
 கடபடாகியுமுடற கடசிதைவென
 தாபரவுயிறபோற மனுவொழிந்திவற்றின
 மேவியவுணாவு விரவிடுமெனனிற
 சடத்துயிர்போலெனச சாற்றிணையாகவி
 னுடறகுயிரிறையை பொழிந்துண்டனறே
 தருதிட்டாந்தமுந தாட்டாந்திகமு
 மொருபொருளாகி லுவமைபெற்றாதே
 தியானறேயாகி லுடற்கிதைதாபரத்
 தொன நியநிலையில விசேடமென்னுரைக்க
 பூதசசோவைப பேதமெனறறையிற
 சோவைப்பேத மென கொடுசெபபுக
 கருமத்தளவில வருமெனிறபித்த
 ருரையிறநிகழு முணாவொழிந்தனையே
 கருமஞ்செயயோன கடவுன்னமுடலு
 மருவினின, நிருவினை வளராதுகரா
 கடவுளுமுடலின கணபடறஞ்ச
 வீடாநலமுதத விறநருதலேமுத
 லெவ்வகையேனுஞ் செய்கையின ருதலும்
 பலகலையுலகி னிலவுதலானு
 மெண்ணருட்பொருளு மிரவியுமொழியக்
 கண்ணெனவொன்று காண்கையினுலும்

பாடிப்புகுதியு மீசனுமொழியப
 பசவுமுண்டென றிசையவேண்டினறே
 யிதுவெனுமொன்றை யதுவாடிப்படுகதுப
 பொதுமையினிற்ரு மாடையினபொறபெனப
 பொற்பணியாவும் பொனனாநதனமையி
 னிட்களசகளத திருவுருநிலயு
 மீசனெயெனப பேசுவரன்றி
 யருவுருவாகி வருமுலகெனனி
 லனைததுமாயை யெனததெளிநிலயே
 யாவதுமாகா தொழிவதுமிலதெனு
 பாவகமுலகா யிதனதுபானமை
 கடகொலைவெருளி காமங்களவுக
 ஞாபபடுமிவைவிட மொழியாதாரிலா
 சோமபாநஞ சுரூபாநநக
 ளாமெனமறைக ளாசெவிப்பறைநதன
 மறையோனபுலேசனியை மருவுமெனபது
 முறையோவெனிலது புனைமொழியெனன்றி
 சாதிபேத நீதிநீதவறினு
 மேதியையேறு விழையாவிருமபுற
 கண்ணினதுருவு மதிறகதிரொளியு
 நன்னருஞ்சதகி நாடகமெனிலதற
 கேதுவுமபயனு மோதவேண்டு
 கின்மொழிவிரோதமு நீயிலகியறகையு
 தனமசாதகிரமுஞ் சகலமுமெனசெயு
 முலகேடுமெனவிறை பலவாநதனமை
 கடமொடுசொலக் கலசமாதிசு
 னடலுறுகுயவ னாயினனெனமுற
 னானையாகா வவைதானாகா
 னாயினனென்ப தாக்கினனெனவே

யானுபெனப தனைததுமவவகை
 தானுகாமைமையச சாற்றிடுமெனக
 தாமெயெனும்ததனியேகார
 மழிந்திலரதுவே யாயததிலரதுவிட்
 டொழிந்திலாபிரிவில ரெனுமிவையுணர்த்துதல்
 காயுமபழமுஞ் சுவையுதுகாவ
 தாயவனமுனு மவனமுததறென்னு
 மகிலமுகதெளிப வறிவோனமுனு
 மகிலமும்றிஞரை யறிவிப்போனு
 மறிஞாகக மிவா யறிகின்றேனு
 மறிவிறகறிப்பொரு ளாவோனமுனு
 மகிலமும்மேனி யானவனென்னுந்
 தருப்பொருளகொள்பொரு டருவோனகொள்வோ
 னெருப்பொருளாயி னுவபபுணடெனக
 துகாவோனறனகரு துகாப்பொருளவேண்டிற்
 திகலறககிடையா திருந்தெனிரையமும
 வேண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக
 ளீண்டாதொழியா திறைககிலையீடல்
 சததியுஞ்சிவமுந் தாமேதுகருமென
 றித்திறனுணாவவந் தெய்துவதெவாககோ
 தமககேயெனன்றி முமுணராமையு
 மமைப்பறவுணர்தலு மவாககடைவனறே
 நானுமவனு நவையுகலனுந்
 தானவனாகையு நினசாதனத்தில்
 சகயோகததைச சாயுசசியமெனப்
 பீகாவதுபதிபீச பாசததவாககே
 யாதொருவகையென வோதியதிறைநூல்
 சொன்னவற்றொன்றன நென்னிலவீடெளிதே
 தானறிவழியே தலைப்பொருள்பிடித்தது

மேனிகழபலமும் கீடளித்திடுமே
 நிலையாககருவியை நிலையாககருதிப்
 புலையாடுதலு முலகாயிதனபொருள
 ஞடடியமினறிநற கோலமெழுதந
 விட்டம்தாயிற கருவியுமிடங்களுங்
 கருததறவுரைக்கந தெரிததிடுமீத்த
 தறிவொன்றிலலோரக கிறையருளுதவுதல
 பிறிவாநிவரிடச செறியிருநிடத்தோ
 ரந்தகாகாண வநதோமெமமை
 நீவிருங்காண வேணுமென்றாந
 கெடுததோதிபங் கொடுததைதயொசுந
 மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சயனலிறே
 கருவிவசத்திற நெரிவற்ககாண
 வேண்டுனரிவரா லீண்டறிவியாவுந்
 சிவமேயென்று செபயினையவமுந்
 பொறிபுலனறியா வறிவதுபிரம
 மெனஞோகருனபோ விடாபபடலிலதே
 யேமறவகருவி யிருபதோடி.ரணம
 போற்றுமைநதவததையும புந்நிரிமலமு
 மீசனுமுயிரும பேசினையுஃதொழிக
 தொன்றேயாகு மென்றநினைபலபு
 தாயாமனைவியா தாஜியாதவவைய
 ராயவரெவரையு மோரமையிற்காணுங்
 கோகழிநூததா கொடுததொழிறகுமே
 யாகமற்றத னருணிலைதன்னிலை
 யேக்காயக னுசியவிறைநிலை
 காசமில்பாசம் வீசியவிலனில்
 யினையவையொன்று வினைவினுநினறி
 யுன்டெனுமுணர்விற கண்டதகருதி

வீழுகதெனுமபுலன்வழி யொழுககமுமதுவாக
கொண்பெண்ணையி லெண்டருமடங்கு
வந்தவாசெய்த தூதையையன. நே
புனமைகனீங்க வுண்ணைகேணமதி,

(இ-ள்,) திறம்பெற நீ யிங்கறைந்தமை கருதின்-நீ நன்றாக விவவிடத்திற பெத்தமுத்திகளைச் சொன்னவையிறறை விசாரிக்கும்ளவி லெப்படியிருத்தது. இதற்குக்குற்றமெனன, —புனமியாவையும் புனிதனதுருடெனில - பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறதெல்லாக் கத்தாவின்னுடைய சொருபமென்ற நீசொல்லில், —அவனமுதற்காரணம் - விசுவாதிதனுள்ள வந்தச்சிவன இந்நதப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாக வேண்டுமெ, — அன்றமெனனில-அவனமுதற்காரணமல்ல வென்றுநீசொல்லில், — நிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவென - அவனை நிமித்தகாரணமென்றசொல்லென்ற நானசொல்ல, — யவனைகாரணமனைததுமென்றதை நதினை - நீயினையு மந்தவிசுவாதிதனுள்ள சிவனானே நிமித்தகாரணமும் துணைக காரணமு முதற்காரணமு மெல்லாமென்றசொல்லாய், மண்டனிக் குலாலன றண்டசக்கராதி காரணமுன்றம் மண்ணெழுத்தற்காரணமு பொப்பிலலாத குயவனாகிய நிமித்தகாரணமு மவனுக்குக் கருவியென்றுசொல்லப்பட்டதண்டசக்கரம் தியாலிய துணைக காரணமு மிலைமும் மூன்றுகாரணமாயிருப்பதொழிந்தது, — ஓர்பேரனைத்த தித்தாரணியதனிற கண்டது சிறற்க-மூன்றுமொருகாரணமாயிருக்கிற திந்தப் பூமியினிடத்தாக கண்டதுண்டாகிற சொல்லவாயாக, (நிமித்த காரணமென்றது சிவனை, துணைக காரணமென்றது சத்திகளை, முதற்காரணமென்றது விக் தமோகினிமாமெனனகிற வுபாதா நதிரயங்களை) இதனறியும், —அததனியற்ற நித்தொழில் பிறக்கேர்தனக்கேர வீணே வெனக்கியமபுக - கத்தாசெய்கிறபஞ்சகிருத்தியம் பிற நிமித்தமாகச்செய்து வருகிறானே வல்லது தன்னிமித்தமாகச் செய்துவருகிறானே யனையிரண்டுமெனநிச்சு மமாபயன

தற்காக்கெழுந்து வருகிறானே இதனையெனக்கூத் தெளியச்சொல்
வாயாச, சொல்லமாட்டாயாயின நானசொல்லக்கேட்பாயாக—
வீணென்றி பித்தாமாண்பறக தொழிலபொற்றலைமையு மறிவுமி
லதென விசுவாச-சுமமா பயனற்றதாகச செயதானாகிப்பித்தரா
யுள்ளவாகளசெபகிற மாசுதிமையற்ற தொழிலபோல விருகைக
யாறகத்தாவிறகுச சாவமுதன்மையுஞ் சாவஞ்சுத்துமு மிலலை
யென்றுசொல்லிப் பெரியோர்களிசுழுவார்களா, ஆகையால்வீண
கசசெய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது,—தனக்கெனி லஃது
முனிதபதொன்றன்றே தன்னிமித்தமாகச செய்தானென்னிலது
வுமுனசொன்னது போலப்பொருதுவ தொன்றன்று அதேனெ
ன்னில்,—தனபோல ிருகதலைவருமிலரான மின்போனிலைமை
யையேண்டலுமபழுதே - தன்னைப்போலச சாவஞ் சூத்தும
ஞ் சாவமுதன்மையுட பிறரொருவருக்கு மிலலாதபடியிலுலே மி
னபோலததோன்றி மறைத்துபோகிற பிரபஞ்ச வியதனைகையத
தனக்குவேண்டிச செய்தானென்னுமிது மிகவுமபழுதாம் ,கை
யாற்றன்னிமித்தமாகச செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது
—பிறாக்கென்ற பிறரும் பிறாக்காப் பொருளும்-இவ்வுத தொழி
ல்கத்தா பிறாநிமித்தமாகச செய்தானென்னில் தன்னை போழிந
துபிறரொன்றொருமுதலும் அபதப்பிறரொன்று சொல்லப்பட்டவ
ர்களுக்கு வேண்டினவிடமும் —பொருட்கமைகருவியு ம,முரு
பாதாமும் - அந்தவிடவங்களைப் புக்ககத்தக்கதாக வதற்கேதத
கருவியு மந்தக்கருவிகடோன்று கைக்கோருபாதாமும்,—செய
கையுமென்றோரை வகைத்ததொரு மொருசைவாக ரா ிக்த
வுபாதாததிலேநின்ற பிரடஞ்சுததைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனோ
டுகூட்ட விரதவைகதுவகைக்கு மாறுபாடாகச சைவராயுள்ளவா
தள்சொல்லாக்கன,—என்றா னினசித்தாந்த மவசுத்தாந்தமென-
எனறிப்படியிருக்கையாலந்கொண்டிருக்கிறசுத்தாந்தவசுத்தாந்த
மல்லவென்று நீதானேசொல்-இதனறியும்,—சித்தானவசுத்தை
மற்றினாதுசுத்தாயுள்ளசிவம்அசுத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத்தனி

டத்திலேநின்றத்தோற்றவியாது அசித்திலதென்னிஷ்சித்தென
கிறவசநம்பிரபஞ்சததிறிலலை எவலாஞ்சிற்சோரூபமே பென்னி
ல், அசித்ததென்னுலகிவநீந்தவுலகத்தினகண்ணேபிரபஞ்சமஜட
மாயிருப்பதென்று சாதகிரங்குகொல்லுவானேன். இத்தையும்
—உலகாயிதனும பூக்ககூட்டஞ் சலமேற்கொபடிட்டஞ் மெளச்
சுற்றினன-உலகாயிதனமுதலாயப் பூக்ககூட்டமாயிருக்கிற பிர
பஞ்சத்தை நீர்மறகுமிழிபோலு நிலைநிற்பதலவென்று சொன
னான். அப்படியிருக்கையிலே நீயிந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சிறச்ச
ரூபமென்றுசொன்னது வுண்மையன்று (மேலவனுன்மாவிலலை
யெண்ணவுண்டெனகிருா) — தீட்சுருமச சோ சாவகா பிறாஸூய
மில்லென நிகழத்தினரிலரே-பெல்லாத தொழிலுக கேதுவாயி
ருக்கிற புதகாகள சமணாகள மற்றுண்டான சமயிகளனைவருமிந்
தச்சரித்திலே யோரறிவுண்டென்று சொல்லுவார்கள, அதனை
யொழிந் துணைப்போல வானமாவிலலையென்று சொல்லுவா
களிலை, — காண்டலவிரோதநிற்பிறாகணித்திலா - பிரத்தியக்த
விரோதநீரோடமுறைபோலப் புறச்சமயத்திலுள்ளவாகூற மிப்ப
டிக்கொன்னவாகளிலை — அனைதுனைக்கு மறியாகரி-இவ
விடத்து நீயானமாவிலலையென்று சொல்லுகிறதற் கியாதானசா
கி. இன்னொருவருவரைகாட்டு இதனறியும், உடலுஞ்சித்
தேத - இத்தச்சரிமு மறிவோவறியவல்லவோ, — சித்தினசோவாற்
சித்தெனில - அறிவோடுகூடி வாதனைப்பட்டு வருகையினுலே
யித்தவுடலுமறிவென்று நீசொல்லில், கடபடாதிபு முடறகடசி
தைவென-கடபடாதிக்கு மித்தவுடலைப்போல வவையுமோட
ல்களாயிருக்கையிலே யித்தவுடலைப்போலச் சஞ்சாரமினறிக் கிட
ப்பாடுகளை. — தாபரவுயிற்போற் றனுவொழிக்கிவற்றின மேவிய
வுணர்வுவிரவிடுமென்னில - அந்தக்கடபடாதிக்களிலே பொருத்தி
நிறகிறபேரறிவு எல்லாருபங்களினுங் கலந்த நிறகுமிடத்தையி
கூடிநிறகிறவுடமயிலே தாக்கிமுறைபோல மறற்கடபடாதி களி
லேதாகி நிலலாதென்று நீசொல்லில், — சடத்தையி போவெனச்

சாற்றினையாகவி னுடற்குயி ரிறையையொழிந் துண்டன்றே-உ
யிரிநிற்கியுடம்புபோல வுயிரிலலாத வுடம்புகளிலிவ் தப்பேரறிவு
பொருந்தாதென்று சொன்னாயாகையா லிவ் தவுடற்கு கத்தாவை,
யொழிக் தோருயினடாகவேண்டும. நான திருஷ்டாந்தஞ் சொ
ன்னதுகொண்டே னப்படிச்சொல்லுகிறேனென்று நீசொல்லில்—
தருகிட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகழு மொருபொருளாகி லுமமைபெ
ருதே - ஒன்றிற்குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தமு
முவமைப்பற்றிநின்ற தாஷ்டாந்திகழு மொருபொருளா யிருக்கு
மாயின் பொன்போலுங் கொன்றையெனகிற வுமையிவ் தவுல
கின்கணுண்டாகாது,—ஒன்றையாகிய லுடற்கிறை தாபரத்தொ
ன்றிய நிலையிலவிசேடமென்னுரைக்க பசுமுதலினறிப பதிமுக
லொன்றமேயாகி விவ் தப்பதிமுகலெககு நிறமுமிடத்தது தாபரங்
களைப்பாக்க விவ் தவுடலிற்கு விசேடமுண்டானதெனன நீசொ
ல்லு,—பூதச்சோடைப் பேதமென்றையில—பூசககூட்டுறவினே
ற்றக்குறைச்சென்று நீசொல்லில்—சொவைப்பேதமென்கொ
டுசெப்புக - பூதங்களை கூட்டுறவிடத்திலேபேதாதானவந்ததேது
கொண்டென்று சொல்லுவாயாக,—எருமதகளவில் வருமெனில் -
கனமததுக்கீடாகப் பேதமுண்டாமென்று நீசொல்லில்,—பித்த
ருரையிற்குமு முண்டா யுழித்தனைய - ரீகனமததுக்கீடாகிய
ருமென்றுசொன்னது பித்த சொல்லுகிற சொல்லப்போல, வீள
ங்காரின்றது நீயுறிவுகெட்டு விட்டதாயிருந்தது—எரும, செ
யவோன கடவுளன்று - யாதொருஎருமத்தைச் செய்து வருகிறவ
னைக் கத்தாவென்று சொல்லப்பட்டது ஆகையா லிவ் தகனமந்
செய்தது சிவமல்ல,—உடலுமருவி நின்றிருவினைவளரா துதாராஉட
லும் ஐடமாகையாலோ தோதுமினரிக் கனமத்தை யுண்டாக்கி
க்கொள்ளவுமாட்டாது பிராரத்தகனமத்தைத் தாண்கப் புசிக்கவு
மாட்டாது, சிவனகூடிநின்று புசித்தாரெனினில்,—கடவுளுமுட
லின்கண்படற்குஞ்சல் - டாக்ருமதைத்தொயிருக்கிற சிவன கனமந்
துக்கீடாக யோருடலினிடத்தவந்த பொருந்ததல் பிராரத்தந்

தொலைந்தவாறே யந்தவுடலைவிட்டுவிடுதல்,— இடர் நலமுறுதலிற்
 ஈருத லேறுதல இரதவுடலோடுகூடி நின்ற புண்ணிய பூரவக
 னைப்புகித்துக் கொண்டிருந்தல சாகிராதியை தடைகளிலே யிறங்
 கிய சீதப்பட்டுக்கிடத்தல மீண்டுணராததுமுறைமையிலேயேதிச்
 சரக்கிரத தானத்திலே வருதல — எவ்வகையேனுஞ் செய்
 கையினராதலும் - இவையெல்லா மெந்தபிரகாரத்தாலும் கட
 லுஞ் கிரதத்தொழிலிலலாதபடியாலும் — பலகலைபுகினிலவுதா
 லானும் - கததா சாவஞ்ஞகையாலும் பாசஞ்சடமாகையாலும்
 இவையிறறைக்கற்க வேண்டுவதில்லை இரதவிரண்டுவகைகருமி
 னைப்பலசாதிரிக் கிரதப்பிரபஞ்சத்திலேயுண்டாய் வருதலினு
 லும்,—எண்ணரும்பெருஞ் மிரவியுமொழியக் கண்ணெனவொ
 னறு காண்கையினாலும் - எண்ணிறந்தபேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்
 சங்களு மிவையிறறைவிளக்கஞ் செய்கின்றவாதித்தனுமின நிக்க
 ணெனவொருமுத னடுமே நின்றகண்டு வருகையினாலும்,—பா
 சப்பகுதியு மீசனுமொழியப் பகவுமுண்டென நிகையவேண்டின
 றே-பாசத்தினுடையவகையும் பதியினுடைய கையுமிவ் ப்ேப
 சவின்னுடைய வகையுமுண்டென்று நீபொருந்தவேண்டும் — இது
 வெணுவென்றை யதுகையப்படுத்தப் பொதுமையுன்றிருமாயை
 யின்பொறபென - இதுவென்றை சுட்டப்பட்டவொருவிடயத்தை
 விடையந்தானுயந்த வறிவானது பொதுவிலே நிற்குமென்றது மா
 யாமயக்கத்தினுடைய பெருமையென்றறிவாயாக, பொறபணி
 யாவும்பொன்றாதனமையின, பொன்னிலேயுண்டான பணிக
 ளெல்லா மாதப்பொன்போல விருந்ததன்மைபோல,—நிதகன
 சகளத்திருவுரு நிலையுமீசனையெனப் பேசுவா - கிஷ்களமாகியவ
 ருமுஞ்சகளமாகியவுருவமு மிவையிரண்டு கததாவினுடைய
 செருகியாயிருக்குமென்று பெரியோர்கன சொல்லுவார்கள்,—அ
 னையிருவாயுள சிவமுருவாயிருக்கிற பிரபஞ்சமா யிருக்குமெ
 னறு நீசொல்லில்,—அனைத்தமாயெனத- தெளிகிலையே-பிர
 பஞ்சமாயையாயிருக்கையா விரதப்பிரபஞ்சத்திற் குபாதாமாயி

ருக்குமென் றசிலமு மாயையென்று தெளிகின்றழில்லேமே. (என
வேயிரபஞ்சததிற குபாதாநஞ்சிவமலலாயையெனபதுகருத்து)
இதனறியும், ஆவதுமாகாதொழிவது நிலதெனுமபாவகமுலகா
யிதனதிபானமை - இதாமபகுதி இதாகாப்பகுதி இவையிரண்டு
மில்லையெனகிறபாவகமுலகாயிதனுடைய பகைமாயிருக்கும். அ
ந்தமுறைமைகன ஞானவானகளுக கிலலைமென்னில, — கட்டுகொ
லை வெகுளி காமந களவுக ஁டபடுமிவைவிட மொழிபாதாரிலா
-மதுபாநஞ்செய்கிறது கொன்றுறிகிறது கோபிததுசசொலலு
கிறது பாதாநகநஞ்செய்கிறது பிறது கோபிததுச சொலலுகிற
து பாதாநகநஞ்செய்கிறது பிறருடையபொருளை களவுகொள
னுகிறது இப்படிப்பினையுரு சொலலுகிற பொலலாகருக ளே
ல்லாததையுமாகாது இவையிறறைவிட்டி விடுங்கோளென்றுசொ
ல்லாதிருப்பா ரொருவருமில்லை இப்படிக்கொத்தவைமெலலாஞ்
செயதாலும் ஞானவானகளுகருத்தேவையிலை தோஷமேறாதெ
ன்று சாதிரிஞ்சொலலமென்னில, — சோமபாநஞ் சுருபாநக
னாமென மறைகளாசெவிப்பறைதன் - சோமபாநஞ்செய்கிற
து சுருபாநஞ்செய்கிறது இவையிரண்டு கொள்ளலாமென்றொ
ருத்தருமறியாமல வேதங்கனாருடைய செவிவிலே சொல்லிற்று
இதனறியும், — மறையோனபுலேசசியை மருவுமெனபது முறை
யோ - பிராமணன் பறைசசிககாசைப்பட்டவனோடே கூடுகிற
து முறைமையோ முறைமையின்மோ, — எனி லதுபுனைமொழி
யென்னில-பிராமணன் பறைசசியைப் பரிசிககலாகா தென்று
சொலலுகிறது ஒருவரம்பு கூடிச்சொன்னதொழிந்து அவளிடத்
திலேகூடினவிடத் திண்பமவினைந்த தில்லையோவென்று நீசொல்
லில, — சாதிபெந்நீதி நீதவறினுமேதையை யேறுவிழையா ளிருமபு
ம்-பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும் வழங்கிவந்தசாதித்த
ன்மைபை நீயிப்பாது தவிர்ந்துவிட்டாயினு மெருமையை விரு
ஷ்பமானதுவிருமபாது பகைவலிருமபும். ஆகலால் ஞானவான்
களுகலெலாமா மென்கிறத்ததமாகாது, — கண்ணினதுருவு மதி

ற்கதிரொளியு நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனில்- கண்ணினுடைய பிரகாசமு மகிழ்கூட்டிநிற்கிற வாதித்தனாலுண்டாகிய காசியும் பொருநதுதற்கரிய சிவசத்தியினுடைய நாடகமாயிருக்குமென்று நீசொலவில், —அதற்கேதுவும் பகிணு மோதலெனெம-அப்படிச் சிவனொரு வருவத்தைக்கொண்டானாகில அந்நுக்கிப்படி பொரு குற்றமுண்டென்று மதுக்கிக்கொள்ளுக்ககுப படிப்பு சித்தா னென்றுஞ் சொல்லவேண்டெம் நின்மொழி விரோதமுநீலெகி யறக்கபும் - விசுவாதிதனையிருக்கிற சிவனிப்படிப் புசித்துவருவா னென்று நீசொல்லுகிறசொல விரோதமு நல்லவனின்று பொ ல்லாதவனின்றுனென றுலகிலுள்ளவாகெல்லலா மங்கி கரித்துக் கொண்டுவருகிற முறைமையும், —தன்மசாததிரமு நுசகலமுமெ னசெய்யும் - புண்ணியபாவங்களின்னதென்றும் பாவஞ்செய்தவ ராகளை ராஜாதண்டஞ்செய்யக்கடவெனென்ற தன்ம சாததிரங்களி றசெ லலுகிற முறைமையுமிப்படிச் சொல்லப்பட்டவையெல்லா மானமாவொன்றிலல்லாமாயி னவையெல்லா மென்னபியோஜ னத்தைச்செய்யும், இதனையும், —உலகேழெனவிறை பல்வாநத னமை - ' உலகேழெனத்திசை பத்தெனத்தா னெருவனுமே., எனற திருவாசகத்தினறனமை, —கடமொடு சாவவ கலசமாதி களடிலுறு குயவனாயினென்றால் - குடங்கன சட்டிகளகலசங்க ளிலையாதியாகச சொல்லப்பட்ட பாததிரங்கெல்லாம வ்ரை விலேபொருநத்செய்யப்பட்ட குயவனாயினென்று சொன்னால், —தானேயாகா வவைதானாகான் - அநதக்குயவனநதப்பாததி ரங்களாகான் அநதப்பாததிரங்க ளிநதக்குயவனாகாது, —ஆயின னென்பதாக்கின் னென்பதாக்கின் னெனவே-ஆயினென்னதா க்கின்னென றிலககணங்களிற் சூததிரஞ்சொல்லுகையினால் ஆ னுயெனநீதினதது மனவகைதானாகாமைசை சாற்றிடுமெனக வாளுஞயம்மண்ணுனையென்று சொல்லப்பட்டதெல்லா மநத்சிவ னநதவாறு மண்ணுமாகா னென்பதைச் சொல்லுமென்றற்க, — தாமேபெனு மித்தனியேகாரம் - தாமேநானாகசெய்யு மெனகிற

வொப்பில்லாத வேகாரத்தோடுங் கூடியிருக்கிற, திருகாக்கு,—
 அமுர்தில் ரதுவேயாயத்திலா-தாங்களழிந்தாராகளுமில்லை யந்தச்
 சிவமுதலாளுகளுமில்லை,— அதவிட்டொழிந்திலா பிரிவிலொ,
 னுமினவ்யுணாததம் - அந்தச்சிவமுதலையினறிக காரியப்பட்டா
 ர்களுமில்லை யந்தமுதலிறகு வேறாயிருந்தாராகளு மில்லையென்றிப
 படியிருக்குமென்று சொல்லும்,—காயும் பழமுஞ் சுவையுதுகாவ
 தாயவனாளு மவனமுதறநென்னும் - “காயாகிப பழமாகிப
 பழ்தினினை விரதங்கனுகாவானுந தானேயாகி, என்றதிறுவாக
 கு காயும் பழமுமவறமூணினற விரதமு மவையிறறைப்புகுகிற
 வனு மந்தக்கத்தாவாலே யுண்டாகையா விவையெல்லாஞ்சி-மு
 தலாகவுண்டான தெனறுசொல்லும் அகிலமுந் தெளிய வறி
 வோன்றானும் - பிரபஞ்சமெல்லாததையு மாககமற வறிகிறவனு
 ம், அகிலமுமறிஞரை யறிவிப்போனும் - அறியும்பகுதியுள்ளவ
 ர்களுக கெல்லாததையு மறிவிப்போனும்,—அறிஞாககறிவாயறி
 கின்றோனும் - அறியும் பகுதியுள்ளவாகளுக கவாகளுடைய வறி
 வாயகின்றறியும் பகுதியையுடையவனும்,— அறிவிறகறி பொரு
 னாவோன்றானும்-முததானமாககளுக கறிபொருளா யிருக்கிறவ
 னும் ..அகிலமுமேனியானவனென்னும் - பிரபஞ்சமெல்லாமவ
 னுகளுக திருமேனியாகையா விந்தமுறைமைகளை யுடையவ்னெ
 னறு சொல்லுநிறமும்,—தருபொருள கொளபொரு டருளோன
 கொளவோன - ஒருவன்கொடுக்கப்பட்ட பொருளதான கொள்
 னப்பட்டபொருள ஒருவனபொருளைக் கொடுக்கிறவன் அந்தப்
 பொருளை வாங்கப்பட்டவன இவையெல்லாம், ஒருபொருளாயி
 னுவப்பண்டெனக - ஒருபொருளாயிருக்கும்மாயின மிகவும்பிரியம்
 வருமெனக் கூப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ,— தாகவோன்றன
 கரு தாகபொருளேணடிற்று புசிப்பாறொருவனாக கொருபொ
 ருளைப் புசிக்கவேண்டினவிடதது, .. இகலறக்கிடையா திருந்த
 தெனிரையமும் - அந்தப்பொரு ளிவனுகு மாறப்படின்றி வந்
 தபொருந்தாதிருப்பானேன, எல்லாமொருபொருளா யிவனின

ததபொழுது புசிககக்கண்டோமில்லையே ஆகையா லெல்லாமொ
 னரூயிருக்குமாயின நரகமூண்டாகாது. அதேனென்னில,—வே
 ண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக ளீண்டாநொழியாத - குணமரு
 ல்லமுதலானவியாதிகளை யதுபவிகுவேண்டா மெனறவர்களிருந்
 தாலுஞ் சரீரத்திலேயுண்டாயிருக்கிற வியாதிக ளீவாகளை வந்து
 பொருநதி யதுபவியாமலவிடாது, ஆகையா லெல்லா மொனறெ
 னறுசொன்ன தத்தமன்று. ஆனமாவிலை யெவலாஞ் சிவமதுப
 விகுமெனரூய,—இறைகனைவ யிடல - வேண்டின பொருள
 ிட்டாமலும் வேண்டாதவியாதிகள கிட்டியும் இடையிறறிகுண
 டாயெயருததமானமாவுக்கேயலலது சிவனுக்குண்டாகாதுதிப்ப
 டியிருக்கையிலே, சரீரையுஞ் சிவமுந் தாமேதருமெனறித்திற
 னுணர்வு வந்தெய்துவதெவாக்கோ ஆனமாவிலை சத்தி சிவங்க
 ளே யெல்லாசகிதகங்கக்ரோயு மதுபவிகுமென்று சொன்னவி
 நதப்பகுதியி லுண்டாயெ னானமித்தப்பிரபஞ்சத்திறகுளளே யா
 ரக்குத்தான வந்துண்டாகாது. (எவாறதானேபய) — சமக்கே
 யெனனித முமுனாரமையும் - சத்திசிவங்களுக்கேயிறதவதுபோ
 கமென்னில அந்தச்சத்திசிவங்க ளித்தப்பிரபஞ்சத்தை யறிபா
 தப்பயசும் — அமைப்பறவுணாதலு மவர்க்கடைவனறே- அறி
 யமிடீததுச சுட்டியறியாமற றடையறெ லலாததையு மொக்கவ
 றிகூய' லுஞ் ககது: கவகன'னமா விறகொழித்துசிவசத்திகளுக்
 குண்டாவதலலவே. (இதுபெத்ததை மறுத்தது.) (மேன்முத்தி
 யைமறுக்கிறா) நானொருமுத லவொருமுதலென்கிறது குறற
 குதையுடைய வழியென்று மி: னவ னுலவிசெறிது நலலவழியாகிய
 சாயுச்சியமென்று சொன்னாய — நானுமாவு நலையு நலனும-
 நானென்கிறவா ளுமாவும் அவ்வென்கிற சிவமு நனா யென்கிறகு
 ற்றமு நனினென்கிறநனமையும்,— தானவனுக்கையு நினசாதனத்
 தில - இக்கவானமா வந்தச்சிவனுக்கேவெண்டு மென்கையும் நீயெ
 லலாமொனறென்கிறவ னுக்கையாலு னனுடைய சாதனத்திற்குட்
 பட்டதலல, இதனறியும், சகயோகத்தைச் சாயுச்சியமெனப் பக

ாவது பதிபுசுபாசத்தவர்கடே - சிவனோடொன்றாய்க்கூடிப்போ
கிறதைச் சாயுசெய்மென்று சொல்லுகிறவிது திரிபதார்த்த நிண
ணமம் வந்தவர்கள் கொள்ளுப்பகுதியுமே. இதனறி, , யாதொ,
ருவணகீயெனவோதிய திறைநல்ல சொன்னவற்றொன்றன்று -இ,
ந்தமுததிததன்மை கூடுமளவுஞ் சஞ்சாரத்தோடே கூடியிருக்கி
றவ ன்னையிறைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக்கொண் டிபசரித்து
வரக்கடவெனன்று நீசொன்னது சிவாகமம் மோக்ஷத்தாக கேது
வாயுளளவாகள சரிக்கவேண்டியமுறைமை பலவழியுஞ் சொல்லு
ம ஆனவயிறறிலே யொருவழியுங் கூடப்பட்டதல்ல, என்னில்
வீடெளிதே - அபபடிச்சரிக்கிறதுதானே முததிகூததன்மென்னி
ன மோக்ஷத்தையரித்தென்று சொல்லவேண்டுகிலலை, எல்லாக்
குமெளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமெனறுசொல். இதனறியும், தா
னறியுழியே தலைப்பொருள்பிடித்து - ஆசாரியா கற்பித்தவழியே
யொழுங்கிலவாராமல் தன்னுடைய போத்ததிறகுத் தோன்றின
வழியே தலைபாண்டழியாகப்பிடித்து மேனிகூபலமும் வீடளி
த்திடமே - அந்தவழியே யொழுங்கிவர வதனாலுண்டாகி பலமும்
வீட்டின்பத்தைத் தருமேல் - நிலையாகருகி நிலையிலலாமைகரு
ச்சாஸ்தியான தேகாதிபிரபஞ்சத்தை நிலை நிற்குமென்றுருகி—
புலையாடுதலு முலகாயிதன்பொருள் - செயயாத காரியத்தைச் செ
யதுகொண்டிருக்கிற தலகாயிதன்கொள்ளும் பொருளாயொழிந
து சைவாகொள்ளும் பொருளல்ல, குட்டியன்மிறி நற்கோலமெ
ழுத்து விட்டமதாயில் - சுவரிலலாமற் சித்திரமெழுதுகிற தொரு
வருகருங்கூடாத்து உனக்கி நடமா யிருக்குமாயின, — கருவியுமி
டங்களுங் கருத்திறவுரைக்க - தன்னுண புலனபோகங்க ளான
மாவிற்கேயென்று சாத்திரஞ்சொல்லுமிடத்து, — தெரித்திடமிடத்தி
த்து. அதுவயம் அத்தத்ததெரித்திடம் சிவனவிசுவர் திதனாயி
ருக்கையினுலே யவனுக்கிவை வேண்டுகிலலை இவைவெல்லா
மானமாவிற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யானமாவிறகில்லைஇவை
யதார்த்தே நிற்குமென்று தன்னுடையபோத மென்றுங் கூசாமனி

னைததுச்சொல்லீடும, இதனறியும்,—அறிவொன் றில்லோககி
 றையருளுதவுதல - சரமும், நிவிலலாத வானமாககளுக்குகததா
 வினுடைய வருளறிவைக கொடுக்குமென்றாய அறிவனமதுசெய்
 தல - பி ரிவறிவரிபச செறியிருளிடத்து - ஒருசற்ற நீக்கங்காணும
 தசெறிந்த விருளிடத்திலேயிருக்கிற —ஒரந்தகா கீணவந்தேரெ
 மமை நீவிருவகாணவே னுமென ருங்கெடுத்தோதிபவகொடுத
 ததையொக்குப - அந்தகரைக்காணவந்த வொருவாவினகைக
 ககொண்டுவந்து கண்டநதவிளகையந்தகாகையிலே கொடுத்தெ
 னனை நீவிருவகாணவேண்டுமென்று சொல்லவவரை யந்தகாக
 ண்டாரொனகிறதற்கொக்கும் அறிவிலலாத வானமாககளுக்காக
 ததா வறிவைககொடுக்க வாந்தென்றும் நீசொனது,, இச்செய
 மகிறவன் கொச்சயனன்றே - அறிவிலலாத வானமாவிறகுத்த
 னனுடைய வருளைக்கொண்டறிவைககொடுத்தா னெனகிறதுக
 ததாவு மிந்தவானமாலைபபோல வறிவிலலாதவ னாகவேண்டும்.
 இதனறியும்,—கருவியசத்திற மெரிவுறக்காண வேண்டு - லிரரா
 ல் - கருவியனைக்கொண்டு தேகாதிப்பிட்டுசத்ததை நன்றாககாண
 கிறகாசுநிபை சிவஞானிகளொருரு பகதையேண்டி யிருப்பாரி
 ல்லை அப்படியிருக்கையிலே - ஈண்டறிவுடாவுளு சிவமேயென்று
 செப்பின - இவ்விடத்துக கருவிகளைக்கொண்டறியு மறிமெல்
 லாகு சிவமேயென்று நீசொனனது,—அவமுறப்பொறிபுல் னறியா
 - இகதிடியங்குள ஜடமாகையினுலே விடயங்களை உறிய மாட்டா
 து ..அறிவது பிரமமென்றோக குனபொ லிடப்பபவிலதே -
 எல்லாததையுமறிகிறது பரப்பிரமமெனதுசொன்ன மாயாவாதி
 குமுனைப்பபோலக குறறஞ்சொல்லத தக்கதிலை அதேனென
 னிய அவனபிரமததையறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தை ஜடமென்று
 ருசொன்னான் நீயெல்லாததையுஞ் சித்தெனதுசொல்லுகையினு
 லே குற்றம். இதன்றியும், ஏறறக கருவியிருபதோ டிரண்டும்-
 அந்தமாயாவாதி பதினாறுகருவியு மூன்றகதையுஞ் சொன்னான்
 நீயவனிலுமபாக்க வேறிருபத்திரண்டு கருவியும்,,,பொற்றமும்

நதவததையும் புகழிசிலமு மீசனுமுயிருமபேசினே - சைவரு
சரித்துக்கொண்டுவிருநெ டஞ்சுடததைய மவாகளாற்சொல்லப
ட்ட மூன்றுமலமு கததாவு மானமாவழமுன்னென்றுசொன்னாயு
. . அஃதொழித தொன்றையாகுமென்றின்புனியலபு - அவையிற
றையெல்லாம ஸ்டீபிபபொழுதெல்லா மந்தசசிவமொன்றமெயெ
ன்று நீசொல்லுதிறவிலபு எத்தோடொகருமென்றால், தாயாம
ணவியா தாதியா தடையா - தாடையுந தனனுடைய பெணசா
தியையும் வெள்ளாடடியையும் தமக்கையையும், ஆயகரொரை
யுமோமையிறகாணும் - அபபடிசொல்லப்பட்ட வெல்லாரை
யும் விடப்பாராவையப பராகும், கோகழி ஞாநதா கொ
டுதொழிறகுமே - கோவிற்றகழியுண்டு போததொழிலைக்கொ
ண்டு அடக்கனைகண்டு தன்னெல்லையிலே பலலாமலப்பாற பட
டுகணடுருகிற தாநதனுடைய கொடுதொழிலையொகரும் .
ஆக மறறதன்-சீ சொல்லிடத துள்ளுதனது தனமை இடபடித
ருகக்கிடக்க, - அருணில் தனனில் மேகநாயக குகிய வீற்றநி
லை - அருளானம் ககையுபகரித நிறகிறமுறைமைமீய மாவி
றகுத தனக்கெனவோர சதந்தாமிலலாமலே நிறகுமுறைமைகத
தா சாவதகிலுநிறைந்த நிறகுமிடத தொன்றிலுநாககறநு நிறய
தமுறைமைநில, சச்சிலபாசம வீசிடவியுடில அழிவினலியிரு
கதிறபாசஞ சாயர்மாககோயுப பந்திதநிறயற முறைமை, -
இனைமவைமொன்று நினைவினுமின்றி - இப்படி சொல்லப்பட்ட
டையொன்று முன்னுடைய நினைவிலுங்கூடவிலலாமல, உ
ண்டெனுமுணர்விற கண்டது கருதில - ஞானமாவிற க, விலலை
அந்கிறது சிவனைபென்று நீ காட்டப்பட்டவறிவிருவே நீ யநா
சாரமாகச்சொன்னதை விசாரிக்கில, - இழுககெனும் புணவழி
யொழுக்கமு மதுவாயககொண்டு - இந்நிரியவாதனை பொலலா
தென்றுசொல்லுமிடத தந்தவிரதிரிய வாதனையை நீயாசாரமாக
ககொண்டு, - பண்டையி லெண்டருமடவரு வதவாசெயதத்தை
யையுன்றே - பெதநதிகுசயிறசெய்து வததநாசாரத்திலும் பார

கக முத்தத்திஷசயி லெட்டுமடங் கநாசாரஞ்செய்யுமயக்கத்தை
தததத வஞ்ஞானத்தை வெறுக்கிறதல்லது உனைவெறுக்க வழ
ககிலலை,—புணமைக ணீங்க வுணமை கேண் மதிஜிபபடிக்கொ
ததவஞ்ஞான முனகரு நீங்கத்தக்கதாக நானசத்திய ஞானத்தை
சசொலலுகிறேன் அதைபுத்தி பண்ணிக்கேடபரியாக, ஏ-ற. (ம
தி-அசை.) (கக)

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்குதற்பிராகாரணமுற்றிற்று

சைவவாதி சங்கற்பம்,

—(0)—

அறிவாயறியு மறிவுயிரகேவலத
தருவிலனிருளொடும பிரிவிலனண்ணல்
கலைமுதலாக நிலவியகருவிசுள
விளக்கெனவதவுந துளக்கற்பபொருத்தி
யிருவினைநுகாவில வருவினைசெய்து
மாறிப்பிறந்து வருநெடுங்காலத
திருண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு
மருவழியருளருமன்னவண்ணைநது
செலசதியாயநது பலபிணிபடுத்திக
கருவியுமலமும் பிரிவுறப்பிரியா
ஞானநலகலந தானதுநேரக்கித
தனைனயுமதனையுந தனமுதற்பொருளையு
வினைவென்றியா விருவருமுயவகி
யொன்றையுறுபயனுபபு
மின்றாநிறகு மிதுசிவகதியே.

(இன) அறிவாயறியு மறிவுயிர - அநாதியே சகைத்திலறி
வாயறிந்து கொண்டெருகிற வறிவாயிருக்குமானமா,— கேவலத்

தறியில னிறுனொடும பிரிவிலுன் - கேவலாவத்தையிலே யொன்
 நையுழறியான அறிவில்லாம லவவிடது தானவமலததையும் வி
 ட்டுநீங்கான, - அண்ணல கலைமுதலாக திலவிய கருவிகள் விளக,
 கெனவீதவும் - இப்படிக்கேவலப் பட்டுக்கிடக்கிறவதரத்திலே,
 யானமாவிற்குக்கதநாவானவா கலைமுதலான தததுவககளைக்க
 ண்ணுக்குக் காட்டான விளக்கினது தனமைபோலக் காட்டாக
 கட்டின, துளக்கறப்பொருள்கி யிருவீனதுகாலில வருவி
 னைசெயது - அந்தக்கருவிகளோடு மனசவறக்கூடிப் பிராரத்தக
 னமமான புண்ணியபாவங்களைப்படுத்தவருமிடத் தாகாமி, ததை
 யாற்றித்தக கொள்ளும் - மாறிப்பிறுதாமரு நெடுங்காலத்து-இ
 நதக்கனமத்தக்கிடாக நெடுங்காலமசகமாரிப்பிறதருமிடத்து
 ச சிவா ண்ணிய முண்டாய அதனாலே, - இருணமலபாகமுஞ் சத
 திபாதமுமருவழி - மலபரிபாகமுஞ் சததிபாதமுமபொருள்கி
 னவிடத்து, (இதுபெத்தம்) (மேனமுத்தி) - அருளுருமன்னவ ன
 ணைத்து - அருளேதிருமேனியாகிய கதநாவாசாரியமுத்ததமாகவ
 ன்து, - செலக்கியாயநது பலப்பணிபடுத்தி - இவ் வபொருத்தபபட்
 டமோக்கத்திற்கேதுவையாராய்ந்து பலப்பணியாகியசரிதைக்கரியா
 யோகவகனிலே நிறத்தி - கருவியுமல்லாமபிரிவுரப் பிரயாஞா
 னநல்கலும் - அந்தச சரிதைகிரியாயோகங்களை முற்றச்செய்கை
 யினாலே கேவலசகல மிரண்டையுக்கி யதாகியே யிவ்வையுபுகரி
 ததுகொண்டு வருகிறவுண்மை ஞானத்தைக்கொடுப்பன அப்
 படிச்செய்த மாதிரிகிறாலே, - தானதுநோக்கித் தன்னையும்த
 னை தனமுத்தபொருளையும் - இந்தவானமா வுண்மை ஞானத்
 தைத்தெரிசித்து ஞானருவாய்தன்னையும் ஞானமாகிய வுண்
 மைஞானத்தையும் மந்தஞானத்திற்கு முதலாயுள்ளதெய்தகையு
 மிகத்தமன்றமுதலையா, - இன்னவென்றறியா விருவருமுயகி -
 அவ்விடத்திற் கட்டியறியாமலிந்தவானமாவஞ் சிவமுந்தம்மிலே
 கூடி, - ஒன்றாய் யுறப்ப ணவப்புமின்றாய் நிறகுமிதுவெகதியே -
 இரண்டுமொருமுதலாகி உவவிடத்தற்ற நொருபயனும் பிரியமு

யிரண்டு மில்லையாயிருக்கிற வவதரத்தைச் சிவசாயுச்சிய மெனறு
சொல்லப்படுவது, ஏ.று. (௧௭)

சைவவாதி சங்கறப-முற்றிறறு.

—(1)—

சைவவாதி சங்கறப நிராகரணம்.

—o—o—o—

இதுகதியாக முதலறிவுயிரேற்
பொறிபுலனீங்க வறிவுயிரனறே
யடைகாயநூறி னிடைசோசிவப்பென
வந்தியததொகையின வந்தநீடொனறுநின்
றினறாமெனற ஸனறேயெநதை
யறிவிலனதீதச செறிவிலெனறரைதத
கினைமொழிவிரோதமும பிணமுனமலைவு
மனவயினிகழா மலமிருணிறையொளி
யானமரவிளக்கிற றகுமருடகலாதிச
ளீனமிலிவனிடத தெய்வாறிசைநநன
விசைநததாயினு மிசையாதாயினு
மசைநதிமுததி சாதநமவமே
சதநிநிபாதமோ தருமலபாகமோ
வுதததகாரண காரியமோதுக
பாகவகாரணமாகினமற்றது
காலாவதியற்காயாவதியின
மேலாமெனனும .வினையுறமவதியிற்
நியரெனவுயிரகருத தோனறிமெவதியி
னையமிகுமிறைவ னலகிடுமவதியி
லேதிருகூடு மோதுகவிருவினை
யொததவெலையில் வைததனரென்னி
லருவினதுகக வருவினைநில்லா

வெருவினை புரிகா விருவினையாகா
 வெரப றுமறு செபபுகதேசிக ,
 னருளு நவெனற பொருளினை யுயின்
 மாயாவுருவன மாயாவுருவினை
 யேயா னேயகதவ ரெமமனோரே
 பலபணிஞான காரணமென னிற
 னொலபணிதொறுமபயன பெபபதனலு
 மொருபணிசெயயாச சிரபுரசசிறுவரு
 மரசராய தருணத்தலைவரு
 முதிபர சமயத்திதமுறுமரசரு
 னானமபெற னனமயினலு
 மிமயிலபணிமருட கேதுமனதெனருன
 னு ிறபதகி நிமித்தமிததொழிலென
 தே ினானிதைநா லியம்பிறதெனருன
 கருவியுமலமும பிரிவுறவருடரு
 மெனறனைகோலத தேதுமறியிலு
 னுன ரியசகலத தருணிலேதோரு
 வெவவததையி ல்லைறபருனெ றுயம
 செயவியருன கரிசகமாஹு
 நாலவகைமாயைப பால்வருஞானம
 பண்டைஞான மிதுவறிதாரம
 கண்டஞான மிதுவககராணி
 லீருஞானிக னென போராயாருயின
 ஞானகே றறமை நாடலுமரிதே
 தானுஞானமுத தலைவனுமெனறனை
 யானபினிக ளு மிவனதுஞானமும .
 பாசமுமபாச ஞானமுமெனறிவை
 பேசுரொணருப் பெற்றியவாகவிள்
 முமமைபபொருட்து மும்மைததனமை

செமமைத்தென்னிற செலவுகளெழுதுக
 விருவருங்கூடி யொருபயனடைத்தென
 றருளிணையவடி தபேதிகணிலையே
 பதிபசுபாச முதிர்நிவுளுட
 னொழுமுன்னாக கூரப்பினன
 றிருபொருளீத் துமற னொருநாலவகையு
 மினமில்லாதுரு ஞானஞேயமென
 நிசையமூனரூப பசுபதியெனறவற
 றிரண்டாயிரண்டு மொன்றிஞெனருகத
 திரண்டாமபயனெனுந திருவருடெளியிற்
 சென்றுசென்றனுவாயத தேயநதுதேயநதொனரு
 மென்றிறையிழற்கை யியம்புதற்குமே
 யொன்றாமென்ற லன்றியுமுவபபு
 மினராமென்ற வென்பயனியம்புக
 வென்றனைவினாவு மிபாவும்விளங்க
 வென்றகொள்கருத்தின விரும்பினையாயி
 னதிகக்கரையானெனக் கொதித்தலமாநது
 வெண்ணெயம்பதிதிகழ மெய்கண்டவனரு
 லுண்ணிலையுடையோ னொருவனுரைத்த
 தவப்பிரகாசத் தனமையிலவிரித்த
 சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழ்முணமைமைய
 யருளுடனாயநது கொள்ளத்
 திருவருளவினவுந் திருந்திமென்றே,

(இஹ) இதுகதிராக முதலறிவுயிரேல் - நீயிப்பொழுது
 சொல்லிமுடிந்தவிது முத்தியாகடமே அதுபின்பு சொல்லுகிறோ
 ம ஆதமாவநாதியிலே யறிவாயிருக்குமாயின், பொறிபுல னீங்க
 வறிவுயிரனறே - இவ்விதியங்களு மதனாலியப்படட விடயங்க
 ளு நீங்கினவிடத் தானமாவிறகறியும் பகுதியுண்டாமோ அஃ

நீதியங்கள் கூடினபொழுதறிந்து மவைநீங்கின்பொழுதறியா
மையுடையிருப்ப தானமாவிறகுள்ள சுபாவமென்று நீ சொல்லி
ல்,—அடைவாய தூயினிடைசோ சிவப்பென பாகரு வெற்றிலை,
சுண்ணாம்பு கூடிமத்தித்தவிடத்திலே யவையற்றினது தனமை,
யினநி நடுவேயொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல,—இந்தியத சொ
கையினவந் தறிவொன்று நின் நினனாமென்ற லன்றே யெனதை—
இந்திரிமங்களினுடைய கூட்டத்தினிடிலே யோரறிவுதோன்றியுட
னையழியுமென்று கண்பங்கஞ்சொல்லுகிற புத்தகாமே பப்பாநீ
ரிதன்றியா,—அறிவில் எதிர்த்தெறிவிலென்றதைத - அறிவா
யறிந்துவருகிறவானமாவிற்கு மலத்தினிலே நெருங்கியிருக்கிற வ
தித்தானத்திலுநிலிலையென்றுசொன்ன.—நினைவொழிவிரோத
முய பின்முனமலையு மனவயி ணிகழா - உரு னுடைய சொல்லி
ரோதமுமொருக்காலநிலிலையென்று மொருக்காலநிலென்று நீ
முன்னொழிபின்மலையசொன்ன வினையு நிலைபெற்ற நல்லோக
ளுடைய கூட்டத்தினிடத்தா சொல்லிக்கொள்ளப்படாது. இத்
தன்றியும்,— மல மிருள் - அனமலமொருவருட சத்தவிருளா
யிருப்பதொன்று இறைமொளி - கத்தாதானே வெண்ணின் ம
காபிரகாசமாயிருப்பானொருத்தன், அனமா விளக்கிறத்குமுந்
கலாதிகள்-ஆனமாவிற்குத்தான விளக்கைப்போலே காட்டாயுள்
ள கலைமுதலானதத்துவங்களு மாயாகாரியமாயிருக்கையினாலேம
யக்கமாயிருப்பதொன்று ஆகையாலாதக்கருவிகள் - அனமிவ்வினி
டத்தெவ்வாரிசைத்தன்-இருளாயிருக்கிறகேவலத்தானத்திலேயறி
வினையிருக்கிற வானமாவிற்கு மகாபிரகாசமாயிருக்கிற கருவிகள்
சென்றபொருத்தினைப்படிப்படி, இசைத்ததாயினு மிசையா
தாயினும்-அத்தக்கருவிகள் கூடியறிந்தாலும் அத்தக்கருவி. ள் கூ
டாமந்தேவலத்திலே சிதநதாலுமபோகட்டும், . அசைத்திடு முத்
திராதவமேநிலிலைநிற்கமாட்டாமல் முதலிராதஞ்சொன்னது மி
கவுன்னாயிருந்தனிலை. (இதபெத்தத்ததைத்தது.) (மேனமு
த்தியையறுக்கினார்),... சத்திநிபாதமோ தருமலபாகமோவுத்த

காரணகாரிய மோதுக-மூலனையிருணமலபாகமுஞ் சததநிபாத
 மூமருவழியென்றாய அநிறசததநிபாதவகாரணமாக மலபுரிபாக
 முண்டாயினதோ மலபுரிபாகவகாரணமாகச் சததநிபாதமுண்
 டாயினதோ இவையிறிறசெலுத்தப்பட்டகாரணகாரியியாதெ
 னறுசொல்லுவாமாக, பாகவகாரணமாகின - மலபாகவகார
 ணமாகச் சததநிபாதமுண்டாயிறறெனின, மறறது காலாவ
 தியிற காலாவதியின்-அநதமலபாகமெனறுசொன்னது எண்ணி
 றந்த சரீரமெடுத்துப்போட்டு வருகிறதற்குள்ளே யின்னசரீரத்தி
 லே முததியென்றிருக்குமோ அநதசரீரத்தினுடைய வெவ்வேயி
 லேயெண்ணிறந்த காலஞ்செலு கையில யதிலே யின்னகால
 ததிலே யிவனுக்கு முத்தியென்றிருக்குமோ,மேலாமென்னும வி
 னையுறமத்தியில-அநதகாலத்தினெவ்வேயிலே யொன்றாகுகொண்
 றுமேலாகவருகிற புண்ணியபாடவகளிரண்டுதலையொப்புநத
 வெவ்வேயிலேயோ துயெனவுயி, அருத் தோன்றி மல தியில -
 எண்ணிறந்தகாலம் பிறத்திறத்தவருகிற வானமாவிறகு ஐநகந்து
 ககமென்ற தோன்றின வெவ்வேயிலேயோ, நடமிருயிறைவனல்
 கிற மவதியிலேதிறகூடு மோதுக-ஆனமாக்களபேரிலே மிகவும்
 பிரிபததைபுடைய சததா அவனை யின்னவவதரத்திலே யிரகூறி
 ப்பன்னென்றண்டே யதவெவ்வேயோ இவையிறறு வெவ்வேயவதர
 ததிலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக, இருவ்வேயொத்த வெவ்
 வேயிலவாததன ரெனனில - புண்ணியபாவ மி னெருதலே யொ
 ததவவதரத்தில மலபாகமுண்டாமென்று ரெய்யோகன சொல
 லுவார்களென்று நீசொல்லில, அருவ்வே தூக்க அருவ்வே நில
 லா - கனமமருவாயிருக்கையினுலே புண்ணியமொரு தட்டிலும
 பாவமொரு தட்டிலுமபோட்டிரண்டுமொத்ததுதோவென்று தூ
 க்கிப்பார்க்கைக்கு உருவாகக்காணப்பட்டது, இதனறியும்,... ஒரு
 வினைபுரிகா லிருவ்வேயாகா - ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்
 துப பாவம்பாதிதாகப் பருத்திலிலாது ஒருபாவத்தைச்செய்யுமி
 டத்ததுப் புண்ணியம்பாதிதாகப் பருத்தது நிலலாது புண்ணியமபு

‘ணணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும்வரும்,—ஒப்புறாதுசெப்புக - புணணியம் பாவமிரண்டு துலையாககிறபடி யெப்படியென்று நீசொல்லவேண்டும். இதனறியும், தேசிகனருளுருவெனறபொருளினையின்-ஆசாரியனுடைய வடிவு அருளவடிவாயிருக்கமுன்னது நீசொன்னதனுடைய வததத்தை விசாரிக்குமிடத்து

மாயாவுருவன மாயாவுருவினையேயான - அழியாத திருமேனியினையுடைய கத்தா வழிந்துபோகிறமாயாசரீரத்தைப் பொருந்தான். அப்படியனதுகாணும் ஐனமாககளை யிரகூழிக்கைப் பொருட்டாகப் பொருதுவனென்று சொல்லில் - ஏயகதவ ரெமமனேரே-யாதொருததா மாயாசரீரத்தைப் பொருதனைவாக இன்மைமப்போல வானமவாககத்திலே யொருததா, அதனையொழிந்து வேருனருகச்சொல்லப்படாது இதனறியும்,—பலபணி ஞானகாரணமென்னில் - பலபணியாகச்சொல்லப்படா சரிதை கிரியாயோகுககாச செயவதுகாரணமாக ஞானமுண்டாமென்னில்,—தொலபணிதொறம் பயனருபுபதனாவும் - பழையதாகச் சொல்லப்படவருகிற சரிதைகிரியா யோகுககாசசெயவதுகாரணமாகச் சாலோகசாபீப சாருபங்களுண்டாயுபவித்தபுபோமென்பது திருவாகுத்சொல்லி யிருக்கையினும்,—ஒருபணி செயயாச சிராசசிறுவரும் - ஒருதொழிலுரு செயயாத கீகாழித்தலைவராய திருஞானசம்பந்தரும்,—அரசராய தருணத்தலைவரும் - இராஜகுமாரராகிய வாலிபத்திற்கெல்லாத தலைவராய் கூந்தாப்பெருமானுபநைம,—முதிரபரசமயத திதமுறமராரும - மிசகவமனசமயத்திலேநின் றவையிறறைச சமயமல்லயென்றைசையமேசயமென்றறி யிட்டுவந்த திருநாவுக்கரையரும,— ஞானமபெற்ற நனமையினுலு மீனமில்பணியருட்கேதுவன்று 3 குற்றமற்றிருக்கிற சரிதை கிரியாயோகங்களைன்னுத்தொழிலகளைசெயயாமல ஞானத்திற்குக்காரணம் பதியேயல்ல தவை காரணமென்றுசொல்லப்படாது,—என்றால் - அல்லமென்று சொல்லி யிருக்கையிலே நீவுள்ளதென்று சொல்வதென் ஞானேற்பட்டி நிமிசுத

மித்தோலென; ஞானவற்பத்தி நிமித்தமித தொழிலென்று, — உணோகுகிற தூலியம்பிறநெனனும் - உன்னையொழிந் துள்ளோ ரெல்லாகருங்கததா தூலகளிலே யருளிச்சொது வைத்திருக்க ஞானத்தைப்பெறுதற்கு நிமித்தமன்றி ஞானம் கொடுப்பதற்குச் சரிதைமுதலாகியது நீகாரணமென்ற தென்னாயமுடியும். (எனவே ஞானம்பெறு நிமித்தத் தன்மாமென்பது கருத்து) இதனறியும், கருவியுமலமும் பிரிவுற வருடருமென்றனை - ஸா வாகிடகருவியு மரியாமையாகிய மலமூலங்கததக்கதாக வருட பிரகாசமுண்டாமென்று நீசொன்னாய, கேவலத்தேதுமறியிலன்-கேவலத்தையிலே யான்மாவொன்று மறியாமறநிடககையினு லாவிடத்தருட பிரகாசமுண்டாகாது, — துன்றியசகலத் தருணிலேதோன்றா - கருவிகெண்ணுகியிருக்கிற சகலாவதையிலு மருடபிரகாசமுண்டாகாது, — எவ்வதையிலீறையருளபெறுகவும் - முன் சொன்னவிரண்டவ தரத்திலுமருடபிரகாச முண்டாக தென்றா தூபினனெந்த வாத்தரத்திலேதான் கதகாலிலுடைய திருவருடாப் பெறுகோம், — செவ்விய ஞானதரிசநமாவது - மயக்கமற நீதரிசித்த ஞானமாவது, — நாலவகைமாயைப்பால் வருஞானம் - தனுக்ரண்புன போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடியிருக்கிறமாயையிப்படுத்தியிலே நின்றநீநதுவருகிற ஞானமெப்பொழுது முள்ள ஞானமாகவேண்டும், — பண்டைஞான மிதுவறிதவரசகண்டஞான மிதுவரசகாணில - இந் தமாயையினுலேயுந் தவருகிறஞான மெப்பொழுதுமுள்ளஞானம் இதுநீங்கத்தக்க தாகவே வருகிறஞானம் இவ் தத்தனுக்ரண்புன டோகவசனாகககாணப்படின, ஈனஞானிக னென்போ யாருமில் - ஆனஞானிகளென்று சொல்லத்தக்கதாக கொருத்தருமில்லை நீசொன்னவசந்ததினாலே யெல்லாரு ஞானவான்களாகவேண்டோ, ஞானவேறுறமை நாடலுமரிதே - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுதறிதறியருகும். இதனறியும், — தானுஞானமும் தலைவனுமென்றனை - ஞானமாவது சிவஞானமுது சிவமுமென்று மூன்று கச்சொன்னது — ஆ

‘கிபினிவனு பிவனதுஞானமும் - சிவனுஞ் சிவனுடையஞானமும்
 மென்னையினாலே ஆனமாவு மானமாவினுடைய ஞானமும் —
 பாசமும் பாசஞானமுமென நினைப்பேசலா - பாசமும் பாசத்தி
 னுடைய ஞானமுமென நித்தமூன்று முதலிறகு மூன்றஞானமு
 னென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் — ஒன்றாபபெயரிய
 வாகலின் - இதுஒன்றாகாத முறைமையினாலே, - முமமைபொ
 ருட்டுமும்மைத்தனைமை செமமைத்தென்னிற செலவுகளெழுதுக
 இத்தமூன்றமுதலிறகு மூன்றஞானமுள்ள தென்கையா லான
 மாவொன்றாமிடத் தத்தப்பசுஞானமும் பாசஞானமும்போனபடி
 யெப்படியென்று சொல்லவேண்டும், இதனையும், * இருவருள்
 கூடி யொருபயனாய்த தென்றருளினே - ஆனமாவுஞ் சிவனுக்கூடி
 யொருமுதலாயிற் றென்றுசொன்னாய், — இவ்வாற பேசிகணிலை
 யே - இப்படிப்பெத்தத்தி விரண்டாய் முத்தியின்றொன்றாயிருக்கு
 மென்றசொல்லுகிறது மாயாவாதியுடைய மதமாயிருக்கும், பதி
 பசுபாச முகாரிவுக்குடனொரு முன்னாக்கொரு - பதிபசு பாசங்க
 ளுமவையிறநினுடைய ஞானங்களு மறுமையாக முன் சொல
 லி,—பின்னிருபொருளீத்து மறொருநாலவகையும - அத்தவா
 றினும் பாசமும் பாசஞானமென்ற விரண்டையுடவிடபே பின்பு
 காலாகதி உத்தரால்வகையும,—நாமில் ஞாதுஞ் ஞானஞேயமென
 றிசையுமன்றாய் - இதிலேபசுஞானமொன்றைய மவிட்டிக் குற
 மில்லாத ஞாதுஞ் ஞானஞேயமென்று பொருட்கப்பட்டமுன்றாய்
 —பசுபதியென நகற்றிரண்டாய் - அதிலே ஜீவஞானத்தை நீக்
 கியானமாகென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாய் இரண்டுமொன
 றினொன்றாகத் திரண்டாய்பயனெனநாதிருவருடெளியில் - இந்த
 விரண்டிலே யானமாவானத்தச் சிகனிடத்திலேகூடி யிரண்டு
 மொருபயனாய் சிற்சுமென்று நீசொல்லும் நாமலசாக்கிராதித்திரு
 வருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து,— சென்று சென்றனுவாய்த்
 தேய்த்த தேய்த்தொன்றாமென் றிறையியற்கையியம்புத நகும-தி
 ருவாகத்திற் ‘இனதெனக்கொளி, என்றதிருவிருத்தத்தில் திரு

வாத்தவநாயனார் பேரினபமவேணடி க் கததாவினுடையதன்னை
யையருளிச்செய்தது நீசொன்னவததத்திற்குத் தரும் (என்றது
என்னததகாதென்பதுகருத்தது) (ஒன்றுமல்லவீர் ன் டுமல்லவொ
ன்றுமிரண்டு மினுமல்ல வென்பதுணமை,) இதனறியும், ஒன
ருமெனறலனந் து மூவப்பமினருமெனரு லென்பயன - பதியு
மபசுவுமொனருமெனறு சொன்னதனறியு மிவவிடத்தோ ரின்ப
மூமதன லுண்டாகிய பிரியமுமினருதலின லுனகருப பிரயோச
னமெனன (என்னவே பெறுவானிலையென்பது கருத்தது)—இ
யம்புக - நான்சொன்னததை மல்லவென்று சொன்னீரேபின
னையிந்தச சித்தநாதவதத மிப்படியிருப்பதென்று நீசொல்லுவீ
ராக,—என்றனை வினாவுமியாவும்விளங்க வென்றிகொள கருத்தி
னவிருமபினையாயின - பின்னையெப்படி யிருப்பதென்றெனனை
நீகேழ்க்கிறதாக வுன்னுடைய திடமுறுகருத்திலே விருப்பமுண்
டாயினீ—நதிக்கரையானெனக கொதித்தலமாநது - ஆற்றங்க
ரைப்பசப்போல் அங்காமோ விங்காமோவென்று நீபதறிக்கொ
ண்டுதிரிகிறதெல்லாந தெரியாதககதைவிட்டு வெண்ணெயமபதி
திசூழ்மெய கண்டவனரு ஞ்ணணிலையுடையோ னெருவனுரைத்
த - திருவெண்ணெய நல்லூரிலேவிளங்கப்பட்ட மெய்கண்டதே
வனுடைய வதுக்கிரகத்தி லுணமையைப் பெற்றமறைஞானசம்
பநதநாயனா எனகருளிச்செய்த வத்ததைக்கொண்டு,—தவப்
பிரகாசத்தனமையில விரித்த சிப்பிரகாசச செழுந்தமிழுண்
மையை - முனஜநத்திலே செய்ததவங்களினது மிகுகிகொண
டுநானசெய்யப்பட்ட சிவப்பிரகாசமாகிய செழுவியதமிழிலுடை
யவத்ததை,—அருளுடனாய்ந்து கொள்ள - ஆசாரியருடனே
டியாராயநதுகொள்ளவே,—திருவள்ளுவின்வ நிருத்திமெனறே-

கஉஅ

சங்கற்பநிராகரண

மூலமும்-உரையும்.

பிண்பிந்தத்திருவருளினபகுதி யெப்பழியிருப்பதெனறக கே
ட்ட சந்தேகங் கெல்லா நன்றாய்மக்கு விளங்காநிறதும் எ று.

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரண-முறவிறறு

சங்கற்பநிராகரணமூலமும் - உரையும் - முறவிறறு,

பாயிரமுடாட அகவல - உ

திருச்சிறமபலம்.

—()—

த னி ய ன்;

கற்ற - ன்கருணைகூடாக கலந்தயிசிவமாய்வாழப்
பற்றவனபரமேயாகப் பரிவினாசிவப்பிரகாசஞ்
சொற்றவனபொருட்குப்பந துலகியதுயோனெல்லோன்
கொற்றவனசூரியானந்தங் குடிமுழுதாண்டகோவே.

இந்நூலுரையாசிரியா பெயர் பிரதிசுநிற

காணப்படவில்லை.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிறைமபலம்.
கொற்றவன்துடி
உமாபதிசிவாசாரியருளிய்
நெஞ்சுவிநிதூ துமுலம்.

அஷ்டாவதானம்
புவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இபற்றிய பதவுரையும்,
இஃது,
காஞ்சிபுரம்
மகாவிதவான
கந்தசாமிமுதலியார்
மாணக்கர்
கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்
அவர்கள் பாவையிட்டு,
கன்னிகைப்போ

முருகேச முதலியாரால்

. செனனை
ஜீவகாநுணயவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆ

ஓ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

—()—

வெண்பா,

நெஞ்சவிடு துதினுக்கு நேரா முரையொன்று
விஞ்சையுறக காட்டி விளக்கினுன — கஞ்சனிகு,
ரட்டாவ தானகவி யாணசுந்த ரககவிஞ
னெட்டாமெய்ஞ ஞானத்தை யேயநது.

உ

செய்யம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுவிடு தூது.

மூலமுமுலாயும்.

—()—

* காப்பு.

வேதாந்தஞ்சொற்ற வியனுருவமுன்றினையுரு
சாதாகியமைந்திற் சான்றாகு-மேதாவா
மஞ்சமுகத்தானருந் மாணைமுகத்தானருள
னெஞ்சுவிடு தூதுகினை.

(இதன்பொருள்) வேதாந்தம் - உபநிடதங்கள், சொற்ற
- செல்லிய, வியன - பெருமைபொருந்திய, உருவமுன்றினையு
ம² (அருவமுருவமருவுருவமென்னு) மூன்றருவங்களையும், சா
தாதுசெய்யமைந்தில- (சிவசாதாகியமமஅழாத்சிவசாதாகியமமூாததி
சாதாகியம காததிருசாதாகியம கனமசாதாகியமமென்னும)
ஐந்துசாதாகியவகளுள், சான்றாகு- (அருவமனைது சிவசாதா
கியம அழாத்சிவசாதாகியவகளிலும், உரு மாணைகனமசாதா
கியம காததிருசாதாகியவகளிலும், அருவுருவமானது ஆத்சிவ
தாதுசெய்திலும்) நிலைபெறக்காட்டும மேதாவாம்- பேரறிஞனும்
அஞ்சுமுகத்தான-(நகூனம் தற்புருடம் அகோரமவாமதேவம் ச
ததியோசாதமென்னும) ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சதாசிவநாய

* இக்காப்புவெண்பா கொற்றவன்குடி முதலியாரா கூறியத
ன்ற இந்நூலுணராயாசிரியா பரிஷத்சொற்றது,

நா, அருளு - தந்தருளிய, ஆனை முகத்தான் - லேழ்முகக்கடவுளது,
அருள் - திருவருளாலே, நெஞ்சுவிடுதூது - (கொற்றவனகுடி உ
மாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய) நெஞ்சுவிடுதூது எனனும்,
நானசாதிரத்தினைநினை - மனமேதியானமபண்ணுவாயாக, ஏ - று

தூல்.

கவிவெண்பா.

பூமேவு முகதிப புயலவண்ணன் பொறபமைநத
நாமேவு மாதபுணா நானமுகத்தோன - றுமேவிப
பன்றியு மன்னமுமாப பாரிடநதும் வானபறநது
மென்றமறியா வியலபிஞன் -

(இ - ள்.) பூமேவுமுகதி - தாமரைப்பூவ்வினையொத்த கொப்
பூழினைவாயந்த, புயலவண்ணன் - மேகநிறத்தினையுடைய நாரா
வணமூர்த்தியும், பொறபமைநத - அழகுபொருந்திய, நாமேவும்
நாவலிடத்தமரும், மாத - சரஸ்வதி, புணா - சேரும், நானமுகத்
தோன் - நான்குமுகங்களைவாயந்த பிரமாவும், பன்றியுமன்னமு
மாக - முறையே பன்றியாகியும் அன்னமாகியும், நாமேவி - தா
வகன்வடிவெடுத்த, பாரிடநதும் - பூமிடைக்கீண்டும், வானப
றநதும் - ஆகாயத்திற்பறநதும், எனறும் - கைகாலத்தினும்,
அறியா - அறியவொணாத, இயல்பிஞன் - தன்மையினையுடை
யவன்,

அன்றியு

மித்திரனும் வானோரு மேனோரு மெப்புவியு
நகதா வெற்பு மறிகட்னு - மந்திரமும்
வேதமும் வேத முடிவுமவினை விக்ந்துட
னதமுன் காணா நலத்தினன் -

(இ - ள்.) அன்றியும் - அல்லாமலும், இத்திரனும் - தேவேந்தி
ரனும், வானோரும் - தேவர்களும், எனோரும் - மற்றையரும்,

எப்புவியும் - ஓநதவுலகததவரும், மந்தரவெற்பும் - மந்தரமலைவர்
சிகளும், மறி - அலைமடங்கும், கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும், ம
நதிரமும் - சப்தகோழிமகாமநதிராகளும், வேதமுடி - நான்கு
வேதங்களும், வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும்
விளைவிநதுவுடன் - சுததமாயையிலுண்டாகிய விநதுவுடன், நாத
மும் - அமமாயையின் காரியமாகிய நாதமும், காணு - இவை
களால் காணப்படாத, நலத்தினுண் - நனமையையுடையவன்,

ஓத

வரியா னெளியா னளவிறநது நின்ற

பெரியான சிறியான பெண்பாகன்—

(இ-ள்,) ஓத - எடுத்துச்சொல்ல, அரியான் - (உருவலன்
பின்றலைப்படாத அயனமுதலியதேவாகட்டு,) அருமையானவன்
எளியான்-(அன்பினைநிலைப்பட அடியருக்கு) எளிமையான
வன், அளவிறநது - (வைகரியாகி நால்விதவாகுகளை பகுதியவா
கிய வேதமுதல் நாதமீருணவைகளுக்கு அதிதமாயச் சுட்டுணாவ
கடுகட்டாது யாங்கணும் பிரிவினறி சமவேதமாய நின்ற) வியா
பதமாய, நீன்ற - எழுநதருளிய, பெரியான் - (அளவினறிப்பா
நத அண்டங்களாலும் தன்னுளவியாபியமாகத் தானவியாபக
மாயெங்குநிறைநதுநின்ற) பெரியவன், சிறியான் - (மலபாகம்வ
ருவிததருநதற்பொருட்டு அணுகுகளாகிய உயிரகட குளளிருநது
அதிருக்கும் ஐந்தொழிவநடததம்) சிறியவன், பெண்பாகன் -
(நிஷகணீசுவம் ஆனமாககளின் பேரந்தகாரமாகிய ஆணவததை
கீசுருமீபொருட்டும் ஆகடங்களைக் குருந்தானததில் வைக்கும்
பொருட்டும் அறுவகைச்சமயதத வரும்வாவா தியானவண்ணம்
அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாகிய சத்தியின்வழியேசங்கந்
பித்தநிசுற) அமமையாரை வாமபாசத்திலுடையவன்,

தெரியா

வருவா, னுருவா னருவுருவு மீலலான
மரியான மரிப்பாரா மனத்தான—

(இ-ள்) தெரியா - ஒருவராலுமறியப்படாத, அருவான் - (சிவம் சததி நாதம் வீரது என) அருவமானவன், உருவான் - (மகேசுரன் உருத்திரன் திருமாலாயுள் என) உருவமானவன், அருவுருவம் - (சதாசிவமென்னும்) அருவுருவமாகி, இலலான - (நவந்தருபேதமுநாடக மாததிரையானடிக்கும்) இவையாவுமீலலாதவன், மரியான - இறவாதவன், மரிப்பாரா - இறக்கும்பிரம விஷ்ணுக்களுடைய மனத்தான - மனத்திலிருப்பவன்,

பரிவான

மெய்யாககு மெய்யன வினைக்குவினை யாயினுன
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய் பொய்யாயினுன—

(இ-ள்) பரிவான - பகடுவப்பட்ட, மெய்யாககு - உண்மை யடியாககு, மெய்யன-உண்மையாய விளங்குபவன், வினைக்கு- பிரபஞ்சகாரியங்கடகு வினையாயினுன - நிமித்தகாரணனாயினுன, பொய்யாககு - உண்மையிலலாககு, பொய்யாய- இன்னமையாய், பொய்யாயினுன - தோன்றாதவனாவான்.

ஐயன

படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி

ஸரிடமாய் நிறைந்த விற்றவன்—

(இ-ள்) ஐயன-சர்வானமாகளுக்கு ம்பிதாவானவன், படநாகம் (தாருகாவனத்தா விசாரவோமத்தனுடையகியேயிய) படங்களுகேடுங்கடையபாம்புகளை பூண்ட - ஆபரணங்களைகத்தரித்த, பரமன் மேலானவன், பசுவின - வண்ணிறத்தானமகோடிகளின், இடமாய்-இடமாகி, நிறைந்த - பூரணனாய்த்தங்கிய, இறைவன் - கடவுள்,

சுடரொளியா

னென்றுமுள னன்றளவு மியானு முளனாகி

நினறநிலை யிறநீரித்து நிலலாமற—

(இ ள்) சுடரொளியான - சோமசூரியாககினி சொரூபமாயு
ள்ளவன, என்றமுளன - இத்தனையமுதலவன எககாலத்துள்ளா
னோ, அனறளவும் - அககாலமுதல, டானும் பசவாகி டானும்,
உள்ளாகி, இருப்பவனாகி, நினறநிலையில் - ஆனமாவினது உண்மை
ச்சொரூபமாயுள்ள தனமையில, தரித்து-நிலைபெற்ற, நிலலாமல-
வாழாமல,

செனறுசெனறு

தோற்றியிடுமண்டருசுவேதசங்கணமண்ணினமேற

சாறறுமுற பிசஞ் சராயுசங்கட-கேறற்பிரப

பெலலாம பிறகுது மிறகுது மிருவினையின

பொலலாகு துயக்கும பொறியிலியேன—

(இ-க்) செனறுசெனறு - படைப்புக்கடோறும் போய்ப்போய்,
தோற்றியிடும-முதலவனா லுண்டாகக்கப்பட்டு, மண்ணினமேல் -
பூமியினமீது, சாறறம் - சொல்லும்-அண்டம் - முட்டையிறோ
ன்றவன, சுவேதசங்க - வியாஸையிறோன்றவன, உறபீசம் -
விஷதயிறோன்றவன, சராயசங்கட்டு-கருவிறோன்றவனவாகி
யவிலைக்கடகு ஏற-சம்பந்தமாகிய, பிறப்பெலலாம - எழுவகை
ப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிகடோறும், பிறகுதம்
சனிததம், இறகுதம் மறுபடிமரிததம், இருவினையின-அந்தந்தச்
செனமங்கடோறும் உண்டான புண்ணியபாவங்களின் பொலலா
ககு : தீகீமையை, துயக்கு-அனுபவிக்கும், பொறியிலியேன - அ
றிவிலியேன.

சல்லா

வுணர்வின் மிசையோ டெகாயிதனைப

புணாவதொரு புலலறிவு பூண்டு—

(இ-ன்,) சல்லா-புதிதூல்களைக்கல்லாது உணாவின், பாசவற்
வினால், மிசையோடு - மிகுந்ததிகரித்த, உலகாயிதனை-சாருவாக
னை, புணாவதோரு - கலந்ததோரு, புலவறிவு-சிறந்திவு, பூண்டு
கொண்டு.

கணையிற

கொழுகெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம-படியினமிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி யிடைபு மனந்தனக்கு—

(இ-ள.) கணையின-அம்பினைக்காட்டிலும், கொழுகெனவே-
கொடுமையாகவே, சென்று-வேகமாகப்போய், குடிபழுதேசெய்
து - பிறனில்விழைந்து, கடிய - அச்சமான கொலை பிறவுயிரை
கொல்லல், களவு-திருடல், காமம்- அன்னியமாதா மேலிசை
முதலியன, படியினமிசை - இவவுலகில், தேடியுழன்று - முயன்
று திரிந்து தெரிவை-முதலவனறிருவருளை, தெரியாமல் - நாடா
மல், வாடி-சோம்பி, இடையும் - சோதலைவடையும், மனந்தன
க்கு (கருவிகளிறறலைமையாய்) மனத்துக்கு.

காடியது

போன வழியோடும் புத்திக்கும புத்தியுட

னை திறலா ரகத்தைக்கும்—

(இ-ன்) காடி - மனமானது விடயங்களைப்பற்றி, அது- அம்
மனம், போனவழியோடும் - சென்றவிதத்திலே செல்லும், புத்தி
க்கும-ஒன்றை நிச்சயமபண்ணும் புத்திக்கும், புத்தியுடன்-அப்
புத்தியுடன், ஆன - பொருளிய, திறலா, வல்லமை பொருந்
திய, அகத்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்,

மேனி

வயர வயர வழிய வழியு

முயிரின வயர முனையேன்

(இ-ள்) மேனி-தேகமானது, அயர அயர - நீளுக்கு நான் தளரதளர, அழிய அழியும் - அக்கருவிக்குடன அமமேனிமழியு மபோது. உயிரின - ஐனமாவின் தயரம் - அக்கூலத்தன டாகுந் துன்பத்தினே, உரைவேன - இவ்வளவெனக் கூறேன.

வயிரமே

கொண்டதொருகாமனுக்கும் கோபனுக்கும் மாகனுக்கு மணி மதமாச சரியனுக்கும்—

(இ-ள்) வயிரமே வீரோத்தமே, கொண்டதொரு, பெற்ற தொரு, காமனுக்கும் புசையென்பவனுக்கும், கோபனுக்கும் - சிறிதுஞ்சாரதயிலலாத கோபமென்பவனுக்கும், மோகனுக்கும் நனமைதீமை பகுத்தறியாது மயக்கமுண்டாயு மோகனென்பவ னுக்கும், மணி - மிருத்த, மதம் - செருக்கினையுடைய, மாசசரி யனுக்கும் - பொறுமைமனுக்கும்,

திணடிநலசே

நீந்திரியம் பததுக்கு மீரைந்து மாத்திரைக்கு

மூதயிலாப் பூதவக னேந்தினுக்கும்—

(இ-ள்) திணடிநலசேர், வல்லமையே வெறியாக வுடைய, இத்திரியம் பததுக்கும் மெய வாய கண மூக்கு செவியாகிய ஞா னேந்திரியமைந்து விரைகு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமாகியக னமேந்திரியமைந்து ஆக பததுக்கும், மீரைந்து மாத்திரைக்கும் சததம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கருதம் வசனம் கமனம் தானம் விசாக் கம் ஆனந்தமாகிய பததுக்கும், அந்தயிலா - முடிவிலலாத பூதவ க னேந்தினுக்கும் பிரிதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகியவைநது க்கும்,

சிறதைகவர்,

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றுவத்தை யேனதுவினது செய்யு மிருவினைக்கும்—

அ

நெஞ்சுவிடுதூது

(இ-ள்,) சிந்தைக்கவா மனதைக்கொடுக்கின்ற, மூன்றுருற்றம் காமம் வெகுளி மயக்கமெனு மூன்றுருறைகள், மூன்று குணம் சாததுவிதம் இராசதம் தாமதம் ஆகியமூன்றுகுணங்கள், மூன்று மலம் ஜீணவம் கணம் மாரை மென்று முமம்ஸங்கள், மூன்று த்தை கேவலம் சகலம் மதகிபமெனு மூன்றுவததைகள், என்று நின்று பொருதி முறை பிறழாது புசிப்பிக்கநின்ற, இருவினைகளும் புண்ணிய பாவயிரணடினுகும்,

தோனறாத

வாயுவொரு பததுக்கு மாறாத வலவின்னையே

பாபகிளைக்கு மருந்திடுகும்—

(இ-ள்,) தோனறாத பிரகதியடசமில்லாத, வாயுவொரு பததுக்கு பிராணன அபாணன உதானன வியானன சமானன நாகன் கூடமன கிரிகரன தேவதத்தன தன ஓசயன ஆத பததுவாயுக்களுக்கும், மாறாத விடாத வலவின்னையாய் வலிமைபொருந்திய வினைகளையாகிய, கிளைக்கும் உறவினுக்கும், அருந்திக்குடயி கவும வருகதித்தேடிய செலவததுக்கும்,

நேயமா

மிச்சை கிரியை யிவைவதரித்திங் கெண்ணிலா

வச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—

(இ-ள்,) நேயமாம் இவைகளின் வசமாம், இச்சை கிரியை யிவைவதரித்து இச்சா ஞானகிரியா ரூபனாய், இங்கு இப்புலியில எண்ணிலா அளவில்லாத, அசரம் பயம், கொடுமை தீமை, அவைபூண்டு அவைபெற்று.

சச்சரவன்

சீரினிலை நில்லாமற் திண்டாடுப பலகருவி

வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—

(இ-ள்,) சச்சரவன் அரையில் பாம்பினைக்கச்சையாகக்கொண்டமுதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, சீரினிலை நிறப்புப்பொ

ருந்திய ஆகமவுழியில், நிலலாமல் நடவாது, திண்டாடும் அலகதுழியும், கருவிவாரி தத்துவங்களாகிய சமுததிரத்தில் அகப்பட்டு மூழ்கி மயங்கினேன கஹரதெரியாது அலைந்தேன,

தேருங்கா *

உனனை யொழிய வுறவில்லை யென் னுமது

தனனை யறிவைத் தனியறிவை—

(இ ள்) தேருங்கால் ஆராயுங்கால், உனனை முதல்வனாகிய தேவரீரை, ஒழிய அல்லாது உறவில்லை வேறுதுணையிலை என னுமதுதனனை என்று சொல்லப்பட்டு முண்மையினை, அறிவை சேவறிவை, தனியறிவை சிவவறிவை,

முன்னம

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார் முறறையவ ரெனது—

(இ ன்) முன்னம பூவததில, தீரத் துறந்தார் விசாரித்தமு முத்ததுறந்தவர், தலைப்பட்டார் முததியையடைந்தவராவார், மற்றையவர் அப்படித் துறந்தவர், மயங்கி மருண்டு, வலைப்பட்டார் பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவார் என்று என்று,

நிலைத்தமிழின்

தெய்வப் புலமைத்திருவள் ஓவருரைத்த

மெய்வைத்த சொல்லை விருட்பாமல்—

(இ ன்.) நிலைத்தமிழின் உலகத்தில நிலபெற்ற தமிழினுல் தெய்வப்புலமை, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புலமைவாய்ந்த, திருவள்ளவர். திருவள்ளுவதேவநாயனார், மெய்வைத்தசொல்லை, உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினை, விரும்பாமல், அன்புடனாடாமல்,

ஐவர்து

மாவ்துவே சேய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற்

பாவமெனும் பெளவப பரபடமுதி

(இ ள்) ஐவர்து, பாவசேவியங்கட்கும் ஆவதுவே, ஆனகா
ரியங்களினையே, செயது முடிதது, அங்கவாவழியைத் தப்பாமல்
அவைகளின் வசமடவாமல், பாவமெனும் நாகமெனனும்
பெளவபரபடி பிறப்பாகிய சாகாததில் அமுதி முழுதி,

பூவையாதது

கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிகலை பயின்றது

குணமை யறி புணாசசி பொராமல்-

(இ ள்) பூவையாத மாதாகரின், கண்வலையில் கண்களா
கிய வலையில, பட்டு சித்தி கலவிகலை மதனதூல முதலியவற்ற
ள், பயின்ற தோதது, அவரு அவிடதது, உணமை மெயமை
யாவிய அறிவு அறிவினைவ்விகடும் உணாசசி கலவியை ஓராம
ல் ஆராயாமல்,

திண்மையினு

னூதிற் கொடுமை பல்பிதற்றி நாடோறுஞ்

சாவிற பிறப்பிற றலைபபட்டிவரு

(இ ள்) திண்மையினு வலிமையினுல நாவில நாவின்னகோ
ண்டு, கொடுமைபல அனேகமான திவருகளை பிதற்றி விடாத
பேசி நாடோறும் எதகினமும் சாவில இறப்பிலும், பிறப்பில
னிப்பிலும், தலைப்பட்டு எதிராத இவரு இப்புவியில்.

ஆவிநிலை

நிற்கும் வகைபாராய் நிலையான ஓஞ்சமே

பொதபினுடங் யானே புகலககேள்-

(இ ள்) நிலையான என்னுடன் எப்போதும் நிலையாயுள்ள, ஓ
ஞ்சமே மனமே ஆவி ஆன்மாவானது நிலைநிற்கும் எந்தாருமோ

பம்பித்தாயிருக்கும், வகைபாராய் விததையாலோசிக்கக்கடவது, பொறபினுடன அதுகுடன, யானே நானே, புல்க்கேன் அங் தவிததை உனக்குச ஷோலலுவேன கேட்பாயாகு.

வெறபின்மிசை

வந்திருக்க வல்லான் மதியாதா வல்லரணம்

செந்தழவின மூழ்க்ச சிரித்திரான—

(இ ள்) வெறபின்மிசை-வெள்ளியங்கிரிமினமீது, வந்திருக் க எழுந்தருளியிருக்கவல்லான வல்லவன், மதியாதா ஒருவரை யுந் வணங்கிதவாகனாகிய வசுரர்களின், வல்லரணம் வலிமை பொருந்திய வெள்ளி பொன இரும்பு முதலியவற்றா லாகிய மதி லாற சூழப்பட்ட கோட்டைகளை, செந்தழவி ன் அக்கினியில் மூழ்க அழிந்துபோய்மடி, சிரித்த புனைகைசெய்த, பிரான கடவுள்

அரதமிலா

வேத முடிவில் வினாவில் வினாவிலொளி

யாதி யமல நிமலனருள—

(இ ள்) அரதமிலா முடிவிலாதனேகமான, வேதம் வேதங் களின், முடிவில் அரததகில், வினாவில் சததததின், வினாவில் பொருளாயிருக்கின்ற, ஒளி சோதிடன, ஆதி சகலதகிற்குத் தலை மையான, அமலன அனாகியே மனமில்லாதவன், நிமலன் நின்ம லன், அருள அருண்மயமாகிய,

போத

வறிவி லறிவை யறியு மவர்கள்

குறியுள புருதுங் குணவன்—

(இ ள்) போதவறிவில் ஞானமயமான வறிவின் கண்ணே, அறிவை சிவத்தை, அறியுமதரிசிக்கும், அவர்கள் கெண்முந்தி

கள், குறியுள இதயதகில், புருதம எழுந்தருளும், குணவன் இயல்புடைமவன.

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில் வெளியன வெளியி

லொளியி லொளியி லொளியன—

(இ ன்) நெறிகொள அடைவான வெளியில் ஆகாயத்தினது வெளியில் அதற்குககாரணமான பிரகிருதியில், வெளியன அதற்காதாரமான கலா ரூபமாயுள்ளான, வெளியில் அகக்கலையின ஒளியில் அகக்கலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாதையில் ஒளியில் அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்தவிததையில், ஒளியன அதைக்கடந்த விததுவிவ்ருப்பவன.

ஒளியி

லளியி லளியி லளிய னளியி

லளவி லளவி லளவன—

(இ ன்) ஒளியில் அவ்விததுவில், ஒளியில் அவ்வித்தவைக் கடந்த சதாசிவத்தில ஒளியில் அசுத்தாசிவத்தின மேலானபராசுத்தியில், அளியன அப்பராசுத்திக காதாரமான பரசிவன், அளியின் அத்தகைய பரசிவனாயினும், அளவில் எண்ணல் எடுத்தல் நீட்டல் குறுக்கல் எப்பனவற்றினுகூட, அளவில் அடற்றினுகூட மேற்பட்ட காட்சி கருதலுரைமுதலிய வற்றினுகூட, அளவன அதனினுமிக்க முதனடு வீறினமையான தனியனவின்ன,

அளவிறந்து

கின்ற னனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவாயாற

சென்றான நெறியத் தெரியாதகன்—

(இ ன்.) அளவிறந்து இவ்வனவென எல்லைப்படுத்தற் கரியனாய், கின்றான் உன்னவன், அனைத்தும் பிரபஞ்சமுழுதும், நிறைந்தான் வியாபகமானவன், நினைப்பவர்பால் நியாணிப்பவரிடத்து

மூலமும்-உரையும்.

கந்.

சென்றான் எழுந்தருளுபவன், தெரிய ஆனமபோத்தாலறிய
தெரியாதான் அறியப்படாதவன்.

குறறு

விளக்காய நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்

துளக்காம னின்ற பெருஞ்சோதி—

(இ ள்,) குறறு குறைபடாத, விளக்காய தீபமாய், நிறைந்
த என்கும் வியாபியான, விரிசுடரான பரவிய சோதியான, வி
ண்மேல ஆகாயத்தில, துளக்காமல தானே பிரகாசியாது, நின
றசோம சூரியாக்கினியாய் நின்ற, பெருஞ்சோதி பெரிய வெ
ளிப்புமாயுள்ளவன்,

உளக்கண்ணுக்

கலலாது தோன்ற வமல னகிலமெலா

நிலலாம் னின்ற நிலையினுன.

(இ ள்) உளக்கண்ணுக்கு அறிவினுகு, அல்லாது அல்லாம
ல், தோன்ற புறக்கண்களுக்குக் காணாத, அமலன பரிசுத்தமா
னவன அகிலமெலாம் சித்பிரபஞ்சமெலலாம், நிலலாமல வேறு
யிராமல, நின்ற (கண்ணொளியானம போதமபோல உடனாய்
நின்ற நிலையினுன பூரணனாய் நிற்பவன்,

சொல்லாரு

மீசன் பெருமை யிருவினை யேன்றனக்குப்

பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக் கேள்—

(இ ள்) சொல்லாரும் வேதாகமங்களில் பொருந்திய, மீசன்
முதலானது, பெருமை மகிமைகளை, இருவினையேன புண்ணிய
பாடங்களிற் கட்டுப்பட்ட பெத்தனாகிய நான், உன்றனக்கு மன
மாகிய வுனக்கு, பேசும எடுத்ததுசொல்லும் தகைமை மெலாம்
பெருமையெல்லாம், பேணிக் கேள் விரும்பிக்கேட்பாயாக,

பாசம்

வலதுவ கடந்து பரிந்தருளசேர் பண்பாற்

குலவி விளங்குக குணதருன்றோன—

(இன்) பாசம்பலவும் ஆனம கனமமாயாகிய மலங்க
வின காரியகாரணங்களை, கடந்து அறவிற்தோயாது அப்பாற
சென்ற, பரிந்து விருமபி, அருள கிருபையினை, சோ பொருத்தி
ய பண்பால குணத்தினால், சூவி பாராட்டிவிளங்கும் அடியா
சிதயந்தோற்றம் பிரகாசிக்கும், குணதருன்றோன, நற்குணமே
சொருபமாகிய மலமானவன்,

இலகவே

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து

வைபவம் பரவமகிழ்செய்து தவகு—

(இன்) இலகவே ஒளியிடவே, செய்ய செயலிய, தருமப்ப
திபுண்ணிடமான' செழுங்கிரியின்மீது' அழையமலையி ரமேல இ
ழிந்து இறங்கி, வையம் உலகம் பரவ வணங்க, மகிழ்துசக
தொழித்தது, எழுத்து எழுந்தருளி, அவரு அவிடத்தது,

ஐயம்

களவுபயங் காம்ப கொலைகோபங் காதி

உளவிலவின் மெல்லா மழித்திடுகு—

(இன்) ஐயம் சந்தேகம், களவு திருட்டு, பயம் அச்சம், காம்ப
ம் ஆசை, கொலை கொல்லல், கோபம் சினம், காதி நுரைகளைக்
கெடுத்தது, அளவில் எண்ணிறாத, வினையெல்லாம் துன்பங்களை
யெல்லாம், அழித்தது ஏழித்தது, இவரு இவ்விடத்தில,

உளமகிழ்த்

தோம்மெனவே பெய்து முழங்கிச் சுருதிபாசை

செய்கைதரு மாதமங்கல் சேர்ந்தோடி—

(இ-ள்) உளமகிழ மனம்பூரிகக, தொழமெனவே தொம்மெனு மகாவாகிய வொலியோடு, எங்கும் எவ்விடத்தும், முழுவகி ஆரவாரித்த நிற்கும், சீருகி நான்கு வேதங்களிடத்தும், பயிலத நிகிய செமமைதரும் உணமையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற ஆசுவங்கள் இருபத்தெட்டாக மங்களில சோந்தோடி தங்கவியா பித்த.

மும்மலத்தின்

காட்டங்க வோபறிததுக் கல்விக கரைகடந்தன

கோடுபல பூதத் துணாவழிதது—

(இ-ள்) மும்மலத்தின் மூன்றுமலங்களின், கடுகாடானது அடங்க ஒங்காதுகுன்றிவிட, வோபறிதது அடியோடலைந்து, கலவி அபரஞானமாகிய சமுத்திரத்தின், கரை கரையின் கடந்து தாண்டி, அங்கு அவ்வாவிடங்கட்கு, ஒடு தாவிச்செல்லுகின்ற பலபூதத்து பிருகிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாயமென்னுமைம் பூதங்களுடைய ஐந்தநான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று ஆகியஅவற்றின் குணங்களின், உணாவு தெளிவை, அழித்தது போக்கி.

நீடுபுகழ்

மெய்வாய்க்கண மூக்குச் செவியென்னப் போப்பெற்றவைவாய வேடகை யவாவழிதது—

(இ-ள்) நீடுபுகழ் அதிகப்புகழினை வாய்ந்த, மெய் வாய்க்கண மூக்குச் செவியென்னப் போப்பெற்ற, மெய் வாய்க்கண மூக்குச் செவியென்னும பெயர்களை வாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களாகிய-ஐவாய் ஐந்த வாயில்களினாலாய, வேடகை கிரகிக்கும் சத்தபரிசு ரூப ரசகந்தமென்றாய, அவா ஆசைகளை, அழித்தது போக்கி

ககா

நெஞ்சுவிஞ்சூ தூ

நைமிபல்

லாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு
நீகெச் செறிநது நிறைநதோடி —

(இ-ள) நைபுமீ ப்படுததும், இயல தனமையினை ராயந
த, வாகு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம்பலவு வாகு பாதம்
பாணிபாயுரு உபத்தமெனப்படும கனமேந்தியவகனின் நீகெ
அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசாககம் பூநந
த மெனப்பவரறை ஒழித்தது, செறிநது நெருங்கி நிறைநதோடி
நிரம்பிச்சென்றது.

போகசரிய

பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்ததுப பந்தலைக்கு
மந்தமனம் புத்தியுட னாகாரஞ்சிறைதவிய

(இ-ள.) போகசரிய நீஞ்ஞாதற்கரிமையாகிய பந்தமெனும்
சங்கதற்பவிகற்பவகனாகிய கடடெனனும் சோலை செறிவினை பறி
த்தது-களைந்தது, பந்தது குழித்து அலைக்கு வந்ததும் அந்த, தேக
த்தினிடத்துள்ள மனம் புத்தியுட னாகாரஞ்சிறைத் அந்தக்காரன
ங்களாகிய மனம்புத்தி சித்தமகவகாரங்கள் விழ ஒழிய.

மோதி யலைக்கு மருணீமை முக்குணமுங்
காதி யுரோமமெலாவ கைகலந்தது—

(இ-ள.) மோதி நாககி அலைக்கும் ஒருதது மருணீமைம
யக்கவொப்பவாயந்த முக்குணமும் சாந்தவித இராத தாமத
மாகிய முக்குணங்களையும், காதி அழித்தது உரோமமெலாம் உட
ல்முழுதும் கைகலந்தது என்பது.

சீதப்

புளக மரும்பிப புலன்மயக்கம் பேரககி
வினைவில புலனமுட்ட மேவி—

(இ-ள்.) சீதம் சூனிராச்சிபொருநதிய புளகம் முயிராச்சிவிடாது, அருமபி உண்டாகி புலன புட்புலன்களாலுண்டாகும், மயக்கமம் ருளினை போகம் கெடுத்தது வினைவில அசசம்பவிப்பில், புலன அறிவானது முட்ட கிட்ட, மேலி பொருநதி.

களபதன்

மாதர் மயக்க மழிததுவளா மண்டலத்தின்

சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—

(இ-ள்.) களபம் கலவைச்சுந்தனத்தாற் பொலிந்த, தன்ம் கொகைக்கியுடைய, மாதா ஸதிரீகளாலுண்டாகும், மயக்கம், அறிபாழையை அழிந்தது நீக்கி வளா ஓங்கிய மண்டலத்தின அக் கினிமண்டலம் ஆகித்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள சோதி பிரகாசங்களாகிய ஒருமூன்றினையும் சோமசூரியர்களினி மூன்றினையும், சோதித்து ஆராயந்து,

நீதியினு

லாதார மாறினுஞ்சென றுறியடல் வாயுக்கண

மீதான பததுமிகப்பரந்து—

(இ-ள்.) நீதியினுல கிரமத்தால, ஆதாரமாறினும் மூலாதார ம சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அருக்தம் விசுத்தி ஆளுசையெ னனும் ஆறு ஆதாரங்களிலும் சென்று டோய ஆறிரிறைந்து அ டல வலலமைபொருநதிய மீதான மேலான வாயுக்கள பிராண ன அபாணன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூடாமன்கிரு கரன் தேம தத்தன் தனஞ்சயனென்னும், உத்தும் தசவாயுக்களும் மிகப்பரந்து மேற்கொண்டோடி,

காதிப்

பிருதிவியப்புகதேயு வாயுவா காய

முத்தில மைத்து மோடி—

கடி

நெஞ்சவிடுதூது

(இ-ள்.) காதி கோபிதது, பிருதிவி யப்புத் தேயுவாயுவாகா
யம் மண புனல் தீ காழறு வெளியெனனும் உறுதி நிலைபெற்ற நி
லமைநது ஐந்தாநிலங்களிலும், ஒடி தாவி.

மறுவிலா

கான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த

தானமுக மைந்தாளு சதாசிவமும்—

(இ-ள்.) மறுவிலா குற்றமில்லாத நானமுகன நிவாதகிலை
ககதிபரான பிரமாவும மால பிரததிட்டா கலைககதிபரான காரா
யணனும், நசன விததியாகலைககதிபரான ருத்திரனும் மகேசன
சாந்திகலைககதிபரான மகேசனும் நலம நனமை சிறந்தசிறப்புப்
பெற்ற முகமைந்தாம ஈசானை தற்புருடம் அகோரம் வாமமசத
தியோசாதமெனனும் ஐந்து திருமுகங்கையுடைய சதாசிவமும்
- சாந்தியாதீதகலைககதிபரான சதாசிவமும்,

ஆனதொரு

வித்துரை தங்கடந்த சுதத வெறுவெளியி

லந்தமிலாப பாழ்டங்கத நேக்கியபின—

(இ - ள்.) ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய கலைகட்டும மூத்தி
கட்டுமகாரணமானவொரு, வித்து - சுத்தமாயையினத்தா முக
மான பராசத்தியையும், நாதம் - சுத்தமாயையின் ஊதத்துமுக
மான ஒசைவடிவாகியபராநாதத்தையும், கடந்த - மேற்செல்லு,
சுதத-நினமலமான, வெறுவெளியில் - வெட்டவெளியில், அந்த
மிலா - முடிவிலாத, பாழ்டங்க-சுத்தகுணியமுழுதும், நேக்கிய
பின - நிறைந்தபின,

முந்திவரு

மவ்வறிவுக கப்பாறுஞ்சென்ற கண்டமுள்ளாகிச்

செவ்வறிவே யாதித திகைப்பொழிந்தவரு—

(இ-ள) முந்தியரு-ஞானபாதங்களினை முதறபேசப்பட்ட, அவற்றிவர்க்கு-அப்பராசத்திவடிவனுக்கு, அப்பாலும்-அப்பாலும், சென்றகண்டம்-போயவிசாரித்த பரநாதத்தை, ஊனாகி ஊனடக்கி செவ்வறிவேயாகி ஒரேநீர்மையான சுத்தவறிவாகி திணைப்பொழிந்து சந்தேகமில்லாது தீர்த்து அங்ஙனம் அவிடத்தது.

எவ்வறிவு

தானாய வீட்டுளித தன்னிற பிரிவிலலா

ஆனாகி மெவவுயிராகு முடபுகுது—

(இ-ள) எவ்வறிவு பாதாளசத்திநுடங்கிப் பரநாதவியாபகம் வரையிலுள்ள சத்தங்களினை ஞானங்களும், தானாய தானையாகி வீட்டுளி முததியுங்கொடுத்த தன்னில தன்னிடத்து, பிரிவிலலா அபின்னமானவைகட்கு, ஊனாகி திருமேனியாகி, எவவுயிராகும் மூலகைப்பட்ட விஞ்ஞானாகலா பிரளயாகலா சகலமாகிய உயிரகட்கு உளபுகுத்து உயிருக்கு உயிராயநின்றது.

மேனியிலா

ரஞ்சுவததை யுங்கடக தாயபெரும பேரொளிககே

நஞ்சமெனச சென்று தலைப்பெயதி—

(இ-ள) மேனியிலா தத்துவங்களாலாய தேகத்திலொருங்கிய அஞ்சுவதையும் சாக்மிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியமது ரியாதீதம் ஆகிய பஞ்சாவததைகளையும் கடந்து கடந்து, ஆய பொருந்திய, பெரும பெரிய பேரொளிககே சோதிசொருபத்தினுக்கே, நஞ்சமென அடைக்கலமென சென்று அடைந்து தலைப்படிக் உபாயந்தேடி.

வஞ்சமறத

தானந்த மில்லாத தண்ணளியை லோங்கிவரு

மானந்த மெனபதேர ராறுடையான—

(இ-ள்) தான் உஞ்சமற வினையால் வேறுபாடுசெய்வ தல்ல தானையிதொருபக்கல சாரதவின்றி அநதமில்லாத முடிவுடைய பொருபொருளாயிராது தண்ணளிபூல காருண்ணியதகினால் ஒங்கி மேலுமேலும் வளாகது ஈரும வருகின்ற ஆனந்த மெனப தோ நித்தியானந்த சுகமெனபதொன்றான ஆறுடையான ஆற றிணையுடையவன,

ஆனந்தம்

பண்ணும பயன்சுருதி யாகமங்கள் பாரததுணாகது
கண்ண வரியதொரு நாடுடையான—

(இ-ள்.) ஆனந்தம் சுகரூபத்தினையே பண்ணும செய்வதற்கு பயன் பிரயோசனமாயுள்ள சுருதி இருக்கு யகாசாமம் அதாவண் ம் என்னும் பொதுவான நான்குவேதங்களையும் ஆகமங்கள் அவ்வேதங்களின் பாஷ்யமாக விளங்கும் சிறப்பான ஆகமங்களை யும் பாரதது விசாரித்து உணர்ந்து உண்மையறிந்து நண்ண அ டைதற்கு அரியது அருமையானதாம், ஒரு ஒப்பற்ற நாடுடையான நாட்டினையுடையவன,

எண்ணென

கலையா லுணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையா தெலலாமுன னீத்திவகு—

(இ-ள்.) எண்ணெனகலையால் அறபததுநான்குவகைப் பட்ட அபரஞ்ஞனங்களால், உணர்ந்து அறிந்து கருத்தழிந்து உண்மையினையறியாமல் நொந்து காமநிலையா தெலலாம ஆசைக கேதுவான கீழுற்ற போகதநான்குள்ளலா வற்றையும் முன னீத்தி முன்பு நீக்கி இவகு இவவிடத்த.

அலவறவே

தேட்டற்ற சித்தை சிவஞான மோனத்தா
லோட்டற்று வீற்றிருக்கு மூருடையான்

(இ-ள்) அலைவற்றவே சலிப்பற்றவே தேட்டற்ற தேந்தவின
றி ஒடுங்கிப் சிந்தை மன. ஆனமாக்களித்ததுதித்த சிவஞானம்
சிவஞானமாகிய மோனத்தால் மவுனநிலையில் ஒட்டற்று போக்கு
வரவற்று, வீற்றிருக்கும் அனுபுகமயமாய்ப் பூரணம் பெற்றிரு
க்கும் ஊருடையான ஊரினையுடையவன,

நாட்டத்தால்

தெண்ணீரருவிவிழ்ச் சிந்தை மயக கந்தெளிசு

துண்ணீரமை செயதியுரோம் மெலாம்—

(இ-ள்) நாட்டத்தால் கண்களினின்றும் தெண்ணீர்விழ்ச்
னநதநீர்சோர, சிந்தைமயக்கம் மனமயக்கம் தெளிந்து தெளிய
பபெற்று உண்ணீரமை மனக்களிப்பு எய்தி பெற்று உரோமமெ
லாம் மயிககாலகடோறும்,

நண்ணும

புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிறகூடாம்

புளகமபங் கொண்டுள னுருகி—

(இ-ள்.) நண்ணும பொருந்தும் புளகம் சிலிப்பு, புனை கொ
ண்ட மெய்யா அடியாகள பொய்யிற கூடாமல பிரபஞ்சத்திற்
சாராமல உளகமபங்கொண்டு மனநடுக்கம்பெற்று உளஞருகிசி
ந்தையுருகி.

அளவிலா

மூலா யிருக்கு ம்வாமனத்தை வாங்கவருண்

மேலாய விளங்குகலங்கன மெய்யினுள்—

(இ-ள்) அளவிலா எல்லையிலாத மாலாயிருக்கும் வாஞ்சை
யுடன வீற்றிருக்கும் அவா ஜீவமுத்தாகளின் மனத்தை இருதய
த்தை வாங்க தனவயப்படுத்த, அருள அருண்மயமான மேலாய்

வினவகு எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு விளங்கும் அலங்கல் மெய்
யினுன திருமேனியில மாலையாகவுடைமுவன,

தோலாத

வ்'னம புவன மலைகட்லேழ பாதாள
முனைத்து பூசத் துரிருணாசசி—

(இ ள) தோலாத பொருளாயக்காணப்படாத வானம் ஆகர்
யமும புவனம் இருதூற்றிற்பத்து நானகு புவனங்களும் மலை அ
ட்டருல பாவதங்களும் கடல ஏழுசமுதகிரங்களும் பாதாளமசத
தூ'தாங்களும் ஊன உடம்புண்டாவதற்குக் காடாணமாகிய ஐ
ந்திபூசுகதி பஞ்சபூசுகளும் உயிர் எண்ணிறந்த ஜனமகோழிக
பரிடத்திம் உணாசசி அவைய பதாரததங்களின அறிவுக்குத்த
கீத,

ஞானமா

யெல்லாமா யல்லவா யெண்ணுவா ரெண்ணதது
னிலலாம னிறகுநீள வ.சிபாண—

(இ ள) ஞானமாய் ஞானமாகி எல்லாமாய் கலப்பினுடலு
யிபேல அடிவியாகளேயாய அல்லவாய் பொருட் டனமையா
வ் கண்ணருக்களபேல அவற்றினவேற மாய் எண்ணததுன்பு
தில் கிலலாமல பேதமாயிராமல சிறகு அபேதமாயக்கலத்துரி
ற்கும், நீளவாசியான வேகமாயச்செல்லுவ குதிரையினையுடை
யவன,

சொல்லாரும்

பாதாள முடுநுவிப் பாரேழும் விண்ணேழு,
மாதார மாயகண்ட நிறைதது—

(இ ள்) சொல்லாரும் துண்களிற் சொல்லப்பட்ட பாதாள
முடுநுவி அதேமுக வுலகங்களையுஞ்சென்று, பாரேழும் மத்தி

யகத்மாநவமுலகங்களுக்கருமவிண்ணேழுமஊர்த்தவமுதமானமே
ஸேமுலகங்களுக்கும், ஆதாரமாகி நிலையாகநிற்பதற்குத் தாரமாகி
அகண்டநிறைந்து-சுத்தமாயாலோகமெங்கணுவிரம்பி,

ஒத

வரிதா யெளிதா யருமறைபா நககதி

துருவா யுயிரா யுணாவாய—

(இ-ள) ஒத-சுட்டிச்சொல்லுதற்கு, அறிதாய் காட்சியிற்பட,
மல், எளிதாய-ஞானவானகளுளால் நிறைகெளிதாய், அருமறை-
அருமையானவேதங்களும், ஆறங்கத்துசிடடைகற்பமவியாகரண
மநிருததம் சோதிடம் சத்தமென்னும் ஆறங்கங்களின், உருவா
ய் ரூபமாய, உயிராய கலப்பினால் ஆனமகோடிகளாய, உணாவா
ய அவையின்களில் விளங்கும் அறிவுமாதவிரையாய,

பெரிதாய

வெயயதுயாப பாசமற வீசியே வெம்பிறவித

துயய கடலைத் துகளெழுப்பி—

(இ-ள) பெரிதாய சாவவியாபியாகிய, வெயய கொடுமைவானா
தாய் துன்பினைச்செய்யும், பாசம் கடடை, அறவீசியே முற்றமெ
றித்து வெம்பிரவி கொடியிரப்பென்னும் துயய நீராறசுத்தமா
கிய கடலை புறவிகடலை துகளெழுப்பி நீாவறித்தானெழுமபுற
படிச்செய்து,

ஐயமுறுங்

கூமக குரோதமதமாச்சரியங் காய்தடடாததுச்

சாமத தொழிலின றலைமிதிதது—

(இ-ள) ஐயமுறும் கிலேசத்திலேசசெய்யுகின்ற, காமமவிருப்பம்,
குரோதம் சினம் மதம் செருக்கும் மாச்சரியம் பொருமையாகிய

வற்றை,காய்ந்து கோபித்து, அடர்ந்து எதிர்த்து சாமத்தொழிவி
ன் பிரப்பினுக்குக் காரணமான புவனத்தொழிலை, மிதித்து நசு
க்கி,

நாமத்தாற

கததுஞ்சுமையக் கண்களின்விறற் கட்டழித்துத்
தத்தம் பயங்கொலைக ளாவகழித்தே—

(இ-ள்.) நாமத்தால பலபெயர்களால், கததும்பிதற்றும்சமை
யகண்களின் அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் ஆகி
ய முக்கூற்றசமயங்களின், விறல் உலியவாதத்தினு கட்டழித்
து பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து, தத்தம் தவகள் தவகள்
பயம் அச்சம் கொலைகளாம் கோறலாஜியும், கழித்தே நீக்கியே

தத்திவரும்

பாசக் குழாததைப் படவடித்துப் பாலையாத
மாசைக் கருததை யறவீசி—

(இ-ள்) தத்திவரும் ஆனமாகளினமீது குழும், பாசக்கு
ழாததை பிரபஞ்சவாசனைகளை படவடித்து தலைபெடா தொதுக
கி பாலையாதம் மாதாளின் ஆசைக்கருததை அவாவாகியவெ
ண்ணததை அறவீசி முற்றநீக்கி,

நேசத்தா

லானவே கங்கொண் டருண்மும் மதத்தினு
வானையா தத்துவங்க ளுள்புகுதே—

(இ-ள்.) நேசத்தாலான அனபாலாகிய வேகங்கொண்டு வி
ரைவினவாய்கது அருள் கிருபையாம் மும்மதத்தினுல ஞானிச
கரி, ரோதயித்திரிஎன்னு முனறுசத்திகளாலய மதங்களால ண
னையார் உடலைக்கலாத தத்துவங்களுள் தத்துவக் கட்டங்களுள்
புகுந்து பிரவேசித்து

தேனைப்

பருகிக் களித்துயர்ந்த பனமறைநாற் கோட்டான்
மருவித் திகழஞான வாணையான்—

(இ ள்) தேனை ஆனந்ததேனை பருகி குடித்து க்ளித்ததால்
லாபமடைந்து உயர்ந்த வீறிட்ட பனமறை நாற்கோட்டாலபல
வேதங்களை நான்குகொம்புகளாக மருவி பொருந்தி திகழ பிர
காசிக்கின்ற, ஞானவாணையான் பரஞான வாணியினை யுடைய
வன,

இருமுகம்

சுமைபங் கடந்து தனக்கொப்பிலாத
சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன்—

(இ-ள்) இருமுகச்சுமையம் அகச்சுமையங்க ளாறினுக்கும் கட
ந்து அப்பாற்பட்டுத் தனக்கொப்பிலாத சுமதியாகப் பொருந்தத்
தவிர்த்து சுமை பிரபஞ்சமாரமாகிய தன்பம் துயரை நீக்கும்ஒ
ழிக்கும், துவசன் கொடியினையுடையவன

கமையொன்றித்

தன்மை மறந்து தழுவொளியுள் ளேயிருத்தி
யிமமை மறுமை யிரண்டகற்றி—

(இ ள்.) கமையொன்றி பொருமைவாய்ந்து தம்மைமறந்து
னமாவிற்கு கன்னியமானவற்றை மறந்து தழுவொளி அகருளி
யை உள்ளேயிருத்தி மூலாதாரத்திலெழுப்பி இமமை மறுமைஇ
கப்பரங்குறின இரண்டகற்றி இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை அக
ற்றி நீக்கு,

செம்மையே

வாயுவை யோடா வகைகிறுத்தி வானத்து
வாயுவையை மாங்கே யுறவழைத்து—

(இ-ள்.) செம்மையே கிரமமாகவே வாயுவும் இடைபிங்கலக் கீழ் ஒடாவனக் வெளியில செல்லாதவிதம் நிறுத்தித் தம்பிக்கச்செய்து வானத்து இவ்வாயுளுக்குக் காரணமாய் ஆகாயத்துலவும்வாயுவையும் சூதவாயுவினையும், ஆங்கே உன்னே வாங்காதபடி உற பொருந்த, அமைத்து நிறுத்தி,

தேயுவா

லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மின்பருளே
நின்று முழங்கு நெடுமுரசோன—

(இ-ள்.) தேயுவால் சுழுமுனை நாடியினுண்டாய் வாயுவினால் எனறும் - (மூலாதாரத்திற் சொல்கின்ற அகநினியை யெழுப்பிலலாடதானத்தளை சங்கிரமண்டலத்துத்தாக்கி யதினின்று சொட்டிமமீரத்ததை யுண்டு) ஏககாலத்தம் ஒருதகைமையாய் கரைநிரை மூப்பு மரணமுதலியவினறி வசகிரகாயமான) ஒரே தன்மையாகவினங்கி, இருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் இன்பருளே அனபான திருவருளினையே நின்று நீலபெற்று முழங்கும் சபதிகும் நெடுமுரசோன பேரொளியான வாததயமாக வுடை யவன,

அனறியு

மாலு மயனம் வகுத்தறிதத வையமெலாரு

சாலுமிதற கப்பாலு மெப்பாலு—

(இ-ள்.) அனறியும் அல்லாமலும் அடனும் பிரமாவுமாலும் விண்டுவும, வகுத்தறிதத முறையே சிருட்டித்தம் காத்துழவரு கின்ற வையமெலாம் பிரகிருதிகுக் கீழ்ப்பட்ட உலகயெலலாம் சாலுமிகுத்து, இதற்கப்பாலும், இப்பிரதிருதிகு அப்பாரபட்ட அசுத்தமாயா புவனங்ளும் எப்பாலும் மேலுமுண்டாய வு வகங்ளும்,

மேலை

யுலகு மூலகா ஹுணாவொணனூ ஆரு
மிலகி நடக்குமொழி லாணையான—

(இ-ள) மேலையுலகும் சுத்தமாயா புவனங்களும் உலகாலஇ
த்தகைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்டவாத்திமாககளாலு
ம் ஹுணா அறிதற்கு ஒண்ணு எட்டாத, ஹுணம் ஒஹு ஹுரினையும்
இலகி இவ்வுலகமெல்லா வற்றினும் விளங்கி நடக்கும் தன்னுள்
கடக்கப்பெற்ற ஏழில் அழகுபொருந்திய ஆணையான செங்கோ
லுடையவன.

அலகிறதே

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணாக கலைஞான
வாட்சியா னாட்சிக்கு மாயினுன—

(இ-ள,) அலகிறதே ண்ணிறந்த வானமகோடிகட்கு காட்
சியான அவரவாகள்கொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அரு
வ்புரியும் பலதன்மைகளை யுடையவன காட்சிக்கும் தற்போதமு
ணைிட்டறியுங் காட்சியினுக்கும் காணான அறியப்படாதவன க
லைஞானம் வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சயிக்கப்பட
ட்ட ஆட்சியான உரிமையினையுடையவன ஆட்சிக்கும் அடவே
தீராமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட வுரிமையினுக்கும் ஆயினுன து
ணமையானவன.

குட்சியான

பாருந் திசையும் படரொளியா லேகிறைந்தான
மாருந் தலையுமிலாத தோனறலான—

(இ-ள) குட்சியான துண்ணியன பாரும பூமியும் திசையும்
எட்டுத்திக்குளும் படை சஞ்சரிகளினற ஒளியிலே சேமஞரியா
குகளினாலே நிறைந்தான அவற்றினுக்குப் பிரகாசித்தினைக

கொடுத்தி நிறைவினையுறமுன, தூரும் ஆதியும் தலையும் அந்தமு
ம் இலா இல்லாத தேனறலான அநாதி நித்தியஞ்ஞவன,

வேராகி

வித்தாகி வித்தின் முனையாகி மேவுதனுசு

சுதந்தி பூதங்க டானாகி—

(இ-ள்.) வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்த முயர்கட்கு
முதற்காரணமான) விதையாகி' வேராகி - (அவ்விதைக்கு நிலை
யாய்) மூலமாகி, அவ்வித்தின் - அவ்விதையின், முனையாகி - (சி
னையடை தளிர முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய்,
மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருங்கிய வுயிர்கட்கு, தனுசு
த்தாதி தேகமுதலிய வாதாவாகி, பூதங்கடானாகி - (அத்தனுக்க
ளுக்கும் காரணமான) பிருகிவியாதி பூதங்களாகி.

சுத்த

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழாகுதப்பா,
ஹபொருளாய் நின்ற பொருவன்—

(இ-ள்.) சுத்த - (இத்தகையபிரகிருதிகளை யதிட்டித்ததூட காரி
யங்களை யாகவினையினும்) அபரவிதவாய், வெறுவெளியாய்
அபராதமாய் பாழாய் பரவிதவாய், வெறும்பாழாகு - பா
நாதத்தினுக்கு அப்பால் - மேறப்பட்டு உறு - பொருந்திய, பொ
ருளாய் - திரிபுடியற்ற முதலவனாய் நின்ற - தானேதானாய் நின்
ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,

பொறியிலியென்

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த

சம்பந்த மாமுனியென் றம்பிரான்—

(இ-ள்.) பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத்
தானவனானும் அவற்றைத் திருவருண் மூட்டிச் செலுத்தாமை

மூலமும்-உரையும்

உக

யால் அப்பொறிகள் இனமையனைப்போன்ற வெனது, வெம்பும் துயரவழலினால்வாட்டுடி, பிறவியலை - பிறவிககடலில், வீழாமல்- அழுதாமல் வீடளித்தது - மோட்சததையருளிய, சம்பநதமாமுனி சம்பநதமாமுனியெனனு மூருமைத்திரு நாமததைப்பினைந்த தனதமபிரான - எனசுவாமி

அமபுலியார்

போற்றுத்திருவடியென புனறலைமீதேபொறித்தோ
னேற்றின புறததமைந்த வெங்கோமான —

, (இ-ள்), அமபுலியோர் இடவுலகிலவாழும் பேரியோர்கள் போற்றம் - ஏததும், திரு - அழகிய, அடி, பாதத்தை, என - எ ளியேனது, புன - அழபமாகிய, தலைமீதே - சிரசினமீகில பொ றித்தோன - விளங்கத்தீட்சித்தவன், ஏற்றின - (புண்ணியரூப மாகிய) நந்தியம்பெருமானது, புறத்து - முதுகினமீது, அமைத் த - எழுந்தருளிய, எமகோமான - நமகடவுள்,

சாற்றுவார்

சாற்றும்பொருளான தனிமுதல்வன் றுனலலான்
வேற்றினப மிலலா விளங்கொளியான —

(இ-ள்), சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள், சாற்றம் - எடுத்து சீசொல்லும், பொருளான - (அவரவர்கொண்ட கருத்துக கிசை ந்த பொருளாயிருப்பவன், தனிமுதல்வன் - சாமனரகிதனா யிரு ப்பவன், தானலலான் - சுட்டிற்றந்தவனாயுள்ளவன், வேற்றினப ம - பிளவுபட்டசுகதகினை, இலலா - வாய்க்கப்பெறாது, விளங் கு - பிசுகாசிக்கின்ற, ஒளியான - சுக சொரூபமாய்ப பிரகாசித் தபபட்டவன்

போற்றுங்

குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றிலலாப
பெருவேட மாயநிறைந்த பெமமான்

(இ-ள்.) போற்றும் எல்லாராலேயும் தோததரிகப்பட்ட குரு வேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமு மமைந்த சகலானமாககளைவிரட்சிக்கும் பொருட்டு) ஞ்சாரியகோ லம்புனைந்து குணம் (அததகைய ஞ்ருமேனிகொண்டானாயினும்) தனக்கெனவொருகுணமும் குறி தனக்கெனவொரு அடையாள மும் ஞ்னலிலலா ஏதேனுமிலாத பெருவேடமாய் பெரியகோல் மாய நிறைந்த வியாபகமான பெயமான கட்டின,

கருவேடங்

கட்டுமுருக கட்டறுததான கற்றவாவாழ திலலையா
னெட்டுமவாக கெட்டா வியலபினுன

(இ-ள்.) கருவேடம் (நாலாகைத்தோற்றத்து மூவகைப்பி றப்பினுக காதாரமான) பிறவிககோலத்திற கேதுவாய், கட்டு கணமமுதலிய வற்றினையும், உருக்கட்டு-அறமுல வினாத தனு வாதிகளையும், அறுததான - நீக்கினவன், கற்றா - வேடாகமங் களிற நோகதவாகன, வாழ - தங்கப்பெற்ற, திலலையான - சிதம் பரத்தெழுந்தருளி யிருப்பவன், எட்டுமவாகு - தற்போதத்தா லுணைகொண்டு விசாரிப்பவாகு, எட்டா - அவ்விவாற்றகாணு த, இயலபினுன தனமையினன்,

மட்டவிழ்தார

வானேன பவனி வரக்கண்டு வலவினையே

னேனேரு மேந்ததலகண் டேகுதினேன்—

(இ-ள்.) மட்டு - தேனேது, அவிழ - சித்தப்பெற்ற, தார் கொன்றைமாலையினையுடைய, வானேன - (பெண்ணைக்கதை த் திருப்படை வீடாகக்கொண்ட மறைஞானசம்பந்த முனியாகி ய) தேவன், பவனிவார்க்கண்டு - உலாபோதலைத் தரிசித்து, ஏ னேரும - அனேகமான வுண்மைபடியார்களும், ஏததுதல்கண்

டு - தோத்தரித்தலைப்பார்த்து, வலவினையேன் - வலியமலசகித
னாகிய நானும், ஏததினேன் - தொழுதேன்,

தரினென்னைப்

பாரத்தான பழையவினைப்பஞ்சமலக் கெடுத்தையெல்லா
நீததா நினைவுவே ருக்கினுன் -

(இ-ள) தான் - அப்பெருமான, எனனை - ஏழையை, பாந்
ததான் - கிருநோககால தீட்சித்தான், பழைய - அநாதிசம்பந்த
மான, வினை - வினையாகிய, பஞ்சமலம் - ஆணவம் கனம்ம கி
நோதானம் மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்தாமலங்களின், கொத்
தை - கூட்டத்தினை எல்லாம் - யாவற்றினையும், நீததான் - சுட்
டெரித்தான் நினைவு - 'என்றுடைய சீவவறிவை, வேரூக்கினு
ன்' - சிவவறிவற்ற சோத்திட்டான்,

ஏததரிய

தொண்ணூற்றறுவாபயிரெருக்கிறறுவககறுத்தான்,
கண்ணூறு தேனமிாதக காட்டினுன் -

(இ-ள) ஏததரிய மதித்தாககரிய, தொண்ணூற்றறுவாபயிர்
தொண்ணூற்றறு தத்தவங்களாலாய், தொக்கின் - உடவின து
வகீது - துன்பமனைத்தும், அறுத்தான் - ஒழித்தான், கண்ணூறு
தமகிருநேத்திரங்களிற றதம்பிய, தேனமிாதம் - தேனினையும்
அமுத்தகினையு மொத்த கிருவருளின, காட்டினுன் - தரிசிப்பி
த்தான்,

வெண்ணீறும்

வேடமுமபூசையுமேமெயென்றன்பொயென்றான்
மாண்டையும் வாழ்க்கை மனையுமே -

(இ-ள்.) வெண்ணீறம் - விழுகியும், வேடமும் - உருத்திரா
கமணி கல்லாடை முதலாயவேடமும் பூசையுமே கிவழையு
மே மெய்யென்றான மோட்சவேதுவின்கருக காரணமாகப் சத
திப்பதா தீதங்களைன்றான மாண்டயும் செலவடும் வாழ்க்கையு
ம் பிரபஞ்சவாழ்வும் மனையுமே, பெண்ணுமுதலியவுமே பொய்யெ
ன்றான நிலையலாத அசத்திய பதாரதங்களைன்றான,

நாடரிய

வஞ்செழுத்தி னுள்ளீடறிவிதநா னஞ்செழுத்தை

னெஞ்சழுத்தி நேய மயலாகுகி—

(இ-ள்.) நாடரிய - அரிதற்கரிய, அஞ்செழுத்தின் பஞ்சா
க்கரத்தின், உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைநிறுத்தும்) உளாக
சியத்தை, அறிவித்தான - தெரிவித்தான, அஞ்செழுத்தை பஞ
சாககரத்தை, நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி, நேயமயலாகுகி - அ
னபாலாசைப்பெருக்கி,

அஞ்செழுத்தை

யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தியதி னுச்சரிப்பு.

வைச்சிருக்கு மந்த வழி காட்டி.

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாககரத்தை, உச்சரிக்கும் -
(திடீசொ சிகாரமுதலாகவும் அதிட்சதா நகாரமுதலாகவும்) செ
பிக்கும், கேண்மை - ச. பந்தத்தினை, உணர்த்தி - அறிவித்து அ
தில - அந்தமகாமந்திரத்தில, உச்சரிப்பு - (நகாரத்தில தீரோத
சத்தியும், மகாரத்திலமலமும், சிகாரத்தில சிவமும், உகாரத்தி
ல் அருளும், யகாரத்தில் ஜன்மாவாகவின்ற) உச்சரிப்பினை, வை
ச்சிருக்கும் - நிலப்பித்திருக்கும், மந்தவழி - அந்தச் சோபான
மாககரத்தை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி,

அச்சமறச்

சென்று விளக்கையெழுத தூண்டிச் செழுஞ்சுடரி

ஞெனறி யெருவிளங்கி னுள்ளொளியாய்—

(இள) அச்சமற - மனச்சாஞ்சலநீங்க, சென்று - அதோமு
கூழைக்கோக்கி, விளக்கை - அவ்விடத்து அவ்வமையத் துண்டா
னப்பதை, எழுதஞ்ஞென - சிகரவட்சரத்தைக்கொண்டு சொ
லிப்பித்து, செழுஞ்சுடரின - மாட்சிமைதங்கிய சோதிருபமாகி
ய அச்சிகரத்தை, ஞெறி - தாதான மியமாகப் பொருந்தி, ஒரு
விளக்கின் - 'ஒப்பற்ற கீழம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால்,
னொளியாய் - உள்ளே பிரகாசிப்பதாய்,

நின்ற

பெருவிளக்கின் பேரொளியி னுள்ளே பிரச

முருவு மலர்போன மதிதங்கு—

(இள) பெருவிளக்கின் - யகாரமான வானமதிப்பதினபே
ரொளியின் - பெரியசோதியின், உள்ளே - மத்தியிலே, பிரசம்-
ஆனந்தத்தேன், முருவும் - பொருத்தும், மலர்போல் - தாமரை
மலர்போல, மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து, அவரு - அந்தக்கம
லத்தின்.

உருவினுருக்

கொள்ளாவருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறி யொன்

றிலலா விடத்தே யிளைப்பாறறி—

(இள) உருவில - மாயையில, உருக்கொள்ளா - தோயாத
'அருளை - திருவருளின், கொளுத்தி - அததாமரையிற் பிரவே
சிப்பித்து, குணம் - பண்பும், குறி - அடையாளமும், ஒன்றிலே

லா - ஒன்றில்லாத, இடத்தே - தானத்திலே, இளைப்பாற்றி
(சென்னமன்னதாபம்கிய,) சோபதைக்கி,

விளளாத

வுள்ள முதலாக வுற்றதெல்லாம வாகவருள

வெள்ள மயலரித்து மேவினா—

(இ-ள்,) விளளாத இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத, உ
ள்ளம உயிரமுதலாக, உறந்தெல்லாம - பொருந்திய உடல பொ
ருள யாவினையும், வாகவ தனதாகக்கொண்டு கொள்ளமயல (அத
ற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிறவாகத்திற னின்கும களிப்பினை அ
ளித்து தலைமனப்பிடுகிறது மேவினா எனனோ டிரண்டறக்க
லந்தனை.

கள்ள

மறப்பித்தான மெய்ஞ்ஞான மாகுகி மனமெல்லா

மிறப்பித்தா நெனப்பிறவி யோததான.

(இ-ள்,) கள்ளப என்கருணடாய , நாமாகியினை, மறப்பித
தான தலைமெடாதபடி செயதான மெய்ஞ்ஞானம் பேரறிவினை
ஆகுகி என்கருணடாகுகி மனமெல்லாம மனமாகிகளாவன யா
வும் இறப்பித்தான கெடுத்ததானென்பிறவி (தோன்றியதும் தோ
ன்றவதுமான,) எனது சன்மங்களை ஈததான (அவற்றிற்குக் கா
ரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினை,) பிளந்திடடான,

வீற்றசொல்லுக

கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணக்க

கெட்டானை யாற்ற வெழுதறினா—

(இ-ள்.) வீறம் பெருமைபொருந்திய, சொல்லுக்கு வையகரி
பாதிவாகு விசற்பயனன் பற்றிநிசூழ வேதாதிக்கு எட்டா

னை எட்டாதவனாய் யாக்கும் எத்தகையினாகட்கும் எழுதாஇன
னதன்மை நென்றெழுதவொணுமல இயல் சுபாவநீரான குணங்
கள் குணங்கள் எட்டாந் (முடிவிலாற்றல தன்வயத்ததனதல இ
யறகையுணவு முற்றமுணாதல பேரருளுடைமை வரம்பிலின்ப
ம தூயவுடம்பு பாசங்களினீக்கமன) எட்டுண்டயவனாய் ஆற்றா
(அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும் எழுத்தினுன் பிரணவ
சொருபியானவன்,

மட்டாரும்

பாடலா ராடலார் பண்பலார நண்பலா

ராடலா ராட லகனபதியாம்—

(இ-ள்) மாட்டாரும் (பரதனாலின்) அளவுபொருந்திய பா
டலா இசைப்பாலினுக்குத் தக்கபடி ஆடலா தாண்டித் ததை
செய்யபவா பண்பலா (இத்தகைய ராயினும்) தனக்கெனவே
ரியலபிலாதவா நண்பலாதனக் கெனவேரா விருப்பமிலலாத
வா ஆடலா அவிநயா ஆடல நடனம் அகனபதியாம் என்கும்பா
விமலிசாலமான நகரமுகும்.

கூடலார்

காணக கிடையாதான் காணபாக்குககாட்சியான்

பாணாக கிலகு பலகையிட்டான்—

(இ-ள்) கூடலா - (துவாத சாரத்ததலமாகிப்) திருவாலா
வாயுடையா காண ஊன்றெதிரத்தாற் பாக்க கிடையாதவன்
கிட்டாதவன் காணபாக்கு அறிவால விராரிப்பாக்கு காட்சி
யான புலப்படுபவன் பாணாகு (மேற்சொன்ன திருவாலவா
யென்னுமபதியில்) பாணபதிராகு, இலகு பிரகாசிக்கின்ற ட
லகையிட்டான் பலகையொன்று கொடுத்தனுப்பினான்,

சேனீற்

சிறத்த வுருவான் திருமாலுத கொட்டா

னிறைகத திருவுருவாய் நிற்போன்—

(இ-ள்.) சேனீல ஆகாயதகில மாலககாலத்திற் றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மிக்க நிறத்தினைவாயகத உருவான திருமேனியையுடையவன திருமாலுக்கு (உலக முழுவதையும்ளந்த காராயணனுக்கும்) எட்டான கணிககக் கூடாதவன நிறைந்த சாவ வண்டுகளிலும் வ்யாபகமான திருவுருவாய் அழகிய சொரூபமாய் நிற்போன் எழுந்தருளி யிருப்பவன்

கறங்குடனே

சூறை சுழர் வணி சுழலகொள்ளி வட்டமெனு

மாமில கருணையினுன மாறறினுன்—

(இ-ள்.) கறங்குடனே (எழுவகைப்பட்ட எண்பததான குறுவிர பேதமான யோனிலகைகளிலும்) காற்றாடியுடன சூறை சுழற்காற்ற சுழலவண்டு வட்டமிட்டுழலும்வண்டு சுழலிகொள்ளி காதத்திற் பிடித்ததொற்றும கொள்ளிககட்டை யாதியகட்டி மெனும் வகைபோல மாறிமா ிப் பிறக்கும் டேகசுதறினைமாறி ல் யாதொரு கைம்மாலிலாமலே கருணையினுல தனக்கு இயற் கையாயுள்ள கிருபையினுல மாறறினுன நீக்கிச் சலிப்பற நிறத்தினான்.

நீறணிந்த

மெய்ய னாமல னீமலனருள் விடளிகு

மைவ னறியுக்கறி வாயினுன்—

(இ-ள்.) நீறணிந்த விபூசியுத்த மெய்யான் திருமேனியாய்க் தவன் அமலன் பரிசுத்தமானவன் நிமலன் அனாதியே மனமில்லா

நவன் அருள் அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித வீடு சிவசாயுச்சிய முத்தியினை அளிக்கும் பாலிக்கும் ஐயன் முன்னேன் அறிவுசேரு ஆனமகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு அறிவால அவறறைப்பிரே ரோபிக்கும் பேரறிவுடையவனு ஆயினான் வினவகினான்.

பொய்யறபாற்

பொய்மையாய நின்றான புரிந்தவாத நெஞ்சத்துன்
மெய்மையாய் நின்ற விளங்கினான்—

(இ-ள்.) பொய்யாபால அஞ்ஞானிகளிடத்து பொய்மையா ய் குணியமாய நின்றான் மறைநகிருப்பவன், புரிந்தவாதம் வழி பட்டாரகனது, நெஞ்சத்துள் மனதின்கண்ணே மெய்மையாய்சத் தியமாய நின்ற எழுந்தருளி விளங்கினான் தோன்றினான்,

கைமழுவா

னத்தன்பா நீசென் றடையுமிடத் தையொலஞ்
சித்தஞ்சோ நெஞ்சமே செப்பககேள்—

(இ-ள்.) கைமழுவான (அததகையனாயினும்) திருக்காத்தி ல் மீழ்வாயுத்ததையுடையவன், அததன்பால (இததகைய) சுவா மியினிடத்து நீசென்று நீபோய அடையும் சேரும்போது இடத் தையெல்லாம் (வழியில பல்விடையுறுகளை வினைவிகும்) இடங் கையெல்லாம் சித்தஞ்சோ அததகரணங்களின் பாற்பட்டநெ ஞ்சமே மனதே செப்பககேள் நான் சொல்லுவதைக் கேட்பா யாக,

சித்தலுமே

பூசிமுடித் துண்டுமித்தப் பூங்குழலார்தனகலவி
யாசைதனீற படடினப வாகவிகு—

(இ-ள்.) சித்தலுமே நாடோறமே பூசி சந்தனைகஸ்துரிகளபம் ணிகத முடித்த பரிமள புட்பங்களைசுருடி உடுத்த பட்டு பீதாங்

பரமதீர்த்த உண்டு அறவகை சுவையுடனக்டிய நால்வகைப்
புசிபயினைப் புசித்த பூங்குழலாராதம-மலாணிகை கூநதலையுடை
யமாதானது கலவி புணாசசியாகிய ஆசைநிலை மோகதகில்
பட்டு கட்டுப்பட்டு இனபவாகலீக்கு இனபசமுத்திரத்தில

நேசமுற

நின்று தினைக்கு மிதுமுத்தி யலலதுவே

நென்று தினைக்கு மதுமுத்தி யனறென்று

(இ-ள்) நேசமுற ஆசைபொருந்த நின்று நிலையாக விருந்த
தினைக்கும் (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும், இதுமுத்தி, இது
வே உண்மையான மோட்சமாம் அலலது இதுவல்லாமல்வேறொ
ன்ற (ஆன்மா பரமானமா வுண்டென்றும் நரகமோட்ச முண
டென்றும் அனுமானவாகம் உர்திகளாற்பேசும்) வேறுவிதமாக
வொன்றுகூறி தினைக்கும் அனுபவிக்கும் அதுமுத்தி அது உண்
மையான மோட்சம் அன்று அலலவாம் என்று இவ்விதமாகக்
கூறி,

இலகா விருளலகை போலிகலே பேசு

மூலகா யுதனபா லுறாதே—

(இ-ள்) இலகா வாழ்கது இருள் அஞ்ஞானத்தை வாழ்கது
கலைபோல பேயைப்போல இகலே குற்றமே பேசும் பிதற்றுகி
ன்ற உலகாயுதன் சாருவாகனிடத்தில உறாதே அவன வலையிற்
படாதே,

பலகாலுந்

தாமபிரயக் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கதாவே
கானபிரய மெனபவாபா னண்ணாதே—

(இ-ள்.) புலகாலும் எதவேனையும் தாம் ஆன்மாவாகியதங்
களையும் பிரமம் பரமான்மாவாகிய பரததினையும், கண்டவாபொல்
விசாரித திரண்டற வனுபவிக்கும் சீவன முததாக்கிப்போல், த
மமைக்கண்டு - கருவின நீக்கததுஆன்மாவாகிய தன்னைத்தரிசி
த்த, ஆவதவே, அவனனம் தரிசித்தநிலையிலேயே திருத்தியடை
ந்த, நான் பிரமம் - அகம்பிரமம், எனப்பராபால்-என்றுசாதிக்கு
யா வாடியாகளிடத்தில, நண்ணுதே-அவாமயக்கிலமயங்காதே

கொன்றிடுவதெல்லாங் கொலையல்லவென்று குறித்
தென்றமற சீமதெயவ மெனறென்று - வென்றி

(இ-ள்.) ஊனறனக்கு - தேகத்தினை வளாகும் பொருட்டாக
கொன்றிடுவ தெல்லாம் மிருகாதிக்கைக்கொலை, செயதுண்ணுவ
தெல்லாம் கொலை யல்லவென்று பாவமாகாதென குறித்ததோமா
னிதது என்றும் எக்காலத்தும் அறமே புண்ணியமேதெய்வமென்
று கடவுளெனக்கூறி என்றும் வென்றி இததகையபுண்ணியத்தி
னில் செயமடைந்த,

பொறையேயெனும்புத்தனபொல்லாத புன்சொல்
மிறையே விருமபி விழாதே—

(இ-ள்.) பொறையே (நட்புபகையிரண்டிலும் விருப்புவெ
துப்பினை) பொறுமையாகவிருத்தலே எனும் முததியெனச சா
திக்கு, புத்தன பெளததமத்தினனது, பொல்லாத தீமையாகி
ய புன்சொல் அறபசுசொல்லாம் மிறையே குறுத்தினையே விரு
மபி நாடி விழாதே அத்தமொற்றத்தி னுழையாதே,

நிறைமேவி

வாழ்பவாப்போல்மன்னுடலின்மன்னுமுரோமம்பறித்துத்
தாழ்வுநீனை யாதுதுகி றுனகறி—

(இ ள்.) நிறைமேவி (ஒருயிக்கு நன்பததைச்செய்யப்படா
தெனும்) மாட்சிமையினையடைநது, வாழ்பவாப்போல வாழுகி
ன்றவர்களைப்போ னடித்தது மன்னுடலில தனக்குநிலையான தேக
த்தில் மன்னும தனதும் உரோமம் உரோமங்களை பறித்து பிடுக
கி தாழ்வுநினையாது உயிரகையிமசியாது துகிலதானகற்றிஆடை
வணியாது (மரவுரிதானகி)

ஆழலிக்கு

மஞ்ச மகற்று மதுமுத்தி யென றுரைசகும்

வஞ்சமணன பாழி மதியாதே—

(இ ள்.) ஆழலிக்கும் பிறப்பினிலழுததும் அஞ்ச, (உருவம்
வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானமென்னும்) பஞ்சகந்தங்களை
அகற்றும் நீக்குவதே அதமுத்தி அதமோட்சமாகும் என்றரை
க்கும் என்றஉறும் வஞ்சமணன வஞ்சத்தினைவாயநத சமணன்
து பாழி அவாகோயிலை மதியாதே நினையாதே,

செஞ்சொல்புனை

யாதிமறை யோதி யதனபயஞென் றுமமறியா

வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேலாதே—

(இ-ங்.) செஞ்சொல்புனை மன்களகரமான பதங்களை நிறை
யப்பெற்ற ஆதிமறை பழையவேதங்களை ஒதி கணரூபாராயந்து
அதன்பயன் அவ்வேதங்களின் உண்மையினில் ஒன்றும் சிறிதே
னும் அறியா கிச்சியாத வேதியர் பாஞ்சராத்திராநியர் சொல் அவ

ர்கூறும் நூல்களை மெய்யென்று சதநியமென்று மேலாதே அவற்றை
வாசிக்கச்சாராதே.

ஆகியினமே

உற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்

செற்ற புலையாபாற செலலாதே—

(இ ள்.) ஆகியினமேல் பரமேஸ்வரன திருமேனியின்மீது
உற்ற பொருநகிய திருநீறும விபூதியினையும் சிவாலயமும்சிவபெ
ருமானெழுந்தருளியிருக்கு மாலயத்தினையும் உன்னதது மனதின்
சீண்ணே செற்ற தியானியாதவிட்டபுலையாபாலபஞ்சமாகளிடத்
தில் செலலாதே சேராதே,

நற்றவஞ்சேர்

வேடமுடன பூசையருண் மெயஞ்ஞான மிலலாத

மூடருடன கூடி முயங்காதே—

(இ-ள) நற்றவஞ்சேர் அரிய தவத்தோடுகூடிய வேடமுட
ன விபூதிருத்திராட்ச காஷாயமபூண்ட கோலத்துடன் பூசை சி
வபூசையும் அருள் திருவருளைப்பொழிவினற மெயஞ்ஞானம் சிவ
ஞானமும் இலலாத வாய்க்கப்பெருத மூடருடன மடையாகரு
டனகூடி சுகதிதது முயங்காதே தழுவாதே

வழித்துப் பிறப்பு தறியா தானைப்

பீழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—

(இ ள்.) நீட எககாலததம் அழித்து பிரமமூதல் பிபீலிகை
பரியந்தமுள்ள ஜனமகோடிகளைச் சாவசங்காரகாலத்தில் ஒழித்
து பிறப்பது மறுபடியும் அச்சங்கார காரணாலேயே உதிப்பு

தும் அறிபாது இவவுண்மையினை யறிந்துகொள்ளாது அரணை முதலவனை பழித்தது நீக்கித்தது திரிபவரை அஞ்சுகின்ற பாவிகளை பாராதே முகாலோபனம் பண்ணாதே,

விழித்தருளைத்

தத்தெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ

னந்தங் கடந்தபபா லாயநினளேன—

(இன்.) விழித்தது காருணணியமான கேத்திரங்களைத் திறந்து தீட்சித்தது அருளை தனது அருட்சத்தியை தந்து எனபால் பதியவைத்து எம்மை அடியேமை ஆண்டருளும் திருவடியினதே இறண்டறக கலக்கசெய்யும் சம்பந்தமா முனிவன முனீர்திரராய்வினவரும் மறைஞான சம்பந்தமாததி அந்தம் வேதாதிக்களின் முடிவினில கடந்த அடங்காது அப்பாலாய் வேறாய் நினளான எழுந்தருளுபவன,

எகதைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெய்தியடி வீழ்த்திறைஞ்சிப்

போற்றி சயசய போற்றியென—

(இன்.) எகதை, எமது பரம பிதாவாகிய பிரான் தலைவன் வீற்றிருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒலக்கம் திருவோலக்கத்தினைத்தரிசித்தது எய்தி (டைப்பை) சென்ற அடி அவரது திருவடியில வீழ்ந்து (சாஷ்டாங்க அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க எகங்கமாக) வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்த போற்றிசயசய போற்றியென போற்றிபோற்றி சயசய போற்றியெனவழித்தி

ஆர்த்தகரி

யன்னுரித்தாய் நிற்பவனியாதரித்தாலெல்லோரும்

வென்மத னம்புபட விழ்வரோ—

(இன்.) ஆரத்த (தாருகாவனத்தா அபிசார வேழ்வியினின்
றும்வந்து) கூச்சலிட்டகரி யானைமை அன்று (கனகானாவை
கொண்ட) அககாலத்தில் உரித்தாய அதனதோலவாகுப்போ
ராவையாகக் கொண்டாய் நினதேவரீரது பவனி (இரண்டாயிர
ந்தந்தங்கனையுடைய யானையினமீதுவரும்) திருவுலாவினை ஆதரி
த்தார ஆசையுடன தரிசித்தவாகன எல்லோரும் சிவனடியாகன
யாவரும் வென்றி (ஆனமரக்கனையகருவதில் செயத்கினை வாய
ந்த மதன் மன்மதனது அமபு (புட்பகனாலாய்) பஞ்சபாணங்
கன் பட தங்கன்மீதுபட வீழ்வரோ அமமனமதன் மாயகையில
பபபடுவரோ

நின்றிடத்து

நில்லாது செல்வ நிலையென் றுணைநீங்கிப

பொல்லா நரகம் புகுவரோ—

(இ-ள்) நின்றிடத்து ஒரேதானத்தில் நில்லாது என்றும் நிலை
பெற்றிராத செல்வம் பிரபஞ்சவாழ்வினை நிலையென்று சததிய
கெனவெண்ணி உனை தேவரீரை நீங்கி (திருவருட்கனையமாக)
பிரிந்து பொல்லா தீமையாகிய நரகம் நரகத்தினில்- புகுவரோ
முழுகுவரோ

பல்லாருங்

கத்துஞ் சமையக கணக்கிற படுவரோ

சித்தம் பலகாற றிகைப்பரோ—

(இ-ள்) பல்லாரும் முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்கள் யாவரு
ம் கத்தம் பிதற்றும் சமையக்கணக்கில சமயகூட்டத்தன் படுவ
ரோ அகப்படுவரோ சித்தம் மனதில் பலகால் பலதடவைநிகை
ப்பரோ சந்தேகிப்பரோ,

முத்தம்

பொருத நகைமடவார் புன்கல்வி சினபம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—

(இன்.) முத்தம் முதல்களை, பொருத ஓதத, நகை பற்களையு
டைய மடவார மாதானது புன அற்பமாகிய கலவியினபம் சை
யோக வினபதனை, மருவி பொருதது மயங்கி மோகததிலமுழு
தி வருவரோ வாழுகதுவருவரோ,

இருபொழுது

கர்ணிருபத் தேழு நவக்கிரக முமனியுள்
கோளிறுவென் நெண்ணிக் குறிப்பரோ—

(இன்.) இருபொழுதும் இரவுப்பகலும், கர்ணிருபத்தேழும்
இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகமும் நவக்கிரகமரு
மலையும் இடையூரினைச் செய்யும் கோளிறுவென் வது கோள்களா
மெனற எண்ணி கினைதது குறிப்பரோ பாசுதில் மதிப்பரோ

வேளை

பெரித்கலிழி யாய்சின் னின்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல—

(இன்.) வேளை மன்குடிகளை எரித்த சாமபராகைய விழியாய்தி
ருகேததிரத்தை யுடையவனே நின் தேவரீரது இன்பக்கடற்கே
சிவானந்தம் கடவினிடத்திலேயே தரித்து தங்கி மதி அறிவான
து மறந்த திருவருளிலினைத்த தையல நாயகியின்,

வருத்தமெலர்

திர பெனவுரைத்துச் செங்கமலப் பூத்திருந்தா
டாரா பெனப்பலகாற் றும்க்திறைஞ்சி—

(இ ள்,) வருத்தமெலாம் கோகமனைத்தும் திரவ்ய தீர்த்தருந்
வாய் எனவுரைத்து என்ததிருச்செவியிலோதி செவகமலம் சிவந்
ததாமரை யினையொத்த பூந்திருத்தாள அழகிய திருவழகனை தா
ராயென தந்தருளுவாயென பகிகால அடிக்கடி தாழ்ந்துவணங்
கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து (திருவுளமிசையாரோலு),

ஏராரும்

பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்றை வாராயினி—

(இ ள்,) ஏராரும் அழகு பொருந்திய பூங்கொன்றை (சிவம
ணங்கமமும் பிரணவாகாரமான கொன்றைப் பூமாலையினை வந்
தப் பெற்றுகொள்ள புகழ்ந்துபுரி வாழ்த்துதலைச்செய்து நெஞ்ச
மே மனமோகங்கு இவ்விடத்து ஒன்ற எனினிடத்துப் பொருந்
தினி இனிமேலு, வாராய் வரக்கடவாய்

வேண்பா,

வெம்பும பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன ஞானவாங்கி—யமபுத்தம்
வஞ்சமே வுமவிழியா வல்வினையெல் லாமகல்
நெஞ்சமே வாராய சினைத்து.

நெ ஞ் ச வி டி து

மூ ல் மும் - உ ரையும்

முதம்பெற்றது

—(1)—

